

Giới thiệu Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert

Năm trăm năm trước, Trần Hi bị vết nứt không gian thôn phệ, tiến vào Tu Tiên Giới.

Năm trăm năm về sau, hần trải qua gặp trắc trở trọng hồi Địa Cầu, mới phát hiện Địa Cầu chỉ đi qua năm năm.

...

Cũ đình bên ngoài, giai nhân ở bên, ánh nến dao đỏ.

Một hai gió mát, nửa ngọn trăng sáng, hoa đào vẫn như cũ cười gió xuân.

...

Chờ chút,

Cái này nhà ai hài tử? ! Làm sao đang gọi ta ba ba?

Nhìn trước mắt cái này phần điều ngọc trác tiểu nữ hài, Trần Hi có chút mộng bức.

...

Tu tiên trở về, từ vũ em làm lên!

Một thế này, không tranh vương, không xưng bá, chỉ cầu bình bình đạm đạm, làm sủng thê cuồng ma, hộ em bé vũ em!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

001 trở về

Trung Hải thành phố, Khang cư cư xá.

Khang cư cư xá là bên trong Hải thành ngoại ô một tòa an trí phòng cư xá, ở lại hoàn cảnh cũng không phải là quá tốt, cư ủy hội từ lâu chỉ còn trên danh nghĩa, lại tăng thêm cư xá xây thành thời gian hơi sớm.

Bởi vậy, dù là rất nhiều đơn nguyên lầu dưới cửa sắt đã rỉ sét, mắt xích cửa đều thành vắn đề, cái này cửa sắt nhưng như cũ không có thay đổi.

Trần Hi quần áo tả toí đứng tại cửa tiểu khu, nhìn xem mấy cái đứa bé tại trong hoa viên vui sướng đá chùng cầu, trong lòng bỗng nhiên có một loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Dường như đã có mấy đời . .

Đúng vậy a, năm trăm năm, năm cái thế kỷ dạng này dài đằng đặc.

Tựa như là làm một trận rất dài rất dài mộng, thẳng đến cước đạp thực địa đứng tại nơi này, tinh tế đi cảm thụ được chung quanh quen thuộc hết thảy, Trần Hi mới phát giác được mình cuối cùng từ cái kia trong con ác mộng tỉnh lại.

Sư tôn đã từng nói, hần trong lòng có chấp niệm không bỏ xuống được, cho nên đời này cũng chỉ có thể dừng ở đây rồi.

Đối với cái này, Trần Hi không chút nào xem thường.

Tu vi lại cao hơn thì phải làm thế nào đây?

Liền vì sống lâu một ngàn năm? Một vạn năm? Thậm chí vĩnh sinh?

Phi!

Cái kia vì tranh đoạt tài nguyên tu luyện mà vô chỗ không cần cực, cả ngày người lừa ta gạt, lục đục với nhau thế giới hần đã sớm đợi ngán.

Nếu không phải trong lòng còn sót lại cái này một sợi chấp niệm, Trần Hi sợ là đã sớm không kiên trì nổi, tại cái kia tàn khốc thế giới bên trong hóa thành một vầng thổ.

Bây giờ trở về nhớ tới, cái gọi là tiên, lại cùng những cái kia ở gà chuồng heo bên trong tranh ăn súc sinh cầm thú có cái gì khác nhau?

Vẫn là Địa Cầu tốt, ngay cả sương mù mai đuôi khói nghe đi lên đều để người cảm thấy dễ chịu. . .

Trần Hi đặc ý nghĩ đến, không khỏi liền nở nụ cười.

Một cái bốn năm tuổi nam hài nhi đứng tại cách đó không xa nhìn trước mắt cái này đàn độn quái nhân.

Đang lúc hần muốn lên trước háo háo nghiên cứu một chút quái nhân này thời điểm, một cái lớn mập mẹ lại thật nhanh từ bên cạnh vọt ra, sau đó một thanh nắm chặt nam hài nhi lỗ tai, kéo lấy lỗ tai của hần liền hướng đơn nguyên lâu đi vào trong.

Vừa đi, lớn mập mẹ còn một bên quát lớn: "Ngươi oa nhi này đơn giản không nghe lời, nói bao nhiêu lần muốn rời những tên điên này xa một chút, cẩn thận hần đem ngươi chop tới ăn!"

Nghe được lớn mập mẹ nó uy hiếp về sau, tiểu nam hài rõ ràng sợ hãi rất nhiều, vội vàng rút vào bác gái trong ngực, tại nàng bảo vệ dưới trốn vào đơn nguyên lâu.

Trần Hi đứng ở bên cạnh yên lặng nhìn trước mắt phát sinh một màn, trên mặt lần đầu tiên một, sau đó cúi đầu nhìn một chút mình, có chút bất đắc dĩ cười cười.

Hần hiện tại bộ dáng có thể nói là thâm trầm đến cực điểm.

Một thân trường sam màu trắng sớm đã nát thành vài rách đầu, tóc cũng nát bần bần như cái ở gà đồng dạng, lọn tóc chỗ thậm chí còn có rõ ràng đốt cháy khét vết tích.

Hần cái dạng này đi ra ngoài, bị người xem như là trên đường cái dựa vào lật thùng rác mà sống tên điên, tự nhiên cũng là chẳng có gì lạ. . .

Thần hồn bị hao tổn, tu vi mất hết, trên thân còn có vô số nội thương, đây chính là hần vì trở về chỗ trả ra đại giới.

Bất quá thâm thì thâm, chỉ ít thành công còn sống trở về không phải?

Lấy Hóa Thần kỳ tu vi cưỡng ép hoành độ hư không, xuyên qua mấy đạo vết nứt không gian, vượt qua nhiều cái tinh hệ, trải qua thiên tân vạn khổ mới trở lại Địa Cầu. . .

Có thể không chút nào khoa trương, đây tuyệt đối là một kiện tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả hành động vĩ đại.

Trần Hi bình phục một chút tâm tình, hướng phía cái kia quen thuộc phương hướng đi đi qua.

Mà theo kia tòa nhà quen thuộc đơn nguyên lâu càng ngày càng gần, hần tâm lại bắt đầu kịch liệt nhảy lên.

Loại này khăn trương bất an cảm giác, hần đã năm trăm năm không có trải nghiệm qua!

Tại Tu Tiên Giới đau khổ đau khổ năm trăm năm, hần từ một cái tầng dưới chót nhất tạp dịch trở thành uy chấn một vực Thần Quân, cuối cùng nhưng như cũ bỏ qua hết thảy, liều mạng cũng muốn cưỡng ép trở về.

Kỳ thật, còn không phải bởi vì trong lòng kia một sợi chấp niệm.

Đã đời này đã mắt nhìn chứng được đế vị, sao không lá rụng về cội, sớm nghĩ đi?

Ôm hần phải chết quyết tâm Trần Hi cứ như vậy xuất phát, mà lão thiên tựa hồ cũng rất cực mở rộng tầm mắt.

Nguyên lai tưởng rằng mình trở về cũng chỉ có thể nhìn thấy đã từng hết thảy hết thảy hóa thành thương hải tang điền, nhưng ai cũng không nghĩ tới, Trần Hi đi vào Địa Cầu sau mới kinh ngạc phát hiện, trên Địa Cầu thời gian thế mà chỉ đi qua năm năm!

Chỉ đi qua năm năm! ! !

Cuối cùng là nguyên nhân gì đưa đến, Trần Hi làm không hiểu, cũng không muốn làm mình bạch.

Hần hiện tại chỉ quan tâm một vấn đề.

Năm năm đi qua, nàng. . .

Qua còn tốt chứ?

Nàng hiện tại. . .

Bỗng nhiên, Trần Hi không còn dám tưởng tượng đi xuống.

Cái kia chỉ dùng năm trăm năm liền đăng lâm Thần Quân chi vị, được vinh dự thiên kiều bằng chí tôn hấn, đột nhiên hơi sợ.

Năm ngoái hôm nay cửa này bên trong, mặt người hoa đào tôn nhau lên đỏ.

Mặt người không biết nơi nào đi, hoa đào vẫn như cũ cười gió xuân.

Thôi. . . Người như khác giả người khác, ta cũng sẽ hoàn thành khi đó từng đối người ưng thuận lời hứa. . .

Giống như là rốt cục làm ra quyết định gì giống như, Trần Hi ném vui vẻ đầu những cái kia khó phân tạp niệm, sải bước đi tới cái này phiền quen thuộc cửa sắt.

Ta phi thăng thành tiên, không vì Trường Sinh, chỉ vì, phù hộ người một thể Hi Nhạc bình an!

. . .

Lầu ba.

Trái lên căn thứ hai, 302.

Đương nhìn thấy trên cửa sắt tấm kia đã có chút phai màu phúc, Trần Hi đột nhiên ngăn cả người.

Chữ Phúc không đổi, câu đối cũng không đổi.

Đây là hấn biến mất trước đó, tự tay cùng nàng cùng một chỗ dán lên.

Chẳng lẽ. . .

Nàng còn đang chờ ta?

Trần Hi khẽ run đưa tay phải ra, nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

Hấn hiện tại, giống như là đứng tại hôn lễ trên đài cao chuẩn bị nghênh đón tân nương tân lang, lại giống là một cái thu được thiệp mời nhưng lại không dám nhìn phía trên tân nương danh tự Luther.

Trần Hi sửa sang mình rách rưới quần áo, muốn đem bọn chúng vuốt hơi thuận mắt một chút.

Sau đó, hấn lại gỡ gỡ tóc của mình, kia thuần thực động tác tựa như hơn năm trăm năm trước, còn tại đọc đại học lúc ấy, mỗi sáng sớm đi ra ngoài hẹn hò trước đều sẽ đối tấm gương làm ra chiêu bài động tác.

"Ai nha?"

Trần Hi không có chờ bao lâu, trong phòng truyền đến một cái quản môn âm thanh.

Nghe được thanh âm này trong nháy mắt đó, Trần Hi phảng phất cảm thấy mình tâm lập tức liền trở nên trống rỗng.

Đây không phải thanh âm của nàng. . .

Tuyệt đối không phải.

Có lẽ là vì nghiệm chứng Trần Hi suy đoán, thanh âm này rơi xuống về sau, cửa mở.

Phía sau cửa là một cái nhìn qua ước chừng năm sáu mươi tuổi bác gái.

Bác gái tại nhìn thấy Trần Hi này tấm rách rưới bộ dáng, trong mắt lập tức hiện lên một vẻ bối rối, tưởng rằng cái gì kẻ xấu muốn tới trong nhà nàng cướp bóc.

"Người muốn làm gì!" Bác gái cố ý dẫn theo cuồng hống gào thét hỏi.

Nàng có chút sợ hãi người trước mắt này, cho nên cố ý lớn tiếng nói chuyện, từ đó kinh động hàng xóm.

"Đại tỷ, ta không phải cái gì người xấu. . ."

Trần Hi bất đắc dĩ hướng về sau lui lại mấy bước, lúc này mới mười phần miễn cưỡng gạt ra một tia nụ cười, nói ra: "Ta trước kia ở tại nơi này, về sau ta đi, liền thừa lão bà của ta một cái người ở. . . Bác gái người biết nàng là lúc nào dời đi sao?"

"Cái gì đồ vật? Ta vẫn ở chỗ này! Ở nhiều năm! Làm sao chưa hề không nhìn thấy qua người? Người có phải hay không đến trộm đồ vật? Nếu người không đi ta liền báo cảnh sát!"

"Đừng đừng đừng, ta đi, ta đi. . ."

Trần Hi bắt đầu cười cười, nhìn thật sâu một chút trên cửa sắt phương bảng số phòng về sau, hẳn lúc này mới có chút không cam lòng đi xuống thang lầu.

Không thể nào là hấn nhớ lầm, tuyệt đối không có khả năng.

Đây chính là hấn gia.

Chỉ ít, đã từng là nhà của bọn hấn.

Bác gái trốn ở phía sau cửa, nhìn xem Trần Hi quay người sau khi rời đi mới buông lỏng không ít.

Len lén đánh giá Trần Hi mặt bên, bác gái đột nhiên giống như là nhớ tới cái gì giống như, cũng không lo được nhiều như vậy, vội vàng liền mở cửa vọt ra.

"Ai, ngươi chờ một chút. . ."

Bác gái đi vào trước người hấn, giữa đầu cẩn thận nhìn hấn một hồi lâu, luôn cảm thấy cái này người cùng kia người trong hình rất giống.

Đột nhiên, bác gái bỗng nhiên bắt lấy Trần Hi hai tay, kích động nói ra: "Là ngươi, nguyên lai là ngươi! Trần gia tiểu tử! Ngươi rốt cục trở về!"

"Ngài. . . Ngài là Trương thẩm?"

Trước kia cũng chỉ là xa xa gặp qua Trương thẩm một mặt, cho nên Trần Hi mới có thể đối Trương thẩm không có nhiều ít ấn tượng, may mắn Trương thẩm nhận ra hấn.

"Ngươi làm sao biến thành cái dạng này? Nếu không phải trong nhà tất cả đều là hai người các ngươi lúc ấy lưu lại ảnh chụp, ta hôm nay đều không nhận ra ngươi. . . Cảm ơn trời đất, còn tốt không có đem ngươi đuổi đi. . . Ngươi rốt cục trở về, những năm này đến tột cùng đi đâu? Biết không biết nàng đợi các ngươi có bao nhiêu vất vả. . ."

Trương thẩm lời kéo Trần Hi kích động nói lời nói, nói nói, nàng lại giống như là nhớ tới cái gì chuyện thương tâm đồng dạng, nhẹn không được liền nước mắt chảy xuống.

"Trương thẩm, thật xin lỗi, là lỗi của ta, ta không có chiều cố tốt nàng."

Nhìn xem Trương thẩm đáng vẻ, Trần Hi lại không khỏi trong lòng chua chua.

Viên kia sớm đã kiên cố tâm lại cũng đi theo đau đớn một chút.

Đã nói xong từ đây về sau sống nương tựa lẫn nhau, không nghĩ tới Trần Hi lại vô thanh vô tức nhìn thấy rõ mà bỏ đi.

Đi lần này, liền là năm năm.

"Trương thẩm, nàng có ở nhà không?" Trần Hi run rẩy cuồng hống hỏi.

Nhưng mà, Trương thẩm lại lau lau nước mắt, dứt quãng nói ra: "Nàng đi, trước đây thật lâu liền đi, thời điểm ra đi cũng không nói qua nàng muốn đi đâu. . ."

"Đi rồi?"

Mặc dù trước đó đã làm vô số lần chuẩn bị tâm lý, nhưng chân chính từ Trương thẩm trong miệng nghe được tin tức này thời điểm, Trần Hi vẫn còn có chút không tiếp thụ được.

Ngay tại Trần Hi tỉnh táo lại, muốn hỏi Trương thẩm càng nhiều chi tiết thời điểm, một cái giong tan thanh âm chợt từ trên lầu truyền tới.

"Nãi nãi, ngươi đang làm gì a?"

Trần Hi theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp một cái nhìn qua ước chừng chỉ có bốn năm tuổi tiểu nữ hài chính rụt rè đứng tại trên bậc thang.

"Niệm niệm, mau nhìn, ba ba của ngươi trở về."

Trương thẩm ngoắc đem tiểu nữ hài kêu tới, sau đó ngồi xổm ở bên người nàng, chỉ vào Trần Hi nói ra: "Nhìn, ngươi không phải muốn ba ba sao? Ba ba của ngươi trở về, mau gọi ba ba."

Trần Hi ngây ngẩn cả người.

Nhìn trước mắt cái này phần điều ngọc trác tính xảo tiểu nữ hài, nhìn nhìn lại Trương thẩm một mặt vẻ mặt nghiêm túc, hân hạnh mừng.

Tiểu nữ hài rụt rè nhìn Trần Hi một chút, sau đó mới tại Trương thẩm cổ vũ dưới, khẩn trương lại có chút bất an kêu lên tiếng.

"Thích thích. . ."

Trần Hi đầu ầm vang nổ tung!

Một tiếng thích thích mặc dù rất nhẹ, nhưng rơi vào lỗ tai hân lại giống như Lôi Đình nổ vang, để hân từng chiếc lông tơ đứng đầy.

"Thích thích!"

Không có đạt được Trần Hi đáp lại, tiểu nữ hài lại kêu một tiếng.

Bất quá cái này một lần nàng lại không còn như vậy sợ hãi, đôi mắt to sáng ngời bên trong càng là phảng phất mang theo vẻ mong đợi.

"Nàng vì ta sinh cái nữ nhi?"

Trần Hi bỗng nhiên ngồi xuống tướng nữ nhi ôm lấy, năm trăm năm đến như giò trong xương từ đầu đến cuối xoay quanh tại tâm hân nhón cô độc, rốt cục trong nháy mắt này rốt cục biến mất hầu như không còn.

Nhất đại Thần Quân, tại thời khắc này thể mà nước mắt chảy xuống.

Hơn năm trăm năm tới bằng hoàng cùng lo lắng, cô độc cùng giấy dựa, đáng giá!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

002 ảnh gia đình

Bài biện trong phòng kỳ thật cũng không có biến hoá quá lớn, bởi vì có tiểu gia hỏa nguyên nhân, bốn phía tán loạn tập tranh, đồ chơi mới khiến cho cái nhà này có vẻ hơi lộn xộn.

Trương thẩm không quen nhìn Trần Hi bức kia lập bên trong Lạp Tháp đáng vẻ, mới vừa vào cửa liền để hân đi tắm trước đổi quần áo.

Quần áo là hân năm năm trước lưu lại, không nghĩ tới hiện tại mặc vào cũng là còn vừa người.

Qua loa xông cái nước lạnh tắm về sau, Trần Hi ngồi nghiêm chỉnh ngồi ở cạnh ghế sa lon,默默 nhìn xem Trương thẩm đùa với hài tử.

Những năm này hài tử đều là từ Trương thẩm nuôi lớn, cho nên tiểu gia hỏa rất dính nhau nàng, điều này cũng làm cho một bên Trần Hi mười phần nóng mặt, hi vọng nhiều hài tử cũng đối cái kia dạng thân cận.

"Đến, niệm niệm, nói cho ba ba người gọi cái gì danh tự."

Tiểu nữ hài nháy nháy mắt, ngập nước trong mắt to tràn đầy nghi vấn, tựa hồ không hiểu Trương thẩm tại sao lại hỏi ra vấn đề như vậy, thế là liền nài thanh nãi khí hỏi ngược lại: "Niệm niệm danh tự không phải thích thích lấy được sao?"

"Là mụ mụ lấy được, cho nên ba ba không biết. Mụ mụ nói muốn người chính miệng nói cho ba ba, nhìn, ba ba trở về, người mau cùng ba ba nói một chút người danh tự."

Tiểu nữ hài nghiêng đầu nghĩ một hồi, sau đó mới nhìn Trần Hi thật nhanh nói ra: "Ta gọi Trần Niệm!"

Sau khi nói xong, tiểu gia hỏa liền một đầu chui vào Trương thẩm trong ngực, tựa hồ có chút không có ý tứ.

Trương thẩm sờ lên Trần Niệm cái đầu nhỏ, nhìn xem Trần Hi bất đắc dĩ nói ra: "Ngốc hài tử cả ngày tranh cãi muốn ba ba, hiện tại nhìn thấy ba ba còn thẹn thùng. . ."

Trần Niệm

Là tưởng niệm sao?

"Tốt, niệm niệm, nãi nãi muốn đi nấu cơm cho người, người đến ba ba nơi nào đây, để ba ba chơi với người được không?"

"Không muốn, ta muốn cùng nãi nãi chơi."

Trần Niệm lắc đầu, hai tay nắm lấy Trương thẩm không cho nàng đi.

"Ngoan, nãi nãi không đi làm cơm lời nói, ban đêm chúng ta liền không có cơm ăn, kêu ba ba chơi với người."

Trương thẩm biết lúc này cần cho cha con hai đơn độc chung đụng không gian, cho nên trực tiếp ôm Trần Niệm đi tới Trần Hi trước mặt, đem nàng đặt ở Trần Hi bên người trên ghế sa lon.

Tiểu gia hỏa rất hiểu chuyện, nhìn thấy Trương thẩm thật muốn đi làm cơm, nàng cũng liền không còn tranh cãi muốn nãi nãi theo nàng chơi.

Trương thẩm sau khi đi, tiểu gia hỏa ngồi ở trên ghế sa lon, hai đầu tiểu mảnh chân từ ghế sofa tự nhiên rủ xuống nhẹ nhàng đung đưa, ngập nước mắt to cứ như vậy trùng trùng nhìn qua Trần Hi, cũng không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Trần Hi cùng nàng mắt to đối đôi mắt nhỏ, đột nhiên cũng có chút hoảng hốt.

Hắn vậy mà không biết nên như thế nào đi đối mặt nữ nhi của mình!

Chính mình cái này đột nhiên xuất hiện ba ba, có thể hay không hù đến nàng?

Nhưng mà, tiểu hài từ ý nghĩ rõ ràng cùng đại nhân là khác biệt.

Trần Niệm nhìn Trần Hi nửa ngày, đột nhiên ghé vào trên ghế sa lon, dùng cả tay chân hàm hàm leo đến Trần Hi trước mặt, chủ động duỗi ra hai tay, nãi thanh nãi khí nói ra: "Thích thích, ôm."

Trần Hi vội vàng nghiêng đi thân thể muốn đem Trần Niệm ôm, nhưng cũng sợ mình tay chân vụng về sẽ làm đau hài tử, cho nên chỉ có thể động tác cứng ngắc đem bàn tay đến Trần Niệm dưới hai tay, một điểm một điểm thử nghiệm đem Trần Niệm dựng lên tới.

Lúc này, Trần Niệm lại lập tức bỏ nhào vào hắn trên thân, ôm cổ của hắn liền cười khanh khách: "Thích thích thật là ngu!"

Nhẹ nhàng ôm trong ngực cái này mềm mại không xương tiểu thân bản, Trần Hi còn có chuyện lật vật ở trong mơ cảm giác.

Tiểu gia hỏa đem đầu tiến đến Trần Hi trước mặt, lầu bầu lấy miệng hỏi: "Khác tiểu bằng hữu đều có thích thích ma ma, liền ta không có, thích thích về sau đừng lại đi có được hay không?"

Trần Hi ngây ngẩn cả người.

Nhìn xem trong ngực cái này đã lạ lẫm lại quen thuộc tiểu gia hỏa, trong lòng của hắn không khỏi dâng lên một dòng nước ảm.

Dù là trải qua năm trăm năm gió táp mưa sa, cả trái tim đã kiên cố, giờ phút này cũng không nhận được tại nữ nhi đầy cỗi lòng mong đợi ánh mắt bên trong hóa thành một chuỗi ngón tay mềm.

Thế là, Trần Hi nhìn không được hôn lên trán của nàng một ngum, dịu dàng mà khẳng định nói ra: "Ba ba không đi, cũng không tiếp tục đi, về sau niệm niệm ở đâu, ba ba ngay tại chỗ nào!"

"Ngéo tay câu!"

"Tốt!"

Trần Hi cười lớn duỗi ra ngón tay, cùng tiểu gia hỏa định ra ước định.

Sau đó, tiểu gia hỏa giống như là chợt nhớ tới cái gì giống như, nhanh như chớp từ Trần Hi trên đầu gối nhảy xuống.

Trần Hi cũng không dám cản trở nàng, chỉ có thể cẩn thận theo ở phía sau, để phòng nàng ngã sấp xuống.

Tiểu gia hỏa thật nhanh chạy ra phòng khách, trực tiếp chạy về phía phòng ngủ chính.

Nàng hiện tại mới bốn tuổi nhiều một điểm, thân cao còn không có cửa nắm tay cao, cho nên mở cửa thời điểm, nàng chỉ có thể giơ cao lên hai tay, đem mình treo ở chốt cửa bên trên, sau đó buông ra hai chân, trực tiếp dùng thân thể trọng lượng tới kéo mở cửa nắm tay.

Trần Hi khần trương đi theo phía sau nàng.

Vào phòng mới phát hiện, cái nhà này bài trí cùng năm năm trước so sánh cũng không có biến hoá quá lớn.

Tựa hồ liền không hề động qua?

Tiểu gia hỏa chạy đến tủ đầu giường, hai tay ôm lấy trên tủ đầu giường khung hình, sau đó trở lại Trần Hi trước mặt đèn khung hình cao cao giờ lên, tựa hồ muốn cho Trần Hi nhìn xem

Trần Hi cúi người đem nữ nhi ôm lấy, ngồi vào trên mép giường, từ nàng trong tay nhận lấy khung hình.

Khung hình kia đối nam nữ chính ngọt ngào rúc vào với nhau.

Tựa như tất cả tình yêu cuồng nhiệt bên trong tình lữ như thế, bọn hắn tại một cái ngày trong nắng ấm buổi chiều trở lại ban sơ gặp nhau địa điểm, lưu lại trương này tốt đẹp nhất kỷ niệm

"Đây là thạch thạch, đây là ma ma."

Tiểu gia hỏa vui vẻ chỉ vào trên tấm ảnh người nói.

Khả năng hôm nay là Trần Hi đời này thất thần nhiều nhất một ngày.

Khi hắn nhìn thấy trên tấm ảnh cái kia rúc vào trong ngực hắn nữ hài lúc, phảng phất chỉ cảm thấy hết thảy đều phát sinh ở hôm qua.

Chỉ là cái này hôm qua, đối với hắn mà nói là ròng rã năm trăm năm.

Mà đối với nàng, cũng là ước chừng năm năm.

Năm năm, đầy đủ để một cái nữ hài biến thành nữ nhân.

"Thạch thạch trở về, ma ma lúc nào trở về đâu?"

Tiểu gia hỏa ôm khung hình, có chút mong đợi hỏi.

Tiểu hài tử là ngây thơ mà miễn cảm, nàng kỳ thật rất tinh tường người khác vì cái gì sẽ cười nàng là đã hài tử.

Nãi nãi thường xuyên nói, thạch thạch ma ma đi xa nhà, đi rất rất xa địa phương, cho nên mới một mực không có biện pháp trở về nhìn nàng.

Nàng một mực chờ đợi, chờ mình thạch thạch ma ma trở về, kia nàng cũng có thể giống khác tiểu bằng hữu như thế, có thạch thạch ma ma cùng đi vườn bách thú công viên trò chơi.

Hiện tại thạch thạch trở về, ma ma cũng hẳn là sắp trở về rồi a?

"Nhanh, nhanh . ."

Trần Hi nhìn xem nữ nhi ngập nước mắt to, trả lời khẳng định nói: "Niệm niệm yên tâm, mẹ mẹ sẽ trở lại thật nhanh. Nếu như nàng lại không trở lại, ba ba liền dẫn người đi tìm nàng trở về, có được hay không?"

"Ừm!"

Tiểu gia hỏa nặng nề gật đầu, một mặt mừng rỡ chui vào Trần Hi trong ngực, sau đó cao hứng chỉ vào khung hình hỏi: "Thạch thạch, ma ma trở về về sau, có thể hay không đem ta cũng bỏ vào?"

Bỏ vào?

Trần Hi sờ lên nữ nhi kia non mềm khuôn mặt nhỏ nhắn, phi thường chăm chú hỏi đáp: "Tốt, chờ chúng ta tìm tới mẹ mẹ, liền lại đập một trương ảnh gia đình, đem niệm niệm cũng bỏ vào."

"Còn có nãi nãi!"

"Tốt, một cái cũng không có thể thiếu."

. . .

. . .

Từ biệt về sau, nhị địa tướng treo.

Chỉ nói là ba bốn tháng, lại ai ngờ năm sáu năm.

Thất Huyền Cầm vô tâm đạn, thư từ không thể truyền,

Chín Liên Hoàn từ đó bề gãy, mười dặm trường đình ta trông mòn con mắt.
Trăm bề nghĩ, Thiên hệ niệm, vạn bất đắc dĩ đem lang oán.
Vạn ngữ ngàn nói nói không hết, buồn bức ngán ngẩm mười dựa vào lan can.
Trùng dương lên cao nhìn cô nhận, tháng tám giữa mùa thu, trăng tròn người không tròn.
Nửa tháng bảy, cầm đuốc soi thấp hương hồi thương thiên,
Tháng sáu phục thiên, người người dao phiến tâm ta lạnh.
Năm Lunatone lưu đỏ tháng lửa, lịch gặp trận trận Lãnh Vũ tưới hoa bùng.
Tháng tư quả sơn trà chưa hoàng, ta muốn nhìn gương tâm càng loạn.
Chợt vội vàng, hoa đào tháng ba theo nước chảy,
Phiêu linh số không, tháng hai dây điều mà đoạn.
Y, lang nha lang, ước gì đời sau, người vì nữ đến ta làm nam.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

003 trách nhiệm

Ăn xong cơm tối, niệm niệm ngồi ở trên ghế sa lon say sưa ngon lành nhìn lên phim hoạt hình, Trần Hi thì thừa cơ hội này cùng Trương thẩm trò chuyện lên chuyện cũ.

"Người đi về sau không bao lâu, uyển chuyển liền phát hiện mình mang thai hài tử, còn chuyên môn vì việc này tới tìm ta."

Trương thẩm một bên hồi ức, một bên nặng nề nói ra: "Uyển chuyển nàng từ nhỏ đã sinh ở nhà giàu sang, cái nào nếm qua khổ gì. Người đi về sau, liền thừa nàng một cái người phụ nữ có thai, ngay cả cuộc sống đều thành vấn đề, cho nên niệm niệm mau ra sinh thời điểm, ta liền dứt khoát đem đến nơi này đến, thuận tiện chiếu cố mẹ con các nàng hai."

Trần Hi im lặng.

Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng ra cái kia hình tượng.

Một nữ nhân nhìn xem bụng một ngày một ngày lớn lên, bên người lại ngay cả cái người có thể dựa đều không có, mua thức ăn, nấu cơm, giặt quần áo, sạch sẽ, chính lý những này nhìn như lơ lửng bình thường sinh hoạt việc vặt, đối với một cái người phụ nữ có thai tới nói như thế nào như vậy đơn giản?

Hài tử còn chưa xuất thế, nàng liền đã thành bà mẹ đơn thân, ai có thể cảm nhận được nàng ngay lúc đó tâm tình?

Trần Hi càng nghĩ càng thấy đến đau lòng, chỉ cảm thấy trong lòng bỗng nhiên có cổ ngọt ngọt không chỗ phát tiết.

". . . Về sau niệm niệm ra đời, trong nhà chi tiêu cũng lớn lên, mắt thấy trong nhà này cả ngày chi tiêu mà không kiếm, nàng cũng rất nóng vội, cho nên liền ra ngoài tìm một công việc, cả ngày tăng ca, cả người đều mệt nhanh biến hình."

Nói đến đây, Trương thẩm đột nhiên nhìn Trần Hi một chút, sau đó mới than thở nói: "Ta nói thật với người đi, nàng đi làm đoạn thời gian kia, nhà này công cả ngày đậu đây xe tốt, tất cả đều là theo đuổi nàng nam nhân, ồn ào không được, có mấy cái cũng bởi vì cướp vào cửa đánh nhau, làm hàng xóm láng giềng đều tại khiếu nại."

"Kỳ thật đi, ta nhìn thấy những người kia từng cái đều so người tốt, các nàng hai mẹ con cô nhi quả mẫu, nếu như năng tìm một cái tái giá ra ngoài, đối nàng cũng tốt, đối niệm niệm cũng cũng tốt, cho nên liền liên tục khuyên nàng muốn hay không cân nhắc một chút. . ."

"Bất quá nha đầu kia cũng là tính bú đợng bình, mỗi lần ta nhắc lên cái này nàng liền tức giận. Cũng không biết nàng có phải hay không bị người rót cái gì thuốc mê, người cái này đàn ông phụ lòng không nói một tiếng chạy, lưu nàng một nữ nhân đến bị tội."

Nghe vậy, Trần Hi đành phải bắt đắ đĩ cười khổ.

Đêm hôm đó hấn tăng ca đến đã khuya, trở về thời điểm trên trời rơi ra mưa to, hấn trên đường chạy trước chạy trước, đột nhiên liền bị một đạo thiểm điện bổ trúng choáng đi qua.

Tỉnh nữa tới thời điểm, hấn đã đi tới ức bên ngoài vạn dặm Thiên Toàn giới, cũng chính là trong truyền thuyết Tu Tiên Giới.

Trần Hi về sau cẩn thận nghĩ tới, Địa Cầu cùng Thiên Toàn giới ở giữa cách mấy cái tinh hệ, một đạo thiểm điện mới bao lớn uy năng?

Gãi ngứa ngứa đều ngại dòng điện quá yếu, cho nên tuyệt đối không thể nào là thiểm điện đưa đến hấn lập tức xuyên qua tinh hệ.

Nguyên nhân chân chính, rất có thể là một kiện tồn tại ở Địa Cầu Thượng Cổ mật bảo bị thiểm điện trùng hợp kích hoạt lên, từ đó lan đến gần ngay tại trong mưa chạy hấn. . .

Càng nghĩ càng lệch, Trần Hi vội vàng lắc đầu, lấy lại tinh thần chăm chú nghe Trương thẩm giảng thuật.

". . . Niệm niệm một tuổi nhiều thời điểm, uyển chuyển đột nhiên nói với ta nàng muốn đi tìm người, muốn đem hài tử giao phó cho ta."

"Mặc dù ta trước kia chỉ là bọn hấn trong nhà một cái người hầu, nhưng uyển chuyển từ nhỏ cũng là ta nhìn lớn lên, nói câu không dễ nghe, ta sớm đem uyển chuyển xem như nữ nhi của mình, mà nữ nhi của nàng tự nhiên cũng chính là cháu gái của ta, cho nên ta đáp ứng nàng."

"Đi tìm ta?"

"Ân, sau đó ta liền rút cuộc chưa thấy qua nàng."

"Nàng có phải hay không về nhà? Trương thẩm người có thể hay không nói cho ta nhà nàng ở đâu? Ta đi tìm nàng."

Trần Hi có chút gấp.

Bọn hấn cùng một chỗ năm năm, nhưng ở kia năm năm bên trong, nàng nhưng lại chưa bao giờ nhắc qua người nhà của mình, cũng không nói qua nhà của mình ở đâu, mỗi lần Trần Hi hỏi thời điểm, nàng đều sẽ có chút không cao hứng, về sau Trần Hi cũng không dám hỏi nữa.

"Ta không thể nói cho người."

Trương thẩm lắc đầu, thờ dãi: "Nàng trước khi đi nói qua, nếu như người trở về, nàng còn chưa có trở lại, vậy người cũng không cần lại đi ra tìm nàng, càng đừng đi nhà nàng, bởi vì nàng không có khả năng về nhà. . ."

"Vì cái gì?" Trần Hi có chút nao không hiểu.

"Ai, người đừng hỏi nữa, tóm lại trong nhà nàng sự tình rất phức tạp, ta không thể nói cho người."

Trương thẩm nhìn Trần Hi một chút, tựa hồ cảm thấy dạng này qua loa hấn cũng không phải cái biện pháp, thế là liền giải thích nói: "Lại nói, lấy nàng tính cách nếu như quyết định muốn về nhà, khẳng định cũng sẽ trở về đem niệm niệm mang lên, nhưng là hiện tại niệm niệm đều bốn tuổi nàng còn chưa từng trở về, cho nên ta đoán chừng nàng khả năng còn tại đây thế giới tìm người."

"Tìm ta? Nàng cầm cái gì tìm ta. . ." Trần Hi cười khổ lắc đầu.

Lúc này, tiểu gia hỏa vừa vặn xem hết một tập phim hoạt hình, theo sát lấy thật hưng phấn bỏ nhào vào Trần Hi trong ngực, đánh gãy hai người trò chuyện.

"Tạm thời không nói uyển chuyển, trước mắt tiểu gia hỏa này mới là chuyện khẩn yếu."

Trương thẩm nhìn xem tiểu gia hỏa cùng ba ba thân mật rất nhiều, cảm thấy vui mừng nói ra: "Ta nguyên bản định đợi đến năm nay ăn tết, nếu như hai người các người cũng còn không trở lại, ta liền mang theo niệm niệm về nhà đi. . . Tôn nữ của ta cũng lớn, bọn hấn vợ chồng trẻ phải bận rộn lấy công việc không có thời gian mang hài tử, cho nên ta muốn trở về giúp bọn hấn mang hài tử. . ."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi nhìn thoáng qua trong ngực hoạt bát đáng yêu tiểu gia hỏa, sau đó hết sức trịnh trọng nhìn xem Trương thẩm nói ra: "Những năm này còn tốt có ngài tại, vô cùng cảm kích, cái này ân tình ta nhất định khắc trong tâm khảm"

Nếu như không có Trương thẩm, Trần Hi không dám tưởng tượng vợ của mình nữ tướng gặp qua lấy cuộc sống ra sao.

Lớn như thế ân, như thế nào một câu hỏi hột tạ on liền có thể báo đáp?

"Không cần phải nói những này, uyển chuyển nàng làm sao cũng coi là ta nửa cái nữ nhi, đã nàng đem niệm niệm giao phó cho ta, ta tự nhiên sẽ hảo hảo đối đãi cái này hài tử. Bất quá, đã người trở về, kia niệm niệm vẫn là liền giao cho người chiếu cố đi, ta cũng nên về thăm nhà một chút tôn nữ rồi."

Nói xong, Trương thẩm hiền lành nhìn niệm niệm đồng dạng, tựa hồ còn có chút không nỡ.

Mà lúc này, tiểu gia hỏa cũng nghe đến nàng, vội vàng từ Trần Hi trên thân nhảy xuống, chạy đến Trương thẩm bên người, lập tức liền khóc lên, ôm nàng chân khóc nức nở nói: "Nãi nãi không muốn đi. . ."

"Ngaoan hài tử, nãi nãi không đi, nãi nãi cùng ngươi."

Trương thẩm cười ha hả xoa niệm niệm đầu, nhưng ánh mắt bên trong nhưng vẫn là toát ra một tia không thôi cảm giác.

Mấy năm sớm chiều ở chung, dù là liền là nuôi con mèo nuôi con chó cũng có rất sâu tình cảm, huống chi đây là cái thiên chân khá ái hài tử đâu?

Tướng tiểu gia hỏa hồng tốt về sau, Trương thẩm mới ôm nàng, hướng phía Trần Hi ngừ trọng tâm trường nói ra: "Ta cũng không hỏi ngươi mấy năm này đến tột cùng đi đâu, bất quá nhìn ngươi khi trở về đáng vẻ, đoán chừng những năm này cũng qua không thể nào tốt. . ."

"Xem như thế đi, tóm lại một lời khó nói hết. . ."

Trần Hi nhẹ gật đầu, trong lòng đã ần ần đoán được Trương thẩm muốn nói cái gì.

"Kỳ thật, ta cũng không phải là rất muốn đem hài tử giao cho ngươi, bởi vì không yên lòng. Nhưng ngươi dù sao cũng là ba của nàng, ta một ngoại nhân cũng không thể chơi liên quan quá nhiều. Cho nên, ta chỉ có thể hi vọng chuyện lúc trước đã đi qua, ngươi trở về về sau năng minh bạch một sự kiện. . ."

Nói đến đây, Trương thẩm dừng một chút, nhìn xem Trần Hi chăm chú nói ra: "Ngươi là một cái ba ba, ta hi vọng ngươi năng chân chính lĩnh ngộ trách nhiệm hai chữ này hàm nghĩa, dừng lại giống năm năm trước như vậy, được không?"

Trách nhiệm

Trần Hi đột nhiên cảm giác được hai chữ này lại có chút trĩu nặng.

Trong lúc nhất thời, trong lòng của hắn không khỏi có chút trầm mội cảm xúc ngổn ngang.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

004 nuôi gia đình

Thời gian qua đi năm năm, đương Trần Hi lần nữa ngủ ở thuộc về bọn hắn trên giường lúc, phảng phất cảm thấy trên giường này còn có nàng lưu lại mùi thơm, bởi vậy ngủ được phá lệ thơm ngọt.

Có thể là mấy trăm năm không ngủ qua cảm giác nguyên nhân, cái này một giấc hắn ngủ rất nặng, tỉnh lại sau giấc ngủ thời điểm, tiểu gia hỏa đã ghé vào đầu giường, cầm một quyển sớ tờ không ngừng tại hắn chớp mũi huy động.

"Hất xì!"

Trần Hi rất phối hợp đánh một cái to lớn hất xì, tiểu gia hỏa lập tức liền khanh khách phá lên cười.

Nhìn xem nữ nhi kia bởi vì trò đùa quái đản đạt được mà hưng phấn bộ dáng, Trần Hi không khỏi trong lòng nóng lên, một tay lấy nàng ôm, bẹp một ngụm thân tại nàng khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên.

"A...! Thích thích xấu!"

Bị đánh lên tiểu gia hỏa tựa hồ còn có chút thẹn thùng, đẩy ra Trần Hi, sau đó thật nhanh chạy ra gian phòng.

Dạng này sáng sớm để Trần Hi rất dễ chịu.

Hắn thích hiện tại loại này cảm giác.

Phảng phất trong vòng một đêm, từ trời đông giá rét đi tới giữa hè, tại nắng sớm hơi sáng một khắc này, hắn rốt cục về tới gia.

Nhanh chóng mặc quần áo rời giường, Trần Hi vừa mới ra khỏi phòng, vừa vặn trông thấy Trương thẩm bụng đĩa từ trong phòng bếp đi ra.

Trần Hi mỉm cười cùng với nàng lên tiếng chào, Trương thẩm thì cười ha hả đối với hắn nói ra: "Niệm niệm đem kem đánh răng đều cho người chen tốt, động tác nhanh lên, nên ăn điểm tâm."

"Được."

Trần Hi đi vào nhà vệ sinh, bồn rửa mặt bên trên đặt vào một cái màu vàng cái chén, một cây thoa kem đánh răng răng mới xoát chính lẳng lẳng nằm ở trên ly.

Đây là nữ nhi cho hắn chen kem đánh răng. . .

Một cổ ấm áp lập tức từ trong lòng nổi lên, kia cảm giác phảng phất ngọt đều nhanh chế ra mặt trời.

Dễ chịu!

Thật TM dễ chịu!

Trần Hi một bên đánh răng, một bên hung tợn cảm khái nhân sinh.

Nhà của bọn hắn không lớn, chỉ có hơn bảy mươi mét vuông, ba phòng ngủ một phòng khách một vệ, hơn nữa còn là bộ hai đối tiểu bộ ba, thư phòng bị đổi thành nhi đồng phòng, bất quá Trần Niệm bình thường đều cùng Trương thẩm cùng ngủ.

Bởi vì phòng ở không lớn, cho nên cũng liền không có phòng ăn, ăn cơm bình thường đều là ở phòng khách trên bàn trà ăn.

Trần Hi đi vào phòng khách thời điểm, tiểu gia hỏa đã ôm bát tại lộc cộc lộc cộc uống vào cháo.

Mà nàng tại húp cháo thời điểm, khoe miệng tổng hội chảy ra một chút nước đọng, cho nên Trương thẩm chỉ có thể bảo vệ ở một bên, một bên để nàng ăn từ từ, một bên dùng khăn giấy cho nàng lau sạch lấy khoe miệng.

"Người nhìn cái này hài tử, đều bốn tuổi, ăn cơm còn không có cái chính hình, phải xem lấy nàng mới được."

Trương thẩm ngoài miệng là đang trách cứ tiểu gia hỏa, nhưng trên mặt biểu lộ lại bán nàng.

Nhìn nàng kia vội vã cuồng cuồng đáng yêu, đoán chừng là sợ tiểu gia hỏa lúc ăn cơm bị ế trụ mới đúng.

Ba người tại vui sướng bầu không khí bên trong ăn xong điểm tâm, Trần Hi bang Trương thẩm thu thập trên bàn bát đĩa thời điểm, cũng liền thuận tiện đưa ra mình hiện tại ý nghĩ.

"Trương thẩm, chờ một lúc ta muốn đi đi ra ngoài một chuyến, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì công việc phù hợp. . ."

Nghe vậy, Trương thẩm lập tức đại hỉ, nhìn xem Trần Hi cao hứng nói ra: "Người năng nghị như vậy liền tốt, đi thôi, hài tử cũng nên đi vườn trẻ, về sau trong nhà chi tiêu sẽ càng ngày càng lớn, người cái này đương ba ba cũng nên hảo hảo thể nghiệm một chút Doanh Doanh lúc trước áp lực."

Trần Hi sờ lên chóp mũi, tựa hồ bị Trương thẩm nói có chút ngượng ngùng.

Cũng không biết Doanh Doanh thời điểm ra đi cho Trương thẩm lưu lại bao nhiêu tiền, bất quá Trần Hi đoán chừng cũng sẽ không quá nhiều.

Dù sao, hắn biến mất trước đó hai nhân tài vừa mới mua bộ phòng này.

Dù là Doanh Doanh về sau ra ngoài đi làm, ngăn ngừa một thời gian hai năm nàng hắn là cũng không có khả năng tích trữ quá nhiều tích súc.

Nuôi hài tử chi tiêu vốn là rất lớn, cho nên Trần Hi xem chừng, Trương thẩm mấy năm này khả năng vì tiểu gia hỏa dán lên mình không ít đường lão tiền.

Thôi, thôi, thiếu Trương thẩm đã quá nhiều, về sau tìm cơ hội từ từ trả đi. . .

Bang Trương thẩm đem phòng khách thu thập chỉnh tề về sau, Trần Hi liền tại cửa ra vào trong tủ giày lục lọi lên, muốn tìm ra một đôi trước kia giày mặc vào.

Mà lúc này, tiểu gia hỏa lại đột nhiên oa một tiếng khóc rống lên.

Nhìn nàng khóc đến tê tâm liệt phế bộ dáng, lập tức liền đem Trần Hi dọa cho phát sợ.

Trần Hi vội vàng chạy đi qua đem tiểu gia hỏa bế lên, dịu dàng an ủi: "Niệm niệm, thế nào?"

"Thịch thịch không muốn đi, thịch thịch không muốn đi. . ."

Tiểu gia hỏa ngồi ở Trần Hi trên cánh tay, một bên khóc một bên dùng tay một mực nắm lấy Trần Hi cổ, nhìn dạng như vậy, đơn giản tựa như là bị thiên đại uy khuất đồng dạng.

Nếu như tiểu hài tử khóc cũng chia đẳng cấp lời nói, như vậy nàng hiện tại khẳng định là cấp S.

"Ba ba không đi, ba ba cũng không đi đâu cả, niệm niệm ngoan, đừng khóc. . ."

Trần Hi có chút dở khóc dở cười, nguyên lai tiểu gia hỏa nhìn thấy hấn tìm giày, liền cho rằng hấn muốn đi.

Bởi vì động tĩnh quá lớn nguyên nhân, Trương thẩm cũng liền bận bịu từ trong phòng bếp đi ra, ở bên cạnh sờ lấy Trần Niệm đầu không ngừng khuyên nói ra: "Niệm niệm ngoan, ba ba không đi, ba ba muốn đi tìm công việc kiếm tiền nuôi gia đình, nếu như ba ba không đi, ngươi cùng nãi nãi liền đều không có cơm ăn."

Vừa nói, Trương thẩm liền muốn từ Trần Hi trong ngực tiếp nhận Trần Niệm.

Nhưng tiểu gia hỏa cũng không biết làm sao vậy, liền là không muốn xuống tới, hai cánh tay một mực vòng tại Trần Hi trên cổ, cái đầu nhỏ thì chôn ở Trần Hi cổ bên trong, dặt cuống họng kêu khóc nói: "Thịch thịch không muốn đi!"

"Ba ba không đi, ba ba không đi. . ."

Mất thấy tiểu gia hỏa bão nổi, Trần Hi cũng không có biện pháp, đành phải ôm nữ nhi ngồi vào trên ghế sa lon, không ngừng thấp giọng an ủi nàng.

Trương thẩm một mực tại bên cạnh khuyên lơn tiểu gia hỏa, Trần Hi thì không ngừng cường điệu mình sẽ không lại rời đi, nói một hồi lâu, tiểu gia hỏa mới chậm rãi bình tĩnh lại.

Gặp nàng không còn khóc, Trương thẩm liền từ trong phòng vệ sinh xuất ra một trương khăn nóng cho nàng xoa xoa mặt, sau đó hống liền tục mang kéo đem nàng từ Trần Hi trong ngực ôm lấy.

"Niệm niệm ngoan, ba ba không đi, ngươi nhìn những người bạn nhỏ khác ba ba mụ mụ nhóm đều muốn đi đi làm, ba ba của ngươi làm sao có thể không đi đi làm đâu? Đại nhân đi làm kiếm tiền, tiểu hài mới có cơm ăn, hiểu chưa?"

"Ừm."

Tiểu gia hỏa tựa hồ nghĩ thông suốt không ít, nhẹ gật đầu, sau đó nắm lấy Trần Hi tay lưu luyến không rời nói ra: "Thịch thịch đi làm, ta ngay tại gia chờ thịch thịch. . ."

"Ng Sloan."

Trương thẩm sờ lên tiểu gia hỏa đầu, sau đó dùng ánh mắt ra hiệu Trần Hi một chút.

Trần Hi đứng lên thân thể, néo néo niệm niệm khuôn mặt nhỏ nhắn, cười nói ra: "Kia ba ba liền đi đi làm, niệm niệm ngươi muốn cái gì? Ba ba mua cho ngươi mang về."

"Ta không muốn, ta liền muốn thịch thịch."

Tiểu gia hỏa lắc đầu, tựa hồ còn có chút không yên lòng Trần Hi sẽ một đi không trở lại.

"Kia ba ba tan tầm về sau liền dùng tốc độ nhanh nhất gấp trở về cùng ngươi, có được hay không?"

"Được. . ."

Phí hết lớn kinh, Trần Hi mới rút cục tại tiểu gia hỏa lưu luyến không rời ánh mắt bên trong ra cửa.

Trần Hi trước kia có cái quen thuộc, cái kia chính là không thích đem giấy chứng nhận tùy thân mang theo.

Bởi vì hấn thường xuyên sẽ không nhỏ tâm mắt mình căn cứ chính xác kiện, mà những này đồ vật bổ sung lại rất phiền phức, cho nên không phải cần thiết tình huống, hấn bình thường đều sẽ đem thẻ căn cước, thẻ ngân hàng, bằng lái chờ giấy chứng nhận đặt ở trong nhà.

Không nghĩ tới cái thói quen này bây giờ lại vì hấn đã giảm bớt đi không ít phiền phức.

Một bên nhìn xem trên tay thẻ căn cước, Trần Hi một bên đi ra đơn nguyên lầu.

Nhưng phóng ra phía sau cửa, trong lòng của hấn nhưng không khỏi nổi lên khó.

Kiểm tiền. . .

Thế nhưng là hấn nên như thế nào đi kiểm tiền đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

005 kiếm tiền

Mang theo Trương thăm cho mấy chục khối tiền lẻ, cộng thêm một trương thẻ căn cước, Trần Hi có chút mờ mịt đi ra Khang cư cư xá.

Nơi này cũng không phải Thiên Toàn giới, tiền tự nhiên không có khả năng từ trên trời đến rơi xuống.

Ngoại trừ trộm cướp, còn có cái gì biện pháp có thể để hần đường đường chính chính kiếm được tiền đâu?

Đi làm?

Hần đại học lúc học chính là máy tính chuyên nghiệp, sau khi tốt nghiệp liền trực tiếp thành một tên mã nông, từ lương một năm 10 vạn chậm rãi hỗn đến lương một năm 20 vạn, cũng coi như chống lên toàn bộ gia.

Thế nhưng là hiện tại đã đi qua năm năm, không nói trước kỹ thuật của mình đến tột cùng còn có thể không đủ đuổi theo thời đại, chỉ là mã nông cái kia tăng ca tần suất liền đã để Trần Hi bắt đầu nửa đường bỏ cuộc.

Trương thăm sớm muộn sẽ rời đi, đến lúc đó nếu như hần mỗi ngày tăng ca, ai lại đến cho hần mạng hài tử?

Lại nói, hần cũng không nỡ đem tiểu gia hóa một cái người bỏ ở nhà.

Cho nên nhiều lần cân nhắc về sau, đi làm cái này tuyển hạng trực tiếp bị Trần Hi loại bỏ.

Ngồi lên một cỗ lái hướng thị khu xe buýt, Trần Hi dự định trên xe hảo hảo suy nghĩ một chút.

Sớm biết Địa Cầu sinh hoạt như thế gian nan, lúc trước trở về thời điểm liền nên mang lên mấy khối bảo thạch, hiện tại lấy ra bán lấy tiền, đoán chừng cũng đủ hần lấy lòng mấy tòa nhà phòng ốc.

Tu vi mất hết, thần hồn bị hao tổn, ngoại trừ một bộ cường hãn vô song nhục thân bên ngoài, hần hiện tại giống như cũng không có cái gì có thể đem ra được đồ vật.

Kỳ thật một đêm chột giàu phương pháp có rất nhiều, bắt quá tất cả đều viết tại hình pháp phía trên.

Như là đã quyết định muốn trở về cuộc sống của người bình thường, như vậy không ăn trộm không đoạt, không làm phạm pháp phạm kỷ sự tình, tự nhiên cũng liền trở thành Trần Hi hiện tại làm việc nguyên tắc.

Nếu không. . .

Tìm tham quan cướp phú tế bản? Dù sao tham quan cũng không dám báo động.

Hoặc là đi ăn cướp hắc sập hội? Thanh lý xã hội cận bã cũng coi là vì xã hội làm ra cống hiến a?

Không được nữa, đi khu vực Trung Đông làm lính đánh thuê, trực tiếp cán một món lớn?

Trước kia vẫn nghe nói khu vực Trung Đông thế cục rất rung chuyển, cho người làm bảo tiêu hần là cũng rất kiếm tiền?

Nghĩ đi nghĩ lại, Trần Hi tư duy liền không cảm bắt đầu có chút đi chệch.

Cũng khó trách, dù sao hần tại Thiên Toàn giới sinh sống năm trăm năm, nhược nhục cường thực thể giới bên trong nhưng không có cái gì pháp trị tình thần.

Quen thuộc dùng thực lực đi tranh đoạt mình muốn hết thảy, đột nhiên trở lại Địa Cầu, thật là có chút không quen xã hội này.

Hoàn toàn tựa như là một cái bị giam tại ngục giam rất nhiều năm phạm nhân, vừa ra ngục mới phát hiện mình cùng xã hội tách rời. . .

Nghĩ một hồi, Trần Hi bỗng nhiên phát hiện mình hiện tại ý nghĩ có chút không đúng.

Hắn dù sao cũng là đương ba ba người, làm sao cũng muốn đường đường chính chính sinh tồn tại cái này trong xã hội, cho nữ nhi dựng nên lên một cái gương tốt mới là!

Thôi, thôi, mới hảo hảo cân nhắc một chút. . .

Chỉ cần kiếm được món tiền đầu tiên, có lẽ liền có thể cân nhắc mang theo niệm niệm làm điểm buôn bán nhỏ?

Xe buýt từ ngoại ô lái hướng thành khu, cái này một đường đi tới, phảng phất tựa như là từ nông thôn đi tới thành thị đồng dạng.

Hai bên đường phố cao ốc càng ngày càng cao, đường xi măng cũng không biết từ lúc nào biến thành đường nhựa, san sát nối tiếp nhau xe nhỏ xếp hàng chờ đợi lấy đèn xanh đèn đỏ, một bên đứng dài vẫn như cũ rộn rộn ràng ràng.

Nơi này mỗi một con phố, mỗi một nhà cao ốc, thậm chí mỗi một cái trạm xe buýt, Trần Hi đều rất quen thuộc.

Mọi chuyện đều tốt giống cùng năm năm trước đồng dạng, tựa hồ cũng không có biến hoá quá lớn.

"Phía trước đến trạm: Thị hai bệnh viện, muốn xuống xe hành khách mời tại cửa sau xếp hàng theo thứ tự xuống xe. . ."

Lại đến vừa đứng, xe chậm rãi sang bên ngừng lại, trong xe quảng bá vang lên lần nữa.

Đang nghe quảng bá một nháy mắt, Trần Hi trong đầu đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ.

Hắn vội vàng chen đến toa xe cửa sau, theo chen chúc đám người xuống xe.

Sau khi xuống xe, Trần Hi quay đầu nhìn thoáng qua trên xe.

Quả nhiên, mới vừa rồi còn chen lấn như cái cá mèi đồ hộp đồng dạng toa xe lập tức liền trống rất nhiều, thậm chí đều có mấy cái chỗ ngồi trống không.

Ăn ở, chữa bệnh giáo dục. . .

Chữa bệnh!

Thiên Toàn giới làm tu tiên thánh địa, thiên địa linh khí tự nhiên cực kì nồng đậm, bởi vậy dù là một điểm tư chất đều không có phạm nhân cũng có thể bách bệnh bất xâm, sống lâu trăm tuổi.

Tư duy quán tính để Trần Hi trong lúc nhất thời không nghĩ tới mình có thể thông qua chữa bệnh đến kiếm tiền, một khi nghĩ thông suốt, hắn tư duy tự nhiên cũng liền sinh động hẳn lên.

Cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, làm việc thiện đồng thời còn có thể phụ cấp hậu bao của mình. . .

Cái này mua bán tuyệt đối có thể làm!

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi liền đứng tại hai cửa bệnh viện, bắt đầu đánh giá mỗi cái ra vào bệnh viện người.

Tâm thường cảm mạo nóng sốt tự nhiên không cần hẳn, mà ung thư, HIV-Aids loại hình bệnh nan y, lấy trước mắt hắn tu vi mất hết tình huống còn cứu không được.

Cho nên Trần Hi quyết định đem mục tiêu trước đặt ở một chút nghị nan tạp chứng bên trên.

Nhưng mà, tưởng tượng luôn luôn mỹ hảo.

Trần Hi đứng tại hai cửa bệnh viện, thân hoạn nghị nan tạp chứng bệnh nhân không có nhìn thấy mấy cái, chữa bệnh lừa đảo ngược lại gặp được mấy sống.

"Tiểu huynh đệ, muốn nhìn bệnh sao? Bệnh gì? Ta có thể giúp ngươi đăng ký. . ."

"Hai bệnh viện về hưu cán bộ kỳ cựu hảo, chữa khỏi trăm bệnh, muốn hay không treo một cái?"

Những người này sáo lộ tới tới lui lui kỳ thật cũng liền mấy cái như vậy.

Bên ngoài một cái phụ trách kiểm khách, lấy đăng ký danh nghĩa đi theo phía sau người, người bình thường đều sẽ ôm lấy cơ bản nhất lòng cảnh giác, cho nên bọn hắn cũng không chuẩn bị đợt thứ nhất liền lừa gạt đến người.

Làm người tại bệnh viện xếp hàng đăng ký thời điểm, sẽ xuất hiện một cái mặc áo choàng trắng bác sĩ hoặc là y tá, ăn mặc đồng phục đến chuyên vì người bài ưu giải nạn, đây là lừa đảo số 2.

Lừa đảo số 2 dừng lại thao tác mãnh như hổ về sau, liền sẽ tiếc nuối nói cho người, không có số.

Nhưng mà cái thứ ba lửa đảo sẽ xuất hiện, lửa đảo số 3 sẽ giả trang thành cùng người không sai biệt lắm bệnh tình bệnh nhân, sau đó cùng lửa đảo số 2 phối hợp diễn kịch, nếu như người còn không tin, liền sẽ mang người lên lầu, lửa đảo số 4 ra sân.

Tóm lại lửa đảo 2, 3, số 4 mục đích chỉ có một cái, cái kia chính là lừa người rời đi bệnh viện, tiến về bọn hắn nói tới về hưu lão thần y chỗ môn chẩn bộ.

Một khi đưa người lừa gạt ra cửa bệnh viện, như vậy bọn hắn bộ này Liên Hoàn lừa gạt liền cơ bản thành công.

Trần Hi một bên tìm kiếm lấy mục tiêu của mình, một bên buồn bực ngăn ngấm nhìn xem lửa đảo nhóm diễn kịch.

Nhưng hắn nhìn trọn vẹn hơn một giờ, nhưng vẫn là không có nhìn thấy một cái lửa đảo thành công.

Điều này cũng làm cho Trần Hi không khỏi hơi xúc động.

Đầu năm nay, ngay cả lửa đảo thời gian đều không tốt qua.

Lại đợi một hồi, Trần Hi bắt đầu hoài nghi có phải hay không mình phương pháp vô dụng đúng.

Dạng này canh giữ ở cửa bệnh viện, dù là gặp thân hoạn nghi nan tạp chứng bệnh nhân, người khác cũng không nhất định sẽ tin tưởng hắn.

Không có danh khí liền không nói, xem xét bộ dáng, hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, làm sao cũng không giống là cái tiên phong đạo cốt lão thần y.

Dù là hắn liền là thần y, ai lại sẽ tin tưởng hắn đâu?

Nếu không, trước xem bệnh lại cho tiên?

Sợ là hắn còn chưa nói ra câu nói này, người khác liền đã bắt đầu dẫn theo cái chổi đuổi người.

Sầu a sầu. . .

Nên làm cái gì bây giờ?

Trần Hi chính suy nghĩ như thế nào khai hóa mình danh khí thời điểm, đột nhiên, hắn thấy được một nam một nữ từ trong bệnh viện đi ra.

Nữ nhân kia ước chừng hơn hai mươi tuổi, khí chất xuất chúng, cách ăn mặc thành thực. Mặc một thân cát may vừa người hắc sa váy dài, hai đầu tuyết trắng đôi chân dài tại sa mỏng hạ mơ hồ lác lác, lúc sáng lúc tối dập dờn ra phong tình vạn chủng.

Như thế xinh đẹp tuyệt sắc, nhưng lại có một đôi như Thu Thủy trong suốt có thần hai mắt, để cho người ta thẳng không dậy nổi một tia khinh nhờn ý niệm.

Kìa tựa như như băng sơn khí chất, càng làm cho người không dám tới gần, đành phải đứng ở đằng xa yên lặng cảm thán một câu, tốt một cái khuynh quốc khuynh thành.

Bất quá nữ nhân này tuy đẹp, Trần Hi ánh mắt nhưng thủy chung đặt ở nam nhân kia trên thân.

Đây là một cái ước chừng bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nam nhân, trong lúc giờ tay nhắc chân tự có một cỗ uy thế ngậm mà không phát, đi đường thời điểm long hành hồ bộ, nhìn qua phá lệ tinh thần tráng kiện.

Cái này nam nhân mặt ngoài nhìn lại đang lúc tráng niên, nhưng Trần Hi lại biết, hắn có bệnh.

Hơn nữa còn bệnh không nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

00 6 người có bệnh

Sinh ý tới.

Lúc này không thể là giả cao lạnh thời điểm , chờ lâu như vậy mới đợi đến một cái thích hợp mục tiêu, nhưng ngàn vạn không thể để cho cái này con vịt đã đun sôi bay.

Nữ nhi chính là đang tuổi lớn, bổ sung dinh dưỡng đòi tiền, đến trường đòi tiền, mua quần áo, mua đồ chơi đòi tiền, hần cái này làm cha hiện tại không có gắng, lại làm sao có thể cho tiểu gia hỏa lưu lại một cái hoàn mỹ khoái hoạt tuổi thơ hồi ức?

Thế là, Trần Hi nhìn thấy mục tiêu của mình sau khi xuất hiện, liền chủ động hướng phía bọn hần đi đi qua.

Bởi vì chỉ có chủ động, giữa bọn hần mới có cơ sở phát sinh. . .

Một nam một nữ kia tựa hồ mở xe tới, ra cửa xem bệnh bộ, bọn hần liền xoay người đi hướng nằm ở môn chẩn bộ hậu phương bãi đỗ xe.

Trần Hi đi theo phía sau bọn họ đi vào bãi đỗ xe, mắt thấy người nơi này không nhiều về sau, Trần Hi cũng nhanh bước vượt qua hai người, trực tiếp đưa tay đem một nam một nữ này cho ngăn lại.

"Tiểu huynh đệ, có chuyện gì sao?"

Trần Hi hành vi có chút không lễ phép, bắt quá trung niên nam nhân lại không có sinh khí, ngược lại ôn hòa mà hỏi.

Vì không để cho mình biểu hiện cùng cửa bệnh viện những cái kia chữa bệnh lừa đảo đồng dạng, cho nên Trần Hi nhiều lần suy tính một chút về sau, vẫn là quyết định đi thẳng vào vấn đề.

Thế là, hần cũng không nói nhảm, trực tiếp liền nhìn xem trung niên nam nhân nói ra: "Người có bệnh, ta có thể trị hết người."

Tựa hồ là vì để cho mình lời nói càng có sức thuyết phục, Trần Hi thời khắc này ánh mắt nhìn qua cũng lộ ra vô cùng chân thành.

"Ta có bệnh?"

Nghe vậy, trung niên nam nhân không khỏi sửng sốt một chút.

Trung niên nam nhân tựa hồ còn không có từ Trần Hi trong lời nói lấy lại tinh thần, bên cạnh nữ nhân này liền đã không làm.

Chỉ nghe nàng lập tức giọng điệu quát lớn: "Người mới có bệnh đâu!"

Nói xong, nàng còn hung hăng trợn mắt nhìn Trần Hi một chút, sau đó kéo lại trung niên nam nhân cánh tay, muốn kéo hần rời đi.

"Cha, chúng ta đi, đừng để ý tới những này bệnh tâm thần."

"Ai, chờ một chút, người thật sự có bệnh, ta không có lừa người."

Trần Hi không để ý tới nữ nhân kia, lần nữa ngăn lại trung niên nam nhân, mặt mũi tràn đầy thành khẩn nói.

Đường đường Thần Quân, vì kiếm tiền không thể không chủ động ra đường ôm khách, thậm chí càng dùng mặt nóng đi tiếp người khác mong lạnh.

Đây chính là sinh hoạt đây này. . .

Có lẽ là bị Trần Hi thành ý chỗ đã động, trung niên nam nhân liền ra hiệu nữ nhân không cần phải gấp, sau đó nhìn Trần Hi hỏi: "Tiểu huynh đệ, người nói ta có bệnh, vậy người ngược lại là nói một chút, ta đến tội cùng được bệnh gì?"

"Có thể hay không để cho ta vì người tay cầm mạch xác nhận một chút?"

"Có thể."

Nam nhân nhẹ gạt đầu, đem tay phải vươn ra ra.

Trần Hi cầm cổ tay của hần, bày ra một cái cũng không phải là rất tiêu chuẩn bắt mạch tư thế.

Cũng không lâu lắm, Trần Hi buông lỏng tay ra, mười phần khẳng định nói ra: "Thương thế của người rất nặng, hần là sống bất quá năm mươi."

"Trò cười!"

Nữ nhân rõ ràng đã bị tức hồng, không khỏi nộ khí ngược lại cười nói: "Cha ta đã năm mươi hai, người còn dám nói hần sống bất quá năm mươi? Ta cảnh cáo người, nếu người không đi cẩn thận gánh lấy hậu quả!"

Nói xong, nữ nhân trực tiếp xuất ra chìa khóa xe, nhỏ một tiếng nhấn mở xe khóa, sau đó lôi kéo trung niên nam nhân trực tiếp đi hướng cách đó không xa chiếc xe kia.

"Đã năm mươi hai rồi?"

Trần Hi cũng ngây ngẩn cả người.

Không nghĩ tới mình chủ động tìm kiếm cái thứ nhất bệnh nhân, thế mà còn bị hấn cho chần đoán sai.

Không có đạo lý a. . .

Cái này trung niên nam nhân nhìn như thân thể cường tráng, nhưng nhìn kỹ hấn sắc mặt, vẫn là có thể rõ ràng phát hiện hấn trên mặt có mấy phần khác hấn với màu da tái nhợt.

Đi đường thời điểm mặc dù nhanh chân sao băng, ngẩng đầu mà bước, nhưng lấy Trần Hi hơn xa thường nhân thị giác, tự nhiên có thể phát hiện thân thể của hấn có mấy phần có chút mất tự nhiên, tựa như tùy thời đều tại cường ép giả trang ra một bộ khỏe mạnh bộ dáng.

Bởi vậy, Trần Hi mới có thể đưa ra bắt mạch cho hấn, muốn nhìn một chút người trung niên này nam nhân đến tột cùng được bệnh gì.

Kỳ thật trải qua trong khoảng thời gian này khôi phục, Trần Hi đã một lần nữa tu luyện ra một chút xú cực kỳ bé nhỏ chân nguyên.

Cũng chính bởi vì vậy, hấn mới có thể tại cho trung niên nam nhân bắt mạch thời điểm, điều khiển chân nguyên tiến vào hấn thể nội, từ đó tỉ mỉ hiểu rõ đến hấn hiện tại tình huống thân thể.

Ngũ tạng lục phủ đều có tổn thương, mà lại mười phần nghiêm trọng.

Kỳ quái là, người trung niên này nam nhân thể nội tổn thương không giống như là một hơi ở giữa sinh ra, mà giống như là một loại trường kỳ không gián đoạn ngoại lực tổn thương đưa đến, liền như là có người cầm đao, từng đao không ngừng tại hấn ngũ tạng lục phủ bên trên cắt lổ hồng đồng dạng.

Trong đó thương thế nghiêm trọng nhất phổi, vết thương sớm đã bắt đầu nát rữa, lấy Trần Hi đoán chừng, coi như cái này nam nhân hiện tại lập tức đi làm cắt bỏ giải phẫu, thương thế của hấn cũng hấn là không có chuyển biến tốt.

Nghĩ được như vậy, Trần Hi liền nhìn xem cái kia sắp lên xe trung niên nam nhân nói ra: "Ta không biết ngươi là dùng cái gì phương pháp kéo dài tuổi thọ của mình, bất quá liền dựa theo ngươi tình huống trước mắt, đoán chừng lúc nào cũng có thể chết bất đắc kỳ tử mà chết. . ."

Nghe vậy, trung niên nam nhân ngừng bước chân.

Đội đến hấn lại chuyển qua thân thể khi, trên thân kia cổ phong khinh vân đậm khí chất đã biến mất không thấy.

Chỉ gặp hấn trầm mặt, hơi khẽ cau mày hỏi: "Tiểu huynh đệ, ngươi thật hiểu y thuật?"

"Ta có thể trị hết ngươi." Trần Hi nhẹ gật đầu, thái độ mười phần khẳng định.

"Thật?"

"100% nắm chắc."

"Vậy ngươi muốn cái gì?"

"Tiền."

"Nhiều ít?"

Nghe vậy, Trần Hi lập tức dùng ánh mắt còn lại len lén phui một trong mắt năm nam nhân sau lưng chiếc kia đời cũ a 6, hơi chút suy tính một phen về sau, hấn mới mở miệng nói ra: "Mười vạn."

"Có thể."

Trần Hi nguyên bản còn đang do dự mình có phải hay không đem giá mở quá cao một chút, nếu như nam nhân này muốn giảng giá, 5 vạn cũng không phải không thể. . .

Nếu như đối phương còn chê đắt, nếu không hai vạn cũng được?

Tóm lại đây trời kêu giá, rơi xuống đất trả tiền nha.

Nhưng Trần Hi không nghĩ tới chính là, hấn giá tiền mới vừa mới mở ra, trung niên nam nhân liền đã không chút do dự đáp ứng xuống.

Mà lúc này, đã mở cửa xe chuẩn bị lên xe nữ nhân lại không làm.

Chỉ gặp nàng dẫn theo tiểu Khôn bao, giẫm lên giày cao gót, cộc cộc bước nhanh đi vào trung niên nam nhân bên cạnh, hơi có vẻ lo lắng kêu một tiếng: "Cha!"

Trung niên nam nhân khoát tay áo, ra hiệu nàng an tâm chờ đợi, lập tức liền khi nàng giậm chân một cái, hướng phía Trần Hi lạnh lùng quát lớn: "Người đây là tại bán nguyệt đâu? Cha ta không có bệnh! Nơi này chính là bệnh viện, cha, người có phải hay không cảm thấy chỗ nào không thoải mái? Chúng ta hiện tại liền đi kiểm tra, không cần để ý những này lừa đảo!"

"Thu Đồng, đừng làm rộn!"

Nữ nhân này đã nhanh giận điên lên.

Nhưng trung niên nam nhân nhưng căn bản không nghe nàng, ngược lại đang nghe nàng về sau, lập tức liền xụ mặt quát bảo ngưng lại nàng.

"Cha!" Nữ nhân cong miệng lên, nhìn dạng như vậy đều nhanh phải gấp khóc.

Mắt thấy nữ nhi kia ủy khuất bộ dáng, trung niên nam nhân sắc mặt không khỏi hòa hoãn rất nhiều, thế là liền vỗ vỗ bờ vai của nàng, thấp giọng nói ra: "Thu Đồng, người lên xe trước, ba ba quay đầu sẽ giải thích cho người."

Có thể là gia đình giáo dục tốt đẹp nguyên nhân, nữ nhân ở nghe được trung niên nam nhân lên tiếng sau liền ngoan ngoãn lên xe.

Bất quá trước khi đi, nàng lại hung tợn trừng Trần Hi một chút, trong lòng thực hận thấu cái này đại lừa gạt.

Đại lừa gạt lại dám lừa gạt đến bọn hắn cha con hai trên đầu tới, chờ một lúc nhất định phải cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn xem.

Nghĩ đến cái này, nữ nhân lập tức từ trong bọc lấy điện thoại cầm tay ra, sau đó thật nhanh phát khởi tin nhắn tới.

Ngoài xe.

Trung niên nam nhân đợi đến nữ nhi sau khi lên xe, lúc này mới nhìn xem Trần Hi nghiêm túc nói ra: "Tiền không là vấn đề, nhưng ta hi vọng người là thật nhìn ra ta trên người bệnh tình, nếu không. . ."

Nửa câu sau hắn không có nói ra, bất quá ý tứ trong đó đã không cần nói cũng biết.

Trần Hi nhẹ gật đầu, biểu thị mình minh bạch hắn ý tứ.

"Như vậy, người muốn dùng cái gì phương pháp đến trị liệu ta?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

007 một vạ khối

Ninh Thu Đồng bữu môi ngồi ở chủ vị trí lái bên trên, tay lái phụ thì ngồi nàng phụ thân Ninh Trọng Quốc.

Về phần xếp sau nha, tự nhiên ngồi cái kia làm nàng chán ghét vô cùng đại lừa gạt.

Ninh Thu Đồng có chút nao không hiểu ba ba đây là tại phát cái gì điên.

Làm nữ nhi, Ninh Thu Đồng tự nhiên rất tinh tường thân thể của phụ thân tình trạng.

Hắn bình thường nhìn qua rất khỏe mạnh, một thùng gần 20 cân nước khoáng cũng có thể một cái tay nhắc lên, thậm chí còn năng dẫn theo quần phòng ở chạy một vòng.

Nhưng làm sao cái này đại lừa gạt hai ba câu nói liền đem ba ba hù dọa đây?

Bán nguyệt cũng không có như thế khoa trương đi. . .

Ninh Thu Đồng mười phần buồn bực lái xe rồi đi hai bệnh viện, sau đó tại Trần Hi phân phó dưới, tâm không cam tình không nguyện lái xe tới đến gần nhất một nhà thuốc Đông y cửa hàng.

Đội nằng đem chiếc xe ngừng tốt về sau, Trần Hi liền đối Ninh Trọng Quốc nói ra: "Ta trước cho ngươi phối phó thuốc, có thể tạm thời làm dịu bệnh tình của ngươi."

Nói xong, Trần Hi liền đem bàn tay qua trung ương lan can, tướng tay trái trực tiếp bày tại Ninh Thu Đồng trước mặt.

"Làm gì?"

Ninh Thu Đồng tức giận ngồi tại vị trí trước, nguyên bản còn muốn chờ Trần Hi sau khi xuống xe mới hảo hảo khuyên nhủ phụ thân không muốn tin cái này lừa đảo.

Không nghĩ tới đại lừa gạt lại không có lập tức xuống xe, ngược lại đột nhiên đem đưa tay qua đến, lập tức liền dọa nằng kêu to một tiếng

"Lấy chút tiền đến, mua thuốc là phải bỏ tiền, ta trên thân không mang tiền."

Trần Hi đương nhiên nói.

Mà Ninh Thu Đồng tại nghe xong hấn về sau, lập tức liền có loại sắp bị tức xủ cảm giác.

Nằng đang muốn quát lớn cái này đại lừa gạt vài câu thời điểm, một bên Ninh Trọng Quốc lại đột nhiên kéo ra tay lái phụ trước ngăn kéo, sau đó từ bên trong xuất ra một xấp tiền trực tiếp đưa cho Trần Hi.

Trần Hi tiếp nhận tiền ước lượng một chút, đoán chừng cái này một chồng đúng lúc là một vạn khối.

"Hấn là đủ, chờ ta một chút."

Hấn cũng không có khách khí, trực tiếp liền lấy tiền xuống xe.

Ninh Thu Đồng một mực nhìn chăm chăm Trần Hi, thẳng đến hấn đi vào tiệm thuốc về sau, lúc này mới rốt cục thu hồi ánh mắt.

Nhìn nằng kia cảnh giác bộ dáng, đoán chừng là sợ Trần Hi cầm tới tiền liền chạy.

"Cha, ngươi đến tột cùng thế nào? Kia tiểu tử rất rõ ràng là lường gạt, ngươi làm sao ngay cả loại này trò trẻ con đều tin a?"

Mất thấy ngoại nhân đi, Ninh Thu Đồng liền nhin không được oán trách Ninh Trọng Quốc một câu.

"Hấn không phải lừa đảo."

Ninh Trọng Quốc lắc đầu, nhìn xem nữ nhi kia ai oán tiểu bộ dáng, không khỏi liền nở nụ cười, an ủi: "Thu Đồng, kỳ thật tiểu huynh đệ này có một câu nói đúng, cái kia chính là. . . Ta thật sống bất quá năm mươi tuổi."

"Cha! Ngươi cũng năm mươi hai! Ta không có khả năng ngay cả sinh nhật của ngươi đều nhớ lầm!"

Ninh Thu Đồng lập tức cũng có chút gấp.

Ba ba ngay cả chính hấn năm nay nhiều ít tuổi đều quên?

Chẳng lẽ là cái này đại lừa gạt dùng cái gì thuốc mê? Hay là một loại nào đó thuật thôi miên, cho nên ba ba mới có thể dạng này tin tưởng hấn?

Nguy rồi!

Làm sao bây giờ?

Ninh Thu Đồng gấp đến độ tựa như kiến bò trên chảo nóng đồng dạng, không khỏi năo đại động mở, càng nghĩ càng không hợp thói thường.

Mà Ninh Trọng Quốc thì tại suy nghĩ hiện tại đến tột cùng muốn hay không đem hết thầy đều nói cho nữ nhi, cho nên hấn cũng không có lập tức mở miệng giải thích.

Trong xe tạm thời yên tĩnh trở lại, Ninh Thu Đồng lấy điện thoại di động ra muốn gọi điện thoại báo động, bởi vì hôm nay ly kỳ tào ngộ đã hoàn toàn vượt ra khỏi nằng nhận biết phạm vi.

Nhưng đúng lúc này, Ninh Trọng Quốc mới nặng nề thở dài một hơi, nói ra: "Thu Đồng, có nhớ hay không ba năm trước đây ta đã từng rời đi một đoạn thời gian?"

"A?"

Ninh Thu Đồng suy nghĩ một chút, hồi đáp: "Ta nhớ được ba ba ngươi ba năm trước đây ra ngoại quốc khảo sát rất dài một đoạn thời gian, tựa như là vì đàm chuyện đầu tư. Bất quá, sự kiện kia cuối cùng không phải thất bại sao?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc trầm mặc.

Chăm chú suy nghĩ một chút về sau, hắn vẫn là quyết định tạm thời không nói cho nữ nhi.

Thế là, nhìn xem nôn nóng vô cùng Ninh Thu Đồng, hắn bỗng nhiên có chút nghiêm túc hỏi: "Thu Đồng, nếu như mười vạn khối liền có thể mua về ba ba một cái mạng, ngươi nguyện ý không?"

"Cha! Nếu quả như thật có thể để người sống lâu trăm tuổi, dù là muốn một ngàn vạn, một trăm triệu, ta ngay cả con mắt cũng sẽ không nháy một chút, thế nhưng là. . . Ngươi nhìn bộ dáng kia của hắn, rõ ràng liền là lừa đảo a, ngươi làm sao ngay cả loại này tiểu lưu manh cũng tin tưởng đâu?"

Ninh Thu Đồng rất tức giận.

Đây không phải vấn đề tiền, mà là bởi vì nàng luôn cảm giác mình trí thông minh nhận lấy vũ nhục!

"Ta minh bạch người ý tứ."

Ninh Trọng Quốc nghiêng đi thân thể, đưa tay vỗ vỗ Ninh Thu Đồng mu bàn tay, sau đó chăm chú nói ra: "Ta cũng cũng không phải là hoàn toàn tin tưởng hắn, nhưng là ta lại không thể không tin tưởng hắn, thậm chí còn hi vọng hắn từ đầu tới đuôi đều không có lừa qua ta. . . Bởi vì ta không đánh cược nổi, nếu như mười vạn khối liền có thể mua về ta một cái mạng, như vậy chúng ta thử một chút lại có làm sao đâu?"

"Cha, ngươi muốn thực cảm thấy thân thể có cái gì không thoải mái địa phương, chúng ta hiện tại liền về bệnh viện kiểm tra một chút, có được hay không? Ngươi nếu như ngại thị hai bệnh viện trình độ không đủ, vậy ta liền bồi người xuất ngoại kiểm tra!"

Ninh Trọng Quốc lắc đầu, đưa tay ôm nữ nhi một chút, sau đó mới trịnh trọng nói ra: "Tin tưởng ba ba cảm giác, được không?"

. . .

Nửa giờ sau.

Trần Hi dẫn theo hai cái túi lớn từ đó tiệm thuốc bên trong đi ra.

Vừa mới mở cửa xe, hắn đã cảm thấy trong xe này bầu không khí có chút không đúng.

Ngắm lại cũng thế, nhìn nữ nhân này cách ăn mặc và khí chất, đoán chừng đang làm việc trung là một cái thực sự nữ cường nhân, loại này xã hội tình anh bình thường đều giảng cứu khách quan, lý tính, sự thật, cho nên bọn hắn chưa hề đều chỉ tin tưởng mình phán đoán.

Đã nàng đã nhận định mình là tên lừa gạt, vậy dĩ nhiên nói cái gì cũng sẽ không lại tin tưởng hắn.

Đoán chừng mới vừa rồi còn cùng với nàng ba ba âm ỉ một trận. . .

Thôi, chuyện nhà của người khác hắn cũng không xen vào.

Đã vương Trọng Quốc nguyện ý tin tưởng hắn, như vậy Trần Hi tự nhiên sẽ đem hết toàn lực chữa khỏi hắn.

Trần Hi mở cửa xe, đem bên trong một túi dược liệu phóng tới chỗ ngồi phía sau về sau, hắn mới dẫn theo một cái khác túi đứng ở tay lái phụ bên cạnh, sau đó xuyên thấu qua cửa sổ hướng vương Trọng Quốc nói ra: "Trên xe túi kia thuốc các người lấy về mỗi ngày sắc một tề, mỗi tề sắc hai nước, sớm tối các phục một nước, sau bữa ăn phục dụng."

"À, còn có đây này?"

"Thuốc này chỉ có thể tạm thời làm dịu ốm đau, đối người bệnh tình cũng không có bất kỳ trợ giúp nào."

Nói đến đây, Trần Hi liền đem trong tay một cái khác túi dược liệu nhắc lên, sau đó chỉ chỉ túi nói ra: "Ta cần ba ngày thời gian chuẩn bị, cho ta một trương danh thiếp, ba ngày về sau ta sẽ liên lạc lại người."

"Được."

Ninh Trọng Quốc từ trong bọc xuất ra một trương danh thiếp đưa cho Trần Hi.

Trần Hi nhìn thoáng qua, phía trên chỉ có một cái danh tự cùng một chuỗi điện thoại.

"Mua thuốc tiền tính tại ta trên thân, tiền đặt cọc cũng không cần, chờ ta chữa khỏi người về sau lại một lần thanh toán, chín vạn."

Nói xong, Trần Hi liền hướng phía Ninh Trọng Quốc phát phát tay, trực tiếp quay người rời đi.

Trần Hi sau khi đi, Ninh Thu Đồng hận hận khởi động xe, sau đó khẽ gắt một ngụm, có chút trào phúng nói ra: "Thật không có tiền đồ, mới lừa gạt đến một vạn khối liền thỏa mãn."

"Ai, Thu Đồng, ta thế nào cảm giác lời này của người bên trong còn có ý tứ gì khác? Người là đang trách ba ba già nên hồ đồ rồi?"

"Ta nào dám đâu." Ninh Thu Đồng oán khí tràn đầy nói.

"Người nhìn hần không phải mua rất nhiều thuốc sao?"

"Điểm ấy thuốc mới bao nhiêu tiền? Cha, ta nhìn người là không biết dân chúng sinh hoạt khó khăn, một vạn khối a, Trung Hải bình quân tiền lương đều mới năm ngàn không đến, hần nửa giờ liền kiếm lời người khác hai tháng tiền lương, còn chưa đủ nhiều không?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lại ha ha cười nói: "Chờ đi, hần không phải nói muốn ba ngày thời gian chuẩn bị sao? Không muốn vọng kết luận, ba ngày về sau rồi nói sau."

"Hừ! Còn ba ngày, ta dám đánh cược, hần hiện tại liền đã chạy mất dạng."

Nói xong, Ninh Thu Đồng còn nhìn một chút kính chiếu hậu, tựa hồ muốn tìm ra tên lường gạt kia thân ảnh.

Mà Trần Hi cũng thật đúng là như nàng nói, đã sớm chạy không còn hình bóng. . .

Bởi vì hần còn muốn chạy về gia nhìn nữ nhi.

Lúc này mới nửa ngày không có nhìn thấy tiểu gia hỏa, Trần Hi liền đã bắt đầu cảm thấy trong lòng có chút trống rỗng rất không quen.

Chỉ cần vừa nghĩ tới còn có cái tiểu gia hỏa đang đợi mình về nhà, hần liền hận không thể lập tức khôi phục tu vi, lập tức bay đến trước mặt của con gái.

Quả nhiên có mấy phần nữ nhi nô tiếm chất. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

008 Trích Tinh tinh

Kỳ thật, Ninh Thu Đồng là thật oan uổng Trần Hi.

Bởi vì mua xong được liệu về sau, kia một vạn khối liền chỉ còn lại hơn tám trăm khối tiền.

Phổ thông được liệu cũng không quý, nhưng lên năm nhân sâm, lộc nhung, đông trùng hạ thảo lại là rất quý giá đồ vật.

Những này lên năm thuốc đại bổ bên trong chứa chút ít thiên địa linh khí, bởi vì Địa Cầu tu luyện hoàn cảnh quá mức ác liệt, thiên địa linh khí gần như khô kiệt, cho nên Trần Hi chỉ có thể từ cái này trong được vật rút ra.

Ninh Trọng Quốc thương thế rất nặng, đã không có biện pháp thông qua tầm thường thủ đoạn đến trị liệu, cho nên Trần Hi chuẩn bị vì hần luyện chế một viên phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan, lấy Tiên gia thủ đoạn đến cứu vãn tính mạng của hần.

Đợi đến Trần Hi dẫn theo một bao lớn được liệu trở lại Khang cư cư xá thời điểm, đã là năm giờ chiều qua.

Đồng dạng địa điểm, thời gian giống nhau, cùng một cái người.

Nhưng tâm cảnh dĩ nhiên đã cùng hôm qua đại không giống nhau.

Mang theo vẻ mơ hồ chờ mong, Trần Hi bước nhanh đi tới cửa nhà.

Quen thuộc đơn nguyên lâu, quen thuộc cửa sắt, cùng một loại thời không giao thoa, không gian trùng điệp mang đến quen thuộc cảm giác. . .

Liền như là ngày hôm qua dạng, hần đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

Nhưng cái này một lần, hần mới vừa mới gõ cửa xong, trong phòng nhưng trong nháy mắt liền có động tĩnh.

"Ba ba!"

"Ba ba!"

"Ba ba trở về!"

Tiểu gia hỏa hưng phấn hét to, kia mềm mềm, tô tô thanh âm, dù là Trần Hi đứng ở ngoài cửa cũng có thể rõ ràng nghe thấy.

Theo sát lấy, nương theo lấy một trận dồn dập bước chân tiếng vang lên, cửa mở.

Tiểu gia hỏa duy trì treo ở chốt cửa bên trên tư thế, nghiêng đầu lộ ra một đôi đôi mắt to sáng ngời, lặng lẽ nhìn thoáng qua ngoài phòng.

Mà khi nàng nhìn thấy ngoài phòng người thật là ba ba về sau, lập tức liền hưng phấn kêu to lên, sau đó mười phần ra sức đẩy ra cửa sắt, trực tiếp nhào tới Trần Hi trên đùi.

"Ba ba!"

Trần Hi vội vàng ngồi xuống, dùng tay trái ôm nữ nhi tiểu thân bản, sau đó có chút cúi đầu, dùng đầu cọ xát tiểu gia hỏa cái trán, cao hứng hỏi: "Niệm niệm, có không muốn ba ba?"

"Muốn!"

Tựa hồ là vì biểu đạt mình vì ba ba tưởng niệm, tiểu gia hỏa thế mà chủ động bẹp một ngụm thân tại Trần Hi trên mặt, lập tức liền chọc cho Trần Hi cười ha ha.

"Đi, cùng ba ba trở về phòng đi."

Nói xong, Trần Hi liền đem tay hơi hạ thấp một chút, đặt ở tiểu gia hỏa trên đùi.

Tiểu gia hỏa cũng rất phối hợp, trực tiếp liền ngồi vào Trần Hi trên cánh tay, sau đó dùng tay ôm lấy Trần Hi cổ, mặc cho Trần Hi ôm nàng vào phòng.

Có thể là đại nửa ngày không có nhìn thấy ba ba nguyên nhân, Trần Hi ôm tiểu gia hỏa ngồi vào trên ghế sa lon về sau, tiểu gia hỏa làm thế nào cũng không nguyện ý xuống tới, ngược lại một mực ôm lấy Trần Hi cổ, muốn ba ba theo nàng cùng một chỗ nhìn phim hoạt hình.

Trương thâm đã sớm nghe được động tĩnh bên ngoài, bất quá chờ nàng xác nhận gõ cửa chính là Trần Hi về sau, liền lại một lần nữa trở lại phòng bếp vội vàng chuẩn bị cơm tối.

"Thế nào, công việc tìm thuận lợi sao?"

Trương thâm một bên rửa rau, một bên cách cửa phòng bếp hỏi tới Trần Hi tình huống của hôm nay.

"Vẫn được, cùng một cái lão đồng học gặp mặt một lần, hần giới thiệu ta đi một nhà y dược công ty đi làm."

Trên đường về nhà Trần Hi liền đã nghĩ kỹ lý do, cho nên giờ phút này Trương thâm hỏi, hần há mồm liền bịa chuyện.

Dù sao, hần trên thân phát sinh hết thấy đều quá mức ly kỳ, tự nhiên không có khả năng cùng Trương thâm nói thật.

"Y dược công ty? Kia không tệ nha, lúc nào chính thức đi làm?"

"Ba ngày sau đi."

"Ồ? Kia nếu không ngại thừa dịp cái này mấy ngày còn chưa lên ban, hảo hảo bồi niệm niệm chơi một chút? Ta một cái lão thái bà trước kia cũng không dám mang nàng đến nhiều người địa phương đi, hiện tại ngại trở về, ngược lại là có thể mang nàng ra ngoài hảo hảo chơi một chút."

Nghe xong Trương thâm, Trần Hi liền cúi đầu nhìn xem nữ nhi hỏi: "Niệm niệm, ba ba ngày mai mang ngại đi ra ngoài chơi có được hay không?"

"Tốt! Ba ba mang ta chơi! Ta cũng muốn đi công viên trò chơi, vườn bách thú!"

Tiểu gia hỏa lập tức thật hưng phấn kêu lên.

Mà Trần Hi thì mười phần nhạy cảm chú ý tới tiểu gia hỏa trong lời nói cái kia cũng chữ.

Chỉ là hơi suy nghĩ một chút, Trần Hi liền minh bạch.

Đoán chừng tiểu gia hỏa bình thường tại trong khu cư xá cùng khác tiểu bằng hữu chơi thời điểm, từ bọn hần trong miệng nghe được công viên trò chơi cùng vườn bách thú.

Trương thâm dù sao đã có tuổi, không có khả năng thời gian dài ôm nàng, nhưng nếu như thả nàng trên mặt đất chạy loạn, ngại càng nhiều, tiểu gia hỏa rất có thể liền sẽ chạy mất.

Vì an toàn cân nhắc, cho nên tiểu gia hỏa trường cái này bao lớn, Trương thẩm cũng không có mang nạng đi ra ngoài chơi qua.

Khác tiểu bằng hữu đều đang khoe khoang lấy kinh nghiệm của mình, nữ nhi lại chỉ có thể bên cạnh chán ngắt nghe, ngấm lại cũng là quái đáng thương.

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi trong lòng liền không khỏi sinh ra một tia áy náy.

Thế là, hần ôm nữ nhi, nghe tiểu gia hỏa trên người nhặt mùi sữa thơm, trịnh trọng nói ra: "Niệm niệm, ngươi muốn bao nhiêu ăn com, nhanh lên lớn lên. Lớn lên về sau ba ba liền mang đến ngươi Trích Tinh tinh, vớt ánh trăng, có được hay không?"

"Tốt! Ba ba mang ta đi!"

. . .

Là đêm.

Trần Hi đợi đến Trương thẩm cùng tiểu gia hỏa biết rõ hơn ngủ về sau, liền len lén đem dược liệu lấy được phòng ngủ tới.

Hần muốn luyện chế là Bồi Nguyên đan, một loại tại Thiên Toàn giới rất thường gặp đan dược.

Loại này đan dược chính là Tu Tiên Giới từng cái môn phái thiết yếu cơ sở đan dược, chủ yếu dùng cho cải thiện mới Nhập môn đệ tử thể chất, đồng thời chữa trị bọn hắn thể nội bệnh trầm kha bệnh cũ, từ đó có trợ giúp bọn hắn nhanh chóng tích lũy thiên địa linh khí, chính thức bước vào tiên môn.

Luyện đan là môn kỹ thuật sống, đối với hỏa hầu, phối dược, cùng thả liệu thời gian cực kỳ giảng cứu.

Trần Hi hiện tại tu vi mất hết, mặc dù trải qua mấy ngày cố gắng, đã vắt và tích lũy ra một tia chân nguyên, nhưng lại vẫn như cũ ngay cả nhất đơn giản pháp thuật đều không thả ra được, tự nhiên cũng không có khả năng sử xuất cái gì tinh diệu khổng hỏa pháp thuật.

Bất quá còn tốt chính là, Bồi Nguyên đan phẩm cấp quá thấp, thậm chí đều không cần cái gì quá phức tạp thủ pháp luyện đan.

Lại tăng thêm Trần Hi chuẩn bị luyện chế cũng không phải là chính tông Bồi Nguyên đan, mà là hắn căn cứ trên Địa Cầu hiện có dược liệu chỗ cải thiện mà đến phiên bản đơn giản hóa, tự nhiên cũng liền càng thêm không cần cái gì thủ pháp.

Bởi vì thiếu khuyết mấy vị chủ dược, cho nên Trần Hi đối với mình trên tay cái này phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan cũng không có ôm hi vọng quá lớn, nếu như thành đan sau năng có chính tông Bồi Nguyên đan một phần mười hiệu quả, như vậy hắn liền đã thỏa mãn. . .

Dù sao không bột đổ gột nên hồ, dù là hắn là đan đạo Tông Sư, cũng không có khả năng từ không sinh có luyện ra một lò thần đan.

Từ trong phòng bếp vụng trộm lấy ra một cái bồn sắt để dưới đất, Trần Hi khoanh chân ngồi ở một bên.

Sau đó, hắn liền tại bồn sắt chung quanh bày ra một cái Tụ Linh trận, để phòng linh khí tiết ra ngoài.

Trần Hi chậm rãi hướng bồn sắt bên trong lấy dược liệu, từ nhất phổ thông bắt đầu, chờ đến phổ thông dược liệu đã bày khắp bồn sắt về sau, hắn lúc này mới tại sắt trong mâm buông xuống một gốc nhân sâm, mà đây cũng là hắn cái này một miệng lớn túi dược liệu bên trong đáng giá nhất bộ phận.

« Thần Nông Bản Thảo Kinh » có lời: "Nhân sâm, chủ bổ Ngũ Tạng, an tinh thần, định hồn phách, dừng hơi thở trừ tà khí, mắt sáng, vui vẻ ích trí. Lâu phục, khinh thân duyên niên."

Ninh Trọng Quốc tồn thương liền là Ngũ Tạng, dùng nhân sâm đến xem như chủ dược tự nhiên là tốt nhất bất quá.

Đem hết thầy đều cất đặt thỏa đáng về sau, Trần Hi ngưng thần Tụ Khí, bắt đầu lắng lắng cảm thụ được tồn tại ở bốn phía thiên địa linh khí.

Điều hoà 81 hơi thở về sau, bỗng nhiên, cái cửa này cửa sổ đóng chặt trong phòng lại quỷ dị thổi lên một trận gió.

Cùng lúc đó, Trần Hi cũng rốt cục mở mắt.

Lờ mờ che lấp trong phòng, hắn hai con mắt lại giống đom đóm đồng dạng phát ra ánh sáng nhợt, tại trong bóng tối lóe lên lóe lên, nhìn qua phá lệ quỷ dị.

"Tự!"

Thoại âm rơi xuống, sắt trong mâm dược liệu lại bắt đầu có chút rung động.

Ngay sau đó, một đạo nhàn nhạt Khí toàn từ dược liệu chính giữa xoay quanh dâng lên, tựa như một trận vòi rồng đồng dạng, tứ ngược thôn phệ lấy hết thầy chung quanh.

Trần Hi cánh tay liền động, trong chốc lát đã bóp ra số đạo pháp quyết.

"Lên!"

Thoại âm rơi xuống, một đạo màu lam nhạt trong suốt ánh lửa trống rỗng từ được liệu đồng bên trong bốc lên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

009 vườn bách thú

Hôm sau trời vừa sáng,

Trần Hi bên cạnh nằm ở trên giường, thân thể đưa lưng về phía cửa.

Tiểu gia hỏa lặng lẽ tách ra mở cửa nắm tay, vụng trộm liếc nhìn Trần Hi bóng lưng về sau, liền rón rén đi tới Trần Hi bên giường.

Nàng cầm một cây từ chồi lông gà bên trên rút ra lông gà, vây quanh Trần Hi trước mặt, cầm lông gà liền hướng Trần Hi chóp mũi góp.

Nhưng lúc này, một mực nhắm mắt lại Trần Hi lại đột nhiên mở mắt.

"Oa!"

Trần Hi làm bộ muốn lao vào.

Tiểu gia hỏa rõ ràng bị hấn giật nảy mình, tiểu thân bản không khỏi run lên bần bật.

Ngay sau đó, nàng liền nghiêng một cái, mặt mũi tràn đầy đều là ủy khuất sợ hãi tiểu bộ đáng, đỏ hồng mắt liền muốn khóc lên.

Xem xét điệu bộ này, Trần Hi trong lòng lập tức liền ám đạo không tốt, biết cái này trò đùa sợ là có chút mở qua.

"Đừng khóc! Sau lưng ngươi có đồ vật!"

Trần Hi bỗng nhiên từ trên giường ngồi dậy, một tay lấy tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, sau đó nhẹ nhàng đem nàng nhấc lên ôm đến trong ngực, ra vẻ thần bí đối nàng nói ra: "Trên cửa sổ có đồ vật đang động, mau nhìn, còn tại động, a, nó muốn đi qua!"

"Đến đây!"

Tiểu gia hỏa rõ ràng bị hấn hù dọa, ngơ ngác ghé vào Trần Hi trên bờ vai, tiểu thân thể khẽ run.

Nàng không dám động cũng không dám quay đầu, trong lúc nhất thời mà ngay cả khóc đều quên.

Trần Hi len lén liếc tiểu gia hỏa một chút, phát hiện nàng chính sững sờ ghé vào trong lòng ngực của mình, thế là liền thấp giọng an ủi: "Đừng sợ, có ba ba bảo hộ ngươi. . . Mau nhìn, nó bị ta hù chạy."

Tại Trần Hi không ngừng cổ vũ dưới, tiểu gia hỏa chậm rãi chuyển qua thân thể, thận trọng nhìn thoáng qua cửa sổ về sau, lúc này mới phát hiện nơi đó cái gì đều không có.

Ngoài phòng ánh nắng tươi sáng, một gốc hơn hai mươi năm thụ linh cây du chính đón gió nhẹ nhàng lung lay.

Ánh nắng sáng sớm xuyên qua gian phòng cửa sổ, tại mặt sàn xi măng bên trên tung xuống một khối hình chữ nhật kim sắc quang sáng.

Lộ ra ánh sáng, lò mờ có thể nhìn thấy vô số trời nổi hạt bụi nhỏ, ngay tại hơi có vẻ nghiêng tia sáng bên trong không ngừng du tẩu lác lư.

Tiểu gia hỏa ngơ ngác ngồi ở ba ba trong ngực, liền như là một cái búp bê sứ tinh xảo, vô hạn làm người thương yêu yêu.

Một trận phong bạo cứ như vậy bị Trần Hi hóa giải thành vô hình bên trong. . .

Trần Hi mười phần cung chiều vuốt vuốt nữ nhi cái đầu nhỏ, cười hỏi: "Niệm niệm, ngươi muốn đi công viên trò chơi vẫn là vườn bách thú a?"

"Đều muốn đi."

"Hôm nay chỉ có thể tuyển một cái."

"Nha. . . Vậy ta muốn nhìn gấu trúc lớn!"

"Được rồi, đi thôi!"

Trần Hi đem nữ nhi giờ lên cao cao, chọc cho tiểu gia hỏa hung hăng khanh khách cười to.

Ăn xong điểm tâm, Trần Hi liền chuẩn bị mang tiểu gia hỏa đi ra ngoài, bất quá lúc này nàng lại la hét muốn nãi nãi cùng đi.

Trương thẩm tuổi đã cao, thể lực khó tránh khỏi có chút không lên, cho nên cũng không muốn đi quá nhiều đường, đi quá xa địa phương.

Thế là, tiểu gia hỏa không vui.

Khóc khóc rống ráo một hồi lâu, Trần Hi cùng Trương thẩm mới rốt cục đem nàng hồng tốt.

Trước khi đi, tiểu gia hỏa nãi thanh nãi khí hỏi nãi nãi muốn cái gì, nàng chờ một lúc cho nãi nãi mang về, lập tức liền dẫn tới Trần Hi cùng Trương thẩm một trận cười ha ha.

Tiểu gia hỏa này quả nhiên thông minh, hôm qua Trần Hi mới đối với nàng đã nói, hôm nay nàng liền đã linh hoạt học để mà dùng.

Ra cửa, tiểu gia hỏa không nguyện ý mình đi đường, Trần Hi liền một tay ôm nàng hướng cư xá đi ra ngoài.

Lúc này, một cái dẫn theo giỏ thức ăn đại tỷ thấy được hai cha con.

"Niệm niệm, đây là muốn đi chỗ nào nha?"

Đại tỷ một bên cùng niệm niệm nói chuyện, một bên cảnh giác xem kỹ lấy Trần Hi.

Nàng cẩn thận nhìn một chút niệm niệm biểu lộ cùng động tác, lại nhìn một chút Trần Hi, gặp niệm niệm đối Trần Hi hết sức thân mật, cũng không giống cái gì người xấu bộ dáng, lúc này mới yên tâm.

"Vườn bách thú!"

Tiểu gia hỏa tựa hồ nhận biết vị đại tỷ này, thế là mười phần vui vẻ ngồi ở Trần Hi trên cánh tay, thẳng tắp sống lưng kiêu ngạo nói ra: "Ba ba mang ta đi vườn bách thú, ta muốn đi nhìn gấu trúc lớn."

Nghe được niệm niệm kêu ba ba về sau, đại tỷ liền triệt để bỏ đi nghi ngờ trong lòng, quay đầu nhìn Trần Hi, cười nói ra: "Nguyên lai người chính là niệm niệm ba ba nha? Mang nữ nhi đi chơi đâu?"

"Ân, đúng thế."

Trần Hi gật đầu cười, mặc dù hắn không biết trước mặt vị đại tỷ này, bất quá lại năng nhìn ra vị đại tỷ này tại quan Tâm Niệm niệm.

"Trước kia chưa thấy qua người đây? Tại ngoại địa công việc?"

"Đúng, mới đến gia không có mấy ngày."

"A, vậy không làm phiền các người, có thời gian liền nhiều hơn bồi nữ nhi đi, niệm niệm tiểu gia hỏa này thật đáng yêu."

Đại tỷ phát phát tay, cáo biệt Trần Hi cùng niệm niệm.

Mà Trần Hi cũng nghe ra trong lời nói của nàng ý tứ, thế là liền cười nói với nàng âm thanh tạ ơn.

Cái tiểu khu này ở đây mặc dù đều không phải là cái gì nhà giàu sang, trị an hoàn cảnh các phương diện đều rất kém cỏi, bất quá có một điểm lại là những cái kia cấp cao cư xá tuyệt đối so sánh không bằng.

Cái kia chính là hàng xóm quan tâm cùng trợ giúp.

. . .

Có thể là tiểu gia hỏa bởi vì cơ bản chưa từng sinh ra xa nhà nguyên nhân, cho nên Trần Hi mang theo nàng ngồi xe buýt xe lúc, tiểu gia hỏa liền không ngừng đối với chung quanh đơn giản chỉ trở, một mực tại hỏi ba ba những cái kia xanh xanh đỏ đỏ đồ vật đều là cái gì.

Tiểu gia hỏa quả thực có chút đáng yêu, bạch bạch khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên lộ ra nhàn nhạt phần màu đỏ, nhìn qua hoàn toàn liền là một cái phần điều ngọc trác búp bê, lại tăng thêm nàng cặp kia ngập nước mắt to, đơn giản có thể mạnh hóa hết thảy chung quanh.

Mấy trong đó đồ lên xe nữ sinh tại nhìn thấy tiểu gia hỏa lần đầu tiên thời điểm, liền không nhận được phát ra một tràng thốt lên, nhao nhao vây quanh muốn cùng với nàng chụp ảnh chung một trương.

Đối với loại này mang theo thiện ý thỉnh cầu Trần Hi sẽ không cự tuyệt, mà tiểu gia hỏa bởi vì có ba ba ôm duyên cớ, cũng không phải như vậy sợ người lạ, ngược lại mười phần có lễ phép kêu tỷ tỷ, lập tức trêu đến mấy nữ sinh ái tâm tràn lan, la hét về sau nhất định phải sinh cái nữ nhi.

Trung Hải vườn bách thú nằm ở Trung Hải sân bay phụ cận, chiếm diện tích hơn bảy mươi vạn mét vuông, chính là cả nước số một số hai thành thị vườn bách thú.

Bởi vì hôm nay là thứ năm, cho nên mới nơi này du khách cũng không có giống ngày nghỉ lễ nhiều như vậy không hợp thói thường.

Trần Hi ôm niệm niệm xuống xe, vừa rồi đi vào một cái rộng lớn trên quảng trường, tiểu gia hỏa thật hưng phấn.

"Ba ba! Tôn Ngộ Không!"

Tiểu gia hỏa chỉ vào một người mặc Tôn Ngộ Không trang phục gia hỏa, lập tức liền cao hứng hô to lên.

Mà giả trang Tôn Ngộ Không người kia tựa hồ cũng phát hiện tiểu gia hỏa, lập tức liền hướng phía Trần Hi đi tới.

Hắn cũng không nói chuyện, vây quanh tiểu gia hỏa không ngừng bày tư thế, chọc cho tiểu gia hỏa khanh khách cười to.

Đùa trong chốc lát về sau, Tôn Ngộ Không khả năng cũng cảm thấy thời cơ đầy đủ, liền từ bên hông móc ra một tấm bảng hiệu, trên đó viết: "Chụp ảnh chung hai mươi."

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Cũng không phải bởi vì hắn không quen nhìn trong những người này có rất nhiều giả cầm nửa cường chế kiếm tiền, mà là bởi vì hắn còn không có mua điện thoại di động. . .

Cái niên đại này không có điện thoại ngay cả chụp ảnh đều đập không được, thế là hắn chỉ có thể mang theo niệm niệm thoát khỏi Tôn Ngộ Không dây dưa, trực tiếp đi hướng về đại sảnh.

Tiểu gia hỏa mới 4 tuổi, thân cao bất mãn một mét hai, cho nên ngay cả tiền vé vào cửa đều bớt đi.

Mà Trần Hi trưởng thành phiếu thì chỉ cần 40 khối, đã coi như là rất lương tâm.

Tiến vào vườn bách thú, đầu tiên liền là một tòa rất lớn khoa học giáo dục quán, bên trong thi triển các loại mô hình tiêu bản, cùng một chút đơn giản động vật tiến hóa phổ cập khoa học.

Tiểu gia hỏa đối với cái này hoàn toàn không hứng thú, vào cửa mới nhìn một hồi, nàng liền đã la hét muốn đi nhìn sống gấu trúc lớn.

Mà gấu trúc lớn nằm trong vườn thú áp trực minh tinh, bình thường đều sẽ an bài tại vườn khu chỗ sâu nhất, cho nên Trần Hi chỉ có thể mang theo tiểu gia hỏa, theo đám người lần lượt nhìn đi qua.

"Đây là tinh tinh!"

"Đây là Hươu từ!"

"Voi!"

"Hà mã!"

"Hươu cao cổ!"

Một đường đi tới, tiểu gia hỏa đều có thể chính xác kêu lên mỗi cái động vật danh tự, nghĩ đến là bởi vì nàng thường xuyên nhìn mà Đồng Họa sách nguyên nhân.

Lúc này rốt cục nhìn thấy sống sờ sờ động vật về sau, tiểu gia hỏa cũng càng ngày càng hưng phấn.

Trần Hi vì để cho nàng xem càng tinh tường, liền đưa nàng ôm, để nàng cười ngồi ở trên vai của mình.

Loại này thể nghiệm đối với tiểu gia hỏa tới nói vẫn là thứ nhất lần, lập tức liền hưng phấn oa oa kêu lớn lên.

"Cười ngựa ngựa, giá! Giá!"

Tiểu gia hỏa, giang hai cánh tay, lung tung đập tiểu mãnh chân.

Thấy thế, Trần Hi liền cũng giang hai cánh tay, từ dưới đi lên dắt nàng tay, sau đó mang theo nàng trên mặt đất thật nhanh chạy.

"Ba ba, ta bay lên á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

010 cố nhân

Sung sướng thời gian luôn luôn qua nhanh như vậy.

Trần Hi mang theo niệm niệm đem vườn bách thú tất cả đều du lãm một lần, chờ đến bọn hắn đi vào ra miệng thời điểm, thời gian đã đi tới xuống buổi trưa hai giờ rưỡi.

"Ba ba, ta đói."

Tiểu gia hỏa sờ lên khô quắt bụng, bĩu môi nói.

Mà lúc này, Trần Hi mới đột nhiên tỉnh ngộ lại.

Hắn có thể không ăn không uống, nhưng tiểu gia hỏa không thể được.

Sai lầm sai lầm . .

Bởi tiểu gia hỏa chơi cao hứng, trong lúc nhất thời vậy mà không có chú ý tới hiện tại đã sớm qua giờ cơm.

"Niệm niệm muốn ăn cái gì? Ba ba cái này dẫn ngươi đi!"

"Ta muốn ăn KFC!" Tiểu gia hỏa cao hứng nói.

Bất quá nói xong về sau, thanh âm của nàng liền lập tức thấp xuống, có chút nọ nọ thảm nói: "Thế nhưng là nãi nãi không cho phép ta ăn, nàng nói những cái kia đồ ăn đối thân thể không tốt. . ."

"Ồ? Dạng này à?"

Nghe xong nữ nhi về sau, Trần Hi liền minh bạch Trương thẩm đây là sự thực xem nàng như tôn nữ tại nuôi, cho nên mới kiên quyết không cho phép tiểu gia hỏa ăn cái gì thực phẩm rác.

"Ba ba có thể dẫn ngươi đi ăn một lần, nhưng là ngươi trở về không thể nói cho nãi nãi, được không?"

"Tốt!"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức liền như là gà con mổ thóc liên tục gật đầu, rõ ràng đối những này dương thức ăn nhanh hướng về đã lâu.

"Đến, trước tiên đem viên này đường ăn, ba ba lại dẫn ngươi đi."

Trần Hi từ trong ngực móc ra một viên đen sì bánh kẹo, tiểu gia hỏa tiếp đi qua ngửi ngửi, lập tức đã nghe đến một trận mùi thơm ngát ngấm cả vào lòng người, thế là liền mở ra miệng nhỏ, một ngụm nuốt xuống.

Có thể nuốt xuống dưới về sau, nàng lại lập tức nhú mày, hô lớn: "Ba ba xấu! Thật đáng! Không phải đường!"

Nói nói, nàng vừa muốn đem viên kia bánh kẹo cho phun ra.

Trần Hi thấy thế, lập tức bưng kín tiểu gia hỏa miệng, đồng thời khuyên nói ra: "Dừng nôn, ăn hết, ba ba mua cho ngươi KFC!"

Nói đùa, hơn chín ngàn khối được liệu, cộng thêm Trần Hi một đêm công phu mới luyện được cái này ba cái Bồi Nguyên đan, nàng cái này phun một cái, hơn ba ngàn khối sẽ phải đổ xuống sông xuống biển.

Một bên cưỡng ép để nữ nhi ghen hạ đan dược, Trần Hi một bên nhắc nhở lấy chính mình.

Về sau luyện đan thời điểm . .

Nhưng ngàn vạn phải nhớ đến thêm đường mía!

Gặp tiểu gia hỏa khổ khuôn mặt nhỏ, được không dễ dàng mới nuốt vào đan dược, Trần Hi lập tức liền ôm nàng đi tới bên cạnh quầy bán quà vặt, mua cho nàng một bình vương tử sữa bò về sau, tiểu gia hỏa giữa lông mày sắp ngưng tụ mưa bụi mới dần dần tiêu tán ra.

"Đi, ba ba mang ngươi ăn KFC, ăn KFC liền không khổ!"

Mang theo tiểu gia hỏa đi vào vườn bách thú phụ cận một nhà thương trường, cách thật xa đã nhìn thấy KFC bên trong sắp xếp đội ngũ thật dài.

Đội khoảng chừng hơn hai mươi phút, Trần Hi mới cho tiểu gia hỏa mua đến một phần Doraemon nhi đồng phần món ăn.

Nhìn xem tha thiết ước mơ mỹ thực đang ở trước mắt, tiểu gia hỏa thêm nước bọt đều nhanh chảy xuống.

Trần Hi tại vị trí bên cửa sổ tìm được một cái chỗ ngồi, buông xuống bàn ăn liền chuẩn bị mang tiểu gia hỏa đi rửa tay.

Nhưng lúc này, nàng lại một thanh hất ra Trần Hi tay, cầm lấy một khối chân gà liền gặm.

Nhìn nàng kia say mê tiểu bộ dáng, Trần Hi chỉ có thể bất đắc dĩ đánh gãy nàng, thấp giọng khuyên nói ra: "Niệm niệm ngoan, muốn trước rửa tay mới có thể ăn đồ vật, không phải bụng của ngươi bên trong liền hội trường côn trùng, có sợ hay không? Đi, ba ba dẫn ngươi đi rửa tay."

Tuy nói có hấn tại, hải tử cũng không có khả năng sinh bệnh gì, bất quá để hải tử từ nhỏ đã dưỡng thành tốt đẹp thói quen vẫn rất có cần thiết.

Nhiều lần thuyết phục về sau, tiểu gia hỏa mới lưu luyến không rời buông xuống trong tay chân gà, ngoan ngoãn đi theo ba ba đi rửa tay.

"Ba ba, ngươi ăn!"

Tẩy xong tay một lần nữa đầu nhập chiến đấu tiểu gia hỏa, tự nhiên cũng sẽ không quên làm bạn ba của nàng, cho nên cầm lấy một khối gà khối liền đút tới Trần Hi miệng bên trong.

"Ừm, ăn ngon, ngươi nhanh ăn nhiều một điểm."

Trần Hi cười nuốt vào tiểu gia hỏa đút tới gà khối, sau đó cầm lấy khăn tay vì nàng xoa xoa khóe miệng.

Mỹ nữ vô luận là ở đâu bên trong cũng là có thể tùy tiện trở thành tiêu điểm tồn tại, tiểu mỹ nữ cũng giống như thế.

Nhìn xem chung quanh rất nhiều người quăng tới hâm mộ ánh mắt, Trần Hi trong lòng lập tức đã cảm thấy có chút tự hào vô cùng.

Đây là nữ nhi của ta!

Hai cha con an tĩnh hưởng thụ lấy thuộc về bọn hấn niềm vui gia đình, lúc này, một cái bóng người lại đột nhiên ra hiện tại bọn hấn pha lê ngoài tường.

Người kia gõ kiếng một cái, Trần Hi ngẩng đầu nhìn lại, nguyên lai là cái cách ăn mặc tịnh lệ nữ nhân trẻ tuổi.

Nữ nhân này mạng kính mát che khuất nửa gương mặt, bất quá chỉ từ nàng kia chiếc cảm thon cùng ngạo nghễ ưỡn lên cái mũi, liền có thể suy đoán ra đây cũng là vị đại mỹ nữ.

Nữ nhân gõ kiếng một cái, chờ đến Trần Hi ngẩng đầu cùng nàng liếc nhau một cái về sau, nữ nhân này lại bước nhanh rời đi.

Trần Hi có chút làm không rõ ràng tình trạng, mà lúc này, nữ nhân cũng đã vòng qua pha lê tường, tiến vào phòng ăn liền hướng thẳng đến bọn hấn vị trí đi tới.

Nữ nhân hứng thú bưng bưng địa thẳng đến hai cha con vị trí, lấy mắt kiếng xuống, một mặt ngạc nhiên nói ra: "Trần Hi? Thật là ngươi! ? Rất lâu không thấy!"

"Lâm Huyền?"

Nhìn trước mắt cái này trang dung tính xảo, điểm lệ vô cùng nữ nhân, Trần Hi đầu óc liền không cảm nhớ lại nàng còn tại đại học lúc đáng về.

Thời điểm đó nàng mặc dù không có như bây giờ điểm lệ thành thực, nhưng cũng rất thích cách ăn mặc, lại tăng thêm nàng tính cách nhiệt tình hoạt bát, bởi vậy liền trở thành rất nhiều nam sinh trong suy nghĩ nữ thần.

"Đây là con gái của ngươi? Thật đáng yêu nha."

Lâm Huyền tính cách tựa hồ cũng không có quá nhiều biến hóa, cùng Trần Hi bắt chuyện qua về sau, lực chú ý của nàng liền đặt ở một bên tiểu gia hỏa

trên thân.

Trần Hi gật đầu cười, sau đó đối tiểu gia hỏa nói ra: "Niệm niệm, gọi a đi."

"Tỷ tỷ, gọi tỷ tỷ mới đúng!" Lâm Huyền bắt mẫn hết sức đánh gãy Trần Hi.

Lúc này, tiểu gia hỏa cũng gặm xong một cây chân gà, nàng dùng tay nhỏ lau lau miệng, ngọt ngào nói ra: "Tỷ tỷ."

"Ngoan! Thật ngoan!"

Lâm Huyền cười lớn vuốt vuốt tiểu gia hỏa đầu, sau đó liền ngồi xuống bên người nàng, nói ra: "Tỷ tỷ bên cạnh người ngồi, có được hay không?"

"Được."

"Bảo bối, người gọi cái gì danh tự nha?"

"Trần Niệm, tỷ tỷ người có thể gọi ta niệm niệm."

"Niệm niệm thật ngoan."

Lâm Huyền một bên đùa với tiểu gia hỏa, một bên nhìn như tùy ý đột nhiên nói ra: "Năm sáu năm không gặp, con gái của người đều cái này bao lớn, thời gian trôi qua thật là nhanh a. . ."

"Đúng vậy a, hoảng một cái đều năm sáu năm."

"Doanh Doanh đâu? Làm sao không gặp nàng?"

Lâm Huyền nhìn một chút Trần Hi, lại nhìn một chút tiểu gia hỏa, giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, liền vội vàng hỏi.

"Cái này nói rất dài dòng. . ."

Trần Hi cười khổ lắc đầu.

"Làm sao? Cãi nhau? Lấy các người hai tính cách, cũng không khả năng a?"

Lâm Huyền đại học thời điểm cùng bọn hắn hai cùng chuyên nghiệp, hơn nữa còn là Doanh Doanh bạn cùng phòng, cho nên cho tới nay cùng bọn hắn vợ chồng trẻ quan hệ đều rất không tệ.

Nghe vậy, Trần Hi bắt đầu đi lắc đầu.

Cẩn thận suy tính một phen về sau, hắn quyết định biên ra một cái cùng hắn thực tế kinh lịch không sai biệt lắm cố sự đến nói cho Lâm Huyền.

Tại cố sự này bên trong, hắn bởi vì nguyên nhân nào đó không thể không rời đi Trung Quốc, thẳng đến gần nhất mới rốt cục có cơ hội trở lại trong nước.

Mà hắn trước khi đi cũng không biết Doanh Doanh đã mang thai hắn hài tử, cho nên trở về thời điểm mới phát hiện tiểu gia hỏa đã bốn tuổi nhiều, Doanh Doanh cũng đã sớm rời đi.

Đợi đến Trần Hi đem cố sự sau khi nói xong, Lâm Huyền cũng rốt cuộc không nín được, một tiếng sợ hãi thán phục lập tức thốt ra.

"Ta thảo!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

011 cận bã nam

Kính điển quốc mạ thốt ra, Lâm Huyền có chút khiếp sợ nhìn xem Trần Hi, tựa hồ hoàn toàn không dám tin tưởng nàng trong ấn tượng Trần Hi thế mà có thể làm ra loại sự tình này.

Đột nhiên, nàng bỗng nhiên trên bàn nắm một cái niệm niệm phun ra gà xương cốt, sau đó hung hăng ném về Trần Hi trên thân, cũng không để ý người chung quanh người tới quá khứ, lập tức liền lớn tiếng nổi giận mắng: "Trước kia thời điểm ở trường học ta làm sao lại không có phát hiện ngươi còn có cặn bã nam tiềm chất đâu? Loại này ném vợ khí nữ sự tình ngươi cũng làm được? Ta TM thật muốn cầm để giày quất ngươi!"

"Thật là có rất đặc thù nguyên nhân, ta thậm chí đều không có biện pháp cự tuyệt. . ." Trần Hi yếu ớt vì chính mình biện hộ.

"Ngươi TM đại nam nhân một cái, một câu không có biện pháp liền có thể bỏ xuống mẹ con các nàng hai mình chạy?"

Lâm Huyền đã tức nổ tung, mắt thấy gà xương cốt ném xong, liền muốn nắm lấy trên bàn còn không có thúc đẩy Hamburger ném đi qua.

Nhưng lúc này, tiểu gia hóa lại đột nhiên kêu khóc.

"Đừng đánh ta ba ba!"

Tiểu gia hóa đưa tay giữ chặt Lâm Huyền, oa một tiếng liền khóc lên.

Trong nhà ăn tối thiếu có trên trăm người, bọn hắn bên này nháo trò, lập tức liền hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

Lâm Huyền sửng sốt, vội vàng đem tiểu gia hóa kéo an ủi.

"Bảo bối ngoan, đừng khóc, tỷ tỷ không đánh ngươi ba ba, không khóc có được hay không?"

"Tỷ tỷ không muốn khi dễ ba ba!"

Tiểu gia hóa khóc lê hoa đài vũ, dùng tay nhỏ không ngừng lung lay Lâm Huyền, kiên quyết không cho phép nàng khi dễ ba ba.

Bị nàng như thế quấy rầy một cái, Lâm Huyền lửa giận trong lòng cũng lắng lại không ít, thế là cũng không còn phản ứng Trần Hi, ôm tiểu gia hóa thấp giọng an ủi.

Dễ một hồi lâu, tiểu gia hóa chậm rãi ngừng tiếng khóc, nhưng lại vẫn là đang không ngừng nức nở.

Thấy thế, Lâm Huyền có chút im lặng oán giận nói: "Doanh Doanh ngược lại là cho ngươi sinh nữ nhi tốt. . ."

Trần Hi cười cười xấu hổ, sau đó cách cái bàn cầm khăn tay cho tiểu gia hóa xoa xoa mặt, an ủi: "Niệm niệm ngoan, tỷ tỷ không có khi dễ ba ba, đừng khóc, nhiều người nhìn như vậy đâu, lại khóc bọn hắn liền muốn cười ngươi."

Có lẽ là Trần Hi thuyết phục có tác dụng, tiểu gia hóa chậm rãi bình tĩnh lại.

Bất quá ngay sau đó, nàng lại dùng cặp kia còn có chút đỏ rực mắt to trừng Lâm Huyền một chút, sau đó dùng sức đẩy ra Lâm Huyền, từ cái bàn thấp chui được ba ba bên kia đi.

"Ba ba, ôm!"

Tiểu gia hóa chui được ba ba trong ngực, sau đó đem đầu chôn ở Trần Hi trên bờ vai, cũng không tiếp tục nhìn Lâm Huyền một chút, hiển nhiên là xem nàng như làm người xấu.

"Được, ta hoàn thành người xấu."

Lâm Huyền có chút buồn bực nhìn xem hai cha con, trong lòng oán khí thật là khó bình.

Trầm mặc kéo dài đến một hồi lâu, Lâm Huyền lúc này mới một mặt buồn bực nói ra: "Doanh Doanh một cái không ăn nhân gian khói lửa tiên nữ, phân biệt không ra cặn bã nam còn có thể thông cảm được. . . Nhưng năm đó ta cũng coi là duyệt nam vô số, làm sao lại không có nhìn ra ngươi vẫn là thứ cặn bã nam đâu?"

Trần Hi không biết nên trả lời thế nào nàng.

Chẳng lẽ lại nói với nàng, mình bị sét đánh đi ngoài hành tinh, sau đó ở hành tinh khác sống năm trăm năm, cuối cùng tu luyện có thành tựu, lấy nhục thân Đạo Kiếp Hoàng Kim, trải qua thiên tân vạn khổ mới một lần nữa trở lại Địa Cầu?

Bệnh tâm thần a đây là. . .

"Ta không có biện pháp nói cho ngươi ta năm đó rồi đi nguyên nhân, bất quá, ta còn là hi vọng ngươi năng tin tưởng ta, ta rồi đi thật là bởi vì không thể đối kháng. . ."

Trần Hi mười phần thành khẩn cùng Lâm Huyền nhìn nhau.

Lâm Huyền cũng không cam chịu yếu thế trừng mắt nàng, thế là, hai người liền cái này bao lớn mắt trừng mắt đôi mắt nhỏ.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lâm Huyền bỗng nhiên khuôn mặt đỏ lên, hơi có chút mất tự nhiên xoay mở ánh mắt, mười phần miễn cưỡng nói ra: "Tốt a, tạm thời tin tưởng người."

Trần Hi đang muốn nói lời cảm tạ, Lâm Huyền nhưng lại ngắt đầu, nhìn xem hắn nói ra: "Kia Doanh Doanh đến tốt cùng rồi đi bao lâu?"

"Ba bốn năm đi." Trần Hi suy nghĩ một chút, hồi đáp.

Nghe vậy, Lâm Huyền không khỏi dùng tay nâng lấy cái cằm, ngẫm nghĩ một hồi về sau, mới cau mày nói ra: "Mấy năm trước ta cùng Doanh Doanh còn thường xuyên liên hệ, lúc không có chuyện gì làm liền sẽ gọi điện thoại hỏi nằng một chút tình hình gần đây, về sau có một ngày nằng đột nhiên liền đổi dãy số, ta cũng liền rút cuộc liên hệ không lên nằng. . ."

"Vậy người cuối cùng một lần cùng với nằng liên hệ là lúc nào?"

"Ba năm trước đây lễ Giáng Sinh. . . Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, nằng thể mà không có nói ta hai người các người đều có hài tử, thật sự là quá phận." Lâm Huyền hận hận nói.

Vừa nghĩ tới Doanh Doanh đã rồi đi thật lâu, thậm chí đều không biết đi hướng, bật vô âm tín, Trần Hi tâm liền bỗng nhiên co rút đau đớn một chút.

Đối với Doanh Doanh tới nói, kia là năm năm.

Nhưng đối với hắn mà nói, sao lại không phải ròng rã năm trăm năm!

. . .

Vội vàng gặp nhau, ảo não ân tình quá mỏng.

Thoáng chốc người bỏ đi.

Dạy ta đi nghĩ ngòi nghĩ, da thịt như gọt.

Hận chi hận, tưởng làm trái hiệp ước xưa.

Trương Tư thành bệnh, kia càng rả rích vũ lạc.

Đoạn Trường Nhân tại chẳng chặt sừng.

Núi nước xa xa người xa, tin tức khó nắm.

Tư vị này, hoàng hôn lại ác.

. . .

"Ba ba, người ăn."

Lúc này, Trần Hi trong ngực tiểu gia hóa tựa hồ khôi phục không ít, thế là liền một lần nữa cầm lấy một cái gà khối đưa tới Trần Hi trước mặt.

"Được."

Trần Hi gạt ra vẻ mỉm cười, có chút miễn cưỡng ghen hạ nữ nhi dứt tới gà khối về sau, mới nhìn Lâm Huyền tiếp tục hỏi: "Người cùng cái khác đồng học còn có liên hệ sao? Liên các người kia tức xá, ta nhớ được các người ngay lúc đó quan hệ đều thật không tệ, người nói sẽ có hay không có người khác cũng cùng Doanh Doanh liên lạc qua?"

"Cái này liền không rõ ràng, sau khi tốt nghiệp mọi người liền ai cũng bận rộn, vừa bắt đầu còn có chút liên hệ, bất quá theo mấy năm này đi qua, tất cả mọi người riêng phần mình có gia đình, liên hệ số lần liền thiếu đi rất nhiều."

Lâm Huyền lắc đầu, rõ ràng cũng lâm vào những cái kia mỹ hảo hồi ức ở trong.

"Ài. . ."

Trần Hi nặng nề phun ra một ngụm trọc khí, không biết nên nói cái gì chút ít.

Lâm Huyền nhìn thấy hắn bộ kia có vẻ hơi tinh thần sa sút bộ dáng, trong đầu cũng không nhận được có chút khó chịu.

Biển người mệnh mỏng, đến tốt cùng như thế nào mới có thể tìm tới kia người?

Nghĩ một hồi, Lâm Huyền đột nhiên vỗ tay một cái, nói ra: "Người mang theo hài tử cũng không có khả năng đi đây đường mù đi dạo tìm người, như vậy đi, tuần sau ta tổ chức một cái tụ hội, đem trước kia mấy cái hảo tỷ muội đều gọi đến cùng một chỗ, đến lúc đó chúng ta hỏi lại hỏi mọi người, nhìn xem

có chưa người nào gặp qua Doanh Doanh. . ."

Nói đến đây, Lâm Huyền dừng một chút, sau đó mới tiếp tục nói ra: "Sợ rằng chúng ta tất cả mọi người chưa thấy qua nàng, nhưng chí ít cũng có thể giúp người lưu ý một chút có quan hệ tại Doanh Doanh tin tức, như thế nào?"

"Tốt, có thể! Vậy trước tiên cảm ơn người."

Nghe được cái này đề nghị về sau, Trần Hi không khỏi có chút hưng phấn nhẹ gật đầu, cảm thấy cái này biện pháp rất không tệ.

Hắn hiện tại buồn phiền là một điểm manh mối đều không có.

Nếu có ai có thể cho hắn cung cấp một điểm manh mối, dù là Doanh Doanh tại chân trời góc biển, hắn cũng tuyệt đối có thể đem nàng đuổi trở về!

"Kia hôm nay cứ như vậy đi, người để điện thoại, đến lúc đó ta sẽ liên lạc lại người."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi sắc mặt một, quyết định cơm nước xong xuôi liền nhất định phải đi mua cái rách nát điện thoại di động trước đem liền dùng đến.

Địa Cầu cũng không phải Thiên Toàn giới, cái này địa phương rồi điện thoại thật đúng là không được.

Thế là, hắn chỉ có thể nói không nhỏ tâm làm mất rồi điện thoại, để Lâm Huyền viết cái dãy số cho hắn.

"Mang cái hài tử ra chơi đều có thể đem điện thoại mất?"

Lâm Huyền có chút im lặng nhìn Trần Hi một chút, từ trong bọc xuất ra một cây bút, sau đó tại giấy ăn bên trên viết xuống mã số của mình.

"Vậy cứ như thế, mua điện thoại về sau gọi điện thoại cho ta đi."

Lâm Huyền đứng dậy chuẩn bị rồi đi, Trần Hi thì đối tiểu gia hòa nói ra: "Niệm niệm, cùng tỷ tỷ nói tạm biệt."

Nhưng mà, tiểu gia hòa lại một bộ rất không tình nguyện đáng vẽ.

Nàng bữu môi đem đầu lệch ra đến một bên, căn bản không nghe Trần Hi.

"Không có ý tứ, tiểu hài tử không hiểu chuyện, hi vọng người bỏ qua cho. . ."

Trần Hi rất là xấu hổ.

Bất quá Lâm Huyền lại phát phát tay, không quan trọng nói ra: "Không có chuyện, đi."

Nói xong, nàng liền quay người chuẩn bị rồi đi.

Mà Trần Hi cũng chuẩn bị kỹ càng tốt giáo dục một chút tiểu gia hòa, nhất định phải để nàng mình bạch, nàng vừa rồi loại hành vi này rất không lễ phép.

Nhưng lúc này, tiểu gia hòa lại đột nhiên vừa quay đầu, hướng phía Lâm Huyền bóng lưng lớn tiếng nói ra: "Tỷ tỷ gặp lại."

Nói xong, nàng còn đuổi ra tay nhỏ dùng sức vung.

Lâm Huyền quay đầu lấy nàng cái kia khả ái tiểu bộ dáng, không khỏi nở nụ cười xinh đẹp, hướng phía nàng làm này hôn gió.

"Ai, bảo bối thật ngoan, tỷ tỷ lần sau mang cho người ăn ngon, gặp lại."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

012 lừa đảo

Cái này trên thế giới, cũng không phải là tất cả mọi người thích hài tử.

Có ít người cảm thấy hài từ hồn nhiên ngây thơ, hoạt bát đáng yêu, có ít người thì cảm thấy hài từ rất ồn ào, rất đáng ghét.

Ăn cơm trưa, Trần Hi mang theo tiểu gia hỏa đi tại trên đường về nhà.

Có thể là chơi rất vui vẻ duyên có, tiểu gia hỏa trên đường đi đều lú lú hưng phấn không ngừng.

Nàng rất tao, bởi vậy cũng nhao nhao đến xe buýt bên trong rất nhiều người.

Rất cục, có một người mặc quần áo lao động người trẻ tuổi nhìn không được, quay đầu trừng Trần Hi một chút.

Trần Hi thấy thế, chỉ có thể mang theo áy náy đối đáp lại mỉm cười, sau đó thấp giọng nói cho tiểu gia hỏa, lúc nói chuyện phải chú ý đừng ảnh hưởng đến người khác.

Bị ba ba nhỏ giọng giáo dục một chút, tiểu gia hỏa hoạt bát le lưỡi, mặc dù còn tại tràn đầy phấn khởi cùng ba ba nói chuyện, bắt quá âm lượng lại nhỏ không ít.

Xe buýt đến trạm về sau, Trần Hi mang theo tiểu gia hỏa thẳng đến gần nhất một nhà di động phòng buôn bán, bỏ ra 399 mua xuống một bộ Tiểu Mễ điện thoại, sau đó lại hoa 50 khối làm trưng thẻ điện thoại.

Cái này một chút liền xài hần hơn phân nửa giá trị bản thân, không khỏi làm Trần Hi cảm thấy có chút thịt đau.

Cẩn thận tính toán, tăng thêm vừa rồi kia bỗng nhiên KFC, hần tiền trên người liền chỉ còn lại có hơn hai trăm khối, ngay cả đi công viên trò chơi phiếu tiền cũng không đủ.

Nghĩ nghĩ, Trần Hi quyết định ngày mai không mang theo tiểu gia hỏa đi ra ngoài chơi, việc cấp bách là muốn đem túi tiền lấp đầy mới đúng.

Thế là, Trần Hi liền mở ra điện thoại thao tác.

Hắn rời đi thời điểm hệ điều hành Android mới vừa mới lưu hành, Nokia dựa vào mình Saipan hệ thống còn tại đau khổ chèo chống.

Năm năm đi qua, Nokia đã thối lui ra khỏi điện thoại thị trường, mà lúc trước hai ba ngàn điện thoại thậm chí còn so không lên hiện tại không đến 500 khối điện thoại.

Ngẫm lại cũng cảm thấy có chút thần kỳ.

Trần Hi đầu tiên cho Lâm Huyền phát cái tin nhắn ngắn, cáo tri chính nàng dãy số, sau đó mới móc ra Ninh Trọng Quốc danh thiếp, chiếu vào phía trên dãy số đánh đi qua.

Điện thoại rất nhanh liền tiếp thông, đầu bên kia điện thoại vang lên Ninh Trọng Quốc khách khí tiếng hỏi.

Trần Hi tự giới thiệu, cũng hướng Ninh Trọng Quốc giải thích một chút tình huống.

Ninh Trọng Quốc mặc dù cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, bắt quá cũng không nói khác, đơn giản khách sáo mấy câu về sau, hắn liền cùng Trần Hi định tốt trị liệu thời gian.

Ngày mai mười giờ sáng, Cẩm Thành biệt uyển.

Cẩm Thành biệt uyển là Trung Hải thành phố nổi danh cấp cao cư xá, chủ lực sản phẩm là độc tòa nhà biệt thự cùng vọt thức đại phòng.

Ninh Trọng Quốc tiếp điện thoại xong trở lại bên cạnh bàn ăn, một mực ngồi ở bàn ăn làm bộ ăn cơm, nhưng trên thực tế lại tại nghe lén hắn gọi điện thoại Ninh Thu Đồng liền lập tức cau mày hỏi: "Cha, cái kia lừa đảo điện thoại cho người rồi?"

"Không có lẽ phép, miệng đầy lừa đảo lừa đảo, người ta đến tốt cùng lừa người cái gì rồi?"

Ninh Trọng Quốc không nhẹ không nặng nói nữ nhi một câu.

Ninh Thu Đồng mặc dù không có cãi lại, bắt quá trên mặt lại tràn đầy không cao hứng đáng vẻ.

Cái kia lừa đảo thế mà đem ba ba lừa xoay quanh, nghĩ đến đây sự kiện nàng đã cảm thấy có chút canh cánh trong lòng.

"A, đúng, chờ một lúc người cùng Vương sư phó nói một chút, trưa mai có khách quý tới cửa, nhớ kỹ chuẩn bị một bàn tiệc. Mặt khác, người Nhị thúc ngày mai cũng muốn tới, đến lúc đó người cũng bớt thì giờ trở về một chuyến đi, thuận tiện đem Thanh Tuyết cùng gọi trở về, nha đầu kia cả ngày không thấy bóng người, người cái này làm tỷ tỷ nhưng phải hảo hảo nói một chút nàng."

Vương Trọng Quốc ngồi trở lại bên cạnh bàn ăn, một bên cho nữ nhi gấp thức ăn, một bên nói cho nàng ngày mai an bài.

"Biết."

Nghe xong Ninh Trọng Quốc, Ninh Thu Đồng nhẹ gật đầu, trông mắt lại quay tròn quay vòng lên, trong đầu lập tức liền có một cái tuyệt diệu ý nghĩ.

Nàng đã nghĩ đến nên như thế nào trừng trị tên lường gạt kia!

. . .

Hôm sau trời vừa sáng,

Tiểu gia hỏa mặc dù có chút không cao hứng ba ba hôm nay không mang theo mình đi công viên trò chơi, bắt quá tại Trần Hi ân cần dạy bảo dưới, nàng cuối cùng vẫn như cái tiểu đại nhân giống như, đối với ba ba đột đã muốn tặng ca biểu thị ra lý giải cũng cho duy trì.

"Ba ba gấp lại! Ta trong nhà chờ người trở về!"

Tiểu gia hỏa ra sức phát phát tay tay nhỏ, kia hàm hàm tiểu bộ đáng lập tức liền đem Trần Hi làm cho tức cười.

Hiện tại chỉ cần mỗi ngày đều có thể nhìn thấy tiểu gia hỏa, hẳn liền đã cảm thấy mình vô cùng hạnh phúc.

Ra cửa, Trần Hi thẳng đến trạm xe buýt.

Hơn một giờ đợi về sau, hẳn đi tới tắc tắc tắc vàng Cẩm Thành biệt uyển.

Xuất ra thẻ căn cước tại phòng an ninh kỹ càng ghi danh một phen về sau, Trần Hi mới tại Bảo An dẫn đầu hạ tiến vào cư xá.

Nói là vì hẳn dẫn đường, trên thực tế còn không phải là vì giám thị nhất cử nhất động của hẳn.

Dù sao, loại này cấp cao cư xá cũng không phải tùy tiện người nào đều có thể tiến đến đi dạo.

Bảo An căn cứ Trần Hi cung cấp địa chỉ, đem hẳn dẫn tới một tòa trước biệt thự, sau đó liền yên lặng đứng ở một bên, ra hiệu Trần Hi có thể lên trước gõ cửa.

Nhìn trước mắt nhà này trắng lè độc tòa nhà biệt thự, Trần Hi trong lòng không khỏi sinh ra một cái nghi hoặc.

Đầu năm nay kẻ có tiền đều biết điều như vậy?

Không có việc gì mở phá a 6, hại hẳn ra giá đều mở thấp. . .

Trần Hi dè lên chuông cửa, đến quản môn chính là cái bảo mẫu trang phục trung niên nữ nhân.

Trần Hi còn không có nói chuyện, nữ nhân liền đã cười hỏi: "Ngài là Trần tiên sinh a?"

Tại nữ nhân dẫn đầu dưới, Trần Hi thuận lợi đi vào biệt thự.

Sau đó, hẳn liền trong đại sảnh gặp được đang xem TV Ninh Trọng Quốc.

"Trần huynh đệ tới? Mau mời ngồi."

Ninh Trọng Quốc cũng không đứng dậy, hẳn ngồi ở trên ghế sa lon tùy ý chỉ chỉ bên cạnh chỗ ngồi, ra hiệu Trần Hi có thể tùy tiện ngồi.

Trong ngôn ngữ mặc dù rất là khách khí, nhưng Trần Hi cũng không phải ba tuổi tiểu hài, tự nhiên có thể rõ ràng cảm giác được Ninh Trọng Quốc thực chất bên trong phát tán ra kiêu căng.

Kỳ thật vẫn là bởi vì không tín nhiệm.

Có lẽ hẳn từ đầu tới đuôi liền không có tin tưởng qua chính mình.

Ninh Trọng Quốc chỉ cho nên nguyện ý cho hẳn một cái thử một chút cơ hội, sao lại không phải muốn cho mình một cái cơ hội?

Dù sao, đây chính là liên quan đến tính mạng hẳn đại sự.

Cho nên dù là chỉ có một phần vạn cơ hội, Ninh Trọng Quốc đều nguyện ý đi ném thử một chút.

Hai người đơn giản khách sáo vài câu, Trần Hi liền chuẩn bị cho Ninh Trọng Quốc tay cầm mạch, xem hẳn bệnh tình có không có chuyển biến xấu.

Nhưng lúc này, một trận cốc cốc cốc giày cao gót tiếng vang lại đột nhiên từ biệt thự ngoài cửa lớn truyền vào.

Trần Hi quay đầu nhìn lại, vừa vặn trông thấy Ninh Thu Đồng dẫn một nhóm nhân ngư râu mà vào.

"Cha, ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Tạ giáo thụ, đương nhiệm Trung Y Học Viện châm cứu phòng giảng dạy chủ nhiệm Y sư, thạc sĩ nghiên cứu sinh đạo sư, lão tiền sinh đồng thời còn là Trung Quốc đặc hiệu y thuật nghiên cứu sẽ uỷ viên, Trung Hải Trung y học được thưởng vụ quản sự."

"Tạ giáo thụ, đây là cha ta cha, Ninh Trọng Quốc."

Ninh Thu Đồng đi theo phía sau một vị nhìn qua ước chừng sáu bảy mươi tuổi kiểu áo Tôn Trung Sơn lão giả, vừa vào cửa, nàng liền dẫn lão giả thẳng đến Ninh Trọng Quốc trước mặt, sau đó làm người trung gian, cười mím giới thiệu hai người nhận biết.

Nghe xong nữ nhi giới thiệu, Ninh Trọng Quốc liền vội vàng đứng lên cầm tay của lão nhân, cao hứng nói ra: "Nguyên lai là Tạ giáo thụ, ngài tốt, ngài tốt."

Trần Hi ngồi ở trên ghế sa lon, có chút ngửa đầu nhìn trước mắt cái này cao ngạo nữ nhân.

Nhưng Ninh Thu Đồng lại khi hấn không tồn tại đồng dạng, căn bản ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn hấn một chút.

Một cái thân cao 178 đại nam nhân, giờ phút này lại giống trong suốt không khí đồng dạng, đợi tại nơi hẻo lánh không người phản ứng.

Nhìn xem Ninh Trọng Quốc cùng lão giả lời nói thật vui bộ dáng, Trần Hi không khỏi có chút lúng túng sờ lên chóp mũi.

Nhưng ngay sau đó, hấn lại đột nhiên bật cười.

Có lẽ, nhà này người đều coi hấn là làm tên lường gạt a?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

013 Giáo thụ

Tạ giáo thụ đã sớm qua sáu mươi chi linh, coi như hấn bối phận so Ninh Trọng Quốc còn lớn hơn một vòng.

Ninh Trọng Quốc ở trước mặt hấn tự nhiên không dám khinh thường, thế là liền vội vàng đứng lên cầm Tạ giáo thụ tay.

Hai người lẫn nhau khách khí vài câu về sau, Ninh Trọng Quốc liền mời Tạ giáo thụ nhập tọa.

Lúc này, Tạ giáo thụ chú ý tới một bên Trần Hi.

Hấn nhìn Trần Hi tuổi tác không lớn, còn tưởng rằng hấn là Ninh gia văn bối, thế là liền có chút nghi ngờ hỏi: "Vị này là?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc ha ha cười nói: "Đây là ta một vị bằng hữu, cũng hiểu y thuật, Tạ giáo thụ nếu như không ngại, chờ một lúc có thể cùng vị tiểu huynh đệ này tiến hành một chút y học bên trên giao lưu."

"A, người tốt."

Tạ giáo thụ nhẹ gật đầu, trong lòng thì suy đoán Trần Hi hấn là chữa bệnh chuyên nghiệp học sinh, bởi vì biết hấn muốn tới, cho nên mới sẽ sớm chờ ở đây.

Đối với loại tình huống này, Tạ giáo thụ đã sớm đã thấy nhiều, tự nhiên cũng không thấy đến kỳ quái.

Trần Hi tự nhiên không biết Tạ giáo thụ đang suy nghĩ chút cái gì.

Khi hấn nhìn thấy Tạ giáo thụ tại triều mình gật đầu ra hiệu về sau, hấn liền theo lễ phép, khẽ khom người đáp lễ lại.

Lúc này, Ninh Trọng Quốc thì nhìn về phía đi theo Ninh Thu Đồng cùng đi hai người.

Đi theo Ninh Thu Đồng sau lưng là một nam một nữ.

Nam niên kỷ cùng Ninh Trọng Quốc không sai biệt lắm, chính là Ninh Thu Đồng Nhị thúc, Ninh Trọng Bình.

Ninh Trọng Bình vào cửa về sau, ngoại trừ cùng Ninh Trọng Quốc nói chuyện phiếm vài câu, vẫn không tiếp tục nói chuyện.

Từ hần cái này ngôn hành cử chỉ đến xem, không khó đoán ra hần tại ngũ thân phận quân nhân.

Về phần phía sau nhất nữ nhân kia, nàng niên kỷ ít hơn, nhìn qua ước chừng chỉ có hai mươi ba mươi bốn tuổi.

Nữ nhân này rất xinh đẹp, bộ dáng lại cùng Ninh Thu Đồng có bảy tám phần tương tự.

Hay hơn chính là, nàng khí chất vắng lặng, trên người có một cỗ tự nhiên xuất trần cảm giác, tựa như một đóa nở rộ tại đỉnh núi Tuyết Liên Hoa.

Lúc này cùng Ninh Thu Đồng đứng ở cùng một chỗ, hai người ngược lại tạo thành một cái chênh lệch rõ ràng.

Một cái nhiệt liệt như lửa, một cái vắng lặng như tuyết.

Nàng chính là Ninh Thu Đồng thân muội muội, Ninh Thanh Tuyết.

Ninh Trọng Quốc trước chào hỏi đệ đệ vài câu, sau đó mới nhìn cái kia luôn luôn không trở về nhà nhị nữ nhi oán giận nói: "Thanh Tuyết ngoại cũng gần thành khách quý ít gặp, sợ là ngoại Nhị thúc về trong nhà này số lần đều nhiều hơn ngoại."

Nghe vậy, Ninh Thanh Tuyết có chút bất đắc dĩ giải thích nói: "Cha, ta gần nhất công việc bận rộn nhiều việc ngoại là biết đến, ta lại không giống tỷ tỷ như thế làm cái vênh lên chân lão bản là được rồi..."

"Nha, ngoại muốn cảm thấy ta cái này vênh lên chân lão bản dễ làm lời nói, không bằng ngoại đi thử một chút, ta đối với ngoại công việc, có dám hay không?"

Ninh Thu Đồng cười cùng muội muội mở cái trò đùa, đáp lại nàng lại là Ninh Thanh Tuyết bạch nhãn.

Trần Hi nguyên bản ngồi ở ghế sofa trung ương, theo đám người theo thứ tự nhập tọa, hần liền tự giác ngồi xuống ghế sofa bên kia, cùng người khác kéo ra nhất định khoảng cách.

Điều này cũng làm cho hần nhìn qua cùng người khác có chút không hợp nhau.

Ninh Thu Đồng từ vào nhà liền không có cảm con mắt nhìn qua Trần Hi, nhưng âm thầm nhưng cũng một mực tại quan sát đến Trần Hi.

Nàng đang chờ.

Chờ cái này lửa đảo biết khó mà lui.

Nhưng nàng đợi một hồi lâu, Ninh Trọng Quốc đều đã cùng Tạ giáo thụ hàn huyên một hồi lâu về sau, Trần Hi lại như cũ không có muốn đứng dậy cáo từ ý tứ.

Thế là, Ninh Thu Đồng tức giận.

Đã cái này lửa đảo như thế gan lớn tâm hắc, vậy liền chớ nên trách nàng không khách khí!

Nghĩ đến cái này, Ninh Thu Đồng liền cúi xuống thân thể, tại Tạ giáo thụ bên tai thấp giọng nói mấy câu.

Tạ giáo thụ sau khi nghe xong, dù hần hàm dưỡng cực cao, giờ phút này cũng không nhịn được biểu lộ biến đổi, sau đó nhìn Ninh Thu Đồng nghiêm túc hỏi: "Thật?"

Gặp Ninh Thu Đồng mười phần khẳng định nhẹ gật đầu, Tạ giáo thụ lúc này mới quay đầu xem xét cẩn thận Trần Hi một phen.

Hần còn có chút không dám tin tưởng Ninh Thu Đồng vừa rồi nói.

Chẳng lẽ hiện tại chữa bệnh lửa đảo thật đã như thế hung hăng ngang ngược làm càn?

Giống Ninh gia loại này đại hộ nhân gia còn tốt, mười vạn khối đối bọn hắn tới nói cũng bất quá là mao mao mưa phùn.

Nhưng nếu là đối dân chúng, vất vả cả một đời mới để dành được cứu mạng tiền, chẳng phải là cứ như vậy tùy tiện bị người lừa gạt đi rồi?

Ngay cả dân chúng cứu mạng tiền cũng dám lừa gạt, đám này phát rõ chữa bệnh lửa đảo còn có cái gì không dám làm?

Giết người cũng bất quá đầu chạm đất, loại này ác liệt hành vi lại so tự tay giết người còn muốn quá phận!

Không được, nhất định phải vạch trần hần!

Nghĩ đến cái này, Tạ giáo thụ không khỏi sắc mặt trầm xuống, ngược lại nhìn về phía Ninh Trọng Quốc, chăm chú hỏi: "Ta nghe Thu Đồng nói, Ninh tiên sinh ngoại gần nhất cảm thấy thân thể có chút không thoải mái?"

Nữ nhi một phen hào tâm, mời lão Giáo thụ đưa cho hắn xem bệnh, hắn tự nhiên không có khả năng bác nữ nhi cùng Tạ giáo thụ mặt mũi.

Bất quá, cứ như vậy, ngược lại để người trẻ tuổi kia có chút khó chịu. . .

Nghĩ đến cái này, Ninh Trọng Quốc không khỏi nhìn Trần Hi một chút.

Mà hắn không nghĩ tới chính là, cái kia bị nữ nhi khắp nơi nhằm vào người trẻ tuổi, giờ phút này gặp được loại tình huống này thế mà còn có thể thần nhiên chỗ chí, an an ổn ổn ngồi ở trên ghế sa lon, phăng phất hết thấy chung quanh đều không có quan hệ gì với hắn.

Nếu luận mỗi về cái này công phu hàm dưỡng, cũng đã đầy đủ để Ninh Trọng Quốc đối với hắn coi trọng mấy phần.

Trong đại sảnh có chút yên tĩnh, tất cả mọi người tại lẳng lặng chờ chờ lấy Tạ giáo thụ chẩn bệnh kết quả.

Thế nhưng là mọi người đợi một hồi lâu, Tạ giáo thụ lúc này mới rút cục thu tay về, sau đó cau mày, nói một mình nói ra: "Như mạch Hồng thẳng người, lá gan bệnh chi tướng. Lỗ mẫn người, tâm bệnh chi tướng. Bền nhọn bản vọt, bệnh phổi chi tướng. Như liên tiếp người, bệnh thận chi tướng. Nặng nề chậm chạp, tỳ bệnh chi tướng. . ."

"Ninh tiên sinh, người mạch tượng rất kỳ quái, nhìn như hỗn loạn vô tự, nhưng lại ẩn ẩn phù hợp bệnh lý mạch tượng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vĩ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

014 cúť!

Tạ giáo thụ trầm ngâm một phen, lại không có lập tức làm ra kết luận.

Nhìn hắn biểu lộ, tựa hồ vẫn còn đang suy tư nên như thế nào phán đoán Ninh Trọng Quốc bệnh tình.

Mà nhất cử nhất động của hắn, tự nhiên cũng khiến động ở đây lòng của mọi người.

Ninh Thu Đồng đứng tại Tạ giáo thụ sau lưng, đột nhiên cũng có chút khẩn trương lên.

Nàng một mực tin tưởng vững chắc ba ba thân thể không có vấn đề gì, nhưng khi nàng nhìn thấy Tạ giáo thụ cử động như vậy về sau, lúc này mới không khỏi có một chút hoài nghi.

Chẳng lẽ. . .

Ba ba là thật được quái bệnh gì?

Nếu không một vị y học giới Thái Đầu phán đoán một cái người đến tột cùng phải chẳng khỏe mạnh, sẽ cần thời gian lâu như vậy?

Theo thời gian trôi qua, trong đại sảnh bầu không khí cũng càng ngày càng nặng trọng, Tạ giáo thụ từ đầu đến cuối không có nói chuyện, lòng của mọi người càng xáo cào cao, nhao nhao vì Ninh Trọng Quốc lo lắng.

Đợi trọn vẹn sau một lúc lâu, Tạ giáo thụ rốt cục nói chuyện.

"Nếu như ta suy đoán không có sai, Ninh tiên sinh, tâm của người, lá gan, tỳ, phổi, thận đều có tổn thương!"

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh.

Ninh Trọng Quốc cũng là hơi sửng sốt, đối với Tạ giáo thụ y thuật cũng có nhất trực quan hiểu rõ.

Bằng vào bắt mạch liền có thể phát giác thân thể của hắn tình trạng, ngoại trừ vị kia ẩn thể cao nhân, Tạ giáo thụ vẫn là cái thứ hai.

Về phần Trần Hi nha, tạm thời tính nửa cái đi. . .

Nói thật, Ninh Trọng Quốc rất hoài nghi Trần Hi có phải hay không từ chỗ nào biết được thân thể của hắn tình trạng, cho nên mới nằng một câu nói toạc ra.

Mà Ninh Thu Đồng đang nghe Tạ giáo thụ chẩn bệnh kết quả về sau, lập tức cũng có chút hoa nhan thất sắc, lo lắng hỏi: "Tạ giáo thụ, cha ta hẳn bệnh rất nghiêm trọng?"

Nghe vậy, Tạ giáo thụ lại nhẹ nhàng lắc đầu, nói ra: "Còn không xác định, đây cũng chỉ là ta sơ bộ suy đoán. Nếu như muốn hiểu rõ tình huống cụ thể, còn phải muốn phiền phức Ninh tiên sinh đi với ta một chuyến Trung y lớn, ta trong phòng thí nghiệm có tân tiến nhất chữa bệnh thiết bị, có thể vì Ninh tiên sinh làm một bộ toàn diện kiểm tra, dạng này ta mới có thể làm ra phán đoán chuẩn xác."

"Tốt, chuyện này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại liền đi đi?"

Nhìn ra được Ninh Thu Đồng là thật rất không yên lòng thân thể của phụ thân, cho nên nghe xong Tạ giáo thụ sau khi giải thích, nàng cũng nhanh chạy bộ đến Ninh Trọng Quốc bên người, có chút oán trách nói ra: "Cha! Thân thể người không thoải mái liền sớm một chút nói với ta, ta cùng người đi kiểm tra chính là, hiện tại khoa học như thế phát đạt, chỉ cần sớm một chút phát hiện vấn đề, bệnh gì cũng có thể trị tốt, nhưng người lại vẫn cứ giấu diếm ta. . ."

Lúc này, một mực ngồi ở bên cạnh không có nói chuyện Ninh Thanh Tuyết, cũng một mặt lo lắng đứng lên thân thể, chuẩn bị cùng bọn hắn cùng đi Tạ giáo thụ phòng thí nghiệm nhìn xem.

Ninh Trọng Bình thì nhìn một chút tình huống, cảm thấy mình hôm nay tới có thể có chút không phải lúc.

Hắn hôm nay chỉ cho nên sẽ tới, chủ yếu vẫn là bởi vì một kiện chuyện rất trọng yếu muốn cùng Ninh Trọng Quốc thương lượng một chút, nhưng không nghĩ tới Ninh Thu Đồng mang tới y học Giáo thụ lại tại lúc này tra ra Ninh Trọng Quốc thân thể có vấn đề, cho nên hắn cũng chỉ có thể tạm thời đem chuyện này giấu ở trong lòng.

Hết thấy vẫn là chờ đại ca khôi phục lại nói với hắn đi. . .

Ninh Trọng Bình nhìn xem trên ghế sa lon Ninh Trọng Quốc, yên lặng trầm nghĩ.

Người một nhà hơi có vẻ lo lắng nhìn xem Ninh Trọng Quốc, hi vọng hắn hiện tại liền cùng Tạ giáo thụ đến viện y học làm một phen kiểm tra.

Nhưng Ninh Trọng Quốc nhìn thấy bọn hắn kia lo lắng bộ dáng, ngược lại an ủi bọn hắn vài câu, cười nói ra: "Không có việc gì, bệnh cũ, không cần không yên lòng. Khó được có khách quý tới cửa, ta hôm qua đã phân phó phòng bếp chuẩn bị tiệc, chờ ăn cơm trưa lại đi cũng không muộn. . ."

"Cha! Cái này còn chưa tới cơm trưa thời gian đâu! Ăn cái gì ăn!"

Ninh Thu Đồng vốn chính là người nóng tính, mắt thấy Ninh Trọng Quốc không có một điểm hốt hoảng bộ dáng, lập tức liền để nàng lên nổi giận trong bụng, vươn tay cánh tay vừa muốn đem Ninh Trọng Quốc từ ghế sofa kéo lên.

"Tốt, nhìn xem người dạng như vậy, còn thể thống gì!"

Ninh Trọng Quốc vuốt ve tay của nữ nhi, ra hiệu nàng chú ý một chút hình tượng, sau đó mới đối Tạ giáo thụ nói ra: "Vậy dạng này đi, phiền phức lão tiên sinh ngài chờ một lát một chút, ta đổi cái áo khoác liền đi ra ngoài? Chờ sau khi kiểm tra xong, ta tái thiết yển hảo hảo khoản đãi một chút lão tiên sinh."

"Được." Tạ giáo thụ mỉm cười gật đầu.

Ninh Trọng Quốc đứng dậy hướng phía lầu hai đi đến.

Lúc này, Ninh Thu Đồng lại nhìn về phía một bên Trần Hi.

Mắt thấy Trần Hi còn bình chân như vại ngồi ở đằng kia, nàng không khỏi cũng có chút giận không chỗ phát tiết, thế là trực tiếp liền hướng Trần Hi quát lớn: "Người cái này lừa đảo còn muốn tại nơi này ngồi vào lúc nào? Chẳng lẽ còn muốn cho ta tự mình đưa người đi ra ngoài?"

Ninh Thu Đồng hai tay ôm ngực, cảm hơi rất, phảng phất như là một vị cao ngạo Nữ Vương đang thẩm vấn nhìn trước mắt phạm nhân.

Nàng hôm nay chỉ cho nên sẽ mời Tạ giáo thụ tới, kỳ thật chủ yếu là muốn làm diện vạch trần cái này lừa đảo hoang ngôn.

Nhưng nàng vạn vạn không nghĩ tới chính là, Tạ giáo thụ kiểm tra một phen sau nàng mới phát hiện, Ninh Trọng Quốc vậy mà thật sự có bệnh mang theo?

Đều do cái miệng quạ đen này!

Bất quá, cũng may mà cái này lừa đảo, không phải nàng cũng không cách nào phát hiện ba ba bệnh tình.

Người này một khi đã có tuổi, bị bệnh nhưng kéo không quá lâu, coi như là hắn đánh bại đánh bại vận khí tốt được rồi. . .

Cho nên Ninh Thu Đồng nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định không truy cứu nữa.

Nhưng lúc này, Trần Hi chợt cười khê một tiếng, tựa hồ đối với nàng có chút khinh thường.

Thấy thế, Ninh Thu Đồng không khỏi giận tím mặt, khẽ kêu nói: "Ngươi còn không mau rút đi? Thật đúng là cho là ta bắt ngươi cái này đáng chết lừa đảo không có biện pháp? Có tin ta hay không một chiếc điện thoại liền có thể bỏ tù ngươi, quan cái mười năm tám năm lại phóng xuất!"

Trần Hi trên mặt đáng tươi cười biến mất.

Hắn nhìn xem Ninh Thu Đồng, bình tĩnh hỏi: "Ngươi luôn miệng nói ta là lừa đảo, vậy ngươi ngược lại là nói một chút, ta đến tốt cùng lừa ngươi cái gì rồi?"

"Làm sao? Ngươi còn cảm thấy mình đề ý tới? Trước thiên tài lừa cha ta một vạn khối, nhanh như vậy liền quên sao?"

"Một vạn khối?"

Trần Hi lắc đầu, ha ha cười nói: "Ngươi cảm thấy ngày đó ta mua được liệu nên bao nhiêu tiền?"

Lúc này, vừa mới đi đến thang lầu Ninh Trọng Quốc quay đầu nhìn thoáng qua ngay tại trong đại sảnh tranh luận hai người, thế là liền mở miệng quát bảo ngưng lại Ninh Thu Đồng: "Thu Đồng, chớ nói nhảm, vị tiểu huynh đệ này cũng là một mảnh hảo tâm, những được liệu kia ta đã mời người kiểm tra qua, sau khi phục dụng xác thực có trợ giúp làm dịu ốm đau."

Nghe vậy, Ninh Thu Đồng lại là hung hăng giậm chân một cái, vội la lên: "Cha, ta căn bản cũng không quan tâm vấn đề tiền, ta chỉ là không quen nhìn cái này lừa đảo phách lối bộ dáng. Ta hôm nay chuyên mời Tà giáo thụ tới, chính là vì đề cái này lừa đảo biết khó mà lui, thế nhưng là ngươi xem một chút hắn, vẫn là một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng về. . ."

Nói nói, Ninh Thu Đồng liền quay đầu lại, trừng mắt Trần Hi nói ra: "Tà giáo thụ cũng không thể tùy tiện phán đoán cha ta bệnh tình, ngươi chỉ là tay cầm mạch liền có thể nói cha ta sống bất quá năm mươi tuổi? Còn luôn mồm có thể trị hết hắn? Thật coi mình là thần y rồi?"

"Ta xác thực có thể trị hết hắn. . ." Trần Hi thân nhiên nói.

"Ngươi rút cho ta!"

Nhìn thấy Trần Hi lặp đi lặp lại nhiều lần không biết hối cải, Ninh Thu Đồng khí mặt đỏ rần.

Có lẽ là phát giác được mình có chút thất thố, Ninh Thu Đồng hít sâu một hơi, hơi không chế một chút tâm tình của mình về sau, lúc này mới đưa tay chỉ hướng biệt thự đại môn, nhìn xem Trần Hi lạnh lùng nói ra: "Ta không muốn nói thêm lần thứ hai, ngươi lần không lần?"

Nghe vậy, Trần Hi trong mắt không khỏi hiện lên một tia hàn quang, trong lòng có chút giận dữ.

Hắn đứng lên thân thể, ngạo đứng ở trong đại sảnh, nhìn xem Ninh Thu Đồng lạnh lùng nói ra: "Ta chỉ cho nên nguyện ý xuất thủ cứu ngươi phụ thân, là bởi vì ta gần nhất xác thực cần đòi tiền. . ."

"Nhưng là ngươi muốn mình bạch, ta thu các ngươi mười vạn khối, cũng không phải là ta kiếm lời, mà là các ngươi kiếm lời!"

Diêm Vương muốn ngươi canh ba chết, ta năng lưu ngươi đến canh năm!

Mười vạn khối liền có thể mua về một cái mạng, cái này mua bán còn chưa đủ có lời?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

015 được hoàn

"Ta kiếm lời?"

Ninh Thu Đồng ngẩn ra một chút, sau đó lại nhin không được bật cười, giễu cợt nói: "Xin hỏi ta kiếm lời cái gì?"

Nhưng mà, Trần Hi lại không còn nói tiếp.

Hắn lạnh lùng nhìn lướt qua Ninh Thu Đồng, sau đó nhìn về phía đầu bậc thang Ninh Trọng Quốc, lạnh lùng nói ra: "Kia một vạn khối mua được liệu đã

bị ta đã luyện thành đan dược. Thuốc tại nơi này, ta cùng các người từ đây thanh toán xong, người như lại muốn khẩu xuất cuồng ngôn, đừng trách ta không khách khí!"

Nói xong, Trần Hi liền từ trong bọc xuất ra một cái bình nhỏ để lên bàn, sau đó trực tiếp đi ra ngoài cửa.

Ninh Thu Đồng nhìn xem Trần Hi bóng lưng, bờ môi giật giật, tựa hồ muốn nói chút cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là cũng không nói đến âm thanh tới.

Ninh Trọng Quốc im lặng mặc nhìn xem Ninh Thu Đồng cùng Trần Hi tranh chấp, chờ đến Trần Hi phát tay áo rời đi về sau, hần nhưng cũng không có mở miệng ngăn cản, chỉ là nhẹ nhàng thở dài một hơi, sau đó một lần nữa lên bậc thang.

Một cái là nữ nhi của hần, một cái chỉ là ngoại nhân.

Đã hai người đã thế thành nước lửa, vậy hần tự nhiên không có khả năng lại tiếp tục bang ngoại nhân.

Thôi, nữ nhi nói hần là cũng không sai, đoán chừng người trẻ tuổi kia rất có thể là vì lửa gạt tiền.

Có lẽ là bởi vì tâm hần tồn may mắn, cho nên mới không có biện pháp phát hiện người trẻ tuổi kia vấn đề.

Trần Hi rời đi về sau, phòng khách trong lúc nhất thời lâm vào an tĩnh quỷ dị.

Ninh Thu Đồng giận dữ đi đến bên cạnh bàn, muốn đem kia bình cái gọi là thuốc vớt.

Nhưng khi nàng cầm lấy kia bình thuốc lúc, lại quỷ thần xui khiến dừng động tác lại.

Sau đó, nàng mở ra nắp bình, muốn nghe bên trong dược hoàn hương vị.

Ngay tại mở đóng một nháy mắt, một cổ nhàn nhạt, hỗn hợp có dược liệu mùi thơm mùi liền nhào vào chớp mũi.

Nàng nhẹ nhàng hút một chút, chỉ cảm thấy cổ này mùi thơm có loại không nói được hương vị.

Mùi thơm rất đặc biệt, nghe đi lên có loại tươi mát nghi nhân cảm giác, nhàn nhạt hương thơm bên trong, lại tựa hồ như còn ẩn ẩn lộ ra một cổ nguồn gốc từ dược liệu cay đắng hương vị, cùng kia cổ mùi thơm ngát xen lẫn lộn lờ.

Đem cổ này mùi thơm hút vào phổi về sau, cả người lập tức liền phảng phát thanh tỉnh rất nhiều.

Thuốc này. . .

Ninh Thu Đồng lông mày cau lại, suy nghĩ một chút về sau, nàng lại khép lại nắp bình, sau đó đem bình nhỏ đặt ở đến trong bọc.

. . .

Trần Hi có chút buồn bực về tới trong nhà.

Vô duyên vô cớ bị người một trận bạch nhãn, tâm tình của hần đương nhiên sẽ không tốt đi đến nơi nào.

Dược liệu hơn chín ngàn, cẩn thận tính toán ra, lần này tiền nhân công mới hơn tám trăm khối.

Một đêm liền có thể kiếm tám trăm khối, tính như vậy, ta vẫn còn thành Trung Hải cao thu nhập đám người. . .

Trần Hi có chút tự giễu cười cười, sau đó đưa tay gõ cửa một cái.

Bồi Nguyên đan có thể hữu hiệu chậm Giải Ninh Trọng Quốc bệnh tình, lại chỉ có thể trị phần ngọn không thể trị gốc.

Chân chính có thể trị liệu hần phương pháp chỉ có một cái, Bồi Nguyên đan làm phụ, Trần Hi lại lấy Tiên gia pháp môn vì đó xoa bóp hành khí, tương được lực toàn diện phát huy ra, từ căn nguyên bên trên tiêu trừ Ninh Trọng Quốc thể nội cũ hoạn.

Bất quá, liền lấy hiện tại tình huống này, Ninh Trọng Quốc liền là xuất ra một trăm vạn một ngàn vạn, Trần Hi cũng sẽ không lại xuất thủ trị liệu hần.

Thật sự cho rằng một văn tiền có thể chẳng lẽ anh hùng Hán?

Nghĩ đến cái này, Trần Hi không khỏi cười lạnh một chút.

Hãy đợi đấy. . .

"Ba ba!"

"Ba ba trở về!"

Hiện tại chỉ cần Trần Hi ra cửa, tiểu gia hỏa liền sẽ tùy thời chú ý đến ngoài cửa tình huống.

Bởi vậy, dù là Trần Hi chỉ là rất nhẹ gõ cửa một cái, nàng cũng có thể tại anime mãnh ồn ào âm nhạc bên trong, chính xác bắt được kia tia từ trên cửa truyền đến vang động.

Tiểu gia hỏa hưng phấn nhảy xuống ghế sofa, chân trần nha liền hướng phía cửa chạy tới.

Trần Hi nhìn xem cái kia từ trong khe cửa nhô ra cái đầu nhỏ, trong đầu xoay quanh không đi mây đen lập tức liền tiêu tán rất nhiều.

Hắn kéo mở cửa, cúi xuống thân thể đem nữ nhi bế lên.

Sau đó sờ sờ nàng cái mũi nhỏ nhọn, cười hỏi: "Niệm niệm, có muốn hay không ba ba?"

"Muốn!" Tiểu gia hỏa mỉm cười ngọt ngào nói.

"Thật ngoan, ba ba về nhà lạc, đi tới."

Ôm nữ nhi đi vào ghế sofa, Trần Hi bồi tiểu gia hỏa chơi một hồi về sau, lúc này mới đi vào phòng bếp, đem cuối cùng một viên Bồi Nguyên đan đưa cho Trương thâm.

"Trương thâm, đây là công ty của chúng ta mới nhất nghiên cứu thuốc Đông y hoàn, đều trúng thuốc chế thành, không tăng thêm bất luận cái gì hóa học được tẽ, nghe nói có thể hữu hiệu dự phòng tật bệnh, tăng cường nhân thể sức miễn dịch, đối người già đặc thù trợ giúp. Ta chuyên môn cho ngài mang theo một viên trở về, người nhanh ăn vào đi."

"Thật có lợi hại như vậy?"

Trương thâm cười tiếp nhận bình nhỏ, mở ra nắp bình ngửi ngửi, liền cười hỏi: "Loại này thuốc Đông y vật phẩm chăm sóc sức khỏe ta chưa từng thấy qua, trực tiếp ăn vẫn là ngâm nước uống?"

"Khẩu phục, ngài nhanh ăn vào đi, cái đồ chơi này ta cũng ném qua, ăn hết cảm giác liền cùng cắn nhai thuốc pha nước uống không sai biệt lắm, cũng không tính quá khổ." Trần Hi giả bộ như mồi phần tùy ý nói.

Gặp Trần Hi liên tục thúc giục, Trương thâm cũng không nghi ngờ gì, đồ ra được hoàn liền trực tiếp nuốt xuống.

Nuốt vào được hoàn về sau, Trương thâm chỉ cảm thấy một dòng nước trong từ cổ của nàng hướng trong bụng chảy tới.

Kia cảm giác tựa như là ăn kẹo bạc hà đồng dạng, để cho người ta đặc biệt dễ chịu, thậm chí còn năng dựa vào kia cổ thanh lưu, rõ ràng cảm giác được được hoàn hướng chảy.

"Ai nha, thuốc này rất lợi hại a."

Ăn vào được hoàn về sau, Trương thâm nhắm mắt lại cảm thụ một chút.

Đợi nàng lại mở mắt thời điểm, chỉ cảm thấy trước mắt sự vật đều rõ ràng rất nhiều.

Trương thâm dùng sức nháy nháy mắt, cảm giác trong tầm mắt hình tượng một chút liền rõ ràng rất nhiều, bối rối nàng nhiều năm lão thị thể mà lập tức liền tốt.

"Thần! Thuốc này thần! Tiểu Trần, người thuốc này đến tốt cùng ở đâu ra? Rất đắt a? Đi đi đi, ta đem tiền cho người. . ."

Trương thâm vội kéo Trần Hi liền hướng phòng ngủ của nàng đi vào trong, chuẩn bị đem tiền thuốc đưa cho Trần Hi.

Thấy thế, Trần Hi vội vàng khoát tay áo, giải thích nói: "Trương thâm, thuốc này không đòi tiền! Là công ty của chúng ta miễn phí đưa tặng cho nhân viên phúc lợi, trước mắt loại thuốc này còn chưa lên thị, cho nên người ở bên ngoài cũng mua không được. . ."

Nói đến đây, Trần Hi không khỏi vội kéo Trương thâm tay, thành khẩn nói ra: "Những năm này nhờ có có ngài tại, chúng ta một nhà thiếu ân tình của người ta cũng còn không biết làm như thế nào trả. . . Một chút chuyện nhỏ ngài liền rùm beng lấy phải cho ta tiền, đây không phải còn tại coi ta là ngoại nhân sao? Ta là của ngài vãn bối, có tốt đồ vật tự nhiên hẳn là lấy ra hiếu kính lão nhân gia người. . ."

Nhưng mà, Trương thâm lại khác ý, một mực vội kéo Trần Hi muốn cho hắn tiền.

Nàng cũng không hề đồ, cái này mai có hiệu quả nhanh chóng hiệu quả được hoàn tuyệt đối không đơn giản, cho nên nói cái gì cũng không muốn lấy không Trần Hi thuốc.

Mà Trần Hi đương nhiên cũng không thể tiếp Trương thâm tiền.

Hắn đã thiếu Trương thâm nhiều lắm, như thế nào một viên Bồi Nguyên đan liền có thể trả hết nợ?

Hai người lôi kéo một hồi lâu, cuối cùng, Trần Hi mới rút cục thuyết phục Trương thâm.

Trương thâm không còn xách đưa tiền sự tình, thế là liền không ngừng khen Trần Hi hiện tại hiểu chuyện, rút cục như cái nam nhân đồng dạng có đảm đương.

Nghe vậy, Trần Hi một bên cho Trương thâm đánh lên ra tay, vừa cười cùng nàng trò chuyện lên việc nhà.

...

Trung y lớn.

Tạ giáo thụ nhìn xem trên tay phần này hoàn toàn mới kiểm tra báo cáo, không khỏi liền nhíu mày.

"Tạ giáo thụ, thế nào? Cha ta hẳn không có sao chứ?" Ninh Thu Đồng có chút lo lắng đứng ở bên cạnh hỏi.

Nghe vậy, Tạ giáo thụ mới nặng nề thở dài một hơi, nói ra: "Suy đoán của ta quả nhiên không có sai, Ninh tiên sinh Ngũ Tạng đều có tổn thương. . ."

Ninh Thu Đồng giật nảy mình, sắc mặt cũng không khỏi tái nhợt mấy phần.

Tạ giáo thụ nhìn xem nét mặt của nàng, có chút không đành lòng lắc đầu.

Bất quá, Ninh Thu Đồng hít sâu một hơi về sau, vẫn là tiếp tục hỏi: "Còn có đây này?"

Thấy thế, Tạ giáo thụ chỉ có thể khẽ lắc đầu, kết thúc mình bác sĩ trách nhiệm, giải thích cận kề: "Ninh tiên sinh tâm, lá gan, tỳ, phổi, thận đều có chảy máu tình trạng, trong đó lại lấy phổi thương thể nghiêm trọng nhất, bên trái phổi đã xuất hiện bộ phận hoại tử tình huống, nhất định phải kịp thời làm cắt bỏ giải phẫu. Mặt khác, bởi vì Ngũ Tạng đều có tổn thương, vết thương hư thối sinh ra hắc thủy đã tích lũy đến trình độ nhất định, nhất định phải nghĩ biện pháp thanh lý, giảm nhiệt, tiến hành hệ thống trị liệu. . ."

Ninh Thu Đồng ngơ ngác đứng tại chỗ, trong chốc lát chỉ cảm thấy trong đầu một mảnh trống không.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

016 cha con

Nghe xong Tạ giáo thụ giảng thuật, Ninh Thu Đồng sững sờ ngay tại chỗ.

Nàng rất muốn muốn hỏi một chút Tạ giáo thụ, ba ba bệnh này đến tột cùng có thể hay không trị thật tốt.

Nhưng nàng có chút miệng mở rộng, môi rung rung nửa ngày, mới phát hiện mình hiện tại thể mà ngay cả một câu cũng nói không nên lời.

Còn cần hỏi sao?

Mặc dù không hiểu Tạ giáo thụ nói tới một chút y học chuyên dụng danh từ, nhưng dưới mắt tình huống này, còn cần Tạ giáo thụ cái khác giải thích sao?

Ninh Thu Đồng đứng tại chỗ, tái nhợt trên mặt đột nhiên tuột xuống hai hàng thanh lệ.

Trong chốc lát, nàng phảng phất về tới khi còn bé.

Mụ mụ đi rất sớm, ba ba tay phân tay nước tiểu đem các nàng hai tỷ muội lôi kéo lớn lên.

Về sau, trong nhà điều kiện càng ngày càng tốt, ba ba lại bởi vì công việc nguyên nhân thường xuyên không ở nhà, chỉ còn lại các nàng hai tỷ muội lẫn nhau canh giữ ở băng lãnh mà trông trải trong nhà.

Cho nên lớn lên về sau, dù là công việc bận rộn nữa, Ninh Thu Đồng mỗi lúc trời tối cũng muốn về nhà.

Bởi vì nàng không muốn để cho ba ba cũng cảm nhận được loại kia cô độc cảm giác.

Gia đình nguyên nhân dẫn đến Ninh Thu Đồng lớn lên về sau trở thành một nữ cường nhân, mà cái này cũng dần dần để nàng mình bạch thân tình tâm quan trọng.

Phụ thân rất uy nghiêm, chưa hề đều là nói một không hai.

Nhưng có đôi khi, lại cũng sẽ tuân theo nàng tiểu tính tình, mặc cho nàng hồ nháo.

Chậm rãi, Ninh Thu Đồng niên kỷ cũng lớn, mặc dù còn chưa kết hôn trở thành một tên quang vinh mẫu thân, nhưng nàng cũng bắt đầu chân chính cảm nhận được, ba ba là dùng như thế nào một loại tình cảm mà đối đãi hai người bọn họ tỷ muội.

Kia là nguồn gốc từ huyết thống chỗ sâu khó khăn nhất dứt bỏ ràng buộc. . .

Bỗng nhiên, Ninh Thu Đồng giống như là nghĩ đến cái gì giống như, dùng sức hít một hơi, sau đó để cho mình tận lực bình tĩnh trở lại.

Nàng dùng nhẹ tay chà nhẹ roi mắt nước mắt trên mặt, nguyên một trên mặt biểu lộ, nhìn xem Tạ giáo thụ chăm chú hỏi: "Tạ giáo thụ, vậy chúng ta lúc nào có thể bắt đầu trị liệu?"

"Tự nhiên là càng nhanh càng tốt, ta lập tức cho bệnh viện gọi điện thoại, để bọn hắn an bài một cái săn sóc đặc biệt phòng bệnh. . ."

Nói đến đây, Tạ giáo thụ suy nghĩ một chút, sau đó mới tiếp tục nói ra: "Bất quá, ta đề nghị Ninh tiểu thư người tốt nhất đi trước cùng Ninh tiên sinh làm xuống tư tưởng công việc. Bởi vì hắn hiện tại tình huống này, cũng không phải một ngày hai ngày liền có thể đạt tới trình độ, cho nên ta rất hoài nghi, Ninh tiên sinh khả năng đã sớm biết mình trên người bệnh tình, chỉ là sợ các người không yên lòng, cho nên mới một mực không có nói cho các người biết."

"Ta mình bạch, cảm ơn người, Tạ giáo thụ."

Ninh Thu Đồng yên lặng nhẹ gật đầu, sau đó quay người nhìn thoáng qua ngoài cửa.

Nghĩ đến, ba ba còn tại nơi đó an ủi Thanh Tuyết không muốn không yên lòng đi.

. . .

Chợt đến trên bàn lật mực nước, bôi lên thi thư như con quạ.

Cha yêu mẫu tiếc tât không được, lại sinh cười ngớ ngẩn làm cho người ta.

. . .

"Ngà nga nga, khúc hạc Hường Thiên Ca. Bạch Mao phù nước biếc, đồ chuông phát sóng xanh!"

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa ngồi ở trên ghế sa lon, mỗi chữ mỗi câu dạy nàng niệm lên Đường Thi.

Niệm niệm đã bốn tuổi, tự nhiên nên bắt đầu học tập nhận thức chữ.

Mà nàng cũng rất thông minh, chỉ dùng không đến vừa giữa trưa, liền đã có thể hoàn chỉnh dưới lưng cái này thủ vịnh nga.

Đương tiểu gia hỏa lại một lần hoàn chỉnh dưới lưng sau cả bài thơ về sau, liền hưng phấn nhào vào Trần Hi trong ngực, cười lớn hỏi: "Ba ba, ta lợi hại hay không?"

"Lợi hại, niệm niệm thật thông minh!"

Trần Hi hôn nữ nhi một ngụm, lúc này mới cười nói ra: "Đến, ba ba dạy ngươi một bài thơ, đi theo ta cùng một chỗ niệm. . . Hai cái hoàng oanh minh thúy liễu."

"Hai cái hoàng oanh minh thúy liễu."

Tiểu gia hỏa mở ra miệng nhỏ, vỗ tay nhỏ, mỗi chữ mỗi câu đi theo Trần Hi thì thầm.

"Một nhóm cò trắng lên trời."

"Cửa sổ ngâm tây lĩnh ngàn Thu Tuyết."

"Cửa sổ Đông Ngô vạn dặm thuyền."

Trần Hi kiên nhẫn dạy nữ nhi lưng thơ, lúc này, một cái xa lạ tiếng chuông lại đột nhiên vang lên.

Trần Hi sững sờ một chút, còn tưởng rằng là Trương thẩm điện thoại vang lên.

Hắn đang muốn gọi Trương thẩm nghe lúc, lúc này mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, là điện thoại di động của hắn đang vang lên mới đúng.

Trần Hi vội vàng đem tiểu gia hỏa phóng tới một bên, đưa tay cầm lên điện thoại trên bàn.

"Uy, là Trần Hi sao?"

Lâm Huyền thanh âm tại đầu bên kia điện thoại vang lên.

Có lẽ là nghe được tiểu gia hỏa sáng sủa niềm thư âm thanh, Lâm Huyền lập tức liền nở nụ cười.

Cũng không đợi Trần Hi đáp lời, nàng liền trực tiếp nói ra: "Ngày mốt, chủ nhật, ta đã cùng mọi người đã hẹn, đến lúc đó ngại nhưng nhất định phải tới a."

"Ừm, tốt, làm phiền ngại."

"Nhớ kỹ đem niềm niềm cũng mang lên, để các nàng cũng kiến thức một chút ngại cùng Doanh Doanh sinh nữ nhi có bao nhiêu đáng yêu, hâm mộ chết các nàng."

Nghe vậy, Trần Hi suy nghĩ một chút, nhin không được cười lên nói: "Vậy được, đến lúc đó ta đem niềm niềm cũng mang tới."

Nói xong, hai người lại rảnh rỗi hàn huyên vài câu, sau đó mới cúp điện thoại.

Trần Hi để điện thoại di động xuống, cúi đầu nhìn lại, đã thấy tiểu gia hỏa len lén dán tại hán trên thân, chính dụng thẳng lỗ tai nhỏ nghe lén đâu.

Trần Hi cười đem nữ nhi ôm đến trong ngực, dùng tay sờ sờ cái mũi của nàng, cô ý xụ mặt hỏi: "Lúc nào học được nghe lén ba ba gọi điện thoại?"

Tiểu gia hỏa không chút nào tưởng rằng, ngược lại khanh khách cười to nói: "Ba ba, ngại muốn dẫn ta đi chỗ nào nha?"

"Dẫn ngại đi gặp hôm trước tỷ tỷ kia, có được hay không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức nhếch lên miệng nhỏ, hết sức không vừa lòng nói ra: "Không tốt, tỷ tỷ muốn đánh ba ba, là người xấu."

"Tỷ tỷ kia là đang cùng ba ba nói đùa đâu, kỳ thật tỷ tỷ là người tốt, nàng rất thích niềm niềm."

"Thật sao?"

"Đương nhiên là thật, ba ba sẽ còn lừa ngại sao?"

"Tốt a, vậy ta có thể cùng với nàng chơi." Tiểu gia hỏa ra vẻ thận trọng nói.

Nhìn xem nữ nhi kia ngạo kiều tiểu bộ dáng, lập tức liền chọc cho Trần Hi cười ha ha.

...

Trung Hải viện y học phụ thuộc bệnh viện, icu trọng chứng phòng bệnh.

Ninh Trọng Quốc thay đổi một thân quần áo bệnh nhân ngồi ở bên giường, có chút bất đắc dĩ nhìn xem mặt không thay đổi Ninh Thu Đồng.

Nói thật, hán đã sớm nghĩ tới mình sẽ có như thế một ngày.

Chỉ là, hán không nghĩ tới cái này một ngày sẽ đến đến đột nhiên như vậy.

"Thu Đồng a. . . Nếu không, chúng ta vẫn là đi về nhà a? Ngươi nhìn ba ba bình thường cũng không có vấn đề lớn lao gì, ăn cơm vận động đều có thể, không cần thiết làm ra cái này bao lớn chiến trận a?"

Nhìn xem nữ nhi kia một mặt băng lãnh biểu lộ, Ninh Trọng Quốc ngữ khí cũng không còn hướng tới thường như thế nghiêm khắc.

Kia thương lượng giống như ngữ khí, phảng phất liền như là một cái phạm sai lầm hài tử, chính lo lắng bất an nghênh đón phụ mẫu sắp đến quở trách.

"Không được, chờ ngại làm xong giải phẫu chúng ta lại về nhà."

Nhìn xem còng lưng lưng, ngồi ở trên giường bệnh lắc đầu cười khổ phụ thân.

Ninh Thu Đồng biểu lộ lạnh lùng như cũ, nhưng nàng tâm lại phảng phất tại nhỏ máu đồng dạng.

Ba ba chưa từng ở trước mặt nàng biểu hiện ra thái độ như vậy?

Ninh Trọng Quốc càng như vậy, Ninh Thu Đồng thì càng tỉnh tường hán hiện tại ý nghĩ.

Ba ba vẫn luôn biết mình tình huống thân thể, chỉ là một mực tại giấu điểm nàng thôi.

Đã giờ phút này đã bị nàng biết được, ba ba tự nhiên cũng không cần tại dấu điểm.

Nhìn xem trong nháy mắt kia già nua mấy tuổi phụ thân, lại nhìn một chút cái kia bởi vì không cách nào tiếp tục che giấu, mà thứ nhất lần bạo lộ ra mềm yếu bất lực. . .

Ninh Thu Đồng trái tim tan nát rồi. . .

Phòng bệnh bỗng nhiên có chút yên tĩnh, hai cha con nhìn nhau một trận, Ninh Trọng Quốc rốt cục vẫn là bại hạ trận tới.

Hắn lắc đầu, giống như là đang lâm bầm lâu bầu, nói ra: "Vậy được rồi, ta ngủ trước một giấc, Tà giáo thụ sắp xếp xong xuôi lại để ta."

"Được."

Ninh Thu Đồng mặt không thay đổi nhẹ gật đầu, sau đó quay người đi ra cửa phòng.

Nhưng mà, ngay tại nàng xoay người một nháy mắt.

Kia nóng hổi nhiệt lệ, rốt cục vẫn là nhìn không được trần mi mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

017 giải phẫu

Phòng bệnh bên ngoài.

Ninh Thu Đồng vừa mới đi ra cửa, Ninh Thanh Tuyết liền lập tức từ bên cạnh trên ghế ngồi đứng lên, có chút lo lắng hỏi: "Cha không có chuyện gì chứ?"

Nói chuyện đồng thời, nàng liền muốn vào cửa nhìn xem, nhưng Ninh Thu Đồng lại đột nhiên đưa tay ngăn cản nàng.

"Không có việc gì, để hắn nghỉ ngơi thật tốt một cái đi."

Ninh Thu Đồng có chút miễn cưỡng gạt ra một cái dáng tươi cười, Ninh Thanh Tuyết sừng sốt một chút, nhìn xem tỷ tỷ kia hơi có vẻ ửng đỏ hốc mắt, cũng không nhìn được đi theo khó chịu.

Hai tỷ muội người nhìn ta, ta nhìn người, trong lòng lại có mấy phần bi thương cảm giác.

"Khục."

Ninh Trọng Bình ho nhẹ một tiếng, an ủi các nàng nói: "Yên tâm đi, Tà giáo thụ y thuật cao siêu, nhất định sẽ chữa khỏi đại ca."

Ninh Thu Đồng nhẹ gật đầu, suy nghĩ một chút, sau đó nhìn Ninh Trọng Bình hỏi: "Nhị thúc, người biết cha ta là lúc nào thụ thương sao? Hắn là thể nào bị thương?"

Ninh Trọng Bình lắc đầu, biểu thị mình không rõ ràng.

"Quái, Tà giáo thụ nói cha ta đây không phải tự nhiên sinh bệnh, rất có thể là nhận lấy ngoại lực đập nện chỗ tạo thành, nhưng cụ thể là nguyên nhân gì tạo thành, hắn tạm thời cũng nói không được, tóm lại ba ba bệnh tình rất kỳ quái. . ."

Nghe vậy, Ninh Trọng Bình chợt giống như là nghĩ đến cái gì đồng dạng, không khỏi có chút sắc mặt đại biến.

Ninh Thu Đồng vào xem lấy hồi tưởng Tà giáo thụ, ngược lại là không có chú ý tới hắn trên mặt lóe lên mà qua dị dạng biểu lộ.

Giải phẫu rất nhanh liền bắt đầu.

Một mực đều biểu hiện mười phần kiên cường Ninh Thu Đồng, tại nhìn thấy ba ba bị thúc đẩy phòng giải phẫu trong nháy mắt đó, rốt cục vẫn là hồng

mất.

Nàng dựa vào vách tường, vô lực ngồi bệt xuống trên mặt đất, dùng hai tay bịt mắt nghẹn ngào khóc rống ra.

Nàng còn không có chuẩn bị sẵn sàng, ba ba không thể có sự tình!

Có lẽ là nhận lấy Ninh Thu Đồng cảm xúc ảnh hưởng, luôn luôn lạnh như băng nhìn như rất khó có cảm xúc chấp trùng Ninh Thanh Tuyết, giờ phút này lại cũng chảy nước mắt ôm Ninh Thu Đồng ngồi xồm xuống.

Ninh Trọng Bình yên lặng ngồi ở trên ghế, nhìn xem hai tỷ muội ngồi xồm trên mặt đất ôm đầu khóc rống, vốn là bất thiện ngôn từ, giờ phút này cũng không biết nên như thế nào đi an ủi các nàng.

Trong bất tri bất giác, hần đã siết chặt nắm đấm, kia trắng bệch khớp xương cùng bành trướng nhô ra mạch máu, không có chỗ nào mà không phải là mình giờ phút này nội tâm chân thực khắc họa.

Hần đã đại khái đoán được đại ca là lúc nào bị thương!

Thù này, nhất định phải báo!

...

Cực kỳ lâu, phòng giải phẫu đèn rốt cục dập tắt.

Đương nhìn thấy Tạ giáo thụ đi ra phòng giải phẫu lúc, Ninh Thu Đồng cả trái tim đều nín chặt.

"Tạ giáo thụ, cha ta hần. . ."

Bởi vì quá quá kích động, giờ phút này nàng thậm chí ngay cả nói đều nói không rõ ràng, cả người đều tại không bị khổng chế run rẩy, nhìn qua phá lệ làm cho người thương tiếc.

"Yên tâm, giải phẫu rất thuận lợi, phổi hoại tử bộ phận đã thành công cắt bỏ, kế tiếp còn muốn nằm viện quan sát một đoạn thời gian, sau đó ta lại vì Ninh tiên sinh chuẩn bị xuống một giai đoạn trị liệu."

Tạ giáo thụ lấy xuống khẩu trang, có chút mệt mỏi nói.

Hần dù sao đã cao tuổi, thật lâu đều không có tự mình mổ chính, cho nên cái này giải phẫu làm xuống đến, quả thực đem hần mệt không nhẹ.

Vạn hạnh chính là, giải phẫu coi như thành công.

Thế là, tại nhìn thấy Ninh Thu Đồng kia tiêu tụy bộ dáng về sau, hần liền cười vỗ vỗ Ninh Thu Đồng bả vai, an ủi: "Bệnh nhân vẫn còn đang hôn mê bên trong, các người nhanh đi ăn cơm nghỉ ngơi một cái đi, đừng đem mình cho mệt mỏi sụp đổ."

Ninh Thu Đồng viên kia một mực treo tại nửa không trung tâm, rốt cục bình an rơi xuống.

Tại buồng lỏng một nháy mắt, nàng cả người phảng phất lập tức liền đã mất đi khí lực, đột nhiên mềm mềm hướng phía sau ngã xuống.

Còn tốt một bên Ninh Thanh Tuyết nhanh tay lẹ mắt, một thanh liền đỡ lấy Ninh Thu Đồng, lúc này mới không để cho nàng ngã trên mặt đất.

"Tỷ, nếu không người đi về nghỉ ngơi đi, lại tiếp tục như thế, ba ba còn chưa tốt, người trước hết ngã xuống. . ." Ninh Thanh Tuyết mười phần lo lắng khuyên nhủ.

"Không có việc gì. . . Thanh Tuyết, người đi mua một ít nước cùng ăn, chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, chờ ba ba ra."

Ninh Thu Đồng lắc đầu, Ninh Thanh Tuyết gặp nàng thái độ kiên quyết, cũng chỉ có thể trước theo nàng ý tứ, xoay người đi mua đồ ăn.

Ba người tùy tiện ném qua một điểm đồ ăn vặt, sau đó liền tiếp tục canh giữ ở phòng bệnh bên ngoài.

Cũng không lâu lắm về sau, một cái y tá liền từ trong phòng bệnh đi ra, nhìn xem các nàng nói ra: "Bệnh nhân tỉnh, các người có thể đi nhìn xem. Bất quá phải nhớ kỹ, tuyệt đối không nên để bệnh nhân ăn đồ vặt."

Ninh Thu Đồng kích động mang theo muội muội chạy vào phòng bệnh.

Mới vừa vào cửa, nàng liền thấy được Ninh Trọng Quốc nằm kia bởi vì mất máu quá nhiều, mà có vẻ hơi mặt tái nhợt.

"Cha, người cảm thấy khá hơn chút nào không?"

"Nào có nhanh như vậy."

Ninh Trọng Quốc hư nhược lắc đầu, đưa tay cầm tay của nữ nhi.

Rõ ràng buổi sáng vẫn là một bộ rất khỏe mạnh bộ dáng, nhưng trận này giải phẫu làm xong xuống tới, Ninh Trọng Quốc phảng phất lập tức liền đã bệnh nguy kịch, một bộ gần đất xa trời suy bại bộ dáng.

Nhìn cái kia hư nhược bộ dáng, Ninh Thu Đồng nhin không được lại muốn rơi xuống nước mắt tới.

"Ba ba không sao, đi theo ta nói nói chuyện, Thanh Tuyết, ngươi cũng tới. . ."

Tựa hồ là vì để cho nữ nhi yên tâm, Ninh Trọng Quốc mạnh treo lên tinh thần, cố gắng nhô lên thân thể, muốn cùng hai cái nữ nhi hào hào nói nói chuyện.

Nhưng lúc này, Ninh Trọng Quốc đột nhiên cảm thấy ngực một buồn bực.

Theo sát lấy hần liền bỗng nhiên phun ra một ngụm nhiệt huyết.

"Cha!"

Nhìn thấy trong nháy mắt kia liền bị máu tươi nhiễm đỏ chần mèn, Ninh Thu Đồng sợ ngây người.

Cơ hồ không có bất cứ chút do dự nào, nàng liền lập tức hướng về ngoài cửa lớn tiếng kêu khóc nói: "Có ai không, bác sĩ đâu? ! Mau gọi bác sĩ đến!"

Ninh Thanh Tuyết vội vàng chạy ra ngoài gọi người, ninh thu lúc này mới tay chân luống cuống nhìn xem còn tại không ngừng ho ra máu phụ thân.

Trong giây lát này biến cố, lập tức liền để nàng khóc như cái hải tử giống như, cái nào còn có mấy phần nữ cường nhân đáng vẻ.

"Cha, ngươi đừng dọa ta. . . Tạ giáo thụ không phải nói giải phẫu rất thuận lợi sao? Tại sao có thể như vậy."

"Khụ khụ. . . Không có việc gì. . . Đừng không yên lòng."

Ninh Trọng Quốc ho khan một hồi lâu, một bên khục còn một bên phun huyết.

Đội đến hần rốt cục cảm thấy mình tốt một chút về sau, Ninh Trọng Quốc liền cầm tay của nữ nhi, mười phần miễn cưỡng gạt ra một cái đáng tươi cười, chật vật nói ra: "Trời có bất trắc Phong Vân, người có sớm tới họa phúc. Thu Đồng, ngươi niên kỷ cũng không nhỏ, còn không hiểu sao?"

"Cha!"

Ninh Thu Đồng miệng mở rộng, im ắng gào thét, nước mắt sớm đã mờ hồ con mắt của nàng.

Gần trong gang tấc phụ thân, trong mắt của nàng vậy mà chậm rãi mờ hồ thân ảnh, Ninh Thu Đồng đã nhanh muốn nhìn mờ hồ bộ dáng của hần.

"Không có chuyện gì, ba ba sống lâu ba năm, đã thỏa mãn nha. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc ngữ khí càng ngày càng bình ổn, nói cũng càng nói càng tỉnh táo, tựa hồ tốt lên rất nhiều.

Nhưng ở Ninh Thu Đồng trong mắt, đây chính là hồi quang phản chiếu dấu hiệu a!

Nàng khóc lớn lắc đầu, khàn khàn cuồng hống quát: "Cha! Ngươi đừng nói nữa! Nghỉ ngơi thật tốt! Tạ giáo thụ lập tức tới ngay! Hần nhất định sẽ chữa khỏi ngươi!"

"Vô dụng, Tạ giáo thụ không phải thần tiên, bệnh của ta ta rất tinh tường. . ." Ninh Trọng Quốc khe khẽ lắc đầu, đưa tay xoa xoa nữ nhi lệ trên mặt, nhưng lại phát hiện làm sao cũng xoa không hết.

"Biết ba ba vì cái gì sống lâu ba năm sao? Đó là bởi vì ba ba ba năm trước đây gặp thần tiên. . ."

Ninh Thu Đồng sững sờ nhìn xem phụ thân, nghe hần nói liên miên lời nhai kể nói.

Trong lúc nhất thời ngoại trừ khóc, nàng vậy mà không biết mình hiện tại đến tột cùng nên làm chút cái gì.

"Lão thần tiên cho ta một viên đan dược, gọi Tục Mệnh đan. . . Nhưng thần kỳ, ăn về sau ba ba bệnh liền tốt, cho nên mới năng nhiều cùng ngươi ba năm. . ."

"Vô duyên vô cớ sống lâu ba năm, ta thỏa mãn a, Thu Đồng, ngươi cũng muốn học sẽ thỏa mãn, hiểu chưa?"

Ninh Thu Đồng không có nói chuyện, Ninh Trọng Quốc liền lại giúp nàng xoa xoa nước mắt, tiếp tục nói ra: "Về sau ba ba không có ở đây, ngươi phải thật tốt chiếu cố tốt mọi người. . . Ta biết ngươi tâm cao khí ngạo, xem thường nam nhân, cho nên cũng không có thúc qua ngươi thành gia, bất quá ngươi nhìn ngươi niên kỷ cũng không nhỏ, sinh thời ta ồm không đến cháu trai, chôn đến trong đất ngươi dù sao cũng phải để cho ta xem một chút đi? Cần thận ba ba mỗi ngày báo mộng phiền ngươi. . ."

Loại thời điểm này, Ninh Trọng Quốc thể mà còn có tâm tư mở lên trò đùa, thậm chí còn tự mình ha ha nở nụ cười.

Ninh Thu Đồng ngơ ngác nhìn phụ thân.

Đột nhiên, nàng giống như là điện giật đồng dạng, bỗng nhiên từ trên ghế đứng lên.

Sau đó cầm lấy tay nải, đem trong bọc đồ vật tất cả đều đổ ra.

Theo sát lấy, nàng có chút điên cuồng ngã sấp trên mặt đất, đem mình đồ vật từng cái từng cái ném ra.

Thời khắc này Ninh Thu Đồng, giống như ma đồng dạng, miệng bên trong không ngừng lẩm bẩm: "Đan được! Đan được!"

Rất cục, nàng tìm được. . .

Cái kia bình nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vĩ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

018 điện thoại

Ninh Thu Đồng run rẩy cầm lấy cái kia bình nhỏ.

Đây là một cái rất phổ thông nhựa plastic bình nhỏ, tựa như là giả trong gia đình phòng được vật nhựa plastic bình nhỏ.

"Đan được. . ."

Ninh Thu Đồng tay có chút run rẩy, nhưng nàng làm thế nào cũng khống chế không nổi chính mình.

Nàng mở ra nắp bình, nhìn xem bên trong được hoàn, lại nghe được hoàn bên trên truyền đến mùi thơm ngát.

Đột nhiên, nàng trong đầu thật nhanh lướt qua cùng Trần Hi tiếp xúc về sau từng màn, nàng không khỏi tự lẩm bẩm: "Lừa đảo. . ."

"Thu Đồng? Người thế nào?"

Ninh Trọng Quốc nhìn xem nữ nhi đột nhiên dị thường cử động, lập tức đem hấn dọa cho phát sợ, vội vàng nghiêng thân thể, muốn nhìn một chút nữ nhi trên mặt đất làm gì.

Nhưng hấn cái này khẽ động, lập tức liền khiến động vết thương, bỗng nhiên lại phun một ngụm máu tươi.

Ninh Thu Đồng bị ba ba động tác kinh động, vội vàng đứng lên trên thân, đem viên kia được hoàn đổ ra.

"Cha, thuốc tại nơi này, người nhanh ăn vào."

Ninh Trọng Quốc nhìn xem nữ nhi kia si giết mình bộ dáng, trong lòng không hiểu cảm thấy có chút bi thương.

Nếu như mình thật sống bất quá hôm nay, đối nữ nhi đã kích lại nên bao lớn?

Nhìn nàng hiện tại hành vi, lại cùng điên rồi có cái gì khác nhau?

Nghĩ đến cái này, Ninh Trọng Quốc không khỏi cười khổ một chút, sau đó tại nữ nhi chờ đợi ánh mắt bên trong, tướng viên kia được hoàn nuốt vào.

Chỉ cần có thể để nữ nhi an tâm, cho dù là thạch tín lại như thế nào?

Nhưng mà Ninh Trọng Quốc không nghĩ tới chính là, khi hấn đem được hoàn nuốt vào sau.

Cái kia được hoàn liền như là một viên kẹo bạc hà, tại hần thể nội hóa thành một dòng nước trong, hướng chảy thân thể từng cái bộ vị.

Yên lặng cảm thụ được kia cổ mùi vị quen thuộc, Ninh Trọng Quốc lập tức cũng có chút kích động.

Loại này cảm giác hần rất quen thuộc!

Ba năm trước đây, hần vừa mới nuốt vào Tục Mệnh đan thời điểm cũng từng có cái này cảm giác. . .

"Thu Đồng, thuốc này là từ đâu mà tới?"

Ninh Trọng Quốc bắt lại Ninh Thu Đồng tay, có chút kích động lại có chút khẩn trương hỏi.

"Có hiệu quả?"

"Ân, cùng ba năm trước đây ta ăn vào Tục Mệnh đan lúc cảm giác đồng dạng."

Ninh Thu Đồng một mặt ngạc nhiên nhìn xem phụ thân, gặp Ninh Trọng Quốc khẳng định nhẹ gật đầu về sau, nàng lập tức kích động nói ra: "Cái kia lừa đảo lưu lại thuốc lại là thật!"

Nói xong, chính nàng đều ngây ngẩn cả người.

Lừa đảo. . .

Cái kia luôn miệng nói lấy có thể cứu hần phụ thân lừa đảo, cũng không phải đã bị nàng đuổi đi a!

Nghĩ đến cái này, Ninh Thu Đồng không khỏi vừa vội vừa tức.

Nàng thật hận mình, làm sao lại không thể hơi tin tưởng người kia một chút đâu?

Dù là chỉ có một chút xú, ba ba hiện tại cũng không cần bị cái này tội!

Không được!

Nhất định phải đem hần tìm trở về, ở trước mặt hướng hần nói xin lỗi!

Vừa nghĩ tới nơi này, Ninh Thu Đồng liền lập tức nhìn xem Ninh Trọng Quốc nói ra: "Cha, ta đi đem hần mời về, người tại nơi này chờ ta."

Nói xong, nàng liền cầm lên Ninh Trọng Quốc điện thoại chuẩn bị đi ra ngoài.

Mà lúc này, Tạ giáo thụ cũng dẫn một đám người vội vội vàng vàng đẩy cửa đi đến.

"Hiện tại là tình huống như thế nào? Ninh tiên sinh thế nào?"

Từ Ninh Trọng Quốc phát bệnh, đến Ninh Thu Đồng cho hần ăn vào đan dược, cái này toàn bộ quá trình thời gian còn không có vượt qua năm phút.

Cho nên khi Tạ giáo thụ nhận được tin tức chạy tới thời điểm, Ninh Thu Đồng cũng mới vừa mới cầm lên điện thoại chuẩn bị đi ra ngoài.

"Thanh Tuyết, người đến cùng Tạ giáo thụ nói một chút tình huống, ta có chuyện nhất định phải lập tức xử lý."

Nói xong, nàng cũng chú ý không lên Ninh Thanh Tuyết kia ngạc nhiên bộ dáng, trực tiếp liền chạy ra khỏi phòng bệnh.

Nàng thật nhanh đảo Ninh Trọng Quốc điện thoại.

Rất cực, nàng tìm được trước đó đánh tới cái số kia.

Có chút khẩn trương hít sâu một hơi về sau, Ninh Thu Đồng lấy dũng khí, bấm cái số kia.

Biu, biu, Bí bo. . .

Điện thoại thông, bất quá đối với phương còn không có tiếp.

Nghe trong điện thoại Doduo biu thanh âm, Ninh Thu Đồng tim đều nhảy đến cổ rồi.

Nhưng mà nàng không nghĩ tới chính là, điện thoại vang lên vài tiếng về sau, đối phương vậy mà trực tiếp liền cúp điện thoại.

"Thật xin lỗi, số điện thoại ngài gọi ngay tại trò chuyện bên trong, xin sau tại phát. . ."

Nghe trong điện thoại truyền đến âm thanh bận, Ninh Thu Đồng không muốn từ bỏ, tiếp tục đánh.

Nhưng khi nàng liên tục gọi mấy lần về sau, lại phát hiện thanh âm nhắc nhở đột nhiên thay đổi.

"Thật xin lỗi, số điện thoại ngài gọi máy đã đóng. . ."

. . .

"Bệnh tâm thần."

Trần Hi có chút im lặng nhìn xem điện báo người danh tự, sau đó cúp điện thoại.

Hôm qua rồi đi thời điểm, hắn liền đã ngờ tới Ninh Trọng Quốc sẽ lại cho hắn gọi điện thoại.

Bất quá hắn không nghĩ tới chính là, điện thoại này thế mà tới nhanh như vậy.

Hôm qua mới trở mặt, hôm nay liền mặt gọi điện thoại cho hắn, mới cách một ngày lại không được?

Sớm làm gì đi?

Trần Hi vẫn còn có chút sinh khí.

Ban đầu là ngươi muốn tách ra, tách ra liền tách ra, hiện tại lại muốn dùng chân ái, đem ta hồng xuống tới. . .

Phi!

Điện thoại liên tiếp vang lên, Trần Hi ngay cả treo máy lần.

Nhưng đối phương vẫn không thuận không buông tha tiếp tục đánh, thế là hắn dứt khoát liền đem điện thoại cho tắt máy.

Dù sao hắn chỉ có hai cái người liên hệ, đoán chừng Lâm Huyền hiện tại cũng sẽ không cho hắn gọi điện thoại, tắt máy đồ cái thanh tĩnh.

Tùy ý đưa di động ném sang một bên, Trần Hi thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, đem nữ nhi ôm đến trên đùi.

Sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, Trần Hi cười hỏi: "Niệm niệm, ba ba hiện tại dạy ngươi lưng Tam Tự kinh, có được hay không?"

"Được."

Tiểu gia hỏa ngọt ngào nói.

"Niệm niệm thật ngoan."

Trần Hi cao hứng dạy nữ nhi cõng lên Tam Tự kinh.

Trương thẩm một bên xem tivi, một bên nghe bọn hắn cha con đọc sách, mặt mũi tràn đầy đều là vui mừng đáng tươi cười.

Từ khi Trần Hi sau khi trở về, nàng xác thực dễ dàng không ít.

Mà nhà này, cũng rốt cục có điểm giống gia đáng vẽ.

Hai cha con cõng một hồi lâu, giữa trận lúc nghỉ ngơi, tiểu gia hỏa giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, thế là liền nài thanh nãi khí nhìn xem Trần Hi hỏi: "Ba ba, khác tiểu bằng hữu đều muốn đi nhà trẻ, vì cái gì ta cũng không cần đi đâu?"

"A?" Trần Hi sững sốt một chút.

Nói thật, vấn đề này hắn tạm thời còn không có suy nghĩ qua.

Niệm niệm chỉ có bốn phía tuổi, đi nhà trẻ cũng chỉ có thể đọc lớp chồi.

Trần Hi nguyên bản định đợi đến nàng đầy năm tuổi tròn về sau, mới đưa nàng đi nhà trẻ đọc chủ, dạng này cũng có thể để nàng về sau lên tiểu học càng dễ dàng thích ứng trường học không khí.

Chín năm giáo dục bắt buộc cũng không có bao quát nhà trẻ, hiện tại gia lớn lên phần lớn là bởi vì không có thời gian chiếu cố hải tử, cho nên mới sẽ tại hải tử hai ba tuổi thời điểm liền đem bọn hắn đưa đi nhà trẻ.

Nhưng Trần Hi cũng không phải tình huống này.

Hắn liền hoàn toàn không có nghiệp dư dân, mà lại mấy năm trước căn bản là không có tại tiểu gia hỏa bên người, hiện tại đương nhiên là nghĩ cả ngày bồi tiếp tiểu gia hòa.

Dù sao, nếu như điều kiện cho phép, mình hài tử tốt nhất vẫn là mình mang.

Nghĩ đến cái này, Trần Hi không khỏi cúi đầu xuống, nhìn xem tiểu gia hỏa hỏi: "Niệm niệm, ngươi muốn đi vườn trẻ?"

"Ừm! Tiểu Vũ bọn hần nói nhà trẻ vừa vặn rất tốt chơi nữa!"

"Vậy ngươi đi về sau có thể hay không sợ hãi?"

"Sẽ không! Có tiểu Vũ theo giúp ta, ta không sợ."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi hơi nghi hoặc một chút sờ lên cái cằm.

Làm sao nhà khác hài tử đều sợ hãi đi nhà trẻ, nhà mình lại trái lại muốn đi vườn trẻ đâu?

Có chuyện ẩn ở bên trong. . .

Bất quá, tiểu gia hỏa đã mình đưa ra muốn đi nhà trẻ, hần cái này đương ba ba tự nhiên không có khả năng cự tuyệt.

Thế là, Trần Hi sờ lên tiểu gia hỏa đầu, cười nói ra: "Vậy thì tốt, ba ba qua mấy ngày liền đưa ngươi đi nhà trẻ, có được hay không?"

"Tốt! Ba ba tốt nhất rồi!"

Nói xong, tiểu gia hỏa trả à nha tức hôn Trần Hi một ngụm, lập tức liền chọc cho Trần Hi cười ha ha.

Bất quá cười cười, kia đáng tươi cười lại biến thành cười khổ.

Hiện tại nhà trẻ học phí cũng không tiện nghi.

Hần cái này làm cha, phải cố gắng lên rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

019 tìm tới hần

Ninh Thu Đồng thử mấy lần, mỗi lần đánh đi qua đều nhắc nhở tắt máy về sau, nàng mới bắt đầu đi dừng lại.

Vừa nghĩ tới cái kia có thể cứu ba ba gia hỏa là bị mình tự tay cưỡng chế đi đời, nàng liền vạn phần áy náy cùng khó chịu.

Ninh Thu Đồng a Ninh Thu Đồng. . .

Ngươi thật sự là tự phụ, nông cạn, vô tri!

Nghĩ đi nghĩ lại, Ninh Thu Đồng đột nhiên một bàn tay phiến tại mình trên mặt.

Ba một tiếng vang giòn về sau, nàng kia tuyệt mỹ trên gương mặt thanh linh xuất hiện mấy cái dấu ngón tay.

Một chương này đánh thế nhưng là quả thực không nhẹ.

Ninh Thu Đồng có chút sa sút tinh thần đi đến cái ghế bên cạnh ngồi xuống, nàng ánh mắt trống rỗng, thật giống như một bộ cái xác không hồn.

Chuyện này đối với nàng đã kích hoàn toàn chính xác rất lớn.

Ba ba bệnh nặng, nhưng nàng lại tự tay đuổi chạy cái kia có hi vọng chữa khỏi ba ba bác sĩ. . .

Ngẫm lại cũng cảm thấy có chút châm chọc.

Mỗi khi nàng vừa nghỉ tới, mình trong nhà luôn mồm để người khác lần trong nháy mắt đó, nàng liền hận không thể đập đầu chết ở trên tường.

Lần này nhưng làm người cho đắc tội thảm rồi.

Làm sao bây giờ. . .

Ninh Thu Đồng ngờ ngác ngồi một hồi lâu.

Đột nhiên, nàng lại một bàn tay phiền tại mình trên mặt.

Sau khi tát xong, Ninh Thu Đồng lại đột nhiên có chút tổ chất thần kinh ha ha bắt đầu cười ngây ngô.

Bệnh viện trống trải trên hành lang, chỉ có nàng một cái người tóc tai bù xù ngồi ở trên ghế cười ngây ngô.

Nếu có người không nhỏ mưu trí qua, sợ là sẽ phải bị nàng hung hăng giết mình.

Cười một hồi lâu, Ninh Thu Đồng mới rút cục định chỉ cười ngây ngô, sau đó lại lần hít sâu một hơi.

Sau đó, nàng dùng nhẹ tay nhẹ gãi gãi tóc.

Đem kia rồi bởi tóc đơn giản sắp xếp như ý về sau, nàng còn gờ hai tay lên vuốt vuốt mình có chút sung đỏ con mắt.

Đợi đến nàng lại đem để tay hạ thời điểm, trong nháy mắt đó, nàng phảng phất liền thay đổi một cái người.

Mặc dù vẫn là cặp mắt sung đỏ, mái tóc dài màu đen vẫn có chút tán loạn, nhưng cả người tinh khí thần lại cùng trước đó hoàn toàn không đồng dạng.

Cái kia cao ngạo Trung Hải Nữ Vương, trở về!

Nàng cầm lấy tay của ba ba cơ, lần nữa lật ra một cái mã số.

Sau khi gọi thông, nàng bình tĩnh hướng phía đầu bên kia điện thoại nói ra: "Lão Hồ, là ta. Người hiện tại thả tay xuống bên trên có chuyện, đến nhà ta một chuyến, đem hôm qua buổi sáng màn hình giám sát điều ra đến, nhìn xem bên trong có không có một cái tuổi trẻ nam nhân xa lạ. Ta muốn người trong vòng ba ngày giúp ta đem có quan hệ với hắn hết thấy tư liệu đều tìm ra, có thể hay không làm được?"

Nói xong, Ninh Thu Đồng liền lẳng lặng chờ đợi bên đầu điện thoại kia hồi phục.

Nghe được đối phương đáp lại về sau, nàng mới tiếp tục nói ra: "Ta mặc kệ người dùng cái gì phương pháp cùng thủ đoạn, tóm lại ta muốn tại trong vòng ba ngày tìm tới cái này người. Trung Hải không lớn, ta hi vọng người có thể cho ta một tin tức tốt."

Nói xong, nàng liền cúp điện thoại, sau đó đi hướng Ninh Trọng Quốc phòng bệnh.

Trong phòng bệnh, Tạ giáo thụ còn tại cẩn thận hỏi đến Ninh Trọng Quốc tình huống hiện tại.

Ninh Thu Đồng nhìn thoáng qua Ninh Trọng Quốc, phát hiện hắn khí sắc quả đã muốn tốt lên rất nhiều, nghĩ đến viên kia được hoàn thật đúng là làm ra tác dụng.

Sau đó, nàng liền cạnh như không người đem trên đất đồ vật từng cái nhặt lên.

Ninh Thanh Tuyết phát hiện tỷ tỷ dị dạng, liền ngồi xổm trên mặt đất giúp nàng nhặt, đồng thời còn quan tâm hỏi: "Tỷ, người không sao chứ?"

"Không có việc gì, yên tâm."

Ninh Thu Đồng cười cười, tiếp nhận muội muội đưa tới đồ vật, lúc này mới nhìn xem nàng nói ra: "Chờ một lúc ta phải đi ra ngoài một bận, ba ba liền từ người đến chiếu cố, không có vấn đề a?"

"Không có vấn đề, ta đã cùng lãnh đạo xin nghỉ."

"Vậy ta an tâm."

Ninh Thu Đồng đem đồ vật từng cái cất vào trong bao đeo, sau đó đứng lên thân thể, vỗ vỗ muội muội bả vai, nói: "Ta đi, có chuyện gì gọi điện thoại cho ta."

"Ừm, tốt."

Ninh Thu Đồng quay người lần nữa rời khỏi phòng, Ninh Thanh Tuyết thì đứng tại chỗ, như dường như biết được suy nghĩ nhìn xem bóng lưng của tỷ tỷ.

Nàng luôn cảm thấy tỷ tỷ giống như có cái gì địa phương không đồng dạng.

. . .

Khang cư cư xá.

Trần Hi ôm niệm niệm đi tới cửa, sau đó mới đột nhiên nhớ tới cái gì giống như, quay đầu hướng phía trong phòng hô: "Trương thẩm, chúng ta đi ra, cơm tối ở bên ngoài ăn, người cũng không cần cho chúng ta lưu thức ăn."

"Tốt, đi thôi, về sớm một chút."

Nghe được Trương thẩm đáp lại về sau, Trần Hi lúc này mới ôm niệm niệm đi ra gia môn.

Lâm Huyền đem tụ hội địa điểm ổn định ở Trung Hải thành phố có chút trứ danh Tất Lợi phòng ăn.

Tất Lợi phòng ăn là Trung Hải số lượng không nhiều Michelin Nhất tinh phòng ăn, nằm ở Tinh Thần từ cửa hàng tầng cao nhất, người bình quân tiêu phí quả thực không thấp.

Trần Hi tại thu được địa chỉ tin nhắn về sau, phản ứng đầu tiên chính là cho Lâm Huyền gọi điện thoại.

Thăng thần nói cho nàng, mình gần nhất xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, không có biện pháp chiêu đãi các nàng đi như thế xa hoa phòng ăn tụ hội.

Bất quá Lâm Huyền lại kiên quyết không đổi địa phương, cũng nói từ nàng đến mời khách, Trần Hi chờ một lúc cứ tới ăn là được.

Trần Hi cùng nàng tranh giành nửa ngày, rốt cục vẫn là cố chấp bắt quả nàng, chỉ có thể miễn cưỡng đáp ứng xuống.

Điều này cũng làm cho Trần Hi không khỏi hơi xúc động.

Trở về không có mấy ngày, nợ nhân tình lại càng thiếu càng nhiều.

Về sau nhưng có đến còn rồi. . .

Tiểu gia hỏa hiện tại tựa hồ đã thành thói quen đi theo Trần Hi một mình ra ngoài, cũng không còn la hét nhất định phải nãi nãi cùng nhau.

Trần Hi mang theo nàng đi hơn một giờ, đôi thừa hai chiếc xe buýt, lúc này mới rốt cục đi tới đích đến của chuyến này.

"Ba ba, nơi này thật xinh đẹp!"

Tiểu gia hỏa sinh ở Trung Hải, sinh trưởng ở Trung Hải, nhưng lại chưa hề chưa có tới Trung Hải nhất phồn hoa khu vực hạch tâm.

Thế là sau khi xuống xe, nàng liền lập tức hưng phấn lên, chỉ vào chung quanh kiến trúc không ngừng sợ hãi thán phục.

"Đi, ba ba dẫn người đi nhìn điển Giang Xuyên "

Điển Giang là Trung Hải tiêu chí dòng sông, chảy qua Trung Hải thành phố khu, cũng là Trường Giang tụ hợp vào Đông Hải trước đó một đầu cuối cùng nhánh sông.

Cái gọi là nhìn điển Giang, trên thực tế là nhìn điển Giang hai bên hiện đại hoá kiến trúc.

Tinh Thần từ cửa hàng ngay tại điển Giang bên cạnh, Trần Hi ôm niệm niệm, dọc theo bờ sông để một đường đi hướng khách sạn.

Bây giờ còn chưa đến xế chiều năm điểm, ám áp ánh sáng mặt trời chiếu ở trên đầu, mặn mặn gió biển đập vào mặt, tiểu gia hỏa lập tức thật hưng phấn hướng phía mặt sông la to.

"Ba ba, mau nhìn, thuyền nhỏ!"

Tiểu gia hỏa chỉ vào một chiếc du thuyền kích động kêu lên.

Tại nàng khái niệm bên trong, chạy ở trên đường là xe, lơ lửng ở trên nước chính là thuyền, bay ở không trung chính là máy bay.

Về phần du thuyền cùng du thuyền, xe con cùng xe buýt, tại tiểu gia hỏa trong mắt, đương nhiên cũng chỉ có thể lấy lớn nhỏ đến đã phân biệt.

"Niệm niệm có thích hay không biển cả?"

"Thích lắm! Ta còn chưa có đi qua trong biển đâu, ba ba lúc nào mang ta đến trong biển chơi?" Tiểu gia hỏa bĩu môi hỏi.

"Chờ người trưởng thành, ba ba liền dẫn người đi trong biển chơi."

"Không muốn, ta liền muốn đi trong biển chơi."

Tiểu gia hỏa không làm, ngồi ở Trần Hi trên cánh tay dùng sức quơ hai cái chân, la hét muốn đi trong biển chơi.

"Hôm nay chúng ta muốn đi tìm tỷ tỷ, ba ba hôm nào lại dẫn người đi bờ biển chơi, có được hay không?"

Trần Hi cảm thấy mình cũng là miệng tiện, không có việc gì hỏi nàng có thích hay không biển cả, hành động này đơn giản liền là tại tìm đường chết. . .

Hai cha con cứ như vậy vui ung dung dọc theo bờ sông đi dạo đến khách sạn dưới lầu, mà lúc này, Trần Hi điện thoại cũng vừa tốt vang lên.

"Uy, Trần Hi, người tới rồi sao?"

"Vừa mới đến, tại cửa tửu điểm đâu."

"Chỗ nào đâu? Ai, đừng nhúc nhích, ta nhìn thấy người! Ở chỗ này!"

Trần Hi cầm điện thoại nhìn một chút chung quanh, Lâm Huyền cũng không liền đứng tại cửa chính quán rượu bên ngoài, không ngừng hướng hấn phát tay ra hiệu.

Lâm Huyền hôm nay mặc một thân áo trắng váy dài, vẽ lấy nhân nhạ trần trang, tóc cao cao cuộn tại đỉnh đầu, nhìn qua phá lệ đoan trang trang nhã.

"Đi thôi, chúng ta đi lên trước, Lộ Lộ các nàng còn phải đợi một hồi mới đến."

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi vào Lâm Huyền trước mặt, Lâm Huyền vừa nói chuyện, một bên nghĩ muốn đưa tay sờ sờ tiểu gia hỏa khuôn mặt.

Nhưng lúc này, tiểu gia hỏa lại đột nhiên xoay mở cái đầu nhỏ, tựa hồ cũng không tình nguyện.

Lâm Huyền thấy thế, chỉ có thể bất đắc dĩ hỏi: "Bảo bối, còn tại sinh tỷ tỷ khi đâu?"

Tiểu gia hỏa không đáp lời nói, xem ra rất là mang thù.

Thế là Lâm Huyền thường phục ra một bộ rất thương tâm bộ dáng, làm bộ khóc nức nở nói: "Ô ô ô, thật khó chịu, bảo bối không để ý tới ta. . ."

Chiều này quả nhiên hữu hiệu.

Tiểu gia hỏa lập tức liền chuyển qua đầu, nhìn xem Lâm Huyền mười phần rộng lượng nói ra: "Người đừng khóc, ta tha thứ người!"

Nghe vậy, Lâm Huyền lập tức vui vẻ ra mặt, liền vội vàng hỏi: "Vậy tỷ tỷ có thể hay không ôm người một cái?"

Tiểu gia hỏa chăm chú cân nhắc một chút về sau, mới cố mà làm nhẹ gạt đầu.

Lâm Huyền lập tức cười lớn từ Trần Hi trên tay nhận lấy nàng, đồng thời còn không quên nịnh nọt nói: "Đi, tỷ tỷ dẫn người đi ăn được ăn, hương vị kia, bao người hài lòng!"

Trần Hi có chút bất đắc dĩ đi theo phía sau nàng, nhìn xem nàng cùng cái tiểu hài đồng dạng cùng niệm niệm nói chuyện, trong lòng lập tức liền không nhịn được sinh ra một chút cảm khái.

Nhiều năm như vậy đi qua, nàng quả nhiên vẫn là không thay đổi. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

020 đồng học

Vào cửa, Lâm Huyền liền mang theo hai cha con thẳng đến phòng ăn.

Bởi vì vừa rồi đi dạo một chút đến Giang, cho nên hiện tại cũng kém không nhiều đến giờ cơm.

Đối với loại này trong truyền thuyết cấp cao phòng ăn, Trần Hi là thật rất không quen thuộc.

Bởi vì hắn chưa hề chưa có tới.

Cũng không phải tiêu phí không dậy nổi, mà là bởi vì hắn cùng Doanh Doanh quan điểm không sai biệt lắm.

Hai người bọn hắn đều cảm thấy thừa dịp tuổi trẻ liền nên nhiều dốc sức làm, mà không muốn vì hưởng thụ tùy tiện trải Trương Lăng phí.

Dù sao, bọn hắn xác thực không có cái gì tiền vốn.

Cho nên mỗi khi Trần Hi cảm tới tiền lương, Doanh Doanh liền sẽ chụp xuống một bộ phận lớn, nói là vì tiết kiệm tiền mua phòng ốc.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên hai người cùng một chỗ rất dài một đoạn thời gian, Trần Hi nhưng xưa nay đều không mang Doanh Doanh đi qua cái gì cấp cao địa phương.

Hắn ngược lại là muốn cho Doanh Doanh chế tạo một chút lãng mạn, đáng tiếc, bà chủ quán quá nghiêm, không có tiểu kim khố hắn cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Cuối cùng, cái này cũng thành vì Trần Hi trong lòng một cái nhỏ nhỏ tiếc nuối.

Lâm Huyền đối loại này địa phương ngược lại là rất quen thuộc, có lẽ cũng là nhìn ra Trần Hi lạnh nhạt, cho nên nàng đi lên liền là một bộ ta St ing - mông, mười phần tri kỷ vì Trần Hi điểm thức ăn ngon.

Bất quá, tiểu gia hỏa lại sẽ không quản nhiều như vậy.

Nàng ngồi ở Lâm Huyền bên người, nhìn thấy Lâm Huyền cầm thực đơn gọi món ăn thời điểm, nàng cũng duỗi ra tay nhỏ, không ngừng tại menu bên trên chỉ vào: "Cái này, ta muốn cái này, còn có cái này. . ."

Không biết người còn tưởng rằng nàng là thật hiểu pháp bữa ăn, nhưng trên thực tế, tiểu gia hỏa ngay cả chữ Hán cũng không nhận ra mấy cái.

Thức ăn này đơn lại không mang theo hình ảnh, cho nên nàng căn bản chính là tại loạn chỉ mù chơi, cũng không biết đây là từ chỗ nào học được động tác.

Điểm xong bữa ăn, Lâm Huyền một bên đùa với tiểu gia hỏa, một bên nhìn như hứng hờ thuận miệng hỏi: "Người hiện tại có tính toán gì?"

"Cái gì?" Trần Hi không có minh bạch Lâm Huyền ý tứ trong lời nói.

"Người không phải mới từ nước ngoài trở về sao? Công việc đã tìm được chưa? Vẫn là nghĩ tự mình làm điểm buôn bán nhỏ?"

Tất cả mọi người không phải vừa ra trường học người trẻ tuổi, Lâm Huyền tại xã hội sờ soạng lần mò nhiều năm như vậy, đã sớm luyện được một đôi Hóa Nhân Kim Tinh, tùy tiện quét qua, tự nhiên là năng nhìn ra Trần Hi hiện tại giá trị bản thân.

Lại nhìn tiểu gia hỏa, tiểu gia hỏa mặc dù rất xinh đẹp rất đáng yêu, nhưng nàng một thân quần áo nhưng cũng không phải cái gì đáng tiền đồ vật, cũng rất giống như là thành hương kết hợp bộ đi chợ lúc bày ra tới hàng vỉa hè hàng.

Trần Hi vốn cũng không phải là một cái thể tục người, cho nên hắn dù là ăn mặc lại tùy ý, Lâm Huyền cũng là không cảm thấy kỳ quái.

Nhưng tục ngữ nói tốt, mà muốn nghèo nuôi, nữ muốn phú dưỡng.

Nếu có điều kiện, đương phụ thân rõ ràng không thể lại bạc đãi nữ nhi, cho nên kết luận chỉ có một cái.

Cái kia chính là Trần Hi tình huống hiện tại xác thực không tốt lắm.

"Tạm thời còn không có tìm được. . . Bất quá, người nhìn ta hiện tại tình huống này, mỗi ngày 9 giờ tới 5 giờ về rõ ràng cũng không thích hợp. . ."

"Kia. . . Nếu không ta mượn người một điểm tiền, người làm buôn bán nhỏ? Mở quán cà phê, tiệm tạp hóa loại hình?"

"Tạm thời không cần, qua một thời gian ngắn rồi nói sau, nếu như đến lúc đó ta còn không có tìm tới thích hợp sự tình làm, coi như thật làm phiền người."

"Này, chút chuyện nhỏ này cũng đừng khách khí."

Lâm Huyền mười phần đại khí khoát tay áo, sau đó liền không để lại dấu vết đem thoại đề chuyển dời đến tiểu gia hỏa trên thân.

Làm một người thông minh, nói chuyện điểm đến là dừng là đủ.

Mặc dù không biết Trần Hi mấy năm này đến tột cùng kinh lịch cái gì, nhưng Lâm Huyền thủy chung vẫn là tin tưởng, một cái nam nhân ưu tú dù là té ngã vô số lần, hắn cũng có thể rất nhanh đứng lên.

. . .

Hai người đợi không đầy một lát, đột nhiên, một cái phục vụ dẫn một đoàn người đi tới bọn hắn bàn này.

"Huyền Huyền, rất lâu không thấy a, nhớ người muốn chết."

Nói chuyện chính là một cái đầy người hàng hiệu, ăn mặc trang điểm lộng lẫy nữ nhân.

Nữ nhân này tại nhìn thấy Lâm Huyền về sau, lập tức liền kích động đi tới từ phía sau ôm lấy Lâm Huyền.

Nàng là Doanh Doanh cùng Lâm Huyền đại học lúc bạn cùng phòng, Vương Lộ.

Vương Lộ mặc dù có chút hám làm giàu, nhưng làm người vẫn là thật không tệ, cho nên Lâm Huyền cùng với nàng liên hệ vẫn luôn không có từng đứt đoạn.

Còn bên cạnh cái kia đáng người cao gầy, một đôi đôi chân dài phà lệ làm người khác chú ý váy ngắn mỹ nữ, thì là các nàng vị cuối cùng bạn cùng phòng, Phương Lôi.

Phương Lôi gia cảnh trắc việt, từ nhỏ ngay tại chúng tinh phùng nguyệt hoàn cảnh hạ lớn lên, cho nên vừa mới tiến đại học thời điểm, một chút sự tình liền sẽ dẫn tới nàng đại phát công chúa tính tình.

Về sau, có thể là nhận lấy Doanh Doanh thay đổi một cách vô tri vô giác ảnh hưởng, nàng cũng bắt đầu dần dần buông xuống tư thái, trở nên có chút tiếp địa khí.

"Ôi, Trần đại soái ca, rất lâu không thấy, người càng ngày càng có nam nhân mùi!"

Vương Lộ có ý giả trang ra một bộ hoa si dáng vẻ, chạy chậm đến ngồi vào Trần Hi bên cạnh, sau đó khoa trương nói.

Trần Hi cười khổ đem thân thể ngửa ra sau ngửa, mười phần cố gắng muốn cùng với nàng kéo ra một chút khoảng cách.

"Quả nhiên, nam nhân này cùng rượu đồng dạng, lên niên kỷ mới có hương vị, chắc chắn."

Vương Lộ ngữ khí khoa trương đạo, tựa hồ không có chút nào để ý hình tượng của mình.

"Đủ rồi, Lộ Lộ, người cũng đừng đùa hử, không có nhìn thấy nơi này còn có tiểu hài à."

Lâm Huyền kiều sần lồi kéo Vương Lộ cánh tay, lúc này mới rốt cục giải Trần Hi vây.

Đại học lúc ấy, Vương Lộ liền thường xuyên tại Doanh Doanh trước mặt dạng này đùa Trần Hi.

Mấy năm đi qua, không nghĩ tới Trần Hi vẫn là này tám một bản nghiêm chỉnh bộ dáng, cho nên Vương Lộ mới có thể nhịn không được trêu chọc hử.

"Ai, đây chính là Doanh Doanh hài tử sao? Thật đáng yêu! Đến, để cho ta xoa bóp."

"Đừng làm rộn, khó được đến một lần Michelin phòng ăn, bức cách đều sắp bị người làm không có, thật mất mặt."

Lâm Huyền vỗ nhẹ mở Vương Lộ tay, một mặt ghét bỏ nói.

Nói xong, Lâm Huyền liền lôi kéo còn đứng ở một bên Phương Lôi, nói ra: "Lôi Lôi nhanh ngồi, đừng để ý tới cái con mụ điên này."

Phương Lôi tựa hồ sớm đã thành thói quen Vương Lộ tính cách, đối với nàng các loại thấp ép hành vi cũng là không cảm thấy kinh ngạc.

Kỳ quái hơn chính là, Phương Lôi hiện tại cùng Vương Lộ quan hệ, so cùng Lâm Huyền còn tốt hơn một chút.

Hai người bọn họ thường xuyên ước hẹn cùng một chỗ uống xong buổi trưa trà, cho nên Lâm Huyền đến hiện tại cũng làm không hiểu, một cái nữ thần đến tốt cùng là nguyên nhân gì mới có thể cùng một cái nữ thần kinh chơi đến cùng nhau đi.

Đợi đến Phương Lôi cũng sau khi ngồi xuống, Lâm Huyền lúc này mới ôm tiểu gia hòa, chuẩn bị đem hai vị tỷ tỷ cũng giới thiệu cho nàng.

Nhưng lúc này, Vương Lộ đột nhiên vỗ vỗ Lâm Huyền tay, ra hiệu nàng về sau nhìn.

Lâm Huyền quay đầu nhìn lại, vừa vận trông thấy một cái nam nhân chính đứng ở phía sau cách đó không xa.

Nam nhân kia tựa như lúc nào cũng chú ý đến tình huống bên này, tại nhìn thấy Lâm Huyền quay đầu về sau, lập tức liền hướng nàng phát tay ra hiệu.

"Hử sao lại tới đây?!"

Khi thấy rõ người kia bộ dáng về sau, Lâm Huyền vội vàng quay đầu, con mắt nhìn chòng chọc vào Vương Lộ, nghiêm khắc mà hỏi: "Lộ Lộ, người thể mà bán ta?"

"Phi phi phi, cái gì gọi là bán người, thật khó nghe. . ."

Nghe vậy, Vương Lộ lại là khoát tay áo, vội vàng giải thích nói: "Lão công ta người cũng biết, không có bản lĩnh gì, ày, hiện tại không ngay tại công ty của hắn đi làm. Ngày đó người gọi điện thoại cho ta thời điểm, vừa vặn bị lão công ta cho nghe thấy, cho nên hắn liền đi đánh cái báo nhỏ cáo, ta trước thanh minh a, việc này thật chuyện không liên quan đến ta. . ."

"Còn dám nói chuyện không liên quan tới người, ta vậy mới không tin lão công người năng nghe được ta nói với người thời gian địa chỉ!"

Lâm Huyền có chút tức giận trừng Vương Lộ một chút, hiển nhiên là đối nàng cái này vụng về lấy cớ hết sức không vừa lòng.

"Ai nha, Huyền Huyền, người cũng lão đại không nhỏ, đều nhanh chạy ba người vẫn còn không có giao du bạn trai, cái này nói ra cũng không ai tin. Lý Tu Văn truy người cũng có năm sáu năm đi? Người ta điều kiện tốt như vậy, mình mở công ty, trong nhà có quan hệ lại có tiền, đối người còn mối tình thắm thiết. . . Nói thật, người suy nghĩ thật kỹ một chút?"

"Người như thế thích hắn lời nói, nếu không người hiện tại liền trở về cùng người lão công ly hôn, ta đến tác hợp các người một chút hai?"

Lâm Huyền một câu liền đối đến Vương Lộ không phản bác được.

Thế là, Vương Lộ chỉ có thể hướng phía Lý Tu Văn chỗ phương hướng phát phát tay, ra hiệu chính bọn hắn tìm vị trí ngồi.

Mà nàng thì không ngừng hướng Lâm Huyền hiển lấy ân cần, ý đồ để Lâm Huyền bớt giận.

Trần Hi yên lặng nhìn xem mấy vị trí tại tòa lão đồng học.

Trong hoảng hốt, hắn phảng phất lại về tới cái kia màu xanh biếc dạt dào xanh thắm sân trường.

Năm đó, gió xuân tươi đẹp.

Năm đó, năm tháng tĩnh tốt.

Năm đó. . .

Giai nhân ở bên!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

0 21 người theo đuổi

Mỗi người đều có nhân sinh của mình quỹ tích, nhưng tóm lại tới nói, phần lớn người vẫn như cũ là bình thường mà phổ thông.

Lâm Huyền không phải Trung Hải người, sau khi tốt nghiệp đại học, nàng liền lưu tại Trung Hải một mình dốc sức làm.

Những năm này phát triển cũng coi như thuận lợi, không đến 30 tuổi, đã làm tới nổi danh xuyên quốc gia xí nghiệp hrd, tại Trung Hải cái này quốc tế thành thị cấp một trung miến cường coi là nhân sĩ thành công.

Vương Lộ kết hôn, làm gia đình bà chủ.

Nhưng luôn luôn rêu rao chủ trương tôn thờ đồng tiền nàng, lão công lại không phải phú nhị đại, cũng căn bản đàm không lên có tiền.

Kia là trong đại học vẫn đau khổ theo đuổi nàng một vị học trưởng, sau khi tốt nghiệp cao cao không tới, thấp không xong, bắt quá hiện tại cũng dính nàng ánh sáng, tại học trường công ty làm trong đó tầng quản lý.

Dùng Vương Lộ mình tới nói, lúc trước cũng là mất bị mù mới đáp ứng cầu hôn của hắn.

Nhưng trên thực tế, nhìn nàng khi đó khắc treo ở trên mặt hạnh phúc biểu lộ, nào giống là đối tượng phu rất không hài lòng đáng về?

Phương Lôi tại nhà mình công ty đi làm, qua mấy năm hắn là liền sẽ tiếp nhận công ty hết thảy. Vị hôn phu của nàng là cùng nàng môn đăng hộ đối hai

ngoại du học cao tài sinh, hai người đối lẫn nhau coi như hải lòng, một khi kết hôn, nàng cũng coi là nhân sinh viên mãn.

Chỉ có Trần Hi, hấn phát triển ra hồ tất cả mọi người ngoài ý muốn.

Trần Hi nguyên bản là máy tính chuyên nghiệp cao tài sinh, mà khi đó trong nước internet hoàn cảnh cũng không có như bây giờ phi nhiều, hoàn toàn có thể nói là một mảnh chưa hoàn toàn khai thác Lam Hải.

Nếu như dựa theo nguyên bản lộ tuyến, Trần Hi sau khi tốt nghiệp, tự nhiên sẽ tại một nhà internet công ty thành thành thật thật làm mã nông, ba năm năm đi qua, hấn cũng tích lũy đầy đủ giao thiệp cùng kinh nghiệm, có lẽ liền có thể gặp phải kia sóng internet dậy sóng, trở thành một con đứng tại đầu gió bên trên heo.

Đứng tại đầu gió bên trên, ngay cả heo đều có thể bay lên.

Thời thế tạo anh hùng, nếu như không có cảm nhảm kịch bản, Trần Hi nói không chừng đã là giá trị bản thân quá trăm triệu IT giới minh tinh.

Đáng tiếc không có nếu như, hấn kịch bản cũng không có lấy sai.

Năm năm đi qua, Trần Hi cũng không có trở thành IT giới minh tinh, mà là trở thành một tên đạo hạnh cao thâm tu tiên giả.

Đương nhiên, nếu như tu tiên giả cũng coi như một loại nghề nghiệp lời nói, hấn hiện tại tối thiểu cũng là CEO cái kia cấp bậc.

Có lẽ là từ đối với Trần Hi lòng tự trọng một loại bảo hộ, Lâm Huyền cũng không đối Vương Lộ cùng Phương Lôi nói rõ tình huống thật.

Cho nên hai người cũng đều tưởng rằng Doanh Doanh đột nhiên đi không từ giả, liễu lĩnh bỏ xuống Trần Hi hai cha con.

"Ai, ta cũng đã sớm nói nha, Doanh Doanh là tiên nữ, Trần Hi nguoi mặc dù cũng không tệ, bất quá phạm nhân lại thể nào xứng với tiên nữ đâu? Cho nên ta đoán, Doanh Doanh hấn là Hồi Thiên đi lên!" Vương Lộ quơ dao nữa, dùng mười phần khoa trương biểu lộ nói.

"Nguoi nói mò cái gì đâu." Lâm Huyền có chút bất mãn trừng nàng một chút.

Mà lúc này, Phương Lôi cũng lắc đầu, nói ra: "Doanh Doanh không phải loại người như vậy, ta đoán chừng nàng hấn là trong nhà có việc, cho nên mới sẽ tạm thời rời đi. Bất quá nàng đi lần này, giống như xác thực cũng đi quá lâu một chút nha. . ."

"Nói nhảm, hải từ đều cái này bao lớn."

Vương Lộ trợn nhìn Phương Lôi một chút, sau đó cắt xuống một khối nhỏ thịt dê, dứt tới tiểu gia hỏa miệng bên trong.

Nàng gần nhất cũng đang suy nghĩ muốn hay không Bảo Bảo, tại nhìn thấy tiểu gia hỏa khả ái như thế về sau, trực tiếp liền đem tiểu gia hỏa cướp được trong lòng ngực của mình, luôn mồm nói về sau một câu muốn sinh cái nữ nhi.

Trần Hi yên lặng ăn đồ vật, mặc dù đồ vật rất mỹ vị, nhưng hấn lại cảm thấy nhạt như nước ốc.

Ngắm lại cũng thế, lấy Doanh Doanh kia đậm bạc tính tình, năng lúc không có chuyện gì làm cùng với các nàng gọi điện thoại liền đã rất tốt, há lại sẽ nói cho các nàng biết tính toán của mình?

Không có người thấy Doanh Doanh, cũng không có người biết nàng đến tốt cùng đi đâu.

Vừa nghĩ tới nơi này, Trần Hi đã cảm thấy có chút nổi nóng.

Thiên Toàn giới như vậy xa xôi hấn đều có thể liễu chết gấp trở về, vẫn thật là không tin mình tại như thế một cái nho nhỏ tinh cầu bên trên còn tìm không ra một cái người.

Mấy người hàn huyền một hồi, gặp Doanh Doanh sự tình đã trò chuyện không ra cái nguyên cớ, Vương Lộ liền tức thời dời đi chủ đề, thận trọng nói ra: "Huyền Huyền, Lý Tu Văn cùng chúng ta nói thể nào cũng là bạn cũ, không bằng đem hấn kêu đến góp một bàn a?"

Nghe vậy, Lâm Huyền lập tức liền buông xuống bộ đồ ăn, đang muốn phát tác thời điểm, Vương Lộ nhưng lại thật nhanh nói ra: "Nguoi nói hấn rất phiền, thể nhưng là nguoi nhìn hấn thật xa chạy tới, nguoi không gạt đầu, hấn ngay cả chào hỏi cũng không dám tới đánh với nguoi một cái, đã cho đủ mặt mũi nguoi. Người ta tốt xấu vừa lên thị công ty đại lão bản, cứ như vậy bị nguoi gạt sang một bên quả thật có chút không tốt lắm. Chúng ta vẫn là phải phải có điểm lễ phép, chẳng phải cùng một chỗ ăn một bữa cơm nha, không có gì đáng ngại. . ."

Tại Vương Lộ hiểu chi lấy tình, động chi lấy lý không ngừng khuyên bảo, Lâm Huyền rốt cục vẫn là bị nàng thuyết phục, thể là liền rất không tình nguyện nhẹ gạt đầu.

Thấy thế, Vương Lộ lập tức liền đứng lên, sau đó hướng phía đối diện vẫy vẫy tay, ra hiệu hấn nhanh ngồi lại đây.

Lâm Huyền vốn là đặt là dựa vào bờ sông bàn tròn, cho nên nam nhân kia ngồi lại đây về sau, năm cái đại nhân thêm nhất tiểu hài, cũng là sẽ không lộ ra rất chen chúc.

"Tối tới tới, Trần Hi, ta giới thiệu cho ngươi một chút, Lý Tu Văn, văn mẫu tập đoàn thiếu đông gia, tự mình lái một nhà hải vận công ty, chúng ta đồng học bên trong có thể xếp vào trước ba nhân vật."

"Lý tổng, vị này là Trần Hi, chúng ta lão đồng học, cũng là ngươi kia chuyên nghiệp niên đệ."

Lý Tu Văn phải lớn hơn hẳn ba giới, hiện tại đã ba mươi tuổi, chính ở vào nam nhân Hoàng Kim tuổi tác.

Hắn mặc một thân cắt may vừa vặn định chế âu phục, nhìn qua phá lệ tinh thần, đục trên thân hạ đều tản ra một cỗ nhân sĩ thành công tự tin và mị lực.

"Trần tiên sinh, ngươi tốt."

Nghe xong Vương Lộ sau khi giới thiệu, Lý Tu Văn liền mười phần khách khí chủ động đưa tay ra.

Có thể là bởi vì có Lâm Huyền ở duyên cớ, cho nên Lý Tu Văn đem mình tư thái thả rất thấp, tựa hồ một chút kiêu ngạo đều không có, cảm giác phá lệ bình dị gần gũi.

Bất quá, đương Lý Tu Văn cùng Trần Hi lúc bắt tay, hắn lại không để lại dấu vết vụng trộm đánh giá Trần Hi một phen.

Gặp Trần Hi tựa hồ đối với hắn cũng không thể tạo thành quá lớn uy hiếp về sau, Lý Tu Văn mới rốt cục yên lòng, trên mặt đáng tuổi cười cũng càng đậm mấy phần.

Mà hắn điểm ấy tiêu động tác, tự nhiên cũng trốn mất quá Trần Hi con mắt.

Lý Tu Văn là tại một trận đồng học sẽ lên quen biết Lâm Huyền, khi đó Lâm Huyền mới vừa mới tốt nghiệp, cái này tự nhiên hào phóng cô gái xinh đẹp lúc ấy liền thật sâu hấp dẫn hắn, cho nên Lý Tu Văn lập tức liền đối Lâm Huyền triển khai mãnh liệt thế công.

Làm sao, Lâm Huyền đối với hắn căn bản không ưa.

Tất cả mọi một mực cự tuyệt, tất cả lễ vật một mực không thu.

Quan hệ giữa hai người chậm chạp không có bất luận cái gì tiến triển, Lý Tu Văn lúc này mới không thể không đem Vương Lộ lão công đào được công ty mình, dự định từ Vương Lộ bên này ra tay, đi đường cong cứu quốc lộ tuyến.

Sự thật chứng minh, cái này biện pháp mười phần hữu hiệu.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, hắn cùng Lâm Huyền ngồi cùng một chỗ ăn cơm số lần dần dần nhiều hơn, mặc dù mỗi lần đều có người bên ngoài vương vấn, nhưng chỉ ít có tiến bộ không phải?

Mà Lâm Huyền, trên thực tế cũng cũng không phải là chán ghét như vậy Lý Tu Văn.

Nàng chỉ cho nên sẽ đối Lý Tu Văn lạnh nhạt như vậy, chủ yếu vẫn là không muốn cho hắn bất luận cái gì tưởng niệm.

Kỳ thật Vương Lộ nói cũng có đạo lý.

Ba mươi tuổi, có tiền có bối cảnh, người còn đẹp trai, mà lại một truy liền là năm sáu năm, chỉ riêng hắn phần này nghị lực, cũng đủ để cho rất nhiều nữ hài tâm động.

Nhưng Lâm Huyền cũng không nghĩ như vậy.

Mặc dù nàng có đôi khi nhìn qua tùy tiện, nhưng ở ở sâu trong nội tâm, nàng lại là một cái mười phần thiếu nữ tâm nữ nhân.

Nếu để cho nàng xuất ra một cái cự tuyệt Lý Tu Văn lý do, như vậy Lâm Huyền lý do mãi mãi chỉ có một cái. . .

Cảm giác không đúng.

Bốn chữ này hàm nghĩa rất đơn giản, cái kia chính là không đùa!

Nhưng mà, Lý Tu Văn liền hết lần này tới lần khác không tin cái này tà.

Hắn tung hoành tình trường nhiều năm, coi là thật chưa bao giờ gặp giống Lâm Huyền dạng này, cho nên Lâm Huyền càng cự tuyệt, hắn liền ngược lại càng thoái mái.

Ngẫm lại cũng thế, ba mươi tuổi còn chưa cưới nam nhân, cái nào lại là đèn đã cạn dầu?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0 22 chuyện cũ

Lý Tu Văn ngồi xuống, bầu không khí cũng theo hắn đến mà lạnh không ít.

Lâm Huyền từ Vương Lộ trong tay ôm lấy tiểu gia hỏa, sau đó tự mình cùng tiểu gia hỏa nói đến nói tới.

Có lẽ sớm thành thói quen Lâm Huyền lãnh đạm, Lý Tu Văn không chút nào cảm thấy xấu hổ.

Hắn cười từ trong ngực móc ra một trương thẻ để lên bàn, sau đó nhẹ nhàng đẩy lên Lâm Huyền trước mặt, nói ra: "Huyền Huyền, đây là Đường các VIP thẻ, cầm tấm thẻ này người liền có thể tùy thời đi Đường các dùng cơm, không cần lại hẹn trước."

Không cần xếp hàng hẹn trước, hơn nữa còn sẽ miễn phí.

Đương nhiên, một câu nói sau cùng này, Lý Tu Văn cũng không nói ra miệng.

Đường các (ta Ng -c urt), đại lục một nhà duy nhất Michelin Tam tinh phòng ăn, chủ đánh truyền thống Trung Quốc món ăn nổi tiếng cùng món ăn Quảng Đông, người bình quân tiêu phí một nghìn đồng chi phối, mỗi lần dùng cơm chỉ ít cần sớm một tháng hẹn trước.

Nhưng hắn nói xong về sau, Lâm Huyền lại không có bất kỳ phản ứng nào, phảng phất căn bản là không có nghe được đồng dạng.

Lúc này, Vương Lộ lại lập tức mất sức tinh quang kêu lên.

Chỉ gặp nàng đem tấm thẻ kia nắm bắt tới tay bên trên, cẩn thận nhìn một chút về sau, lúc này mới ngạc nhiên nói ra: "Đường các cũng có Hội Viên tạp? Ta làm sao chưa từng nghe qua đâu? Trước kia mỗi lần đi thời điểm đều muốn sớm gọi điện thoại hẹn trước, có đôi khi cư đã muốn chờ một tháng mới có vị trí . . "

Nói xong, Vương Lộ liền đem Hội Viên tạp đưa tới Lâm Huyền trước mặt, cười nói ra: "Huyền Huyền, nhanh thu cất đi, dạng này về sau ta liền có thể đánh người ánh sáng, tùy thời ăn tiệc á!"

"Không hứng thú."

Nghe vậy, Lâm Huyền lại ngay cả nhìn cũng không nhìn một chút, ôm tiểu gia hỏa hỏi: "Bảo bối, ăn no không có?"

Tiểu gia hỏa nhẹ gật đầu, nãi thanh nãi khí nói ra: "Ta ăn no a, đa tạ tỷ tỷ."

"Thật ngoan, mua!"

Lâm Huyền tại niệm niệm khuôn mặt nhỏ nhắn hôn lên một chút, tiếp tục hỏi: "Muốn hay không tỷ tỷ dẫn người đi nhìn xem điển Giang? Buổi tối điển Giang nhưng xinh đẹp nha."

"Tốt!"

Tiểu gia hỏa đã sớm ngồi hơi không kiên nhẫn, thế là lập tức liền duỗi ra hai tay, đem mình treo ở Lâm Huyền trên cổ.

Lâm Huyền nâng nàng cái mông nhỏ, đứng dậy nói ra: "Ta mang hài tử đi trên lầu nhìn xem, các người từ từ ăn."

Nói xong, nàng liền đứng dậy rời đi, lưu lại đám người hai mặt nhìn nhau.

Bầu không khí có chút xấu hổ, không bao lâu về sau, Phương Lôi cũng buông xuống đồ ăn trong tay, đứng dậy đi đến phòng ăn trên lầu sân thượng.

Bữa cơm này rất rõ ràng là ăn không vô nữa.

Lý Tu Văn gọi tới phục vụ chuẩn bị tính tiền, lại bị cáo tri có vị nữ sĩ đã thanh toán về sau, hắn chỉ có thể có chút bất đắc dĩ cùng Vương Lộ liếc nhau một cái.

Khó chơi, xác thực rất khó làm. . .

Bởi vì có Trần Hi tại, cho nên Lý Tu Văn cũng không dễ làm lấy Trần Hi diện cùng Vương Lộ thương lượng cái gì, thế là chỉ có thể phân phó phục vụ thu thập bàn ăn.

Sau đó, Lý Tu Văn liền chuẩn bị tiến về sân thượng, nhìn xem có thể hay không tìm một cơ hội, cùng Lâm Huyền đơn độc tâm sự.

Trần Hi đi theo phía sau hai người, chuẩn bị cũng tới đi ngồi một hồi, sau đó mình liền nên mang niệm niệm về nhà.

Lúc này, điện thoại của hắn đột nhiên vang lên.

Trần Hi nhìn thoáng qua điện báo dây số, là một chuỗi lạ lẫm điện thoại, thế là liền dừng lại bước chân, nhận nghe điện thoại.

"Người tốt?"

"Trần tiên sinh sao? Ta là Ninh Thu Đồng, ta. . ."

Không chờ nàng đem một câu nói chuyện, Trần Hi liền đã quả quyết cúp điện thoại, sau đó tắt liền cơ.

Tất Lợi phòng ăn trên lầu là sân thượng quán bar, cái này sân thượng quán bar bởi vì vị trí địa lý tuyệt hảo, có thể quan sát điển Giang hai bên bờ tuyệt đại bộ phận cảnh đẹp, cho nên danh khí so Tất Lợi phòng ăn bản thân còn muốn lớn hơn một chút.

Lên lầu, đối diện liền có thể nhìn điển bờ sông bên kia, như dãy núi chập trùng nhà chọc trời.

Dựa vào lan can trông về phía xa, phương xa nghe hồng lập loè, gió biển chậm chậm đập vào mặt, không khỏi làm tâm tình người ta niềm nở.

Trần Hi tìm được Lâm Huyền, nàng dựa vào lan can cùng Phương Lôi nhỏ giọng nói chuyện, tiểu gia hỏa ngoan ngoãn ngồi ở trong ngực nàng, thế là Trần Hi cũng liền không có quấy rầy các nàng, mình ở bên cạnh tìm cái vị trí ngồi xuống.

Mỗi khi ban đêm tiến đến, một tòa thành thị mỹ lệ mới có thể không giữ lại chút nào toàn bộ bày ra.

Tòa ra ánh sáng lung linh chiếu danh thành, Hỏa Thụ Ngân Hoa Bất Dạ Thiên.

...

Trần Hi ngồi ở trên ghế sa lon nhìn xem bờ sông phong cảnh, lúc này, Lý Tu Văn cùng Vương Lộ lại không biết từ chỗ nào lại mang đến hai người.

"Huyền Huyền, Lôi Lôi, mau tới đây, hôm nay cũng là đúng dịp, chúng ta ở chỗ này thế mà cũng có thể đụng tới hai cái lão đồng học."

Vừa nói, Vương Lộ liền thu xếp lấy mấy người nhanh ngồi xuống.

Lâm Huyền cùng Phương Lôi đã bị kinh động, chỉ có thể tạm thời dừng lại trò chuyện.

Sau đó, Lâm Huyền liền ôm niệm niệm, thuận thế ngồi xuống Trần Hi bên cạnh.

"Ba ba, ôm."

Tiểu gia hỏa nhìn thấy Trần Hi ngay tại bên cạnh, thế là liền từ Lâm Huyền trên đùi bò tới Trần Hi trên đùi.

Đội đến Lâm Huyền cùng Phương Lôi sau khi ngồi xuống, Vương Lộ liền cười đối nàng người bên cạnh nói ra: "Lâm Huyền, Phương Lôi, chúng ta kia giới đại mỹ nữ các người hẳn là đều biết."

"Ngụy Hiếu Danh, Triệu Nguyên, ngành kiến trúc đại suất ca, đều biết a?"

Nhưng mà, đương Lâm Huyền nghe được Triệu Nguyên cái này danh tự lúc, lại nhin không được nhìn bên cạnh Trần Hi một chút.

Ngay sau đó, cái kia gọi Triệu Nguyên nam nhân cũng phát hiện Trần Hi, không khỏi bật cười nói: "Trần Hi?"

Trần Hi nhìn hắn một cái, nhẹ gật đầu, đáp lại nói: "Rất lâu không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Triệu Nguyên, năm đó thế nhưng là Trung Hải đại học bên trong một vị nhân vật phong vân.

Bởi vì hắn đã từng làm ra một kiện oanh động toàn trường sự kiện lớn, thậm chí còn bởi vậy lên tin tức đầu đề.

Một cái đại nhị học sinh, thế mà dùng cánh hoa hồng phủ kín trường học thao trường, dùng cái này hướng ngưỡng mộ trong lòng nữ sinh thổ lộ, loại này điển cuồng thổ hào hành vi, tại lúc ấy thế nhưng là đưa tới không nhỏ tranh luận.

200 mảnh cánh hoa hồng có thể phủ kín một cái bình phương, mà một trường học thao trường diện tích chỉ ít cũng có 6400 mét vuông, nói cách khác, muốn dùng cánh hoa hồng phủ kín toàn bộ thao trường, ít nhất cũng cần một trăm vạn nhiều mảnh mới được.

Không tính nhân công, vận chuyển phí tổn, quang cánh hoa hồng phí tổn liền đã vượt qua 50 vạn, trận này đến từ ở trường sinh viên kinh thiên đại cầu ái, cũng bởi vậy oanh động cả nước.

Để cho người ta tiếc hận là, trận này kinh thiên động địa lãng mạn cầu ái, kết quả cuối cùng lại là lấy nữ nhân vật chính lạnh lùng cự tuyệt mà kết thúc.

Theo nhân sĩ biết chuyện lộ ra, kỳ thật nữ nhân vật chính cùng ngày cũng ở tại chỗ, bất quá nàng nhưng căn bản không để ý đến Triệu Nguyên thâm tình tỏ tình, ngược lại tại vạn chúng chú mục tình huống cùng một tên khác nam sinh thâm tình ôm hôn.

Nói thật, dù là Trần Hi bây giờ trở về nhớ tới ngay lúc đó cái kia hình tượng, phảng phất cũng có thể khắc sâu cảm nhận được Triệu Nguyên ngay lúc đó xấu hổ.

Đánh người còn không đánh mặt, nhưng nữ nhân vật chính hành vi lại giống như là quạt một bạt tai về sau, còn muốn hướng người khác sắc mặt dán phân. . .

Về sau, Trần Hi cùng Doanh Doanh hàn huyên chuyện này.

Doanh Doanh ngay lúc đó một câu, lập tức liền để Trần Hi khắc sâu minh bạch nữ nhân vật chính hành vi tính chính xác.

"Rõ ràng biết người khác có bạn trai còn bày ra cái này bao lớn chiến trận, kêu nhiều người như vậy đến giúp kháng. Người nói. . . Nếu như lúc ấy nữ hài đồng ý, nữ hài bạn trai lại sẽ là như thế nào một loại thể nghiệm? Nếu không, ta cho người một cái thể nghiệm loại này cảm giác cơ hội?"

Không sai, nữ nhân vật chính liền là Doanh Doanh.

Triệu Nguyên nhìn thật sâu Trần Hi một chút, chuyện này mặc dù đã đi qua rất nhiều năm, nhưng lại sớm đã trở thành hắc đờn này lớn nhất bóng ma.

Khi hắc nhìn thấy Trần Hi trong ngực tiểu gia hóa về sau, liền lập tức cười mỉm mà hỏi: "Đây là hai người các người nữ nhi?"

"Đúng, rất đáng yêu a? Đến, niệm niệm, tiếng kêu thúc thúc."

Trần Hi nở nụ cười, chỉ vào Triệu Nguyên đối tiểu gia hóa nói.

Tiểu gia hóa rất nghe lời, lập tức liền dùng thanh âm ngọt ngào kêu lên: "Thúc thúc."

Nghe vậy, Triệu Nguyên biểu lộ động lại, bấp thính trên mặt cũng lộ ra mười phần cứng ngắc.

Lâm Huyền hung hăng trợn mắt nhìn Vương Lộ một chút, Vương Lộ lúc này mới đứng tại đám người sau lưng, im ắng dùng tay khoa tay lấy thật xin lỗi.

Năm đó nàng cùng trong phòng ngủ ba người khác quan hệ nhưng không có hiện tại tốt như vậy, sự tình phát sinh thời điểm cũng không có tại hiện trường, bởi vậy đối với chuyện này ấn tượng cũng không phải rất sâu sắc.

Nếu như sớm một chút nhớ tới, đánh chết nàng cũng sẽ không đem Triệu Nguyên mang tới.

Mà Lý Tu Văn tựa hồ cũng không biết giữa hai người này còn phát sinh qua chuyện như vậy, thế là hắc liền cười ha hả nói ra: "Đã tất cả mọi người là lão bạn học, vậy liền không muốn khách khí như vậy, đều nhanh ngồi xuống, hôm nay chúng ta không say không về!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

023 Tần Nhược Doanh

Phục vụ viên rất nhanh liền đưa tới rượu, tại Lý Tu Văn mãnh liệt yêu cầu dưới, mọi người đều mang tâm tư cộng ẩm một chén.

Đặt chén rượu xuống về sau, Triệu Nguyên lập tức dùng mang theo trêu tức ngữ khí, hỏi: "Trần Hi người lợi hại như vậy, hiện tại hắc là phát triển rất tốt? Người nhìn, chúng ta dù sao cũng là đồng học một trận, có thể hay không đối ta cái này lão đồng học đề điểm một hai?"

Nghe vậy, Trần Hi còn chưa đáp lời, Lâm Huyền liền đã đổi sắc mặt.

Ngay cả tới thiểu nhất khách sáo đều không có, xem ra Triệu Nguyên đây là nói rõ muốn tới gây chuyện.

Năm đó, Triệu Nguyên bị cự tuyệt về sau, hắc liền phái người điều tra Trần Hi.

Khi đó hắn mới phát hiện, mình vậy mà bại bởi một cái làm việc ngoài giờ, dựa vào học bổng mới có thể đưa trước học phí thối tiểu tử.

Triệu Nguyên là ai?

Luận gia thế bối cảnh, hắn cũng không bại bởi Lý Tu Văn.

Lý Tu Văn phía sau có cái văn mậu tập đoàn, mà sau lưng của hắn cũng có cái nguyên lăng tập đoàn, hai nhà đã là cạnh tranh đối thủ, đồng thời cũng là hợp tác đồng bạn.

Mà Trần Hi đâu? Hoàn toàn không có tất cả.

Sau khi tốt nghiệp đến một nhà không biết tên internet công ty làm lên mã nông, lương một năm thậm chí còn không đủ mua xuống Triệu Nguyên trên người bộ này quần áo.

Chỉ có như vậy một cái không biết từ chỗ nào xuất hiện thối tiểu tử, thế mà cũng có thể lấy xuống trong lòng hắn nữ thần.

Vừa nghĩ tới nơi này, Triệu Nguyên liền phần nộ có chút khó mà ức chế.

Lâm Huyền có chút lo lắng nhìn thoáng qua Trần Hi.

Nhưng lúc này, Trần Hi lại cười cười, bình tĩnh nói ra: "Ta thật lâu không có công tác, hiện tại duy nhất công việc liền là ở nhà mạng hài tử."

Phốc

Triệu Nguyên bụng chén rượu chuẩn bị uống rượu, nghe được Trần Hi về sau, hắn liền bỗng nhiên phun ra một ngụm rượu, sau đó dùng mười phần khoa trương ngữ khí nói ra: "Mạng hài tử?"

"Thật có lỗi thật có lỗi, không có ý tứ, mới vừa rồi bị hù dọa. . ."

Triệu Nguyên vội vàng đem trên bàn nước chà xát một chút, sau đó mới có hơi nghi ngờ tiếp tục hỏi: "Mạng hài tử không phải nữ nhân sự tình sao? Lão bà người đâu?"

Lời này vừa nói ra, ngay cả còn có chút làm không rõ ràng tình trạng Lý Tu Văn cũng không khỏi đôi sắc mặt.

"Đủ rồi!"

Lâm Huyền nghiêm nghị đánh gãy hắn, sau đó đứng lên thân thể, phần nộ quát: "Các người những này phủ nhị đại chúng ta phụng bồi không dậy nổi, mình chậm rãi chơi đi!"

Nói xong, nàng liền chuẩn bị lời kéo Trần Hi rời đi.

Trần Hi nhẹ nhàng vỗ vỗ cánh tay của nàng, cũng đi theo đứng lên, sau đó nhìn Lâm Huyền, an ủi: "Không có việc gì, đừng nóng giận. Đi thôi, ta cũng nên mang niệm niệm về nhà nghỉ ngơi."

Lâm Huyền nhưng vẫn là cảm thấy có chút khí bất quá, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Vương Lộ về sau, lúc này mới quay người hướng phía thang lầu đi đến.

Phương Lôi nhìn một chút tình huống, sau đó cũng không nói một lời đứng lên thân thể, xem bộ dáng là chuẩn bị cùng Lâm Huyền cùng một chỗ rời đi.

"Huyền Huyền, chờ đi a!"

Wang Lu có chút lo lắng nhìn Lâm Huyền một chút, nàng xác thực không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành dạng này, đều tốt nghiệp sáu bảy năm, ai không có chuyện còn nhớ kỹ ban đầu ở trong trường học những ân oán kia?

Trận này tụ hội còn không có bắt đầu, cũng đã sắp kết thúc rồi.

Lý Tu Văn có chút oán trách giống như nhìn Triệu Nguyên một chút, sau đó liền đứng dậy chuẩn bị ngăn lại Lâm Huyền.

Nhưng lúc này, Triệu Nguyên nhưng quả không được nhiều như vậy.

Kia cổ oán khí đã giấu ở trong lòng của hắn đầu rất lâu, khó được đụng phải Trần Hi một chuyện, không thừa cơ hảo hảo phát huy một chút, Triệu Nguyên chính mình cũng cảm thấy có chút có lỗi với mình.

Thế là, hắn liền nửa nằm trên ghế sa lon, nghiêng đầu nhìn xem chuẩn bị rời đi Trần Hi, lớn tiếng tự nhủ: "Ai, các người nói, một đại nam nhân cả ngày ở nhà mạng hài tử, cuối cùng là nguyên nhân gì đâu? Sẽ không phải là lão bà cùng người chạy a?"

Soạt!

Theo một tiếng vang trầm, Trần Hi bên cạnh một đầu bàn dài đột nhiên từ đó bề gãy, bình rượu trên bàn rơi rơi xuống đất, đing đing đương đương nát một chỗ.

Cái này đột nhiên xuất hiện liên tiếp vang động, lập tức liên kinh động đến trên sân thượng tất cả mọi người.

Trần Hi ôm niệm niệm chuyển qua thân thể, bình tĩnh nhìn Triệu Nguyên, mỗi chữ mỗi câu mà hỏi: "Có loại lặp lại lần nữa?"

Trong nháy mắt đó, Triệu Nguyên có một loại như rót vào hàm băng cảm giác.

Trên mặt biển không ngừng thổi tới ừ ả gió biển, phảng phất đột nhiên liền hóa thành thấu xương yêu phong, lập tức liền để hấn cả người nổi da gà lên, từng chiếc lông tơ tùy theo đứng đây.

Lý Tu Văn cũng là gặp qua cảnh tượng hoành tráng người, xem xét tình huống này không đúng, lập tức liền ngăn ở Trần Hi trước mặt, không ngừng dàn xếp nói ra: "Triệu Nguyên hấn uống nhiều rượu, lúc này đang nói mê sảng đâu, Trần Hi huynh đệ người không muốn chấp nhậ với hấn. . ."

Nhưng mà, Trần Hi căn bản không để ý tới hấn, chỉ là lẳng lẳng nhìn phía sau hấn Triệu Nguyên.

Tại Trần Hi nhìn soi mói, Triệu Nguyên cũng chậm rãi đứng lên thân thể.

Sau đó, hấn đột nhiên mở ra hai tay, nhún vai, mang theo một tia giễu cợt, nhìn xem Trần Hi hỏi: "Kỳ thật. . . Ta thật rất hiếu kì, Tàn Nhục Doanh lúc trước làm sao lại coi trọng người oắt con vô dụng như vậy?"

Tiếng nói của hấn rơi xuống về sau, Trần Hi động.

Lý Tu Văn chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Trần Hi thân ảnh lại đột nhiên từ trước mặt hấn biến mất.

Bành!

Đội đến hấn quay đầu nhìn lại thời điểm, Triệu Nguyên cả người liền đã giống một cái rách rưới búp bê vải đồng dạng, lẳng không bay ngược ra ngoài.

Trợn vện bay ra xa hai, ba mét về sau, Triệu Nguyên thân thể mới trùng điệp đập vào rào chắn phía trên.

Nếu không phải cái này rào chắn là dùng inox cứng cứng hóa pha lê làm thành, đoán chừng hấn hiện tại đã rơi xuống dưới lầu, trực tiếp quăng thành thịt nát.

Lý Tu Văn ngạc nhiên nhìn một màn trước mắt.

Hấn ngờ ngác nhìn Triệu Nguyên giống bày bunn nhảo đồng dạng thuận lan can trượt xuống, sau đó co quắp ngồi dưới đất.

Triệu Nguyên đầu vô lực tự nhiên rũ xuống, khoe miệng thì tại không ngừng thấm lấy máu tươi.

Nhìn dạng như vậy, đoán chừng đã hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu.

Thấy lạnh cả người lập tức liền từ lòng bàn chân của hấn vọt tới đỉnh đầu.

Cái này. . . Còn là người sao?

Hấn vội vàng chạy đến Triệu Nguyên bên người, nhìn một chút Triệu Nguyên tình huống về sau, lập tức liền hướng phía Vương Lộ hét lớn: "Mau đánh điện thoại! Gọi xe cứu thương!"

"Trần Hi, đi, chúng ta đi mau."

Lâm Huyền nhìn trước mắt phát sinh một màn, cũng là bị sợ ngây người.

Tại Lý Tu Văn gào thét lớn báo động một nháy mắt, Lâm Huyền mới rốt cục hồi phục thần trí.

Nàng một phát bắt được Trần Hi cánh tay, kéo lấy Trần Hi liền hướng bên ngoài đi.

"Đừng sợ, không có việc gì."

Nhưng mà lúc này, Trần Hi lại nhẹ nhàng lắc đầu, ánh mắt bên trong không có bối rối chút nào, chỉ còn lại một mảnh lạnh lùng.

Rồng có vây ngược, sói sinh ám thứ;

Dòm chi tắc giết, chạm vào tức tử.

Tàn Nhục Doanh.

Ba chữ này chính là nghịch lân của hấn.

Triệu Nguyên có thể tùy ý nhục mạ hấn, gièm pha hấn, bởi vì Trần Hi căn bản cũng không để ý.

Dù sao, ai lại sẽ nhàm chán đến đi cùng một con kiến so đo đâu?

Nhưng Triệu Nguyên sai liền sai tại, không nên nâng lên Tần Nhược Doanh ba chữ này.

...

Tần Nhược Doanh, tình như doanh.

Say quá mới biết rượu nồng, yêu mới biết tình trọng.

Lúc trước xe ngựa rất chậm, thư rất xa, cả đời chỉ đủ yêu một cái người.

Trần Hi một mực rất may mắn, mình tại tốt nhất niên đại, gặp được tốt nhất kia người.

Kia một năm, bọn hấn gặp nhau.

Kia một năm, bọn hấn hiểu nhau.

Kia một năm, bọn hấn gần nhau.

Tại gặp nhau một khắc này, bọn hấn đã chủ định đời này gần nhau.

Cho nên dù là ở xa ức ngoài vạn dặm, Trần Hi cũng muốn liều mạng gấp trở về.

Chỉ vì một khắc này, cùng nàng gặp lại lần nữa.

...

Được không dễ dàng trở về, vốn còn muốn an an ổn ổn qua một chút bình thường người sinh hoạt, cùng nữ nhi cùng nhau chờ đợi cùng nàng trùng phùng kia một ngày, lại không nghĩ rằng có người không phải muốn nhảy ra pha trộn.

Nghĩ đến cái này, Trần Hi không khỏi nhìn thoáng qua nữ nhi trong ngực, mới phát hiện nàng đem cái đầu nhỏ chôn ở vai của mình trong ổ, đã sớm ngủ thiếp đi.

Hôm nay ở bên ngoài đợi đến quá lâu, tiểu gia hỏa tinh lực đều dùng hết.

"Đi thôi, nên trở về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

0 24 xin lỗi

Đi xuống lầu, Trần Hi chuẩn bị đón xe trực tiếp về nhà, nhưng Lâm Huyền lại không phải lái xe muốn đưa hai cha con đoạn đường.

Trần Hi cố chấp bắt quá nàng, đành phải ôm tiểu gia hỏa lên xe.

Trên đường đi, Lâm Huyền mấy lần muốn nói lại thôi, nhìn nàng kia hoảng loạn đáng vẽ, Trần Hi liền cười hỏi: "Thế nào?"

"Thật xin lỗi. . . Ta cũng không biết sự tình sẽ biến thành dạng này, sớm biết ta liền không gọi Lộ Lộ tới."

"Không có việc gì, nàng không phải giải thích với người sao? Chỉ là một cái trùng hợp mà thôi, ai cũng không ngờ tới chúng ta sẽ ở nơi này gặp được Triệu Nguyên."

Lâm Huyền trầm mặc một lát, sau đó mới có hơi lo lắng hỏi: "Triệu Nguyên, hửn . . . Không có sao chứ?"

Triệu Nguyên tình huống lúc đó nàng cũng thấy được, nếu không cũng sẽ không dọa đến lập tức liền gọi Trần Hi rời đi.

Vừa dứt lời, Lâm Huyền đột nhiên giống như là nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng hướng Trần Hi giải thích nói: "Ta không phải tại không yên lòng hửn, ta là sợ hửn nếu quả như thật ra chuyện gì, ngươi sẽ rất phiền phức. . ."

Nào chi là phiền phức.

Hình pháp thứ hai trăm ba mươi bốn đầu có minh xác quy định:

Cổ ý tổn thương người khác thân thể, chỗ ba năm trở xuống tù có thời hạn, giam ngắn hạn hoặc là quản chế.

Như gây nên người trọng thương, chỗ ba năm trở lên mười năm trở xuống tù có thời hạn;

Gây nên người tử vong hoặc là lấy đặc biệt tàn nhẫn thủ đoạn gây nên người trọng thương tạo thành nghiêm trọng tàn tật, chỗ mười năm trở lên tù có thời hạn, ở tù chung thân hoặc là tử hình.

Lâm Huyền hiện tại chỉ có thể yên lặng cầu nguyện, Triệu Nguyên nhưng tuyệt đối không nên ra chuyện gì.

Nếu như chỉ là vết thương nhẹ, nàng còn có thể ra mặt vì Trần Hi cầu tình, tranh thủ cùng Triệu Nguyên tự mình đạt thành hiệp nghị, đem chuyện này bởi thường.

Nhưng vừa rồi nàng thế nhưng là tận mắt thấy được Triệu Nguyên tại thổ huyết, đoán chừng sợ không phải vết thương nhẹ như vậy đơn giản. . .

Trần Hi hiện tại không quyền không thế, hơn nữa còn mang theo một cái hài tử.

Nếu như hửn thật bởi vậy đã ngồi tù, hài tử lại nên làm cái gì?

"Trần Hi, nếu không ta hiện tại liền đưa ngươi đi nhà ga, ngươi trước mang niệm niệm về nhà tránh đầu gió a? Triệu Nguyên địa vị không nhỏ, ta đoán chừng hửn sẽ không cứ như vậy tùy tiện tính toán. . ."

Lâm Huyền càng nghĩ càng thấy đến sợ hãi, thế là một mặt lo lắng đưa ra mình ý nghĩ.

"Không có việc gì, đừng không yên lòng, ta đã xuất thủ, vậy liền đại biểu ta đã làm xong tiếp xuống dự định, yên tâm đi."

Trần Hi cười an ủi nàng một câu, sau đó đem trong ngực tiểu gia hỏa ôm chặt hơn một chút.

Lâm Huyền coi là Triệu Nguyên chỉ là bị thương nhẹ, nhưng Trần Hi cũng rất tinh tường mình một cước kia uy lực.

Một cước này xuống dưới, Triệu Nguyên sợ là đã dữ nhiều lành ít.

Trần Hi ôm niệm niệm, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Tiểu gia hỏa ngủ say khuôn mặt nhỏ nhắn cái bóng tại trên cửa sổ xe, lộ ra mười phần đáng yêu.

Ngoài cửa sổ nghe hồng lấp lóe, Trần Hi ánh mắt như đao, kia sắc bén ánh mắt phảng phất như mùa đông khắc nghiệt, thế phải vạch phá cái này đêm đen như mực không.

Triệu Nguyên nhất định sẽ không nghĩ tới, bởi vì chính mình nhất thời miệng tiện, vậy mà mở ra một cái Pandora hộp ma.

. . .

Lâm Huyền đem Trần Hi đưa về Khang cư cư xá.

Đợi đến Trần Hi sau khi xuống xe, nàng mới quay cửa kính xe xuống, có chút lo lắng nói ra: "Nếu có chuyện gì, nhất định phải trước tiên gọi điện thoại cho ta, ta tại Trung Hải vẫn là nhận ra đến một số người, hửn là có thể giúp chút gì không?"

"Yên tâm, không có chuyện gì."

Trần Hi cười hướng nàng phất phất tay, sau đó quay người đi hướng cư xá.

Đợi đến Trần Hi sau khi đi, Lâm Huyền có chút không yên lòng cầm điện thoại di động lên, sau đó cho Vương Lộ phát một đầu tin nhắn, hỏi thăm nàng Triệu Nguyên hiện tại là tình huống như thế nào.

Nếu như không phải rất nghiêm trọng, nàng vẫn là muốn giúp Trần Hi đối xử công bằng chuyện này.

Dù là lại bởi vậy nỗ lực cái giá đáng kể, nàng cũng ở đây không tiếc.

Phát xong tin nhắn về sau, Lâm Huyền phát động xe chuẩn bị rời đi.

Nhưng lúc này, nàng lại bỗng nhiên nhìn thấy Trần Hi thế mà còn tại cửa tiểu khu.

Hiện tại đã là mười giờ tối, cửa tiểu khu quảng trường múa quần chúng sớm đã tán đi, chung quanh rất yên tĩnh, lờ mờ có thể nghe thấy từ đơn nguyên lâu bên trong truyền đến TV âm thanh.

Tại cửa tiểu khu ánh đèn chiếu xuống, Trần Hi thân ảnh bị kéo đến rất dài.

Mà ở trước mặt của hắn, thì đột ngột đứng đấy một nữ nhân.

Lâm Huyền nhìn kỹ một chút, phát hiện kia là một cái hết sức xinh đẹp nữ nhân.

Nữ nhân ở cùng Trần Hi nói chuyện, nhìn qua tựa hồ có chút kích động.

Lâm Huyền nhìn xem nữ nhân kia, luôn cảm thấy có chút quen mắt, nhưng trong lúc nhất thời lại nhớ không nổi mình là ở đâu gặp qua nàng.

Có lẽ là lòng hiếu kỳ cho phép, Lâm Huyền đem chiếc xe ngừng lại, sau đó mở cửa xe, len lén dựa vào đi qua, muốn nghe xem bọn hắn đến tột cùng đang nói chút cái gì.

Đúng lúc này, để Lâm Huyền vạn phần khiếp sợ một màn phát sinh.

. . .

Trần Hi ôm niệm niệm đi vào cửa tiểu khu.

Lúc này, một nữ nhân xuất hiện.

Nàng đã tại nơi này đợi rất lâu, tại nhìn thấy Trần Hi xuất hiện trong nháy mắt đó, nàng lập tức liền kích động từ cái ghế đứng lên, sau đó bước nhanh đi đến Trần Hi trước mặt, đưa tay đem hắn ngăn lại.

Nghe được kia quen thuộc cộc cộc âm thanh, Trần Hi căn bản không cần đi nhìn, liền đã biết người đến người nào.

Ninh Thu Đồng tựa hồ mãi mãi cũng là bức kia cao ngạo đáng vẻ.

Ung dung hoa quý màu đen váy dài, sắc bén giày cao gót, tinh xảo trang dung cùng đất đỏ đồ trang sức. . .

Dù là tại Trung Hải cái này quốc tế thành thị cấp một, nàng cũng vẫn như cũ là ngạo đứng ở đám mây phía trên Nữ Vương.

Mặc dù nàng tại cư xá ngoài cửa trên ghế ngồi đợi chừng ba giờ, chỉ là vì gặp Trần Hi một mặt. Nhưng ở nhìn thấy Trần Hi một khắc này, Ninh Thu Đồng vẫn là vẫn như cũ giống thường ngày như thế, cao ngạo giờ lên cầm của mình.

"Trần tiên sinh, ta muốn theo ngươi nói chuyện."

Có lẽ là Ninh Trọng Quốc không có ở đây nguyên nhân, Ninh Thu Đồng rốt cục không giữ lại chút nào thể hiện ra mình mặt khác.

Nàng cái này một mặt, sẽ không núng nịu, sẽ không thút thít, càng sẽ không cúi đầu.

Cho nên, nàng là tìm đến Trần Hi đàm phán.

Nữ nhân này thân cao tại một mét sáu tám chi phôi, giẫm lên một đôi mười centimet giày cao gót, thân cao đã mơ hồ tiếp cận Trần Hi.

Trần Hi nhìn nàng một cái, nói ra: "Không có ý tứ, ta hôm nay tâm tình không tốt, không muốn nói."

Nói xong, Trần Hi liền hướng thẳng đến cư xá đi vào.

"Chờ một chút."

Ninh Thu Đồng đưa tay ngăn cản Trần Hi, hơi có vẻ lo lắng nói ra: "Ngươi không phải muốn mười vạn khối sao? Ta cho ngươi lật gấp mười, một trăm vạn, thế nào?"

Nghe vậy, Trần Hi lại lạnh lùng quét nàng một chút, hơi không kiên nhẫn nói ra: "Một ngàn vạn cũng không bàn nữa."

Kỳ thật từ vừa rồi xuất thủ một khắc kia trở đi, Trần Hi trong lòng cái kia đạo tên là pháp trị quan niệm công bằng liền đã triệt để đứt đoạn.

Tiền?

Hắn muốn nhiều ít có bao nhiêu.

Nếu như Triệu Nguyên chuyện này không có phát sinh, Trần Hi có lẽ còn có thể cân nhắc xem ở tiền trên mặt mũi, lại cứu Ninh Trọng Quốc một lần.

Nhưng hiện tại. . .

Trề.

Nói xong, Trần Hi liền trực tiếp phá tan Ninh Thu Đồng tay, tiếp tục đi đến phía trước.

Ninh Thu Đồng sững sốt một chút, chờ đến nàng lấy lại tinh thần thời điểm, Trần Hi đã nhanh đến cửa tiểu khu.

Nàng vội vàng chạy đến Trần Hi trước mặt, chặn đường đi của hắn lại, sau đó có chút kích động nói ra: "Trần tiên sinh, ta vì ta trước đó hành vi trịnh trọng xin lỗi người, xin người tha thứ cho ta vô lễ, thật xin lỗi!"

Nói xong, Ninh Thu Đồng liền hướng Trần Hi cúi mình vái chào.

Trần Hi ngừng bước chân.

Hắn nhìn thoáng qua Ninh Thu Đồng, bình tĩnh nói ra: "Người đi đi, từ khi ta bước ra nhà người công một khắc kia trở đi, ta liền đã quyết định sẽ không lại xuất thủ. Thuộc đã cho người, ăn vào liền có thể tạm thời ngăn chặn ba ba của người bệnh tình, các người cũng có đầy đủ thời gian đi tìm khác biện pháp."

Nói đến đây, Trần Hi dừng một chút, sau đó chăm chú cường điệu nói: "Ta cái này người từ trước đến nay nói một không hai, cho nên người đừng lại đến phiền ta, hiểu chưa?"

Nói xong, Trần Hi liền lần nữa đi thẳng về phía trước.

Ninh Thu Đồng ngơ ngác đứng tại chỗ.

Ngay sau đó, khiến Lâm Huyền vạn phần khiếp sợ một màn kia phát sinh.

Chỉ gặp Ninh Thu Đồng đột nhiên chạy đến Trần Hi trước mặt, sau đó tại Trần Hi lạnh lùng trong ánh mắt, hai chân khẽ cong, trùng điệp té quỵ trên đất.

Đương nàng đầu gối đụng phải mặt đất thời điểm, thậm chí còn phát ra phanh một tiếng vang nhỏ.

Cái này như là thiên nga cao ngạo nữ nhân, có lẽ là vì đền bù mình đã từng phạm vào sai lầm, lại có lẽ là không muốn lại nhìn thấy phụ thân khó chịu bộ dáng.

Cho nên giờ phút này, nàng lựa chọn dùng nhất là thành khẩn phương thức đến xin lỗi, để cầu Trần Hi tha thứ.

Ban đầu là nàng chính miệng đem Trần Hi đuổi ra khỏi gia môn, hiện tại tự nhiên cũng nên từ nàng đến đem Trần Hi mời về.

"Trần tiên sinh, người trong ngực vuốt ve là con gái của người a? Đã người cũng là đương người của phụ thân, ta nghĩ người hẳn là có thể cảm nhận được cha con ở giữa loại kia thâm hậu tình cảm. Cho nên. . . Ta hi vọng người năng lý giải một chút ta cái này làm nữ nhi tâm tình, van cầu người, mau cứu cha ta."

Nói xong, nàng liền đem đầu chôn thật sâu dưới, thẳng đến cái trán nhẹ nhàng đụng phải mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

0 25 nữ nhi

Khang cư cư xá bên ngoài.

Ninh Thu Đồng đột nhiên quỳ gối Trần Hi trước mặt.

Nàng cái này đột nhiên xuất hiện cử động, ngoại trừ để nhìn lên Lâm Huyền cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi bên ngoài, đồng thời cũng làm cho Trần Hi có chút cảm thấy hơi kinh ngạc.

Cùng rất nhiều Nhị Đại đồng dạng, nữ nhân này gia thế xuất chúng, vừa ra đời ngay tại các bậc cha chú ban cho hạ khỏe mạnh trưởng thành.

Lại tăng thêm nàng tự thân năng lực ưu tú, cho nên cho dù là nỗ lực lại nhiều cố gắng, người đồng lứa cũng không cách nào gấp phải nàng trưởng thành bước chân, chỉ có thể xa xa đi theo phía sau nàng, nhìn xem nàng như là Cừu Thiên Thần chim, càng bay càng cao.

Mà cái này, cũng làm cho nàng có bẩm sinh cảm giác ưu việt.

Cảm giác ưu việt nhưng thật ra là bản thân ý thức quá thừa một loại biểu hiện.

Bởi vậy, đương Ninh Thu Đồng tại bệnh viện nhận định Trần Hi là lừa đảo về sau, vô luận Trần Hi tiếp xuống làm cái gì, nàng đều sẽ cho rằng Trần Hi là bởi vì tiếp tục lừa gạt mà không ngừng thiết sáo.

Có loại này ý nghĩ kỳ thật cũng rất bình thường, dù sao chữa bệnh lừa đảo nhiều như vậy, Liên Hoàn sáo lộ thường thường lừa người căn bản là về thần thờ.

Ninh Thu Đồng sai liền sai tại, nàng chỉ tin tưởng mình phán đoán, đương nàng hạ quyết định phán đoán về sau, thậm chí đều không muốn đi khảo chứng, liền mười phần kiên định cho rằng Trần Hi là tên lừa đảo.

Ninh Trọng Quốc cũng không tin tưởng Trần Hi, nhưng hắn tối thiểu sẽ đi nghiệm chứng một chút, nhìn xem Trần Hi mua cho hắn thuốc đến tốt cùng có không có hiệu quả.

Trần Hi hơi kinh ngạc nhìn Ninh Thu Đồng một chút.

Hắn xác thực không nghĩ tới, cái này cao ngạo nữ nhân thế mà lại dùng loại phương thức này đến khẩn cầu sự tha thứ của hắn.

Bất quá. . .

Trần Hi cũng không tính tha thứ nàng.

Nếu như xin lỗi hữu dụng, còn muốn cảnh sát làm gì?

Thế là Trần Hi không còn phản ứng nàng, trực tiếp liền từ bên người nàng đi đi qua.

Ninh Thu Đồng quỳ trên mặt đất, mặt lộ vẻ thảm chí sắc, đau khổ ai tìm đường: "Người cũng là phụ thân, hi vọng người năng lý giải ta cái này làm nữ nhi tâm tình. Là ta cuồng vọng vô tri, không biết trời cao đất rộng, ta chân thành xin lỗi người, khẩn cầu người không quan tâm ta mà giận chó đánh mèo cha ta. . ."

"Nếu như là bởi vì ta làm hại ba ba bệnh nặng hấp hối, ta thật không biết nên như thế nào tiếp tục sống ở cái này trên thế giới. . ."

"Van cầu người, mau cứu cha ta. . ."

Ninh Thu Đồng chảy nước mắt, trùng điệp bái xuống dưới.

Có lẽ là bị Ninh Thu Đồng xúc động, Trần Hi nhìn thoáng qua tại trong ngực hắn bình yên chìm vào giấc ngủ tiểu gia hỏa, rốt cục ngừng bước chân.

Hắn khẽ thở dài một tiếng, quay người nhìn về phía Ninh Thu Đồng.

Ninh Thu Đồng tựa hồ có chút phát giác.

Nàng quỳ trên mặt đất, chậm rãi ngẩng đầu, kia thê thảm bất lực biểu lộ, coi là thật để cho người ta nhìn không được vì đó trong lòng xiết chặt.

Tình xáo trạng dung bởi vì nước mắt mà trở nên có chút buồn cười, một đầu nhân nhợt màu đen đường cong từ hốc mắt thẳng tới cái cằm, cũng không chính là nàng nước mắt xẹt qua vết tích.

Đương nàng nhìn thấy Trần Hi xoay người về sau, trên mặt biểu lộ lập tức liền trở nên kích động.

Liền phảng phất một cái ngâm nước người, rốt cục bắt được cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng đồng dạng.

Có lẽ là phát giác được Trần Hi thái độ có chút buông lỏng, nàng quỳ trên mặt đất, giãy dụa dùng đầu gối hướng về phía trước xê dịch một hai bước, có chút giọng lên kia lê hoa đài vũ gương mặt, muốn lại nói ra cái gì đủ để đá động Trần Hi tới.

Nàng gật gật miệng, nhưng vùng vẫy một chút về sau, nhưng vẫn là tương kia đã nói bên miệng sinh sinh nuốt xuống.

Theo sát lấy, nàng liền lần nữa cúi đầu bái xuống dưới.

Bởi vì nàng biết, hành động mãi mãi so ngôn ngữ càng dễ dàng đã động lòng người.

"Đứng lên đi."

Nhìn trước mắt cái này đỡ xuống tầng tầng xác ngoài, tình nguyện từ bỏ tự tôn cũng muốn vẫn hồi phụ thân sinh mệnh hiếu thuận nữ nhân, Trần Hi rốt cục vẫn là mềm lòng.

"Ba ba của người bệnh, ta sẽ trị."

Trần Hi cấp ra khẳng định trả lời chắc chắn.

Thế nhưng là, đương Ninh Thu Đồng nghe được Trần Hi hứa hẹn về sau, nhưng như cũ ngơ ngác nhìn qua Trần Hi.

Nét mặt của nàng nhìn qua có chút dờ dẫm, tựa hồ cũng không như trong tưởng tượng kích động như vậy cùng cao hứng.

Mà xuống một giây, nàng liền bỗng nhiên khóc ra tiếng tới.

Chỉ gặp nàng quỳ ngồi dưới đất, dùng tay bịt mặt, đột nhiên tựa như cái hài tử giống như lên tiếng gào khóc.

Bởi vì động tĩnh quá lớn, phụ cận đơn nguyên lâu bên trong thậm chí còn có mấy hộ nhân gia mở cửa sổ ra, muốn nhìn một chút bên ngoài đến tột cùng phát sinh chuyện gì.

Trần Hi cũng không tinh tường trong lòng của nàng lịch trình, cho nên cũng không biết nữ nhân này đến tột cùng thế nào.

Lúc này, tiểu gia hỏa cũng bị đánh thức.

Nàng dùng tay nhỏ vuốt vuốt ánh mắt của mình, tại ba ba trong ngực duỗi lưng một cái về sau, liền bị Ninh Thu Đồng tiếng khóc hấp dẫn lực chú ý.

Tiểu gia hỏa vội vàng ra hiệu Trần Hi thả nàng xuống tới.

Đội đến Trần Hi xoay người đem nàng phóng tới trên mặt đất về sau, tiểu gia hỏa liền trực tiếp chạy tới Ninh Thu Đồng bên cạnh, sau đó dùng tay nhỏ vỗ vỗ bờ vai của nàng, mười phần hiểu chuyện nói ra: "Tỷ tỷ, người đừng khóc, nài nài nói, nữ hài tử khóc nhiều sẽ không dễ nhìn."

Có lẽ là tiểu gia hỏa an ủi hiệu quả, Ninh Thu Đồng dần dần ngừng tiếng khóc.

Nàng dùng tay xoa xoa nước mắt, hai mắt đầm lệ trong mộng lung, lơ mơ thấy được tiểu gia hỏa bộ dáng.

Tiểu gia hỏa đi đến trước mặt nàng, đột nhiên vươn tay ôm lấy đầu của nàng, sau đó như cái tiểu đại nhân giống như, ngọt ngào an ủi: "Tỷ tỷ không khóc, niệm niệm chơi với người."

"Tạ ơn. . ."

Ninh Thu Đồng ôm lấy niệm niệm tiểu thân bản.

Mặc dù còn tại không ngừng ghen ngào, nhưng nàng trên mặt lại rốt cục có một tia hồi lâu không thấy đáng tươi cười.

. . .

Ninh Thu Đồng rời đi.

Khi lấy được Trần Hi khẳng định trả lời chắc chắn về sau, nàng cũng rốt cục có thể đỡ xuống trong lòng cái kia đạo bởi vì áy náy mà để nàng thống khổ vạn phần gông xiềng.

"Ba ba, tỷ tỷ kia vì cái gì sẽ khóc đâu?"

"Có thể là bởi vì nghĩ ba ba đi."

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi tại an tĩnh trong khu cư xá.

Đang nghe Trần Hi sau khi trả lời, tiểu gia hỏa lập tức liền bẹp hôn Trần Hi bên mặt một chút, sau đó dùng tay nhỏ ôm chặt lấy Trần Hi, miệng lầu bầu lấy nói ra: "Tỷ tỷ thật đáng thương, nghĩ ba ba, ba ba lại không ở bên người."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi sững sốt một chút, nhìn xem tiểu gia hỏa chăm chú hỏi: "Kia niệm niệm trước kia nghĩ ba ba thời điểm, có không khóc qua đây?"

"Mới không có đâu!"

Tiểu gia hóa nhử lại khuôn mặt nhỏ nhắn làm cái mặt quý, sau đó mới lớn tiếng nói ra: "Nãi nãi nói qua, nữ hài tử không thể khóc, khóc nhiều lớn lên sẽ không dễ nhìn!"

"Như thế, niệm niệm lớn lên về sau nhất định là cái đại mỹ nhân nhi, cho nên ngươi về sau cũng không thể lại khóc a, cẩn thận sẽ biến thành người quái dị."

"Hừ, ta mới sẽ không khóc đâu!" Tiểu gia hóa đem đầu uốn éo, một bộ ngạo kiều tiểu bộ dáng.

Trần Hi ôm tiểu gia hóa sau khi về đến nhà, mới phát hiện Trương thẩm sớm đã nghỉ ngơi.

Có thể là hấn vừa rồi một mực tắt máy nguyên nhân, Trương thẩm cho hấn đánh không thông điện thoại, cho nên liền tự mình ngủ trước.

Trần Hi lặng lẽ ôm niệm niệm đi vào phòng vệ sinh, sau đó dùng khăn nóng cho tiểu gia hóa tẩy lên mặt tới.

"Nãi nãi đã ngủ, niệm niệm đêm nay cùng ba ba cùng một chỗ ngủ, có được hay không?"

"Vậy ta muốn nghe ba ba kể chuyện xưa!"

"Ba ba kể cho ngươi vệt con xấu xí cố sự thế nào?"

"Tốt!"

Rửa mặt xong, Trần Hi liền ôm tiểu gia hóa về đến phòng, sau đó cho nàng nói về vệt con xấu xí cố sự.

Cố sự không lâu lắm, nhưng Trần Hi còn không có kể xong, tiểu gia hóa lại sớm đã ngủ thiếp đi.

Ánh trăng như nước, gió đêm du dương.

Nhìn xem nữ nhi ngoan ngoãn nằm ở Doanh Doanh đã từng ngủ qua vị trí, Trần Hi trong lòng nhất thời hơi xúc động.

Có lẽ mấy năm trước, Doanh Doanh cũng là tại trong phòng này, giống hấn dạng này lẳng lặng nhìn ngủ say nữ nhi. . .

Đây là nhà của hấn.

Hấn đã rời đi quá lâu, thậm chí còn bởi vậy đã mất đi sinh mệnh trung trọng yếu nhất đồ vật.

Cho nên, mặc kệ ngày mai sẽ phát sinh cái gì, hấn cũng sẽ không lại rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0 26 điều tra

Ngày kế tiếp, Tát Lợi phòng ăn.

Tối hôm qua nháo kịch đưa tới không nhỏ oanh động, nhưng cũng tiếc chính là , chờ đến khách sạn Bảo An nhân viên nhận được tin tức vội vàng chạy đến thời điểm, đánh người người đã nghênh ngang rời đi.

Nghe nói, sự tình gây có chút lớn, ngay cả xe cứu thương đều tới, hơn nữa còn từ trên lầu khiêng xuống một cái người, đoán chừng tổn thương không nhẹ.

Tát Lợi phòng ăn gây dựng mấy năm, còn chưa hề phát sinh qua ác liệt như vậy sự kiện.

Cũng không phải bởi vì nơi này bảo an rất tốt, mà là bởi vì đến nơi này dùng cơm cơ bản đều là một chút lên được mặt bàn nhân vật, tất cả mọi người là người có thân phận có địa vị, lại thế nào khả năng vì một chút chuyện nhỏ liền ra tay đánh nhau?

Cho nên việc này phát sinh về sau, phòng ăn quản lý từ tối hôm qua đến hiện tại cũng không hảo hảo ngủ qua một giấc.

Không phải sao, sáng sớm hán liền lại nhận được điện thoại, để hán nhanh đến phòng ăn phối hợp điều tra.

Đội đến hán đi vào phòng ăn thời điểm, thời gian cũng bắt quá là 9h sáng, phục vụ viên cũng còn không có đi làm, chỉ có mấy cái phòng bếp học đồ đang bận hôm nay mới mẻ rau quả đem đến phòng bếp.

Trông trái trong nhà ăn, chỉ có hai cái mặc đồ tây đen nam nhân lẳng lẳng đứng tại nơi đó.

Nếu như hai cái này âu phục nam đeo lên kính mát, ngược lại thật là có mấy phần phim khoa học viễn tưởng « người áo đen » cảm giác.

Hai người lấy ra một chút mình căn cứ chính xác kiện.

Bất quá quản lý còn không có nhìn tình huống giấy chứng nhận bên trên đơn vị cùng danh tự, bọn hán liền đã thật nhanh thu về, sau đó hỏi tới chuyện đã xảy ra.

Phòng ăn quản lý mặc dù cảm thấy có chút kỳ quái, mình tối hôm qua rõ ràng liền đã ghi chép qua bút lục, vì cái gì hôm nay còn có người đến hỏi thăm.

Nhưng nhìn hai cái này âu phục nam nhân vênh vào hung hăng bộ dáng, rõ ràng không phải cái gì tốt gây tồn tại, thế là hán liền thành thành thật thật đem mình biết đến tất cả đều một lần nữa nói một lần.

Kỳ thật hán lúc ấy căn bản cũng không tại sân thượng, chỗ biết đến hết thấy đều là từ phục vụ viên trong miệng nghe được.

Nghe nói, lúc đương thời hai nam nhân rùm beng, động thủ kia người, một bàn tay liền đem bày ra bình rượu bàn dài cho vỡ gãy.

Về sau bọn hán lại cãi lộn vài câu, sau đó đánh người người liền động thủ.

Căn cứ phục vụ viên miêu tả, lúc ấy bọn hán thậm chí đều không có nhìn tình huống đánh người người động tác, bị đánh nam nhân kia liền đã bay ra ngoài, sau đó đâm vào rào chắn phía trên.

Một bàn tay đánh gãy một đầu bàn dài? Một cước liền đem người cho đập bay xa hai, ba mét? Hơn nữa còn trọng thương đến cần xe cứu thương khiêng đi?

Đối với cái này, phòng ăn quản lý thế nhưng là từ đầu tới cuối duy trì lấy thái độ hoài nghi, bất quá khi đó ở đây hai cái phục vụ viên đều nói như vậy, cho nên hán cũng chỉ có thể như thế cùng cảnh sát giằng.

Về phần cảnh sát tin hay không, vậy thì không phải là hán có khả năng quan tâm chuyện.

Hai cái âu phục nam nhân nghe xong phòng ăn quản lý giảng thuật về sau, liền để quản lý dẫn bọn hán đi sân thượng.

Trên sân thượng, tám kia gãy mất bàn dài còn chưa kịp thu thập, cho nên bọn hán hướng thẳng đến bàn dài đi đi qua.

Một người trong đó ngồi xổm ở cái bàn đứt gãy chỗ, cẩn thận nhìn qua về sau, lấy điện thoại di động ra vỗ xuống mấy trương ảnh chụp.

Mà đối thành bên ngoài một người thì tại phòng ăn quản lý miêu tả dưới, đại khái xác định đã thương người sự kiện phát sinh lúc vị trí cụ thể.

Hai người từ cẩn thận nhìn kỹ nhìn hiện trường, đồng thời ghi lại một đoạn video về sau, lúc này mới chuẩn bị rời đi.

Mà lúc này, phòng ăn quản lý thì lo lắng mà hỏi: "Cảnh sát, ngày hôm qua người . . Không có sao chứ?"

Tất Lợi phòng ăn dù sao cũng là Trung Hải thành phố số lượng không nhiều Michelin Nhất tinh phòng ăn, nhưng ngàn vạn không thể bởi vì cái này đột nhiên xuất hiện ác liệt sự kiện đập chiều bài.

"Còn chưa có chết."

Trong đó một tên đồ tây đen lạnh lùng quẳng xuống một câu về sau, hai người liền rời đi, lưu lại phòng ăn quản lý một mình đứng tại trên sân thượng phát ra ngốc.

"Còn chưa có chết?"

Phòng ăn quản lý có chút mờ mịt nhìn xem hai người rời đi bóng lưng, suy nghĩ một hồi sau mới bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, sau đó một mặt sợ hãi tự nhủ: "Còn không có tất thờ ỷ tử?"

. . .

Trần Hi hôm nay cũng không có ra ngoài, mà là tại trong nhà bồi tiểu gia hỏa đọc cho tới trưa sách.

Trong lúc đó, Lâm Huyền cùng Ninh Thu Đồng phân biệt gọi điện thoại cho hán.

Lâm Huyền đã xác nhận Triệu Nguyên tình huống.

Nghe nói, Triệu Nguyên tôn trọng rất nghiêm trọng, chỉ nửa bước đều bước vào Quỷ Môn quan.

Cũng may mà người Triệu gia mạch rộng lớn, trong đêm mời tới một vị chủ trị Y sư vì Triệu Nguyên chấp hành giải phẫu, lúc này mới kịp thời đem hán từ Quỷ Môn quan kéo lại.

Bất quá mệnh mặc dù bảo vệ, nhưng người lại vẫn còn đang hôn mê bên trong, cũng không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại.

Lâm Huyền mười phần không yên lòng Trần Hi sẽ bị cảnh sát bắt đi, thế là không ngừng thuyết phục Trần Hi rời đi Trung Hải, tới trước nơi khác tránh đầu gió.

Dù sao, Triệu Nguyên còn chưa có chết, cố ý tôn trọng tội cùng tội cố ý giết người thế nhưng là có bản chất khác nhau.

Chỉ cần Trần Hi không bị cảnh sát bắt lấy, chờ Triệu Nguyên tốt về sau, có lẽ nàng liền có thể ngấm lại biện pháp, cùng Triệu Nguyên hiệp nghị giải quyết riêng.

Nhìn ra được Lâm Huyền xác thực bởi vì việc này mà thao nát tâm, bởi vậy, Trần Hi vì để cho nàng yên tâm, thế là liền làm bộ đáp ứng đề nghị của nàng, nói mình chờ một lúc liền sẽ mang nhiệm vụ rời đi.

Lâm Huyền yên tâm, sau đó lại dặn dò Trần Hi vài câu, vô luận Trần Hi gặp được khó khăn gì, đều trước tiên gọi điện thoại cho nàng.

Sau khi để điện thoại xuống, Trần Hi tâm tình quả thực có chút phức tạp.

Cũng không phải đang hối hận tự mình ra tay quá nặng đi, mà là tại hối hận mình tối hôm qua hành vi quả thật có chút quá mức xúc động.

Có lẽ là bởi vì tại Thiên Toàn giới đợi quá lâu nguyên nhân, sát phạt quả quyết đã dần dần trở thành một loại bản năng.

Cho nên khi Triệu Nguyên lần nữa mở miệng khiêu khích, thậm chí còn đề cập đến Tàn Nhược Doanh ba chữ này về sau, hán tại chỗ liền không kiểm soát, đồng thời còn bởi vậy động sát tâm.

Bây giờ trở về nhớ tới, nếu như mình lúc ấy có thể hơi tỉnh táo một chút, trước rời đi sân thượng, chờ đến có đầy đủ không ở tại chỗ chứng minh về sau, lại thần không biết quỷ không hay cầm xuống Triệu Nguyên, tự nhiên cũng liền không có những này hậu quả.

Tựa như một cái người nguyên thủy đột nhiên từ xã hội nguyên thủy đi vào xã hội hiện đại đồng dạng.

Khắp nơi đều là ước thúc, loại này cảm giác thực để Trần Hi có chút không thoải mái.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Triệu Nguyên thế mà không có chết, điểm ấy ngược lại là có chút ngoài Trần Hi dự kiến.

Cái kia một cước xuống dưới, uy lực cũng không so ô tô đụng vừa đưa ra nhẹ.

Muốn hay không bỏ đao đầu?

Trần Hi một bên dạy tiểu gia hỏa đọc sách, một bên chăm chú suy nghĩ lên vấn đề này tới.

Ngay tại hán cùng Lâm Huyền thông xong điện thoại không bao lâu, Ninh Thu Đồng điện thoại cũng tới.

Mặc dù Ninh Trọng Quốc tại ăn vào được hoàn về sau, tình huống thân thể đã có chỗ chuyển biến tốt đẹp, nhưng hán bệnh này một ngày không có khỏi hẳn, Ninh Thu Đồng tâm liền từ đầu đến cuối treo xâu xâu treo ở giữa không trung, thế là liền khẩn cầu Trần Hi mau chóng bắt đầu trị liệu.

Trần Hi suy tính một chút, dưới mắt cảnh sát lúc nào cũng có thể tìm tới cửa, mặc dù không có khả năng bắt đến hán, nhưng lại rất có thể lại bởi vậy hù đến Trương thẩm.

Vì không cho Trương thẩm lo lắng, thế là, Trần Hi cân nhắc một chút về sau, liền ở trong điện thoại hỏi: "Ta hôm qua đã thương một cái người, trọng thương, bây giờ còn chưa thoát khỏi nguy hiểm kỳ, năng đối xử công bằng sao?"

Ninh Thu Đồng sững sốt một chút, vội vàng trả lời: "Năng nói với ta hạ tình huống cụ thể sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

0 27 hoà giải

Ninh Thu Đồng nghe xong Trần Hi giảng thuật về sau, quả thực cảm thấy có chút kinh ngạc.

Nói thật, nàng đối Trần Hi ấn tượng cũng không tệ lắm.

Dứt bỏ hiểu lầm lúc trước, liền từ cái này mấy lần tiếp xúc đến xem.

Ninh Thu Đồng cảm thấy Trần Hi hẳn là một cái thành thực ôn trọng người mới đúng.

Nhưng nàng không nghĩ tới chính là, liền là Trần Hi dạng này một cái thành thực ôn trọng, hơn nữa còn mang theo một cái mấy tuổi hài tử nam nhân.

Thế mà cũng có thể tại giận dữ đem người đánh thành trọng thương, thậm chí còn có nguy hiểm tính mạng.

Bởi vậy, có thể nghĩ hẳn lúc ấy là nên đến cỡ nào phần nộ. . .

Ninh Thu Đồng vốn là muốn đề nghị từ nàng xuất tiền bồi giao người bị hại, tranh thủ cùng người bị hại đạt thành hoà giải hiệp nghị.

Dù sao, đây là tốt nhất mà lại nhất trực tiếp giải quyết biện pháp.

Bất quá khi nàng giải được người bị hại thân phận về sau, lại lập tức phủ định mình cái này đề nghị.

Trung Hải rất lớn, nhưng vòng tròn lại rất nhỏ.

Ninh Thu Đồng nhận biết Triệu Nguyên, cũng hiểu rất rõ nguyên lã tập đoàn, bởi vì nàng cùng nguyên lã tập đoàn còn có nhất định nghĩa vụ vắng lai.

Triệu Nguyên cái này người thanh danh một mực không tốt lắm, nếu như nói Ninh Thu Đồng là phú nhị đại bên trong nhất là ưu tú đại biểu, như vậy Triệu Nguyên rõ ràng liền là phú nhị đại bên trong nhất là vụng về đại biểu.

Bởi vì bị đánh người thân phận có chút đặc thù, cho nên Ninh Thu Đồng cũng không dám cam đoan có thể bang Trần Hi giải quyết chuyện này.

Bởi vậy cúp điện thoại về sau, nàng liền trực tiếp lên lầu tìm được Ninh Trọng Quốc.

Ninh Trọng Quốc đã xuất viện.

Bởi vì phổi hư hao bộ phận đã cắt bỏ, lại tăng thêm kịp thời ăn vào Trần Hi đan dược, cho nên cái này hai ngày hẳn khí sắc có rõ ràng chuyển biến tốt đẹp.

Liền ngay cả Tạ giáo thụ đang vì hắn kỹ càng kiểm tra một phen về sau, cũng không nhìn được có chút tầm tắc lấy làm kỳ lạ.

Ninh Trọng Quốc tựa hồ rất không thích bệnh viện bầu không khí, Tạ giáo thụ trải qua đề nghị không có kết quả về sau, cuối cùng chỉ có thể ở Ninh Trọng Quốc mãnh liệt yêu cầu dưới, vì hắn làm thủ tục xuất viện.

Hắn hiện tại bệnh tình đã được đến hữu hiệu khống chế, chỉ cần đúng hạn uống thuốc, không muốn dẫn phát vết thương nhiễm trùng, nát rữa chờ đi chứng, cơ bản vẫn là sẽ không ra vấn đề lớn.

Dù sao nhân thể không phải máy móc làm, nếu như không phải mười phần cần thiết tình huống, đương nhiên vẫn là tận lực không khai đao tốt.

Ninh Thu Đồng đi vào Ninh Trọng Quốc gian phòng thời điểm, hắn chính nằm ở trên giường lẳng lẳng nhìn sách.

Đương Ninh Trọng Quốc nhìn thấy Ninh Thu Đồng kia một mặt sầu mi khổ kiểm đáng vẻ về sau, lại lập tức liền nở nụ cười, hỏi: "Thế nào? Trần Hi điện thoại cho ngươi rồi?"

"Hắn cũng cho ngươi gọi điện thoại?" Ninh Thu Đồng hơi nghi hoặc một chút hỏi ngược lại.

"Ta đoán." Ninh Trọng Quốc lắc đầu, một mặt thần bí nói.

"Cha!"

Gặp cái kia bức phong khinh vân đậm bộ dáng, Ninh Thu Đồng không khỏi giậm chân một cái, oán giận nói: "Trần Hi nếu như bị cảnh sát bắt lấy, bệnh của ngươi nhưng là không còn người có thể trị!"

"Nhìn ngươi kia sầu mi khổ kiểm đáng vẻ, là vì chuyện xảy ra tối hôm qua a?"

"Ngươi biết phát sinh chuyện gì?"

"Đó là đương nhiên, ba ba cũng không có mặt mờ, vừa rồi trên TV còn tại chỗ đâu. . ."

Ninh Thu Đồng bưng lên một chén nước đi vào Ninh Trọng Quốc trước mặt, đem chén nước đưa cho hắn về sau, lúc này mới nghiêm túc nói ra: "Cha, người cũng đừng đùa ta, hiện tại cũng không phải nói đùa thời điểm."

Ninh Trọng Quốc tiếp nhận chén nước, uống một hớp nước về sau, lúc này mới nhìn xem nữ nhi cười hỏi: "Buổi sáng ta liền nhận được điện thoại, Trần Hi đã thương là Triệu Nguyên a?"

"Ân, nghe nói Triệu Nguyên tổn thương rất nghiêm trọng, hiện tại cũng còn không có thoát ly kỳ an toàn. . ."

"Người liền không hỏi một chút hắn, là thế nào đem Triệu Nguyên đánh thành dạng này?"

"A?"

Ninh Thu Đồng sững sốt một chút, rõ ràng có chút không hiểu Ninh Trọng Quốc chú ý điểm làm sao lại tại nơi này.

Gặp nữ nhi một mặt mờ mịt bộ dáng, Ninh Trọng Quốc cười cười, đem chén nước đưa cho nàng về sau, lúc này mới bình tĩnh nói ra: "Yên tâm đi, lão Triệu cùng ta là bạn cũ, hắn có hai cái nhi tử, cái này tiểu nhi tử vốn là bất tranh khí, bây giờ bị nhân giáo huấn một chút cũng là chuyện tốt. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc dừng một chút, nhìn Ninh Thu Đồng một chút sau mới tiếp tục nói ra: "Thu Đồng, đã Trần Hi đã đáp ứng người, sẽ lại cứu ra tay ba ba một lần, vậy các người cũng hắn là xem như tiêu tan hiềm khích lúc trước đi?"

"Ách, xem như thế đi. . ."

Ninh Thu Đồng giờ phút này biểu lộ hơi khác thường.

Đang nghe Ninh Trọng Quốc vấn đề về sau, nàng trên mặt lập tức liền nổi lên một tia đỏ ửng, theo sát lấy ngay cả vành tai đều đỏ.

Ninh Trọng Quốc còn tưởng rằng Ninh Thu Đồng là biết Trần Hi không phải lừa đảo về sau, cho nên mới sẽ cảm thấy đỏ mặt.

Hắn lại sao có thể nghĩ đến, Trần Hi chỉ cho nên sẽ bắt kẻ hiềm khích lúc trước xuất thủ lần nữa, đây chính là nữ nhi dùng xuống quỹ cầu tới cơ hội. . .

"Đã Trần Hi không so đo trước người hành vi, như vậy từ hôm nay lên, Trần Hi chính là chúng ta Ninh gia thượng khách. Người về sau cũng cùng hắn chỗ tốt quan hệ, hiểu chưa?"

"Ân."

"Đi thôi, cho Trần Hi gọi điện thoại, nói cho hắn biết sự tình đã giải quyết."

Ninh Thu Đồng nhẹ gật đầu, sau đó rời khỏi phòng.

Nàng đi trên đường, trong đầu nhưng không khỏi hồi tưởng lại tối hôm qua cái kia hình tượng.

Một thế anh danh đều bị hủy bởi một khi. . . Nhất định phải cảnh cáo hắn, không cho phép nói ra!

Vừa nghĩ tới mình quỹ gởi Trần Hi trước mặt bộ dáng, lập tức liền để nàng cảm thấy có chút xấu hổ giận dữ không hiểu.

Đợi đến Ninh Thu Đồng rời đi về sau, Ninh Trọng Quốc để tay xuống bên trên sách, ngược lại có chút khó khăn cầm lên trên tủ đầu giường phần tài liệu kia.

Hắn nhìn xem tư liệu, tự lẩm bẩm: "Mất tích năm năm?"

. . .

Trung Hải bệnh viện nhân dân, icu trọng chứng giám hộ thất.

Triệu Nguyên nằm ở trên giường bệnh, ngoài miệng mang theo dưỡng khí che đây, từ tối hôm qua hiện tại cũng chưa tỉnh lại.

Tại giường bệnh của hắn bên cạnh, thì ngồi một cái nhìn qua ước chừng ba bốn mươi tuổi quý phụ nhân.

Quý phụ nhân nhìn trước mặt hôn mê bất tỉnh nhi tử, trong lòng quả thực đau lòng không thôi.

Lúc này, cửa phòng bệnh mở.

Một người mặc đồ vét, nhìn qua ước chừng hơn ba mươi tuổi nam nhân đi đến, sau đó thấp giọng hướng nàng báo cáo.

Nghe xong nam nhân báo cáo về sau, cái này quý phụ nhân bỗng nhiên đứng lên, sau đó mang theo một mặt khó có thể tin biểu lộ, nghiêm nghị nói: "Cái

gi? Hoà giải?"

"Đúng vậy, lão bản nói, Trung Hải viễn dương lão Ninh tổng ra mặt làm người hoà giải, mà lại mang đến một trăm triệu hợp đồng làm nhận lỗi, cho nên hẳn không có biện pháp cự tuyệt. . ."

"Không có biện pháp cự tuyệt? !"

Nữ nhân phần nộ, nàng vẫy tay, chỉ vào nằm ở trên giường hôn mê bất tỉnh Triệu Nguyên quát ầm lên: "Hắn nhĩ tử bị người đánh gãy tám cái xương sườn, hiện tại còn nằm ở trên giường tỉnh không đến, một trăm triệu hợp đồng liền có thể mua xuống hắn nhĩ tử một cái mạng?"

Nam nhân không còn dám nói chuyện, thế là liền cúi đầu đứng ở bên cạnh.

"Lão vương bắt đàn quả nhiên là không có đem Nguyên nhĩ đương mình thân sinh. . ."

Nữ nhân sung mãn lồng ngực không ngừng phập phồng, xem ra quả thực là khí không nhẹ.

Phát tiết sau một lúc, nữ nhân hơi khống chế một chút tâm tình của mình, lạnh lùng nói ra: "Người trở về nói cho Triệu Dĩ Lăng, hẳn làm cha mặc kệ nhĩ tử chết sống, ta cái này làm mẹ cũng không thể mặc kệ, hẳn không truy cứu, cũng không đại biểu ta liền không truy cứu!"

Tiếng nói của nàng vừa mới rơi xuống, lúc này, ngoài cửa nhưng lại vào một cái người.

Người kia nhìn qua cùng Triệu Nguyên ngược lại là dài giống nhau đến mấy phần, bất quá niên kỷ lại phải lớn hơn một chút.

"Nhị nương, đây là tại phát cái gì tính tình đâu?"

Nữ nhân thấy được người tới, lập tức liền sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, có chút không vui quát: "Người đến nơi này làm gì?"

"Nghe nói đệ đệ nhập viện rồi, ta cái này làm ca ca hợp lý đã muốn tới thăm thăm viếng mới đúng."

Người tới rõ ràng là Triệu Nguyên cùng cha khác mẹ huynh đệ, Triệu Thần.

Nữ nhân nghe được hẳn sau cũng không có trả lời, chỉ là lạnh lùng nhìn xem hắn.

Thấy thế, Triệu Thần nhún vai, tiếp tục đối nàng nói ra: "Nhị nương, có một số việc không phải người nghĩ như vậy đơn giản. Cho nên cái này mấy ngày, người ngay tại bệnh viện hảo hảo chiếu cố đệ đệ đi, về phần những chuyện khác, cũng không cần người quan tâm."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

0 28 khởi nguyên

Triệu Nguyên sự tình giải quyết.

Mặc dù không biết Ninh Thu Đồng là thế nào giải quyết, bất quá Trần Hi đợi hai ngày nhưng như cũ không có chờ đến cảnh sát tới cửa về sau, hẳn cũng bỏ đi tâm tới.

Trương thẩm cái này hai ngày đã bắt đầu kỳ quái Trần Hi vì cái gì một mực không có đi làm, mặc dù bị Trần Hi dán tạm thời làm đi qua, nhưng nếu như hắn còn như vậy cả ngày đều ở nhà mang hải tử, đoán chừng vẫn là sẽ để cho Trương thẩm hoài nghi.

Cho nên Trần Hi nghĩ nghĩ, liền cùng Ninh Thu Đồng liên hệ, chuẩn bị bắt đầu vì Ninh Trọng Quốc tiến hành trị liệu, thuận tiện trả cái này một cái nhân tình.

Sáng sớm, Ninh Thu Đồng phái tới lái xe liền đã chờ ở cửa tiểu khu.

Tiểu gia hỏa biết ba ba đây là muốn đi làm việc, thế là liền học Trương thẩm như thế, nài thanh nãi khí dặn dò: "Ba ba làm việc cho tốt, ban đêm về sớm một chút, chúng ta chờ người ăn cơm chiều."

"Niệm niệm thật ngoan, thân một cái."

Trần Hi chỉ mình bên mặt , chờ đến tiểu gia hòa bệp một ngụm đích thân lên đến về sau, hần lúc này mới hài lòng ra cửa.

Sau khi lên xe, lái xe liền trực tiếp mang theo hần đi tới Cẩm Thành biệt uyển.

Mà cái này một lần, hần hưởng thụ đãi ngộ cùng bên trên một lần rõ ràng khác biệt.

Xe vừa mới dừng lại, Ninh Thu Đồng liền đã mười phần khách khí vì Trần Hi mở cửa xe ra.

Có lẽ là tâm lý vẫn cảm thấy có chút khó chịu, đương Trần Hi xuống xe nhìn Ninh Thu Đồng một chút về sau, Ninh Thu Đồng mặt lập tức lại nhìn không được đỏ lên.

"Trần tiên sinh, làm phiền ngài."

Có lẽ là vì che giấu bối rối của mình, Ninh Thu Đồng có chút dịch ra ánh mắt, có chút không dám cùng Trần Hi đối mặt.

"Không có việc gì."

Trần Hi nhẹ gật đầu, sau đó liền tại Ninh Thu Đồng dẫn đầu dưới, lần nữa bước vào biệt thự đại môn.

Ninh Trọng Quốc bởi vì vừa mới làm giải phẫu nguyên nhân, cho nên không có biện pháp xuống lầu nghênh đón Trần Hi, Ninh Thu Đồng liền mang theo hần đi thẳng tới Ninh Trọng Quốc phòng ngủ.

"Trần tiên sinh, không có ý tứ, trước đó là chúng ta có mắt không trông, mong rằng ngài bỏ qua cho. . ."

Ninh Trọng Quốc một bên nói chuyện, còn vừa muốn ngồi dậy.

Bất quá hần cái này khẽ động, lại kéo tới trên thân còn không có khép lại vết thương, lập tức liền sắc mặt trắng nhợt, nhìn không được phát ra kêu đau một tiếng.

"Cha, ngài chớ lộn xộn, ta đến dìu ngài." Ninh Thu Đồng vội vàng chạy đến Ninh Trọng Quốc bên người, luống cuống tay chân đỡ hần lên ngồi xuống.

"Không có việc gì, ngài cũng không cần khách khí như vậy, dù sao các ngài cũng coi như giúp ta một đại ân."

Trần Hi điểm một cái, đi vào Ninh Trọng Quốc bên người, sau đó trực tiếp cầm cổ tay của hần.

Ninh Trọng Quốc tình huống xác thực tốt hơn nhiều.

Trận kia giải phẫu mặc dù sớm phát động một mực tiềm phục tại hần thể nội tai hoạ ngầm, nhưng cũng bởi vì hần kịp thời ăn vào Trần Hi Bồi Nguyên đan, để bộc phát tai hoạ ngầm một lần nữa đạt được khống chế, cho nên Ninh Trọng Quốc tình huống hiện tại nhìn qua so đoạn thời gian trước còn tốt hơn rất nhiều.

"Thu Đồng, ngài đi ra ngoài trước đi, ba ba có chuyện muốn theo Trần tiên sinh đơn độc nói chuyện."

Ngay tại Trần Hi vì Ninh Trọng Quốc bắt mạch đồng thời, Ninh Trọng Quốc lại đột nhiên để Ninh Thu Đồng né tránh một chút.

Mặc dù có chút không rõ cho nên, bất quá Ninh Thu Đồng do dự một chút về sau, vẫn là thành thành thật thật đi ra phòng ngủ.

Ninh Trọng Quốc rõ ràng không muốn để cho Ninh Thu Đồng biết một số việc, cho nên đợi đến Ninh Thu Đồng rời đi về sau, Trần Hi lúc này mới bình tĩnh hỏi: "Ninh tiên sinh, ngài đến tốt cùng là bị ai đã thương?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lập tức nở nụ cười, cảm thán nói: "Ngài đã nhìn ra?"

"Bình thường tới nói, nhân thể hần là có cơ bản nhất bản thân chữa trị công năng, thế nhưng là ngài tại thụ thương về sau, thân thể lại không có khôi phục, ngược lại còn tại không ngừng chuyển biến xấu. Trước ngài hần là cũng dùng qua có thể tạm thời áp chế thương thể dược vật, cho nên mới năng một mực kiên trì đến hiện tại, đúng không?"

"Ngài nói không sai, đúng là dạng này. Nếu không phải ta trước đó may mắn gặp được một vị cao nhân, sợ là chính như lời ngài nói như thế, sống bất quá năm mươi. . ."

"Cao nhân?"

"Đúng, một vị ẩn thế cao nhân, hần cho ta một viên đan dược, cùng ngài cho viên kia không sai biệt lắm, đều có thể ức chế ta thương thể bên trong cơ thể."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi sửng sốt một chút.

Hần cho Ninh Trọng Quốc nhưng là lấy Tiên gia thủ pháp luyện chế Bồi Nguyên đan, mặc dù chữa thương chỉ là Bồi Nguyên đan kèm theo tác dụng

nhưng hiệu quả nhưng tuyệt đối so trên Địa Cầu hết thấy được vật đều có tác dụng

Trên Địa Cầu vậy mà cũng có người có thể luyện chế tương tự đan dược?

Nghĩ đến cái này, Trần Hi liền lại tiếp tục hỏi: "Kia đã thương người, đến tốt cùng là người nào vậy?"

"Là Nam Dương một vị Hóa Kinh cao thủ, ba năm trước đây ta đi Nam Dương đàm một chuyện làm ăn, không nghĩ tới lại không nhỏ tâm đắc tội hấn, bởi vậy gặp hấn ám toán, rơi xuống như thể bệnh căn."

"Hóa Kinh cao thủ? Cái gì đồ vật?"

Lúc này đến phiên Ninh Trọng Quốc ngắt ngắc cả người.

Hắn đang nghe Trần Hi vấn đề về sau, lập tức liền hơi có vẻ kinh ngạc nhìn Trần Hi một chút, thử dò xét nói: "Trần tiên sinh, người không phải giới võ thuật người?"

"Giới võ thuật?" Trần Hi có chút không rõ cho nên.

Ninh Trọng Quốc gặp hấn biểu lộ không giống giả mạo, mặc dù trong lòng còn có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là giải thích nói: "Vũ khí lạnh thời đại mặc dù đã sớm đi qua, bất quá truyền thống võ thuật lại một mực lưu truyền xuống tới. Ta nói tới Hóa Kinh cao thủ, cũng không phải bên ngoài những cái kia đánh lấy truyền thống võ thuật chiêu bài nhưng trên thực tế lại sẽ chỉ một chút khoa chân múa tay lừa đảo. Cao thủ chân chính một chưởng liền có thể đánh gãy hai centimet dày thép tấm, một quyền liền có thể đánh gãy một gốc to cỡ miệng chén thân cây, có thể nói là đột phá nhân thể cực hạn, đứng ở một khác một cái độ cao."

Nghe được hấn về sau, Trần Hi không khỏi hơi kinh ngạc mà hỏi: "Lợi hại như vậy? Ta trước đó làm sao chưa hề chưa nghe nói qua đâu? Những người này còn không từng cái đều là Olympic quán quân rồi?"

"Có thể hỏi ra vấn đề như vậy, xem ra Trần tiên sinh người thật đúng là không phải giới võ thuật người. . ."

Ninh Trọng Quốc nhìn về mặt mờ mịt Trần Hi, đột nhiên hỏi ngược lại: "Không biết người đối nghiêm trị có bao nhiêu hiểu rõ?"

"Nghiêm trị? Không thể nào tình huống, khi đó ta còn không có xuất sinh. . ."

"Ha ha, kia cố sự coi như lớn."

Tại Ninh Trọng Quốc giảng thuật dưới, giới võ thuật ba chữ này cũng rốt cục tại Trần Hi trước mặt chậm rãi mở ra nó khăn che mặt bí ẩn.

Trung Quốc võ thuật bắt nguồn xa, dòng chảy dài, sớm nhất có thể truy tố đến Hạ Chu thời kì, bất quá thời điểm đó võ thuật càng giống là Vũ Thuật.

Thăng đến về sau, Hoa Đà sáng chế ra Ngũ Cầm hí, đến tận đây, Trung Quốc võ thuật cũng rốt cục nghênh đón mạnh mẽ phát triển, từ đây về sau lưu phái san sát, quyền loại lộn xộn hỗn, vô số võ đạo cao thủ nhao nhao tại lịch sử trường hà bên trong lưu lại mình danh tự.

Giới võ thuật cuối cùng một lần thời đỉnh cao là vào cuối nhà Thanh dân sơ thời điểm, khi đó cao thủ xuất hiện lớp lớp, đại sư tụ tập, có thể nói là tập võ tốt nhất thời đại.

Nhưng ở cái này về sau, cả một nhân loại xã hội liền bắt đầu chậm rãi từ vũ khí lạnh thời đại chuyển biến làm vũ khí nóng thời đại, đương một cái đũa bé cầm thương đều có thể tùy tiện giết chết một cái tập võ nhiều năm võ đạo cao thủ về sau, giới võ thuật cũng chủ định sẽ đi hướng suy sụp.

Bất quá, suy sụp cũng không đại biểu Diệt Tuyệt.

Chân chính để giới võ thuật biến mất tại công chúng trong tầm mắt, đến mức người bình thường căn bản cũng không biết võ thuật ngoại trừ biểu diễn cũng có thể giết người, hoàn toàn là bởi vì một quốc gia đặc thù cơ cấu xuất hiện.

Vô liên, tên đầy đủ quốc tế võ thuật liên hiệp hội (International Nati Nal - võ Shu - Federati N), tên gọi tắt i võ F. Tại năm 1990 ngày mùng 3 tháng 10 tại Trung Quốc thủ đô Thượng kinh thành lập. Thành lập mới bắt đầu liền đối ngoại tuyên bố đây là một cái lấy thôi động từng cái quốc gia cùng địa khu võ thuật đoàn thể liên hợp cùng thống nhất, xúc tiến quốc tế võ thuật vận động phát triển tổ chức.

Nhưng trên thực tế, Trung Quốc giới võ thuật đám võ giả mới biết, cái này tại người bình thường trong mắt nhìn như rất tầm thường một tổ chức, phía sau đến tốt cùng ẩn giấu đi cái gì.

Vô liên thành lập, đơn giản tới nói là bởi vì một câu chuyện xưa.

Hiệp dùng võ phạm cấm.

Thế kỷ trước mười năm thay mặt, Trung Quốc bên trong thế cục rung chuyển, trị an hỗn loạn, lưu manh hỗn đản làm điều phi pháp, hoành hành Vô Kỵ.

Văn văn chỉ là phổ thông tiểu lưu manh xã hội đen thì cũng thôi đi, đáng sợ là, một chút võ đạo cao thủ ỷ vào mình một thân tinh xảo võ học tu vi, không nhìn quốc gia pháp luật kỷ cương pháp quy, tùy ý làm bậy, tai họa một phương.

Mệnh mông đại quốc loạn trong giấc ngoài, bách tính dân chúng lâm than, sinh hoạt khổ không thể tả.

Loại nguy cơ này thời khắc, quốc gia lãnh đạo quyết định thật nhanh, quyết định trọng quyền xuất kích, nguyên một trong nước oai phong tà khí, còn bách tính một cái tươi sáng cần khôn.

Cả nước nghiêm trị tùy theo mở ra, từ trọng, sẽ nghiêm trị, từ nhanh phán quyết cùng chấp hành, ngăn ngừa thời gian một năm liền rõ ràng cải thiện trong nước tập tục.

Bất quá, người bình thường phạm tội địa phương cảnh sát còn có thể hữu hiệu ngăn chặn, võ đạo cao thủ phạm tội, địa phương cảnh sát liền có vẻ hơi lòng có dư mà lực thua.

Tại loại tình huống này, quốc gia lại lần nữa phát xuống chỉ lệnh, an toàn lục bộ theo thời thế mà sinh.

An toàn lục bộ, an toàn quốc gia bộ hạ hạt đặc thù bộ môn, một cái đặc biệt nhằm vào võ đạo cao thủ phạm tội mà thành lập đặc thù bộ môn.

Cũng chính là theo nó dần sinh kia một ngày lên, Trung Quốc giới võ thuật liền nghênh đón một trận tựa hồ mãi mãi cũng tỉnh không đến ác mộng.

Thế gia, môn phái, ẩn thế cao nhân, không một không tại an toàn lục bộ giám thị dưới, ngoan ngoãn thu hồi mình móng vuốt, đảng hoàng giống một con nuôi trong nhà con mèo nhỏ đồng dạng, mọi cử động bị quốc gia một mực đem không.

Một năm sau, nghiêm trị cuối cùng kết thúc, cả nước xã hội tập tục trải qua trận này tẩy lễ sau tựa như tân sinh, trăm họ Cao hô tươi sáng cần khôn, thanh thiên còn tại.

Không quá nghiêm khắc đánh mặc dù kết thúc, nhưng Trung Quốc giới võ thuật nghe đến đã biến sắc an toàn lục bộ nhưng lại chưa giải tán, mà là từ tối thành sáng, lúc mình biến hoá, trở thành hiện tại quốc tế võ liên, cũng bởi vậy đi hướng trước sân khấu, trở thành một cái quốc tế tính cỡ lớn tổ chức, thậm chí còn thường xuyên cử hành một chút râu ria võ thuật tranh tài.

Mà trong bóng tối, võ liên nhưng như cũ toàn quyền phụ trách giám sát quản lý Trung Quốc giới võ thuật trật tự, ngăn chặn hiệp dùng võ phạm cấm sự kiện lần nữa phát sinh.

Thanh này treo tại Trung Quốc giới võ thuật trên đầu thanh kiếm Damocles, cũng chân chính quét sạch Trung Quốc tươi sáng cần khôn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0 29 Võ đạo

Võ đạo có cảnh giới phân chia, đã biết ba cái cảnh giới là: Minh kinh, Âm Kinh, Hóa Kinh.

Minh kinh, tức võ đạo cái thứ nhất cảnh giới.

Cảnh giới này giảng cứu bên ngoài ba hợp, tức vai cùng hông hợp, khuỷu tay cùng đầu gối hợp, tay cùng đùi hợp.

Cái gọi là bên ngoài ba hợp, kỳ thật chính là muốn cầu võ giả học được hoàn mỹ chương không thân thể của mình.

Một khi ra quyền, như vậy bấp bệch toàn thân gân cốt liền có thể tự nhiên mà vậy phối hợp xuất lực, tiện tay một quyền đều có thể đánh ra toàn thân lực lượng mạnh nhất.

Minh kinh đỉnh phong võ giả tập trung lực lượng toàn thân, một quyền đánh đi ra liền sẽ có ba một tiếng vang nhỏ, mà cái này, cũng không phải đến từ thân thể chỗ khớp nối thanh âm, mà là bởi vì ra quyền quá nhanh, nắm đầm mang theo lên tiếng xé gió.

Liền như là cầm một cây cây gỗ tại nửa không trung nhanh chóng vung vẩy lúc, không trung cũng sẽ vang lên là tà tiếng xé gió, đây chính là Minh kinh đỉnh phong ngàn vàng khó mua một thanh âm vang lên võ học đạo lý.

Âm Kinh, võ đạo cái thứ hai cảnh giới.

Cảnh giới này giảng cứu bên trong ba hợp, tức tâm cùng ý hợp, ý cùng khí hợp, khí cùng lực hợp.

Võ giả bước vào cảnh giới này về sau, liền muốn dần dần bắt đầu học được tích lũy cũng không chế Võ đạo chân khí.

Cái gì gọi là chân khí?

Người vận động lúc lại sinh ra nhiệt lượng, nóng lên liền sẽ chảy mồ hôi, mồ hôi chảy nhiều, thể nội nhiệt lượng tự nhiên cũng liền thuận mồ hôi tuôn trào đến bên ngoài cơ thể.

Cổ này tổng hội theo mồ hôi cùng một chỗ xếp tới bên ngoài cơ thể nhiệt lượng, trong đó liền ẩn chứa võ giả vất vả tu luyện ra chân khí.

Bởi vậy, Minh kinh cần học được không chế toàn thân gân xương da thịt, Âm Kinh thì cần phải học được không chế toàn thân lỗ chân lông.

Nhân thể tựa như một cái chum rỗng vôi hoa sen, khắp nơi đều là động, chỉ có chắn những này động, lấy tự thân vì vật chứa, phong bế lỗ chân lông khóa lại nhiệt lượng, đồng thời mới có thể đem chân khí một mực trời buộc tại thể nội.

Bởi vậy, Âm Kinh võ giả tại cùng người giao thủ thời điểm, nhất định phải cam đoan toàn thân lỗ chân lông đóng chặt, chỉ buông tay ra bên trên lỗ chân lông, khiến chân khí tụ tập ở một điểm, cái này chính là cái gọi là bên trong ba hợp, khí cùng lực hợp.

Ra quyền thời điểm, lực lượng toàn thân tăng thêm chân khí trào lên lúc lập tức bộc phát kinh lực, cũng liền có thể tùy tiện đánh ra siêu việt thân thể cực hạn lực lượng.

Tích súc chân khí càng nhiều, lực lượng tự nhiên cũng liền càng mạnh.

Đây chính là Âm Kinh chân lý.

Âm Kinh đỉnh phong võ giả, dù là đứng đấy bất động, địch nhân huy quyền đánh tới mình trên thân lúc, cũng có thể lập tức thông qua chân khí trào lên từ đó tháo bỏ xuống địch nhân lực đạo, đồng thời cho mãnh liệt phản kích.

Đương võ giả kinh lực trải rộng toàn thân, chân khí có thể từ thân thể tùy ý bộ vị phát ra về sau, cũng liền đạt đến một vũ không thể thêm, ruồi trùng không thể rơi cảnh giới.

Dù là một con muỗi rơi vào trên vai, cũng có thể thông qua lập tức bộc phát chân khí kinh lực trực tiếp đánh chết con muỗi.

Võ giả đến cảnh giới này, liền có thể xưng là: Hóa Kinh!

Hóa Kinh phía trên, gọi là Tông Sư.

Tông Sư là xưng hào, mà không phải cảnh giới.

Nghe nói, Hóa Kinh phía trên là một cái huyền chi lại huyền cảnh giới.

Bởi vì Ninh Trọng Quốc cuối cùng không phải giới võ thuật người, cho nên đối cảnh giới này cũng không phải hiểu rất rõ.

...

"Thì ra là thế. . ."

Trần Hi như dường như biết được suy nghĩ nhẹ gật đầu, trách không được hán tại Ninh Trọng Quốc đan điền phát hiện một tia như có như không khí.

"Nói cách khác, chỉ cần ta có thể diệt đi người thể nội lưu lại Võ đạo chân khí, hẳn là liền có thể từ căn nguyên bên trên triệt để chữa khỏi căn bệnh của người rồi?"

"Từ trên lý luận tới nói, hẳn là dạng này."

Ninh Trọng Quốc nhẹ gật đầu, khẳng định Trần Hi suy đoán.

Những năm này, Ninh Trọng Quốc cũng từng bái phỏng qua mấy vị giới võ thuật đại sư, muốn nhìn một chút có không có vị kia đại sư năng nghĩ biện pháp chữa khỏi hán.

Nhưng cũng tiếc chính là, Ninh Trọng Quốc dù sao chỉ là một cái người bình thường, mà kia Nam Dương Hóa Kinh cao thủ thủ đoạn lại thực tế quá qua ác độc, vậy mà dùng một loại độc môn bí thuật, đem hán chỗ tu luyện ra Võ đạo chân khí trực tiếp đánh vào Ninh Trọng Quốc đan điền, dùng cái này đến không ngừng tổn thương Ninh Trọng Quốc nội tạng, để hán tại vô cùng vô tận tra tấn bên trong chậm rãi chết đi.

Tựa như dùng đao không ngừng tại Ninh Trọng Quốc thể nội hoạch lỗ hổng, dù là hán ăn vào Tục Mệnh đan, Ngũ Tạng thương thể cũng từ đầu đến cuối không cách nào khép lại, thậm chí còn tại không ngừng chuyển biến xấu.

"A, nếu là như vậy, vẫn còn đơn giản."

Trần Hi nguyên bản còn muốn dùng chân nguyên chậm rãi chải vuốt Ninh Trọng Quốc Ngũ Tạng, nhưng nghe xong Ninh Trọng Quốc giảng thuật về sau, Trần Hi cũng rốt cục mình bạch hãn sinh bệnh căn bản nguyên nhân.

Chỉ cần đem kia cổ Vô đạo chân khí diệt đi là được rồi. . .

Nghĩ đến cái này, Trần Hi liền một chương võ tại Ninh Trọng Quốc ngược.

Bởi vì hãn xuất thủ quá mức đột nhiên, đến mức Ninh Trọng Quốc còn bị giật nảy mình, bản năng liền muốn đưa tay đi cản.

Nhưng đợi đến hãn lấy lại tinh thần thời điểm, Trần Hi cũng đã nắm tay thu về.

"Tốt, hiện tại ngươi chỉ cần đúng hạn phục dụng Tạ giáo thụ cho ngươi mở thuốc, không tới nửa tháng, hãn là có thể khỏi hãn."

"Tốt?"

Ninh Trọng Quốc ngây ngẩn cả người.

Hãn có chút mở to hai mắt nhìn, trên mặt tất cả đều là khó có thể tin biểu lộ.

Trần Hi nhìn hãn cái này một bộ gặp quý bộ dáng, lập tức liền mình bạch Ninh Trọng Quốc đây là lại đem hãn xem như tên lười gát, thế là chỉ có thể khê thờ dài âm thanh, kiên nhẫn giải thích nói: "Kia cổ khí đã bị ta đánh tan, ngươi hiện tại hảo hảo cảm thụ một chút, ngươi cái rốn phía dưới đan điền vị trí, có phải hay không có một cổ ý lạnh đang không ngừng ra bên ngoài khuếch tán?"

"Ý lạnh?"

Ninh Trọng Quốc có chút hoài nghi nắm tay đặt ở trên bụng mình, quả nhiên phát hiện bụng của mình thế mà hoàn toàn lạnh lẽo.

Tựa như là giữa mùa đông đem bụng trần trụi ở bên ngoài, không ngừng bị gió lạnh thổi lấy đồng dạng.

"Cổ này khí lệch âm hàn, bị ta đánh tan về sau liền sẽ từ ngươi đan điền bốn phía tản mạn ra, cho nên ngươi sẽ cảm thấy bụng dưới có chút lạnh buốt, chờ một lúc hãn là liền không sao."

Lúc này, Ninh Trọng Quốc mới rốt cục tin tưởng Trần Hi.

Nhưng Ninh Trọng Quốc vẫn cảm thấy có chút không cách nào tưởng tượng.

Cái này bồi rồi hãn nhiều năm bệnh căn, cứ nhiên như thế tùy tiện liền chữa khỏi?

Mà Trần Hi vừa rồi làm cái gì?

Chỉ bắt quả tiện tay một bàn tay, vậy mà liền đánh tan cái kia đạo suýt nữa đoạt lấy tính mạng hãn Vô đạo chân khí.

Chẳng lẽ lại, hãn còn là một vị. . .

Vô đạo Tông Sư?

Ninh Trọng Quốc ngẫm lại cũng cảm thấy có chút không có khả năng, thế là liền lần nữa hỏi dò: "Trần tiên sinh, ngươi thật không phải là giới võ thuật người? Vậy ngươi. . . Là thế nào làm đến đây hết thảy đây này?"

Nói xong, hãn còn chỉ chỉ bụng của mình.

Nhưng mà, Trần Hi không có trả lời hãn vấn đề, chỉ là lắc đầu, nói ra: "Ngươi đây cũng không cần quan, bệnh căn ta đã giúp ngươi trừ đi, tóm lại ngươi hiện tại cũng chỉ cần dựa theo Tạ giáo thụ dặn dò hảo hảo dưỡng thương, chờ thương lành về sau, ngươi tự nhiên cũng liền khỏe mạnh."

"Tốt a, là ta thất lễ. . ."

Ninh Trọng Quốc mặc dù vẫn còn có chút hiếu kỳ, nhưng Trần Hi không muốn nói, hãn cũng không tốt hỏi nữa.

Trị hết bệnh, Trần Hi tự nhiên cũng muốn rời khỏi.

Ninh Trọng Quốc liên tục khẩn cầu Trần Hi lưu lại ăn bữa cơm lại đi, nhưng lại bị Trần Hi nói khéo từ chối.

Roi vào đường cùng, Ninh Trọng Quốc đành phải gọi tới Ninh Thu Đồng, để nàng đưa Trần Hi đoạn đường.

Mà hãn cũng chuẩn bị đợi đến thương thế tốt lên về sau, lại chuyên thiết yến khoản đãi Trần Hi, dùng cái này đáp tạ Trần Hi ân cứu mạng.

Ninh Thu Đồng bồi tiếp Trần Hi đi vào biệt thự ngoài cửa lớn, lái xe sớm đã chờ ở đây.

Vẫn là chiếc kia kiểu mới nhất Maybach S600, Trần Hi quay đầu nhìn thoáng qua trước mắt toà này khí thế rộng rãi biệt thự, đột nhiên giống như là nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng nhìn xem Ninh Thu Đồng hỏi: "Có thể hay không giúp ta một chuyện?"

"Ba ba nói, người là nhà chúng ta quý nhân, có cái gì cần, người liền cứ việc phân phó tốt."

"Giúp ta tìm một cái người."

Ninh Thu Đồng lập tức nhẹ gật đầu, hỏi đáp: "Ta tại cục thành phố cũng nhận biết một số người, giúp người kiểm số thông tin cá nhân hẳn là không vấn đề gì, hẳn gọi cái gì danh tự đâu?"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó có chút kích động nói ra cái kia đề cho mình nhớ thương danh tự.

"Tần Nhượng Doanh."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

030 quảng cáo

Trần Hi suy đoán, Ninh gia tại Trung Hải thế lực đoán chừng không nhỏ.

Nếu không Triệu Nguyên việc này đoán chừng cũng sẽ không dễ dàng như thế liền bị đè ép xuống.

Bởi vậy hẳn cũng liền có một cái ý nghĩ.

Có lẽ, mình có thể thông qua Ninh gia trợ giúp từ đó tìm tới Doanh Doanh?

Tại thu được Ninh Thu Đồng khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Trần Hi mang theo như là tiện tay mua xuống một trương xổ số tâm tình lên xe.

Mặc dù biết khả năng cực kỳ bé nhỏ, nhưng thủy chung ôm lấy một tia hy vọng.

Nếu như trúng, vậy coi như là hạng nhất thưởng lớn.

Không trúng, vậy liền sẽ chậm chậm tìm đi. . .

Xe chậm rãi lái ra khỏi Cẩm Thành biệt uyển.

Mà lúc này, Trần Hi mới bỗng nhiên nhớ tới, hiện tại còn không có đến giờ tan sở.

Sớm như vậy liền trở về, đoán chừng Trương thẩm lại phải muốn đem lòng sinh nghi.

Vì để cho mình tại Trương thẩm trong suy nghĩ duy trì tốt đẹp hình tượng, thế là Trần Hi nghĩ nghĩ, liền để lái xe đem hẳn đưa đến bên trong đường núi.

Bên trong đường núi, danh xưng bên trong Hải Thành thành phố hiện đại hoá điểm xuất phát, từ thế kỷ trước bắt đầu, bên trong đường núi liền trở thành Trung Hải thậm chí Trung Quốc cả nước tài chính cùng mật dịch trung tâm, cho tới nay bên trong đường núi liền bị coi là Trung Hải mang tính tiêu chí kiến trúc cùng thành thị lịch sử biểu tượng.

Con đường này bên trên, đứng sừng sững lấy 52 tầng ở trên cái thế kỷ kiến trúc mà thành cổ điển phục hưng cao ốc, cùng điển bờ sông bên kia hiện đại hoá nhà chọc trời tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Phân phó lái xe trước tiên có thể đi sau khi trở về, Trần Hi liền đi xuống xe đến bờ sông.

Dựa lan can, hưởng thụ lấy gió biển chậm chậm khẽ vuốt.

Cùng hẳn cách Giang tương vọng, cũng không chính là mấy ngày trước đây mới đi qua Tinh Thần từ cửa hàng.

Trần Hi chỉ cho nên sẽ đi vào nơi này, kỳ thật chỉ có một nguyên nhân.

Nơi này là hân cùng Doanh Doanh định tình chi địa.

Còn nhớ kỷ năm đó, nam hài cùng nữ hài sóng vai đi ở trên con đường này.

Nữ hài đột nhiên tăng nhanh bước chân, giống con nhẹ nhàng Hồ Điệp, vui cười lấy bay tới đằng trước.

Nam hài có chút trở tay không kịp, vội vàng đuổi về phía trước.

Nhưng lúc này, nữ hài lại chấp hai tay sau lưng, như chim én nhẹ nhàng đôi qua thân thể.

Nàng bước chân không ngừng, một bên lui về sau, một bên nhìn xem nam hài chậm rãi cười nói: "Lúc này, ngươi có phải hay không nên nói với ta chút cái gì?"

Nữ hài tiếu yểu như hoa, kia đón gió bay lên mái tóc đen dài, tay áo bông bành màu trắng vấy liền áo, ánh nắng vẩy vào nàng trên thân, trong nháy mắt đó không cách nào nói rõ mỹ hảo, đủ để cho thế gian tất cả đồ vật cũng vì đó thất sắc.

Trong lúc nhất thời, nam hài lại sững sờ tại nơi đó.

Nữ hài mỉm cười lui về phía sau, mắt thấy nàng càng ngày càng xa, liền muốn biến mất tại trong biển người mênh mông thời điểm, nam hài mới rốt cục tỉnh ngộ lại.

Hắn gơ hai tay làm ra loa hình, dùng hết bình sinh khí lực, hướng phía nữ hài hét lớn: "Tần Nhược Doanh! Ta thích ngươi!"

Ngày đó bên trong đường núi, vẫn như cũ giống hôm nay dạng này người đến người đi.

Nam hài cũng không biết mình vì cái gì sẽ có dũng khí, tại loại hoàn cảnh này nói ra cái kia một mực giấu ở đáy lòng bí mật nhỏ.

Không có lãng mạn bố trí, cũng không có đoạt người nhân cầu cầu ái Hoàn Phúc, thậm chí liền hoa tươi đều không có một chùm, cái này tiểu thanh niên đột nhiên xuất hiện cầu ái, lập tức liền đưa tới không nhỏ oanh động.

Đám người như nước chảy tự động hướng hai bên tản ra, chen chúc bên trong trên sơn đạo, thoáng chốc nhiều hơn một mảnh đất trống.

Sau đó, tại đám người có chút mong đợi trong ánh mắt, nam hài co căng chạy về phía nữ hài.

Mà đáp lại hắn, thì là nữ hài một cái nụ hôn ngọt ngào.

Tựa hồ là nhớ lại nụ hôn kia cảm giác, Trần Hi tựa ở trên lan can góc góc nở nụ cười.

Thời gian nhoáng một cái, cái này đều nhiều ít năm, nhưng này loại cảm giác nhưng như cũ ký ức vẫn còn mới mẻ, thật sâu khắc sâu tại hắn trong đầu.

Trần Hi ánh mắt rời rạc nhìn qua mặt sông.

Bỗng nhiên, hắn ánh mắt trôi hướng sao trời cao ốc bên cạnh giàu thành cao ốc.

Theo sát lấy, một cái ý niệm từ hắn trong đầu đột nhiên xông ra.

Sau đó, hắn thật nhanh lấy điện thoại di động ra, cho Ninh Trọng Quốc đánh tới một chiếc điện thoại: "Ninh tiên sinh, có thể hay không sẽ giúp ta một chuyện. . ."

. . .

Giàu thành cao ốc là toàn bộ Trung Hải cách điển Giang gần nhất, xem Cảnh Phong cảnh tốt nhất 5a hạng A văn phòng.

Cái này kiến trúc tại Trung Hải thậm chí cả nước đều rất nổi danh, cũng không phải bởi vì vị trí của nó rất tốt, mà là bởi vì . . .

Cái này cả tòa cao ốc đều là kim sắc.

Kim sắc cao ốc đứng lạng tại điển giang hà bờ, mỗi đến thời tiết sáng sủa thời điểm, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên đại lâu, toàn bộ cao ốc liền sẽ phát ra chói mắt kim sắc quang mang, tại một đám nhà chọc trời bên trong phá lệ đáng chú ý.

Nếu như vén vén chỉ là bởi vì thô hào kim bề ngoài, rõ ràng cũng không đủ để nó nghe tiếng cả nước.

Nó chân chính nổi danh nguyên nhân, trên thực tế còn là bởi vì nó cái kia danh xưng là toàn cầu lớn nhất biển quảng cáo led ánh đèn tường.

Đúng vậy, giàu thành cao ốc cả tòa lâu mặt tường bên trong đều lắp đặtled phát sáng bóng hai cực.

Mỗi khi ban đêm tiến đến, giàu thành cao ốc liền sẽ tương những này led đèn toàn bộ mở ra, đứng tại bên trong trên sơn đạo đám người liền có thể nhìn thấy một bức rộng 5 7 mét, cao 63 mét, đáng nhìn diện tích đạt tới 359 1 mét vuông, có thể xưng thế giới đệ nhất to lớn biển quảng cáo!

Đương nhiên, nhà đầu tư muốn bố trí xuống như thế khổng lồ biển quảng cáo, đầu tiên liền phải phù hợp quốc gia ngoài trời quảng cáo đăng ký quản lý quy định, cho nên giàu thành cao ốc nhất định phải để công ích quảng cáo cùng thương nghiệp quảng cáo thay phiên truyền ra.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, giàu thành cao ốc thương nghiệp quảng cáo thực tế biểu hiện ra thời gian kỳ thật rất ngắn.

Giàu thành cao ốc thương nghiệp quảng cáo biểu hiện ra có hai loại phương thức, một loại là mỗi ngày một vòng, mỗi vòng 15 giây, liên tục 3 0 ngày, thu phí 64 vạn.

Còn có một loại, thì là liên tục biểu hiện ra một giờ, thu phí cũng là 64 vạn.

Hôm nay vốn là cái bình thường thời gian, không phải cuối tuần, cũng không phải cái gì ngày nghỉ lễ.

Nhưng bởi vì bên trong đường núi quá mức trứ danh, cho nên liền ngay cả nhất là mùa ế hàng thời điểm, bên trong đường núi mỗi ngày lưu lượng khách cũng đều tại 50 vạn đợt người chỉ phối.

Chạng vạng tối tiến đến, đèn hoa mới lên lúc.

Giàu thành cao ốc cũng giống thường ngày như thế, lần nữa sáng lên led quảng cáo màn ảnh.

Nhưng đêm nay quảng cáo nội dung cũng rất kỳ quái, phía trên chỉ là một nhóm không hiểu thấu văn tự.

【 Tần Nhượng Doanh, ta trở về, ta đang tìm người. 】

Mười một cái chữ, ba cái dấu chấm câu.

Một cái danh tự, một đoạn không đầu không đuôi nói.

Phàm là nhìn thấy biển quảng cáo người, đều sẽ nhận không được vất hết óc suy nghĩ, Tần Nhượng Doanh lại là người minh tinh nào?

Từ một tuyến đến mười tám tuyến, đang hồng nữ tinh đến dẫn chương trình lưới đỏ, phàm là hơi có chút danh khí nữ tính nhân vật bên trong, giống như liền không có một cái tên là Tần Nhượng Doanh?

Nhưng là, đã không phải minh tinh, kia vì cái gì sẽ dùng loại phương thức này đến độ sức ánh mắt đâu?

Câu nói này lại là có ý tứ gì đâu?

Tần Nhượng Doanh là ai?

Ta, là ai đâu?

Giàu thành cao ốc đã từng đón lấy thương nghiệp quảng cáo có rất nhiều, mỗi một cái quảng cáo hiệu quả đều cùng giá cả thành có quan hệ trực tiếp.

Nhưng cái này một lần, liền ngay cả giàu thành quảng cáo bộ người cũng không nghĩ tới, cái này bởi vì hậu trường quá cứng mà cưỡng ép cấm truyền bá quảng cáo, thế mà lại tại trên internet tạo thành lớn như thế quy mô ảnh hưởng.

Microblogging, diễn đàn, vòng bằng hữu, từ truyền thông, thậm chí một chút đường viên tin tức, đều tại nhao nhao phát báo cáo chuyện này.

Ai là Tần Nhượng Doanh?

Ai lại tại tìm nàng đâu?

Chẳng lẽ lại là một trận bác người nhàn cầu lẫn lộn?

Một lần nữa nhắc lên một trận cùng loại với năm đó giả quân bằng, mù mù người gọi người về nhà ăn cơm mạng lưới chơi ác?

Mọi người nhao nhao nghị luận, cái này hoàn toàn cùng thương nghiệp quảng cáo không đáp bên cạnh thương nghiệp quảng cáo, vền vền chỉ có một câu, nhưng lại tùy tiện khơi gợi lên tất cả mọi người lòng hiếu kỳ.

Vô số nữ hài nghe hỏi chạy đến bên trong đường núi, vì chính là tại nơi này cùng giàu thành cao ốc bên trên led ánh đèn tường hợp Ảnh Nhất trưng, cũng phối đồ gửi công văn đi: Ai có thể đem ta danh tự viết lên, ta liền cho hắn sinh Hào từ!

Trên internet nhắc lên một trận mãnh liệt phong bạo, vô số cùng Tần Nhượng Doanh trùng tên trùng họ nữ hài, lập tức đều bị đánh phát nổ điện thoại.

Không đến một giờ, Microblogging liền đã xuất hiện # tìm kiếm Tần Nhượng Doanh # chủ đề.

Mười giờ tối, # ai là Tần Nhượng Doanh # cái đề tài này thế mà một hơi xông lên Microblogging nóng lục soát bảng.

Mặc dù xếp hạng còn rất dựa vào sau, bất quá nhìn điệu bộ này, sợ là rất có thể sẽ theo thời gian lên men mà nhất cử xông lên thứ nhất.

Canh gà vẩn, tiết mực ngấn tay nhao nhao xuất mã, trong lúc nhất thời, các loại suy đoán, các loại thần kịch bản không ngừng triển khai. . .

Mà xem như kẻ đầu têu Trần Hi, thì một mực ngồi ở bờ sông trên ghế, kinh ngạc nhìn qua kia một nhóm chiếu sáng hơn phân nửa bầu trời chữ lớn.

Doanh Doanh, ta thật rất nhớ ngươi. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

031 phụ ta

Tiểu viện, đình nghỉ mát.

Bàn đá, cổ cầm.

Áo trắng, nữ nhân.

Nữ nhân ở đánh đàn, kia Thanh Uyển trôi chảy tiếng đàn, phảng phất rò rỉ suối nước, thấm vào ruột gan.

Luồng gió mát thổi qua, cuốn lên một trận mùi hoa quế, mờ mờ phiêu miêu.

Nàng tinh tế mà trắng nõn ngón tay khuấy động lấy dây đàn, mười ngón tung bay ở giữa, cây kia thương huyền lại rung động ai tiếng lòng?

Kết một tiếng vang nhỏ.

Xa xa đại môn bị chậm rãi đẩy ra.

Trong chốc lát, nàng bạch tay áo tung bay, tiếng đàn khuấy động, phảng phất muốn cùng vách núi thác nước hoà lẫn, liên miên tiếng vọng thật lâu không dứt.

Nhưng theo sát lấy, động tác của nàng nhưng lại đột nhiên chậm lại, tiếng đàn cũng biến thành Tĩnh Nhã uyển chuyển, mang theo nhàn nhạt ưu thương, giống nhau cái này Quế Hoa phiêu hương.

Một trận nhẹ nhàng bước chân tiếng vang lên, nữ nhân cũng không ngẩng đầu, người kia liền tự mình đi tới nàng bên cạnh.

"Tỷ tỷ thật hăng hái. . ."

Người đến là cái mặc màu vàng nhạt váy dài nữ nhân xinh đẹp, mặc dù chưa thi phần trang điểm, nhưng dung nhan lại tinh xảo không thể bắt bẻ.

Bạch y nữ nhân dừng động tác lại, ngẩng đầu cười nhạt nói: "Dư Khanh, sao lại tới đây?"

"Thật lâu không đến xem nhìn tỷ tỷ, cho nên hôm nay liền cho tỷ tỷ mang đến một tin tức tốt tới."

"Tin tức tốt?"

"Kia người trở về, hiện tại ngay tại tìm người khắp nơi, trước mấy ngày cũng bởi vì người làm ra một cái đại tin tức, có muốn hay không biết. . ."

Bạch nữ nhân sững sốt một chút, nhưng lập tức liền hồi phục thần trí.

Nàng một bên đem đầu thấp, một bên thật nhanh nói ra: "Đừng nói nữa, ta không muốn nghe."

Nghe giọng điệu này, nàng tựa hồ là có chút không cao hứng.

Bị nàng gọi Dư Khanh váy vàng nữ nhân thấy thế, không khỏi sững sốt một chút, tựa hồ không ngờ tới nàng vậy mà lại là loại phản ứng này.

Thế là, nàng có chút thiếu thân thể, mang theo một chút thử cẩn thận hỏi: "Tỷ tỷ, người không muốn hẳn?"

"Nghĩ hán? Ta đối với hán nỗ lực tất cả, nhưng hán lại như thể phụ ta, ta vì cái gì còn muốn nghĩ hán? Từ khi hán rời đi một khắc kia trở đi, ta liền đã quyết định, đời này kiếp này cũng không tiếp tục nếu lại nhìn thấy hán!"

Bạch y nữ nhân tựa hồ càng nghĩ càng giận, không đợi váy vàng nữ tử nói chuyện, nàng liền lại tiếp tục nói ra: "Dư Khanh, ngươi trở về đi, ta hôm nay tâm tình không tốt, nghĩ một cái người lẳng lặng."

Váy vàng nữ tử cau mày, muốn từ bạch y nữ nhân trên thân nhìn ra cái gì dị dạng.

Nhưng bạch y nữ nhân hơi cúi đầu, cho nên cũng không nhìn thấy nàng trên mặt biểu lộ.

Do dự một chút, váy vàng nữ tử lúc này mới cười cười, nhẹ nhàng nói ra: "Vậy được rồi, tỷ tỷ ngươi nghỉ ngơi thật tốt, ta đi trước."

Nói xong, nàng liền quay người dọc theo mình lúc đến đường đi ra ngoài.

Kết một tiếng vang nhỏ.

Đại môn một lần nữa đóng lại.

Bạch y nữ nhân lúc này mới rốt cục ngẩng đầu lên nhìn đại môn một chút.

Nàng trên mặt nào có cái gì tức giận thần sắc, có chi là một mảnh không nói ra được hoang mang cùng sầu bi.

Bên nàng đầu nhìn về phía cổ cầm, mặt mày buồn xuống.

Bỗng nhiên, một giọt óng ánh sáng long lanh nước mắt vậy mà chậm rãi từ nàng khoeo mắt tuột xuống.

...

...

Hôm sau trời vừa sáng.

Lâm Huyền vừa mới đi vào văn phòng, điện thoại liền vang lên.

Nàng lấy điện thoại di động ra xem xét, là Vương Lộ gửi tới Wechat.

Huyền Huyền, ngày hôm qua tin tức ngươi xem a? Có phải hay không Trần Hi làm ra? Quá ngu bức!

Lâm Huyền sững sốt một chút, tiện tay trở lại: Không rõ ràng, bắt quá ta nghĩ hán là Trần Hi làm, dù sao hán một mực tại tìm Doanh Doanh.

Tuyệt đối là! Ta còn tưởng rằng Trần Hi mấy năm này lẫn vào chẳng ra sao cả, không nghĩ tới hán đây là không lên tiếng thì thôi một tiếng hét lên làm kinh người a, thật sự là ngu bức, vòng bằng hữu đều xoát phát nổ, ta nhấn lại nói Tần Nhược Doanh là ta đồng học, thế mà cũng không ai tin, tức chết lão nương!

Lâm Huyền đánh ra một đoạn văn, nhưng suy nghĩ sau một lúc, nàng lại nhấn xuống xóa bỏ khóa, sau đó một lần nữa viết đến: Triệu Nguyên đâu? Hiện tại tình huống như thế nào?

Vương Lộ tựa hồ thật rất nhàn, giây trả lời: Còn tại bệnh viện, bắt quá nghe Lý Tu Văn nói, Triệu Nguyên người trong nhà giống như không muốn truy cứu, nhưng tình huống cụ thể ta cũng không phải là quá rõ ràng.

"Không truy cứu?"

Lâm Huyền ngồi vào vị trí bên trên, cầm điện thoại không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Vương Lộ đợi một chút, gặp nàng chưa hồi phục, liền lại tiếp tục phát nói: Huyền Huyền, Trần Hi hiện tại đến tốt cùng là làm cái gì? Ta nghe nói giàu thành cao ốc quảng cáo giống như không phải có tiền liền có thể bên trên, Trần Hi năng bao xuống cả đêm quảng cáo, hán là rất không đơn giản a? Ta cảm thấy chúng ta có rãnh vẫn là phải nhiều cùng lão đồng học nhiều liên hệ liên hệ, nhiều một người bạn nhiều một con đường nha. . .

Điện thoại truyền đến một trận chấn động, tướng Lâm Huyền từ phân loạn trong suy nghĩ giật mình tỉnh lại.

Ta chỉ biết hán gần nhất giống như đều ở nhà mang hài tử, cụ thể tại làm cái gì ta liền không rõ ràng.

Đi làm, trước không tán gẫu nữa.

Liên tiếp hai đầu tin tức.

Phát xong về sau, Lâm Huyền liền ngồi ở trước bàn làm việc, như dường như biết được suy nghĩ nhìn qua ngoài cửa sổ.

Nàng vẫn phòng vị trí rất tốt, nằm ở lầu 23 chỗ góc cua, đứng tại cửa sổ sát đất trước liền có thể quan sát toàn bộ điển Giang, cùng bên trong đường núi xa xa tương vọng.

. . .

Thời gian quay lại đến tối hôm qua.

Đương Tần Nhược Doanh mấy cái kia chữ sáng lên không bao lâu thời điểm, Lâm Huyền liền đã đi tới giàu thành cao ốc dưới lầu.

Nàng ngửa đầu, nhìn qua kia chương mắt led ánh đèn, tinh tế phẩm đọc lấy phía trên mỗi một cái chữ.

Mặc dù còn không xác định cuối cùng có phải hay không Trần Hi làm ra động tĩnh, nhưng Lâm Huyền cũng đã theo bản năng cho rằng, chỉ có Trần Hi mới có thể làm ra chuyện như vậy.

Có một số việc thật rất năng xúc động lòng người.

Cho nên dù là người trong cuộc không phải mình, thậm chí còn không thể xác định cái này quảng cáo nhân vật chính có phải là nàng chỗ nhận biết Trần Hi cùng Tần Nhược Doanh, Lâm Huyền cũng không nhận được vì đó cảm động nước mắt chảy xuống.

Điển Giang đầu kia.

Trần Hi ngồi ở trên ghế, ngồi xuống liền là mấy giờ.

Đột nhiên, một trận gấp rút tiếng chuông vang lên, đem hắn từ phân loạn trong suy nghĩ đánh thức.

Xem xét điện báo người danh tự, nguyên lai là Trương thẩm đánh tới.

Trần Hi lúc này mới chú ý tới, hiện tại thế mà đã là chín giờ tối.

Mà hắn, cũng tại nơi này trọn vẹn ngồi sáu, bảy tiếng.

Bởi vì nghĩ quá mức nhập thần, đều quên buổi sáng còn cùng Trương thẩm nói qua hắn ban đêm muốn về nhà chuyện ăn cơm.

"Uy? Trương thẩm?"

Trần Hi thật nhanh nhận nghe điện thoại.

Nhưng đầu bên kia điện thoại truyền đến lại không phải Trương thẩm thanh âm, mà là tiểu gia hỏa trung khí mười phần hô to âm thanh: "Ba ba! Ngươi lúc nào về nhà a?"

Vừa nghe đến nữ nhi thanh âm ngọt ngào, Trần Hi lập tức liền nở nụ cười, vội vàng trả lời: "Lập tức, ba ba đã tan việc, lập tức liền về nhà."

"Vậy ta ở nhà chờ ngươi, ba ba nhanh lên!"

"Tốt!"

"Ba ba chạy!"

"Tốt tốt tốt!"

"Con ngựa chạy mau! Giá! Giá! Giá giá giá!" Tiểu gia hỏa ở trong điện thoại liền cùng Trần Hi chơi tiếp.

Thế là, Trần Hi lập tức liền giả ra con ngựa thanh âm, tại điện thoại đầu này đáp lại nói: "Hí hí hí . . ."

Tiểu gia hỏa ôm điện thoại mừng rỡ khanh khách cười không ngừng, bất quá lúc này, Trương thẩm lại đoạt lấy điện thoại, hướng phía Trần Hi dặn dò: "Đừng nghe cái này ngốc hài tử, Trần Hi ngươi trở về thời điểm nhìn nhiều đường, cẩn thận một điểm. Còn không có ăn cơm đi? Ta hiện tại liền đi cho ngươi cơm nóng, chờ ngươi trở về hắn là liền tốt. . ."

"Tốt, vậy liền làm phiền ngươi, Trương thẩm."

"Nói cái gì lời khách khí đâu, trên đường chú ý an toàn, không cần phải gấp, chúng ta chờ ngươi."

032 sinh hoạt

Ngày kế tiếp.

Sáng sớm, Trần Hi liền lấy đi ra ngoài mua đồ vật vì lý do, mang theo niệm niệm thẳng đến ngân hàng.

Hôm qua thời điểm ra đi, Ninh Thu Đồng cho hắn một trương thẻ, phía trên tồn lấy mười vạn khối, là thù lao của hắn.

Kỳ thật, Ninh Thu Đồng vốn là muốn cho hắn một trăm vạn làm thù lao, bất quá Trần Hi lại kiên quyết chỉ lấy mười vạn.

Dù sao trước đó đã nói qua chỉ cần mười vạn, như vậy hắn tự nhiên là sẽ không lại thu lấy càng nhiều.

Trần Hi là cái nói lời giữ lời người, tuy nói hắn lúc trước cũng đã nói sẽ không lại cứu Ninh Trọng Quốc, nhưng cuối cùng nhưng vẫn là cứu được Ninh Trọng Quốc. . .

Cũng không phải nói Trần Hi không có làm việc nguyên tắc, hắn chỉ cho nên xuất thủ, chủ yếu vẫn là bởi vì Ninh Thu Đồng là lấy một đứa con gái thân phận đi cầu hắn.

Cái này một điểm, xác thực đã động Trần Hi.

Dù sao, hắn cũng là một cái phụ thân, xem ở niệm niệm trên mặt mũi, Trần Hi mới có thể lựa chọn tha thứ Ninh Thu Đồng.

Mà cùng Ninh Thu Đồng tiêu tan hiềm khích lúc trước về sau, hắn tìm Ninh gia hỗ trợ hai chuyện, thì bị hai bên thừa nhận làm ân tình.

Trần Hi tự hỏi về sau có cơ hội có thể trả hết cái này một cái nhân tình, Ninh gia lại cho rằng Trần Hi có năng lực còn cái này một cái nhân tình.

Bởi vậy, hai bên hết sức ăn ý đem trị liệu Ninh Trọng Quốc chuyện này tính thành một bút thuần túy giao dịch.

Ân tình có thể từ từ trả, thù lao nhưng phải làm trận kết toán.

Trong ngân hàng.

Trần Hi nguyên bản định lại xử lý một trương thẻ ngân hàng, tồn 5 vạn đi lên, sau đó đem thẻ trực tiếp đưa cho Trương thâm.

Nhưng tù viên lại tiếc nuối cáo tri Trần Hi, hiện tại mỗi người tại mỗi cái ngân hàng đều chỉ có thể công việc một trương thẻ ngân hàng.

Bởi vậy, Trần Hi đành phải trước lấy ra 6 vạn khối tiền mặt, lưu một vạn mình chi tiêu hàng ngày, còn lại chuẩn bị tất cả đều đưa cho Trương thâm.

Sau khi về đến nhà, Trương thâm đang có chút kỳ quái Trần Hi làm sao mười giờ còn không đi đi làm.

Thế là, Trần Hi liền tức thời nói ra mình ý nghĩ.

"Trương thâm, hôm qua ta cùng một cái lão đồng học có liên lạc, hắn trước kia lập nghiệp thời điểm cho mượn ta mười vạn khối, cho nên hiện tại liền vốn lẫn lời trả lại cho ta. Nơi này có 5 vạn, ngài cảm trước. . ."

Nhìn xem Trần Hi trên tay một xấp thật dày tiền, Trương thâm lúc ấy liền chấn kinh.

Nàng vội vàng đem Trần Hi tay đẩy ra, một bên vội vàng nói ra: "Người cái này hài tử nói lời gì đâu? Nhiều tiền như vậy, người không còn ngân hàng lấy ra khoe khoang a? Ta không dùng đến mấy đồng tiền, người nhanh trở về, nhưng tuyệt đối đừng làm mất rồi!"

Tại lấy tiền thời điểm, Trần Hi liền đã đoán được Trương thâm phản ứng, cũng biết đem tiền giao cho Trương thâm độ khó không thua gì một trận ác chiến, cho nên lập tức liền tận tình cùng Trương thâm nói về đạo lý tới.

Nói thật, loại này bởi vì tiền mà xô xô đẩy đẩy hành vi để Trần Hi cảm thấy rất là xấu hổ, thế nhưng là hắn lại không thể không làm như thế.

Dù sao, Trương thâm những năm này không màng hỏi báo vì Trần Hi một nhà bỏ ra rất nhiều.

Hiện tại hắn muốn cho Trương thâm tiền, Trương thâm chắc chắn sẽ không thu.

Một bên muốn cho, một bên không thu, tự nhiên là không thể thiếu một phen nhún nhường.

Cứ như vậy nhún nhường tròn vẹn hơn mười phút , mặc cho Trương thẩm nói thế nào, nhưng thủy chung đều cố chấp bất quá Trần Hi.

Cuối cùng, ngay cả tiểu gia hỏa cũng nghe được động tĩnh chạy vào, ở bên cạnh la hét nãy nãy nhanh nhận lấy, Trương thẩm lúc này mới không nhận không được cái này 5 vạn khối, bất đắc dĩ nói ra: "Vậy được rồi, cái này 5 vạn khối trước thả ta chỗ này, ngươi phải dùng tiền thời điểm liền cho ta nói."

"Được rồi, Trương thẩm ngài cứ yên tâm đi. Ta chỗ này còn có 5 vạn đâu, đừng không yên lòng, đã ta trở về, tự nhiên sẽ chống lên cái nhà này, cho niệm niệm một cái tương đối hơi tốt hoàn cảnh lớn lên."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. . ."

Trương thẩm cầm cái này một xấp thật dày tiền, trong lòng quả thực hơi xúc động.

Đội đến Trương thẩm đem tiền cầm lại trong phòng, Trần Hi liền đem TV mở ra, đem tiểu gia hỏa đặt ở trên ghế sa lon nhìn lên phim hoạt hình.

Mà hần thì cùng đi theo đến Trương thẩm gian phòng, đối nàng nói ra: "Đúng rồi, Trương thẩm, công việc kia ta cho từ. . ."

Nghe vậy, Trương thẩm lập tức liền giật nảy mình, liền vội vàng hỏi: "Thế nào? Ngươi không phải làm thật tốt sao? Ta cũng cảm thấy rất thích hợp ngươi nha, nói thế nào từ liền từ?"

"Là như vậy. . . Đoạn thời gian trước ngài không phải nói với ta, qua năm liền muốn về nhà mang cháu gái sao? Cho nên ta là nghĩ như vậy, ta đây không phải còn thừa lại 5 vạn khối sao? Vậy ta liền dứt khoát làm điểm buôn bán nhỏ tốt, dạng này cũng thuận tiện chiều cổ hải tử. . ."

Nói đến nơi này, Trần Hi có chút lo lắng nhìn Trương thẩm một chút, vội vàng giải thích nói: "Ta cũng không phải đang đuổi ngài đi a, ta chẳng qua là cảm thấy, ngài những năm này vì niệm niệm đều không chút về nhà, người trong nhà khẳng định đều có ý kiến. . . Ngươi vì ta cùng Doanh Doanh đã nỗ lực nhiều lắm, ta như là đã trở về, vậy liền không nên lại tiếp tục thiếu đi, dù sao cũng phải nghĩ biện pháp từ từ trả ân tình của ngài mới là. . ."

Nghe vậy, Trương thẩm không khỏi thở dài một hơi, lo lắng nói ra: "Đúng vậy a, ta cũng thật lâu không có về nhà, tôn nữ đều một tuổi nhiều, nhi tử mỗi ngày gọi điện thoại, không phải muốn ta trở về giúp bọn hắn chiều cổ hải tử. . ."

"Vậy ngài liền trở về đi, về sau ta thường xuyên mang hải tử đến xem ngài."

Nghe được Trần Hi về sau, Trương thẩm nhẹ gật đầu, nhưng lại lập tức lại lắc đầu, nói: "Ta chính là có chút không yên lòng. . ."

Nàng nhìn xem Trần Hi, ngữ trọng tâm trường nói ra: "Trần Hi a, ngươi niên kỷ cũng không nhỏ, ngươi nói ngươi một đại nam nhân, không có khả năng sao trời đều đều ở nhà mang hải tử a? Cái này nói ra nào giống nói nha? Doanh Doanh cũng thật là, ngươi vừa đi năm năm, nàng đi lần này, ta đoán chừng cũng phải muốn năm năm đi, nào có các ngươi dạng này làm cha mẹ nó?"

Trần Hi không khỏi cười khổ một chút.

Trương thẩm suy nghĩ một chút một chút về sau, lúc này mới tiếp tục nói ra: "Vậy dạng này đi, ta lại đợi mấy ngày, cái này mấy ngày liền từ ngươi đến mua đồ ăn nấu cơm tẩy quần áo, liền xem như cương vị trước khảo sát đi, cũng tốt để cho ta yên tâm."

"Đi! Chờ một lúc liền để ngài kiến thức một chút tài nấu nướng của ta."

. . .

Mưa phùn nghiêng phong làm hiểu lạnh, nhạt khói sơ Liễu Mị tĩnh bãi.

Nhập sông Hoài thanh Lạc dần dần từ từ.

Tuyết mặt sữa hoa phù buổi trưa ngon, liệu nhung hao nắng thử xuân bàn.

Nhân gian có vị là thanh hoan.

. . .

Com trưa từ Trần Hi tay cầm muối, xào ba chút thức ăn, cộng thêm một cái cà chua súp trứng.

Nói thật làm rất bình thường, chỉ ít so Trương thẩm kém xa.

Bất quá tiểu gia hỏa lại là thứ nhất lần ăn vào ba ba làm com, nàng ôm mình chén nhỏ, cảm ngưỡng nhỏ tử một bên quơ, một bên hô hào: "Ba ba làm com ăn ngon."

Nói nói, nàng còn liên tục bới mấy miếng súp trứng chan canh, thật sự là cho đủ Trần Hi mặt mũi.

Bất quá Trần Hi lại đối với mình trù nghệ có như vậy một chút xiu bất mãn ý, hoàn toàn không có đạt tới trong lòng hắn mong muốn.

Thế nhưng là quay đầu tưởng tượng, vẫn là có thể tiếp nhận.

Dù sao hẳn đều tốt mấy trăm năm không có làm qua com, thật sự là có chút ngưng tay, bây giờ có thể làm không mặn không nhạt, kỳ thật đã rất tốt. . .

Ăn com trưa, Trương thẩm lúc này rốt cục không có đem Trần Hi ngăn ở phòng bếp bên ngoài, mà là ôm tiểu gia hỏa vui vẻ nhìn lên TV.

Trần Hi cầm chén đũa thu hồi phòng bếp, cầm khăn mặt đem cái bàn chà xát một lần, sau đó rửa chén cọ nồi xoa bếp lò.

Thu thập xong phòng bếp về sau, hẳn còn muốn lau bàn cửa sổ, quét rác lê đất, đem tiểu gia hỏa bản quần áo ném vào máy giặt, có chút quần áo bởi vì nhiễm mỡ đông quá nhiều, cho nên chỉ có thể cầm xà phòng chậm rãi xoa tẩy.

Làm xong hết thấy về sau, thời gian đã không sai biệt lắm nhanh đến buổi chiều ba điểm.

Trương thẩm chuẩn bị đi thêm tiếp một hồi, thế là Trần Hi ngay tại tiểu gia hỏa không tình nguyện trong tiếng gào thét cường ép đem TV đóng lại, sau đó dễ dàng đọc sách tới.

Cái gì là sinh hoạt?

Đây chính là sinh hoạt.

Đàn ông độc thân có thể ăn xong thức ăn ngoài liền đem com hộp hướng túi rác bên trong quăng ra, chờ đến ngoài cửa túi rác đóng đến trình độ nhất định về sau, lại một mạch ném vào thùng rác.

Gian phòng có thể nửa tháng mới quét dọn một lần, ga giường có thể một tháng thậm chí ba tháng mới đổi một lần.

Đây cũng là một loại sinh hoạt, nhưng lại không phải một cái phụ thân nên có sinh hoạt.

Hài tử không phải đồ chơi, hẳn sẽ động sẽ chạy sẽ suy nghĩ.

Trần Hi thật thiếu tiền sao?

Dù là Trương thẩm rồi đi về sau, hẳn mời cái bảo mẫu lại có thể hoa bao nhiêu tiền?

Tiền là có thể giải quyết rất nhiều vấn đề, nhưng lại không có biện pháp cho hài tử mua về một cái chân chính tốt đẹp hoàn cảnh lớn lên.

Đã Doanh Doanh không tại, như vậy hẳn liền muốn đồng thời gánh vác lên phụ thân cùng mẫu thân hai nhân vật.

Kết thúc mình hẳn là kết thúc trách nhiệm, để nữ nhi hạnh phúc khoái hoạt trưởng thành.

Đây cũng là Trần Hi hiện tại đối với mình yêu cầu duy nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

033 nhà trẻ

Buổi chiều lúc ăn com, Trần Hi cùng Trương thẩm cẩn thận hàn huyên một chút liên quan tới niệm niệm bên trên nhà trẻ vấn đề.

Hắn quả thực có chút não không hiểu, vì sao khác hài tử đều không thích đi nhà trẻ, nhà mình hài tử lại cả ngày la hét muốn đi nhà trẻ. . .

Vì tôn trọng tiểu gia hỏa quyết định, đồng thời cũng vì để Trương thẩm yên tâm về nhà, cho nên Trần Hi ăn xong com tối liền đi ra cửa, chuẩn bị khảo sát một chút phụ cận nhà trẻ.

Khang cư cư xá phụ cận chỉ có một nhà việc công nhà trẻ, niệm niệm mặc dù là bản địa hộ khẩu, bất quá Trương thẩm trước đó cũng không nghĩ tới muốn đưa nàng đi, cho nên liền bỏ qua thời gian báo danh.

Mặt khác, việc công nhà trẻ danh ngạch cực kì thừa thót, niệm niệm coi như ghi danh, đoán chừng cuối cùng cũng lấy không được nhập học danh ngạch.

Cho nên Trần Hi hiện tại liền chỉ còn lại một lựa chọn, cái kia chính là đưa niệm niệm đi đọc tư nhân nhà trẻ.

Tư nhân nhà trẻ cũng không so việc công nhà trẻ, học phí đắt đỏ không nói, thậm chí còn thường xuyên tuôn ra lão sư ngược đãi hài tử tin tức.

Vừa nghĩ tới nơi này, Trần Hi đã cảm thấy có chút không thoải mái.

Hắn là thật không dám tưởng tượng, nếu như niệm niệm tại nhà trẻ thụ ngược đãi, hắn đến tận cùng sẽ làm ra cái gì. . .

Mà vừa nghĩ tới ngược đãi, hắn lại không khỏi nghĩ tới mình đã từng nhìn qua mấy bộ Hàn Quốc phim, giống « làm viện », « mẹ mẹ đừng khóc », « lò luyện » loại hình, sau khi xem xong luôn luôn để cho người ta không cách nào tiêu tan.

Nghĩ đến làm viện cái kia khả ái hiểu chuyện bộ dáng, hắn đã cảm thấy niệm niệm tiếp qua hai tuổi, đoán chừng cũng sẽ pixel viện xinh đẹp như vậy đáng yêu.

Trần Hi suy nghĩ càng phiêu càng xa, nhưng khi hắn nghĩ đến trong phim ảnh một ít kiều đoạn lúc, lập tức cũng có chút khí không nhẹ, nhin không được xỏ một câu nói tục: "Mẹ nó! Kém chút liền quên, chờ một lúc trở về nhất định phải cho niệm niệm chuẩn bị một chút hộ thân thủ đoạn mới là."

Có lẽ đây chính là mỗi cái đương ba ba tâm tình.

Nhất là nữ hài ba ba, bọn hắn tổng hội không tự chủ được não đại động mở, phỏng đoán các loại có thể sẽ phát sinh thần kịch bản.

Nữ nhi liền là ba ba tiểu thiên sứ, là thế giới đáng yêu nhất tồn tại.

Trần Hi tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào tổn thương niệm niệm.

Tuyệt đối không cho phép!

Thời đại luôn luôn tại tiến bộ, Trần Hi nhớ kỹ mình khi còn bé giống như cũng không có đọc qua nhà trẻ, cả ngày ngay tại trên núi cùng đám tiểu đồng bạn cùng một chỗ dùng gậy gỗ bọc lấy mạng nhện bắt ve, bắt dế, hoặc là liền là xuống sông tắm rửa, trộm sất vách lão bá gia bắp ngô khoai tây để nướng.

Thời điểm đó mọi người đều rất cầu thả, nào giống như bây giờ giằng co, nhà trẻ đều bắt đầu có song ngữ dạy học.

Mà có chút giàu có gia đình, lúc này thậm chí đã bắt đầu cân nhắc nên lựa chọn ib chương trình học vẫn là ap chương trình học, hài tử đều không nói có muốn hay không xuất ngoại, gia trưởng liền đã quy định bọn hắn lớn lên về sau phải đi nước ngoài đọc sách.

Gần nhất, quốc gia còn mở ra hai thai chính sách, cái này cũng dẫn đến giáo dục trẻ em thị trường hoàn toàn biến thành một mảnh Lam Hải, vô số giáo dục cơ cấu như măng mọc sau mưa toát ra, từ tiểu khu cấp thấp nhà trẻ đến một chút có mấy trăm năm lịch sử hải ngoại danh giáo, các loại lựa chọn cái gì cần có đều có.

Hắn tìm một nhà quán net, tại trên mạng tra xét một hồi, cuối cùng chọn trúng một nhà cách Khang cư cư xá cũng không phải là quá xa tư nhân nhà trẻ.

Cái này nhà trẻ tổng thể điều kiện cũng không tệ lắm, danh tiếng cũng không tệ, thượng vàng hạ cám phí tổn cộng lại, một tháng đại khái cần 3000 khối.

Mà Trần Hi chỉ cho nên không cân nhắc loại kia một năm 20 vạn quý tộc nhà trẻ, chủ yếu là có hai nguyên nhân.

Một là báo danh thời gian bỏ qua, cái này quý tộc nhà trẻ muốn sớm một năm báo danh, sau đó mới có thể tiến vào w Alt ing -l ist, xếp tới hào về sau, còn muốn trải qua phỏng vấn mới có thể học tập, toàn bộ quá trình mười phần phiền phức.

Hai là bởi vì Trần Hi đoán chừng niệm niệm sẽ không nguyện ý tại trong vườn trẻ đợi quá lâu.

Trải qua cái này mấy ngày cẩn thận nghiên cứu phát hiện, hắn rất hoài nghi niệm niệm là bởi vì Trương thâm từ nhỏ đã không chút mang nàng đi ra ngoài chơi nguyên nhân, cho nên mới sẽ đối cái khác hài tử thế giới hết sức cảm thấy hứng thú.

Bởi vậy, Trần Hi dự định trước hết để cho niệm niệm đi thử xem, nếu như tiểu gia hòa thích, vậy liền nhờ quan hệ để nàng đọc tốt nhất.

Nếu như không thích, vậy liền trở về chính hắn mang.

Dù sao Trần Hi cũng không có gì yêu thích, hiện tại mang nữ nhi ngược lại thành hắn yêu thích nhất. . .

Tuyển định trường học, Trần Hi trở về cùng tiểu gia hòa nói chuyện, nàng lập tức liền cao hứng đập chuông đến: "Ta muốn đọc nhà trẻ a, ta muốn đọc nhà trẻ ả!"

Có thể là bởi vì quá hưng phấn duyên cớ, tiểu gia hòa tối nay trọn vẹn nháo đến mười giờ rưỡi, mới không thể không tại Trần Hi cùng Trương thâm song trọng bức hiếp dưới, ngoan ngoãn nằm trên giường.

Ngày thứ hai trước kia, Trương thâm liền cho tiểu gia hòa đổi lại một đầu màu trắng mới váy.

Tiểu gia hỏa mặc vào mới quần áo, ghim hai đầu bím tóc đuôi ngựa, lần đầu tiên không muốn Trần Hi ôm, mà là mình lanh lợi đi theo chạy ra cửa.

Nhà trẻ không xa, từ Khang cư cư xá đi bộ đi qua, đại khái cũng chỉ cần mười phút.

Hướng Bảo An nói rõ tình huống về sau, Trần Hi liền ôm niệm niệm đi thẳng tới phòng làm việc của hiệu trưởng.

Hiệu trưởng biết niệm niệm muốn tới làm xếp lớp về sau, lập tức liền trở nên rất nhiệt tình, bất quá nói bóng gió lại là muốn Trần Hi giao nạp một bút ngoài định mức xây trường phí. . .

Tư nhân trong vườn trẻ những này môn môn đạo đạo, Trần Hi cũng là có chừng hiểu biết, thế là cũng không cùng hấn nói nhảm, trực tiếp liền quét thẻ giao đủ học kỳ này quản lý phí, xây trường phí, tiền ăn chò một hệ liệt phí tổn.

Thẻ quét một cái xong, gần hai vạn khối liền không có.

Loại này nhà trẻ không có chú ý nhiều như vậy, Trần Hi vừa giao xong phí tổn, hiệu trưởng liền lập tức gọi tới một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân, nhìn qua vẫn rất hiền lành.

Nữ nhân họ Vương, sau này sẽ là niệm niệm giáo viên chủ nhiệm.

Vương lão sư mang theo hai cha con đi vào phòng học bên ngoài, đáng tiếc nể tình nhìn thấy bên trong ngồi hơn hai mươi cái cùng nòng không kém bao lớn hài tử về sau, lập tức liền sinh ra mấy phần khiếp ý.

Rõ ràng vừa mới còn hưng phấn không được, giờ phút này lại cùng bị sưng đánh qua quả cà đồng dạng, sợ hãi rụt rè chui vào Trần Hi trong ngực.

"Ba ba, ta không muốn tới vườn trẻ. . ."

Thấy thế, Trần Hi lập tức cũng có chút dờ khóc dờ cười.

Ngốc hài tử còn sợ sinh đâu.

Bất quá đều lúc này, dù là Trần Hi lại yêu chiều tiểu gia hỏa, giờ phút này cũng không thể lại như nòng mong muốn.

Người cũng nên kinh lịch cái này quá trình, hài tử đã tới, vậy liền hấn là đi vào, nhưng ngàn vạn không thể để cho nòng dưỡng thành nửa đường bỏ cuộc thói quen.

"Niệm niệm ngoan, người nhìn bên trong nhiều như vậy tiểu bằng hữu, người cùng Vương lão sư đi vào, mọi người liền muốn chơi với người."

"Không muốn, ta sợ hãi. . ."

Tiểu gia hỏa cong miệng lên, xem ra liền muốn khóc.

Trần Hi không cách nào, chỉ có thể nhìn Vương lão sư.

Loại tình huống này Vương lão sư đã sớm gặp nhiều, lớp này bên trong hài tử mỗi ngày tới thời điểm đều muốn khóc lên đại nửa ngày, giống niệm niệm loại tình huống này kỳ thật đã coi như là tốt.

"Niệm niệm ngoan, đến, lão sư mang người đi vào, đừng sợ, về sau các người liền đều là bằng hữu nha."

Vương lão sư ra hiệu Trần Hi đem niệm niệm giao cho nòng.

Trần Hi muốn đem niệm niệm đưa đi qua, bất quá tiểu gia hỏa lại ôm thật chặt lấy cổ của hấn, oa một tiếng liền khóc rống lên: "Ba ba không muốn đi, ba ba không muốn đi!"

"Niệm niệm, đừng sợ, ba ba sẽ không đi, hấn chờ người ở ngoài, người đi vào cùng những người bạn nhỏ khác chơi, có được hay không?"

Vương lão sư muốn đem tiểu gia hỏa nhận lấy, nhưng tiểu gia hỏa lại gắt gao treo ở Trần Hi trên thân, mặc cho nòng nói thế nào cũng không muốn xuống tới.

Nòng đem đầu chôn ở Trần Hi trên bờ vai, cũng không nói chuyện, cứ như vậy há mồm khóc lớn.

Thấy thế, Vương lão sư liền ra hiệu Trần Hi an ủi nòng một chút, thế là Trần Hi vội vàng nói: "Ba ba không đi, ta sẽ ở cửa chờ người, niệm niệm người muốn nghe lão sư, phải học được tôn kính lão sư, biết không?"

"Tốt tốt, niệm niệm không khóc a, khóc nhiều về sau liền khó coi."

"Người nhìn, những người bạn nhỏ khác đang cười người đây."

"Yên tâm đi, ba ba không đi, ba ba ở chỗ này chờ người, chờ người tan học ba ba liền mang người về nhà ăn cơm."

"Người lại khóc ba ba trở về liền cùng nãi nãi nói, niệm niệm hôm nay đi nhà trẻ khóc a, còn bị những người bạn nhỏ khác cười."

"Niệm niệm ngoan, không khóc, không khóc. . ."

Trọn vẹn đỗ một hồi lâu, tiểu gia hỏa mới lưu luyến không rời từ ba ba trên bờ vai xuống tới.

Vương lão sư thấy thế, quả quyết hồng liên tục mang kéo đem tiểu gia hỏa mang vào phòng học.

Niệm niệm trở ra, Trần Hi không có rời đi, mà là đứng ở trong hành lang lẳng lặng nhìn trong phòng tiểu gia hỏa.

Tiểu gia hỏa lẻ loi lơ lửng ngồi ở trên băng ghế nhỏ, động tác có chút cứng ngắc, bất quá bên cạnh tiểu băng hữu đối nàng ngược lại là rất thân mật.

Nhìn thấy tới mới đồng học về sau, bọn hắn ngay tại lão sư phân phó dưới, nhao nhao vây quanh an ủi mới đồng học.

Tiểu gia hỏa thích ứng một trận, mấy lần quay đầu đều nhìn thấy Trần Hi còn tại cổng về sau, nàng cũng rất cực yên tâm, chậm rãi cùng khác tiểu băng hữu chơi đến cùng một chỗ.

Trần Hi ở ngoài cửa đứng yên thật lâu.

Rất cực, có cái lão sư nhin không được ra nhắc nhở hắn, gia trưởng tốt nhất đừng tại vườn khu lưu lại về sau, Trần Hi không thể không đi ra nhà trẻ.

Kỳ thật đừng nói tiểu gia hỏa không nở, liền ngay cả hắn cái này làm cha đều không nở.

Tuy nói chỉ là đưa hài tử đọc cái nhà trẻ, ban đêm liền sẽ về nhà.

Nhưng Trần Hi nhưng dù sao cảm giác trong đầu vắng vẻ, loại kia cảm giác thật rất kỳ quái. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

034 Triệu Nguyên

Triệu Nguyên xuất viện.

Đoạn mất tám cái xương sườn, đoán chừng muốn tu dưỡng cái hơn nửa năm mới có thể dần dần khôi phục.

Bất quá hắn vận khí tốt chính là, đứt gãy xương sườn cũng không có cắm ngược vào nội tạng, nếu không tại chỗ liền phải một mệnh ô hô.

Tóm lại, coi như hắn tốt số, nhặt về một cái mạng.

Bác sĩ cho hắn làm trong lồng ngực cố định thuật, đã có thể xuất viện về nhà chậm rãi tu dưỡng.

Xương cốt một lần nữa sinh trưởng cần hơn nửa năm, cho nên bác sĩ đề nghị hắn nửa năm này tận lực đừng có vận động dữ dội.

Sau khi về đến nhà, Triệu Nguyên thử một chút mưa mua cho hắn mới xe lăn.

Mặc dù hắn không phải tổn thương tại trên đùi, thường ngày hoạt động cũng sẽ không có vấn đề lớn lao gì.

Bất quá hắn mẹ lại lo lắng muốn mạng, sợ nhi tử liên loạn động ảnh hưởng đến thể nội bên trong cố định, cho nên dứt khoát mua cho hắn cái xe lăn.

Nghe tới là phụ thân yêu cầu mẫu thân không thể truy cứu chuyện này nữa thời điểm, Triệu Nguyên trên mặt cũng không có quá lớn phản ứng.

Hắn lão nương có chút lo lắng nhìn hắn một cái, sau đó sầm mi khổ kiểm nói ra: "Nguyên nhi, đã thương người tên kia, đến tột cùng có bối cảnh gì?

"Bối cảnh?"

Triệu Nguyên cười nhạo một tiếng, biểu lộ nhìn như bình thản, nhưng ánh mắt lại lóe lên một tia không dễ dàng phát giác che lấp.

"Không có bối cảnh, liền là một cái bị lão bà vứt bỏ phế vật, hiện tại cả ngày ở nhà mang hài tử. . ."

Nói đến đây, Triệu Nguyên không khỏi sờ lấy bộ ngực của mình, sau đó nhẹ nhàng nở nụ cười, ha ha cười nói: "Bất quá từ một cuộc này đến xem, sợ là ta thật đúng là có chút đánh giá thấp hần."

"Không có bối cảnh? Không nên a, trong lúc này biển Viễn Dương tập đoàn lão Ninh tất cả cho cái gì muốn thay hần ra mặt bảo đảm?"

Nghe vậy, Triệu Nguyên lắc đầu, cũng là có chút không hiểu nói ra: "Ta cũng không rõ ràng, bất quá ta sẽ phái người tra rõ ràng."

"Nguyên nhi, chúng ta tuyệt đối không thể cứ tính như vậy!"

"Ta biết."

Nữ nhân còn muốn nói nhiều cái gì, bất quá Triệu Nguyên lại hướng nàng khoát tay áo, nói ra: "Mẹ, việc này ngươi cũng không cần quản, ta tự có an bài."

. . .

Triệu Nguyên cho Lý Tu Văn gọi điện thoại, hẹn hần gặp mặt một lần.

Ngày đó là Lý Tu Văn đem Triệu Nguyên đưa đến bệnh viện, cho nên Lý Tu Văn rất tinh tường Triệu Nguyên tình huống.

Vòng tròn bên trong tin tức luôn luôn truyền rất nhanh, bởi vậy Lý Tu Văn cũng đại khái biết là Triệu gia không muốn truy cứu Triệu Nguyên thụ thương sự tình, cho nên cảnh sát mới không có tới cửa bắt người.

Hiện tại đột nhiên tiếp vào Triệu Nguyên điện thoại, Lý Tu Văn phản ứng đầu tiên chính là. . .

Triệu Nguyên chuẩn bị trả thù.

Tuy nói hần không muốn trộn lẫn tiến đến, nhưng bất kể nói thế nào, hần cùng Triệu Nguyên cũng coi là bằng hữu một trận, lại tăng thêm Triệu Nguyên vẫn là so với hần bàn nhỏ giới đồng học, cho nên Lý Tu Văn cũng không tốt cự tuyệt.

Triệu Nguyên đem địa chỉ tuyến tại một nhà mười phần cấp cao câu lạc bộ tư nhân.

Lý Tu Văn mới vừa vào cửa liền nhìn thấy Triệu Nguyên ngồi ở một trương trên xe lăn, lập tức đem hần giặt náy mình, vội vàng đi lên hỏi: "Nguyên thiếu, ngươi không có chuyện gì chứ?"

"Lý ca tới? Đến, mau mời ngồi."

Chào hỏi Lý Tu Văn sau khi ngồi xuống, Triệu Nguyên lúc này mới cười nói ra: "Xương sườn gãy mất tám cái, làm bên trong cố định. Chân không có việc gì, chỉ là đi đường vung tay thời điểm, có thể sẽ liên lụy đến vết thương, qua hai ngày liền không sao."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Lý Tu Văn gượng cười không có nói tiếp.

Triệu Nguyên nhìn hần một cái, cũng không thềm để ý, tự mình tiếp tục nói ra: "Lý ca ngươi cũng biết, ta cái này người tính khí nóng nảy, làm việc xúc động, đột nhiên bị người như thế đập dừng lại, trong đầu xác thực rất khó nuốt xuống khẩu khí này. . ."

Nghe vậy, Lý Tu Văn nhẹ gật đầu, mười phần khách quan nói ra: "Bất quá chỉ là trên miệng cãi lộn vài câu, cái kia gọi Trần Hi thế mà liền xuống nặng như vậy tay, hoàn toàn chính xác có chút quá mức."

"Có chút quá mức?"

Triệu Nguyên lắc đầu, đột nhiên biến đổi, mỗi chữ mỗi câu nghiêm nghị nói ra: "Lý ca, ngươi biết không, hần suýt chút nữa thì mệnh của ta."

Lý Tu Văn sùng sốt một chút, vẫn như cũ không có nói chuyện.

Đã liên lụy đến sinh mệnh an toàn, thù này coi như kết lớn.

Bất quá bởi vì chuyện không liên quan tới hần, cho nên Lý Tu Văn giờ phút này cũng không tốt phát biểu bất cứ ý kiến gì.

Trong phòng yên tĩnh trở lại.

Triệu Nguyên nhấp một ngụm trà, sau đó nhìn như mười phần tùy ý hỏi: "Ta nghe nói, Lý ca ngươi truy Lâm Huyền rất lâu?"

Nghe vậy, Lý Tu Văn sắc mặt lập tức liền thay đổi.

Cái này Triệu Nguyên không phải điên rồi đi?

Toàn bộ Trung Hải có ai không biết Lâm Huyền là hán nhin trúng nữ nhân, đã bị hán coi là độc chiếm, chẳng lẽ lại hán còn muốn cùng mình đối nghịch?

Thế là, Lý Tu Văn nhìn chằm chằm Triệu Nguyên, có chút không vui cường điệu nói: "Lâm Huyền là ta nhìn trúng nữ nhân."

"Ta biết, ta đương nhiên biết."

Triệu Nguyên cười lên ha ha, ra hiệu Lý Tu Văn không muốn không yên lòng, sau đó mới tiếp tục nói ra: "Ta biết Lý ca ngại đười nàng mấy năm đều không có vào tay, cho nên, ta cái này làm huynh đệ liền muốn giúp ngươi một cái. . ."

"Ngươi đến tốt cùng muốn làm cái gì?" Lý Tu Văn cau mày hỏi.

Triệu Nguyên cười cười, đưa tay chỉ trên lầu, nói ra: "Ta trên lầu cho ngươi lưu lại một cái phòng, Lâm Huyền tiểu thư chờ một lúc liền sẽ tới. . ."

"Thao!"

Lý Tu Văn khí một chút liền từ ghế sofa đứng lên, sau đó chỉ vào Triệu Nguyên nghiêm nghị quát: "Ta cảnh cáo ngươi đừng làm loạn, ngươi nếu dám động Lâm Huyền một chút, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!"

Lời vừa nói ra, Triệu Nguyên không khỏi sùng sốt một chút.

Hóa ra Lý Đại thiếu đây là động thật tình cảm?

Vấn mậu tập đoàn Lý Đại thiếu giường, đây chính là vô số nữ nhân đứng xếp hàng muốn lên.

Triệu Nguyên còn tưởng rằng Lý Tu Văn chỉ là muốn cùng Lâm Huyền chơi đùa trò chơi mèo vờn chuột, cho nên mới sẽ xoắn xuýt lâu như vậy.

Không nghĩ tới Lý Tu Văn lại là thật động tâm.

Không phải Triệu Nguyên khoe khoang, liền bọn hán trong hội này nam nhân, lại có mấy cái chân chính đem tình cảm coi ra gì rồi?

Không nghĩ tới Lâm Huyền tại Lý Tu Văn trong suy nghĩ phân lượng nặng như vậy.

Không ra. . .

Mất thấy Lý Tu Văn giận tím mặt, Triệu Nguyên lập tức thay đổi một khuôn mặt tươi cười, ha ha cười nói: "Chỉ đùa một chút, chỉ đùa một chút, đã Lý ca ngại đem nói đùa thả nơi này, ta như thế nào lại lại đi đánh Lâm Huyền chủ ý đâu? Ta luôn không khả năng vì nữ nhân đắc tội ngươi đi?"

"Ngươi biết liền tốt."

Lý Tu Văn hừ một tiếng, sau đó cũng không còn khách khí với hán, nói ra: "Công ty của ta còn có việc, Nguyên thiếu ngươi chậm rãi chơi đi."

Nói xong, Lý Tu Văn liền phẩy tay áo bỏ đi.

Lý Tu Văn sau khi đi, Triệu Nguyên lẳng lặng ngồi ở trên xe lăn, tựa hồ đang suy tư cái gì.

Trộn vẹn một hồi lâu, hán lúc này mới cảm lấy bên cạnh điện thoại.

Hán thông qua một cái mã số, sau đó hướng đầu bên kia điện thoại phân phó nói: "Động thủ."

Đợi đến Triệu Nguyên lại để điện thoại di động xuống lúc, hán ánh mắt cũng đã bay đến cửa cái kia mặc sườn xám nữ tiếp đãi trên thân.

"Ngươi, tới một chút."

Sườn xám nữ nhân nghe được Triệu Nguyên thanh âm, vội vàng chạy chậm đến đi vào bên cạnh hán, có chút thiếu thân thể hỏi: "Triệu tiên sinh có dặn dò gì sao?"

Triệu Nguyên nhìn một chút nàng kia gương mặt xinh đẹp, lại nhìn một chút nàng trước sau lời lờ mờ thái, sau đó hài lòng nhẹ gật đầu.

Sau đó, hán liền tại nữ nhân tràn đầy nghi ngờ ánh mắt bên trong, đột nhiên chỉ chỉ mình dưới hông.

Sườn xám nữ nhân sùng sốt một chút, lập tức liền minh bạch Triệu Nguyên ý tứ, liền vội vàng cười đáp lại nói: "Triệu tiên sinh, trên lầu có chuyên môn kỹ sư có thể vì ngài phục vụ. . ."

"Liền ngươi."

"Thật xin lỗi, ta. . ."

"Mười vạn."

Trong phòng vang lên một trận thanh âm.

Triệu Nguyên hài lòng nhìn thoáng qua quỳ gối trước mặt mình sườn xám nữ nhân.

Đột nhiên, hắn dùng hai tay ôm lấy đầu của nàng, sau đó dùng sức ấn xuống.

Nữ nhân phát ra một trận tiếng nghẹn ngào, giãy dụa lấy muốn ngẩng đầu, nhưng Triệu Nguyên nhưng căn bản mặc kệ không để ý.

Hắn khuôn mặt dữ tợn tự lẩm bẩm: "Người luyện võ rất lợi hại? Tối đi, ta cùng người chậm rãi chơi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

035 giáo dục

Buổi chiều ba giờ rưỡi.

Khoảng cách tan học còn có nửa giờ, bắt quả chung quanh đã chật ních đen nghịt một bọn người.

Không cần đoán cũng biết, những này tất cả đều là tới đón nhà mình hài tử các gia trưởng.

Trần Hi một cái hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, đứng tại một đám đại gia đại mụ ở giữa, ngược lại là lộ ra có mấy phần hạc giữa bầy gà hương vị.

Bọn nhỏ ngay tại nhà trẻ trên bãi tập chơi lấy trò chơi.

Trần Hi cách tường vây nhìn xem tiểu gia hỏa, phát hiện nàng ngay tại thang trượt bên trên chơi quên cả trời đất, căn bản là không có chú ý tới đứng tại bên ngoài tường rào chính mình.

Xem ra đã vui vẻ quên muốn tìm ba ba, điều này cũng làm cho Trần Hi cảm thấy an tâm rất nhiều.

Hắn là thật sợ hãi niệm niệm sẽ không thích ứng nhà trẻ hoàn cảnh.

Nhưng ngàn vạn không thể để cho hài tử mắc bệnh tự kỷ bệnh trầm cảm loại hình quái bệnh, bởi vì những này dính đến tâm lý khỏe mạnh loại hình tâm bệnh, hắn là thật không pháp trị. . .

Trần Hi đứng tại bên ngoài tường rào nhìn qua niệm niệm, lúc này, một cái bác gái lại đột nhiên đưa tay vỗ vỗ hắn.

"Ai, tiểu hỏa tử, người là Trương đại tỷ gia hài tử sao?"

Trần Hi quay đầu nhìn lại, đã thấy phía sau hắn đứng đấy một cái cười mím đại tỷ.

Cũng không liền là hắn ngày đầu tiên trở về, vừa mới tiến cư xá liền gặp phải cái kia lớn mập mẹ.

"A? Đúng, ta ở 5 tòa nhà 1 đơn nguyên 302, a di ngài là?"

"Này, ta đã nói rồi, luôn cảm thấy người có chút quen mắt, giống như tại cư xá thấy qua mấy lần. Vừa rồi đột nhiên nhìn thấy niệm niệm ở bên trong, cho nên ta liền muốn a, niệm niệm có phải hay không là người hài tử. . . Ta họ Tiền, người gọi Tiền a di tốt, cháu của ta cũng ở bên trong lạc, nhìn, liền là cái kia gây sự quý."

Lớn mập mẹ một bên nói, còn vừa cười chỉ chỉ trên bãi tập cái kia chạy như gió đồng dạng nam hài.

Nhìn nàng điệu bộ này, sợ là đã hoàn toàn quên mình đã từng còn đem Trần Hi xem như qua này ăn mày người điên.

"Tiền a di ngài tốt, ta ở bên ngoài làm công, vừa về nhà một đoạn thời gian, cho nên mới ngay cả sát vách hàng xóm đều nhận không hết. . ."

"Không có chuyện không có chuyện, qua một thời gian ngắn người liền quen biết."

Tiền a di khoát tay áo, cười lớn nói ra: "Ta nói cho ngươi a, nhà ngươi niệm niệm thể nhưng là tiểu khu chúng ta bên trong nhất ngoạn hải tử, tiểu cô nương đáng yêu không được, nhà chúng ta Bằng Bằng thích nhất cùng với nàng cùng nhau chơi đùa."

"Thật sao? Ha ha. . ."

Trần Hi lễ phép tính mỉm cười.

Có thể là bởi vì còn không quen cùng đại gia đại họ nhóm liên hệ nguyên nhân, cho nên hắn hiện tại cũng không biết nên nói chút cái gì, chỉ có thể cười ha ha nghe tiền bác gái lái nhai.

"Kia nhất định phải nha, lần trước ta đùa nhà ta kia gốc tiểu tử, nói chờ hắn lớn lên về sau liền đem niệm niệm gả cho hắn. Này nha, ngươi thể nhưng là không có nhìn thấy, lúc ấy kia gốc tiểu tử đỏ mặt cùng Hải tử cái móng đồng dạng, e lệ chết rồi."

"Thật sao?"

"Đó là dĩ nhiên, ngươi khoan hãy nói, hiện tại bốn năm tuổi hải tử so với chúng ta khi đó thông minh nhiều, lúc này mới cái rắm đại một chút cũng năng phân ra ai đẹp mắt ai khó coi. Trong khu cư xá rất nhiều hải tử đều thích cùng niệm niệm chơi, chỉ bất quá trước kia chỉ có Trương đại tỷ một cái người mang hải tử, cho nên nàng mang niệm niệm ra chơi thời gian cũng không nhiều. Đã ngươi trở về, kia về sau cần phải thường xuyên mang niệm niệm ra chơi nha. . ."

Nghe vậy, Trần Hi trên mặt vẫn như cũ cười mỉm gật đầu nói phải, bất quá trong lòng đầu lại đột nhiên có một chút cảnh giác.

. . .

Martinson (Martinson, S. M.) cho rằng, nhi đồng từ 3 tuổi chi phối liền bắt đầu sẽ đối với khác phái sinh ra yêu thương ý thức cùng hành vi.

Hải tử tò mò tràn đầy, đối mọi chuyện cần thiết đều rất quan tâm, càng bao quát với thân thể người khí quan quan tâm.

Có lúc là một cái người, có lúc là khác phái đồng bạn ở giữa, hoặc là lẫn nhau để đối phương nhìn một chút x khí quan, hoặc là dùng tay sờ sờ một cái.

Nó biểu hiện hình thức đa số 【 bắt chước bác sĩ 】, 【 vén váy 】, 【 giả kết hôn 】, 【 nhà chòi 】, chờ trò chơi.

Theo rb Nagoya thị thanh thiếu niên vấn đề hiệp nghị sẽ năm 1970 đối 290 Danh nhi đồng điều tra, trong đó làm vén váy động tác có 2 01 người, mà tại trưởng thành ngay dưới mắt đình chỉ vén váy nhi đồng chiếm 70%; thăm dò nhà vệ sinh người 167 người; từ phía dưới váy kẻ nhìn lên 164 người; loay hoay x khí quan người 108 người.

Bởi vậy có thể thấy được, đây là một loại nhi đồng ở giữa phổ biến hành vi, căn vốn không pháp hữu hiệu tránh cho.

Vừa nghĩ tới nơi này, Trần Hi liền ần ần cảm thấy có chút không thoải mái.

Dám đánh ta nữ nhi chủ ý?

Không được, đến tìm cơ hội cho niệm niệm phổ cập một chút giáo dục giới tính kiến thức. . .

Người tính tâm lý, phát triển cùng giới tính nhân vật hình thành có nhất định quy luật, một Bàn Nhược là mặc kệ tự nhiên phát triển, thường thường kết quả là bình thường; nhưng nếu như áp đặt tại hải tử một chút không chính xác giáo dục phương pháp, thì rất có thể sẽ hình thành dị dạng kết quả.

Nhất là 3 đến 5 tuổi hải tử, thông qua giáo dục giới tính, hắn là tại tính xã hội học cùng tính tâm lý học trên ý nghĩa làm hải tử tính đạt được xã hội và cá thể xác nhận. ?

Nếu như phát hiện hải tử tại tính phương diện có không chính xác biểu hiện, phải tỉnh táo địa kiên nhẫn uốn nắn, tự nhiên dẫn đạo, không thể giận mắng, đe dọa.

Tỷ như nhìn thấy nhi đồng đùa bốn x khí quan, có mẫu thân liền giận dữ mắng mỏ ngăn cản: "Không được nhúc nhích!" "Bản! Không muốn sờ cái này địa phương!" "Mắc cỡ chết được! Về sau không được sờ!"

Hoặc là dùng tay cưỡng ép kéo ra, thậm chí cho một trận đánh đập.

Cái này kỳ thật rất dễ dàng ảnh hưởng nhi đồng từ nhỏ tạo thành một loại sai lầm quan niệm x khí quan là bản, nhận không ra người, không sờ được, cho nên phạm cùng x có liên quan hoạt động là muốn ức chế, nếu không liền nhận trừng phạt.

Nhi đồng trường kỳ ở vào loại này tương đối phong bế hoặc bảo thủ hoàn cảnh bên trong, tính nhu cầu nhận hữu hình hoặc vô hình kiềm chế, nghiêm trọng, thậm chí còn có thể gây nên thân thể cùng trên tinh thần chướng ngại hoặc bệnh biến.

Cho nên, thuận theo tự nhiên, chính xác dẫn đạo, là duy nhất có hiệu mà lại cách làm chính xác.

Có lẽ còn là bởi vì truyền thống quan niệm tác quái nguyên nhân, cùng tiền bác gái trò chuyện xong, Trần Hi tâm tình hết sức phức tạp.

Niệm niệm dù sao cũng là nữ hài, cho nên hấn cái này làm cha luôn cảm thấy nữ nhi phải ăn thiệt thòi. . .

Mặc dù Trần Hi cũng minh bạch, vậy cũng là tiểu hài tử hồ nháo, càng nhiều hơn chính là bọn hấn làm nhân loại một loại thiên tính cùng bản năng, nhưng hấn nhưng vẫn là cảm thấy có chút khó chịu. . .

Rất khó chịu. . .

Phi thường khó chịu. . .

Bốn giờ chiều, nhà trẻ ra về.

Trần Hi chen đến cửa trường học, tiểu gia hỏa một chút ngay tại trong đám người thấy được Trần Hi.

Nàng một bên hô to "Ba ba", một bên nghĩ muốn từ cửa sắt chui ra ngoài, nhưng lại bị Vương lão sư kịp thời ngăn lại.

Trong vườn trẻ hài tử cũng không phải tùy tiện người nào đều có thể tiếp đi, chờ đến Vương lão sư nhìn thấy Trần Hi về sau, nàng lúc này mới nắm niệm niệm tay, đem tiểu gia hỏa dẫn tới phía ngoài cửa trường.

"Ba ba!"

Tiểu gia hỏa vừa mới bước qua cửa sắt, lập tức liền bỏ nhào Trần Hi trên đùi, sau đó ôm Trần Hi đùi, ngẩng lên cái đầu nhỏ ngọt ngào nói ra: "Ba ba, ta rất nhớ ngươi!"

"Ngoan, mua!"

Trần Hi cười lớn đem tiểu gia hỏa bế lên, sau đó nâng nàng đối Vương lão sư nói ra: "Cho lão sư nói gặp lại."

"Lão sư gặp lại!"

Tiểu gia hỏa ra sức vung tay nhỏ, xem ra đối Vương lão sư ấn tượng cũng không tệ lắm.

Wang lão sư cùng Trần Hi khách khí vài câu, lại tán dương tiểu gia hỏa rất hiểu chuyện về sau, nàng liền lại vội vàng đi đưa mặt khác một cái hài tử.

Trần Hi ôm niệm niệm đi trên đường, tiểu gia hỏa thì hưng phấn cùng hấn kể mình hôm nay đều kinh lịch cái gì.

"Niệm niệm, ngươi có thích hay không nhà trẻ?"

"Thích lắm!"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức nặng nề gật đầu.

Chưa hề đều là một cái người chơi nàng, đột nhiên có nhiều như vậy cùng tuổi tiểu đồng bọn, tự nhiên sẽ vui vẻ không thôi.

"Kia ba ba ngày mai lại mang ngươi đến, có được hay không?"

"Tốt!"

"Ngoan."

Trần Hi sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, trong đầu thì tại suy đoán, tiểu gia hỏa lúc nào sẽ nói ra đừng đi nhà trẻ. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

036 Lâm Huyền

Ngày kế tiếp.

Trần Hi nguyên lai tưởng rằng tiểu gia hỏa đối nhà trẻ nhiệt tình sẽ suy yếu một chút.

Nhưng không nghĩ tới, bọn hắn lúc này mới vừa ăn xong điểm tâm, Trần Hi thậm chí liền bát cũng còn chưa kịp thu thập, tiểu gia hỏa liền đã la hét phải vào lớp rồi, sau đó lôi kéo Trần Hi liền không phải đi ra ngoài.

"Ba ba, đi, ta muốn lên khóa a, lão sư nói lên lớp không thể tới trễ, đến trễ cũng không phải là ngoan hài tử!"

Trương thâm thấy thế, vội vàng kêu gọi Trần Hi cầm chén thả chỗ ấy, một bên cười mồm nói ra: "Tiểu đồ vật như thế thích nhà trẻ, ngươi liền mang nòng đi thôi, chờ một lúc ta tới thu thập."

Có thể là quen thuộc ban ngày đi ra ngoài, khuya về nhà sinh hoạt, cho nên tiểu gia hỏa hiện tại cũng không phải như vậy dính Trương thâm.

Mất thấy Trần Hi xoa xoa tay, đi tới cửa đôi giày, tiểu gia hỏa liền không kịp chờ đợi treo ở trên cửa mở cửa phòng ra, sau đó chạy đến ngoài cửa hướng phía Trương thâm phát tay hô: "Nãi nãi gấp lại!"

"Ngonan, đi thôi đi thôi, ở trường học muốn nghe lão sư, biết không?"

"Biết rồi!"

Tiểu gia hỏa mở ra miệng nhỏ, mừng rỡ trên mặt đều nở hoa.

Ra cửa, Trần Hi có chút buồn bực tiểu gia hỏa hôm nay là làm sao vậy, xem ra so hôm qua còn kích động hơn một chút, thế là liền hỏi: "Niệm niệm, nhà trẻ chơi rất vui sao? Làm sao như thế vui vẻ?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức đem khuôn mặt nhỏ giương lên, mùi phấn vui vẻ nói ra: "Lão sư nói hôm nay muốn dạy chúng ta vẽ tranh!"

"Nha, ngươi sẽ còn vẽ tranh đâu?"

"Ta sẽ không vẽ tranh."

Tiểu gia hỏa lắc đầu, sau đó vui vẻ tiếp tục nói ra: "Bất quá lão sư dạy ta vẽ sau, ta liền sẽ vẽ tranh á!"

"Loại kia ngươi học được vẽ tranh về sau, liền trở lại họa cho ba ba nhìn?"

"Ừm! Ta muốn vẽ ba ba, họa nãi nãi, còn có ma ma!"

Tiểu gia hỏa nặng nề gật đầu, sau đó ôm Trần Hi đầu, thanh âm tựa như hương gạo nếp giống như, lại dính lại ngọt cười nói ra: "Lão sư nói hạng nhất có thể đến tiểu hồng hoa, ta muốn được tiểu hồng hoa!"

"Kia niệm niệm ngươi cần phải cố gắng lên, tranh thủ cầm cái tiểu hồng hoa trở về, đến lúc đó ba ba cho ngươi thiệp trên tường!"

"Tốt!"

Hai cha con một bên trò chuyện Thiên Nhất vừa đi, chỉ chốc lát sau liền đi tới nhà trẻ.

Cửa vườn trẻ sớm đã đứng đầy gia trưởng, cùng . .

Vô số gào khóc không thôi tiểu bằng hữu.

Có một đứa bé trai không muốn đi vào, thế là liền ý lại trên mặt đất, gặt gao dất mụ mụ ống quần, mặc cho hấn mụ mụ khuyên như thế nào cũng không nghe, một mực la hét không đi nhà trẻ, tức giận đến hấn mụ mụ đều nhanh muốn đánh hấn.

Trần Hi xem xét tư thế kia, liền thừa dịp tiểu gia hỏa hưng phấn sức mạnh không có tiêu, vội vàng hướng nòng nói ra: "Niệm niệm ngươi nhìn, cái kia ca ca xấu hổ hay không?"

"Khóc nhè, xấu hổ xấu hổ."

Tiểu gia hỏa vừa nói, còn một bên dùng tay nhỏ vạch lên khuôn mặt của mình, làm ra một bộ khinh bỉ bộ dáng.

"Kia về sau ba ba đưa ngươi đến nhà trẻ thời điểm, ngươi cũng không thể giống hấn đồng dạng nha."

"Ta mới sẽ không khóc nhè đâu!"

Tiểu gia hỏa ngạo kiều xoay mở cái đầu nhỏ, tựa hồ hoàn toàn quên mình hôm qua khóc hôn thiên ám địa đáng thương bộ dáng. . .

Vương lão sư cùng cái khác hai vị lão sư chính đứng ở cửa trường học nghênh đón trong lớp mình hài tử, Trần Hi đem niệm niệm buông ra, ra hiệu nòng nhanh đi qua.

Nhưng lúc này, tiểu gia hòa lại đứng trên mặt đất lồi kéo Trần Hi tay, sau đó chỉ chỉ khuôn mặt nhỏ của mình trừng.

Trần Hi thấy thế, lập tức cười lớn ngồi xổm xuống, sau đó hung hăng tại tiểu gia hòa trên mặt hôn một cái, nàng lúc này mới lanh lợi chạy hướng về phía cửa sắt.

"Ba ba gặp lại!"

"Đi thôi, muốn nghe lão sư, ba ba tại nơi này chờ người tan học."

Tiểu gia hòa trở ra, Trần Hi liền tới đến bên ngoài tường rào, chuẩn bị xem bọn hắn làm xong thế dực buổi sáng sau lại trở về.

Nhưng mà qua không đầy một lát, điện thoại của hắn lại đột nhiên vang lên.

Trần Hi lấy điện thoại di động ra xem xét, là Lâm Huyền đánh tới.

"Uy?"

Trần Hi tiện tay kết nối điện thoại, nhưng đầu bên kia điện thoại lại không có bất kỳ thanh âm gì.

"Uy? Lâm Huyền sao?"

Trần Hi hô vài tiếng, đối diện lại không có bất kỳ đáp lại nào.

Đang lúc hắn coi là Lâm Huyền là không nhỏ tâm ẩn sai điện thoại thời điểm, lại nghe được đầu bên kia điện thoại bỗng nhiên truyền đến một cái trầm thấp âm thanh nam nhân, "Trần Hi?"

Trần Hi sửng sốt một chút, liền vội vàng hỏi: "Người tốt, người là ai? Làm sao lại dùng Lâm Huyền điện thoại gọi điện thoại cho ta?"

Nghe vậy, bên đầu điện thoại kia người lại ha ha nở nụ cười, trong lời nói lộ ra mấy phần trêu tức nói ra: "Nhanh như vậy liền quên ta thanh âm?"

Trần Hi sửng sốt một chút, sau khi tỉnh hồn lại, sắc mặt lập tức liền trở nên khó coi bao nhiêu.

Thế là, hắn lạnh lùng hỏi: "Triệu Nguyên?"

"Ha ha ha. . . Là ta, kỳ thật ta cũng không có chuyện gì, gọi cú điện thoại này chủ yếu liền là muốn theo người báo cái bình an. . ."

"Lâm Huyền ở đâu."

Trần Hi cầm điện thoại đứng tại nhà trẻ bên ngoài tường rào lối đi bộ bên trên, thanh âm phảng phất từ Cửu U Địa Ngục truyền ra, rét lạnh mà lạnh lùng.

"Lâm Huyền? A, nàng ở đây này, ta mượn nàng điện thoại gọi cho người, chờ một lúc liền trả lại cho nàng."

"Triệu Nguyên, ta cảnh cáo người, nếu như người dám động Lâm Huyền một cọng tóc gáy lời nói, ta sẽ để cho người chân chính mình bạch, cái gì gọi là rút gân lột da!"

Thoại âm rơi xuống, Trần Hi dưới chân một khối gạch xanh lại đột nhiên răng rắc một tiếng vỡ vụn ra.

Bên đầu điện thoại kia Triệu Nguyên lại ha ha nở nụ cười, nói ra: "Ta để nàng cùng người toàn diện nói đi."

Trần Hi đem âm lượng mở đại lớn nhất, nhưng nghe một hồi, lại chỉ có thể nghe được một trận thanh âm, căn bản là nghe không được đầu bên kia điện thoại có động tĩnh gì.

Ba!

Đột nhiên, một cái tiếng bập tai vang lên.

Theo sát lấy đầu bên kia điện thoại liền truyền đến Triệu Nguyên kia âm trầm thanh âm: "Nói chuyện, nói cho hắn nghe!"

Nhưng mà tiếng nói của hắn rơi xuống về sau, đầu bên kia điện thoại y nguyên không có bất kỳ thanh âm gì, phảng phất Triệu Nguyên là tại đối không khí nói chuyện đồng dạng.

Trần Hi đợi một chút, vẫn như cũ không có nghe được bất luận cái gì động tĩnh.

Nhưng theo sát lấy, đầu bên kia điện thoại nhưng lại ba truyền đến một cái tiếng bập tai.

"Ta TM để người nói chuyện đâu!"

Trần Hi càng nghe càng cảm thấy không thích hợp, vội vàng ở trong điện thoại hô: "Lâm Huyền? Lâm Huyền người không sao chứ?"

Đầu bên kia điện thoại.

Lâm Huyền ngồi ở trên ghế sa lon, Triệu Nguyên thì cầm điện thoại đặt ở miệng nàng một bên, không ngừng yêu cầu nàng nói chuyện.

Nhưng Lâm Huyền nhưng thủy chung thật chặt nhắm lại miệng của mình, mặc cho Triệu Nguyên đánh như thế nào nàng, nàng cũng không rên một tiếng.

"Thao!"

Triệu Nguyên bị chọc giận, một bả nhấc lên tóc của nàng, dùng sức đi lên dẫn theo, tựa hồ muốn kéo lấy tóc đem nàng nhấc lên.

Lâm Huyền hai tay bị trói tại sau lưng, cũng không có biện pháp giãy dụa, chỉ có thể thống khổ phát ra một tiếng rên rỉ.

Có thể là bởi vì chính mình phát ra thanh âm bị Trần Hi nghe thấy được, cho nên Lâm Huyền cũng không ráng chống đỡ, hé miệng liền thật nhanh hô lớn: "Trần Hi, người đừng nghe hân, đừng tới tìm ta! Báo động!"

"Gái điên thú, còn muốn giờ trò gian!"

Triệu Nguyên hung hăng gắt một cái, ba lại một cái tát.

Đánh xong về sau, Triệu Nguyên cầm điện thoại lên, mặt mũi tràn đầy âm trầm nói ra: "Trần Hi, ta khuyên người tốt nhất đừng báo động, không phải người hân là biết tiếp xuống sẽ phát cái gì. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

037 ta tới

Bên trong Hải thành ngoại ô, kinh tế khu đang phát triển.

Đây là kinh mờ khu có chút trứ danh một tòa Lạn Vĩ lâu, cao ốc chủ thể đã sửa tốt, nhưng còn chưa tới kịp làm tường ngoài.

Nghe nói, nhà này lão bản là người Hồng Kông, nguyên bản định tại nơi này đầu tư tu kiến một tòa dụng cụ điện tử gia công nhà máy, thế nhưng là về sau đi không biết bởi vì nguyên nhân gì, nhà máy không có dựng, ký túc xá cũng mới tu đến một nửa, kia Hồng Kông lão bản liền đã chạy.

Bởi vì hoang vu quá lâu nguyên nhân, nhà máy tường vây bên trong sớm đã cỏ dại rậm rạp, cao ốc chủ thể cũng bởi vì những năm này phơi gió phơi nắng mà trở nên có chút tàn bại.

Không thể không nói, Triệu Nguyên tuyển cái tốt địa phương.

Bởi vì cái này phá địa phương, một năm ngã đầu ngoại trừ quay chụp ngoài trời mảng lớn người mẫu cùng lưới đồ, trên cơ bản sẽ không có người tới.

Quả nhiên là giết người vớt xác tuyệt hảo địa điểm.

Triệu Nguyên tra xét mấy ngày không có tìm được bất luận cái gì liên quan tới Trần Hi tin tức, thế là hân dứt khoát cảm thấy quét ngang, đem cùng Trần Hi quan hệ mật thiết nhất Lâm Huyền cho bắt tới.

Triệu Nguyên suy nghĩ, đã làm đều làm, vậy liền dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, làm việc liền làm tuyệt.

Cho nên hân mới có thể thăm dò Lý Tu Văn, muốn dùng Lâm Huyền làm thuận nước giòng thuyền, tranh thủ đem Lý Tu Văn cũng kéo xuống nước.

Nhưng Triệu Nguyên không ngờ tới chính là, Lâm Huyền tại Lý Tu Văn trong suy nghĩ thế mà hơi có chút phân lượng.

Đút tới miệng bên trong thịt đều không ăn, không phải muốn học người ta làm cái gì thuần yêu.

Triệu Nguyên một bên ở trong lòng xem thường, một bên yên lặng điều chỉnh kế hoạch của mình.

Đã Lý Tu Văn không muốn tham dự, vậy liền chớ nên trách hấn lạt thủ tội hoa.

Muốn trách, thì trách Lâm Huyền có Trần Hi như thế một cái bạn xấu đi.

Tuy nói Lý Tu Văn đã nghiêm chỉnh cảnh cáo Triệu Nguyên không cho phép nhúc nhích Lâm Huyền.

Bất quá, Triệu Nguyên cũng không sợ Lý Tu Văn.

Lại nói, chỉ cần làm gọn gàng một điểm, ai có thể biết cái này vắng vẻ Lạn Vĩ lâu đến tột cùng phát sinh qua cái gì?

"Nguyên thiếu, này nương môn thật là vị, ta Hồ lão tam sống nhiều năm như vậy, thật đúng là không có chơi qua loại này cực phẩm, thật muốn thử một chút cảm giác. . ."

Một cái ba bốn mươi tuổi hán tử đứng tại Triệu Nguyên sau lưng, không ngừng quay đầu nhìn bị trói trên ghế Lâm Huyền.

Lâm Huyền thời khắc này trạng thái cũng không tốt, tóc tai rối bời, trên mặt xanh một miếng từ một khối, rõ ràng ăn không ít đau khổ.

Miệng của nàng bị người dùng băng dán dán lên, hai tay hai chân cũng bị người một mực trói lại, cho nên chỉ có thể ngồi ở trên ghế không ngừng nghẹn ngào giãy dụa lấy.

Lâm Huyền đã bị những người này chộp tới hai ngày.

Sáng sớm hôm qua nàng đi ra ngoài lúc làm việc, vừa tới bãi đỗ xe liền bị những người này mê choáng mang đi, tỉnh lại thời điểm mới phát hiện mình đã được đưa tới cái này xa lạ địa phương, mà bắt cóc nàng kẻ chủ mưu thì là Triệu Nguyên.

Triệu Nguyên cùng với nàng không oán không cừ, chỉ cho nên sẽ đem nàng bắt cóc đến nơi này, rõ ràng cũng chỉ có một nguyên nhân.

Cho nên tỉnh lại về sau, Lâm Huyền trong đầu lập tức liền nghĩ đến Trần Hi.

Nàng lúc đầu rất sợ hãi, nhưng đợi đến nàng xác nhận Triệu Nguyên cũng không có bắt được Trần Hi về sau, trong lòng chợt buông lỏng.

Lâm Huyền cũng không biết mình đến tột cùng làm sao vậy, rõ ràng là Nê Bồ Tát qua sông, loại tình huống này, mình lại còn năng trước hết nghĩ muốn đi quan tâm người khác an nguy. . .

Trước mắt đám người này, xem xét cũng không phải là cái gì thiện nam tín nữ, cái kia cầm đầu gọi là Hồ lão tam, một mực đối nàng động thủ động cước, nếu không phải Triệu Nguyên kịp thời quát bảo ngưng lại hành vi của hấn, Lâm Huyền thật không dám tưởng tượng tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì. . .

"Hồ lão tam, ngươi muốn làm nàng có thể, không trải qua trước tiên đem chính sự làm xong. Ta cái này người có cái quen thuộc, cái kia chính là làm chính sự thời điểm, liền muốn toàn tâm toàn ý đem chính sự làm tốt, ngươi hiểu ý của ta không?"

"Minh bạch minh bạch, Nguyên thiếu ngươi nói đúng. . ."

Một mặt hung tướng Hồ lão tam gạt ra một cái mười phần vụn vụn đáng tươi cười, liên tục gật đầu phụ họa.

Triệu Nguyên lần này thủ bút có thể nói không nhỏ, một ngàn vạn, tính cả ngay cả Hồ lão tam ở bên trong sáu cái kẻ liều mạng, mua xuống Trần Hi một cái mạng!

Gặp Hồ lão tam coi như hiểu chuyện, Triệu Nguyên liền hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó liền ngồi ở bên hấn làm thời lấy được trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần.

Hồ lão tam gãi đầu một cái, có chút nghi ngờ hỏi: "Nguyên thiếu, ngươi cứ như vậy khẳng định kia tiểu tử sẽ một cái người đến? Hấn sẽ không báo động a?"

"Yên tâm, bằng vào ta đối với hấn hiểu rõ, hấn sẽ không không để ý nữ nhân này an nguy. . ."

Nói đến đây, Triệu Nguyên dừng một chút, cười lạnh một chút về sau, mới tiếp tục nói ra: "Ta tại thị cục công an đã chuẩn bị tốt, nếu như hấn báo động, chúng ta có đầy đủ thời gian rút lui, yên tâm đi."

Hồ lão tam nghĩ nghĩ, vẫn là có chút không yên lòng nói ra: "Ngộ nhớ kia tiểu tử không đến làm sao bây giờ?"

Nghe vậy, Triệu Nguyên đi nhin không được ha ha nở nụ cười.

Hấn đang cười, nhưng trong ánh mắt lại là hoàn toàn lạnh lẽo.

Cùng khắc cốt hận ý.

"Hấn sẽ đến."

Triệu Nguyên chợt nhớ tới cái gì giống như, nói bổ sung: "Đúng rồi, hần tới về sau các người nhưng phải chú ý, kia tiểu tử là cái người luyện võ, các người nhớ kỹ phải cẩn thận một điểm, cũng đừng ở trong khe cổng ngằm cảm té ngã."

"Người luyện võ?"

Hồ lão tam mỉm cười một cái, một mặt hung hãn mà hỏi: "Có thể đánh qua thương sao?"

"Hần một cước liền đá gãy ta tám cái xương sườn, người cảm thấy thế nào?"

Triệu Nguyên sờ lên bộ ngực của mình, nhiều hứng thú nhìn Hồ lão tam một chút.

"Lợi hại như vậy? !"

Hồ lão tam rõ ràng bị hần lời nói này trấn trụ, mặt mũi tràn đầy vẻ mặt bất khả tư nghị.

...

Trần Hi là đi nhờ xe tới, bắt quá nhưng lại không có trực tiếp ngồi vào Lạn Vĩ lâu, mà là tại một con đường bên ngoài một nhà máy cổng liền xuống xe, sau đó lại đi bộ tới.

Vừa mới đi vào Lạn Vĩ lâu công trường đại môn, Trần Hi liền nhìn thấy một cái tuổi trẻ trốn ở lầu hai tường vây đằng sau, không ngừng hết nhìn đông tới nhìn tây.

Nhìn cái kia lén lút lút lút bộ dáng, đoán chừng là bị Triệu Nguyên phái tới canh gác.

Trần Hi không có phản ứng hần, trực tiếp cũng nhanh chạy bộ tiến vào Lạn Vĩ lâu.

Người trẻ tuổi kia nhìn thấy Trần Hi tiến sau lầu, sững sốt một chút, lập tức liền hướng phía lầu ba chạy như điên.

"Nguyên thiếu, kia tiểu tử đến rồi!" Bởi vì chạy quá mau, người trẻ tuổi có chút thở hồng hộc nói.

Loại này nội dung độc hại bình quân đánh, sống như cái ký sinh trùng giống như tiểu lưu manh, để hần đe dọa làm việc vật có thể, thật muốn động thủ, sợ là còn không có vung vẩy ra mấy cái năm đám, hần trước hết đem mình trước mặt mọi sự đồ.

Hần hôm nay nhiệm vụ là canh chừng, thế nhưng là, hần lúc này mới vừa mới chạy đến lầu ba đem lời kêu đi ra, Trần Hi thân ảnh cũng đã ra hiện tại hần sau lưng.

Nhanh như vậy?

Người trẻ tuổi hơi kinh ngạc nhìn Trần Hi một chút, mà Trần Hi nhưng căn bản liền không để ý tới hần, trực tiếp liền hướng phía Triệu Nguyên vị trí đi đi qua.

Bốn phía hồ Lạn Vĩ lâu, vang lên một trận nhẹ nhàng bước chân âm thanh.

Đương nhìn thấy Trần Hi sau khi xuất hiện, Lâm Huyền lập tức liền kích động, nàng điên cuồng lắc đầu, ánh mắt bên trong tất cả đều là tuyệt vọng.

Nàng nức nở muốn gọi Trần Hi đi mau, lại bị băng dán một mực phong bế miệng, chỉ có thể điên cuồng lắc lắc thân thể.

Trần Hi thấy được nàng kia thống khổ tuyệt vọng ánh mắt, nhìn nhìn lại nàng kia tóc tai bù xù, tràn đầy đáng vẻ chật vật, trong lòng lại nhin không được hung hăng nắm chặt một chút.

Thật xin lỗi, ta tới chậm.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Trống trải tầng lầu trên mặt, tán loạn trưng bày vô số vụn vặt bê tông hòn đá, cùng không chỗ chất đống đứ đẫy gạch cùng cốt thép.

Tuy là vào lúc giữa trưa, nhưng Lạn Vĩ lâu bên trong nhưng như cũ có chút âm trầm, thỉnh thoảng thổi tới một trận lạnh lạnh gió lạnh, lại để cho người ta không tự chủ được lên một lớp da gà.

Trần Hi bước chân tại lầu trên mặt nhẹ nhàng vang lên, mặc dù cách có hơn hai mươi mét xa, nhưng hẳn nhưng như cũ có thể rõ ràng nghe được Lâm Huyền tiếng nghẹn ngào.

Lâm Huyền ra sức giãy dụa lấy, chỉ có thể phát ra một trận ô ô thanh âm ý đồ đuổi đi cái kia chính hướng phía hắn dạo bước mà đến thân ảnh.

Nhưng làm sao, kia băng dán lại một mực dính trụ nàng miệng, để nàng không có biện pháp nói ra bất luận cái gì nói tới.

Muốn nói lại không có cách nào nói, Lâm Huyền gấp đều rút xuống nước mắt tới.

Trần Hi lại là một cái người đến, hẳn không có báo động, Lâm Huyền đơn giản đều muốn tuyệt vọng!

Nàng nguyên lai tưởng rằng sẽ chỉ phát sinh ở trong phim ảnh thiếu năng trí tuệ kiều đoạn, thế mà cứ như vậy sống sờ sờ phát sinh ở mình trên thân. . .

Nam nhân vật chính không báo động, ngược lại đơn thương độc mã xông vào địch nhân hang ổ, loại hành vi ngu xuẩn này, cùng nói là nam nhân vật chính người chủ nghĩa anh hùng, ngược lại không bằng nói là Đạo Diễn quá phận ý dâm.

Nếu như ngay cả cảnh sát đều không giải quyết được vấn đề, Trần Hi đến nơi này lại có cái gì dùng?

Chủ nghĩa lãng mạn tình hoài hạ oanh liệt hi sinh chủ nghĩa anh hùng?

Nếu như Lâm Huyền có thể mở miệng nói chuyện, đoán chừng nàng hiện tại sớm đã đem Trần Hi mắng cầu huyết lâm đầu!

Triệu Nguyên tựa hồ cũng có chút ngạc nhiên, Trần Hi thật dám một cái người đưa tới cửa?

Hắn dùng ánh mắt ra hiệu một chút, mấy tên thủ hạ nhao nhao tản ra, từ trên đại lầu cao lâm hạ quan sát đến động tĩnh chung quanh.

Quan sát một hồi, bọn hắn xác nhận chung quanh cũng không có bất kỳ khác thường gì về sau, liền không cố kỵ gì xông tới.

Trần Hi tại Triệu Nguyên trước mặt cách đó không xa ngừng bước chân.

Triệu Nguyên đánh giá hắn một trận, đột nhiên phá lên cười.

Trợn vẹo cười một hồi lâu về sau, Triệu Nguyên lúc này mới âm trầm nói ra: "Ta là thật không nghĩ tới, ngươi thế mà còn là một cái người luyện võ, "

"Ngươi không có nghĩ tới sự tình nhiều lắm. . ."

Trần Hi khinh miệt quét Triệu Nguyên một chút, nhàn nhạt nói ra: "Kỳ thật ngươi hẳn là may mắn, bởi vì vô tri mang cho ngươi tới dừng khí to lớn."

"Vô tri mang cho ta dừng khí?"

Triệu Nguyên sững sốt một chút, sau đó tựa như là nghe được một chuyện cười đồng dạng, điên cuồng cười ha hả.

Mà ngay tại Triệu Nguyên cười to đồng thời, đứng tại bên cạnh hắn Hồ lão tam thì đột nhiên hướng phía Trần Hi sau lưng người trẻ tuổi đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Cái này được phái tới canh gác người trẻ tuổi giết người phóng hỏa không được, trộm đạo lại là một tay hảo thủ.

Bởi vì đầu óc mười phần cơ linh, cho nên hắn lập tức liền minh bạch Hồ lão tam ý tứ.

Thế là, người trẻ tuổi này vụng trộm móc ra một thanh chông chất đao, thừa dịp Trần Hi cùng Triệu Nguyên nói chuyện công phu, lặng lẽ sờ soạng đi qua.

Đừng nhìn Hồ lão tam cả ngày một bộ hung thần ác sát bộ dáng, đều sẽ làm người ta nghĩ lầm trong đầu hắn tất cả đều là cơ bắp, nhưng trên thực tế, Hồ lão tam quỷ tinh đây.

Chiến lược bên trên xem thường địch nhân, chiến thuật bên trên coi trọng địch nhân.

Sư tử vô thỏ cũng đem hết toàn lực, huống chi bọn hắn làm vẫn là trên mũi đao liếm huyết mua bán, nếu như làm việc không nhỏ tâm cẩn thận một điểm, đã sớm không biết ở đâu đầu thuyền lật trong nương.

Cái này đơn thương độc mã liền dám lên cửa tiểu tử nếu như không phải thật sự ngốc, vậy liền nhất định là có chỗ ý vào.

Hồ lão tam trước đó cũng cùng một chút người luyện võ đã từng quen biết, cho nên biết những này người luyện võ đều không phải là dễ đối phó tồn tại.

Hắn một bên bắt động thanh sắc nhìn xem Trần Hi phía sau người trẻ tuổi, một bên đem tay phải lạng lẽ đặt ở bên hông.

Lâm Huyền ngồi ở đám người hậu phương, đã sớm thấy được Hồ lão tam bọn người bên hông đều nhô lên một bộ phận. . .

Là thương!

Nàng điên cuồng lung lay cái ghế, né đầu phát ra một trận thanh âm ô ô, cũng không liền là muốn nhắc nhở Trần Hi chạy mau.

Đáng tiếc, Trần Hi căn bản cũng không vì mà thay đổi.

Theo sát lấy, Lâm Huyền liền thấy được người trẻ tuổi kia động tác.

Hắn cầm đao vung trộm mò tới Trần Hi sau lưng.

Trong nháy mắt đó, Lâm Huyền hốc mắt như là vỡ đê đập lớn, mãnh liệt phi nước đại mà ra nước mắt lập tức liền mơ hồ cặp mắt của nàng.

Nàng cỡ nào muốn nhắc nhở Trần Hi, nhưng lại thanh âm gì cũng không phát ra được.

Thật hận!

Thật hận a!

Nước mắt đã để nàng nhìn mơ hồ chung quanh sự vật, nhưng Lâm Huyền nhưng như cũ liều mạng mở to hai mắt nhìn, muốn ra hiệu Trần Hi cẩn thận sau lưng.

Nhưng lúc này, nàng chợt từ Trần Hi trong ánh mắt thấy được một tia thương tiếc.

Ánh mắt là cửa sổ của linh hồn, xuyên thấu qua ánh mắt, có thể nhạy cảm nhìn rõ đến lòng người khác.

Lâm Huyền ánh mắt là tuyệt vọng, nhưng Trần Hi trong ánh mắt, lại tràn đầy thương tiếc.

Bỗng nhiên, Trần Hi tay phải nhẹ nhàng giật giật.

Theo sát lấy, Lâm Huyền ngực một buồn bực hai mắt tối đen, cả người đột nhiên liền choáng đi qua.

Mà hôn mê trước đó, ánh mắt của nàng bên trong nhìn thấy lại là người trẻ tuổi kia trên tay sáng loáng mũi đao. . .

. . .

Tiểu Lục có chút kích động vung ra trên tay đao găm.

Chỉ cần hắn đem đao này đâm đi vào, một ngàn vạn liền đến tay!

Mặc dù cái này một ngàn vạn phần đến trên tay hắn khả năng vẫn chưa tới một trăm vạn, bất quá Tiểu Lục đã rất thỏa mãn.

Hồ lão tam những năm này mang theo bọn hắn làm rất nhiều làm ăn lớn, nhưng lại không có một kiện so hôm nay cái này nhẹ nhõm việc!

Tiểu Lục rất kích động, đến mức hắn cầm đao tay đều đang run rẩy nhẹ nhẹ.

Còn tốt, người kia không có phát hiện sự khác thường của mình. . .

Tiểu Lục thuận lợi mò tới người kia phía sau, sau đó, hắn dẫn theo đao găm bỗng nhiên từ dưới đi lên thọc đi qua.

Hồ lão tam dạy qua bọn hắn, đâm người muốn đối chuẩn bên hông, sau đó từ dưới đi lên nghiêng đâm.

Bởi vì dạng này, đao găm mới có thể xuyên qua xương cốt trực tiếp đâm đến nội tạng.

Bọn hắn cũng không phải cái gì đầu đường tiểu lưu manh, mà là chạy trốn đến tận đâu tận đâu phạm pháp cuồng đồ.

Đâm người, từ đã muốn vào chỗ chết đâm!

Tiểu Lục có chút kích động chọc ra cái này một đao.

Nhưng hắn còn chưa kịp cao hứng, một cái tay lại đột nhiên ra hiện tại hắn trong tầm mắt.

Theo sát lấy, cổ của hắn lại đột nhiên giống như là bị thép kìm kẹp lấy, cả người như là con gà con đồng dạng, cứ như vậy bị người bóp cổ nâng lên giữa không trung.

Tiểu Lục ra sức giãy dụa lấy.

Bởi vì cổ bị người hung hăng bóp lấy, Tiểu Lục mặt lập tức cũng bởi vì sung huyết mà đỏ lên.

Hắn phồng lên ánh mắt, ra sức giãy dụa lấy.

Có lẽ là thường thấy sóng to gió lớn, Tiểu Lục rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Thế là, hắn lập tức tay trái bắt lấy Trần Hi cánh tay, tay phải cầm đao hung hăng đâm về phía Trần Hi cổ tay.

Trần Hi thấy thế, lập tức dẫn theo Tiểu Lục cổ hướng bên cạnh hát lên.

Sau đó, Tiểu Lục cả người liền giống búp bê vải đồng dạng, từng điệp bay ra ngoài, hung hăng đập vào bên cạnh thừa trọng trụ bên trên.

"Tiểu Lục!"

Biến cố đột nhiên xuất hiện để Hồ lão tam nhìn không được phát ra một tiếng kinh hô.

Phanh

Phanh

Ầm!

Hồ lão tam không chút do dự từ bên hông móc súng lục ra, đưa tay liền hướng phía Trần Hi liền mở ba phát!

Đây mới là chân chính bỏ mạng hung đồ, thương tại bọn hắn trong tay, cái kia chính là một kiện thực dụng công cụ, mà tuyệt không vền vẹn chỉ là dùng để dọa người đồ chơi!

Hồ lão tam đối với mình Thương pháp rất có lòng tin.

Đã lựa chọn muốn ăn chén cơm này, như vậy bách phát bách trúng Thương pháp liền là hắn sinh tồn được duy nhất bảo hộ.

Súng chất chứa âm thanh tại trống trải Lạn Vĩ lâu bên trong bỗng nhiên vang lên, mặc dù đã gắn ống hãm thanh, nhưng này thanh âm nhưng vẫn là chấn động đến Triệu Nguyên một trận ù tai.

Cửa xe căn viện đạn, kia là trong phim ảnh mới có tình tiết.

Chỉ có thực sự được gặp thương người, mới biết thương lực sát thương đến tột cùng khủng bố cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

039 hỏa diễm

Trống trải Lạn Vĩ lâu bên trong, tiếng súng vang lên mang đến hồi âm thật lâu không thôi.

Tuy nói Triệu Nguyên cũng là ngoan lệ người, nhưng hắn tuyệt đối không có Hồ lão tam như vậy hung tàn quả quyết, tâm ngoan thủ lạt.

Cho nên ngay tại tiếng súng đột nhiên vang lên kia một nháy mắt, ngay cả Triệu Nguyên đều bị giật nảy mình.

Hắn rõ ràng cũng không ngờ rằng, trước đó ở trước mặt hắn một mực rất cung kính Hồ lão tam, thế mà cũng sẽ có như thế tàn nhẫn một mặt.

Quả nhiên là nói ra thương liền nổ súng, ngay cả con mắt cũng sẽ không nháy một chút.

Hết thấy đều phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, từ nhỏ sáu thân thể nện ở trên cây cột bắt đầu, lại đến Hồ lão tam nổ súng, trước đây sau cũng chỉ bất quá qua vài giây đồng hồ thời gian.

Đến mức Hồ lão tam nổ súng về sau, Trần Hi thậm chí cũng còn vẫn như cũ duy trì đem Tiểu Lục vãi ra tư thế.

Nhưng mà, ba phát qua đi, Trần Hi nhưng như cũ như cái người không việc gì giống như, chậm rãi hướng phía Triệu Nguyên bên này đi tới.

"Không có đánh trúng?"

Triệu Nguyên hơi kinh ngạc nhìn Trần Hi một chút, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Hồ lão tam.

Mà Hồ lão tam cũng có chút kinh ngạc, mình thế mà thất thủ?

Lấy hãn Thương pháp, tại hai mươi mét bên trong không nói bách phát bách trúng, chỉ ít cũng có thể đánh ra chín mươi tám vòng trở lên thành tích.

Mà lại vậy vẫn là bắn bia thành tích, hiện tại hãn thế nhưng là đang đánh người!

Trần Hi kia bao lớn một cái người, hãn liên mở ba phát lại một thương đều không trúng, quả thật có chút nói bất quá đi. . .

Hồ lão tam cau mày đem miệng súng nhắm ngay Trần Hi ngực, sau đó phanh lại là một thương.

Mà cái này một lần, hãn cũng rốt cục thấy rõ Trần Hi động tác.

Nguyên lai, Trần Hi là tại hãn nổ súng trước một giây, đem thân thể hướng bên cạnh chuồn một chút, sau đó lại lấy cực nhanh tốc độ phục hồi như cũ.

Súng ngắn viên đạn sơ tốc độ là 300m/ S chi phối, Trần Hi hiện tại động tác nhưng không có viên đạn tốc độ nhanh.

Hồ lão tam chỉ cho nên đánh không trúng hãn, trên thực tế là bởi vì Hồ lão tam tại đem miệng súng nhắm ngay hãn một nháy mắt, Trần Hi liền đã đánh giá ra hãn viên đạn bắn ra đường đạn phương hướng, sớm làm ra tương ứng né tránh động tác.

"TMD, cái này tiểu tử thật quý dị!"

Trần Hi cái này một chút, cũng coi như là để Hồ lão tam đối người luyện võ có nhất trực quan nhận biết.

Hung hăng hướng trên mặt đất nhỏ ra một cục đàm về sau, Hồ lão tam đột nhiên sắc mặt hung ác, giờ súng lên nhắm ngay Trần Hi liền là phanh phanh phanh một trận liên xạ.

Mà tại hãn nổ súng đồng thời, Trần Hi đột nhiên tăng nhanh bước chân, cả người phảng phất hóa thành một đạo bóng trắng, lập tức liền lướt ra ngoài xa hơn mười thước.

Bất quá thời gian trong nháy mắt, Trần Hi vậy mà liền đã ra hiện tại Hồ lão tam trước mặt.

Hồ lão tam bị giật mình kêu lên, giờ súng lục lên liền muốn lại đánh.

Nhưng lúc này, Trần Hi lại đưa tay bóp lấy hãn cổ, sau đó đem hãn nhấc lên, giống trước đó đối đãi Tiểu Lục như thế, hung hăng đem hãn vung ra một bên thừa trọng trụ bên trên.

Bành!

Hồ lão tam thân thể trùng điệp nện ở thừa trọng trên tường, sau đó mới theo mặt tường trượt rơi xuống đất, nhấc lên một trận lớn như vậy tro bụi.

Bởi vì tình thế biến hóa quá nhanh, đợi đến Triệu Nguyên lấy lại tinh thần thời điểm, đứng ở bên cạnh hãn đã không còn là Hồ lão tam, mà là Trần Hi!

Triệu Nguyên ngồi ở trên xe lăn, hơi vểnh mặt lên cùng Trần Hi nhìn nhau.

Trần Hi ánh mắt rất bình thản, trong mắt không có bất cứ tia cảm tình nào, phảng phất liền là đang nhìn một người chết đồng dạng. . .

Trong giây lát này, Triệu Nguyên lại cảm nhận được loại kia như rót vào hàm băng cảm giác, cùng đêm đó tại Tát Lợi phòng ăn lúc cảm giác như đúc đồng dạng!

"TMD, các người còn thất thần làm gì? ! Đánh cho ta chết hãn! Nổ súng! Đều nổ súng a!"

Triệu Nguyên hồi phục thần trí, vội vàng khống chế xe lăn hướng về sau lái đi, bản năng liền muốn cách Trần Hi xa một điểm.

Nghe được tiếng hô của hãn về sau, chung quanh còn lại bốn cái đại hãn cũng bỗng nhiên đánh thức, nhao nhao móc súng lục ra nhắm ngay Trần Hi.

Lúc này, Trần Hi lại động.

Chỉ gặp hãn bỗng nhiên hướng hai bên vung ra cánh tay, bốn cái tiền xu lập tức rời khỏi tay, như là tinh chuẩn chỉ đạo đạn đạo, chính xác đánh vào kia bốn cái cầm thương đại hãn cái trán chính giữa.

Phốc

Vài tiếng nhẹ vang lên sau.

Bốn cái tiền xu phân biệt xuyên qua bốn cái đại hán xương đầu, tại không trung kéo ra khỏi một đầu thật dài huyết hoa.

Bọn hắn vẫn như cũ duy trì cảm thương đứng thẳng tư thế, nhưng bọn hắn cái ót lại như là lỗ rách ống nước đồng dạng, không ngừng hướng ra phía ngoài bão tố lấy máu tươi.

Vài giây đồng hồ về sau, bốn cái đại hán thân thể mới trực lăng lăng đảo hướng mặt đất.

Chết rồi?

Phát sinh trước mắt một màn đã hoàn toàn vượt qua Triệu Nguyên nhận biết.

Hoa một ngàn vạn tìm đến sáu cái phạm pháp cuồng đồ, cứ như vậy ngã xuống?

Làm sao có thể?

Cái này sao có thể!

Triệu Nguyên bờ môi khẽ run, trên mặt hoàn toàn là một bộ như thấy quỷ biểu lộ.

Hắn có chút không dám tin tưởng nghiêng đầu nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất Hồ lão tam, sau đó lại nhìn một chút kia bốn cái ngã trên mặt đất cũng không nhúc nhích đại hán.

Rất cực, khi hắn nhìn thấy Trần Hi còn tại hướng phía mình không ngừng đi tới về sau, Triệu Nguyên hồng mắt.

Hắn một bên thao tác xe lăn bằng nhanh nhất tốc độ lui về sau, một bên điên cuồng quát ầm lên: "Người không được qua đây. . . Không được qua đây!"

Ngay cả thương còn không sợ, nhẹ nhàng vung tay lên liền có thể đoạt tính mạng người?

Cuối cùng là người hay là quái vật?

Người luyện võ thật sự có lợi hại như vậy sao?

Triệu Nguyên ngồi ở trên xe lăn không ngừng lui về phía sau.

Đột nhiên, hắn xe lăn cắm ở một khối bê tông khối vụn bên trên.

Triệu Nguyên trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, còn tại điên cuồng ấn lấy trên xe lăn lui lại khóa.

Bánh xe kẹt tại khe đá bên trong không ngừng chuyển động, dẫn đến hắn cả người lập tức liền như là ngã lộn nhào, ngửa mặt lên trời mới ngã trên mặt đất.

Cái này một ném nhưng té không nhẹ, nhưng Triệu Nguyên rơi trên mặt đất về sau, cũng không lo được đau đớn trên người, đứng lên liền muốn chạy.

"Đừng có giết ta, đừng có giết ta. . ."

Triệu Nguyên một bên giãy dụa lấy hướng về phía trước bò đi, một bên tự mình lẩm bẩm.

Rõ ràng đã bị Trần Hi sợ vỡ mật.

Trần Hi nhìn hắn bóng lưng, không có truy, mà là nhẹ nhàng nói ra: "Ta nói qua, là vô tri cho người đừng khí to lớn. Hiện tại, người rõ chưa?"

Nói xong, Trần Hi liền không còn đi xem Triệu Nguyên kia làm trò hề đáng vẽ, mà là quay người đi hướng Lâm Huyền.

Lâm Huyền ngoẹo đầu bị trời trên ghé, Trần Hi nhẹ nhàng nâng lên đầu của nàng.

Khi hắn đem Lâm Huyền lấy mái tóc phật đến một bên, nhìn thấy tóc kia xanh một miếng từ một khối gương mặt xinh đẹp về sau, Trần Hi trong lòng không khỏi lại dâng lên một tia áy náy.

Đều là bởi vì hắn, mới có thể cho Lâm Huyền mang đến trận này tai bay vạ gió.

Thở dài một tiếng về sau, một đoàn lấp lánh hỏa diễm đột nhiên từ Trần Hi đầu ngón tay xông ra.

Hắn nhẹ nhàng bắn ra ngón tay, đoàn kia ánh lửa lập tức liền như là đón gió bay múa bờ công anh, chậm rãi phiêu rơi vào Triệu Nguyên trên thân.

Sau đó, Triệu Nguyên tiếng kêu thảm thiết thê lương tại Lạn Vĩ lâu bên trong tiếng vọng.

Hắn từng nói qua, muốn để Triệu Nguyên minh bạch cái gì gọi là rút gân lột da, tự nhiên là sẽ không nuốt lời.

Mặc dù hắn cũng không phải là thật muốn đem Triệu Nguyên rút gân lột da.

Bất quá, loại kia trực tiếp thiêu đốt linh hồn mang đến cảm giác đau đớn, lại là rút gân lột da chỗ xa xa so không lên.

Trùng thiên trong hòa hoãn, Trần Hi chặn ngang ôm Lâm Huyền, chậm rãi đi ra nhà này cao ốc bỏ hoang.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

040 ra về

Trận này trùng thiên đại hỏa tới rất nhanh, đi cũng rất nhanh.

Đương phòng cháy nhân viên nhận được tin tức đuổi tới hiện trường thời điểm, hiện trường đã không nhìn thấy một đốm lửa.

Cái này nói rõ liền là một trận người vì phóng hỏa, nếu không một tòa trần đầy xi măng cốt thép Lạn Vĩ lâu, còn có thể đột nhiên tự đốt hay sao?

Bất quá, nhân viên chữa cháy nhìn kỹ một chút tình huống hiện trường về sau, lại phát hiện trong đại lâu cũng không có bị hun khói qua vết tích.

Đang lúc mọi người hơi nghi hoặc một chút thời điểm, một vị lão nhân viên chữa cháy mới nhảy cảm phát hiện, đỉnh đầu bọn họ trên trần nhà vậy mà bao trùm một tầng nhỏ bé giọt nước, không nhìn kỹ thật đúng là nhìn không ra.

Cái này cũng nói rõ, phóng hỏa người cũng không có sử dụng xăng củi đến phóng hỏa, mà là dùng khí thiên nhiên, còn loại hình sạch sẽ nhiên liệu.

Bởi vì chỉ có dạng này, thiêu đốt thời điểm mới sẽ không sinh ra cháy đen khói đặc.

Sạch sẽ nhiên liệu cũng không tiện nghi, muốn dùng sạch sẽ nhiên liệu đến chế tạo ra vừa rồi loại kia quy mô trùng thiên đại hỏa, sợ không phải người bình thường có khả năng làm được.

Đội phòng cháy chữa cháy rút lui, sau đó, bọn hắn thông tri kinh mở khu phân cục.

Kinh tế khu đang phát triển thế nhưng là có thật nhiều nhà máy tồn tại địa phương, nhà máy bên trong vốn là cất giữ rất nhiều dễ cháy dễ nổ hóa học vật phẩm, một khi phát sinh hỏa hoạn, hậu quả đơn giản thiết tưởng không chịu nổi.

8 12 bên trên tân tân sông vùng mới giải phóng đặc biệt lớn bạo tạc sự cố thế nhưng là sống sờ sờ vết xe đổ, lần kia sự cố tạo thành 165 người gặp nạn, 8 người mất tích, 798 người thụ thương, 304 trăm công trình kiến trúc, 12 428 chiếc thương phẩm ô tô, 7 53 3 cái thùng đựng hàng bị hao tổn, trực tiếp tổn thất kinh tế cao tới 68. 66 ức nguyên.

Đây là ai đều chống không nổi trách nhiệm, cho nên phân cục lãnh đạo mười phần coi trọng trận này đột nhiên xuất hiện đại hỏa, lập tức liền hạ lệnh nghiêm tra.

Kinh mở khu phân cục lập tức mở toàn thể cảnh sát nhân dân động viên đại hội, thế tất yếu bắt lấy cái kia gan to bằng trời phóng hỏa người.

Nhưng mà, ngay tại kinh bắt đầu phân cục triển khai hành động đồng thời.

Làm phóng hỏa thủ phạm Trần Hi, thì đã mang theo Lâm Huyền về tới chỗ ở của nàng.

Bọn hắn là đi nhờ xe tới, Lâm Huyền tỉnh lại thời điểm, mới phát hiện mình đã ngồi ở trên xe taxi.

Nàng muốn hỏi một chút Trần Hi đến tột cùng phát sinh chuyện gì, nhưng Trần Hi lại ra hiệu nàng nhìn xem hàng trước tài xế xe taxi.

Trong lòng tuy có mọi loại nghi vấn, nhưng dù sao có người ngoài ở đây, cho nên Lâm Huyền đành phải cường ép đem nghi vấn trong lòng cho tạm thời ép xuống.

Sau khi về đến nhà, Lâm Huyền liền rút cuộc nhìn không được, có chút kích động bắt lấy Trần Hi cánh tay, mười phần khẩn trương hỏi: "Ngươi không sao chứ? Ta vừa rồi đột nhiên liền bất tỉnh đi qua, đằng sau đến tột cùng phát sinh cái gì?"

Trần Hi gặp nàng kia vội vã cuống cuống đáng yêu, liền nhẹ nhàng vỗ vỗ tay của nàng, an ủi: "Không sao. . ."

Lâm Huyền là bị hấn đánh ngã xỉu, hấn đương nhiên sẽ không nói cho Lâm Huyền chân tướng.

Thế là Trần Hi nói láo, nói mình trước khi đến liền đã báo cảnh sát. Chỉ cho nên sẽ lẻ loi một mình lên lầu, chủ yếu vẫn là đang vì cảnh sát tìm hiểu tình huống, để bọn hấn an bài cụ thể nghĩ cách cứu viện kế hoạch.

Bất quá Triệu Nguyên rất cơ cảnh, lập tức liền phát giác được sự tình có chút không đúng, quả quyết liền dẫn người rút lui, mà hấn cũng thừa cơ hội này cứu Lâm Huyền.

Cái này hoang ngôn kỳ thật trăm ngàn chỗ hở.

Nếu như Trần Hi thật báo cảnh sát, bọn hấn hiện tại cũng không phải là ngồi ở trong nhà, mà là tại cục cảnh sát ghi chép bút lục.

Bất quá Lâm Huyền hiện tại trong đầu hoàn toàn là một mảnh bột nhào, cho nên cũng biện pháp phân biệt ra được Trần Hi hoang ngôn.

Nàng ngồi ở trên ghế sa lon tỉnh táo một chút, vẫn còn có chút sợ hãi nói ra: "Triệu Nguyên có thể hay không trở lại? Nếu như hấn trở lại làm sao bây giờ?"

Thấy thế, Trần Hi liền cho nàng rót một chén nước, an ủi: "Yên tâm đi, bắt cóc là trọng tội, mà lại bọn hấn đám người kia còn tư tàng súng ống, hiện tại đã bị cảnh sát cả nước truy nã, đi đường cũng không kịp, làm sao lại trở về?"

"Thật sao?"

"Đương nhiên là thật, yên tâm đi, không có chuyện gì."

Trần Hi theo nàng ngồi một trận, gặp nàng cảm xúc dần dần ổn định lại về sau, lúc này mới cười nói ra: "Ngươi trước cho công ty gọi điện thoại xin phép nghỉ, cái này mấy ngày là khỏe tốt nghỉ ngơi một chút, buông lỏng một chút. Đã sự tình đều đi qua, vậy liền đem những này không thoải mái hết thảy quên mất, tuyệt đối không nên để ở trong lòng. . ."

Lâm Huyền cúi đầu không có nói chuyện.

Trần Hi quay đầu nhìn nàng một cái, mới phát hiện nàng chính cúi đầu im ắng chảy nước mắt.

Kỳ thật chỉ cần thoáng đổi vị suy nghĩ một chút, liền có thể lý giải nàng tâm tình bây giờ.

Đột nhiên bị người bắt cóc, cùng bỏ mạng hung đồ chung sống một phòng.

Nàng là nữ nhân, hơn nữa còn là cái nữ nhân xinh đẹp.

Nói câu khó nghe, lúc nào cũng có thể nhận đối phương xâm phạm, loại kia thời thời khắc khắc căng cứng tinh thần áp lực không có ngay tại chỗ đem nàng đè sập, cái này biểu hiện xác thực đã rất tốt.

Trần Hi cũng không biết phải an ủi như thế nào nàng, tóm lại hết thảy đều là do hấn mà ra.

Là hấn liên lụy Lâm Huyền, hại Lâm Huyền bạch bạch thụ hai ngày tra tấn.

Nói tới nói lui, đây đều là một trận tai bay vạ gió.

Cho nên do dự mãi về sau, Trần Hi chỉ có thể nhẹ nhàng thở dài: "Đều tại ta, liên lụy ngươi, thật xin lỗi. . ."

Nghe vậy, Lâm Huyền hít mũi một cái, ngẩng đầu mười phần miễn cưỡng gạt ra một cái đáng tươi cười, tựa hồ giống như là đang an ủi Trần Hi, miễn cưỡng cười vui nói: "Không có việc gì, đều đi qua. . ."

Trần Hi có chút lúng túng rút ra một tờ giấy đưa cho Lâm Huyền, loại tình huống này hấn là thực sự không biết nên nói chút cái gì.

Lâm Huyền tiếp nhận khăn tay xoa xoa cái mũi, sau đó hít sâu một hơi, đứng lên thân thể cười nói ra: "Không có việc gì, tốt. Ngươi đợi ta một chút, ta đi tắm đổi thân quần áo, sau đó chúng ta liền ra ngoài ăn cơm?"

Trần Hi sững sờ một chút, liền vội vàng gật đầu đáp lại nói: "Tốt, ngươi nhanh đi, ta chờ ngươi, hôm nay làm sao cũng phải đến phiên ta mời khách."

Lâm Huyền phòng ở là mình tiết kiệm tiền mua, phòng ở không lớn, chỉ có bộ một, bất quá lại giả vờ tu rất ấm áp.

Nàng nhẹ gạt đầu, sau đó quay người hướng phía phòng ngủ đi đi qua.

Trần Hi ngồi ở trên ghế sa lon, đầu óc vẫn còn đang suy tư lấy an ủi ra sao Lâm Huyền, nhưng lúc này, điện thoại của hắn lại vang lên.

Trần Hi lấy điện thoại di động ra xem xét, phát hiện là cái số xa lạ.

Nghĩ nghĩ, Trần Hi vẫn là nhận nghe điện thoại.

"Uy? Ngài tốt?"

"Ba ba! Ngươi làm sao còn chưa tới tiếp ta à? Khác tiểu bằng hữu đều đi hết sạch! Liên thừa ta một cái!"

Tiểu gia hỏa nãi thanh nãi khí thanh âm từ đầu bên kia điện thoại truyền tới.

Giọng nói của nàng rất gấp gáp, tựa hồ có chút không cao hứng, xem bộ dáng là tức giận. . .

"Ồi, ta đi!"

Nghe được tiểu gia hỏa thanh âm về sau, Trần Hi lập tức liền hoảng hồn.

Đều do Triệu Nguyên cái này một đám phá sự, hại hắn đều quên muốn đúng hạn tiếp niệm niệm ra về!

"Thật xin lỗi a, niệm niệm, ba ba vừa rồi có việc làm trễ nãi, ngươi tại nhà trẻ chờ ta một chút, ba ba lập tức tới ngay tiếp ngươi!"

"Nhanh lên! Nhanh lên! Ta muốn về nhà!" Tiểu gia hỏa tại đầu bên kia điện thoại không chút khách khí hiện ra bất mãn của mình.

"Tốt tốt tốt! Ba ba lập tức tới ngay, niệm niệm ngươi đợi ta!"

Cúp điện thoại, Trần Hi lập tức liền từ ghế sofa đứng lên.

Lúc này, Lâm Huyền cũng từ trong phòng ngủ đi ra, nhìn xem hắn hỏi: "Niệm niệm còn tại nhà trẻ?"

"Ân, ta đều quên còn muốn đi tiếp nàng ra về. . ."

"Không có việc gì, ngươi đi trước tiếp nàng đi, chuyện ăn cơm hôm nào lại nói."

"Vậy ta đi trước a?"

"Đi thôi."

"Có chuyện gì nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta. . ."

"Ân, yên tâm, ta sẽ xin phép nghỉ nghỉ ngơi mấy ngày."

"Được rồi, vậy ta đi trước. . ."

"Bái."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

041 họa

Trần Hi từ Lâm Huyền trong nhà ra về sau, liền đón xe thẳng đến nhà trẻ.

Trên đường đi không ngừng thúc giục lái xe mở nhanh một điểm, nhưng lại bởi vì đuôi kịp tan tầm giờ cao điểm, mặc cho lái xe kỹ thuật lái xe lại cao hơn, xe này đã hành động mười phần chậm chạp.

Bởi vậy, chờ đến Trần Hi rốt cục lòng như lửa đốt đuôi tới nhà trẻ thời điểm, thời gian đã đi tới xuống buổi trưa năm giờ rưỡi.

Nhà trẻ bốn điểm liền ra về, cho nên khi Trần Hi đi vào cửa vườn trẻ lúc, ngoài cửa sớm đã liền không có cái khác học sinh gia trường.

Cùng Bảo An đơn giản nói rõ một chút tình huống về sau, Trần Hi liền thật nhanh chạy vào trường học.

Sau đó, hẳn tại trên bãi tập tìm được lẻ loi trợ một cái người tiểu gia hỏa.

Nhà trẻ thao trường cũng không lớn, phía trên phủ lên thái sắc lơ lửng thức lấp lên sàn nhà, chung quanh còn có mấy cái phim hoạt hình con rối nhựa plastic vật trang trí.

Tiểu gia hỏa phí sức bò lên trên thang lầu, sau đó ngồi ở ván trượt bên trên trượt xuống tới.

Vẫn như cũ là cái này thang trượt, nhưng nằng trên mặt lại không có ngày hôm qua dạng vui vẻ nụ cười. . .

Thấy cảnh này, Trần Hi nhin không được một trận đau lòng.

Sớm biết là như thế này, liền nên sớm cho Trương thẩm gọi điện thoại, gọi Trương thẩm tới đón nằng.

"Niệm niệm, thật xin lỗi, ba ba tới chậm. . ."

Trần Hi mở rộng bước chân, bước nhanh hướng phía tiểu gia hỏa chạy tới, mà lúc này, tiểu gia hỏa cũng thấy được hẳn.

Tiểu gia hỏa từ thang trượt bên trên trượt xuống đến, ngồi dưới đất kinh ngạc nhìn qua hướng nằng chạy tới Trần Hi.

Nhưng theo sát lấy, nằng lại ô oa một tiếng khóc rống lên.

Tiểu gia hỏa khóc đến rất là thương tâm, chờ đến Trần Hi tới về sau, nằng lập tức liền mở ra tay nhỏ ôm lấy Trần Hi hai chân, sau đó một bên khóc một bên nức nở nói ra: "Ba ba đừng bỏ lại ta. . ."

Trần Hi vội vàng ngồi xuống, một thanh tiểu gia hỏa kéo, sau đó ôn nhu an ủi: "Niệm niệm ngoan, ba ba tuyệt đối sẽ không vứt xuống ngươi! Ba ba hôm nay có việc làm trễ nải một chút, cho nên mới không có đúng hạn tới đón ngươi, thật xin lỗi, không muốn sinh ba ba khí, có được hay không?"

Tiểu gia hỏa không có nói chuyện, ngược lại càng khóc càng thương tâm.

Trần Hi luống cuống tay chân cho nằng lau nước mắt, nhưng nằng kia to như hạt đậu nước mắt lại giống như là đoạn mắt tuyến Trân Châu xuyên đồng dạng, không ngừng từ nằng trong hốc mắt tuôn ra, làm sao xoa đều xoa không hết.

"Niệm niệm, đừng khóc được không? Ba ba tại nơi này! Ba ba cam đoan, về sau nhất định đúng giờ tới đón ngươi, không khóc có được hay không?"

Trần Hi đem tiểu gia hỏa đầu kéo, sau đó không ngừng tại bên tai nằng an ủi.

Qua thật lâu, tiểu gia hỏa thân thể mới rốt cục bình tĩnh lại, tiểu thân bản cũng không còn run rẩy.

Nằng ngừng tiếng khóc về sau, sau đó đem đầu từ Trần Hi trong ngực nâng lên, mở ra tay nhỏ, mang theo một mặt ủy khuất biểu lộ nói ra: "Ôm!"

"Được rồi!"

Mất thấy nằng không khóc, Trần Hi lập tức liền kích động đem nằng nâng lên đến, sau đó ôm nằng liền chuẩn bị hướng nhà trẻ đi ra ngoài.

Nhưng lúc này, tiểu gia hỏa lại đột nhiên xoay qua cái đầu nhỏ, chỉ vào bên cạnh thang trượt, mang theo tiếng khóc lớn tiếng hô: "Túi sách! Bọc sách của ta!"

"A?"

Trần Hi thuận niệm niệm ngón tay nhìn lại, lúc này mới phát hiện thang trượt bên cạnh đặt vào một cái mới tinh phim hoạt hình sách nhỏ bao.

"Bọc sách của ta! Vương lão sư phát cho ta!"

Nhìn Trần Hi còn không có lấy lại tinh thần đáng vẻ, tiểu gia hỏa lập tức liền bão nổi, dùng sức lắc lắc thân thể muốn tránh thoát Trần Hi ôm ấp, sau đó xuống dưới mình cầm túi sách.

Trần Hi vội vàng đem nằng ôm chặt, không cho nằng loạn động, sau đó thật nhanh nói ra: "Ba ba lấy cho ngươi, ba ba lấy cho ngươi. . ."

Đợi đến Trần Hi cầm sách lên bao về sau, tiểu gia hỏa liền đoạt lấy túi sách.

Nằng túi sách ôm vào trong ngực về sau, lúc này mới một lần nữa an tĩnh ngồi ở Trần Hi trên cánh tay.

Phát giác được nữ nhi trên thân truyền đến nồng đậm oán khí, Trần Hi trên đường đi đều đang không ngừng đùa với nằng.

Bất quá tiểu gia hóa lại vênh lên cái mũi, một bộ ta còn tại sinh khí tiểu bộ đáng, chọc cho Trần Hi không còn gì để nói.

Hai cha con sau khi về đến nhà, Trần Hi vừa mới cúi người, tiểu gia hóa liền đã từ trong ngực hất nhảy ra ngoài, sau đó nhanh chóng chạy đến phòng bếp, lớn tiếng hướng Trương thẩm tố cáo: "Nãi nãi! Ba ba hôm nay không có tiếp ta!"

"Ồ? Thế nào?"

Trương thẩm hơi nghi hoặc một chút nhìn tiểu gia hóa một chút, sau đó đem ánh mắt chuyển qua Trần Hi trên thân.

Thấy thế, Trần Hi đành phải bất đắc dĩ cười cười, hướng Trương thẩm giải thích nói: "Bằng hữu ra một chút việc, ta đi gặp nàng một mặt, chậm trễ một chút, trở về thời điểm đã ra về, vừa mới đem nàng từ nhà trẻ tiếp trở về. . ."

Quý này tinh linh, thế mà đều học xong đâm thọc.

"Này, ta còn tưởng rằng có chuyện gì chứ. . . Về sau người có việc liền sớm nói với ta, ta đi đón nàng."

Trương thẩm sờ lên niệm niệm đầu, sau đó liền ra hiệu nàng ra ngoài cùng ba ba chơi.

Gặp Trương thẩm không cho mình làm chủ, tiểu gia hóa liền chu miệng nhỏ, tự mình chạy tới mở ra TV.

Trong lúc đó, mặc cho Trần Hi làm sao hồng nàng, nàng cũng một câu đều không cùng Trần Hi nói.

Đây là tiểu gia hóa thứ nhất lần cùng hất bực bội, bắt đầu để Trần Hi có chút dờ khóc dờ cười.

Ăn xong cơm tối, Trần Hi coi là tiểu gia hóa hết giận, thế là liền để nàng đem hôm nay họa lấy ra nhìn xem.

Nhưng mà, tiểu gia hóa vẫn còn ghi hận lấy Trần Hi đem nàng quên ở nhà trẻ sự tình.

Nàng từ túi sách xuất ra giấy vẽ về sau, liền đem giấy vẽ một giấu, nói cái gì cũng không cho Trần Hi nhìn.

Thừa dịp Trần Hi một cái không có chú ý, tiểu gia hóa lập tức liền hiến vật quý giống như chạy tới Trương thẩm trước mặt, hi hi cười nói: "Nãi nãi, xem ta họa!"

"Nha, đều học xong vẽ tranh đây?"

Trương thẩm cười ha hả tiếp nhận tiểu gia hóa họa, chờ đến nàng nhìn thấy vẽ lên đồ án về sau, lập tức liền không nhịn được cười ha ha lên, liên tục khích lệ nói: "Không tệ, không tệ, có thiên phú!"

Trần Hi bị khơi gợi lên lòng hiếu kỳ, vội vàng ngồi lại đây muốn nhìn một chút, nhưng tiểu gia hóa lại đem tiểu thân bản hướng phía trước vừa đứng, dùng thân thể chặn Trần Hi ánh mắt.

"Không cho ba ba nhìn!"

Trần Hi có chút cười cười xấu hổ.

Hắn đây là bị chê a!

Thế là, Trần Hi liền học Lâm Huyền kia một bộ, giả trang ra một bộ khổ sở đáng vẽ, vẽ mặt đau khổ nói ra: "Ai. . . Niệm niệm không muốn ba ba. . ."

Tiểu gia hóa quả nhiên liền dính chiêu này, nghe được Trần Hi về sau, nàng lập tức liền từ Trương thẩm cầm trên tay qua giấy vẽ, sau đó đưa cho Trần Hi, thật nhanh nói ra: "Ba ba, cho người xem!"

"Thật ngoan!"

Trần Hi một tay lấy tiểu gia hóa ôm vào trong ngực, hung hăng hôn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng một ngụm về sau, lúc này mới cầm lấy trên tay nàng giấy vẽ nhìn lại.

Trẻ em ở nhà trẻ vẽ họa, rõ ràng không có khả năng tinh xảo đi nơi nào.

Niệm niệm cũng không phải cái gì vẽ tranh thiên tài, cho nên Trần Hi phí hết lão đại kinh mới nhận biết ra nàng họa bên trong biểu đạt ý tứ.

Giấy vẽ dưới đáy thoa lục sắc màu nước, cái kia hẳn là là bãi cỏ, trên cỏ đứng đầy mấy cái xiêu xiêu vẹo vẹo mấy cái tiểu nhân.

Tiểu nhân trên đầu có mặt trời, bên cạnh cái kia hình thù cổ quái đồ vật hẳn là đám mây. . .

Mấy cái tiểu nhân bị tiểu gia hóa dùng màu nước trên ngòi bút nhan sắc, thế là, Trần Hi liền chỉ vào cái kia người tí hon màu đen hỏi: "Niệm niệm, đây là ai a?"

"Đây là ba ba!"

Nói xong, tiểu gia hỏa liền chủ động đem ngón tay hướng về phía bên cạnh cái kia thoa đỏ màu nước tiểu nhân, sau đó nhếch miệng cười to nói: "Đây là ma ma!"

"Đây là nãi nãi!"

"Đây là ta!"

...

Vì tịch tịch bầu trời đêm vẽ lên một tháng sáng

Đem ta vẽ ở kia dưới mặt trăng diện ca hát

Vì quạnh quẽ phòng Từ Họa bên trên một cái cửa sổ lớn

Vẽ tiếp bên trên một cái giường

Họa một cô nương bồi tiếp ta

Vẽ tiếp cái đường viên ô chắn

Vẽ lên lò lò cùng củi lửa

Chúng ta cùng một chỗ sinh ra cùng một chỗ sống

...

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

042 tin tức

Ngày kế tiếp.

Trần Hi vừa mới đem niệm niệm đưa đến nhà trẻ, Lâm Huyền điện thoại liền đến.

Lâm Huyền tựa hồ cũng không có nghỉ ngơi tốt, thanh âm hơi có chút khàn khàn, từ trong điện thoại liền có thể nghe ra một cỗ tiêu tụy hương vị.

Kết nối điện thoại, Lâm Huyền liền đi thẳng vào vấn đề, nói: "Vừa rồi Phương Lôi gọi điện thoại cho ta, nói nàng hôn lễ muốn trước thời hạn, đổi thành tuần sau sáu. Nàng muốn niệm niệm đương minh hoa đồng, người nhìn có thể chứ?"

"Hoa đồng?"

Trần Hi nghĩ nghĩ, hỏi: "Thích hợp sao? Có không có cái gì giảng cứu?"

"Không có giảng cứu, dài đẹp nhất là được, niệm niệm khá ái như vậy, đi cho nàng đương hoa đồng vừa vặn phù hợp."

"Cái kia hẳn là không có vấn đề, quay đầu ta cùng niệm niệm nói một chút, nàng hẳn là sẽ rất tình nguyện tham gia."

"Tốt, cứ quyết định như vậy đi, người thứ sáu thời điểm mang niệm niệm tới diễn tập một cái đi."

"Ok, không có vấn đề."

Cúp điện thoại, Trần Hi nghĩ nghĩ, luôn cảm thấy Lâm Huyền có chút không đúng, nhưng cụ thể là nơi nào không thích hợp, hẳn còn nói không được. . .

Đã nghĩ không hiểu, vậy cũng đừng nghĩ.

Đem cái này vấn đề không hề dễ tâm, Trần Hi tại bên ngoài tường rào đợi một hồi.

Thăng đến nhìn xem tiểu gia hỏa khoa tay múa chân làm xong thể dục buổi sáng về sau, hần lúc này mới chậm rãi hướng phía trong nhà đi dạo trở về.

Hần hiện tại trạng thái, hoàn toàn liền là một cái cả ngày không có việc gì không việc làm.

Cho nên tiểu gia hỏa vừa đi nhà trẻ, Trần Hi đều không biết mình đến tốt cùng nên làm chút cái gì.

Tu luyện?

Không được.

Địa cầu là mặt pháp tinh cầu, thiên địa linh khí gần như khô kiệt, nuôi ra một cái Kim Đan kỳ đều khó khăn, huống chi hần như thể một cái Hóa Thần kỳ tu tiên giả?

Thiên địa linh khí là vạn vật năng lượng bản nguyên.

Theo lý thuyết, bất luận cái gì một cái dưỡng dục ra sinh mệnh tinh cầu, phía trên đều hần là ẩn chứa khổng lồ thiên địa linh khí.

Nhưng Địa Cầu nhưng thật giống như là một ngoại lệ?

Nơi này thiên địa linh khí mức độ đậm đặc, thậm chí còn không bằng một chút tu tiên giả luyện chế ra tiểu vị diện.

Trần Hi cũng không hiểu Địa Cầu vì cái gì sẽ là dạng này.

Bất quá hần lại biết, nếu như mình lấy Hóa Thần kỳ tu vi, cưỡng ép cướp đoạt Địa Cầu thiên địa linh khí đến khôi phục tu vi. . .

Sợ là không cần một trăm năm, toàn bộ Địa Cầu hoàn cảnh liền sẽ đại biến, sinh thái cân bằng hoàn toàn mất khống chế, dẫn đến trên Địa Cầu tất cả sinh vật chậm rãi đi hướng diệt vong.

Đến lúc kia, viên tinh cầu này cũng tương triệt để biến thành tử tinh.

Địa Cầu thế nhưng là hần hành tinh mẹ, Trần Hi rõ ràng không có khả năng làm ra như thế phát rò sự tình tới.

Cho nên tu luyện sự tình, tạm thời không cần phải gấp, thuận theo tự nhiên mỗi ngày khôi phục một chút xiu là được rồi.

Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần. . .

Tiên Lộ Mạn Mạn, gập ghềnh khó đi.

Mỗi vượt qua một cái đại cảnh giới, đều sẽ để tu tiên giả có Siêu Phàm thuế biến.

Nhưng tăng lên cảnh giới là vô cùng khó khăn sự tình, rất nhiều tư chất hạng người bình thường, thậm chí cả một đời đều vây ở Luyện Khí kỳ phí thời gian năm tháng, cả đời không được tiến thêm, cuối cùng tại năm tháng tự dung tra tấn dưới, ôm hận hóa thành một vầng thổ.

Trần Hi dùng năm trăm năm tu luyện tới Hóa Thần kỳ, được vinh dự Thiên Diễn Thần Tông ngàn năm qua đệ nhất thiên tài, cùng Chư Thiên Vạn vực thần tử Thánh nữ nổi danh, danh hào có một không hai thiên kiều báng, phong hào Thần Hi thần quân.

Mà lên một cái thu hoạch được cái danh xưng này người, thì là hần sư tôn.

Hóa Thần kỳ cũng không phải là tiên lộ cuối cùng, Hóa Thần phía trên, còn có Động Hư, Hợp Đạo, Dục Kiếp, Đại Thừa. . .

Cho nên Hóa Thần liền không lợi hại sao?

Lợi hại là tương đối.

Dù sao, Thiên Toàn giới đã mấy vạn năm không có giáng lâm qua thiên kiếp.

Sư tôn từng khẳng định, hần đời này tương đương dừng bước tại Hóa Thần.

Trần Hi nguyên bản cũng cho là như vậy.

Nhưng theo trong khoảng thời gian này cùng tiểu gia hỏa ở chung, hần lại ẩn ẩn có một loại huyền chi lại huyền cảm giác, có lẽ. . .

Nghĩ đến cái này, Trần Hi lại bỗng nhiên lắc đầu, lập tức liền đem cái kia đột nhiên xuất hiện ý niệm cho ném đến tận lên chín tầng mây.

Sau đó, hắn đi tại trên đường cái, vừa đi vừa như cái bệnh tâm thần giống như, lớn tiếng thì thầm: "Ba mươi mốt đất một con trâu, lão bà hài tử nóng đầu giường đặt gần lò sưởi, bát cháo mằn thầu hai lượng rượu. . ."

Đọc lấy đọc lấy, chuông điện thoại lại đột nhiên vang lên, vừa vặn đánh gãy cái kia mắt mắt vô cùng hành vi.

Trần Hi lấy điện thoại di động ra xem xét, là Ninh Thu Đồng gọi điện thoại tới.

"Trần tiên sinh, người lần trước nắm ta làm sự tình có tin tức. . ."

"Thật? !"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi có chút mở to hai mắt nhìn, có chút khẩn trương hỏi: "Người tìm tới nàng sao?"

"Ách, còn không có. . ."

Ninh Thu Đồng bị hắn đột nhiên tăng lớn thanh âm giật nảy mình, trầm mặc một chút về sau, nàng lúc này mới tiếp tục nói ra: "Ta điều tra, cả nước tên là Tần Nhượng Doanh nữ tính hết thấy có 56 người, nhưng phù hợp người yêu cầu chỉ có một cái. . ."

Tin tức này quá mức rung động, đến mức Trần Hi có chút không chế không nổi mình, lập tức liền thốt ra, hỏi: "Người nàng ở đâu?"

Ninh Thu Đồng cảm giác hắn tình trạng có điểm gì là lạ, thế là cũng không nói nhảm, trực tiếp tựa như triệt để, thật nhanh nói ra: "Căn cứ ta tra được tin tức, Tần Nhượng Doanh cuối cùng một lần sử dụng thẻ căn cước là tại ba năm trước đây qua tết xuân thời điểm, từ đó biến bay hướng Thượng kinh, về sau liền rút cuộc không có tin tức. Mướn phòng ghi chép, xuất hành ghi chép, chữa bệnh ghi chép, thậm chí liền cảnh sát báo án ghi chép ta đều điều tra, tìm không thấy có quan hệ nàng bất luận cái gì ghi chép, giống như đột nhiên liền từ Trung Quốc biến mất đồng dạng."

Nói xong, Ninh Thu Đồng liền thật chặt ngậm miệng lại.

Mà đầu bên kia điện thoại, thì truyền đến Trần Hi hơi dồn dập tiếng hít thở.

Ninh Thu Đồng cảm điện thoại đợi một hồi lâu, đầu bên kia điện thoại mới rốt cục có động tĩnh.

"Thượng kinh. . ."

Trần Hi tự lẩm bẩm một câu về sau, lúc này mới ho nhẹ một tiếng, có chút uể oải đối với điện thoại nói: "Làm phiền người, có thể cho ta cung cấp như thế một cái manh mối đã rất tốt."

"Không có việc gì, không phiền phức, có cái gì cần người cứ việc phản phó."

"Được rồi, tạ ơn."

Nói xong, Trần Hi liền chuẩn bị cúp điện thoại.

Mà lúc này, Ninh Thu Đồng thì gấp vội vàng nói: "Trần tiên sinh, cha ta thân thể tốt lắm rồi, cho nên hắn nghĩ mời người ăn bữa cơm, không biết người thời gian nào có rảnh? Chúng ta một nhà tùy thời xin đợi đại giá của ngài quang lâm."

Lão bà cũng không tìm tới, cái nào còn có tâm tình gì ăn cơm. . .

Trần Hi suy tính một chút, cuối cùng nhưng vẫn là nhẹ gật đầu, nhận lời nói: "Ta gần nhất tùy thời đều có rảnh, các người an bài đi."

Ninh Trọng Quốc hai cha con cũng coi là giúp hắn không ít việc, mặc dù đều không có kết quả, bất quá người khác chỉ ít cũng là dụng tâm, cho nên Trần Hi cảm thấy mình vẫn là phải cùng bọn hắn duy trì quan hệ.

Dù sao, Ninh Trọng Quốc tại Trung Hải rất có bối cảnh, bọn hắn tin tức linh thông, ngộ nhờ ngày nào liền có Doanh Doanh tin tức đâu?

"Vậy ngài nhìn trưa mai có thể chứ?"

"Có thể, trưa mai ta tự đánh mình xe tới, không cần phái người tiếp ta."

Cúp điện thoại, Trần Hi có chút buồn bực đi trên đường.

Hiện tại thế nhưng là Edward Snow trào lên thời đại, internet kỹ thuật như thế phát đạt, ấn lý thuyết liền không có tra không được tin tức.

Doanh Doanh một người sống sờ sờ, đến tột cùng năng chạy đến đâu đi đâu?

043 rời đi

Buổi chiều.

Trần Hi vừa mới về đến nhà, Trương thâm liền cùng hần thương lượng nói mình muốn rời khỏi.

Nàng vốn là dự định qua Quốc Khánh lại đi, nhưng sáng hôm nay nhi tử lại đột nhiên gọi điện thoại tới, nói nữ nhi ngã bệnh, để nàng về nhà hỗ trợ chiếu cố hài tử.

Mặc dù Trương thâm suy đoán, đây là nàng nhi tử vì để cho nàng về nhà sớm biên ra nói láo.

Nhưng cân nhắc thật lâu về sau, Trương thâm vẫn là quyết định phải đi về.

Bởi vì lời hứa năm đó, những năm này nàng vẫn luôn chưa có trở về qua gia, ngay cả ăn tết đều là tại nơi này cùng tiểu gia hóa cùng một chỗ qua.

Trương thâm cũng có thân nhân, tự nhiên cũng sẽ nhớ nhà.

Cho nên Trần Hi nghe xong về sau, lời gì đều chưa hề nói, lập tức liền ra ngoài giúp nàng mua gần nhất ban một vé máy bay.

Buổi sáng ngày mai 11 điểm, Trung Hải bay thành đô, tăng thêm dầu nhiên liệu phí hết thảy mới hơn tám trăm khối, không đến bốn giờ liền có thể bay đến.

Mặc dù bọn hần thời gian chung đụng không dài, nhưng nói thật, Trần Hi là thật có chút không nỡ Trương thâm rời đi.

Thế nhưng là. . .

Trương thâm mấy năm này vì bọn hần một nhà xác thực đã bỏ ra quá nhiều, nàng cũng có người nhà của mình, cũng không thể một mực dạng này vì bọn hần một nhà mà xa cách mình thân nhân.

Bởi vậy, dù là lại thế nào không bỏ, Trần Hi cũng không dám nói ra bất luận cái gì giữ lại.

Cái này thiếu ân tình, đã còn không a. . .

Lúc buổi tối, Trương thâm để niệm niệm cùng Trần Hi cùng một chỗ ngủ, mà nàng thì thừa cơ len lén đem mình đồ vật thu thập xong.

Không thể để cho hài tử biết nàng muốn đi.

Hiện tại không thể so với trước kia, trước kia đến Trung Hải muốn ngồi hai ngày xe lửa, hiện tại máy bay lập tức đã đến.

Thành đô không xa, vừa đi vừa về vé máy bay cũng không quý, nhưng này loại tới gần ly biệt lúc liền sẽ đột nhiên xuất hiện cảm giác mất mát, lại làm cho Trần Hi cảm thấy rất không thoải mái.

Cái này một đêm, Trần Hi không có ngủ.

Đợi đến đêm tiểu gia hòa đồ ngủ lấy về sau, hần mới đi suốt đêm chế mấy cái hộ thân ngọc phù ra.

Nói là hộ thân ngọc phù, trên thực tế liền là hần buổi chiều tại đồ trang sức cửa hàng trải qua một phen cò kè mặc cả về sau, lấy ba trăm khối giá cả mua ba cái Quan Âm mật dây chuyền.

Một trăm khối một cái khuyên tai ngọc, không cần nhìn cũng biết, đây là không đáng giá tiền nhất tị nham ngọc.

Một phân tiền mua một phần hàng, cho nên ngay cả phía trên Quan Âm đều điêu khắc có chút xiêu xiêu vẹo vẹo.

Trải qua một phen gia công về sau, Trần Hi tại Quan Âm mật dây chuyền phần lưng khắc xuống một tòa vi hình pháp trận phòng ngự.

Mỗi khi đeo người nhận nguy hiểm tính mạng lúc pháp trận liền sẽ bị kích hoạt, hiệu quả đủ để ngăn chặn một lần đại xe hàng va chạm tổn thương.

Trung Quốc trị an luôn luôn tốt đẹp, nghĩ đến ngoại trừ ngoài ý muốn, hần là cũng không có cái gì có thể uy hiếp được Trương thâm sinh mệnh an toàn.

Đem khuyên tai ngọc nắm ở trong tay ước lượng một chút về sau, Trần Hi lúc này mới yên tâm nằm lại đến trên giường.

Trắng nõn ánh trắng xuyên thấu qua màn cửa chiếu vào trong phòng, tiểu gia hỏa ngủ phá lệ hương.

Trần Hi nghiêng thân thể, nhìn xem nàng kia trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn không được đưa tay nhẹ nhàng bóp nàng khuôn mặt nhỏ một chút.

Tiểu gia hỏa tựa hồ có cảm ứng, vung ra tay nhỏ đập một chút không khí về sau, liền quay người đè lại chần mền, lộ ra hai đầu Liên Ngẫu tiểu chân ngắn.

Trần Hi mỉm cười giúp nàng đem chần mền đắp kín, lúc này mới một lần nữa nằm lại trên giường, nhắm mắt lại tiến vào mình trạng thái.

...

Hôm sau trời vừa sáng.

Tiểu gia hỏa tựa hồ cũng không có phát giác được trong nhà bầu không khí có chút lạ.

Cho nên ăn xong điểm tâm, nàng tựa như thường ngày như thế, vui vẻ cùng nãi nãi nói chuyện.

Trương thẩm nhìn xem hoạt bát đáng yêu tiểu gia hỏa, đột nhiên liền có một chút không bỏ, thế là liền đuổi ra hai tay, hiền hòa nói ra: "Ai, niệm niệm thật ngoan, đến, để nãi nãi ôm ngươi một cái. . ."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức vứt xuống sách nhỏ bao, lập tức liền nhảy đến Trương thẩm trong ngực.

"Nha, niệm niệm lại trưởng thành, nãi nãi đều ôm bất động ngươi á!"

Trương thẩm thử ôm một chút tiểu gia hỏa, mới phát hiện tiểu gia hỏa lại nặng không ít.

Xem chừng đến có hai ba mươi cân.

"Ôm động, ôm động!" Tiểu gia hỏa một bên cười khanh khách, một bên hướng Trương thẩm trong ngực chui vào.

"Hôm nay nãi nãi đưa ngươi đi học, thế nào?"

"Tốt!" Tiểu gia hỏa ngồi ở Trương thẩm trên đùi dùng sức nhẹ gãi đầu.

Trương thẩm ôm tiểu gia hỏa đứng lên thân thể, đi một hai bước liền phát hiện nàng quả thật có chút ôm bất động niệm niệm.

Thế là, nàng liền nhẹ nhàng đem tiểu gia hỏa buông ra, nắm tiểu gia hỏa tay đi ra ngoài.

Trần Hi biết Trương thẩm đây là không nở hài tử, thế là cũng không nói chuyện, cầm chén đĩa thu thập về sau, hắn liền yên lặng đi theo bà tôn phía sau hai người đi ra gia môn.

Trên đường đi, tiểu gia hỏa chít chít trách trách giảng thuật mình tại trong vườn trẻ kiến thức, Trương thẩm thì cười mỉm nghe.

Trần Hi yên lặng đi theo các nàng sau lưng, nhưng trong lòng không khỏi nổi lên khó.

Đội đến tiểu gia hỏa buổi chiều tan học trở về, nếu là phát hiện Trương thẩm không có ở đây, còn không biết sẽ khóc thành cái dạng gì.

Trời ạ. . .

Vừa nghĩ tới kia sắp phát sinh kinh khủng sự kiện, Trần Hi liền không khỏi một trận tê cả da đầu.

Dưới gầm trời này hắn cũng chỉ sợ hãi một sự kiện, cái kia chính là. . .

Niệm niệm khóc!

Trần Hi khổ trông ngóng mặt đứng tại Trương thẩm sau lưng, thẳng đến trông thấy nàng đem tiểu gia hỏa đưa vào nhà trẻ về sau, lúc này mới rốt cục nhìn không được thật dài thở dài một hơi.

Trương thẩm chuyển qua thân thể, cười mỉm nhìn xem Trần Hi, hỏi: "Thế nào? Ngươi cũng không nở ta lão thái bà này rồi?"

"Đương nhiên không nở. . . Như vậy đi, về sau mỗi qua một tháng, ta liền mang niệm niệm đến thành đô nhìn ngài một lần."

Nghe vậy, Trương thẩm lại xì hắt một ngụm, oán giận nói: "Kia cái nào thành! Bại gia! Vé máy bay đáng quý!"

Trần Hi cười ha ha không có nói tiếp, bất quá trong lòng cũng đã quyết định chủ ý.

Đừng tưởng rằng hắn không có nhìn thấy, Trương thẩm vừa rồi còn tại len lén lau nước mắt đâu.

Đi sân bay lại muốn qua kiểm an lại muốn gửi vận chuyển hành lý, thời gian có chút cấp bách.

Cho nên sau khi về đến nhà, Trần Hi liền chủ động bang Trương thăm thu thập lên hành lý tới.

Trương thăm đồ vật vẫn là thật nhiều, đủ để chứa đầy hai cái vali bạt túi lớn mới rốt cục gắn xong.

Cái này thu thập một chút tốt, trong nhà lập tức liền cảm giác trống không rất nhiều, đều trở nên để Trần Hi cảm thấy có chút xa lạ.

Trước khi ra cửa, Trương thăm nhìn thật sâu một chút cái nhà này, sau đó lại hết sức thoải mái lôi kéo Trần Hi đón xe thẳng đến sân bay.

Sắp đến qua kiểm an thời điểm, Trần Hi đem ngọc phù giao cho Trương thăm, dặn dò nàng tùy thân mang theo, đồng thời còn không ngừng nhắc nhở nàng, xuống phi cơ liền muốn đánh điện thoại, nếu như gặp phải khó khăn gì, nhớ kỹ kịp thời cùng hắn liên hệ.

Trương thăm cũng là khó được nhìn thấy Trần Hi kia nói liên miên lời nhai bộ dáng, lập tức đã cảm thấy có chút dờ khóc dờ cười.

"Người là tốt hài tử, Doanh Doanh không có nhìn lầm người."

Đây là Trương thăm trước khi đi lưu lại câu nói sau cùng.

...

Đây chính là Địa Cầu cùng Thiên Toàn giới điểm khác biệt lớn nhất.

Thất tình.

Vui, giận, lo, nghĩ, buồn, sợ, kinh.

Chỉ có tại nơi này, Trần Hi mới có thể khắc sâu cảm nhận được, mình vẫn là một cái người, mà không phải một vị truy tìm thiên đạo tu tiên giả.

Nghe nói, muốn thuận lợi vượt qua thiên kiếp chứng được Tiên đế chi vị, đầu tiên chính là muốn tâm vô tạp niệm, vô dục vô cầu, không ràng buộc?

Cũng chính là cái gọi là vô tình nói, vong tình đạo, Tuyệt Tình đạo?

Trần Hi suy nghĩ một chút.

Vẫn cảm thấy. . .

Cái này để vị, không cần cũng được.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

044 khóc!

Đưa tiễn Trương thăm về sau, Trần Hi từ sân bay đón xe thẳng đến Cẩm Thành biệt uyển.

Sân bay đến Cẩm Thành biệt uyển ngược lại không có bao xa, nửa giờ sau, Trần Hi liền xe nhẹ đường quen đi tới Ninh gia trước biệt thự.

Rất khéo chính là, đưa Trần Hi tiến đến vẫn như cũ là lần trước cái kia Bảo An, bất quá hắn lại tựa hồ như không nhớ nổi Trần Hi.

Cái này một lần, mở cửa không phải lần trung niên nữ nhân, mà là giẫm lên giày cao gót cọc cọc cọc chạy chậm ra Ninh Thu Đồng.

"Trần tiên sinh, ngài đã tới. . . Mau mời tiến."

Ninh Thanh Tuyết ngồi ở trong viện xem sách, có chút buồn bực Ninh Thu Đồng hôm nay là làm sao vậy, làm sao vừa nghe đến chuông cửa vang, chạy so bảo mẫu cũng còn nhanh.

Đội đến nàng trông thấy vào cửa là Trần Hi về sau, vạn năm không thay đổi băng son trên mặt mới rớt cục phủ lên một tia thần sắc kinh ngạc.

Tỷ tỷ đây là thế nào?

Nàng còn một mực không biết Ninh Trọng Quốc bệnh tình là Trần Hi trị tốt, mà Ninh Thu Đồng bởi vì xấu hổ, cũng không tiện cùng với nàng giảng minh cùng Trần Hi ở giữa hiểu lầm, cho nên Ninh Thanh Tuyết đến hiện tại cũng không biết giữa hai người phát sinh qua cái gì.

Nhìn xem Trần Hi cùng Ninh Thu Đồng sống vai hướng phía đại môn đi đến, Ninh Thanh Tuyết suy nghĩ một chút, liền đem sách buông xuống, đi theo phía sau bọn họ vào phòng.

Nàng quả thật có chút hiếu kì, lần trước Ninh Thu Đồng đuổi người thời điểm nàng cũng ở tại chỗ, không nghĩ tới lúc này mới qua mấy ngày, Ninh Thu Đồng liền thay đổi hoàn toàn một cái thái độ.

Hoàn toàn không giống phong cách của tỷ tỷ a. . .

Trần Hi tại Ninh Thu Đồng dẫn đầu hạ đi vào biệt thự.

Vừa mới bước qua đại môn, Ninh Trọng Quốc liền đã từ trên ghế salon đứng lên thân thể, cười mỉm nói ra: "Trần tiên sinh, ngài đã tới, mau mời ngồi."

Trần Hi cũng không có khách khí, trực tiếp liền ngồi vào Ninh Trọng Quốc bên cạnh, hỏi: "Thân thể khá hơn chút nào không?"

Trải qua trong khoảng thời gian này tu dưỡng, Ninh Trọng Quốc hiện tại sắc mặt hồng nhuận, trung khí mười phần, cái nào còn có mấy phần bệnh sắc.

Mà đang nghe Trần Hi quan tâm về sau, Ninh Trọng Quốc lập tức liền cười to nói: "Năm Trần tiên sinh phúc, tốt hơn nhiều, đoán chừng lại có một tháng liền khỏi hẳn, thật sự là tạ ơn ngài a, đã cứu ta một mạng. . ."

"Không cần khách khí."

Hai người khách sáo vài câu về sau, Ninh Trọng Quốc ho nhẹ một chút, sau đó nói ra mình hôm nay mời Trần Hi tới mục đích: "Trần tiên sinh, hôm nay xin ngài tới, chủ yếu có hai nguyên nhân, một mặt là nghĩ thiết yến đáp tạ ân cứu mạng của ngài, khác một phương diện nha, là có một nan đề muốn thỉnh giáo ngài một chút. . ."

"Nan đề?"

"Đúng là như vậy, ta có một người bạn, một năm trước không biết vì cái gì đột nhiên liền mắc phải một loại quái bệnh, thường xuyên sẽ cảm thấy toàn thân rét run, một đo nhiệt độ cơ thể, chỉ có hơn hai mươi độ, rất quý dị. Mà lại tay chân của hắn thỉnh thoảng liền sẽ rút gân, lúc nào cũng có thể nhức đầu không được, dùng hắn lại nói, liền là Tôn hầu tử vô chân Khẩn Cô chú cảm giác."

"Toàn thân rét run, rút gân, đau đầu? Đi bệnh viện kiểm tra qua sao?" Trần Hi hỏi.

"Kiểm tra qua, trong nước ngoài bệnh viện đều chạy một lượt, nhưng lại kiểm tra không ra có vấn đề gì. Ta cũng hỏi qua Tạ giáo thụ, Tạ giáo thụ phỏng đoán hắn loại bệnh trạng này hẳn là thần kinh não hỗn loạn dẫn dắt lên. Loại bệnh này lấy hiện tại chữa bệnh thủ đoạn là không kiểm tra ra được, chỉ có thể dựa vào người bệnh tự giác triệu chứng, cho nên bác sĩ cũng không có biện pháp vì hắn cung cấp hữu hiệu trị liệu. . ."

"Tình huống này đã tiếp tục hơn một năm, hắn cái này một năm cơ bản đều ở nhà điều dưỡng, nhưng tình huống lại càng ngày càng nghiêm trọng, đau đầu rút gân số lần cũng càng ngày càng tập nập. . ."

"Ngài là cao nhân, cho nên ta liền muốn thay hắn thỉnh giáo một chút ngài, nhìn xem có không có cái gì biện pháp có thể trị?"

Nghe xong Ninh Trọng Quốc về sau, Trần Hi có chút không xác định nói ra: "Ta chỉ có gặp qua hắn bản người mới có thể xác định."

Trần Hi không hiểu y thuật, nhưng là hắn hiểu cấu tạo của thân thể con người.

Người thể nội mỗi cái bộ vị, mỗi đầu mạch máu, thậm chí thần kinh, Trần Hi đều như lòng bàn tay.

Một cái người đến tột cùng có không có sinh bệnh, hắn chỉ cần sờ một chút, tự nhiên là rõ ràng.

"Vậy ngài. . . Lúc nào có rảnh đâu?" Ninh Trọng Quốc thận trọng hỏi.

"Ngày mai đi, vẫn là lúc này."

"Tốt! Đến lúc đó ta tới đón ngài, hắn thân thể không thoải mái, còn phải phiền phức ngài đi một chuyến. Phí tổn ta đã nói với hắn tốt, hai trăm vạn, ngài thấy có được không?"

Nghe vậy, Trần Hi lại là sửng sốt một chút.

Hắn cứu Ninh Trọng Quốc thời điểm chỉ lấy mười vạn, không nghĩ tới Ninh Trọng Quốc cái này vừa quay đầu liền cho người khác lật ra gấp hai mươi lần, quả thực có chút ngoài dự liệu của hắn.

"Có thể." Trần Hi nhẹ gật đầu.

Hắn hiện tại chiều bài đã vang dội, giá trị bản thân tự nhiên cũng nên nước lên thì thuyền lên mới đúng.

Hai trăm vạn, không đắt lắm.

. . .

Ăn cơm trưa, Trần Hi liền ngồi Ninh gia xe về tới Khang cư cư xá.

Hiện tại là buổi chiều ba giờ rưỡi.

Còn có nửa giờ, tận thế đánh đến nơi. . .

Vừa nghĩ tới niệm niệm Đại Ma Vương sắp nhắc lên sóng dữ sóng cuồng, Trần Hi liền không nhịn được có chút trong lòng run lên.

Làm sao xử lý?

Là lừa nàng nài nài ra ngoài làm việc, vẫn là trực tiếp nói với nàng lời nói thật?

Trần Hi quả thực có chút xoắn xuýt.

Đương ba ba còn lừa gạt mình nữ nhi, hành động này tựa hồ có chút không tốt lắm. . .

Nhưng không lừa nàng, thì sao mới có thể để cho nàng không khóc đâu?

Trần Hi đứng tại cửa vườn trẻ, cứ như vậy bất tri bất giác nghênh đón ngày tận thế tới cuối cùng nửa giờ.

Một trận êm tai tiếng chuông tại nhà trẻ trên không vang lên, bọn nhỏ tại lão sư dẫn đầu dưới, liu riu tuôn hướng cửa trường.

"Ba ba!"

Tiểu gia hỏa tại cửa sắt đầu kia thấy được Trần Hi, lập tức liền giơ lên tay nhỏ dùng sức vung.

"Ai, ngoan."

Trần Hi cười cùng Vương lão sư nói tiếng cảm ơn, sau đó liền từ trên tay nàng tiếp nhận tiểu gia hỏa, sau đó đưa nàng bế lên.

"Ba ba, nãi nãi đâu?"

Tiểu gia hỏa tựa hồ còn nhớ rõ buổi sáng là nãi nãi đưa mình tới, cho nên theo bản năng liền cho rằng nãi nãi sẽ đến tiếp nàng.

Nhưng mà, Trần Hi lại giống như là không nghe thấy đồng dạng.

Đội đến xuyên qua đám người về sau, Trần Hi lúc này mới cười đối nàng nói ra: "Thế nào, hôm nay Vương lão sư lại dạy các người cái gì a?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa quả nhiên bị Trần Hi mang lệch mạch suy nghĩ, lập tức liền đem chính mình vấn đề quên ở một bên, cười lớn nói ra: "Trò chơi xếp hình! Lão sư dạy cho chúng ta chơi trò chơi xếp hình, chơi cũng vui!"

"Nha? Trò chơi xếp hình, lợi hại, về nhà chơi cho ba ba nhìn, có được hay không?"

"Tốt! Ta sẽ liêu con vệt! Nai con! Còn có con thỏ!"

Trên đường đi, Trần Hi không ngừng mở ra chủ đề, dẫn dụ niệm niệm phân tâm.

Tiểu gia hỏa trên đường đi bị hắn chọc cho ngửa tới ngửa lui, tiểu thân bản ngồi ở trên cánh tay của hắn không ngừng xoay a xoay.

Nàng còn nhỏ, tự nhiên không có biện pháp phân biệt ra được, ba ba đáng tuổi cười càng ngày càng có vẻ hơi miễn cưỡng.

Rốt cục, đến nhà.

Trần Hi xuất ra chìa khoá mở ra gia môn, tiểu gia hỏa lập tức liền ra hiệu ba ba thả hắn xuống tới.

Trần Hi có chút do dự, nhưng ở tiểu gia hỏa không ngừng thúc giục dưới, hắn vẫn là xoay người đem nàng để xuống.

Sau đó, tiểu gia hỏa lập tức đeo bọc sách, lanh lợi hướng phía phòng bếp chạy đi qua.

"Nãi nãi! Nãi nãi! Ta trở về á!"

Tiểu gia hỏa chạy đến phòng bếp xem xét, không ai.

Thế là liền lập tức chạy tới phòng ngủ, đem mình treo ở cằm trên tay, tốn sức mở cửa phòng ra.

Nhưng mở cửa phòng về sau, tiểu gia hỏa lại ngây ngẩn cả người.

Nãi nãi bày ra quần áo cái rương không thấy, bàn trang điểm bên cạnh một xấp thật dày quần áo cũng không có ở đây.

Chăn đắp chồng cả chính tề đủ, gian phòng cũng giống thường ngày làm như vậy sạch sẽ sạch.

Giống như cái gì địa phương cùng trước kia không đồng dạng, nhưng nàng lại nói không ra là cái gì địa phương không đồng dạng.

"Nãi nãi?"

Trong phòng không có nhìn thấy người, tiểu gia hỏa liền lập tức chạy tới phòng vệ sinh.

Phòng vệ sinh cũng không có.

"Ba ba, nãi nãi đi mua thức ăn sao?" Nàng chạy đến Trần Hi trước mặt, sau đó ngẩng lên cái đầu nhỏ, ôm Trần Hi chân hỏi.

Nhìn xem niệm niệm kia đôi mắt to sáng ngời, Trần Hi nhin không được trùng điệp thở dài một hơi, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống.

Hắn đem tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, sau đó nhẹ giọng nói ra: "Niệm niệm, nãi nãi đi, về nhà."

Tiểu gia hỏa tựa hồ nghe không hiểu Trần Hi ý tứ, liền vội vàng hỏi: "Đây chính là chúng ta gia a, nãi nãi đi nơi nào?"

Trần Hi thực sự không có biện pháp cùng một cái bốn tuổi hài tử nói tình huống bọn hắn một nhà cùng Trương thẩm quan hệ, cho nên chỉ có thể ôm tiểu gia hỏa đi vào trên ghế sa lon, sau đó ngừng trọng tâm trường đối nàng nói ra: "Nãi nãi không tại nơi này ở, về sau chúng ta một tháng đi xem nàng một lần, có được hay không?"

"Không tại nơi này ở?"

Tiểu gia hỏa tựa hồ rốt cục minh bạch Trần Hi ý tứ.

Nàng kinh ngạc nhìn qua Trần Hi không có nói chuyện.

Trần Hi xem xét, đã cảm thấy nàng kia ánh mắt có chút không đúng, trong lòng bỗng nhiên liền là nhảy một cái.

Nguy rồi!

Quả nhiên, Trần Hi cũng còn chưa kịp nói ra câu nói tiếp theo, một tiếng tê tâm liệt phế tiếng khóc ngay tại trong phòng vang lên.

"Nãi nãi!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

045 Wechat

Có nước mắt có âm thanh gọi là khóc.

Có nước mắt im ắng gọi là khóc.

Vô lệ có âm thanh gọi là hào.

Khóc rất tầm thường, khóc thì phổ biến tại bi thống lúc.

Chỉ có hào không phổ biến.

Vô lệ có âm thanh.

Nước mắt đều khóc khô, lại như thế nào còn có thể chảy ra nước mắt đến?

Trần Hi đoán sai một sự kiện, cái kia chính là Trương thẩm rời đi, đến tột cùng sẽ đối với tiểu gia hòa tạo thành như thế nào đã kích.

Bên nằng ngồi ở Trần Hi trên đùi, cái đầu nhỏ dựa thật sát vào Trần Hi lồng ngực, nước mắt đã sớm làm ướt hần quần áo.

Bởi vì khóc quá lâu, cổ họng của nằng đều có chút khàn khàn.

Trong tiếng khóc đau lấy một cổ tuyệt vọng, nghe được Trần Hi trong lòng một trận quặn đau.

"Niệm niệm, đừng khóc, có được hay không? Nãi nãi chỉ là về nhà, nằng có mình thân nhân, nơi đó mới là nhà của nằng. . ."

Trần Hi nhẹ nhàng nâng lên tiểu gia hóa đầu, thận trọng cho nằng lau nước mắt.

Nhưng niệm niệm lại không còn gì để nói.

Con mắt của nằng chăm chú bề cùng một chỗ, miệng nhỏ không tự chủ được mở ra, trong cổ họng một mực phát ra gần như gào thét tiếng kêu rên.

Mặc dù Trần Hi sớm đã làm xong chuẩn bị tâm lý, nhưng thật đến lúc này, hần mới chân chính cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng. . .

Không có bất luận cái gì biện pháp, vô luận hần như thế nào thuyết phục, tiểu gia hóa căn bản ngay cả một câu cũng nghe không lọt.

Từ vào cửa bắt đầu, phát hiện nãi nãi rời đi sau một khắc kia trở đi, nằng liền đã khóc trọn vẹn một giờ.

Trời ạ!

Bốn năm tuổi hài tử một khi khóc lên, là tuyệt đối không thể đánh cũng không thể mắng.

Lúc này nếu như đánh nằng mắng nằng, vậy đơn giản liền là cứng đối cứng, hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩa gì hành vi ngu xuẩn.

Cho nên, làm phụ mẫu chỉ có thể thận trọng an ủi, chờ đến chính nằng nghĩ thông suốt, khóc mệt tự nhiên là sẽ an tĩnh xuống tới.

Đạo lý Trần Hi là hiểu, nhưng chân chính phát sinh loại tình huống này thời điểm, nhưng vẫn là để hần có chút chân tay luống cuống.

Đây cũng là mỗi cái gia trưởng đều sẽ gặp phải tình huống, mà tới được lúc này, phụ mẫu kiên nhẫn liền lộ ra trọng yếu vô cùng.

So sức kiên trì, toàn bộ Địa Cầu đều không có người lại so với Trần Hi càng mạnh.

Nhưng vấn đề là. . .

Hần không đành lòng a!

Nhìn thấy tiểu gia hóa kia cực kỳ bi thương đáng vẽ, Trần Hi liền hận không thể đem nằng mê đi đi qua.

Nhưng mê đi về sau đâu?

Tỉnh lại về sau còn không phải sẽ làm theo khóc.

Không có biện pháp, Trần Hi chỉ có thể dùng sức đem tiểu gia hóa ôm vào trong ngực, không ngừng nói: "Ba ba vẫn còn, ba ba cam đoan, về sau cách mỗi một tháng, ba ba liền dẫn ngươi đi nhìn nãi nãi một lần, có được hay không?"

Tiểu gia hóa vẫn như cũ không có trả lời.

Trần Hi lặp lại nói, một lần lại một lần.

Rốt cục, tại hần không ngừng an ủi dưới, tiểu gia hóa trạng thái tựa hồ vẫn là ổn định rất nhiều.

Trần Hi đợi đã lâu, nằng mới rốt cục chậm rãi hé miệng, một bên khóc nức nở một bên khàn khàn thấp giọng nói ra: "Ma ma không quan tâm ta. . . Ba ba không quan tâm ta. . . Nãi nãi cũng không cần ta. . ."

Ma ma không quan tâm ta.

Ba ba không quan tâm ta.

Nài nài cũng không cần ta.

Trong nháy mắt đó, Trần Hi nước mắt lại như là hồng thủy vỡ đê, trào lên mà ra!

Hắn dùng hai tay thật chặt đem tiểu gia hỏa kéo, sau đó trùng điệp nói ra: "Ba ba tại nơi này, ba ba tại nơi này!"

"Ba ba không đi!"

"Đừng khóc! Ba ba mãi mãi cũng sẽ không rời đi người!"

"Ta thề!"

"Mãi mãi!"

Bỗng nhiên, trong phòng quý dị thổi lên một trận gió lớn, trên bàn tập tranh bị gió thổi liên tục rung động.

Tiểu gia hỏa màu nước bút lập tức liền bị gió thổi động lên lăn xuống cái bàn, đình đình thùng thùng vang lên không ngừng.

Trần Hi trái tim thật đau. . .

. . .

Tiểu gia hỏa rốt cục vẫn là không khóc.

Bởi vì nàng đã mệt ngủ thiếp đi.

Trần Hi ôm nàng đi vào phòng ngủ, nhẹ nhàng đem nàng đặt lên giường, sau đó dịu dàng cho nàng đắp chăn lên.

Đi phòng vệ sinh cầm khăn nóng cho tiểu gia hỏa xoa xoa mặt về sau, Trần Hi lúc này mới yên lặng ngồi đến bên giường.

Lập tức tới ngay mười lăm tháng tám, ngoài cửa sổ ánh trăng càng thêm trong suốt.

Hắn lẳng lặng ngược nhìn kia vòng treo ở chân trời ánh trăng, ánh mắt bên trong lại lộ ra có một loại không nói ra được hương vị.

Doanh Doanh.

Dù là đem Địa Cầu cày một lần, ta cũng phải tìm đến người.

Mau trở lại đi, về nhà của chúng ta.

. . .

Ngày thứ hai trước kia.

Tiểu gia hỏa sau khi tỉnh lại, Trần Hi đã cho nàng làm điểm tâm.

Thế nhưng là, hắn lúc này mới vừa mới đi phòng vệ sinh, đang chuẩn bị cầm khăn nóng cho tiểu gia hỏa lúc rửa mặt.

Trong phòng ngủ nhưng lại truyền đến tiểu gia hỏa khóc lớn âm thanh.

Tình liền khóc, tình huống này có chút nghiêm trọng.

Trần Hi vội vàng chạy đến phòng khách tìm ra điện thoại, sau đó trực tiếp liền cho Trương thẩm gọi điện thoại.

Đầu bên kia điện thoại, Trương thẩm tại nghe xong Trần Hi giảng thuật về sau, lập tức liền có chút trách cứ nói ra: "Hôm qua người làm sao không cho ta gọi điện thoại?"

Nghe vậy, Trần Hi chỉ có thể cười khổ lắc đầu, giải thích nói: "Hôm qua nhìn nàng khóc thành như thế, ta đều đã lực thân vô chủ, căn bản là không có nghĩ đến cho ngài gọi điện thoại mới là tốt nhất giải quyết biện pháp. . ."

"Này nha, người cái này hài tử cũng thật là, tranh thủ thời gian thêm ta Wechat, mở video ta nói với nàng!"

"Wechat?" Trần Hi sững sờ một chút.

"Ai, người làm sao đều cùng xã hội đều tách rời đây? Còn không bằng ta lão thái bà này hiểu nhiều lắm, nhanh, hiện tại liền đi download một cái, nick Wechat chính là ta số điện thoại này."

Nói xong, Trương thẩm liền cúp điện thoại.

Mà Trần Hi thì thật nhanh lật lên ứng dụng cửa hàng.

Hắn trước kia cũng là làm máy tính ngành nghề, cho nên đối Wechat cái này sản phẩm cũng có hiểu rõ nhất định, bất quá Wechat điện thế sau đó không lâu, hắn liền rời đi Địa Cầu, cho nên căn bản không nghĩ tới Wechat thế mà lại phát triển thành hiện tại quy mô.

Trần Hi bằng nhanh nhất tốc độ xuống chờ lắp đặt tốt Wechat về sau, liền lập tức xin dãy số, lấy cái biệt danh gọi niệm niệm, ảnh chụp thì dùng chính là hắn cùng tiểu gia hòa chụp ảnh chung.

Trương thẩm biệt danh gọi trương, Trần Hi bên này mới vừa mới phát ra thuyết minh, bên kia liền đã đồng ý.

Theo sát lấy, Trương thẩm liền phát khởi video thỉnh cầu.

"Nhanh nhanh nhanh, để cho ta nhìn xem tôn nữ của ta, nào có người như thế mang hài tử, thật làm cho người không an tâm. . ." Vừa mới kết nối, Trương thẩm liền nghe đến Trần Hi bên kia truyền đến tiếng khóc, thế là vội vàng để Trần Hi đưa đi động đưa cho tiểu gia hòa.

Trần Hi cầm điện thoại một đường chạy chậm tiến trong phòng ngủ, tiểu gia hòa thì còn ngồi ở trên giường gào khóc.

Trần Hi đem điện thoại đưa đi qua, Trương thẩm nhìn thấy tiểu gia hòa kia đáng thương ba ba bộ dáng về sau, liền lập tức lớn tiếng nói ra: "Ôi, ta cháu gái ngoan mà! Đừng khóc, nài nài tại nơi này đâu!"

Nghe được kia thân thiết mà thanh âm quen thuộc, tiểu gia hòa hơi nghi hoặc một chút mở mắt.

Trần Hi cầm điện thoại ngồi vào bên cạnh nàng, mà lúc này, tiểu gia hòa cũng thấy được trên màn hình Trương thẩm, cho nên lập tức liền ngừng tiếng khóc, kích động hô: "Nài nài! Nài nài! Ta rất nhớ người!"

"Ng Sloan, nài nài cũng nhớ người, đừng khóc, nài nài vừa ý đau. . ."

"Nài nài người không cần ta nữa sao?"

Nói nói, tiểu gia hòa không khỏi vừa thương xót từ đó đến, xem ra lại muốn ủy khuất khóc ra tiếng tới.

Thấy thế, Trương thẩm lập tức nói ra: "Ngốc hài tử, nói cái gì đâu! Nài nài không phải tại nơi này sao! Thúc thúc của người ngã bệnh, ta muốn trở về chiếu cố hắn, không phải bệnh của hắn liền tốt không được, biết không? Nài nài không chiếu cố thúc thúc, thúc thúc bệnh liền tốt không được, niệm niệm người có muốn hay không thúc thúc nhanh tốt a?"

Tiểu gia hòa do dự một chút, vẫn gật đầu, nhẹ nhàng nói ra: "Muốn! Thúc thúc nhanh lên tốt. . ."

Trải qua Trương thẩm một phen kiên nhẫn an ủi và giải thích về sau, tiểu gia hòa cũng chậm chậm giải khai khúc mắc.

Trần Hi ở bên cạnh nhìn xem, gặp tiểu gia hòa trên mặt một lần nữa treo lên dáng tươi cười về sau, hắn trong lòng khối kia tảng đá lớn mới rốt cục để xuống.

Thật là đáng sợ. . .

Loại chuyện này vẫn là ít đến mấy lần tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

046 mây đen

Bởi vì tiểu gia hòa cùng Trương thẩm video quá lâu, làm trễ nải một chút thời gian, cho nên hai cha con ăn xong điểm tâm lúc ra cửa, Ninh Trọng Quốc xe đã đợi tại cửa tiểu khu.

Vừa lên xe, Ninh Trọng Quốc liền cười mỉm mà hỏi: "Đây là con gái của người? Thật đáng yêu, cùng Thu Đồng Thanh Tuyết khi còn bé đơn giản một cái dạng."

Nghe vậy, Trần Hi liền đưa thay sờ sờ tiểu gia hỏa đầu, sau đó đối nàng nói ra: "Niệm niệm, gọi gia gia."

Tiểu gia hỏa còn chưa kịp gọi, Ninh Trọng Quốc bên này lại nhanh chóng lắc đầu, vội vàng nói ra: "Không thành, không thành, Trần tiên sinh ngài cùng ta ngang hàng luận giao, hài tử gọi bá bá là được rồi."

Nghe được hán về sau, Trần Hi phản ứng đầu tiên chính là, Ninh Thu Đồng thành hán chất nữ nhi rồi?

Còn tốt hôm nay Ninh Thu Đồng không tại, nếu không đoán chừng lại phải một trận không vui. . .

Bất quá đã Ninh Trọng Quốc quyết tâm nói như vậy, Trần Hi đương nhiên sẽ không không nể mặt hán, thế là liền đối với niệm niệm nói ra: "Niệm niệm, gọi Ninh bá bá."

"Ninh bá bá tốt!" Tiểu gia hỏa gật cái đầu nhỏ, thanh âm lại ngọt lại xộp giòn, lập tức liền trêu đến Ninh Trọng Quốc một trận cười ha ha.

"Sinh nữ nhi thật tốt. . ."

Ninh Trọng Quốc đưa tay nheo nheo tiểu gia hỏa khuôn mặt, tiểu gia hỏa lại tựa hồ như có chút thẹn thùng, lập tức liền ghé vào chỗ ngồi, bò tới Trần Hi trong ngực giấu đi.

"Thu Đồng cùng Thanh Tuyết khi còn bé cũng giống như nàng đáng yêu như thế, thế nhưng là lớn lên về sau, một cái so một cái cao ngạo, một cái so một cái vắng lặng, còn kém tại trên mặt treo tám bảng, trên đó viết người sống chó tới gần. . . Ai, sâu chết ta rồi. . ."

"Ha ha." Trần Hi cười cười không có nói tiếp.

Hán đương nhiên biết Ninh Trọng Quốc tại sàu cái gì.

Hai cái nữ nhi đều hai mươi mấy, vẫn còn không có một cái để mắt nam nhân, Ninh Trọng Quốc một mực ôm không được cháu trai, làm sao không sàu?

Nhà trẻ không xa, lái xe hai phút đã đến.

Tiểu gia hỏa xuống xe, liền chủ động đứng tại ven đường, hướng phía Ninh Trọng Quốc phát tay hô: "Bá bá gặp lại!"

"Ai, thật ngoan!"

Ninh Trọng Quốc vội vàng từ trong cửa sổ xe nhô ra thân thể, sau đó hướng phía tiểu gia hỏa phát phát tay tay.

Nhìn ra được hán là thật có chút thích cái này đáng yêu tiểu gia hỏa.

Ninh Trọng Quốc hôm nay ngồi cũng không phải hán thường ngày xuất hành ngồi đời cũ a 6, mà là thường ngày đưa đón Trần Hi sử dụng Maybach S600.

Mặc dù Maybach đã đi xuống ngàn vạn cấp Đinh cấp xe sang trọng thần đàn, trải qua ngừng sản xuất điều chỉnh về sau, hiện tại chỉ là lao vút S buộc xuống một cái diễn sinh hệ liệt, nhưng giá bán nhưng như cũ cao tới hơn ba trăm vạn, thấp hơn mộ còn, huyền ảnh, nhưng cũng so đời 7 S hệ cao hơn một cái cấp bậc.

Loại này cấp bậc xe sang trọng tại Khang cư cư xá phụ cận cũng không phải rất thường gặp, khỏi cần phải nói, quang Maybach xe kia tiêu, đoán chừng đều không có mấy người nhận biết.

Cho nên khi Trần Hi mang theo tiểu gia hỏa đi hướng nhà trẻ lúc, đứng ở bên cạnh mấy cái đại tỷ liền lập tức đối bọn hán hai cha con chỉ trỏ.

"Ôi, đây không phải Trương a di gia niệm niệm sao?"

"Người tuổi trẻ kia sẽ không phải liền là cha của hán a?"

"Xe này. . . Rất đắt a?"

An trí phòng cư xá chủ xí nghiệp không nhất định không có tiền, nhưng an trí phòng cư xá khách trọ lại xác định vững chắc không có tiền.

Trương a di trong nhà những chuyện kia, mấy cái đại tỷ vẫn là có chỗ nghe thấy, bình thường lúc không có chuyện gì làm cũng sẽ nói chuyện phiếm vài câu, cảm khái một chút Trương a di gia khổ thời gian.

Nhưng hiện tại các nàng nhìn thấy Trần Hi từ một cỗ xe sang trọng sau khi xuống tới, ánh mắt lập tức liền trở nên có chút không đồng dạng.

Không quan tâm xe kia có phải là hán hay không, tóm lại có thể để cho xe này đưa tới liền đã rất không bình thường!

Về sau có rảnh rồi, vẫn là đến tìm Trương a di trò chuyện gặm vài câu mới đúng. . .

Mấy cái đại tỷ thanh âm rất nhỏ, bắt quá lại bị Trần Hi nghe nhất thanh nhị sở, thế là cả cười cười, cũng không có để trong lòng.

Mang theo tiểu gia hỏa đi vào trước cửa trường, Trần Hi đưa qua bên mặt để tiểu gia hỏa bẹp một chút về sau, lúc này mới hài lòng đưa nàng giao cho Vương lão sư.

Tiểu gia hỏa một bên hướng lầu dạy học đi đến, một bên trở lại đầu, lớn tiếng nói ra: "Ba ba gặp lại! Nhớ kỹ tới đón ta!"

"Yên tâm! Ba ba nhất định đúng hạn tới đón ngươi!"

Đợi đến tiểu gia hỏa thân ảnh biến mất trong tầm mắt về sau, Trần Hi lúc này mới quay người về tới trên xe.

"Đi thôi, bốn giờ trước đó ta còn muốn trở về tiếp nàng tan học."

. . .

Tiểu ẩn ẩn vào đã, đại ẩn ẩn vào thị.

Tùng Giang quốc gia rừng rậm công viên nằm ở Trung Hải tây ngoại ô, khoảng cách trung tâm thành phố 30 cây số, cỡ xung Tùng Giang Cửu Phong, từ Tây Nam đến Đông Bắc uốn lượn liên miên 13 cây số, tối cao độ cao so với mặt biển 98. 2 m.

Trung Hải là duyên hải bên cảng thành thị, năng có núi cũng không tẻ, cho nên Tùng Giang Cửu Phong tự nhiên là vì trở thành Trung Hải nhân dân trọng yếu ngoài trời nghỉ phép thánh địa.

Tùng Giang khu biệt thự là Tùng Giang Cửu Phong phụ cận nổi danh nhất khu biệt thự.

Nơi này rất nhiều biệt thự đều đối ngoại cho thuê, cung cấp du khách nghỉ phép mở nằm sấp, kiếm lấy giá trên trời phí tổn. Duy chỉ có một khu đại viện, bên trong tất cả biệt thự đều không đối ngoại cho thuê, thậm chí còn có một cái độc lập cửa ra vào, cần quét thẻ mới có thể ra vào.

Bây giờ còn chưa đến giữa trưa, buổi sáng mặt trời phá lệ chói mắt, kim quang vạn trượng giữa khu rừng tung xuống điểm điểm lộng lẫy.

Cây cối sum suê, cỏ xanh như tấm đệm, quay cửa kính xe xuống hít sâu một hơi, kia cổ đến từ rừng rậm chỗ sâu tự nhiên hương vị lập tức để cho người ta cảm thấy tinh thần rất nhiều.

Trần Hi yên lặng cảm thụ một chút, phát hiện nơi này liền ngay cả thiên địa linh khí đều muốn so cái khác địa phương nồng đậm mấy phần, ở lâu xác thực sẽ đối với thân thể hữu ích.

Ninh Trọng Quốc bản thân liền ở vào Trung Hải thượng tầng vòng tròn, cho nên hẳn giới thiệu khách nhân rõ ràng cũng là không phú thì quý.

Xe tại trong hoa viên ngừng lại, Ninh Trọng Quốc dẫn đầu xuống xe, chủ động vì Trần Hi mở cửa xe ra.

Luận giá phòng, nơi này có lẽ không có Cẩm Thành biệt uyển như vậy khoa trương, nhưng lại có một cái Cẩm Thành biệt uyển từ đầu đến cuối không cách nào so sánh ưu điểm.

500 mét vuông đại vườn hoa, cộng thêm một tòa bên ngoài bể bơi.

"Cái này địa phương nuôi người a, lão Trương quả nhiên sẽ chọn địa phương."

Ninh Trọng Quốc hít sâu một hơi, mặc dù không phải thứ nhất lần tới, nhưng mỗi lần tới thời điểm, hẳn tổng hội phát ra dạng này cảm khái.

Trần Hi không cùng tới, sau khi xuống xe, hắn liền đứng tại chỗ, không ngừng đánh giá bốn phía.

Tựa hồ đối với tòa trang viên này mười phần có hứng thú.

Ninh Trọng Quốc đợi hắn một chút, chờ đến Trần Hi tới về sau, lúc này mới cười ha hả giới thiệu với hắn nói: "Trần tiên sinh, kỳ thật nhắc tới cũng kỳ, lão Trương từ lúc được cái bệnh này về sau, làm sao chữa đều trị không hết. Nhưng không nghĩ tới, chỉ cần hắn ở đến nơi này đến, bệnh tình liền sẽ đạt được hữu hiệu không chế, phát tác số lần cũng rõ ràng giảm bớt rất nhiều. . ."

Trần Hi từ dưới sau xe vẫn chưa có trở về qua hắn một câu.

Ninh Trọng Quốc gặp hắn tựa hồ căn bản là không có nghe mình nói chuyện, thế là liền cười cười xấu hổ.

Trần Hi là cao nhân, cho nên hắn tự nhiên không có khả năng bởi vậy sinh khí.

Nghĩ nghĩ, Ninh Trọng Quốc liền nói một mình, thầm nói: "Hắn là cái này địa phương thật rất nuôi người? Ta về sau có phải hay không cũng nên đem đến chỗ này đến ở?"

Mà lúc này, Trần Hi chợt ngừng bước chân, nhìn xem Ninh Trọng Quốc nghiêm túc nói ra: "Hắn không có bệnh."

"Hắn? Không có bệnh? Trần tiên sinh, lời này có ý tứ gì? Ta không có nghe mình bạch. . ."

Không đầu không đuôi một câu để Ninh Trọng Quốc có chút không nghĩ ra.

Đang muốn cẩn thận hỏi thăm thời điểm, Trần Hi lại hướng thẳng đến biệt thự đại môn đi đi qua.

Tại Ninh Trọng Quốc trong mắt, đây là một tòa ánh nắng tươi sáng biệt thự trang viên, phóng tầm mắt nhìn tới, đều là hoa tươi, cỏ xanh cùng trời xanh.

Nhưng ở Trần Hi trong mắt, nhà này tinh xảo biệt thự lại bị một tầng mây đen chồ bao quanh bao phủ.

Kia không ngừng bốc lên dữ tợn mây đen, phảng phất như là giương nanh múa vuốt giống như dã thú, thê phải thôn phệ thế gian này hết thảy. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

047 bệnh

Nhà này biệt thự chủ nhân tên là Trương Gia Đức, cùng Ninh Trọng Quốc bạn cũ lâu năm quan hệ.

Hai người tương đối trò chuyện đến, trên phương diện làm ăn lại thường xuyên giúp đỡ lẫn nhau sắn, cho nên cũng coi là Ninh Trọng Quốc một trong những bằng hữu tốt nhất.

Hai người bạn hân niên kỷ đều lớn rồi, bởi vậy Trương Gia Đức cũng giống Ninh Trọng Quốc sớm như vậy sớm lui khỏi vị trí nhị tuyền, từ hân đại nhị từ đến chương quản toàn bộ công ty vận hành.

Trương Gia Đức có hai cái nhị từ, đại nhị từ phụ trách công ty hết thảy lớn nhỏ sự vật, loay hoay thường xuyên không nhìn thấy bóng người.

Tiểu nhị từ mặc dù năng lực kém rất nhiều, nhưng thắng ở hiểu tâm một mảnh, Trương Gia Đức sinh bệnh về sau, hân cũng cũng không đi ra ngoài chơi, cả ngày hầu ở Trương Gia Đức bên cạnh, cũng là cái thật hiểu từ.

Ninh Trọng Quốc cùng Trần Hi mới vừa tới đến cửa biệt thự, Trương Gia Đức tiểu nhị từ Trương Hồng Viễn cũng đã cười lớn đến đây nghênh đón hai người.

"Ninh thúc thúc, rất lâu không thấy, ngài vẫn là trước sau như một tinh thần a."

Trương Hồng Viễn một bên nói một bên khách khí đứng ở một bên, xoay người làm tư thế xin mời.

"Người cái này tiểu từ, miệng ngược lại là so trước kia ngọt hơn."

Ninh Trọng Quốc cũng coi là nhìn xem Trương Hồng Viễn lớn lên, cho nên cũng không có khách khí với hân, cười mím vỗ vỗ bả vai hân, lúc này mới nghiêng thân thể chỉ vào Trần Hi, long trọng giới thiệu nói: "Vị này là Trần tiên sinh, ân nhân cứu mạng của ta, y thuật thông thần cao nhân. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc thanh âm đột nhiên nhỏ đi rất nhiều, len lén đối Trương Hồng Viễn nói ra: "Cũng không thể bởi vì Trần tiên sinh niên kỷ nhìn qua cùng người không sai biệt lắm, liền chậm trễ chút nào a. . ."

Có Ninh Thu Đồng vết xe đổ, Ninh Trọng Quốc hiện tại cũng là một khi bị rấn cần mười năm sợ dây thừng, cho nên chuyện thứ nhất chính là cho Trương Hồng Viễn đề tỉnh một câu.

Ninh Trọng Quốc trịnh trọng như vậy nhắc nhở, Trương Hồng Viễn tự nhiên không dám có chút khinh thị, thể là lập tức đưa tay phải ra, nhiệt tình nói ra: "Không biết quý khách làm môn, mong rằng Trần tiên sinh chớ trách."

"Khách khí." Trần Hi như chuẩn chuẩn lướt nước cùng Trương Hồng Viễn nắm tay.

Thái độ của hân để Trương Hồng Viễn ánh mắt hơi có chút kinh ngạc, bất quá hân cũng là tâm tư lắng sâu hạng người, cho nên không có lộ ra mấy may bất mãn đáng về.

Trương Gia Đức tác phong làm việc cùng Ninh Trọng Quốc có chút khác biệt.

Tiến vào biệt thự, Trần Hi liền nhìn thấy mấy cái người hầu bộ dáng phụ nữ trung niên tại vừa đi vừa về bận rộn, mặt khác còn có hai cái bảo tiêu trang phục âu phục trắng hán ngay tại lầu hai vừa đi vừa về tuần sát.

Trương Gia Đức ngồi ở phòng khách bên cạnh lò sưởi trong tường trước, tựa hồ còn tại nhìn xem cái gì văn kiện.

Khi hắn nhìn thấy Trương Hồng Viễn dẫn Ninh Trọng Quốc cùng Trần Hi tới về sau, lập tức liền muốn đứng lên, nhưng ở đứng lên một nháy mắt, hắn nhưng lại lập tức ngồi về trên ghế, sau đó che lấy bắp chân, trên mặt biểu lộ nhìn qua hết sức thống khổ.

"Cha!"

Trương Hồng Viễn lập tức liền chạy đi qua, sau đó hướng phía mấy cái người hầu quát: "Nhanh! Cha ta lại phát bệnh, nấu nước nóng đến!"

Ninh Trọng Quốc thấy thế, cũng lập tức đi theo, sau đó đứng ở bên cạnh ân cần hỏi han: "Lão Trương, tình huống như thế nào?"

"Tê. . . Không có chuyện, không có chuyện, bệnh cũ. . . Rút gân, chân đau. . . Tê, lão Ninh, người nhanh ngồi, một chút liền tốt. . ."

Trương Gia Đức biểu lộ hết sức thống khổ, bất quá nhưng vẫn là ngẩng đầu, hướng phía Ninh Trọng Quốc gạt ra một cái mùi phần miễn cưỡng đáng tươi cười.

Rút qua gân người mới có thể minh bạch Trương Gia Đức thời khắc này thống khổ, Ninh Trọng Quốc lập tức hướng Trần Hi ném xin giúp đỡ giống như ánh mắt, nhưng Trần Hi lại chậm rãi lắc đầu.

Ninh Trọng Quốc có chút không hiểu, bất quá Trần Hi lại không có làm ra bất kỳ giải thích nào.

Thấy thế, hắn chỉ có thể thở dài một hơi, sau đó khăn trương ngồi xuống trên ghế sa lon bên cạnh.

Rút gân tên khoa học gọi cơ bắp co rút, là một loại cơ bắp tự phát tê cứng tính co vào, phát sinh ở bắp chân cùng ngón chân cơ bắp co rút thường thấy nhất, phát tác nguyên nhân chủ yếu có mấy điểm.

Một: Rét lạnh kích thích, không làm vận động nóng người liền xuống nước, đây là nhất dễ dàng phát sinh rút gân tình huống, hay là ban đêm đi ngủ, đem chân lộ đến chần mền bên ngoài, nhận lấy rét lạnh kích thích.

Hai: Nghi ngại không đủ, hoặc nghi ngại quá nhiều, đều sẽ dẫn phát rút gân.

Ba: Tư thế ngủ không chính xác.

Còn có mấy ngày tài đến Trung thu, Trung Hải gần nhất bình quân nhiệt độ đều tại 26 độ chi phối, khó trách cái này thời tiết lão Trương gia đều sẽ điểm lò sưởi trong tường, nhìn hắn điệu bộ này, sợ là rút gân số lần càng ngày càng thường xuyên.

Mà cũng chính bởi vì số lần tấp nập, cho nên Trương Hồng Viễn hô lên nấu nước nóng về sau, còn không có vượt qua 30 giây, một cái trung niên nữ nhân liền vội vội vàng vàng bụng một cái cao bốn mươi, năm mươi centimet rửa chân bồn chạy ra.

"Cha, đến, đem chân buông xuống, bông một chút liền tốt."

Trương Hồng Viễn từ trung niên trên tay nữ nhân tiếp nhận thùng gỗ, sau đó ngồi xổm trên mặt đất, lập tức liền thay Trương Gia Đức kéo lên ống quần, sau đó thận trọng đem hắn chân bỏ vào trong thùng.

Rút gân thời điểm, dù chỉ là nhẹ nhàng xê dịch một chút đều sẽ đau không được, lại tăng thêm lò sưởi trong tường phụ cận nhiệt độ quá cao, cho nên Trương Gia Đức lập tức chảy ra đầu đầy mồ hôi.

Trương Hồng Viễn dùng khăn mặt cùng Trương Gia Đức tắm chân, Ninh Trọng Quốc cùng Trần Hi thì tại bên cạnh yên lặng nhìn xem.

Luận nghiêm trọng, Trương Gia Đức cái bệnh này khả năng còn không có so Ninh Trọng Quốc bệnh nghiêm trọng.

Nhưng hắn cái bệnh này đơn giản liền là một loại gầy vò, cho nên Ninh Trọng Quốc ở bên cạnh nhìn cũng cau mày lên.

Trương Hồng Viễn yên lặng cho hắn lão cha tắm chân, dùng nước nóng không ngừng sát bắp chân của hắn, trọn vẹn qua hơn mười phút sau, Trương Gia Đức lúc này mới rốt cục thật dài thở dài một hơi, hữu khí vô lực nằm ở trên ghế.

"Lão Ninh, để người chê cười. . ."

Trương Gia Đức khôi phục một chút, sau đó liền đem thành ghế nâng cao, có chút vô lực khách khí một câu.

Hắn cái này cái ghế rất Cao cấp, lại giống xe lăn, lại giống ghế nằm.

"Thế nào, cảm giác rất nhiều không có?"

"Rất nhiều, không có chuyện, ta sớm đã thành thói quen. . ."

Nghỉ ngơi một chút về sau, Trương Gia Đức liền thao túng cái ghế, trượt đến Ninh Trọng Quốc trước mặt, có chút bất đắc dĩ nói ra: "Bác chân rút gân đã coi là tốt, người là chưa thấy qua đầu ta đau phát tác thời điểm, kia mới đơn giản để cho người ta muốn chết. . . Lão Ninh a, người là không biết, bởi vì bệnh này, ta hiện tại cũng được bệnh trầm cảm, chính chúng ta không nhân quý không quý, ngay cả cửa cũng không dám ra ngoài một bước, sợ vừa ra khỏi cửa liền phát bệnh. . ."

"Lão Trương. . ."

Ninh Trọng Quốc sắc mặt phức tạp nhìn hắn một cái, đang muốn an ủi hắn vài câu, đem Trần Hi giới thiệu cho hắn nhận biết thời điểm, Trương Gia Đức trong mắt chợt lóe lên một tia thần sắc bi ai, sau đó thấp giọng ung dung thở dài: "Ta muốn chết a. . ."

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lập tức sắc mặt đại biến, theo sát lấy một tiếng phẫn nộ quát: "Người nói cái gì nói nhảm! Những cái kia mắc bệnh ung thư cũng không gấp đến so người khổ sở, thần y ta đã cho người mời tới, ta cũng không tin người bệnh này còn có thể chẳng lẽ Trần tiên sinh!"

Nói xong, Ninh Trọng Quốc liền hướng phía Trần Hi làm cái tư thế mời, trầm giọng nói ra: "Trần tiên sinh, còn phải phiền phức ngài vì hắn kiểm tra một chút."

Ninh Trọng Quốc làm người, Trương Gia Đức là lại tình huống bất quá, cho nên khi hắn nhìn thấy Ninh Trọng Quốc một mặt nghiêm túc, dùng vô cùng tôn trọng biểu lộ nhìn về phía người trẻ tuổi kia lúc, trong lòng liền không khỏi dâng lên vẻ mong đợi.

Lão Ninh xưa nay không tại đại sự bên trên nói đùa, người trẻ tuổi kia có thể để cho hắn cung kính như thế, sợ là thật là có mấy phần môn đạo.

Nghĩ đến cái này, Trương Gia Đức liền phỉ sức ngồi dậy thân thể, khách khí nói ra: "Trần tiên sinh, ta trước cùng người nói một chút tình huống của ta đi. . ."

Nghe vậy, Trần Hi lại lắc đầu, nói ra: "Không cần, tình huống của người ta đã rõ ràng."

"A?" Trương Gia Đức sững sốt một chút, có chút hồ nghi thử dò xét nói: "Ngài. . . Tình huống bệnh tình của ta?"

"Đúng."

Trần Hi nhẹ gật đầu, sau đó nói ra một phen, lại lập tức để Ninh Trọng Quốc cùng Trương Gia Đức sắc mặt đại biến.

"Người không có bệnh, rất khỏe mạnh."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

048 âm hồn

"Trần tiên sinh, người là đang nói đùa với chúng ta a?"

Bởi vì từng có vết xe đổ, cho nên dù là Ninh Trọng Quốc cảm thấy Trần Hi nhất định là hóng gió, nhưng vẫn là không có lập tức bác mặt mũi của hắn, mà là muốn cho hắn một cái hạ bậc thang.

Trương Gia Đức biểu lộ biến đổi, có chút hé môi muốn nói cái gì.

Nhưng nghĩ nghĩ về sau, hắn vẫn là lắc đầu ngồi về trên ghế.

Nếu không phải là bởi vì người trẻ tuổi này là lão Ninh tìm đến, hắn đã sớm trở mặt đuổi người.

Trần Hi mỉm cười lắc đầu, mười phần khẳng định nói ra: "Ta không có nói đùa."

Nói xong, Trần Hi liền nhiều hứng thú đánh giá đến toà này biệt thự tới.

Căn cứ Ninh Trọng Quốc đối Trần Hi hiểu rõ, Trần Hi cũng không phải là loại kia bán tên không đích, ăn nói bừa bãi người.

Cho nên cân nhắc liên tục về sau, Ninh Trọng Quốc liền thận trọng hỏi: "Trần tiên sinh, ta tin tưởng ngài, nhưng ngài có thể hay không đem lời nói mình

bạch một điểm đầu? Lão Trương hẳn tình huống này ngài cũng thấy được, nhưng ngài lại nói hẳn không có sinh bệnh, cái này một điểm, chúng ta quả nhiên là có chút không cách nào lý giải. . ."

Nghe vậy, Trần Hi thu tâm mắt lại, nhìn xem Ninh Trọng Quốc chăm chú hỏi: "Ngươi nghĩ biết nguyên nhân?"

"Còn xin tiên sinh chỉ điểm một hai."

"Tốt, bất quá ngươi cũng đừng trách ta thừa nước đục thả câu, bởi vì trước lúc này, ta phải hỏi trước ngươi mấy vấn đề." Trần Hi biểu lộ nghiêm túc nhìn xem Ninh Trọng Quốc.

"Xin mời ngài nói."

"Cái thứ nhất vấn đề, ngươi cảm thấy. . . Cái này trên thế giới có quý sao?"

Lời này vừa nói ra, Ninh Trọng Quốc biểu lộ lập tức biến đổi, có chút kinh nghi không chừng mà hỏi: "Quý? !"

Nói xong, hẳn liền không tự chủ được nhìn Trương Gia Đức một chút.

Trương Gia Đức có chút không vui về trường Ninh Trọng Quốc một chút, tựa hồ đang trách cứ hẳn tìm cho mình cái gian hồ phiền từ tới.

Bất quá lấy hẳn đối lão Ninh hiểu rõ cùng tín nhiệm, cho nên Trương Gia Đức lại không thể không tạm thời đem tức giận đặt ở trong lòng, muốn nhìn một chút hai người bọn hắn đến tột cùng đang làm mạnh mỗi gì.

"Không cần do dự, trực tiếp nói cho ta đáp án của ngươi."

Trần Hi tựa hồ không có chú ý tới Trương Gia Đức biểu lộ, mà là tự mình hướng phía Ninh Trọng Quốc hỏi.

Ninh Trọng Quốc nghĩ nghĩ, do do dự dự nói ra: "Khả năng có?"

"Ok, ta hỏi lại ngươi vấn đề thứ hai. . . Ngươi cảm thấy, quý hẳn là dạng gì?"

". . ."

Ninh Trọng Quốc bị hỏi mòng, hẳn là thật không biết Trần Hi hôm nay đến tột cùng thế nào.

Nếu không phải mình mệnh đều là bị Trần Hi cứu trở về, chỉ sợ ngay cả hẳn cũng không nhận được muốn trở mặt.

Gặp hẳn không có nói chuyện, Trần Hi đợi một chút, liền trực tiếp hỏi ra mình vấn đề thứ ba: "Như vậy, ngươi cảm thấy quý hẳn là có cái gì năng lực đâu?"

Thôi thôi, Trần tiên sinh là cao nhân, hẳn là sẽ không không có việc gì đùa hẳn.

Nghĩ thông suốt cái này một điểm, Ninh Trọng Quốc nguyên một trên mặt biểu lộ, chăm chú hỏi đáp: "Ta hiểu biết quý. . . Có thể mê hoặc lòng người, thiên biến huyền hóa, phi thiên độn địa không gì làm không được đi. . . Ngoại trừ sợ ánh nắng? Nhưng giống như cũng có chút quý không sợ ánh nắng, nghe nói sẽ ở ban ngày xuất hiện?"

"Vậy là ngươi từ chỗ nào hiểu rõ đến những này đây này?"

"Một chút truyền miệng truyền thuyết, còn có tạp chí, phim, TV loại hình a."

"Tốt, vấn đề của ta hỏi xong. . ."

Trần Hi hài lòng nhẹ gật đầu, lúc này mới một lần nữa cười nói ra: "Hiện tại nên do ta đến trả lời vấn đề của ngươi."

"Ngài mời."

Bốn cái vấn đề hỏi xong, liền ngay cả Trương Gia Đức cũng bị Trần Hi khơi gợi lên lòng hiếu kỳ, không tự chủ được liền lao về đằng trước ra thân thể, chuẩn bị nghe một chút Trần Hi tiếp xuống đến tột cùng sẽ nói chút cái gì.

Nhưng Trần Hi tiếp xuống câu nói đầu tiên, nhưng lại để Ninh Trọng Quốc cùng Trương Gia Đức sửng sốt tại chỗ ấy.

"Ta có thể minh xác nói cho các ngươi biết, cái này thế giới không có quý."

"Chính xác tới nói, là cái này trên thế giới cũng không có các ngươi trong tưởng tượng quý, các ngươi chỗ lý giải quý, chỉ là một loại bởi vì nhân loại đối với không biết sự vật thiên nhiên sợ hãi, mà đem nó vô hạn khuếch đại sau tồn tại."

"Quý, chính xác xưng hô là âm hồn."

"Cái gì gọi là âm hồn?"

"Người có tam hồn thất phách, người sau khi chết, bảy phách trước tán, về sau Thiên Hồn thăng thiên, Địa Hồn xuống đất, mệnh hồn vào luân hồi."

"Thiên Hồn vì dương, Địa Hồn vì âm, mệnh hồn lại vì dương."

"Là cho nên, Địa Hồn chính là âm hồn."

Từ tu tiên giả góc độ đến xem, âm hồn trên thực tế chỉ là một loại đơn thuần mà nhỏ yếu năng lượng thể, thậm chí đều không cách nào được xưng sinh mệnh.

Vạn vật đều có linh, cũng không phải là chỉ có nhân loại sau khi chết mới có thể lưu lại âm hồn.

Nếu là sinh vật lưu lại âm hồn, liền sẽ giữ lại một chút khi còn sống ký ức, nhưng nhiều nhất sẽ không vượt qua bảy ngày.

Chính là bởi vì âm hồn loại này năng lượng thể đầy đủ thuần túy, cho nên mới dẫn đến âm hồn so sinh vật càng dễ dàng tiếp xúc đến vạn vật bản nguyên thiên địa linh khí.

Lấy người vì ví dụ, như một cái người sau khi chết không lâu, âm hồn trùng hợp trôi dạt đến một cái thiên địa linh khí nồng đậm địa phương, như vậy hẳn liền rất có thể cùng một cổ thiên địa linh khí hoà hợp, một loại càng tăng cường lớn năng lượng thể hình thức tồn tại ở thế gian ở giữa.

Âm hồn cũng không đáng sợ, bởi vì bọn hắn khi còn sống đều chỉ bắt quá là nhỏ yếu phạm nhân, động vật thậm chí là thực vật, một chút xú thiên địa linh khí cũng chỉ bắt quá là cho bọn hắn cung cấp một cái có thể tiếp tục tồn tại ở thế gian cơ hội.

Đương kia sọi thiên địa linh khí hao hết thời điểm, chính là bọn hắn chân chính tiêu tán thời điểm.

Làm một loại thuần túy năng lượng thể, người bình thường tại dưới tình huống bình thường là không nhìn thấy âm hồn.

Nhưng nếu như âm hồn bởi vì một loại nào đó không biết tên nguyên nhân, đột nhiên ngưng tụ quá nhiều âm khí, liền sẽ dẫn đến âm hồn hồn thể thực chất hóa.

Cũng chính bởi vì vậy, phổ thông người mới có thể nhìn thấy âm hồn.

Mà cái này, cũng là thế gian quý quái truyền thuyết tồn tại.

...

Trải qua Trần Hi một phen đơn giản giảng thuật về sau, Ninh Trọng Quốc cùng Trương Gia Đức vẫn còn có chút như lọt vào trong sương mù, thật sự là làm không hiểu Trần Hi đến tột cùng muốn nói chút cái gì.

Thế là, Ninh Trọng Quốc liền nghiêm túc hỏi: "Trần tiên sinh, mặc kệ là quý cũng tốt, vẫn là âm hồn cũng tốt, tóm lại chúng ta đối loại này mơ hồ đồ vật hoàn toàn không có hứng thú, chúng ta hiện tại chỉ muốn biết, lão Trương cái bệnh này, ngài đến tột cùng có thể hay không trị?"

Ngữ khí vẫn là rất khách khí, nhưng trong lời nói lại ẩn ẩn có một cỗ nôn nóng, rõ ràng cũng là hơi không kiên nhẫn.

Ngẫm lại cũng thế, bọn hắn dù sao không phải tu tiên giả.

Bởi vậy mặc cho Trần Hi giải thích như thế nào, bọn hắn cũng không cách nào lý giải đến cấp độ này đồ vật.

Thôi.

"Ta nói, hắn không có bệnh. Đã các ngươi nghe không hiểu, vậy ta liền dứt khoát để các ngươi nhìn cái mình bạch!"

Nói xong, Trần Hi bỗng nhiên nâng lên hai tay, lấy cực nhanh tốc độ bóp ra một đạo pháp quyết, đánh vào bên cạnh một cái trên ly nước.

Sau đó, hắn duỗi ra ngón tay tại mặt nước điểm một cái.

Lấy ngón tay dính nước, chính xác tương giọt nước lắc tại Ninh Trọng Quốc cùng Trương Gia Đức con mắt bên trên.

Ninh Trọng Quốc con mắt bị kích thích, đang muốn đưa tay lau giọt này giọt nước thời điểm, Trần Hi thanh âm nhưng từ bên cạnh truyền tới.

"Đừng xoa, giọt này giọt nước không có khô cạn trước đó, các ngươi có thể nhìn thấy âm hồn chân chính bộ dáng."

Từ đối với Trần Hi tín nhiệm, Ninh Trọng Quốc ngừng động tác của mình.

Nháy nháy mắt, thích ứng kia đột nhiên xuất hiện kích thích về sau, hắn liền một lần nữa mở hai mắt ra.

Nhưng ngay sau đó, Ninh Trọng Quốc lại lập tức liền bị dọa đến toàn thân run lên, cả người giống con bị hoảng sợ mèo đồng dạng, một chút liền núp ở

ghế sofa bên trong, đồng thời còn nhìn không được phát ra một tràng thốt lên.

Chỉ gặp, kia cao hơn sáu mét trong phòng khách, thế mà dày đặc ma ma nổi lơ lửng một đoàn lại một đoàn hắc vụ.

Hắc vụ không ngừng biến ảo hình dạng, phẳng phát cắt giấu ngàn vạn trường mặt người, giương nanh múa vuốt tại không trung xoay quanh bay múa.

Đây chính là âm hồn.

Cũng có thể xưng là: Quỷ!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

049 Tru Tà!

Trước mắt đột nhiên xuất hiện mảng lớn dày đặc ma ma hắc vụ, lập tức liền để Ninh Trọng Quốc quá sợ hãi.

Bằng vào lịch duyệt của hắn cùng tu dưỡng, thế mà năng bị sợ đến như vậy, có thể thấy được một màn trước mắt đến tột cùng là đáng sợ bao nhiêu.

Trương Gia Đức cũng không nghe theo Trần Hi, cho nên hắn một chút liền lau sạch trên ánh mắt giọt nước.

Nhưng lau xong về sau, hắn liền nhìn thấy Ninh Trọng Quốc chính mang theo một mặt vẻ mặt như gặp phải quỷ, mười phần thất thố núp ở trên ghế sofa, thân thể tựa hồ còn tại không ngừng đánh lấy run rẩy.

"Trần, Trần tiên sinh. . . Cuối cùng là cái gì. . ."

Cả phòng đều bị hắc vụ chỗ tràn ngập, phô thiên cái địa, cho Ninh Trọng Quốc một loại cực mạnh cảm giác áp bách.

Hốt hoảng bên trong, hắn bản năng muốn tới gần Trần Hi.

Sau đó, một cỗ thanh lương cảm giác đột nhiên từ trong đầu của hắn xuất hiện.

Tựa như uống nước đồng dạng, chậm rãi từ đầu chảy tới lồng ngực, lại xuyên vào tứ chi.

Lập tức liền để Ninh Trọng Quốc bình tĩnh rất nhiều.

Ninh Trọng Quốc vội vàng quay đầu, mới phát hiện Trần Hi nắm tay đặt ở trên vai của hắn, đồng thời còn cảm thấy ánh mắt ra hiệu hắn không cần sợ hãi.

"Không cần sợ, những này liền là âm hồn."

Trần Hi an ủi hắn một câu, sau đó chậm rãi giải thích nói: "Âm hồn sớm đã mất đi tâm trí, Liên Sinh vật đều tính không lên, đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ tổn thương bất luận kẻ nào."

"A a, tốt. . ."

Ninh Trọng Quốc có chút lòng còn sợ hãi, hiển nhiên là bởi vì trước mắt nhìn thấy một màn đã hoàn toàn vượt quá hắn thế giới quan.

Bất quá bởi vì có Trần Hi tại, hắn cũng không còn như vậy sợ hãi, thế là cố gắng đem sợ hãi dần xuống đáy lòng, trịnh trọng hỏi: "Trần tiên sinh, lão Trương bệnh, chẳng lẽ cũng là bởi vì những này đồ vật mới phát tác?"

"Đúng." Trần Hi nhẹ gật đầu.

"Ta xem như minh bạch ý của ngài. . ."

Ninh Trọng Quốc nhìn một chút Trương Gia Đức, ánh mắt mười phần phức tạp.

Lúc này, Trương Gia Đức đều sắp bị Ninh Trọng Quốc cùng Trần Hi kẻ xướng người hoạ làm mộng.

Lão Ninh đến tốt cùng là đang hát cái nào ra?

Mắt thấy Trương Gia Đức vẫn là một mặt mờ hồ biểu lộ, Ninh Trọng Quốc liền thay hấn mời tìm đường: "Còn xin Trần tiên sinh lại vì hấn mở mắt một chút. . ."

Nói xong, Ninh Trọng Quốc vội vàng nhìn về phía Trương Gia Đức, một mặt nghiêm túc nói ra: "Lão Trương, tuyệt đối đừng lại lau sạch! Tin tưởng ta, hai anh em chúng ta nhiều năm như vậy bạn cũ, ta sẽ không lừa ngươi!"

Trương Gia Đức cùng Ninh Trọng Quốc liếc nhau một cái, gặp hấn may may không có nửa phần nói đùa ý tứ, lúc này mới không thể không nhẹ gật đầu, có chút do dự nói ra: "Làm phiền Trần tiên sinh. . . Vì ta mở mắt một chút."

Câu nói này hấn nói mười phần miễn cưỡng, cũng rất khó chịu.

Trần Hi cười cười, không cùng hấn so đo.

Thế là, Trần Hi một lần nữa đánh ra pháp quyết, sau đó tướng giọt nước vung ra Trương Gia Đức trên ánh mắt.

Năm giây sau.

"A! Quý a! Cứu mạng!"

Trương Gia Đức định lực so Ninh Trọng Quốc còn muốn kém một chút, cho nên khi hấn nhìn thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một mảnh quý dị không hiểu hắc vụ lúc, lập tức liền bị dọa đến hô lên âm thanh.

Cái này một lần, Trần Hi cũng vô dụng chân nguyên để Trương Gia Đức trấn định lại.

Một mực đứng tại Trương Gia Đức phía sau Trương Hồng Viễn nhìn thấy loại tình huống này, lập tức liền đi vào Trương Gia Đức bên cạnh, có chút khẩn trương nắm lấy cánh tay của hấn mà hỏi: "Cha, ngươi thế nào? ! Cái này giữa ban ngày, nào có quý?"

Nói xong, hấn đột nhiên sắc mặt giận dữ, chỉ vào Trần Hi giận dữ hét: "Ngươi đối cha ta làm cái gì!"

"Hồng Viễn, không được vô lễ!"

Trần Hi không có bất kỳ phản ứng nào, Ninh Trọng Quốc lại lập tức liền lớn tiếng quát dừng lại hấn.

Một màn này trong nhà hấn đã từng phát sinh qua, trong giây lát này, Ninh Trọng Quốc ngược lại là có chút lý giải Trần Hi trước đó dị dạng hành vi.

Dù sao, bọn hấn đối với cái này thế giới hiểu rõ vẫn là quá mức phiến diện a. . .

Trương Hồng Viễn dùng một loại gần như cừu thị ánh mắt hung hăng trừng Trần Hi một chút, nghe được Ninh Trọng Quốc quát lớn về sau, hấn mới không thể không đem sắp thốt ra cho chẹn họng trở về.

Ninh Trọng Quốc, còn không phải hấn có khả năng đắc tội.

"Cha, ngươi thế nào? Không có sao chứ?"

Trương Hồng Viễn ngồi xổm ở Trương Gia Đức trước mặt, cái này hiểu từ vẫn như cũ giống thường ngày như thế, tí mỉ an ủi phụ thân.

Trương Gia Đức biểu lộ lại thay đổi.

Khi hấn nhìn thấy Trương Hồng Viễn ngồi xổm ở trước mặt mình lúc, con mắt trừng đến phá lệ lớn, trên mặt tất cả đều là vẻ mặt sợ hãi.

Bởi vì quá mức sợ hãi, hấn thậm chí liền một câu đầy đủ đều nói không nên lời.

"Hồng Viễn. . . Ngươi. . . Ngươi. . ."

"Cha? Là ta à, ngươi thế nào?"

"Sau lưng ngươi có đồ vật!"

Trương Gia Đức đột nhiên rống to một tiếng, thân thể run lên bần bật, cả người lập tức liền từ trên ghế lộn xuống, hung hăng ném tới trên mặt đất.

"Có đồ vật?"

Trương Hồng Viễn có chút không rõ cho nên bộ dáng, hấn quay đầu nhìn một chút sau lưng mình, lại cái gì cũng không có nhìn thấy.

Mắt thấy Trương Gia Đức ngã sắp xuống, Trương Hồng Viễn lập tức muốn đi lên dìu hấn, nhưng Trương Gia Đức lại ngay cả lần lần bò chạy tới Ninh Trọng Quốc bên cạnh, run bở môi thật nhanh nói: "Lão Ninh, Trần tiên sinh, thật sự có quý, các ngươi nhanh mau cứu ta nhi tử đi. . ."

Trần Hi đem Trương Gia Đức đỡ đến ghế sofa ngồi xuống, sau đó đứng lên thân thể, hướng phía Trương Hồng Viễn bình tĩnh nói ra: "Không sai biệt lắm được, nói thế nào hẳn cũng là người phụ thân, đối người có dưỡng dục chi ân, vì sao không phải muốn như vậy tra tấn hẳn đâu?"

Nghe vậy, Trương Hồng Viễn không khỏi sắc mặt đại biến, giận dữ hét: "Đánh rầm! Ta không hiểu người đang nói cái gì! Có phải hay không là người thanh này cha ta biến thành hiện tại cái dạng này? Ta muốn mạng chó của người!"

Nói xong, Trương Hồng Viễn một bả nhấc lên lò sưởi trong tường bên cạnh một cái bình rượu, dẫn theo bình rượu liền hướng Trần Hi trên đầu đập tới.

Nhưng mà, Trần Hi động tác nhưng so sánh hẳn nhanh hơn.

Ngay tại Trương Hồng Viễn vừa mới sờ đến bình rượu đồng thời, Trần Hi đã một cước đem hẳn hung hăng đập đến trên tường.

Bất quá, Trần Hi một cước này lại lưu thủ, cho nên Trương Hồng Viễn lập tức liền từ dưới đất gãy dựa lấy bò lên.

Trước mắt đột nhiên phát sinh một màn, lập tức liền đem Ninh Trọng Quốc cùng Trương Gia Đức sợ ngây người.

Ninh Trọng Quốc sững sờ một chút, lúc này mới có chút chần chờ hỏi: "Trần tiên sinh, cuối cùng là làm sao một chuyện?"

"Người đây nhưng phải hỏi hẳn."

Trần Hi mở ra hai tay, có chút bất đắc dĩ hồi đáp.

Kỳ thật, từ một cái phụ thân góc độ đến xem, Trần Hi quả thật có chút không cách nào lý giải Trương Hồng Viễn cái này làm như từ đến tốt cùng là cái cái gì tâm tính. . .

Mà lúc này, Trương Hồng Viễn cũng rốt cục đứng lên.

Hắn nhìn chòng chọc vào Trần Hi, trong mắt một mảnh đỏ bừng, có thể là bởi vì gặp được Trần Hi bản sự, cho nên hẳn cũng không muốn giả bộ nữa.

Chỉ gặp hẳn đột nhiên che ngực, hít sâu một hơi về sau, bỗng nhiên hé miệng phát ra một trận tiếng rít.

Thanh âm kia rất bén nhọn, căn bản cũng không giống như là người, mà lại là nam nhân có thể phát ra thanh âm.

Mà theo tiếng rít vang lên, xoay quanh ở đại sảnh trên không hắc vụ đột nhiên giống lời Văn Nhất dạng kịch liệt nhấp nhô.

Ngay sau đó, kia một đoàn một đoàn hắc vụ tựa như mực nước nhỏ vào trong nước, đột nhiên liền khuếch tán ra tới.

Trong chớp lát che khuất bầu trời, không thấy ánh nắng!

Trương Hồng Viễn hai mắt hiện ra hồng quang, tại cái này đưa tay không thấy năm ngón tay hắc vụ bên trong, phảng phất liền như là một con tiềm phục tại trong đêm tối quái vật, lúc nào cũng có thể nhào về phía Trần Hi.

Bỗng nhiên, Trương Hồng Viễn đình chỉ tiếng rít, sau đó bỗng nhiên đưa tay chỉ hướng Trần Hi.

Hắc vụ đột nhiên đình chỉ phun trào, tựa như chụp ảnh lúc dừng lại hình tượng.

Nhưng một giây sau, phổ thiên cái địa hắc vụ lại lấy cực nhanh tốc độ áp súc vì một đoàn khói đen, sau đó hướng phía Trần Hi thật nhanh vọt lên đi qua.

"Nguyên lai người thật đúng là sẽ ngự Hồn Thuật."

Trần Hi bỗng nhiên cười cười, theo sát lấy nhưng lại khe khẽ lắc đầu, hơi có vẻ tiếc nuối thở dài: "Đáng tiếc ta thần hồn bị hao tổn. . ."

"Thôi, lúc này cũng chỉ có thể dùng pháo cao xạ đánh con muỗi. . ."

"Ta liền để người kiến thức một chút. . ."

"Cái gì gọi là ánh sáng đem đom đóm cũng dám cùng Hạo Nguyệt tranh nhau phát sáng!"

Đối mặt kia đập vào mặt một đoàn khói đen, Trần Hi hừ lạnh một tiếng, đột nhiên cũng chướng tại trước ngực.

Sau đó, hẳn chậm rãi kéo ra song chưởng.

Một vệt kim quang ra hiện tại hẳn bàn tay ở giữa.

Trần Hi song chưởng chậm rãi kéo ra, cái kia đạo kim quang cũng theo hẳn song chưởng dần dần tách rời mà càng thêm chói sáng.

Đến cuối cùng, hẳn lại giống như là đem mặt trời nâng ở trong lòng bàn tay, từ hẳn giữa ngón tay lộ ra tia sáng chói mắt, làm cho người căn vốn không

pháp nhìn thẳng

"Diệt cho ta!"

Một tiếng gầm thét về sau, đoàn kia ban ngày điểm hỏa phóng xuất ra vô tận uy áp, như là sát ý ngập trời phá trận trường thương, trùng thiên kích xạ, trực tiếp đâm về phía đoàn kia quỷ dị khói đen!

Đại đạo năm mươi, Thiên Diễn bốn chín, người độn thứ nhất.

Thiên Diễn bốn mươi chín thức, thuật pháp quyền sách

Xông di Vô Cực Tru Tà!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

050 tâm bệnh

Như là tuyết đọng gặp phải Liệt Dương, tại cái kia đạo đủ để chiếu sáng thế gian hết thảy hắc ám cường quang dưới, khói đen lập tức liền bị kim quang thôn phệ.

Sau đó, hết thảy quay về tại tĩnh.

Ninh Trọng Quốc vuốt vuốt có chút đau nhức con mắt, chờ hắc sau khi tĩnh hồn lại, mới có hơi hoi hận mình thể mà đem giọt nước cho lau sạch.

Đại sảnh về tới mới vừa vào cửa lúc đáng vẻ, hết thảy giống như cũng không có cái gì khác biệt.

Ngoại trừ. . .

Trương Hồng Viễn.

Hắn đứng tại lò sưởi trong tường trước, dùng tay che ngực, không ngừng khục lấy huyết, tựa hồ thụ nội thương rất nặng.

Trông thấy cái kia thống khổ đáng vẻ, Trương Gia Đức cũng không lo được sợ hãi, lập tức liền không tự chủ được lên tiếng hô: "Hồng Viễn, ngươi. . ."

Trần Hi thấy thế, quay đầu nhìn Trương Gia Đức một chút, sắc mặt phức tạp giải thích nói: "Ta không có thương tổn hắn, chỉ là tiêu diệt hắn những năm này thu thập âm hồn. . ."

"Ngươi không có bệnh, chi cho nên sẽ rút gân, đau đầu, thân thể rét run, trên thực tế cũng là bởi vì những này âm hồn dưới khống chế của hắn xâm nhập thân thể của ngươi."

"Mà chính hắn, cũng bởi vì cái kia không biết từ chỗ nào học hội ngự Hồn Thuật, lấy không làm phương thức cưỡng ép khống chế những này âm hồn, bạch bạch tổn hao mình tinh khí, đoán chừng. . ."

Trần Hi nói còn chưa nói hết, áy náy nghĩ lại rất rõ ràng.

Gian phòng yên tĩnh trở lại, không có người lại mở miệng.

Trương Gia Đức nặng nề mà dồn dập xuất khí âm thanh, tựa hồ còn đang tiêu hóa lấy vừa rồi chỗ nhìn thấy hết thảy.

Mà Ninh Trọng Quốc cũng chưa tỉnh hồn nhìn xem Trương Gia Đức hai cha con.

Đúng lúc này, một cái phi thường không đúng lúc chuông điện thoại lại đột nhiên vang lên.

Trần Hi cúi đầu xem xét, là điện thoại của mình.

Hắn vốn là muốn trực tiếp cúp điện thoại, dù sao không khí bây giờ nhưng so sánh hợp nghiêm túc nhiều.

Nhưng khi hắn nhìn thấy điện báo người lại là Vương lão sư về sau, lập tức liền nhắm mắt, vội vàng đi đến bên cạnh nhận nghe điện thoại.

"Uy? Trần tiên sinh sao?"

"Đúng, là ta, Vương lão sư ngài có chuyện gì sao?"

"Trần tiên sinh, chúng ta phát hiện niệm niệm biểu hiện hôm nay có chút không đúng. . ."

Nghe vậy, Trần Hi cũng sốt một chút.

Theo sát lấy, hắn liền không tự chủ được gia tăng thanh âm, hơi có vẻ lo lắng hỏi: "Nàng thế nào? !"

"Ngài trước đừng kích động. . . Là như vậy, niệm niệm buổi sáng cũng còn tốt tốt, nhưng là ngủ giữa trưa cảm giác về sau, nàng tỉnh lại liền bắt đầu khóc, chúng ta hỏi nàng mấy lần, nhưng nàng cũng không nói là vì cái gì."

"Hài tử tính cách rất tốt, người cũng rất hướng ngoại, trước hai ngày cũng sẽ cùng khác tiểu bằng hữu cùng nhau chơi đùa, nhưng hôm nay buổi chiều, nàng lại một cái người ngồi ở bên cạnh chơi đùa cỡ, miệng bên trong đích đích lẩm bẩm cũng không biết tại nhắc tới cái gì. . ."

"Ra ngoài lão sư trách nhiệm cùng trực giác, ta cảm thấy ta có cần phải đem chuyện này nói cho người, hi vọng các người làm gia trưởng có thể gây nên coi trọng, dù sao, hài tử nàng sẽ không vô duyên vô cớ khóc, thậm chí làm ra một hệ liệt cử chỉ khác thường. . ."

Nghe xong Vương lão sư về sau, Trần Hi nặng nề phun ra một ngụm trọc khí, sau đó mới trịnh trọng hướng phía đầu bên kia điện thoại nói ra: "Cám ơn người Vương lão sư, ta nghĩ ta hẳn là biết nàng đến tốt cùng làm sao vậy, ta cái này tới đón nàng, làm phiền ngài."

"Không có việc gì, đây là ta phải làm."

Cúp điện thoại, Trần Hi lập tức liền làm ra một cái quyết định.

Đi thành đô!

Cấp bách!

Niệm niệm từ sinh ra tới vẫn đi theo Trương thẩm, những năm này Trương thẩm tay phân tay nước tiểu đem nàng nuôi lớn, giữa các nàng tình cảm khẳng định là xa vượt xa quá hẳn cái này nửa đường mới xuất hiện ba bà.

Trương thẩm hiện tại vô thanh vô tức rời đi, khẳng định đối hài tử tạo thành đã kích rất lớn.

Mặc dù có thể thông qua video đến để nàng tạm thời an tĩnh lại, nhưng chung quy là trị ngọn không trị gốc biện pháp.

Dù sao, đối với tiểu gia hỏa mà nói, đây hết thảy vẫn là tới quá đột nhiên.

Vương lão sư cũng đã nói, hài tử không có khả năng vô duyên vô cớ làm ra một hệ liệt cử chỉ khác thường.

Giống niệm niệm loại tình huống này, khả năng rất nhiều hài tử đều từng trải qua, mà bọn hắn phụ mẫu cũng tổng hội lấy một cái lý do thuyết phục hài tử, hoặc là nói là thuyết phục chính mình.

Hài tử tổng hội thói quen. . .

Nhưng thật ra là không thể không quen thuộc.

Quen thuộc là cái rất đáng sợ đồ vật.

Chính là bởi vì người quá quen thuộc cái này thế giới, mới có thể đối bất cứ chuyện gì đều không cảm thấy ngạc nhiên.

Trần Hi thu hồi điện thoại, sau đó quay người nhìn xem Ninh Trọng Quốc, nói ra: "Ninh tiên sinh, ta có việc nhất định phải đi trước một bước, có thể để cho lái xe đưa ta đoạn đường sao?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc nhẹ gật đầu, sau đó sắc mặt phức tạp nhìn thoáng qua đột nhiên quỳ trên mặt đất khóc ròng không thôi Trương Hồng Viễn.

Hắn đưa tay vỗ vỗ Trương Gia Đức bả vai về sau, thấp giọng nói ra: "Lão Trương, ta cùng Trần tiên sinh đi trước một bước, người. . . Được rồi, ta đi a, quay đầu gọi điện thoại cho ta."

Nói xong, Ninh Trọng Quốc cũng không đợi Trương Gia Đức đáp lời, quay người liền hướng phía Trần Hi làm một cái tư thế xin mời.

Loại này hào môn ân oán Ninh Trọng Quốc thấy qua nghe qua nhiều lắm, mặc dù cũng không biết cụ thể chi tiết, nhưng chỉ cần đem sự tình bắt đầu xuyên tước sau tưởng tượng, hắn cũng có thể đoán ra cái tám chín phần mười.

Chỉ có thể nói, mọi nhà đều có nỗi khó xử riêng a. . .

Lên xe, lái xe vững vàng lái xe về phía đường trở về, Trần Hi lúc này mới rốt cục chẳng phải lo lắng.

Điều chỉnh một chút tâm tính, Trần Hi nửa đùa nửa thật đối Ninh Trọng Quốc nói ra: "Loại sự tình này. . . Có phải hay không thường xuyên phát sinh?"

Ninh Trọng Quốc đương nhiên biết Trần Hi chỉ là chuyện nào, thế là liền bắt đầu dĩ cười cười, thở dài: "Cũng không coi là nhiều, bắt quá quanh năm suốt tháng tổng hội phát sinh như vậy một hai lần, lấy một thí dụ, cuộc Vương Hà hồng, ngài biết a?"

"Có biết một hai."

"Đại lục còn tốt, Hà gia cái kia mới là chân chính vừa vào hào môn sâu như biển, bốn phòng mười bảy kiệt, chắc chắn. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc lắc đầu, dường như tại cảm khái, thở dài: "Không có ý nghĩa, không có ý nghĩa."

Trần Hi thâm dĩ vì nhiên nhẹ gật đầu.

. . .

Trở lại nhà trẻ thời điểm, thời gian cũng mới mới vừa tới đến xế chiều ba điểm.

Trần Hi đã đợi không kịp, thế là liền trực tiếp đi vào nhà trẻ, chuẩn bị đem tiểu gia hỏa tiếp ra, thuận tiện cho nàng mời mấy ngày nghỉ dài hạn.

Hắn hoàn toàn sẽ không đi cân nhắc mình giáo dục phương pháp đến tốt cùng đúng hay không.

Bởi vì tại Trần Hi trong quan niệm, hắn chỉ quan tâm một vấn đề, cái kia chính là niệm niệm mở không vui vẻ.

Chỉ cần niệm niệm vui vẻ, như vậy ok, hết thảy cũng không có vấn đề gì.

Liền là như thế tùy hứng.

Đương Trần Hi đi vào tiểu gia hỏa chỗ lớp lúc, nàng chính một cái người núp ở trong lớp nơi hẻo lánh chất đồng xếp gỗ.

Bởi vì từ nhỏ đã rất ít đi ra ngoài chơi nguyên nhân, cho nên niệm niệm luôn luôn khát vọng phía ngoài thế giới.

Nàng xưa nay không sợ người xa lạ, cũng không sợ hoàn cảnh mới.

Nhưng hôm nay, nàng lại một cái người yên lặng trốn ở trong góc.

Nàng bộ dáng bây giờ, thật giống như bên trên một lần Trần Hi không có đúng giờ đi đón nàng lúc dáng vẻ.

Trần Hi trong lòng có chút áy náy, thế là đang cùng Vương lão sư lặng lẽ lên tiếng chào về sau, liền trực tiếp đi vào lớp.

Tiểu gia hỏa tựa hồ đã nhận ra có người sau lưng, thế là liền chuyển qua cái đầu nhỏ, vừa vịn cùng Trần Hi bốn mắt nhìn nhau.

Nàng sững sốt một chút, lập tức liền xoay người nhào vào Trần Hi trong ngực.

Bởi vì động tác quá lớn, chân của nàng không nhỏ tâm đá phải trên đất xếp gỗ tòa thành, tòa thành lập tức rầm rầm tán nát đầy đất.

Tiểu gia hỏa đem cái đầu nhỏ dán tại Trần Hi bên hông, không nói câu nào, cứ như vậy ôm thật chặt Trần Hi.

Trần Hi sờ lên sau gáy nàng, thấp giọng tại bên tai nàng dịu dàng nói ra: "Đi, ba ba hiện tại liền dẫn ngươi đi tìm nãi nãi."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

051 máy bay

Nhìn thấy ba ba đột nhiên sau khi xuất hiện, tiểu gia hỏa nhưng lại không có Trần Hi trong tưởng tượng kích động như vậy.

Nghe được Trần Hi về sau, nàng khẽ gật đầu, sau đó liền thuận theo ngồi xuống Trần Hi trên cánh tay.

Nàng dùng tay nhỏ ôm Trần Hi cổ, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn thoáng qua trong phòng học những người bạn nhỏ khác.

Nhà trẻ không cho phép gia trưởng nhập vườn, chủ yếu là sợ gia trưởng nhập vườn sau sẽ ảnh hưởng đến những người bạn nhỏ khác cảm xúc, để bọn hắn cũng bắt đầu tưởng niệm ba ba mẹ mẹ của mình.

Nhưng lấy tiểu gia hỏa tình huống trước mắt tới nói, rất rõ ràng là nàng tâm lý phương diện xảy ra chút vấn đề, cho nên Vương lão sư lập tức liền đối những người bạn nhỏ khác nói ra: "Niệm niệm muốn xin phép nghỉ mấy ngày tài sẽ trở về lên lớp, mọi người cùng nhau đến nói với nàng gấp lại đi."

"Gấp lại!"

"Niệm niệm gấp lại!"

"Chúng ta chờ ngươi trở về!"

Bọn nhỏ nhao nhao giơ tay nhỏ hướng phía tiểu gia hỏa vùng.

Thấy thế, niệm niệm cũng lập tức giơ lên mình tay nhỏ.

Nàng nhẹ nhàng phát phát tay, sau đó cũng có chút ngượng ngùng úp sấp Trần Hi trên bờ vai, đem khuôn mặt nhỏ của mình cho giấu đi.

Trần Hi nhìn xem đám này nhiệt tình tiểu bằng hữu, cười thay niệm niệm đáp lại nói: "Tạ ơn mọi người, gấp lại ~ "

Nói xong, hắn liền dẫn niệm niệm đi ra nhà trẻ.

Ninh Trọng Quốc xe vẫn như cũ dừng ở bên ngoài, vé máy bay hắn cũng bang Trần Hi lấy lòng, năm điểm bốn mươi bay hướng thành đô, chín giờ tối liền có thể đạt tới.

Tiểu gia hỏa đã bốn tuổi, cho nên cũng cần mua sấm nhi đồng phiếu, hơn nữa còn muốn hộ khẩu bản mới có thể đăng ký.

Trần Niệm hộ khẩu tại Trần Hi hộ khẩu bản bên trên.

Cái này một điểm, cũng là Trần Hi trở về về sau mới phát hiện.

Không có hài tử người khả năng không biết, cho hài tử bên trên hộ nhưng thật ra là kiện vô cùng phiền phức sự tình.

Muốn cho hài tử bên trên hộ, đầu tiên liền nhất định phải có giấy hôn thú, sau đó đi nhà gái hộ khẩu sở tại địa làm chuẩn sinh chứng.

Đội đến hài tử sinh ra tới về sau, còn cần tại bệnh viện làm hài tử xuất sinh y học chứng minh, cũng chính là xuất sinh chứng, cuối cùng mới có thể đến phụ mẫu hộ khẩu chỗ đồn công an cho hài tử bên trên hộ.

Mà không phải trong giá thú dục, cũng chính là cái gọi là không có kết hôn trước hết sinh hài tử, tự nhiên càng thêm phiền phức.

Không phải trong giá thú dục muốn cho hài tử bên trên hộ, đầu tiên liền muốn đi kê sinh bộ môn nộp tiền phạt, bởi vì không có giấy hôn thú sẽ làm lý không được chuẩn sinh chứng.

Giao tiền phạt mới có thể xin không phải trong giá thú chứng minh, tại xin đồng thời, nhà gái còn cần cung cấp hài tử cùng phụ thân thân tử giám định chứng minh. (mỗi cái địa phương cụ thể quy định khả năng không đồng dạng)

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên bà mẹ đơn thân có đôi khi thật sẽ có vẻ rất đáng thương.

Nam không chịu trách nhiệm, làm lớn bụng liền mất tích, lưu lại một cái không hiểu chuyện chưa lập gia đình nữ nhân mang cái bụng lớn, ngoại trừ cả ngày bị người kỳ thị bên ngoài, còn muốn bị pháp luật làm khó dễ.

Dù sao, kia tiền phạt cũng không tiện nghi, mà lại nam nhân còn chạy, các nàng lại nên đi nơi nào mở thân tử giám định?

Trần Hi cùng Tần Nhược Doanh cũng không có giấy hôn thú.

Mà phương diện này sự tình, Trần Hi cũng không phải rất hiểu.

Cho nên hắn thậm chí chưa hề liền không có suy nghĩ qua, vì cái gì niệm niệm hộ khẩu sẽ ở hắn hộ khẩu bản bên trên?

Giống như hết thảy đều là như thế đương nhiên.

Vốn là hắn là đồng dạng.

...

Trần Hi mang theo niệm niệm về nhà trước cầm lên hộ khẩu bản cùng thẻ căn cước, sau đó mang lên một bộ thay giặt quần áo.

Người cuối cùng sẽ ôm lấy không cất thực tế huyền tưởng.

Bởi vì không yên lòng Doanh Doanh có thể sẽ tại bọn hắn rời đi khoảng cách đột nhiên trở về, cho nên vì để cho mình yên tâm, Trần Hi liền thận trọng trên cửa dán lên một tờ giấy.

Đi xa nhà, sau năm ngày trở về.

Mặc dù Trần Hi biết vậy cơ hồ là không thể nào, nhưng vì để phòng ngộ ngộ, hắn thậm chí còn tại phòng khách trên mặt bàn, phòng ngủ trên bàn trang điểm đều dán đầy tờ giấy.

Sau đó, hắn mới mang theo tiểu gia hỏa, lưu luyến không rời ngồi lên Ninh Trọng Quốc xe.

Tiểu gia hỏa nhưng không có ngồi qua máy bay, cho nên khi nàng nghe được muốn đi máy bay về sau, lập tức liền khôi phục sức sống.

Xe càng ngày càng tới gần sân bay, tiểu gia hỏa cũng liền càng ngày càng kích động.

Bỗng nhiên, một khung máy bay từ đỉnh đầu bọn họ bay qua.

Tiểu gia hỏa lập tức chỉ vào chiếc phi cơ kia, kích động hô lớn: "Ba ba! Mau nhìn! Máy bay! Máy bay!"

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa, quay cửa kính xe xuống, chỉ vào máy bay hỏi: "Chờ một lúc chúng ta liền muốn lên đi, có thích hay không?"

"Thích lắm! Ta muốn ngồi máy bay! Ta còn không có ngồi qua máy bay đâu!"

"Tốt, ba ba hôm nay liền dẫn ngươi đi đi máy bay!"

Xe rất nhanh ngay tại đội cơ đại sảnh bên ngoài ngừng.

Trần Hi mang theo tiểu gia hỏa cùng Ninh Trọng Quốc tạm biệt, Ninh Trọng Quốc thì cười mỉm nói ra: "Chúc các ngươi chơi vui vẻ, trở về nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta, đến lúc đó ta lại đến cho các ngươi bày tiệc mời khách. . ."

"Vậy cũng không cần phiền toái, đến lúc đó chúng ta liền tự mình đón xe trở về đi."

"Chút lòng thành, chút lòng thành, Trần tiên sinh ngài đã cứu ta một mạng, còn tiện thể cứu được lão Trương một mạng, cái này ân tình cũng lớn, cho nên chút chuyện nhỏ này ngài cũng không cần khách khí với ta, trở về nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc làm cái gọi điện thoại thủ thế, sau đó tiếp tục nói ra: "A, đúng, tiền kia ta đã đánh tới ngài thẻ lên, ngài nhớ kỹ kiểm tra và nhận một chút."

"Ân, làm phiền ngươi."

Cùng Ninh Trọng Quốc tạm biệt về sau, Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi vào sân bay.

Đây là tiểu gia hỏa từ lúc chào đời tới nay thứ nhất lần đi vào như thế khổng lồ công cộng khu vực, cho nên nàng lập tức liền mở ra miệng nhỏ hô: "Ba ba, nơi này thật lớn nha, thật nhiều người, cùng vườn bách thú đồng dạng!"

Tiểu gia hỏa ngồi ở Trần Hi trên cánh tay, tiểu thân bản trái xoay xoay phải xoay xoay, cái đầu nhỏ bốn phía chuyển không ngừng, tựa hồ đối với hết thảy chung quanh đều hết sức cảm thấy hứng thú.

Gần nhất một chuyến chuyến bay khoang hạng nhất đã bán xong, cho nên Ninh Trọng Quốc cũng không có cho Trần Hi mua được khoang hạng nhất vé máy bay, lại tăng thêm đã tới gần đăng ký thời gian, cho nên Trần Hi giá trị cơ thời điểm cũng không có chọn được gần cửa sổ tốt chỗ ngồi.

Cái này một điểm ngược lại để Trần Hi thoáng cảm thấy có chút tiếc nuối.

Bọn hắn tới hơi trễ, cho nên bên này vừa mới đánh ra vé máy bay, bên kia quảng bá liền vang lên, Trần Hi vội vàng mang theo tiểu gia hỏa đến kiểm an chỗ xếp hàng.

Chờ bọn hắn qua hết kiểm an, thời gian cũng đã đi tới năm điểm hai mươi.

Tâm hồn lửa cháy mang theo tiểu gia hỏa một đường phi nước đại, mà lúc này, tiểu gia hỏa thì thấy được bên cạnh KFC, lập tức liền la hét muốn ăn.

Trần Hi nhìn đồng hồ, xác thực không có biện pháp, thế là chỉ có thể cưỡng ép mang theo quệt mồm tiểu gia hỏa lên máy bay.

Hắn đem vị trí tuyên tại phần sau đoạn, cái này một đoạn không có cánh che chắn ánh mắt, cho nên tiểu gia hỏa ngồi xuống đúng chỗ đưa bên trên, liền

lập tức quên KFC, đưa cái đầu nhỏ muốn xem bên ngoài.

Gần cửa sổ ngồi là cái hơn ba mươi tuổi chỉ phôi trung niên nam nhân, hần nhìn thấy tiểu gia hỏa kia đáng thương ba ba bộ dáng, lập tức liền đối Trần Hi nói ra: "Ta đối với người cái vị trí đi, để hài tử ngồi bên này tới."

Người hảo tâm a!

Trần Hi nghe vậy lập tức đại hỉ, vội vàng khách khí đáp lại nói: "Thật sự là quá cảm tạ ngài, niệm niệm, thúc thúc muốn đem vị trí tặng cho người, mau cùng thúc thúc nói tiếng tạ ơn."

"Tạ ơn thúc thúc!"

Tiểu gia hỏa ngòn ngọt cười, lập tức liền chọc cho người trung niên này nam nhân cười lên ha ha, liên tục nói không khách khí.

Đổi qua vị trí, tiểu gia hỏa lập tức liền đem mình cho dán tại trên cửa sổ, cũng không biết nàng kích động như vậy đang nhìn chút cái gì.

Trước phi cơ hướng đường băng quá trình bên trong, tiểu gia hỏa kích động, thế là liền la to.

Trần Hi nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nàng, sau đó làm cái xuyt thủ thế.

Thấy thế, tiểu gia hỏa lập tức dùng tay nhỏ bưng kín miệng của mình, lộ ra một đôi mắt to, tội nghiệp nhìn qua Trần Hi.

Trần Hi dạy qua nàng nơi công cộng phải gìn giữ yên tĩnh, cho nên tiểu gia hỏa cũng minh bạch sai lầm của mình.

"Ngoan, ngồi trước tốt, phi cơ muốn cất cánh, chờ một lúc lại nhìn bên ngoài."

Đem tiểu gia hỏa đặt tại trên chỗ ngồi ngồi xuống về sau, Trần Hi liền thu hồi bàn tám cho nàng nịt dây an toàn, sau đó để nàng học bộ dáng của mình, ngoan ngoãn chờ đợi máy bay cất cánh.

Theo một trận kịch liệt run run, máy bay bay lên.

Tiểu gia hỏa tựa hồ cũng không sợ hãi loại này cảm giác, chờ đến máy bay ổn định lại về sau, nàng liền lập tức học người bên ngoài động tác, cướp buông lỏng ra dây an toàn của mình, sau đó một lần nữa nằm xuống lại cửa sổ bên cạnh.

"Ba ba, bên ngoài có đám mây!"

Nhìn xem tiểu gia hỏa trên mặt một lần nữa treo lên ngọt ngào đáng tươi cười, Trần Hi trong lòng cũng không khỏi nhẹ nhàng thở ra.

Hần đưa tay nheo nheo tiểu gia hỏa khuôn mặt, sau đó liền học bộ dáng của nàng, đem đầu cũng tiến tới trước cửa sổ.

Thế là, trên cửa sổ lập tức xuất hiện hai tám khuôn mặt tươi cười.

Một lớn một nhỏ, nhìn qua phá lệ ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

052 Thành Đô

Đề cho ta rót xuống nước mắt, không chỉ đem qua rượu.

Đề cho ta lưu luyến không rời, không chỉ người dịu dàng.

Dư đường còn muốn đi bao lâu, người nắm chặt tay của ta.

...

Một bài « thành đều » xoát phát nổ cả nước, cũng làm cho rất nhiều người nhận thức được thành đô.

Đối với phiêu bạt bên ngoài người mà nói, mỗi cá nhân tâm bên trong đều có một tòa thành đô, nó không đơn thuần là một tòa thành thị, hơn nữa còn là trần tàng ở trong lòng hồi ức.

Trần Hi chưa có tới thành đô, cho nên hắn đối thành đô ấn tượng là có chút phiến diện.

Hắn cũng không biết, tại cái này tòa thành thị mưa dầm rả rích thời tiết bên trong, miễn cưỡng khen đạo bước tại bàn đá xanh trên đường, chỗ rẽ liền có thể sẽ gặp phải một con mèo mà chính lười biếng nằm ở dưới mái hiên đánh lấy chộp mắt.

Nơi này có khắp nơi có thể thấy được nồi lẩu cùng quả vật, cũng có văn nghệ tinh xảo quán rượu nhỏ.

Có cấp cao đại khí cbd, cũng có kích tình bán ra bốn phía live house.

Có lẽ là bởi vì chưa hề ngồi qua máy bay, lại có lẽ là bởi vì không có từng đi xa nhà, càng có lẽ là bởi vì sắp nhìn thấy nãi nãi.

Tóm lại, tiểu gia hòa hiện tại hết sức hưng phấn.

Nàng ở trên máy bay ngủ một giấc, sớm đã bỏ đầy năng lượng giá trị

Lần này cũng coi là lữ hành, cho nên Trần Hi khi đi ngang qua KFC thời điểm, thuận tay mua cho nàng cái gà rán, lập tức để tiểu gia hòa mừng rỡ không ngậm miệng được.

Trần Hi lúc này mới cho Trương thẩm gọi điện thoại, bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra, cho nên Trương thẩm lão nửa ngày mới rốt cục lấy lại tinh thần.

Nàng một bên trách cứ Trần Hi tự dung lãng phí tiền, một bên lại cười a a quan tâm bọn hắn đến trạm không có, nàng lập tức tới ngay đón hắn nhóm.

Trần Hi để Trương thẩm phát cái định vị, sau đó liền ôm tiểu gia hòa đi hướng bãi đỗ xe.

Vừa tới bãi đỗ xe, một trận nhiệt tình Trump ân cần thăm hỏi liền truyền tới.

"Sur phó, đến đâu mà cất?"

"Lên xe nha, ta chờ các người."

"Có đi hay không? Có đi hay không?"

Trần Hi không biết hiện tại còn có một cái phần mềm gọi tích tích, cho nên liền thành thành thật thật ngồi lên một chiếc xe taxi, báo ra Trương thẩm gia địa chỉ.

Trương thẩm lão công là điển hình thành đô người, nhà bọn hắn cũng một mực tại Vũ Hưu từ phụ cận.

Wu Hưu từ đường cái 26 số 2 viện, một cái ngay cả danh tự đều không có cư xá, bắt đầu xây dựng vào 2000 năm, đến hiện tại cũng nhanh 20 năm.

Mặc dù cư xá kiến trúc tuổi tác rất dài, bất quá hoàn cảnh sinh hoạt lại so Khang cư cư xá còn tốt hơn một chút, chủ yếu cũng bởi vì nơi này tới gần Vũ Hưu từ, bản thân ngay tại thành đô trung tâm thành phố.

Hiện tại đã là chín giờ tối bốn mươi, đương lái xe chờ hai cha con đi ngang qua Vũ Hưu từ thời điểm, bên cạnh gầm bên trong một con đường lập tức liền hấp dẫn tiểu gia hòa ánh mắt.

Nơi đó đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi, nhìn qua phá lệ náo nhiệt.

Trần Hi nhìn nàng cái dạng này, lập tức liền biết nàng ý nghĩ, thế là liền sờ lên tiểu gia hòa đầu, ôn nhu nói ra: "Chúng ta đi trước nhà bà nội, ba ba lại mang người tới chơi."

"Ừm!" Tiểu gia hòa nhu thuận nhẹ gật đầu.

Xe taxi rất nhanh liền từ Vũ Hưu từ đường cái lừa gạt đến bên cạnh một đầu trên đường nhỏ.

Vừa đến đường nhỏ, loại kia lão thành đô cảm giác liền ra.

Hai hàng xanh um tươi tốt đại thụ lập tức liền che giấu thành thị huyền ảo, đèn đường mờ vàng dưới, lờ mờ còn có thể nhìn thấy mấy cái nhàn nhàn người đi đường.

Đến trạm, máy bấm giờ biểu hiện 49 khối, ngược lại là so Trung Hải lương tâm nhiều.

Trần Hi ôm tiểu gia hòa đứng tại cửa tiểu khu, sau đó cho Trương thẩm gọi điện thoại.

Không có qua hai phút, Trương thẩm thân ảnh liền xuất hiện.

"Này, người cũng thật là, tiểu hài tử nào liền các người nàng nào, qua hai ngày liền tốt. . . Ta chân trước mới đi, người chân sau liền mang theo nàng chạy tới, tự người nói một chút, giống lời gì? Không phải ta nói người, người là làm ba ba, quá cưng chiều hài tử thật là đối nàng không tốt. . ."

Trương thẩm người còn không có tới, kia quen thuộc lời nhai âm thanh liền đã vang lên.

Trần Hi có chút cười cười xấu hổ, bất quá tiểu gia hỏa cũng đã mở ra tay nhỏ, nhiệt tình hô: "Nãi nãi! Nãi nãi! Ta rất nhớ người!"

"Ai, người cái này ngoan hài tử, là nghĩ dính chết ta nha!"

Nghe được tiểu gia hỏa tiếng la, Trương thẩm lập tức liền đình chỉ thuyết giáo, sau đó cười lớn vuốt từ Trần Hi trên tay tiếp nhận tiểu gia hỏa.

Nàng ôm lấy tiểu gia hỏa, sau đó mới đưa nàng nhẹ nhàng để dưới đất, sau đó nắm tiểu gia hỏa, đối Trần Hi nói ra: "Đi, về nhà trước đi."

. . .

Trương thẩm bận già rồi đi sớm, cho nên nhà bọn hắn hiện tại cũng chỉ có bốn người.

Nhi tử Tạ Bình Lâm, con dâu Thái Thực Cầm, cùng một tuổi lớn tiểu tôn nữ Tạ Dao.

Phòng ở có hơn tám mươi mét vuông, nhưng lão tiểu khu thiết kế quá kém, lãng phí quá nhiều không gian, cho nên chỉ có hai cái phòng ngủ thêm một cái nhỏ nhỏ thư phòng.

Vào cửa về sau, Trần Hi mới rốt cục gặp được Trương thẩm nhi tử.

Trương thẩm nhi tử ước chừng hai mươi tám chín tuổi, so với hắn phải lớn một điểm, mang kính mắt, nhìn qua nhã nhặn.

Nàng cô vợ trẻ dài cũng vẫn được, niên kỷ nhìn qua cùng Tạ Bình Lâm không sai biệt lắm, cho nên Trần Hi đoán chừng hai người bọn hắn là đồng học.

"Bình Lâm, Thực Cầm, tới tới tới, ta cho các người giới thiệu một chút, đây chính là Trần Hi, ta trước kia cố chủ gia con rể. . ."

Tạ Bình Lâm trời sinh tính chất phác, cho nên hắn cái này làm chủ nhân tại nhìn thấy khách nhân đến nhà về sau, ngược lại có chút lúng túng nhẹ gật đầu, nói ra: "Người tốt."

"Ngài tốt."

Thấy thế, Trần Hi lập tức vươn tay hướng Tạ Bình Lâm lấy lòng.

"Ân ân, người tốt, người tốt. . ."

Tạ Bình Lâm tựa hồ rất không quen nắm tay động tác này, cho nên tứ chi động tác lộ ra thoáng có chút cứng nhắc.

Lúc này, Trương thẩm thì nhìn về phía ngay tại trên ghế sa lon xem tivi Thái Thực Cầm, đối nàng nói ra: "Đúng rồi, Thực Cầm, Trần Hi hôm nay ngay tại nhà chúng ta ở, người đem gian phòng của ta thu thập một chút, để bọn hắn hai cha con ở, chờ một lúc ta đi thư phòng ở."

Nghe vậy, Trần Hi lập tức nói ra: "Trương thẩm, không cần làm phiền, du lịch nha, chờ một lúc ta mang hài tử ra ngoài mở phòng là được rồi. . ."

"Kia cái nào thành! Mướn phòng không đòi tiền a!"

Trương thẩm quát lớn Trần Hi một câu, sau đó mới ngữ trọng tâm trường dặn dò: "Người một cái người mang hài tử cũng không dễ dàng, năng tiết kiệm liền tiết kiệm, biết không?"

Trần Hi gặp Trương thẩm một mặt bộ dáng nghiêm túc, thế là đành phải nhẹ gật đầu, đáp: "Tốt a, ta đều nghe ngài. . ."

"Tới tới tới, đừng vào xem lấy nói chuyện, các người đường xa mà tới là khách nhân, nhanh ngồi nhanh ngồi."

Trương thẩm kêu gọi Trần Hi đi vào cạnh ghế sa lon, lúc này mới phát hiện Thái Thực Cầm thế mà còn ngồi ở trên ghế sa lon xem tivi.

Nàng có chút không cao hứng trừng Thái Thực Cầm một chút, sau đó nói ra: "Thực Cầm, người còn thất thần làm gì, nhanh đi thu thập nha, cái này đều mấy giờ rồi."

Nhưng mà, Thái Thực Cầm lại ngay cả đầu cũng không quay lại một chút, một bên gặm hạt dưa một bên chẳng hề để ý hỏi đáp: "Biết, cái này tập xem hết liền đi."

Trương thẩm tựa hồ cảm nàng cũng không có biện pháp, thế là liền mặc kệ nàng, kêu gọi Trần Hi ngồi vào một bên.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa khách khí ngồi ở trên ghế sa lon, mà lúc này, tiểu gia hỏa lại thấy được nằm ở Thái Thực Cầm bên cạnh tiểu bảo bảo.

"Ba ba, ta muốn nhìn muội muội!"

Nàng đã sớm biết Trương thâm có cái tôn nữ, thế là liền lập tức la hét muốn đi qua nhìn một chút so với nàng còn nhỏ tiểu gia hỏa.

"Tới tới tới, nãi nãi ôm ngươi đi qua."

Trương thâm đem tiểu gia hỏa từ Trần Hi trên đùi ôm, sau đó đem nàng ôm đến một bên khác, đặt ở tiểu bảo bảo bên cạnh.

Tiểu gia hỏa duỗi ra tay nhỏ nắm lại xoa bóp tiểu bảo bối khuôn mặt, nhưng lúc này, Thái Thực Cầm lại một thanh nhặt lên hài tử.

Nàng cũng không có nói chuyện, chỉ là không để lại dấu vết trừng niệm niệm một chút, sau đó liền đứng lên thân thể hướng phía phòng ngủ đi đi qua.

"Ta đi cấp bọn hán dọn dẹp phòng ở."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

053 lối đời

Thái Thực Cầm phản ứng rất là vi diệu.

Trương thâm sùng sốt một chút, hé miệng muốn nói cái gì, nhưng lại thật lâu không có lên tiếng.

Tiểu gia hỏa cũng ngây ngẩn cả người, nàng ngờ ngác nhìn Thái Thực Cầm đem tiểu bảo bảo từ trước mặt mình ôm đi.

Đội đến Thái Thực Cầm đi vào gian phòng về sau, tiểu gia hỏa lúc này mới lập tức chui vào Trương thâm trong ngực, sau đó đem đầu thật sâu chôn ở Trương thâm trên thân.

Lúc này, Trần Hi nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu gia hỏa mu bàn tay, cười đối Trương thâm nói ra: "Chúng ta không mời mà tới, cho ngài thêm phiền toái."

"Nào có sự tình, nhìn thấy tiểu gia hỏa này ta liền vui vẻ. Ngược lại là ngươi, ai . . . Tuyệt đối đừng để ý a. . ."

Trần Hi đương nhiên biết Trương thâm chỉ ý tứ, thế là liền lắc đầu, biểu thị mình sẽ không để ý.

"Bình Lâm, còn thất thần làm gì? Còn không mau đi cho Trần Hi rót cốc nước."

"Úc úc, tốt."

Nghe được Trương thâm về sau, Tạ Bình Lâm lúc này mới giống lấy lại tinh thần đến đồng dạng, vội vàng chạy vào phòng bếp ngược lại lên nước.

Mà lúc này, Trương thâm thì nói khế với Trần Hi nói ra: "Tuyệt đối đừng học ta cái này nhĩ tử, một điểm nam tử hán khí khái đều không có, mang tai đặc biệt mềm, đừng chúng ta bên này nói tới nói liền là bá lỗ tai!"

Nghe vậy, Trần Hi liền cười trả lời: "Ta ngược lại không cho rằng như vậy. Nam nhân năng tại trước mặt nữ nhân là chuyện tốt, không biết ngài có chưa từng nghe qua một câu: Tình thâm không thọ, mạnh cực thì nhục. Ngươi khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc."

"Này, ta một cái lão thái bà nào có các ngươi người trẻ tuổi hiểu nhiều lắm, dù sao Bình Lâm cái này hài tử liền là quá bá! Không có điểm nam nhân vị, cả ngày bị cô vợ hán hô tới quát lui, nhìn xem phiền."

"Giữa mẹ chồng nàng dâu ở chung vấn đề vốn chính là thế gian một vấn đề khó khăn không nhỏ, ngài cũng đừng để vào trong lòng. Người trẻ tuổi nha, dù sao cũng phải có chút cuộc sống của mình quen thuộc, ngài là trưởng bối, hán là nhiều lý giải lý giải. . ."

"Lý giải không được, lý giải không được. . ."

Trần Hi một phen nghe được Trương thâm thẳng lắc đầu, cho nên Trần Hi đành phải lựa chọn sáng suốt ngậm miệng.

Mà lúc này, Tạ Bình Lâm cũng đem nước bùng tới.

Hắn có chút khách khí đem chén nước đưa cho Trần Hi, sau đó mới có hơi lúng túng nói ra: "Ta đi vào bang Thục Cầm dọn dẹp phòng ở, các người ngồi trước."

"Cho các người thêm phiên toái."

"Không có chuyện, không có chuyện. . ."

Tạ Bình Lâm một bên khoát tay vừa đi tiến phòng ngủ, sau đó, hắn liền nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Trần Hi cùng Trương thăm một lượt không có một lượt tán gẫu, mà lúc này, hắn chợt nghe trong phòng tiểu phu thê hai thấp giọng rùm beng.

Mặc dù thần thức bị hao tổn, không có biện pháp trực tiếp cảm giác được hết thấy chung quanh.

Nhưng Trần Hi lỗ tai cũng là sao mà nhạy cảm, cho nên cho dù là bọn họ đóng kín cửa, thanh âm rất nhỏ, Trần Hi cũng có thể rõ ràng nghe ra bọn hắn tại nhao nhao chút cái gì.

"Nói thế nào mẹ người cũng ở bên ngoài đánh mấy năm công, hơn nữa còn là tại Trung Hải, quốc tế một tuyến thành phố lớn, kia địa phương tiền lương cao bao nhiêu người không phải không biết, nàng một cái lão nhân gia bình thường còn có thể dùng mấy đồng tiền? Làm nhiều năm như vậy, làm sao cũng phải tồn ra cái hai mươi vạn tới đi? Kết quả đây? Trở về không cầm một phân tiền không nói, cái này còn không có hai ngày đâu, liền đem người khác cho gọi vào trong nhà đến ở, làm sao, thật coi chúng ta nơi này là quán trọ a?"

"Tiểu Cầm! Người sao có thể nói như vậy đâu? Kia là mẹ ta! Chúng ta chiếu cố nàng là hẳn là. . ."

"Hẳn là? Vậy bên ngoài cái kia đâu? Cũng là nên?"

"Người ta tới du lịch, ở chỗ này cũng đợi không được mấy ngày."

"Sống phóng túng không đòi tiền a? Mẹ người ngày mai nếu là không để người xin phép nghỉ cùng bọn họ chơi, ta Thái Thục Cầm ba chữ viết ngược lại!"

"Thục Cầm! Người tại sao có thể như vậy chứ? Người ta liền chơi mấy ngày, chúng ta làm chủ nhà, lúc đầu cũng nên chiêu đãi người khác một chút a, cái này lại nặng hoa người mấy đồng tiền?"

"Mấy đồng tiền? Thành đô hiện tại giá phòng người cũng thấy được, lại không tiết kiệm tiền mua phòng nhỏ, chúng ta về sau còn mua nổi sao? Người một đại nam nhân tiền lương còn không có ta cao, nữ nhi một tuổi, phòng này nhà các người cũng ở mấy chục năm, có phải hay không không phải phải ở đến nữ nhi kết hôn người mới hải lòng?"

Nữ nhân càng nói tiếng âm càng lớn, tựa hồ cảm xúc càng ngày càng kích động.

Trần Hi nghe được cái này, cũng không muốn nghe tiếp nữa, thế là dứt khoát dùng chân nguyên bịt lỗ tai mình lại.

. . .

Hôm sau trời vừa sáng,

Tạ Bình Lâm ăn xong điểm tâm, đang chuẩn bị đi ra cửa đi làm.

Lúc này, Trương thăm lại gọi ở hắn.

"Bình Lâm a, Trần Hi thật xa tới một chuyến. Lúc trước hắn cũng chưa từng tới thành đô, nếu không người hôm nay cũng đừng đi làm, xin phép nghỉ, dẫn bọn hắn hai cha con đi một chuyến ngắm bên trong, Vũ Hầu từ, còn có xuân hi đường. Thanh Dương cung cái gì?"

Nghe vậy, Tạ Bình Lâm lập tức sắc mặt một khổ, do do dự dự muốn nói cái gì thời điểm, Thái Thục Cầm lại tại bên cạnh trùng điệp hừ một tiếng.

"Mẹ, chúng ta đơn vị xin phép nghỉ là muốn trừ tiền lương. . ."

"Chụp liền để hắn chụp đi, về sau lại kiếm về đến chính là. Nhanh, người cho các người lãnh đạo gọi điện thoại xin phép nghỉ, liền nói ta bệnh, người muốn ở nhà chiếu cố ta, dạng này được đi?"

"Mẹ. . ."

Tạ Bình Lâm mười phần khó xử, nhưng lại không dám trực tiếp cự tuyệt mẫu thân yêu cầu.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua Thái Thục Cầm, lại phát hiện Thái Thục Cầm đã dẫn theo bảo đảm chuẩn bị đi ra ngoài đi làm.

Mà lúc này, Trần Hi thì cười vỗ vỗ tiểu gia hỏa đầu, hỏi: "Niệm niệm, chờ một lúc ba ba dẫn người đi Hoan Nhạc Cốc có được hay không?"

"Tốt!" Tiểu gia hỏa cảm thía cười ngọt ngào.

Trần Hi lúc này mới đổi Trương thẩm nói ra: "Liên không phiền phức Tạ ca, chờ một lúc ta mang hài tử đi Hoan Nhạc Cốc chơi một chút, Trương thẩm ngài liền cũng quản chúng ta, cũng không thể hai nam nhân cùng một chỗ mang cái hài tử đến công viên trò chơi a?"

Trương thẩm nghĩ nghĩ, lúc này mới nhẹ gật đầu, đổi Tạ Bình Lâm nói ra: "Vậy người đi đi làm đi, buổi chiều về sớm một chút, ban đêm dẫn bọn hắn đi ăn lẩu, tiểu gia hỏa này năng ăn cay."

Vừa nói, Trương thẩm còn một bên vuốt vuốt tiểu gia hỏa đầu.

Nghe vậy, Tạ Bình Lâm đại thở dài một hơi, cùng Trần Hi khách khí mấy câu về sau, hắn mới như cùng chết bên trong chạy trốn bước nhanh chạy ra gia môn.

Ăn xong điểm tâm, Trần Hi giúp đỡ Trương thẩm thu thập về sau, lúc này mới mang theo tiểu gia hỏa ra cửa.

Trương thẩm vốn là nghĩ cùng bọn họ hai cha con đi gắm bên trong dạo chơi, bất quá vừa nghĩ tới muốn chiều cổ tiểu tôn nữ, nàng lúc này mới không thể không coi như thôi.

Ra cư xá, Trần Hi ôm niệm niệm đứng tại trên đường cái.

Lúc này, tiểu gia hỏa lại nghiêng đầu đột nhiên nói ra: "Ba ba, chúng ta về nhà đi."

Trần Hi ngây ngẩn cả người.

Tiểu gia hỏa gặp hắn không có nói chuyện, liền tự mình thầm nói: "A di cùng thúc thúc đều không thích ta, nãi nãi thích ta, cho nên a di mới có thể chán ghét nãi nãi, ta không muốn a di chán ghét nãi nãi. . ."

Trần Hi ngờ ngác nhìn tiểu gia hỏa.

Trong giây lát này, hắn phảng phất cảm thấy nữ nhi giống như trưởng thành rất nhiều.

Một cái bốn tuổi nhiều một chút hài tử, thế mà cũng có thể thận trọng phát giác được đại nhân sắc mặt.

Bẹp!

Trần Hi hưng hăng tại tiểu gia hỏa trên mặt hôn một cái, sau đó nói ra: "Chúng ta không đi, ở chỗ này! Hôm nay đi công viên trò chơi, ngày mai đi leo núi, Hậu Thiên tắm suối nước nóng, ba ba muốn dẫn người ở cấp năm sao khách sạn, mang người nhìn Nhạc Sơn Đại Phật, so phòng ở còn cao Đại Phật, có được hay không?"

"Tốt!"

"Đi tới!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

054 bất mãn

Bởi vì cách rất gần, cho nên Trần Hi liền ôm tiểu gia hỏa đi tới Vũ Hầu từ.

Nhưng nàng tại ngoài cửa lớn xem xét nửa ngày, không chút nào không làm sao có hứng nổi, thế là Trần Hi đành phải mang theo nàng đi bên cạnh gắm bên trong.

Mà gắm bên trong trên thực tế cũng không có cái gì đủ để hấp dẫn hài tử lực chú ý đồ vật, cho nên tiểu gia hỏa cũng còn không có chuyển tới một nửa, liền la hét muốn đi công viên trò chơi.

Đối với cái này, Trần Hi ngược lại là không có bất cứ ý kiến gì, cho nên liền mang theo nàng đón xe thang đến Hoan Nhạc Cốc.

Tiến Hoan Nhạc Cốc vườn khu, đương tiểu gia hỏa nhìn thấy kia bày ở cổng to lớn đồ chơi tòa thành về sau, lập tức thật hưng phấn.

Bởi vì nàng thân cao không đủ một mét hai, cho nên ngay cả phiếu đều bớt đi.

Bất quá đại giới lại là, tuyệt đại bộ phận hạng mục nàng đều chơi không được. . .

Trần Hi cũng là tới mới biết, nguyên lai Hoan Nhạc Cốc bên trong tuyệt đại bộ phận chơi trò chơi hạng mục đều muốn cầu 1.2 mét trở lên nhi đồng mới có thể chơi.

Tàu lượn siêu tốc nhìn xem kích thích chơi vui, nhưng lại căn bản không phải hài tử có thể chơi hạng mục.

Không có biện pháp, Trần Hi chỉ có thể ôm nàng đứng ở bên cạnh, trơ mắt nhìn người khác chơi.

Nhi đồng hạng mục cũng là không phải không có, như là đu quay ngựa, tiểu xe lửa, ngắm cảnh vòng, điên cuồng xe buýt loại hình hạng mục vẫn là rất thụ tiểu bằng hữu hoan nghênh.

Chỉ là tiểu gia hòa liền muốn ngồi tàu lượn siêu tốc, Trần Hi không có biện pháp, đành phải vừa dỗ vừa lừa mang theo nàng đem nhi đồng hạng mục chơi mấy lần, tiểu gia hòa lúc này mới cuối cùng đem một mực vênh lên miệng nhỏ đem thả xuống dưới.

Trần Hi nguyên bản còn tưởng rằng tiểu gia hòa không sẽ vui Hoan Hoan vui cốc, nhưng khi hấn nhóm đi vào một cái tên là ma huyền tòa thành địa phương về sau, tiểu gia hòa lại lập tức bộc phát ra cực mạnh lòng hiếu kỳ.

Nơi này hội tụ vô số sống động kỳ thú Ma pháp chơi trò chơi thiết bị, mỗi một chỗ bố trí đều đang tận lực nghênh hợp hài tử kỳ tư diệu tưởng.

Ma pháp kịch trường đứng lặng ở giữa, lóe ra như mộng ảo hào quang.

Trong rạp hát, phim hoạt hình con rối xuất hiện đăng trảng, kéo ra mộng ảo múa hội màn che, Ma pháp sư xảo thi Ma pháp, vui vẻ ngựa gỗ lao nhanh truy đuổi; ngắm cầu trên chiến trường, banh vải nhiều màu vọt tuôn ra nhảy nhót; còn có Mexico đại mũ rom, bị cho Ma pháp điên cuồng múa, phóng xuất ra tỏa ra ánh sáng lung linh. . .

Tiểu gia hòa chưa từng gặp qua như thế mộng ảo Ma pháp thế giới? Cho nên lập tức liền trầm mê đi vào.

Chân chính chơi về sau, thời gian liền sẽ qua rất nhanh.

Đào mất liền đến năm giờ chiều, Trần Hi tính toán thời gian một chút, xem chừng tan tầm giờ cao điểm trở về làm sao cũng phải muốn một giờ, thế là liền ôm tiểu gia hòa chuẩn bị rời đi.

Bất quá nàng lại nói cái gì cũng không vui, Trần Hi nói hết lời, mua cho nàng một cái to lớn gấu trúc con rối về sau, tiểu gia hòa lúc này mới ôm con rối lưu luyến không rời cùng ma huyền tòa thành nói tạm biệt.

"Ba ba, ta lúc nào có thể lại đến công viên trò chơi chơi a? Nơi này so vườn bách thú chơi vui nhiều!"

"Chờ người lại trưởng cao một điểm, ần. . . Chờ người lại dài một tuổi, ba ba liền mang người đến, đến lúc đó những cái kia hạng mục người cũng đều có thể chơi."

"Thật sao? !"

"Đương nhiên, ba ba sẽ còn lừa người hay sao?"

"Vậy ta muốn ngồi tàu lượn siêu tốc!"

"Tàu lượn siêu tốc không được. . ."

"Vì cái gì?"

"Chơi tàu lượn siêu tốc người còn phải dài cẳng tài cao hơn có thể. . ."

"Ba ba gạt người!"

. . .

Hai cha con trở lại Vũ Hầu từ đường cái thời điểm đã nhanh đến xế chiều sáu điểm, trong lúc đó Trương thẩm cũng đánh hai điện thoại đến thúc giục.

Đến thành đô từ đã muốn ăn lẩu, tiểu gia hòa những năm này trải qua Trương thẩm bồi dưỡng, tự nhiên cũng có thể ăn một chút cay, cho nên Trương thẩm liền điểm một cái hơi cay uyên ương nòi.

Tựa hồ mỗi một nhà tiệm lẩu sinh ý đều rất tốt, cách thật xa liền có thể trông thấy công đặt vào hơn mười nhựa plastic băng ghế, hai ba mươi khách người ngồi ở đằng kia xếp hàng chờ lấy hồ hào.

Nồi lẩu mùi thơm rất nặng, tiểu gia hòa còn không có vào cửa, liền đã bắt đầu ngửi ngửi cái mũi nhỏ không ngừng nhìn chung quanh, nàng tựa hồ đối với

cái này đồ vật rất có hứng thú.

Còn chưa từng ăn qua nồi lẩu đâu!

Trần Hi ôm nàng đi vào tiệm lẩu thời điểm, Trương thẩm người một nhà đã điểm thức ăn ngon ngồi tại chỗ chờ bọn hắn.

Bất quá, Trần Hi lại không có lập tức đi qua.

Bởi vì hắn cảm giác được Trương thẩm bàn kia bầu không khí có chút không đúng.

Thái Thực Cầm hai tay cầm điện thoại thật nhanh án lấy, tựa hồ đang nói chuyện Wechat.

Tạ Bình Lâm thì hơi cúi đầu, không ngừng tại Thái Thực Cầm bên tai thấp giọng nói cái gì.

Trương thẩm yên lặng nhìn trước mắt nồi lẩu bồng, bên cạnh đặt vào hải nhĩ xe, tiểu bảo bảo chính ngoan ngoãn nằm ở hải nhĩ trong xe nhai lấy ngón tay.

Nhìn điệu bộ này, không cần nghĩ cũng biết, hắn không đến trước đó hẳn là phát sinh cái gì chuyện không vui. . .

Trần Hi tại cửa ra vào cố ý nhiều đứng một phút, nặng nề thở dài một hơi về sau, mới ôm niệm niệm đi vào.

"Trở về à nha? Tới tới tới, nồi đều đốt lên, tùy thời đều có thể hạ đồ ăn."

Trương thẩm tại nhìn thấy Trần Hi một nháy mắt, lập tức liền đổi lại một khuôn mặt tươi cười, liền vội vàng đứng lên chào hỏi hắn ngồi xuống.

Trần Hi hướng Trương thẩm nhẹ gật đầu, sau đó mới quay đầu đối Tạ Bình Lâm nói ra: "Không có ý tứ, để các người đợi lâu. . ."

Nghe vậy, Tạ Bình Lâm miễn cưỡng gạt ra một cái dáng tươi cười, đáp lại nói: "Không có việc gì, không có việc gì, người nhanh ngồi, không biết những này đồ ăn người có thích ăn hay không? Ta cầm menu cho người xem một chút a?"

Nói xong, Tạ Bình Lâm liền nghiêng thân thể chuẩn bị gọi phục vụ viên cầm menu tới.

Nhưng đúng lúc này, Thái Thực Cầm lại tại dưới đáy bàn len lén đạp hắn một cước.

Tạ Bình Lâm lòng dạ cũng không sâu, cho nên lập tức liền biểu lộ tại trên mặt.

Thế là, hắn chỉ có thể có chút lúng túng nghiêng thân thể, muốn nói chuyện, nhưng cũng giống như là đột nhiên bị người bóp lấy cổ họng đồng dạng.

Trương thẩm tựa hồ không có chú ý tới một màn này.

Mà Trần Hi lúc này lại đứng lên, hắn nhẹ nhàng đem Tạ Bình Lâm tay đè xuống dưới, sau đó cười mỉm nói ra: "Không cần khách khí như thế, ta cùng hải tử đều không thể nào ăn đến quen món cay Tứ Xuyên, chớ nói chi là nồi lẩu, chúng ta ném hạ hương vị là được rồi."

"A, tốt." Tạ Bình Lâm có chút ngượng ngùng nhẹ gật đầu.

Trần Hi hướng hắn lễ phép cười cười, nhưng Tạ Bình Lâm lại lập tức liền dời đi ánh mắt, tựa hồ cũng không dám cùng Trần Hi đối mặt.

Thấy thế, Trần Hi cũng đành phải dưới đáy lòng thở dài một hơi.

Com tới tại dạng này một loại kỳ quái bầu không khí bên trong bắt đầu.

Trong lúc đó Thái Thực Cầm một câu cũng không nói, mặt đen đều có thể chảy ra nước.

Mà Trương thẩm tựa hồ cũng có tâm sự, cùng Trần Hi nói chuyện phiếm thời điểm luôn luôn cười rất miễn cưỡng.

Đây hết thảy, Trần Hi đều nhìn ở trong mắt.

Đợi đến tất cả mọi người ăn đến không sai biệt lắm về sau, Trần Hi liền mượn cơ đi nhà xí, len lén muốn đi đem mua một cái.

Nhưng mà, động tác của hắn bị Trương thẩm phát hiện, thế là Trương thẩm lập tức liền lao đến, đem Trần Hi cho đẩy lên bên cạnh.

Trần Hi không dám cùng Trương thẩm xô đẩy, đành phải ngoan ngoãn đợi ở bên cạnh, bất đắc dĩ nói ra: "Trương thẩm, một bữa com mà thôi, ngài cùng ta còn cần khách khí như vậy sao?"

"Nói nhảm! Một tô mì cũng không được!" Trương thẩm thái độ mười phần kiên quyết.

Không thể trâu vào, không thể trâu vào. . .

Trần Hi cười khổ lắc đầu.

Đợi đến bọn hán trả hóa đơn xong trở lại vị trí thời điểm, Trương thẩm mới chợt phát hiện, Thái Thực Cầm thế mà ngay cả chào hỏi cũng không đánh một cái, liền đã mang theo hài tử về nhà trước.

"Hài tử đói bụng, Thực Cầm liền đi về trước cho ăn hài tử, chúng ta cũng đi thôi. . ." Tạ Bình Lâm gượng cười giải thích một câu.

Bất quá, Trương thẩm lại bị khí mặt đỏ rần.

Trở ngại mặt mũi, Trương thẩm không có lập tức phát tác, bất quá sắc mặt nhưng cũng âm trầm đáng sợ.

Ra tiệm lâu, Trần Hi lần nữa đưa ra muốn đi khách sạn.

Nhưng Trương thẩm chính khí trên đầu, cho nên một câu nói nhảm cũng không nói, lôi kéo hán liền hướng trong nhà đi.

Tiểu gia hỏa cũng nhìn ra không thích hợp, thế là liền lặng lẽ tại Trần Hi bên tai nói ra: "Nãi nãi không cao hứng, ba ba phải nghe lời."

Nghe vậy, Trần Hi bất đắc dĩ cười cười, sau đó dùng chóp mũi đụng đụng tiểu gia hỏa chóp mũi.

Hán quyết định, ngày mai liền mang tiểu gia hỏa đi Nhạc Sơn nhìn Đại Phật, nhưng ngàn vạn không thể lại đợi tại thành đô cho Trương thẩm làm loạn thêm.

Kỳ thật Trần Hi rất tình huống, Tạ Bình Lâm cặp vợ chồng là thật nghèo một bữa cơm cũng mời không nổi sao?

Rất rõ ràng không phải.

Nhà bọn hán bất tận, ngược lại có chút tích súc, đều chuẩn bị mua nhà.

Thái Thực Cầm chỉ cho nên sẽ bày ra thái độ như vậy, chủ yếu vẫn là bởi vì Trương thẩm đi Trung Hải nhiều năm, trở về thời điểm lại một phân tiền cũng không có lấy ra.

Đều là người một nhà, Thái Thực Cầm là Trương thẩm nàng dâu, có mấy lời tự nhiên không có khả năng nói thẳng ra miệng.

Bất quá, cái này cũng không đại biểu nàng không thông suốt qua cái khác phương thức để diễn tả mình bất mãn.

Mà Trần Hi xuất hiện, thì vừa lúc cho nàng một cái phát tác cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

055 tiền

Ngày kế tiếp.

Thái Thực Cầm ngay cả điểm tâm cũng chưa ăn liền đi ra cửa.

Tạ Bình Lâm, Trương thẩm, Trần Hi còn có tiểu gia hỏa thì ngồi ở bàn ăn bên trên yên lặng ăn đồ vật.

Tất cả mọi người không có nói chuyện, liền ngay cả luôn luôn lúc ăn cơm thích cãi nhau, hoàn toàn không có chính hành tiểu gia hỏa, hiện tại cũng nhu thuận giống con con mèo nhỏ đồng dạng.

Trần Hi ho nhẹ một tiếng, lúc này mới rốt cục phá vỡ bình tĩnh.

"Trương thẩm, là như vậy, ta hôm nay muốn dẫn niệm niệm đi Nhạc Sơn nhìn xem Đại Phật, cho nên chúng ta ban đêm liền không trở lại."

Nói chuyện đồng thời, Trần Hi còn sờ lên tiểu gia hỏa cái đầu nhỏ.

Tiểu gia hỏa lập tức liền giống gà con mổ thóc gặt đầu, một bên nhai đồ vật, một bên tiếng trầm nói ra: "Ta muốn nhìn Đại Phật!"

Nghe vậy, Trương thẩm chỉ có thể nhẹ gật đầu, dặn dò: "Vậy các người đi chơi thời điểm chú ý an toàn, cảnh khu nhiều người, đừng cho nàng chạy loạn."

"Ân, ngài yên tâm."

Rất nhanh, điểm tâm liền đã ăn xong, Tạ Bình Lâm chuẩn bị đi làm.

Nhưng lúc này, Trần Hi lại đột nhiên gọi hắn lại.

"Tạ ca, chúng ta thêm cái Wechat đi. Ta mới đến, chưa quen cuộc sống nơi đây, nếu như đến lúc đó tìm không thấy địa phương, còn phải hỏi một chút người mới được."

"A a, tốt."

Tạ Bình Lâm nhẹ gật đầu, sau đó cũng không nghi ngờ gì, lấy điện thoại đi động ra liền tăng thêm Trần Hi.

Sau đó, Tạ Bình Lâm đi ra ngoài đi làm, Trần Hi thì bồi tiếp Trương thẩm lại ngồi một hồi.

Ước chừng đến mười điểm đáng về, Trần Hi lúc này mới ôm tiểu gia hỏa cùng Trương thẩm nói gấp lại.

Bọn hắn chỉ là đi chơi hai ngày, cũng không phải là muốn về Trung Hải, cho nên tiểu gia hỏa cũng không phải như vậy dính người.

Ra cửa, Trần Hi liền ở bên cạnh cửa hàng mua một cái túi du lịch, sau đó đi vào sát vách ngân hàng.

Sau đó, hắn cho Tạ Bình Lâm phát đầu Wechat, hỏi thăm Tạ Bình Lâm đi làm địa điểm.

Tạ Bình Lâm mặc dù có chút nghi hoặc, bất quá nhưng vẫn là cho Trần Hi trở về cái định vị.

Hắn đi làm địa điểm cũng tại một vòng bên trong, nhưng lại tại thành bắc, cho nên Trần Hi đón xe, chặn lại nửa giờ mới đi đến được hắn đơn vị công.

Tạ Bình Lâm coi là Trần Hi có cái gì việc gấp tìm hắn, thế là liền vội vội vàng vàng chạy ra.

Nhưng hắn sau khi ra ngoài, Trần Hi lại lờ lợ cũng không nói, ngược lại trực tiếp liền đem cái kia túi du lịch thật to đưa cho hắn.

Tạ Bình Lâm đưa tay ước lượng, phát hiện cái này bao thật nặng.

Mà Trần Hi buông tay về sau, hắn lập tức liền đánh lảo đảo.

Cái này gói lên mã đến có bốn năm mươi cân đi, một cái tay còn ôm không ở, cho nên hắn vội vàng đuổi ra tay kia, phí hết khá nhiều khí lực mới miễn cưỡng đem túi du lịch ôm tại trong ngực.

"Trong này chứa cái gì?"

Nghe vậy, Trần Hi lại cười cười, không có nói chuyện, mà là ra hiệu hắn mở ra nhìn xem.

Tạ Bình Lâm đem bao đề dưới đất, kéo ra khóa kéo.

Nhưng ngay tại kéo ra một nháy mắt, hắn lại toàn thân rung động một chút, sau đó lại thật nhanh đem miệng túi cho che khuất.

"Cái này. . . Cái này, ở đâu ra nhiều tiền như vậy?!"

Đồ rục, tất cả đều là tiền mặt!

Một chồng một chồng, một vạn một chồng!

Bản mới nhân dân tệ trường 155 li, rộng 77 li, dày 0.1 li.

Nếu như tiền mặt là hoàn toàn mới, như vậy đem một trăm vạn bày ở trên mặt đất, tương hình thành một cái trường 31 centimet, rộng 38. 5 centimet, cao 10 centimet hình hộp chữ nhật.

Cái này thể tích không sai biệt lắm liền là một đài thường gặp máy tính để bàn, kỳ chủ cơ thùng máy thể tích một nửa lớn.

Đương nhiên, nếu như tài liệu thi cũ tiền giấy, như vậy một trăm vạn thực tế thể tích sẽ còn lớn hơn một chút.

"Nơi này có 180 vạn tiền mặt, đưa người. Cho nên ta đề nghị người tốt nhất xin phép nghỉ, hiện tại liền đi đem tiền tồn tiền thè ngân hàng của người."

Tạ Bình Lâm bị sợ ngây người, trên mặt biểu lộ mười phần khoa trương.

Hắn cứ như vậy há to miệng, một mực ngốc ngốc nhìn qua Trần Hi.

Trần Hi đưa tay vỗ vỗ bờ vai của hắn, Tạ Bình Lâm lúc này mới bỗng nhiên giống như là điện giật một chút, thân thể run lên, vội vàng nói: "Không được! Ta không thể nhận tiền của người!"

Nói, hắn liền muốn kéo lên khóa kéo, sau đó đem túi du lịch còn cho Trần Hi.

Nghe vậy, Trần Hi lại cười cười, giống như là tại làm cho người rơi vào Địa Ngục ma quỷ đồng dạng, thấp giọng dụ dỗ nói: "Các người không phải muốn mua phòng sao? Ngắm lại lão bà người, nếu như lão bà người biết chuyện này, người đoán nàng có thể hay không cùng người ly hôn?"

Tạ Bình Lâm lại ngây ngẩn cả người.

Do dự một chút về sau, hắn lại thật nhanh nói ra: "Không được! Tuyệt đối không được! Nhà chúng ta mặc dù nghèo, nhưng tuyệt sẽ không vô duyên vô cớ muốn tiền của người khác!"

Nói đến đây, Tạ Bình Lâm động tác cũng kiên định rất nhiều.

Thế là liền kéo lên khóa kéo, đứng lên thân thể dũng cảm cùng Trần Hi nhìn nhau.

Lúc này, hắn trong ánh mắt không do dự, ngược lại xuất hiện một tia không hiểu thấu phần nộ?

Có thể là cảm thấy mình bị Trần Hi lấy tiền vũ nhục?

Trần Hi nhìn hắn vài lần, bỗng nhiên lắc đầu nở nụ cười, sau đó vỗ vỗ tiểu gia hóa phía sau lưng, hỏi: "Niệm niệm, thúc thúc không cần chúng ta tiền, làm sao bây giờ?"

Tiểu gia hóa trước khi tới liền đã bị Trần Hi sớm bắt chuyện qua, cho nên lập tức liền nãi thanh nãi khí nói ra: "Đây là nãi nãi tiền! Không phải chúng ta tiền! Nãi nãi không đòi tiền, ba ba không có biện pháp, cho nên mới chỉ có đưa cho người!"

Tựa hồ là bị trời sinh đột nhiên đến rơi xuống 180 vạn cho nên choáng, Tạ Bình Lâm cả người phản ứng thần kinh đều chậm chạp rất nhiều.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể lại vỗ vỗ bờ vai của hắn, ngữ trọng tâm trường nói ra: "Người là tốt nhi tử, cũng là hảo trưởng phu, nhà các người sự tình, ta cũng biết một chút. . . Mọi nhà đều có nỗi khó xử riêng, chỉ cần là gia sự, vậy liền không có tuyệt đối không đối với sai phân chia, bởi vì các người từ đầu đến cuối đều là người một nhà. . ."

"Nhưng là có câu nói, ta hi vọng người năng chuyển cáo vợ người."

"Ta hi vọng nàng không muốn đối Trương thâm có bất luận cái gì thành kiến, nàng vị trí bên ngoài mấy năm lại không có mang về một phần tiền, chủ yếu là bởi vì những năm này ta đều không ở nhà. Nếu như không có Trương thâm, niệm niệm cũng không có khả năng bình an khoái hoạt dài đến hôm nay."

"Trương thâm là người tốt, nàng ngay cả niệm niệm dạng này một cái không có chút nào quan hệ máu mủ, cũng không có thuê quan hệ hải tử đều có thể tận tâm tận lực đi chiều cổ, huống chi là nàng thân nàng dâu, cháu gái ruột đâu?"

"Người là Trương thâm thân nhi tử, mà ta, lại cho rằng Trương thâm là ta nửa cái mẫu thân. Cho nên ta muốn nói cho người, trên mặt đất những này, cũng không phải là toàn bộ, ta thiếu nàng nhiều lắm, về sau sẽ từ từ còn."

"Mẫu thân người tính cách người cũng biết, nếu như ta đem số tiền này trực tiếp cho nàng, nàng chắc chắn sẽ không thu, thậm chí còn có thể giúp ta tồn, để phòng ta về sau không có rơi vào."

"Ta chỉ cho nên sẽ phí cái này bao lớn khí lực đem số tiền này toàn bộ trích phần trăm tiền mặt, không phải là vì khoe khoang, mà là hi vọng người năng mang theo số tiền này về nhà, tại nàng yêu cầu người đem tiền tồn tiền ngân hàng gọi cho ta cái này quá trình bên trong, thuyết phục nàng, để nàng yên tâm thoải mái nhận lấy số tiền này."

"Người là nam nhân, là nhất gia chi chủ, năng hiểu ý của ta không?"

Trần Hi tiếng nói vừa mới rơi xuống, Tạ Bình Lâm lại đột nhiên ngồi xổm trên mặt đất, lớn tiếng khóc lên.

Một bên là mẫu thân, một bên là cho hắn sinh hài tử, dù là điều kiện lại kém, cả ngày rất nhiều phàn nàn nhưng thủy chung không rời không bỏ thế tử.

Nếu như hai bên đồng thời rơi vào trong nước, nên cứu ai?

Đây vốn chính là thế gian một vấn đề khó khăn không nhỏ.

Gặp được vấn đề này, nếu như tùy tiện liền làm ra lựa chọn một phương mà từ bỏ khác một phương quyết định, đó mới là chân chính ngây thơ, không có thuốc chữa ngây thơ.

Người nhà ở giữa, không có cái gì là không thể điều tiết.

Nếu có năng lực, nam nhân kia lại không muốn đem trong nhà điều tiết các loại hòa thuận hòa thuận?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

056 lữ hành

Trần Hi bồi Tạ Bình Lâm cùng một chỗ về tới cư xá, bất quá lại không có vào cửa.

Tạ Bình Lâm ôm chặt trong ngực túi du lịch, cẩn thận mỗi bước đi nhìn lại Trần Hi.

Tại đi ra không đến xa mười mét về sau, hắn mới rốt cục nhìn không được đem bao để xuống, sau đó hướng phía Trần Hi thật sâu bái.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, sau đó đối tiểu gia hỏa nói ra: "Cùng thúc thúc gặp lại, chúng ta muốn đi nhìn Đại Phật á!"

"Thúc thúc gặp lại!"

Tiểu gia hỏa ra sức quơ quơ tay nhỏ, sau đó Trần Hi liền dẫn nàng quay người đi ra ngoài.

Hắn hiện tại cũng không dám gặp Trương thâm, không thể trêu vào, nhưng là lẫn mắt lên nha.

Nghĩ đến cái này, Trần Hi liền đem điện thoại điều thành chế độ máy bay.

Nhưng suy tính một chút về sau, hắn lại đem chế độ máy bay cho nhốt, sau đó đơn độc đem Trương thâm cho kéo đến sở đen. . .

Trải qua đến lúc này một lần trì hoãn, chờ đến Trần Hi cùng tiểu gia hỏa ngồi xe buýt đi vào Nhạc Sơn thời điểm, thời gian đã là buổi chiều ba điểm.

Nhìn Đại Phật cũng không nhất định phải leo núi, cho nên khi tiểu gia hỏa nghe được người bên ngoài nói có thể ngồi thuyền nhìn Đại Phật thời điểm, lập tức liền kêu gào muốn ngồi thuyền.

Máy bay ngồi qua, lúc này rốt cục muốn ngồi thuyền!

Nơi này du khách rất nhiều, bởi vì địa phương tương đối nhỏ bé, cho nên người người nhốn nháo lộ ra vô cùng náo nhiệt.

Ngồi thuyền du lãm Đại Phật thời gian đại khái là hai mươi phút, nửa đường sẽ ở Đại Phật trước mặt dừng lại năm phút.

Nhạc Sơn Đại Phật thông cao 7 1 mét, là trên thế giới lớn nhất bằng đá Phật tượng.

Đại Phật từ Lăng Vân sơn dùng loan phong sườn đồi tạc thành, là một tôn Phật Di Lặc tượng ngồi, song lĩnh rủ xuống cả sa, hai tay đưa đầu gối, chân đạp hoa sen.

Phật tượng bản thể cao 59. 9 8 mét, đầu cao 14. 7 mét, rộng 10 m, mắt rộng 3.3 mét, mũi trường 5. 6 m, miệng rộng 3.3 mét, tai trường 7 mét, cái cổ cao 3 mét, rộng 28m, thể rộng 28. 5 mét, ngón giữa trường 8. 3 mét, chân trường 10. 5 mét, rộng 9 m. Đỉnh đầu có xoắn ốc búi tóc 102 1 cái, mỗi cái đều có bàn tròn lớn nhỏ. Trong tai nhưng đứng thẳng hai người, mỗi cái chân mu bàn chân bên trên đều có thể dung nạp hơn trăm người.

Mà nói đến Đại Phật, liền không thể không nâng lên một cái truyền thuyết.

Truyền thuyết, tại Đường triều năm đầu, Lăng Vân sơn bên trên có một tòa Lăng Vân tự, Lăng Vân tự bên trong có một cái lão hòa thượng, phật hiệu biến thông.

Lăng Vân sơn hạ là Mân Giang, áo xanh Giang, đại qua sông Tam Giang hợp dòng chi địa, nơi này nước sâu chảy xiết, sóng cả mãnh liệt, thường xuyên nuốt hết đi thuyền, nguy hại bách tính.

Biến thông hòa thượng gặp Tam Giang thủy thế như thế hung hăng ngang ngược, phỏng đoán nhất định là trong nước có thủy quái làm loạn.

Vì lắng lại lũ lụt, sử qua hướng thuyền không hề bị hại, biến thông hòa thượng liền phát động dân chúng địa phương, mộ tập nhân lực vật lực bắt đầu tu đục dạng này một tòa Trấn Giang Đại Phật.

Như thế một tòa to lớn Phật tượng, tự nhiên không có khả năng tại thời gian ngắn xây thành, cho nên thẳng đến biển thông hòa thượng qua đời, Đại Phật cũng chỉ bất quá tu đến vai, về sau lại trải qua Đệ tam công tượng cộng đồng cố gắng, trước sau trọn vẹn trải qua 90 năm, Đại Phật mới rốt cục hoàn thành.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa ngồi ở trên thuyền, ngược lại là cảm thấy cái này Tam Giang hợp dòng chi địa có chút ý tứ.

Đến nước vi thượng, giấu phong thứ hai.

Lấy nước chứng long, lấy nước làm ranh giới.

Núi theo Thủy hành, thủy quyền núi ở.

Nước theo núi chuyển, núi chống nước đi.

Phạm nhập một ván bên trong, không thấy núi, trước nhìn nước, hai trong nước tất có núi, nước sẽ tức long tận, nước giao tức long dừng. Nước bay đi tức sinh khí tán, thủy dung chủ thì nội khí tụ.

Tốt một cái Tam Giang hội tụ chi địa, tốt một cái Trần Giang Đại Phật!

Cái này biển thông hòa thượng, đến thật là có mấy phần môn đạo.

Nhưng mà, đương Trần Hi nhìn thấy Đại Phật bên cạnh sạn đạo đứng đầy dày đặc ma ma du khách về sau, lại là không khỏi thở dài một tiếng.

Kỳ thật ngẫm lại cũng thế, Đại Phật ngồi ở nơi này đều hơn một ngàn năm, ở giữa kinh lịch nhiều ít mưa gió, chứng kiến nhiều ít Vương Triều thay đổi, dù là trong đó lại có Huyền Cơ, sợ là cũng sớm tại lịch sử trường hà bên trong bị phá hư không còn một mảnh.

Đáng tiếc. . .

Trần Hi bên này tại cảm khái năm tháng vô tình, tiểu gia hỏa lại không quản được nhiều như vậy.

Thuyền càng tới gần Đại Phật, nàng liền càng kích động.

Trước mắt Phật tượng càng ngày càng lớn, tiểu gia hỏa ngẩng lên cái đầu nhỏ, không ngừng vỗ Trần Hi bả vai, ra hiệu hấn mau nhìn.

"Ba ba mau nhìn, mau nhìn!"

Tiểu gia hỏa muốn hình dung một chút Đại Phật, nhưng nhẩn nhẩn nửa ngày, người đều bị nghẹn gấp nàng vẫn còn không muốn ra một câu thích hợp miêu tả, thế là chỉ có thể kích động ngồi ở Trần Hi trong ngực chi phổi loạn động, không ngừng la hét: "Đại Phật thật lớn nha, thật lớn nha. . ."

Không có biện pháp, nàng từ ngữ lượng thực tế quá thiếu, mà Đại Phật rõ ràng cũng không thể dùng xinh đẹp đến hình dung, cho nên ngoại trừ lớn, tiểu gia hỏa cũng thực sự nghĩ không ra nên dùng cái gì từ ngữ để diễn tả. . .

Làm một cái cảnh điểm, nếu như không leo núi, Đại Phật một hồi liền xem hết, cho nên Trần Hi mang theo tiểu gia hỏa hạ thuyền về sau, mới phát hiện thời gian còn rất sớm.

Dùng di động tra xét một chút, hấn lúc này mới biết, nguyên lai tại xuyên nhân trong lòng, Nhạc Sơn quả vật mới là chân chính hấp dẫn người địa phương.

Lữ hành nha, luôn luôn muốn ném thử nơi đó tên quả vật mới là.

Mà nói tới quả vật, đầu tiên liền muốn nâng lên Tào phớ. . .

Nơi này Tào phớ cùng ngọt mặn ngược lại không có bao lớn quan hệ, càng nhiều hơn chính là cay.

Cho nên một bát Nhạc Sơn Tào phớ bùng ra thời điểm, không phải màu đen cũng không phải màu trắng, mà là màu đỏ.

Tiểu gia hỏa từ khi ăn một bữa nồi lẩu về sau, giống như bị hoàn toàn khai phát ra nàng ăn cay năng lực.

Một bát Tào phớ xuống dưới, nàng sừng sốt ợ một cái đều không đánh một cái, bùng lấy nhựa plastic chén nhỏ liền hướng bán Tào phớ a đi la hét còn muốn một bát.

A đi nhìn nàng cái kia khả ái bộ dáng, lập tức liền mừng rỡ đối Trần Hi nói ra: "Ngươi oa nhi này thật ngoan, có phúc khí!"

Trần Hi còn không có đáp lời, tiểu gia hỏa liền mỉm cười ngọt ngào nói: "Tạ ơn a di!"

Nhìn nàng dạng như vậy, ngược lại là không có chút nào e lệ, trêu đến kia a di một trận cười to, ngay cả chén thứ hai Tào phớ tiền đều cho nàng miễn đi.

Đến, vốn còn muốn mang nàng đi khiêu chân thịt bò cùng bún thập cẩm cay, kết quả ăn hết Tào phớ liền cho cho ăn no.

Tiểu gia hỏa dễ nuôi, mà Trần Hi đôi mỹ thực cũng không có hứng thú gì, thế là liền dẫn nàng trực tiếp đi Nga Mi.

Cổ ngữ có nói: Mây ngưng thúy, lông mày xa trang, đúng như trán mày ngài, vừa nhỏ vừa dài, đẹp mà diễm vậy. Tên cổ núi Nga Mi.

Trần Hi trước kia liền là Kim Dung lão tiên sinh đáng tin fan hâm mộ, cho nên đã sớm đối Nga Mi hướng về đã lâu.

Từ Đại Phật xuất phát, đến núi Nga Mi cũng liền hơn bốn mươi cây số lộ trình.

Đến Nga Mi về sau, Trần Hi tra xét một chút công lược, phát hiện muốn đi bộ đến núi Nga Mi đi một lần chỉ ít cũng cần mười một giờ, mà Nga Mi đẹp nhất phong cảnh lại đều tại kim đỉnh mặt trời mọc, Vân Hải, Phật quang, thánh đèn.

Mà kim đỉnh chân chính tinh hoa bộ phận thì tại tại mặt trời mọc.

Núi quá lớn, cho nên muốn xem mặt trời mọc, liền nhất định phải ở tại trên núi.

Nơi này du khách rất nhiều, Trần Hi tự nhiên không có khả năng thoải mái dùng sức chạy, thế là đành phải tra một chút kim đỉnh tất cả khách sạn, mới phát hiện gian phòng đã sớm đầy.

Không có biện pháp, hẳn đành phải lại nhìn một chút chân núi khách sạn, chuẩn bị ngày mai lại mang tiểu gia hỏa lên núi.

Đã nói muốn dẫn tiểu gia hỏa xa xỉ một lần, Trần Hi tự nhiên là không có khả năng nương tay, thế là rất nhanh liền tuyển định hơn năm ngàn một đêm xa hoa suối nước nóng biệt thự.

Khách sạn năm sao khu biệt thự, hơn hai trăm bình độ tòa nhà tiểu viện, đi vào sân nhỏ liền có thể nhìn thấy người trong viện công ao suối nước nóng.

Tuy nói là nhân công suối nước nóng, nhưng lại thắng ở tình xảo trang nhã, nhìn qua cổ kính rất có vận vị, để Trần Hi hết sức hài lòng.

Tiểu gia hỏa một bước tiến sân nhỏ, lập tức liền bị cái kia suối nước nóng hấp dẫn.

"Ba ba! Ta muốn tắm suối nước nóng! Tắm suối nước nóng!"

Nàng kích động kéo lấy Trần Hi đi hướng suối nước nóng, hận không thể lập tức liền nhào vào đi.

"Ngoan, vào nhà trước đổi áo tắm, sau đó mới có thể xuống nước, biết không?"

Trần Hi lười kéo nàng, không cho nàng chạy loạn.

Nhưng tiểu gia hỏa lại không thuận theo, kéo lấy Trần Hi tay, cả người đều hiện lên bốn mươi lăm độ hướng phía dưới ngã xuống, tựa hồ là muốn dùng thể trọng đến kéo lấy Trần Hi tiến lên.

"Ngoan, đừng làm rộn, suối nước nóng nước cũng còn không đốt nóng đâu, trước đổi quần áo."

Thấy thế, Trần Hi đành phải một thanh quơ lấy tiểu gia hỏa, cào nàng hai lần ngứa, dẫn tới nàng một trận khanh khách cười to, lúc này mới rốt cục không còn tranh cãi muốn tắm suối nước nóng.

Bóng đêm tĩnh mịch, tiểu viện du dương.

Hiện tại mặc dù còn chưa tới Trung thu, nhưng một vòng vầng trăng tròn cũng đã treo ở chân trời, hướng trên mặt đất tung xuống một mảnh ngân huy.

Hai cha con thay đổi áo tắm, tiểu gia hỏa mặc chính là một đầu màu hồng liên thể áo tắm, mà trên đầu nàng thì mang theo một cái tiểu tắm mũ, nhìn qua mười phần đáng yêu.

Nàng duỗi ra chân ước lượng nhiệt độ nước, phát hiện nhiệt độ hơi có chút cao, thế là chỉ có thể chậm rãi đem chân để vào trong nước, sau đó mới là chân, eo.

Chờ thích ứng về sau, tiểu gia hỏa lúc này mới đem mình hoàn toàn phóng tới bạch khí bốc lên trong suối nước nóng, chỉ lộ ra một cái đầu nhỏ, cười trên mặt đều tràn ra hoa.

Nàng ngâm một chút, tựa hồ là thích ứng nhiệt độ nước về sau, lại đột nhiên từ trong nước đứng lên.

Trần Hi chính nghi hoặc nàng muốn làm gì thời điểm, lại thấy được nàng bung lấy hai tay bắt đầu múc nước, một chút lại một chút gội về chính mình.

Thấy thế, Trần Hi tự nhiên không cam lòng yếu thế, lập tức liền múc nước đánh trả.

Hai cha con cứ như vậy trong suối nước nóng đánh lên nước cầm.

Như thế ngoại đạo nguyên yên tĩnh tiểu viện, lập tức liền vang lên tiểu gia hỏa khanh khách tiếng cười to.

Trần Hi vội vàng bôi tiểu gia hỏa chơi, ngược lại là không có chú ý tới hắc đặt ở trong phòng ngủ điện thoại đột nhiên chấn động một chút.

Là Trương thẩm gửi tới Wechat.

Nội dung chỉ có ba chữ:

Thối tiểu tử.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

057 yêu vật

Là đêm.

Tắm suối nước nóng là một kiện mười phần tiêu hao thể lực sự tỉnh.

Tiểu gia hỏa còn nhỏ, ngâm thời điểm lại không an phận, một mực sinh động không ngừng, cho nên nàng thể năng tiêu hao mười phần to lớn.

Cái này cũng còn không có qua mười phút, tiểu gia hỏa liền đã mệt không được, cả khuôn mặt đỏ rực, như cái chín muối quả táo nhỏ giống như.

"Thật thoải mái a!"

Tiểu gia hỏa phát ra một loại hàm hàm rên rỉ, đem khăn mặt chồng chất mấy lần, dìm ở đầu của mình phía dưới, sau đó đem đầu dựa vào ao nước bên cạnh, cứ như vậy ngã chồng vó nằm ở trong nước.

Như thế không chú ý hình tượng động tác, cũng làm cho Trần Hi nhìn chính là không còn gì để nói.

Hắn đã chờ một chút, lại phát hiện tiểu gia hỏa thể mà cứ như vậy ngủ thiếp đi.

Tiểu hài tử tắm suối nước nóng cũng không thể ngâm quá lâu, bởi vì tiểu hài làn da tương đối non mịn, lại nhiệt độ cơ thể điều tiết năng lực độ chênh lệch.

Suối nước nóng nhiệt độ nước tương đối cao, cho nên sẽ dẫn đến người thể nội mạch máu khuếch trương, để càng nhiều huyết dịch hướng chảy toàn thân, làm hướng chảy đại não huyết dịch dần dần giảm bớt, chậm rãi tạo thành não cung cấp huyết không đủ.

Đôi này tiểu hài tử tế bào não phát dục không thể nghi ngờ sẽ tạo thành nhất định tổn thương, cho nên tiểu hài tử tắm suối nước nóng thời gian tốt nhất đừng vượt qua mười lăm phút.

Tiểu gia hỏa ngủ rất say sưa rất nặng, Trần Hi đem nàng ôm vào phòng ngủ, sau đó cho nàng xoa thân thể đổi quần áo.

Cái này bao lớn động tác thể mà đều không thể đủ đem nàng bừng tỉnh, có thể nghĩ tiểu gia hỏa đến tột cùng là đến cỡ nào mệt mỏi.

Vì tiểu gia hỏa đắp chăn về sau, Trần Hi liền nằm bên cạnh nàng, nơi này dù sao cũng là khách sạn năm sao bên trong nhất là Đình cấp phòng hình, cho nên dù là Trần Hi đều có thể cảm thấy mười phần thoải mái dễ chịu.

Núi Nga Mi là chưa có công nghiệp ô nhiễm 5a cảnh khu, nơi này thiên địa linh khí mức độ đậm đặc nhưng so sánh Trung Hải mạnh lên quá nhiều.

Trần Hi yên lặng cảm thụ một chút, sau đó liền lần đầu tiên bày ra ngũ tâm hướng thiên tư thế, ngưng thần nín thở bắt đầu mình tu luyện.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Trần Hi bỗng nhiên mở mắt.

Sau đó, hắn liền xuống giường đi ra ngoài phòng, ánh mắt lần theo một cái phương hướng nhìn đi qua.

Cái hướng kia, thành linh núi Nga Mi vị trí!

Hắn đứng tại trong viện, nhìn một chút núi Nga Mi vị trí, lại nhìn một chút trong phòng tiểu gia hỏa.

Do dự một chút về sau, Trần Hi vẫn còn có chút kiềm chế trong lòng hiếu kì, thế là liền quyết định lên núi tìm tòi hư thực.

Mặc dù đối khách sạn năm sao bảo an rất yên tâm, bất quá Trần Hi trước khi đi, vẫn là ba tầng trong ba tầng ngoài bày ra tầng tầng chập chập, phòng ngừa có thể sẽ có người tự tiện xông vào, cũng tổn thương đến tiểu gia hòa.

Hành động này có chút buồn lo vô cớ, nhưng Trần Hi nhưng dù sao cảm thấy vạn sự vẫn là phải đề phòng ngộ nhờ tốt.

Không sợ một vạn liền sợ ngộ nhờ.

Lão bà cũng còn không tìm được, lại đem hải tử cho mất, hẳn cũng không dám cam đoan mình đến tốt cùng sẽ làm ra cái gì đáng sợ sự tình tới. . .

Hiện tại là lúc rạng sáng, Trần Hi như cá gặp nước, thật nhanh lướt qua một cái lại một cái nóc phòng.

Đêm tối liền là hẳn tốt nhất áo ngoài, cho nên dù là có người vừa vặn ngửa nhìn trời bên trên thấy được hẳn, cũng chỉ sẽ là lấy vì chính mình hoa mắt.

Trần Hi chân nguyên khôi phục không nhiều lắm, vì giảm bớt tiêu hao, đành phải từ bỏ phi hành, lấy một loại mượn lực nhảy vọt phương thức, tại thành thị tung cái trên nóc nhà không ngừng nhảy vọt tiến lên.

Tuy nói không phải dùng là bay, nhưng hẳn tốc độ cũng là cực nhanh vô cùng.

Không đến năm phút, Trần Hi liền đã đi vào núi Nga Mi dưới chân.

Mà lúc này, Trần Hi mới đột nhiên giống như là nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng lại quay đầu gãy quay trở lại.

Kém chút liền quên. . .

Những cấm chế kia mặc dù có thể hạn chế ngoại nhân tiến vào, nhưng lại không thể phòng ngừa tiểu gia hòa ra ngoài.

Nếu như tiểu gia hòa khi tỉnh lại phát hiện hẳn không có ở đây, khóc cũng còn chỉ là việc nhỏ, nếu như đi ra ngoài tìm hẳn, vậy coi như thật phiền toái.

Đừng đến lúc đó làm cho giống như là ba đánh Bạch Cốt Tinh đồng dạng, Tôn Ngộ Không họa cái vòng, yêu quái vào không được, Đường Tăng lại mình đi ra.

Trần Hi là tuyệt đối sẽ không cho phép mình phạm phải loại này sai lầm cấp thấp!

Về đến phòng, Trần Hi gặp tiểu gia hòa còn an an ổn ổn nằm ở trên giường, trong lòng cũng không nhịn được nói lòng một ngụm.

Nhẹ nhàng tại tiểu gia hòa gương mặt bên trên hôn một cái, Trần Hi liền đối với tiểu gia hòa đánh ra một đạo Tình Tâm chú, lấy phòng ngừa nàng quá sớm tỉnh lại.

Sau đó, Trần Hi lại đem phòng ngừa tiểu gia hòa ra ngoài cấm chế bổ sung về sau, lúc này mới rốt cục yên tâm hướng phía núi Nga Mi đuổi đến đi qua.

. . .

Núi Nga Mi hoàn cảnh tương đối ẩm ướt, mà triều vùng đất ngập nước khu chính là lấy trường sương mù tầng trường, cho nên núi Nga Mi sớm tối rất dễ dàng xuất hiện sương mù.

Bởi vậy, rất nhiều du khách đến du ngoạn trước đó đều sẽ cầu nguyện buổi sáng ngày mai kim đỉnh không dậy nổi sương mù, dạng này bọn hắn mới có thể hoàn chỉnh nhìn thấy nổi danh đã lâu kim đỉnh mặt trời mọc.

Trần Hi dọc theo xe ngắm cảnh dạo một đường phi nước đại, bởi vì là lúc rạng sáng, ngoại trừ có hai ba chiếc cảnh khu nhân viên công tác chuyển đặc biệt bên ngoài, dọc theo đường liền không tiếp tục gặp được người khác.

Chạy trốn vạn ước chừng có nửa giờ sau, Trần Hi liền tới đến một cái tên là tẩy tượng ao địa phương.

Cái này địa phương thuộc về núi cao khu, thị khu độ cao so với mặt biển chỉ có 420 mét, nhưng nơi này độ cao so với mặt biển cũng đã đạt đến 2070 mét.

Nơi đây mây trắng mờ mờ, cổ mộc che trời, Trần Hi đứng tại một đầu phiến đá trên đường nhỏ, bên cạnh liền là vách đá vạn trượng.

Mượn Thanh Thu Lăng Nguyệt ngân huy, hẳn cúi đầu nhìn một chút kia như là vực sâu vách núi, sau đó đột nhiên vượt qua rào chắn, từ cái này trên vách đá nhảy xuống!

Đi lên phải tốn nửa giờ, nhưng xuống dưới cần phải không được mấy phút.

Đáy vực bộ có một chỗ bồn địa rừng rậm, tới gần vách núi đầu kia, thì có thể nhìn thấy rất nhiều du khách tiện tay ném rác rưởi.

Bởi vì càng ngày càng gần, cho nên kia cổ dị dạng khí tức cũng làm cho Trần Hi hơi nhú lên lông mày.

Hắn xác thực không nghĩ tới, tại Địa Cầu dạng này một cái linh khí thừa thớt hoàn cảnh bên trong, thế mà cũng có thể sinh ra yêu vật!

Cái gì gọi là yêu?

Yêu quái người, đóng tinh khí chi theo vật người. Khí loạn tại bên trong, vật biến tại bên ngoài, hình ra vẻ chất, trong ngoài chi dụng. Bản tại Ngũ Hành, thông tại năm sự tình, mặc dù tin tức lên xuống, hóa động vận đoan, tại hữu cữu chi chính, đều có thể đến vực mà nói vậy.

Đại khái có thể hiểu thành: Bề ngoài là động vật, thực vật hoặc là sự vật nào đó hình tượng, nhưng cũng giống người đồng dạng có trí tuệ tình cảm, hết thấy xưng là yêu.

Mà xem như tu tiên giả, Trần Hi đối với cái này lý giải thì càng thêm khắc sâu.

Vạn vật đều có linh, động vật cùng thực vật cũng không ngoại lệ.

Bọn chúng mặc dù tràn đầy thú tính, trí tuệ cực kỳ thấp, nhưng trung không thiếu có một ít dị loại.

Những này dị loại có lẽ là trời sinh, lại có lẽ có kỳ ngộ, tóm lại, bọn chúng học xong giống người đồng dạng đi luyện hóa thiên địa linh khí, từ đó khiến cho chúng nó từ cả một tộc trong đám trở hết tài năng, tựa như tu tiên giả đồng dạng, có được thường nhân không cách nào tưởng tượng lực lượng.

Cái này, liền là yêu.

Yêu cùng tu tiên giả đồng dạng, cũng có cảnh giới phân chia, tụ linh, khai trí liền tương đương với tu tiên giả Luyện Khí kỳ cùng Trúc Cơ kỳ.

Mà Trần Hi chỉ cho nên sẽ bị hấp dẫn ở đây, chính là bởi vì nơi này tồn tại một con khai trí cảnh yêu vật!

Tại Địa Cầu dạng này một cái linh khí thiếu thốn tinh cầu bên trên, thế mà xuất hiện một con tu vi tương đương với Trúc Cơ kỳ yêu vật, cái này hiển nhiên đã đủ để câu lên Trần Hi lòng hiếu kỳ.

Theo mình cách yêu vật càng ngày càng tới gần, kia cổ thường nhân không thể nhận ra cảm giác yêu khí cũng càng ngày càng đậm hơn.

Xuyên qua một mảnh rừng cây về sau, tại một khối có thể so với xe buýt tảng đá lớn bên trên, Trần Hi rốt cục thấy được con kia yêu vật bản thể.

Nó đứng tại trên đá lớn, đầu cao cao giờ lên, tựa hồ tại ngửa nhìn trời bên trên kia vòng trăng tròn.

Ánh trăng lạnh lẽo chiếu vào đáy cốc, cái này yêu vật cái bóng cũng bởi vậy bị kéo phá lệ dài nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

058 meo

Nga Mi thiên hạ tú.

Làm thế giới văn hóa cùng tự nhiên song trọng di sản quốc tế 5 cấp A du lịch cảnh khu, một năm tiếp đãi du khách đã vượt qua 300 vạn đợt người.

Bởi vậy, Trần Hi là thật không nghĩ tới, hắn thế mà lại tại Nga Mi dưới núi phát hiện một con khai trí cảnh yêu vật.

Cái này yêu vật tựa hồ đã tìm tòi đến luyện hóa thiên địa linh khí phương pháp, cho nên liền lựa chọn dạng này một cái linh khí nồng nặc nhất địa phương yên lặng tiến hành tu luyện.

Người tu tiên, một bước trời, dù sao sơn nhân là thần tiên.

Yêu tu tiên, vô tận trời, trước tu nhân đạo sau thành tiên.

Người cư vạn vật đứng đầu, vừa ra đời liền tựa như một trương Bạch không tỳ vết giấy trắng, tự nhiên so vạn vật càng dễ dàng trèo lên thượng thiên nói.

Nhưng người lại là phức tạp: Có rơi vào vòng tình vĩnh thế khó ra; có sát sinh sát hại tính mệnh tạo nghiệp tác nghiệp; có cự cảm bản tâm trầm luân bản

tính;

Nhân tính chi không phân với thiện bất thiện vậy. Còn thủy chi không phân với đồ vật.

Hành Thiện dễ dàng, làm ác càng dễ dàng.

Người như từ nhỏ tu trì bản tâm, thanh tịnh vô vi, tự nhiên cùng bản tính một thể thông suốt không ngại, tự nhiên so vạn vật càng dễ dàng bước lên đại đạo.

Trên đời không có uổng phí ăn cơm, lại cái nào Hữu Dung để làm tiên?

Ma đạo tốt tu làm ác chính là, Quỷ đạo dễ chứng tự sát liền thành.

Chính đạo khó tu ngàn kiếp nạn thành, thiện quả khó mở lịch kiếp không thành.

Trần Hi đến nơi này ngược lại không phải bởi vì hàng yêu trừ ma, hẳn chỉ là đơn thuần hiếu kì mà thôi.

Yêu vật kỳ thật cũng không có tiểu thuyết truyền hình điện ảnh bên trong hiện ra như thế tà ác xảo trá.

Bởi vì tại chưa mở linh trí trước kia, hành vi của bọn nó vốn là không có tốt xấu phân chia, hết thấy đều là xuất từ bản năng, vì sinh tồn được mà thôi.

Vật cạnh thiên trạch, khôn sống mong chết, đây là tự nhiên pháp tắc.

Mà tại mở linh trí về sau, bọn chúng cũng sẽ giống người đồng dạng, học xong suy nghĩ, nhưng lại so nhân loại càng thêm đơn thuần.

Mà người đối yêu vật tâm tình rất phức tạp, kỳ thật càng nhiều là tới từ chủng tộc ở giữa đối lập.

Tại trong thiên nhiên rộng lớn, vốn là không có cái gọi là tàn khốc cùng giết chóc, có chỉ là sản xuất người, người tiêu dùng cùng phân chia người cái này ba loại nhân vật.

Trước mắt cái này yêu vật tựa hồ khai trí đã lâu, cho nên Trần Hi cũng không tại nó trên thân cảm giác ra quá lớn mùi máu tươi, ngược lại có một loại ẩn thế cao nhân thông dong điềm tĩnh.

Hiện tại là vũ khí nóng thời đại, nhân loại văn minh đã phát triển đến lên trời xuống đất không gì làm không được, yêu vật sinh tồn hoàn cảnh cũng càng thêm hung hiểm, cho nên Trần Hi nhìn ra ngoài một hồi về sau, liền chuẩn bị rời đi.

Tới thời điểm lặng yên không một tiếng động, thời điểm ra đi tự nhiên cũng muốn lặng yên không một tiếng động.

Nhưng ngay tại Trần Hi quay người rời đi một nháy mắt, yêu vật kia lại đột nhiên cúi đầu xuống, trong lúc vô tình thấy được Trần Hi bóng lưng.

Nó sừng sốt một chút, trên mặt xuất hiện một loại cực kỳ nhân cách hóa biểu lộ, sau đó mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, toàn thân da lông lập tức lóe sáng, như là bị hoảng sợ mèo đồng dạng, lập tức hướng phía Trần Hi bóng lưng bày ra tấn công tư thái.

Đúng vậy, đây là một con báo, hơn nữa còn là cực kỳ hi hữu mực báo.

Cái gì gọi là mực báo?

Thân thể giống như hổ, cũng chỉ có hổ một phần ba lớn, cỡ trung ăn thịt thú loại, cũng được xưng là Hoa báo hoặc Kim Tiền Báo!

Tại báo thuộc bốn loại cỡ lớn họ mèo động vật bên trong thể tích nhỏ nhất (nhất khác ba loại là sư, hổ cùng Báo Châu Mỹ).

Vai cao chừng 0.7 đến 0.9 mét, thân dài ước 1.5 đến 2.4 mét, vằn vện đuôi trường liền 60 centimet, thể trọng 60 - 100 kg.

Đầu tròn, tai ngắn, tứ chi cường kiện hữu lực, trảo sắc bén thân sức tính mạnh.

Báo toàn thân nhan sắc sáng rõ, màu lông nâu nhạt, trái rộng màu đen Ban Điểm cùng vòng vằn, hình thành tiền cổ hình dáng vằn, do đó được xưng là "Kim Tiền Báo".

Cùng màu xám trắng Tuyết Báo khác biệt, mực báo là Kim Tiền Báo màu lông biến dị sinh ra hắc hóa hình cá thể, khắp cả người vì nhất trí ám hắc sắc, nhìn kỹ vẫn hiển đồng tiền ban, cho nên loại này sắc hình cá thể thường bị mọi người xưng là mực báo.

Báo thể năng cực mạnh, thị giác cùng khứu giác linh mãnh dị thường, tính tình cơ cảnh, đã biết bơi, lại giỏi về leo cây, trở thành thói quen về ăn rộng khắp, gan lớn hung mãnh ăn thịt loại. Giỏi về nhảy vọt cùng leo lên, bình thường đơn độc ở lại, ban đêm hoặc rạng sáng, chạng vạng tối ẩn hiện. Thường tại trong rừng đi tới đi lui du đãng, trời sinh tính hung mãnh, nhưng không thương tổn người.

Báo cùng sư hổ khác biệt, bọn chúng khác biệt lớn nhất ngoại trừ hình thể bên ngoài, ngay tại ở tiếng rống.

Sư hổ tiếng rống là thật rống, nhưng báo tiếng rống lại là

Meo

Họ mèo có hai đại loại, nước ngoài xưng là mèo mèo cùng rống mèo.

Lão hổ sư tử năng gầm rú, xưng là rống mèo. Báo săn thuộc về mèo mèo, không thể lớn tiếng gầm rú.

Tạo thành loại này khác biệt nguyên nhân là yết hầu lưỡi xương kết cấu khác biệt, nhưng điểm ấy khác biệt lại không đủ để đưa chúng nó tách rời thành hai khoa, cho nên bọn chúng đều thuộc về cỡ lớn họ mèo động vật.

Đương nhiên, cùng mèo trong treo tiếng kêu khác biệt, báo trong tiếng hô sẽ mang theo một tia khàn giọng trầm thấp hương vị.

Báo cùng mèo đồng dạng, ánh mắt của bọn nó đều có nhìn ban đêm công năng, cho nên dù là Trần Hi thân ảnh bị rừng cây bóng ma che giấu, cái này mực báo vẫn là nhạy cảm phát hiện hẳn.

Làm một đầu đã mở linh trí dã thú, mực báo trí tuệ đã không kém ai, cho nên nó mười phần tinh tường, nếu để cho cái này người còn sống trở về, như vậy ngày thứ hai khẳng định liền sẽ có thành quần kết đội đội trình sát đến đây tìm kiếm nó thân ảnh.

Mà nó, cũng tương một lần nữa bước lên tìm kiếm nơi ở con đường.

Cho nên cơ hồ không có bất cứ chút do dự nào, mực báo bắt thịt toàn thân kéo căng, sau đó liền bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước, thân thể lập tức như là điều hâu mô, lấy cực nhanh tốc độ từ trên đá lớn cướp ra ngoài, lảng không trực tiếp nhào về phía Trần Hi phía sau lưng.

Nhưng mà, ngay tại nó sắp bỏ nhào kia cái bóng người thời điểm, một cái tay lại quỷ dị ra hiện tại nó trước mắt.

Mực báo giật mình, còn chưa tới kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, cái tay kia liền trực tiếp bóp lấy cổ của nó, sau đó tựa như bóp con vịt đồng dạng, cứ như vậy nắm vuốt cổ của nó, đem nó treo ở không trung.

Yêu vật cùng người không đồng dạng, bọn chúng sẽ không học tập nhiều như vậy kỳ diệu khó lường pháp thuật.

Răng nhọn móng sắc liền là bọn chúng có lợi nhất vũ khí, thân thể túi da thì là bọn chúng kiên cố nhất phòng ngự, dù là có trí tuệ, bọn chúng cũng sẽ tiếp tục không ngừng rèn luyện cường hóa thân thể, thuần túy lấy nhục thân đến cùng tu tiên giả đối kháng.

Cho nên khi mực báo bị kèm ở cổ về sau, chân trước bên trên lợi trảo lập tức bắn ra, hung hăng cào hướng về phía cái này một nhân loại cánh tay.

Nhưng mà, khi nó lợi trảo xẹt qua về sau, mực báo mới kinh ngạc phát hiện, mình vô kiên bất tồi lợi trảo thậm chí ngay cả người này làn da đều hoạch không phá.

Mà lúc này, cánh tay kia bên trên truyền lại tới khí lực cũng càng ngày càng lớn, mực báo hô hấp cũng càng ngày càng khó khăn.

Nó chỉ bắt quạ vừa mới khai trí, còn xa xa không có đạt tới không ăn không uống không hô hấp trình độ.

"Meo. . ."

Mực báo gãy dựa lấy phát ra một tiếng tê mình, mà Trần Hi cũng theo nó trên mặt thấy được một tia cầu khẩn thần sắc.

Suy tính một chút về sau, Trần Hi vẫn là thoáng buông lỏng tay ra chỉ, mặc cho mực báo từ trên tay hắn rớt xuống.

"Thôi, lấy Địa Cầu hoàn cảnh, không có tộc đàn truyền thừa, cũng không có đại năng chỉ điểm, người năng tu luyện tới khai trí đã rất không dễ dàng. Người đi đi, hôm nay ta tha cho ngươi khỏi chết, nhưng ngươi cũng muốn nhớ kỹ, về sau chớ có hại người nữa tính mạng."

Nói xong, Trần Hi liền quay người hướng về nơi đến đường đi đi.

Mực báo thấp cúi tại mặt đất, bày ra đề phòng tư thái, nhưng nghe xong Trần Hi về sau, sắc mặt của nó lập tức liền hiện lên một loại nghi ngờ biểu lộ.

Nó đối mặt Trần Hi rồi đi phương hướng, con người quay tròn chuyển, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì cái gì.

Do dự sau một lúc lâu, mực báo lúc này mới giống như là làm ra quyết định gì giống như, co căng liền hướng phía Trần Hi rồi đi phương hướng chạy như điên.

Trần Hi đứng tại đáy vực bộ, đang suy nghĩ phải chăng còn có thêm gần đường có thể trở về.

Lúc này, trong rừng lại truyền đến một trận thật lura thưa thanh âm.

Trần Hi nhìn lại, lại phát hiện con kia mực báo thể mà theo sau!

Mực báo thận trọng đi vào Trần Hi trước mặt cách đó không xa, sau đó đột nhiên tương chân trước uốn lượn, cúi đầu phát ra một trận Miêu Miêu thanh âm.

Trần Hi nghĩ nghĩ, liền hỏi: "Người muốn theo ta đi?"

Nghe vậy, kia mực báo lập tức ngẩng đầu, mười phần nhân cách hóa nhẹ gật đầu, sau đó lại meo meo kêu một tiếng.

"Có ý tứ. . ."

Trần Hi bỗng nhiên nở nụ cười, hỏi: "Người sẽ thu nhỏ sao?"

Mực báo nghiêng đầu, tựa hồ nghe không hiểu Trần Hi ý tứ.

Bất quá nó tựa hồ rất sợ Trần Hi không muốn nó, thế là lại vẫy vẫy meo meo kêu một tiếng, đồng thời còn dùng chân trước trên mặt đất cào mấy lần.

Trần Hi thấy thế, liền trực tiếp ngồi xổm xuống, sau đó đem để tay tại trên đầu của nó.

"Vừa vận niệm niệm thiếu cái tiểu đồng bọn, bộ này Đại Hoang Đoán Thế Công xem như tiện nghi người."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

059 sủng vật

Ngày kế tiếp.

Đội đến tiểu gia hóa mơ màng tỉnh lại thời điểm, mặt trời đã phơi đến cái mông.

Trần Hi ngồi ở trong viện lặng lặng nhìn tạp chí.

Một con màu đen mèo con cuộn thành một đoàn, có chút buồn bực ngán ngẩm tại chân hần vừa đánh lấy ngáp.

Tiểu gia hóa ngồi dậy, sau đó giơ hai tay dụi dụi con mắt.

Bên này tay cũng còn không có buông xuống, bên kia nàng liền đã ồm ồm hô lớn: "Ba ba, ba ba!"

"Ai, ở chỗ này, đến rồi đến rồi!"

Nghe được tiểu gia hóa tiếng la, Trần Hi lập tức liền vút xuống tạp chí trong tay, vội vàng chạy vào trong phòng.

"Ba ba ôm!"

Tiểu gia hóa con mắt đều không mở ra được, hừ lấy một đường nhỏ nhìn Trần Hi một chút về sau, liền vươn ra tay muốn để hần ôm.

"Được rồi, đi, ba ba dẫn người đi rửa mặt." Trần Hi nắm tay đặt ở tiểu gia hóa dưới nách, đưa nàng cao cao từ trên giường giơ lên, sau đó liền ôm nàng đi rửa mặt.

Rửa mặt xong, đánh răng xong về sau, tiểu gia hóa cũng rốt cục thanh tỉnh lại.

Có thể là tối hôm qua nghỉ ngơi quá tốt nguyên nhân, nàng cả người nhìn qua đều có chút tinh thần sáng láng.

Trần Hi cũng còn chưa kịp cho nàng tẩy lần thứ hai mặt, tiểu gia hóa liền đã hứng thú bùng bùng địa chạy ra phòng vệ sinh.

"Ta muốn đi leo núi!"

"Đừng nóng vội, ăn cơm trước. . ."

Trần Hi vội vàng buông xuống khăn mặt đuổi tới, lúc này, tiểu gia hóa lại đột nhiên phát ra một tiếng kinh hô.

"A...! Con mèo nhỏ!"

Con kia mèo đen chính ngồi xổm ở cổng quan sát, một nhìn thấy tiểu gia hỏa hướng phía nó đánh tới về sau, lập tức liền nhảy đến trên giường, né tránh tiểu gia hỏa.

Tiểu gia hỏa nhưng không có nó như vậy nhanh nhẹn, vồ hụt về sau, nhưng cũng không hề từ bỏ, quay đầu liền lại đuổi đi qua.

Nhưng mèo đen lại tựa hồ như cũng không thích bị nàng tới gần, thế là liền nhảy đến đầu giường, ở trên tường dùng sức đập một cái, lập tức từ nhỏ gia hỏa trên đầu bay ra ngoài.

Lúc này, Trần Hi cũng từ trong phòng vệ sinh đi ra.

Hắn nhìn thấy tiểu gia hỏa trông mong nhìn qua mèo đen, mặt mũi tràn đầy đều là khát vọng bộ dáng, thế là liền lập tức quát: "Trở về, để nàng sờ sờ ngươi."

Mèo đen thân hình dừng lại, sau đó mới có hơi bất đắc dĩ dời đến tiểu gia hỏa trước mặt.

Tiểu gia hỏa nửa ngồi xuống tới, ôm mèo đen cười to nói: "Ba ba! Ta thích nó!"

Mèo đen giả dạng lấy muốn nhảy ra, nhưng Trần Hi lại hung hăng tròn mắt nhìn nó một chút, nói ra: "Nhớ kỹ, trước kia là Thiên lão lớn, địa lão nhị, ngươi lão ba, hiện tại là nàng lão đại, ta lão nhị, ngươi lão ba."

"Meo. . ."

Nghe vậy, mèo đen lập tức liền hữu khí vô lực kêu một tiếng, tựa hồ là đang đáp lại Trần Hi.

Tiểu gia hỏa hai tay xoa mèo đen cái cằm, sau đó vỗ vỗ đầu của nó, nhìn xem Trần Hi hỏi: "Ba ba, nó gọi cái gì danh tự nha?"

"Ngô, liền gọi nó mèo to đi."

"Tốt! Mèo to! Về sau ngươi chính là của ta sủng vật á!"

Tiểu gia hỏa có chút kích động đem mèo to ôm sát trong ngực.

Bất quá nàng lại là không có chú ý tới, cái này mèo đen thế mà tại trong ngực nàng lật lên bạch nhãn.

Mèo thiên tính lương bạc, cùng chó là hai thái cực.

Cho nên Trần Hi nghĩ nghĩ, liền đối với nó nói ra: "Ngươi cũng là họ mèo động vật, tạm thời coi như ngươi là mèo đi. Niệm niệm còn nhỏ, ngươi về sau ngoại trừ muốn thường xuyên đi theo bên người nàng chiếu khán nàng, bảo hộ nàng bên ngoài, còn muốn theo nàng chơi. Nàng vui vẻ, ngươi mới có thể vui vẻ, hiểu chưa?"

Nói đến đây, Trần Hi dừng một chút, suy nghĩ một chút sau mới nói bổ sung: "Chớ học mèo như thế ngạo kiều, muốn bao nhiêu học một ít chó nhiệt tình không bị cản trở, ok?"

Mèo to không rên một tiếng, trầm mặc thật lâu.

Trần Hi có chút bất mãn, hung tợn trừng nó một chút về sau, liền uy hiếp nói: "Không vui? Vậy ta lại đi tìm con chó đến bồi nàng chơi thích hơn."

Mèo to bị hù đến.

Nó hiện tại đã nếm đến ngon ngọt, đương nhiên không nguyện ý lại rời đi.

Cho nên cân nhắc một chút về sau, nó vẫn là lựa chọn thỏa hiệp.

Tự tôn cái gì, không trọng yếu nha. . .

Thế là, mèo to liền lè lưỡi tại tiểu gia hỏa khuôn mặt nhỏ nhắn liếm lấy mấy lần, lập tức liền chọc cho tiểu gia hỏa cười ha ha.

. . .

Bởi vì còn muốn đi leo núi, thời gian một ngày hiển nhiên là không đủ, cho nên Trần Hi chỉ có thể tặc gian phòng.

Ăn cơm trưa, hai cha con mang theo một con mèo liền đón xe xuất phát.

Nói là đi leo núi, trên thực tế chân chính đang bò núi cũng chỉ có Trần Hi một cái người.

Tiểu gia hỏa ngồi ở trong ngực hắn, mèo đen thì ngồi ở tiểu gia hỏa trong ngực.

Cái này kỳ quái tổ hợp, cùng nhau đi tới cũng không biết hấp dẫn nhiều ít người lực chú ý.

Muốn biết, quân nhân huấn luyện thường ngày lúc phụ trọng lượng cũng ngay tại mười lăm cân chì phôi, tăng cường huấn luyện lúc mới có thể đạt tới hai mươi cân.

Trần Hi đây là đang bò núi, một cái bốn tuổi đại hài tử tăng thêm một mực mèo, tối thiểu cũng phải có bốn năm mươi cân trọng lượng.

Cho nên đi một đoạn về sau, Trần Hi liền phát hiện có chút không đúng.

Quá làm người khác chú ý!

Nhưng hẳn lại không thể đem tiểu gia hỏa buông ra, để chính nàng đi.

Cho nên suy nghĩ một chút về sau, Trần Hi dứt khoát tăng nhanh bước chân, tại một đám du khách tròn mắt hốc mồm về mặt, thật nhanh hướng phía trên núi đi đến.

Người ở đây nhiều như vậy, chỉ cần hát ra phía dưới du khách, phía trên du khách đương nhiên sẽ không biết hẳn đến tột cùng ôm hài tử đi bao xa.

Tiểu gia hỏa thuần túy là đồ cái mới mẻ, đối phong cảnh ngược lại là không có cái gì đặc biệt hứng thú, cho nên Trần Hi trực tiếp liền mang nàng ngồi lên thùng tới kim đỉnh xe cáp.

Nghe được muốn ngồi xe cáp, tiểu gia hỏa một bắt đầu còn hưng phấn cái không được, nhưng chân chính ngồi lên về sau, nàng lại cảm thấy có chút sợ hãi.

Xe cáp cùng máy bay cũng không đồng dạng, không gian tiểu không nói, động về sau, xe kia toa cũng là một mực lay động không ngừng.

Tiểu gia hỏa ngồi ở Trần Hi bên cạnh, do do dự dự nhìn thoáng qua xe cáp phía dưới rừng cây, lập tức liền bị dọa đến chui vào Trần Hi trong ngực, sau đó nhỏ giọng nói ra: "Ba ba, chúng ta muốn ngồi bao lâu a? Ta không muốn ngồi. . ."

Điểm ấy Trần Hi ngược lại là không nghĩ tới, hẳn còn vẫn cho là tiểu gia hỏa không sợ cao đâu, thế là vội vàng đem tiểu gia hỏa thật chặt kéo, ôn nhu an ủi: "Ngoan, đừng sợ, người như thế sợ cao, kia ba ba về sau liền không có biện pháp mang người thượng thiên chơi nha."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức lắc đầu, lớn tiếng nói ra: "Ta không sợ, ta muốn thượng thiên chơi!"

Nói xong, nàng liền muốn giả trang ra một bộ rất có dũng khí bộ dáng, lắc lắc cái đầu nhỏ nhìn về phía ngoài cửa sổ một chút.

Nhưng theo sát lấy, nàng lại bị phía ngoài độ cao dọa cho nhảy một cái, vội vàng chui về Trần Hi trong ngực không còn dám thò đầu ra.

Trần Hi sờ lên đầu của nàng, cười nói: "Tốt, có ba ba ở đây, đừng sợ."

Kim đỉnh đường cáp treo toàn trường 1164 mét, cho nên cũng là ngồi không được bao lâu.

Hạ xe cáp, tiểu gia hỏa hào hứng rõ ràng thấp xuống không ít, hiển nhiên là có tâm lý bóng ma.

Đời Minh Chu Nguyên Chương thứ hai mươi một tử Chu Mô hết lòng tin theo Phật giáo, ban thưởng Hoàng Kim 300 0 lượng, tại núi Nga Mi chỗ cao nhất tu kiến đại Nga Sơn Kim điện, bởi vì Kim điện ngôi, trụ, cửa, linh đều là đồng chất thối kim, dưới ánh mặt trời chiếu sáng, kim quang xán lạn, cho nên tục xưng kim đỉnh.

Chân chính Kim điện bị hủy bởi nhiều năm trước trận kia náo động, cho nên hiện tại Kim điện là một lần nữa chữa trị sau hiện đại kiến trúc, cũng không phải là một mực lưu truyền xuống cổ kiến trúc.

Kim đỉnh phong cảnh quả thật rất đẹp, mệnh mang mệnh mệnh Vân Hải giống như tuyết trắng nhưng thâm giương trải tại bình địa tuyến thượng, tron bóng dày nhuận, vô biên không bờ. Sơn Phong lóe sáng lúc, Vân Hải phiêu tán lái đi, quần phong chúng linh biến thành từng tòa Vân Hải bên trong đảo nhỏ.

Sau đó, Trần Hi tại Thập Phương Phổ Hiền Bồ Tát kim tượng trước cho tiểu gia hỏa đập một tấm hình.

Trong tấm ảnh, niệm niệm ôm mèo to, cười phá lệ ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

060 người tốt

Lại lại ngâm một lần suối nước nóng về sau, trận này lữ hành cũng kém không nhiều sắp tiếp cận hồi cuối.

Giữa trưa ngày thứ hai, đang lúc Trần Hi thu thập đồ vật chuẩn bị mang niệm niệm về thành đô thời điểm, Lâm Huyền điện thoại tới.

Từ khi ngày đó cứu trở về Lâm Huyền về sau, Trần Hi liền rút cuộc không cùng Lâm Huyền đã gặp mặt, thiếu com của nàng cũng một mực không có cơ hội bổ sung.

Đến hiện tại tính toán đầu ra đẩy cũng mới qua không đến thời gian một tuần, nhưng Trần Hi lại phảng phất đã qua thật lâu, đến mức hần xong hoàn toàn không có pháp từ Lâm Huyền ngữ khí nghe ra nàng lại bất luận cái gì không thích hợp địa phương.

Thế nhưng là, nàng càng là biểu hiện bình thường, Trần Hi lại càng cảm giác nàng có chút không đúng. . .

"Gần nhất đang bận cái gì đâu?"

"Mang niệm niệm tại thành đô chơi đâu, thế nào?"

"Thành đô? Ngày mai sẽ phải diễn tập, ta nghĩ đến hần là thông báo tiếp người một tiếng, nhưng tuyệt đối đừng quên chuyện này, Phương Lôi chỉ xứng một cái hoa đồng một cái giới đồng, nếu như người bên này như xe bị tuột xích, nàng coi như thật muốn bắt mù."

"Yên tâm, chúng ta đã chuẩn bị trở về tới."

Trần Hi một bên gọi điện thoại, một bên nhìn xem tại trong viện cùng mèo to chơi bịt mắt trốn tìm tiểu gia hỏa.

"Được, vậy ta liền không cảm ràm, ngày mai gặp đi."

"Ngày mai gặp."

Cái gọi là bịt mắt trốn tìm, cũng không phải chơi trốn tìm, mà là thật đang bịt mắt trốn tìm.

Tiểu gia hỏa chạy, mèo to truy.

Cũng là vì khó mèo to, mỗi khi muốn đuổi kịp thời điểm, tiểu gia hỏa liền sẽ lấy một cái linh xảo chuyển biến, sau đó mèo to liền phải cố ý giả vờ không kịp chuyển biến bộ dáng, một mạch xông về phía trước, chọc cho tiểu gia hỏa đứng ở bên cạnh khanh khách cười lớn.

"Tốt, niệm niệm, đừng đùa, chúng ta nên trở về thành đô rồi."

Trần Hi đi đến trong viện, từ phía sau lưng đem tiểu gia hỏa bế lên, sau đó nâng nàng liền hướng bên ngoài đi.

Mèo to thấy thế, lập tức lấy một cái cú sóc chính xác nhảy tới Trần Hi trên bờ vai, sau đó liền ngoan ngoãn ghé vào Trần Hi trên vai đánh lên chộp mắt tới.

Lại về Trung Hải trước đó, hần nhưng phải để tiểu gia hỏa cùng Trương thâm nói tiếng gặp lại mới là.

Trương thâm Wechat hần đã thấy được, bất quá không dám về. . .

Mà Trương thâm về sau cũng không có lại cho hần gọi điện thoại, cho nên Trần Hi trong lòng có chút thấp thỏm, sờ mơ hồ Trương thâm ý nghĩ.

Mặc dù trong lòng đang do dự, bất quá Trần Hi dưới chân cũng không có ngừng.

Lui phòng về sau, hần liền mang theo tiểu gia hỏa trực tiếp ngồi lên lái hướng thành đô xe buýt.

Hết thấy chờ gặp qua Trương thâm rồi nói sau.

Trở lại thành đô thời điểm, thời gian cũng mới vừa tới hai giờ chiều, thế là Trần Hi liền tại trên mạng dự định vé máy bay.

Vì không nghĩ đến gia thời điểm quá muộn, cho nên hần đem vé máy bay đặt trước tại xuống buổi trưa bảy giờ hai mươi.

Mà cái này một lần, hần mua là khoang hạng nhất.

Trong thẻ còn có hơn mười vạn, cho nên vì để cho tiểu gia hỏa cao hứng, hần hoa lên tiền đến thẻ nhưng là không có chút nào lại nương tay.

Nhưng mà, tại mua vé máy bay về sau, Trần Hi lúc này mới giống như là nghĩ đến cái gì giống như, cau mày nhìn thoáng qua tiểu gia hỏa trong ngực mèo to.

Súng vật là không thể lên phi cơ, mà làm súng vật gửi vận chuyển đầu tiên liền muốn đi mở kiếm dịch chứng minh, sau đó đem nó chứa ở súng vật chuyên dụng hàng không trong rương ngẫu nhiên vận chuyển.

Ngẫm lại cũng cảm thấy phiền phức, cho nên Trần Hi liền nhìn mèo to một chút, suy nghĩ gia hỏa này đã như vậy linh quang, hẳn là có biện pháp vụng trộm vượt qua kiểm an thông đạo mới là.

Chỉ cần nó năng thông qua kiểm an, đến lúc đó liền có thể đem nó chứa ở trong túi du lịch mang lên máy bay.

...

Ra nhà ga, Trần Hi liền dẫn tiểu gia hỏa cùng mèo to đón xe thẳng đến Vũ Hầu từ đường cái 26 số 2 viện.

Hôm nay là thứ năm, cho nên Tạ Bình Lâm cùng Thái Thực Cầm đều không ở nhà, Trương thẩm một cái người ở nhà mang tôn nữ.

"Nãi nãi! Nãi nãi! Nhanh mở cửa, chúng ta trở về á!"

Trần Hi dùng tiểu gia hỏa thân thể ngăn trở mình, sau đó phái nàng đến gõ cửa.

Cửa rất nhanh liền mở.

Trương thẩm nhìn thoáng qua tiểu gia hỏa, sau đó lại liếc mắt nhìn giấu ở sau lưng nàng Trần Hi, không khỏi hừ lạnh một tiếng, tế đoái đạo: "Có gan lớn a, ngay cả ta điện thoại đều không tiếp."

Nói xong, nàng liền trực tiếp quay người trở về nhà bên trong.

Trần Hi thấy thế, lập tức buông xuống tiểu gia hỏa, sau đó vỗ vỗ phía sau lưng nàng, ra hiệu nàng mau cùng đi lên.

Tiểu gia hỏa minh bạch Trần Hi ý tứ, thế là vội vàng chạy vào trong phòng, chờ đến Trương thẩm ngồi vào trên ghế sa lon về sau, liền lập tức ghé vào nàng trên đùi.

"Nãi nãi! Ta rất nhớ ngươi a!"

Trần Hi tại cửa ra vào do dự một chút, lúc này mới vào phòng.

Trong phòng, Trương thẩm ôm tiểu gia hỏa ngồi ở trên ghế sa lon, tiểu gia hỏa thì không ngừng thay Trần Hi nói lời hữu ích, để Trương thẩm không nên tức giận.

Trương thẩm vẻ mặt ôn hòa cùng tiểu gia hỏa nói chuyện, nhưng nhìn thấy Trần Hi sau khi đi vào, nàng nhưng lại hung hăng trợn mắt nhìn Trần Hi một chút, sau đó mới có hơi tức giận nói ra: "Còn không mau ngồi."

"Ai ai, tốt."

"Ngươi cùng ta nói thực ra, kia 180 vạn đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi lấy ở đâu nhiều tiền như vậy?"

Trương thẩm là cái thứ nhất nhìn thấy Trần Hi người, tự nhiên biết hẳn có bao nhiêu cân lượng.

Thật không nghĩ đến nàng trước đây chân mới rời đi Trung Hải, chân sau Trần Hi liền ôm 180 vạn theo tới.

Cướp ngân hàng đâu đây là?

Nghe vậy, Trần Hi lập tức nguyên một biểu lộ, hết sức nghiêm túc nói ra: "Là như vậy. . . Ngai cũng biết, ta trước kia học máy tính, tốt nghiệp về sau cũng vẫn đang làm nghề này. Đoạn thời gian trước ta không phải cùng mấy cái đồng học tiểu tụ một chút không? Sau đó bọn hắn liền kéo ta nhập cổ phần, cùng một chỗ khai phát một cái mới phần mềm, ngai cũng biết hiện tại internet mới là nhất kiếm tiền ngành nghề, cho nên. . . Trước đó không có cùng ngai nói, là bởi vì việc này còn không thành đâu. . ."

Trần Hi ý vào Trương thẩm không hiểu internet, đi lên liền là dừng lại mò mẫm linh tinh.

Trương thẩm nghe nửa ngày, gặp hắn nói y theo đáng đáp, cũng liền có chút tin tưởng hắn.

Dù sao, mấy năm này cùng internet có liên quan hết thấy đều quá thâm nhập lòng người.

Thế là suy tính một chút về sau, Trương thẩm lúc này mới trịnh trọng nói ra: "180 vạn nhiều lắm. Nếu như ngươi thật phải cho ta lĩnh lương, như vậy bốn năm liền hai mươi vạn, tăng thêm trước ngươi cho ta 5 vạn, hai mươi lăm không sai biệt lắm. Ngươi cái này hải từ lời ít tiền cũng không dễ dàng, chờ ta một chút, ta đưa thẻ cho ngươi."

Nói xong, Trương thẩm liền nhớ lại thân đi lấy thẻ.

Thấy thế, Trần Hi lập tức ra hiệu tiểu gia hóa tới.

Đợi đến niệm niệm bỏ qua đến về sau, hắn một thanh quơ lấy tiểu gia hóa, sau đó đứng lên thân thể liền hướng ngoài phòng chạy tới, một bên chạy còn một bên nói: "Ngài nếu là không nhận lấy tiền này, vậy cũng đừng trách chúng ta về sau cũng không tới nữa!"

Hắn sau khi nói xong, tiểu gia hóa còn lập tức phụ họa nói: "Đúng! Không tới! Ta cũng không tới!"

Trương thẩm đứng tại trong phòng khách, gặp bọn họ hai thái độ kiên quyết như thế.

Do dự một chút, đành phải nặng nề thở dài một hơi, nói ra: "Người hắn là biết, những năm này ta cho các người mang hài tử, không phải là vì tiền. . ."

"Ta biết!"

Trần Hi thật nhanh đánh gãy Trương thẩm, vội vàng nói: "Đã không phải vấn đề tiền, kia liền càng hắn là nhận, bởi vì đây không phải tiền lương, mà là ta một mảnh hiếu tâm! 180 vạn không nhiều, không dỗi gạt ngài nói, lần này ta hết thầy kiếm lời năm trăm vạn, hiện tại cũng còn thừa lại hơn ba trăm vạn đâu."

Nghe vậy, Trương thẩm ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua Trần Hi.

Qua sau một lúc lâu, nàng mới nặng nề thở dài một hơi, một lần nữa ngồi về trên ghế sa lon.

...

Thành đô sân bay.

Trần Hi ôm tiểu gia hóa ngồi ở khoang hạng nhất khách quý phòng chờ máy bay, mèo to thì đã chạy ra ngoài quan sát địa hình.

"Ba ba, vì cái gì nãi nãi không đòi tiền a?"

"Bởi vì nãi nãi là người tốt."

Tiểu gia hóa nghĩ nghĩ, đột nhiên nhếch miệng cười nói: "Vậy ta cũng muốn cùng nãi nãi đồng dạng làm người tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

061 đón tiếp

Trung Hải.

Máy bay hạ cánh, Trần Hi liền ôm tiểu gia hóa bước nhanh đi tại xuất trạm trên đường.

Mèo to đoán chừng bị giam có chút khó chịu, không ngừng tại trong bọc giấy dựa lấy.

Ngắm lại cũng thế, từ thành đô bay Trung Hải làm sao cũng phải muốn ba, bốn tiếng, nó một mực bị giam tại trong bọc ngay cả hô hấp đều có chút khó khăn, nếu không phải Trần Hi thả ra một tia chân nguyên cho nó luyện hóa, đoán chừng gia hỏa này đã sớm chết vì kìm nén đến khó chịu, muốn bắt đầu tạo phản.

Cho nên đến xuất trạm miệng, Trần Hi liền vội vàng đem nó tung ra ngoài.

Khóa kéo lúc này mới vừa mới lòi ra một đầu khe hẹp, mèo to liền đã không kịp chờ đợi từ trong bọc chui ra.

Sau đó, nó nhảy đến trên mặt đất, lập tức liền giống chó đồng dạng điên cuồng giật lên thân thể.

"Mèo to vất vả người á!"

Tiểu gia hóa đem mèo to kéo, mèo to thì mới lạ đánh giá bốn phía.

Lúc này, một cái thanh âm quen thuộc lại đột nhiên truyền tới.

"Trần tiên sinh, ngài trở về rồi?"

Trần Hi theo tiếng kêu nhìn lại, thỉnh thoảng nhìn thấy Ninh Trọng Quốc đột nhiên ra hiện tại một bên, không khỏi cũng có chút nghi ngờ hỏi: "Ninh tiên sinh, trùng hợp như vậy?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lại cười ha ha, nói: "Không phải xảo, ta là tới chuyên môn cho ngài bày tiệc mời khách."

"Cho ta đón tiếp? Người làm sao biết ta ngồi cái nào chuyển bay?"

"Ta có một cái lão bằng hữu là công ty hàng không lão lãnh đạo, ngài đi ngày đó ta liền đã cùng hắn bắt chuyện qua, để hắn cần phải cho ta biết ngài trở về tin tức. Không phải sao, ngài bên kia vừa mới lên máy bay, ta bên này liền nhận được tin tức chạy tới."

Nghe vậy, Trần Hi đành phải bắt đầu nói ra: "Mọi người cũng coi là người quen cũ, người cũng không cần khách khí như vậy nữa."

"Không không không, ngài ngoại trừ là ân nhân cứu mạng của ta, hiện tại càng là lão Trương ân nhân cứu mạng, có cái gì nhu cầu ta đương đã muốn đi theo làm tùy tùng vì ngài phục vụ mới là. . ."

Trần Hi có chút im lặng, bất quá vẫn là không có cự tuyệt Ninh Trọng Quốc mời, trực tiếp ngồi lên hắn xe.

Trên thực tế, Ninh Trọng Quốc điểm này tiểu tâm tư hắn lại làm sao không biết?

Bất quá đôi này Trần Hi tới nói cũng không phải chuyện gì xấu, cho nên hắn tự nhiên cũng không có khả năng cự người tại ngàn dặm bên ngoài.

Lên xe, Trần Hi hỏi tới Trương Gia Đức tình hình gần đây, Ninh Trọng Quốc lập tức giải thích nói: "Nhờ có có ngài, lão Trương đã khỏi hẳn. Bất quá, trong lòng của hắn vẫn còn có chút không có biện pháp tiếp nhận sự thật này, cho nên trong khoảng thời gian này đều tự giam mình ở trong nhà, ta đi thăm viếng hắn mấy lần đều ăn bế môn canh, hiện tại cũng chỉ có thể cầu nguyện hắn năng nhanh lên đi ra bóng ma. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc không khỏi thật dài thở dài một hơi, nói ra: "Không nghĩ tới a, bệnh của hắn rõ ràng đều là chí xa làm ra. . . Cũng không biết kia tiểu tử là từ đâu mà học được tà môn ma đạo, thể mà lại dùng tại cha mình trên thân, quả nhiên là y quan kiêu kính, đáng sợ đáng sợ."

"Tám kia chí xa hiện tại thể nào?"

"Lão Trương cùng hắn cuối cùng phụ tử một trận, tự nhiên cũng không có khả năng muốn hắn mệnh, cho nên cuối cùng vẫn là cho hắn một khoản tiền, đem hắn đuổi đến nước ngoài, không bao giờ cho phép hắn trở về nước. . ."

"Gia môn bất hạnh."

Nghe vậy, Trần Hi cũng là có chút cảm khái lắc đầu, sau đó cúi đầu nhìn thoáng qua trong ngực tiểu gia hỏa về sau, trong lòng đối với giáo dục nhận biết cũng càng thêm khắc sâu rất nhiều.

Xe rất nhanh liền đi tới Khang cư cư xá.

Ninh Trọng Quốc tại cùng Trần Hi khách sáo mấy câu về sau, liền quả quyết phân phó lái xe lái xe rời đi.

Cái này một điểm ngược lại để Trần Hi hơi nghi hoặc một chút.

Hắn còn tưởng rằng Ninh Trọng Quốc sẽ đưa ra thỉnh cầu gì, không nghĩ tới cuối cùng lại không hề nói gì.

Chẳng lẽ lại hắn thật xa đi một chuyến, thật sự chính là chuyên đến đón mình?

Có cần thiết này sao?

Trần Hi một bên tự hỏi, một bên ôm tiểu gia hỏa đi vào cư xá.

Đợi đến bọn hắn sau khi về đến nhà, tiểu gia hỏa liền đem mèo to giờ lên trước mặt, thỉnh thoảng đối với nó nói ra: "Mèo to, nhìn, chúng ta tốt á! Về sau đây chính là nhà của người á!"

Nói xong, nàng liền hứng thú bưng bưng đặt ôm mèo to chạy vào phòng khách, sau đó trực tiếp mở ti vi tìm lên phim hoạt hình tới.

"Mèo to, ta mời người nhìn phim hoạt hình!"

"Meo."

. . .

Ngày kế tiếp.

Bởi vì buổi chiều muốn diễn tập, ngày mai còn muốn tham gia hôn lễ, cho nên Trần Hi liền đem tiểu gia hỏa ngày nghỉ kéo dài đến Hậu Thiên.

Ăn xong điểm tâm, Trần Hi ngay tại rửa chén, tiểu gia hỏa lại ôm mèo to hứng thú bưng bưng địa chạy tới, sau đó vui vẻ nói ra: "Ba ba, ta muốn dẫn mèo to đi ra ngoài chơi!"

"Ủm? Người muốn đi chỗ nào chơi?"

"Ngay tại trong viện chơi!"

"A, vậy thì tốt, người đợi ta một chút, ta cùng người đi."

Trần Hi nhẹ gạt đầu, đang chuẩn bị đem rửa sạch bát bỏ vào bát tủ lúc, tiểu gia hỏa lại cười thầm, quay đầu liền ôm mèo to hướng phía cổng chạy tới.

"Ai, đừng có chạy lung tung!"

Trần Hi cầm bát vội vàng đuổi theo ra phòng bếp.

Nhưng tiểu gia hỏa nhưng căn bản không nghe, như một làn khói liền chạy tới cửa chính, sau đó đệm lên mũi chân liền muốn mở cửa.

Thấy thế, Trần Hi cũng không tốt ngăn cản nàng, thế là đành phải hướng phía mèo to hô: "Mèo to, xem trọng nàng, tuyệt đối đừng để nàng ra cư xá!"

Có mèo to bồi tiếp, tiểu gia hỏa tại trong khu cư xá hẳn là cũng sẽ không ra chuyện gì, cho nên Trần Hi cũng là không nóng nảy, chuẩn bị đem phòng bếp thu thập xong lại đi ra theo nàng chơi.

Tuy nói hài tử còn nhỏ, nhưng cũng hầu như đến cho nàng một điểm tự do không gian không phải?

Bất quá nói đi thì nói lại, niệm niệm trước kia nhưng ngoan, chưa hề cũng sẽ không mình chạy ra cửa.

Thế nhưng là. . .

Cái này mèo to vừa mới đến không có một ngày, niệm niệm liền mang theo nó chạy ra ngoài.

Chẳng lẽ muốn bị cái này mèo to cho làm hư rồi?

Trần Hi một bên rửa chén một bên suy nghĩ, có phải hay không nên cảnh cáo một chút nó.

Mèo to trí lực tuy cao, nhưng dù sao vẫn là dã thú, lại tăng thêm nó những năm này một mực trốn ở trên núi tu luyện, cho nên tâm tính đơn thuần cùng niệm niệm không sai biệt lắm.

Trải qua cái này hai ngày ở chung về sau, nó ngược lại là cũng càng ngày càng nghe niệm niệm lời nói.

Lại nói niệm niệm chạy xuống sau lầu, liền trực tiếp mang theo mèo to đi trong tiểu khu nhi đồng hoạt động khu.

Cái này nhi đồng hoạt động khu vốn chỉ là một khối đất trống, ngay lúc đó cư ủy hội còn không có giải tán, mọi người gặp trong khu cư xá hài tử càng ngày càng nhiều, liền tổ chức tất cả hộ gia đình cùng một chỗ kiểm tiền, mỗi gia ra cái hơn mười khối, liền đem nơi này cho cái tạo thành nhi đồng hoạt động khu.

Mà cái gọi là nhi đồng hoạt động khu, trên thực tế cũng chỉ có một cái thang trượt cùng ba cái đu dây.

Về sau đường đi xử lý nghe nói chuyện này, liền do bọn hắn xuất tiền cho cư xá mua được mấy cái ngoài trời máy tập thể hình, đem khối này đất trống triệt để biến thành cư xá trọng yếu hưu nhân nơi chốn.

Tiểu gia hỏa ôm mèo to đi vào thang trượt bên cạnh, cái này thang trượt nhưng không có nhà trẻ thang trượt như thể tinh xảo xinh đẹp, thậm chí còn có rất nhiều bộ phận đều đã rơi mất sơn, nhưng tiểu gia hỏa lại là tuyệt không ghét bỏ, ôm mèo to liền bò lên.

Nàng đứng xếp hàng đợi đến phía trước cái kia hài tử bình an sau khi hạ xuống, lúc này mới ngồi vào thang trượt miệng, sau đó ôm mèo to hưng phấn tuột xuống.

Trượt một lần kỳ thật cũng liền vài giây đồng hồ đáng vẽ, bất quá tiểu gia hỏa cũng rất thích chơi, cho nên lập tức liền đứng lên, chuẩn bị một lần nữa xếp hàng lại chơi một lần.

Nhưng đúng lúc này, nàng đằng sau cái kia hài tử tựa hồ cũng không có chú ý tới nàng, thế là trực tiếp liền vọt xuống tới, hai chân một chút liền đá vào tiểu gia hỏa trên bàn chân.

Tiểu gia hỏa bị hấn như thế va chạm, lập tức liền đã mất đi cân bằng, cả người lập tức liền trùng trùng hướng xuống đất nhào ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

062 không thương

Biến cố đột nhiên xuất hiện để tiểu gia hòa lập tức liền đã mất đi cân bằng, tiểu thân bản lập tức liền trùng trùng hướng xuống đất nhào xuống dưới.

Bởi vì nàng hai tay ôm mèo to, cho nên không có biện pháp dùng tay chống đất.

Mất thấy mình liền muốn ngã trên mặt đất, tiểu gia hòa lại không yên lòng trong ngực mèo to.

Cho nên bản năng có chút cung lên thân thể, sợ mình ngã xuống sau sẽ đem mèo to đè hỏng.

Phanh

Một tiếng vang trầm về sau, tiểu gia hòa trùng điệp té lăn trên đất, hơn nữa còn là mất hết mặt mũi trước.

Bất quá còn tốt chính là, mèo to chung quy là yêu vật.

Cho nên tại sau cùng khẩn yếu quan đầu, mèo to đột nhiên từ nhỏ gia hòa trong ngực nhảy lên một cái, sau đó dùng thân thể đệm ở nàng trên mặt, lúc này mới không về phần để tiểu gia hòa té ra cái đầy mặt nở hoa.

Tiểu gia hòa nằm rạp trên mặt đất, đầu thì đệm ở mèo to trên thân thể.

"Mèo to!"

Sau khi tỉnh hồn lại, nàng cũng chú ý không lên đau, lập tức liền ngồi dưới đất đem mèo to một lần nữa kéo vào trong ngực.

Tại tiểu gia hòa trong lòng, mèo to so với nàng còn muốn nhỏ, cho nên liền nên từ nàng đến chiều cổ mèo to!

Tiểu gia hòa có chút khản trương nhìn một chút mèo to tình trạng, thấy nó tựa hồ cũng không có vấn đề gì về sau, liền ôm mèo to muốn đứng lên.

Nhưng nàng mới vừa mới giật giật chân, chỗ đầu gối lại đột nhiên lập tức truyền đến một cỗ toàn tâm đau.

Tiểu gia hòa cúi đầu nhìn lại, mới phát hiện mình chân trái đầu gối vị trí đã nát phá da, máu tươi còn tại không ngừng chảy ra, nhìn qua mười phần nghiêm trọng.

Máu tươi hòa với tro bụi bám vào trên đầu gối của nàng, kia Diễm Hồng vết máu tại nàng bạch bạch màu da phụ trợ dưới, lộ ra phá lệ chướng mắt.

Mèo to gặp nàng bị thương, thế là lập tức từ trong ngực nàng nhảy ra ngoài, sau đó hướng phía tiểu gia hòa sau lưng cái kia tiểu nam hài bày ra tấn công tư thế.

"Meo!"

Mèo to nhảy đến trên mặt đất, chân trước kê sát đất, chân sau hơi cong, toàn thân lông tơ lập tức lóe sáng.

Ánh mắt nó gắt gao nhìn chăm chăm tiểu nam hài, có chút nhe răng trợn mắt, phát ra thanh âm cũng có chút trầm thấp khàn khàn.

Nếu không phải Trần Hi nghiêm lệnh cấm chỉ nó lại biến về nguyên hình, sợ là nó đã sớm biến thân nhào tới!

"Mèo to! Không được dọa người!"

Tiểu gia hòa xem xét nó cái này tư thế, lập tức liền đưa tay đè xuống mèo to phía sau lưng, kéo lấy nó về tới bên cạnh mình, sau đó túm mèo to cho thật chặt ôm vào trong lòng.

Tiểu nam hài tựa hồ bị mèo to đáng vẻ hù dọa, đứng tại chỗ một cử động cũng không dám.

Mèo bình thường sẽ không công kích người, nhưng nếu như nó thật khởi xướng điên đến cắn người thời điểm, nhưng so sánh chó lợi hại hơn nhiều.

Mà lúc này, gia trưởng của hắn cũng nhìn thấy tình huống bên này, thế là vội vàng chạy tới đem tiểu nam hài cho bảo hộ ở sau lưng.

Tiểu nam hài gia trưởng là cái cùng Trương thâm niên kỳ không kém bao lớn bác gái.

Hắn tựa hồ rất là sợ hãi mèo to, lập tức liền sợ hãi rụt rè đem nửa bên thân thể đều giấu ở bác gái sau lưng.

Bác gái nhìn một chút tiểu nam hài, sau đó lại nhìn một chút niệm niệm.

Đương nàng nhìn thấy niệm niệm trên đầu gối thương thế về sau, tựa hồ lập tức liền minh bạch vừa rồi phát sinh cái gì.

Thế là, bác gái một thanh nắm chặt tiểu nam hài lỗ tai, đem hắn từ phía sau mình kéo ra ngoài, sau đó hướng phía hắn quát lớn: "Thôi tiểu tử, còn không mau cùng muội muội xin lỗi!"

Nghe được bác gái quát lớn về sau, tiểu nam hài tựa hồ cũng minh bạch sai lầm của mình, thế là liền cúi đầu nhỏ giọng nói ra: "Thật xin lỗi, muội muội. . ."

"Chưa ăn cơm sao? To hơn một tí!"

Tiểu nam hài bị bác gái tiếng rống giật nảy mình, do dự một chút về sau, hắn mới mang theo một chút tiếng khóc hô: "Thật xin lỗi!"

Nghe vậy, niệm niệm lại là ngọt ngào cười một tiếng, mười phần rộng lượng nói ra: "Nãi nãi, không quan hệ, không trách ca ca."

Nhưng nàng sau khi nói xong, khuôn mặt nhỏ lại là lại nhìn không được nhịu một cái, trên đầu gối không ngừng truyền đến đau đớn đều đặn nàng có chút đứng không yên.

Bác gái gặp nàng kia khó chịu bộ dáng, lập tức liền ngồi xổm ở trước mặt nàng, ân cần hỏi han: "Tiểu muội muội, nhà ngoại ở đâu? Ta đến tiễn ngoại về nhà đi, ngoại yên tâm, chờ một lúc ta liền đập nát cái móng của hắn bảo thù cho ngoại!"

Niệm niệm lắc đầu, vội vàng nói: "Nãi nãi ngoại không nên đánh ca ca, ta không sao, ta có thể mình về nhà, nhà ta ngay tại chỗ ấy."

Tiểu gia hỏa quay người chỉ chỉ sau lưng, sau đó lại liếc mắt nhìn trên đầu gối của mình thương thế, lúc này mới hướng phía bác gái chăm chú tiếp tục nói ra: "Ta muốn về nhà, nãi nãi gặp lại."

Nói xong, nàng liền quay người hướng về nơi đến đường đi đi.

Nàng đi rất chậm, đầu gối tổn thương không để cho nàng dám trên phạm vi lớn nhấc chân, cho nên chỉ có thể một bước một bước hướng ra phía ngoài chuyển.

Bác gái gặp nàng kia đáng thương hề hề bộ dáng, lập tức liền giận không chỗ phát tiết, kéo qua tiểu nam hài lỗ tai liền hướng hắn rống to: "Ta để ngoại khi dễ người, ta để cho người ta khi dễ người!"

Vừa nói, bác gái còn một bên dùng tay không ngừng quạt tiểu nam hài cái móng.

Tiểu nam hài bị đau khóc rống lên, hô: "Ta không phải cố ý. . ."

. . .

Niệm niệm thận trọng hướng gia chuyển, bởi vì chỉ là nát phá da, cho nên trên đầu gối cũng không có lưu quá nhiều huyết.

Bất quá loại kia đau xác thực thực sự đau.

Đau nàng đều có chút đi không được đường.

Tiểu gia hỏa cũng không biết mình vì cái gì không khóc.

Tóm lại, nàng hiện tại trong đầu không sai biệt lắm đã là một mảnh trống không.

Chỉ còn lại có một cái ý niệm, muốn về nhà.

Nàng chậm rãi xuyên qua trong rừng đường nhỏ, sau đó trở lại cư xá chủ đạo bên trên.

Đối diện chính là nàng gia, tiểu gia hỏa đứng tại ven đường, thận trọng nhìn một chút chi phối, lúc này mới một bước một bước hướng phía bên kia dời đi qua.

Bỗng nhiên.

Trần Hi thân ảnh ra hiện tại đơn nguyên dưới lầu.

Theo sát lấy, tiểu gia hỏa liền cảm giác mình giống như là đột nhiên bay lên đồng dạng.

Trước mắt nàng cảnh tượng tựa như phim truyền hình hình tượng bị ấn tiến nhanh đồng dạng, thật nhanh hoán đổi, trong lỗ tai thì tất cả đều là ô ô tiếng rít.

Đội nàng lại bình tĩnh lại tới thời điểm, mới phát hiện mình đã về tới trong nhà.

"Phát sinh chuyện gì."

Trần Hi ngồi vào trên ghế sa lon, sau đó đem tiểu gia hỏa đặt nằm ngang trên đùi của mình, sau đó mặt không thay đổi nhìn về phía mèo to.

Mèo to bị hù dọa.

Nó là dã thú, hơn nữa còn là khai trí cảnh yêu vật, cho nên đối khí tức cùng nguy hiểm phá lệ miễn cảm.

Trần Hi trên thân đột nhiên bạo phát đi ra nồng đậm sát khí, lập tức liền dọa đến toàn thân nó lông tóc đều dựng lên, toàn bộ thân thể đều lộ ra phải lớn hơn một vòng.

"Ba ba, ta không sao, ta không thương!"

Tiểu gia hỏa tựa hồ cảm thấy Trần Hi dị dạng, thế là liền đưa thay sờ sờ Trần Hi mặt.

Ngón tay của nàng có chút Băng Băng, so Trần Hi trên mặt nhiệt độ muốn thấp hơn rất nhiều.

Trần Hi cảm giác được tiểu gia hỏa động tác, thế là liền cúi đầu nhìn nàng một cái, cũng đưa thay sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, sau đó đem nhẹ tay nhẹ đặt ở tiểu gia hỏa trên đầu gối.

"Nói cho ba ba, ai khi dễ ngươi rồi?"

Nói chuyện đồng thời, Trần Hi thể nội chân nguyên như là lũ quét cuốn tới trào lên mà ra, tiểu gia hỏa trên đầu gối thương thế lập tức liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu khôi phục.

Nhưng mà, nghe tới Trần Hi về sau, tiểu gia hỏa lại lắc đầu, thấp giọng nói ra: "Ca ca không có khi dễ ta, hấn không phải cố ý đụng vào ta, ba ba ngươi không nên đánh ca ca."

"Quả nhiên là ngoài ý muốn?"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi nhú mày, quay đầu nhìn mèo to một chút.

Mèo to thấy thế, lập tức "Meo" kêu một tiếng.

Vì sợ Trần Hi nghe không hiểu, nó còn thật nhanh gật đầu.

Năm phút sau.

Đội đến Trần Hi lấy tay ra thời điểm, tiểu gia hỏa đầu gối đã hoàn toàn khôi phục.

Bắp chân của nàng trơn bóng như Bạch Ngọc, tựa hồ liền chưa hề nhận qua tổn thương đồng dạng.

Tiểu gia hỏa nghi ngờ gãi gãi đầu gối của mình, lại phát hiện mình giống như là chưa hề nhận qua tổn thương đồng dạng, ngoại trừ đầu gối còn có chút ngứa bên ngoài, đã cảm giác không thấy bất luận cái gì đau.

Nàng còn nhỏ, cho nên mình cũng không biết trước mắt đã phát sinh hết thảy thậm chí có thể được xưng thần tích!

Bất quá nàng lại biết, là ba ba chữa khỏi nàng.

Cho nên tiểu gia hỏa lập tức liền phá lên cười, bẹp một ngụm thân tại Trần Hi trên mặt.

"Ba ba thật lợi hại! Ta không thương á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

063 lãng mạn

Hôn lễ diễn tập, nhân vật chính đương nhiên là tân lang cùng tân nương.

Cho nên tiểu gia hỏa làm hoa đồng, phần diễn căn bản không có khả năng quá nhiều.

Đến lúc đó nàng chỉ cần cầm một cái đồ đầy cánh hoa lãng hoa, tại tân nương ra trận trước đó trước ra sân, dọc theo thăm một đường vùng hoa là được rồi.

Mà chi cho nên để nàng cũng muốn đến diễn tập, trên thực tế vẫn là không yên lòng hài tử quá nhỏ, đến lúc đó tại vạn chúng chú mục tình huống dưới, một cái người đi ở trên thăm sẽ biết sợ.

Hôn lễ là thần thánh mà trang nghiêm, tự nhiên phải làm đến tốt nhất.

Bởi vì vừa rồi phát sinh khúc nhạc dạo ngắn, tiểu gia hỏa hiện tại cũng không muốn lại đi ra chơi.

Thấy thế, Trần Hi liền dẫn nàng trực tiếp ra cửa, đón xe tiến về Lâm Huyền gửi tới địa chỉ, chuẩn bị để nàng tại diễn tập chỗ chơi.

Phương Lôi gia rất có tiền, điểm ấy là Trần Hi vẫn luôn biết đến.

Nhưng thẳng đến hần mang theo tiểu gia hỏa đi vào Lâm Huyền gửi tới diễn tập địa điểm về sau, Trần Hi lúc này mới đột nhiên đối phương Lôi gia tài lực có một loại càng thêm trực quan hiểu rõ.

Bởi vì, Phương Lôi hôn lễ sẽ tại một chiếc xa hoa du thuyền bên trên cử hành.

Những năm này theo xã hội phát triển, du thuyền du lịch sớm đã trở thành quốc tế khách du lịch một cái trọng yếu tạo thành bộ phận, toàn cầu tổng khách lượng càng là nhiều đến đến trăm vạn mà tính.

Bởi vậy, Trung Quốc lựa chọn du thuyền du lịch người cũng càng ngày càng nhiều.

Du thuyền đã không phải là vật hi hân gì, nhưng giống Phương Lôi dạng này vì cử hành hôn lễ liền mướn cả chiếc du thuyền, ngược lại thật đúng là tương đối ít thấy.

Chiếc này du thuyền tên là tinh mộng hào, là một chiếc xa hoa vô cùng cỡ lớn du thuyền, chứa đầy trọng tải cao tới 10000 tấn, lớn nhất đón khách nhân số thì đạt đến 3500 người.

Tinh mộng hào xuất xưởng thời gian ngắn ngủi, cho nên cùng bến tàu chung quanh một chút đã phục dịch hơn mười hai mười năm du thuyền so ra, nó liền lộ ra phá lệ xuất chúng đáng chú ý, thậm chí còn tản ra một loại dễ cho người ta vì đó mê muội khoa huyền cảm giác.

"Ba ba, cái này thuyền thật lớn nha, so Đại Phật còn lớn hơn. . ."

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đứng tại trên bến tàu, tiểu gia hỏa ngửa đầu nhìn qua trước mắt cự hình du thuyền, không khỏi liền có chút trương miệng rộng, phát ra một câu như vậy cảm thán.

Nghe vậy, Trần Hi vuốt vuốt đầu nhỏ của nàng, nói ra: "Thuyền là từng chiếc từng chiếc, không phải một cái một cái, nhớ kỹ sao?"

"A, ta nhớ kỹ."

Tiểu gia hỏa mồm mồm nhẹ gật đầu, sau đó liền chỉ vào du thuyền hô lớn nói: "Ba ba, ta muốn đi lên chơi! Ta muốn phát triển an toàn thuyền!"

"Không nên gấp, chờ tỷ tỷ tới đón chúng ta mới có thể đi lên."

Thế là, Trần Hi liền ôm tiểu gia hỏa núp ở du thuyền bóng ma dưới, một bên cho nàng kể cổ sự, một bên lẳng lặng chờ đợi Lâm Huyền đến.

Hiện tại là lúc xế chiều, mạn mạn gió biển bọc lấy ấm áp ánh nắng, để hết thấy chung quanh đều lộ ra là như thế tường hòa.

Trên bến tàu, rầm rầm nước biển âm thanh một trận lại một trận truyền đến, như là êm tai âm nhạc, làm cho người không khỏi vì đó tâm tình thư sướng.

Mèo to từ nhỏ gia hỏa trong ngực nhảy ra ngoài, sau đó liền chạy tới một cây có thể phơi đến mặt trời trên trụ đá nằm xuống.

Nhìn nó kia uể oải biểu lộ, ngược lại là càng lúc càng giống một con chân chính mèo.

Đợi không đầy một lát, Lâm Huyền cầm điện thoại ra hiện tại du thuyền đầu bậc thang.

Nàng nhìn một chút phía dưới, sau đó liền phát tay hướng phía Trần Hi hai cha con hô: "Trần Hi, bên này!"

Trải qua phía trước mấy lần tiếp xúc, tiểu gia hòa đã triệt để quên cùng Lâm Huyền thứ nhất lần gặp gỡ lúc phát sinh không vui.

Cho nên khi Trần Hi ôm nàng đi vào Lâm Huyền trước mặt về sau, tiểu gia hòa liền chủ động hướng phía Lâm Huyền ngọt ngào hô: "Tỷ tỷ!"

"Niệm niệm thật ngoan, đến để tỷ tỷ ôm ngươi một cái có được hay không?"

"Tốt!"

Tiểu gia hòa vươn tay, sau đó từ Trần Hi trong ngực dời đến Lâm Huyền trong ngực.

Mà lúc này, ngồi xổm ở trên trụ đá mèo to cũng thấy được tình huống bên này, thế là vội vàng từ trên trụ đá nhảy xuống tới, lập tức hóa thành một đạo bóng đen, lập tức liền nhảy lên lên Trần Hi bả vai.

"Nha, ngươi còn nuôi lên sủng vật rồi?"

Lâm Huyền nhìn thoáng qua đột nhiên xuất hiện mèo to, lập tức liền bị nó nhu thuận hấp dẫn, thế là liền đưa tay sờ sờ mèo to đầu.

Mèo to hơi hơi hí mắt, chờ đến Lâm Huyền lấy tay ra về sau, nó lúc này mới nhẹ nhàng "Meo" một tiếng, tựa hồ là đang cùng Lâm Huyền chào hỏi đồng dạng.

"Không phải nói trong nhà có tiểu hài là không thể nuôi sủng vật sao?"

"Tựa như là có như thế cái thuyết pháp, bất quá mèo to cùng khác sủng vật không đồng dạng, nó rất yêu sạch sẽ."

Trần Hi cười giải thích một câu, Lâm Huyền cũng không hiểu những này, thế là cũng lại không hỏi nhiều.

Tinh mộng hào rất lớn, Phương Lôi hôn lễ sẽ tại tầng cao nhất boong tàu bên trên cử hành, cho nên Lâm Huyền liền dẫn Trần Hi thẳng đến tầng cao nhất.

Vì để cho mình có một cái hoàn mỹ hôn lễ, cho nên Phương Lôi sớm tại nửa năm trước liền đã cùng Viễn Dương tập đoàn ký xuống hợp đồng, bao xuống tinh mộng hào rộng rãi ba ngày.

Tinh mộng hào chung có được 17 51 cái khoang, 26 bộ thang máy cùng 18 tầng boong tàu, trong đó 14 tầng đều có thể cung cấp du khách hoạt động.

Thuyền cái này bao lớn, trong đó nguyên bộ công trình đương nhiên cũng rất phong phú.

Bốn cái chủ yếu phòng ăn, hai cái đặc biệt phòng ăn, 21 cái quầy rượu, cũng vẹn vẹn cơ bản nguyên bộ, mặt khác còn có quán bowling, sân vận động, bể bơi, thủy liệu pháp trung tâm cùng mà Đồng Nhạc vườn, quả nhiên là cái gì cần có đều có, xa xỉ vô cùng.

Trần Hi đi theo Lâm Huyền đi vào tầng cao nhất boong tàu, đầu tiên đập vào mi mắt liền là một cái lớn như vậy lộ thiên bể bơi.

Hắn nhìn một chút hoàn cảnh bốn phía, lại nhìn một chút cái này tinh mỹ bể bơi, không khỏi cảm khái nói: "Phương Lôi bình thường nói cũng không nhiều, nhìn qua rất cao lạnh nữ thần, không nghĩ tới thực chất bên trong lại là như thế yêu quý lãng mạn, quả nhiên là người không thể xem bề ngoài a. . ."

Nghe vậy, Lâm Huyền lại là đưa hắn một cái bạch nhãn, nói ra: "Lãng mạn là nữ nhân thiên tính! Nếu như ta nếu có tiền, tương lai cũng nhất định sẽ giống nàng dạng này tổ chức một trận lãng mạn hôn lễ, dạng này mới xem như không uổng công đời này!"

"Tốt a, khả năng thật là bởi vì nghèo khó hạn chế trí tưởng tượng của ta, cho nên mới chỗ này trước đó, ta đều hoàn toàn không nghĩ tới hôn lễ thế mà còn có thể tại du thuyền bên trên cử hành."

Hai người một bên nói chuyện phiếm một bên hướng phía boong tàu đối diện đi đến, mà lúc này, Lâm Huyền đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, quay đầu nhìn Trần Hi hỏi: "Ài, đúng, ngươi cùng Doanh Doanh không có tổ chức qua hôn lễ a?"

Nói xong, không đợi Trần Hi trả lời, nàng liền một tay bịt miệng của mình, sau đó mang theo áy náy nói ra: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi, ta không nên nhắc lên chuyện này."

"Không có việc gì."

Trần Hi mỉm cười lắc đầu, ra hiệu mình sẽ không để ý.

Bất quá Lâm Huyền như thế nhắc lên, ngược lại là khơi gợi lên hắn một chút hồi ức, không khỏi cảm khái nói: "Đúng vậy a, niệm niệm đều bốn tuổi, ta vẫn còn thiếu Doanh Doanh một trận lãng mạn hôn lễ. . ."

Kỳ thật tại năm năm trước, Trần Hi đã từng huyền tưởng qua mình cùng Doanh Doanh hôn lễ sẽ là như thế nào?

Nhưng cũng tiếc chính là, Doanh Doanh tựa hồ cũng không thích cái đề tài này, cho nên Trần Hi cũng chưa từng tại cái đề tài này bên trên cùng với nàng xâm nhập trao đổi qua.

Cho nên Trần Hi cũng không tính tường, Doanh Doanh đối với bọn hắn hôn lễ, đến tốt cùng có như thế nào chờ mong.

Hắn nhìn trước mắt vừa đi vừa về bận rộn nhân viên công tác, không khỏi cũng có chút đã xuất thần.

Có lẽ. . .

Tương đối với oanh oanh liệt liệt lãng mạn hôn lễ, Doanh Doanh kỳ thật càng ưa thích bình bình đạm đạm gần nhau đi.

Nghĩ nói uống rượu, cùng từ giai lão.

Cầm sắt tại ngực, ai cũng tỉnh tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

064 hôn lễ

Tình yêu là hai chuyện cá nhân.

Hôn nhân thì là hai cái gia đình sự tình.

Mà đã nâng lên gia đình, như vậy phụ mẫu đề nghị tự nhiên là rất trọng yếu.

Bởi vậy, dù là Phương Lôi lại không vui lòng, cuối cùng cũng không thể không thỏa hiệp. . .

Hôn lễ nghi thức có thể dùng thuần kiểu tây, nhưng tiếp đãi quý khách cùng về sau yến hội, đều nhất định phải lấy kiểu Trung Quốc tiêu chuẩn.

Cổ đại tứ đại văn minh Cổ quốc, trong đó cổ Ai Cập, cổ Ấn Độ, cổ Babylon đã sớm đã bởi vì ngoại tộc xâm lấn mà chôn vùi tại lịch sử trường hà bên trong.

Mà xem như trong đó sau khi chọn lọc Trung Quốc, không chỉ có văn hóa truyền thừa trường thịnh không suy, mà lại còn tại gặp ngoại tộc xâm lấn sau vẫn như cũ có thể bảo trì văn minh tính liên tục, duy trì Trung Quốc văn minh lâu dài sinh mệnh lực.

Truy cứu nguyên nhân, còn là bởi vì người Hoa thực chất bên trong có một cỗ không cách nào ma diệt dân tộc tinh thần.

Những năm này, theo phương tây văn hóa không ngừng rót vào, càng ngày càng nhiều người trẻ tuổi bắt đầu thích qua dương tiết, như là thanh minh, Trung thu chờ ngày lễ truyền thống nhưng căn bản không thêm để ý.

Thế sự đều có tính hai mặt, không thể nói cái này nhất định là sai lầm, càng không thể đơn phương chỉ trích người khác sính ngoại.

Dinh Phương Lôi ánh sáng, Trần Hi cùng tiểu gia hỏa cũng là hưởng thụ du thuyền bên trên xa hoa phòng.

Mặc dù so không lên bọn hắn tại Nga Mi ở cấp năm sao khách sạn, nhưng lại có một loại khác khác thể nghiệm.

Tiểu gia hỏa rất kích động, đây là nàng thứ nhất lần ngồi du thuyền, cũng là thứ nhất lần tham gia hôn lễ của người khác, cho nên làm ầm ĩ đến đại nửa đêm, lúc này mới tại Trần Hi trấn an dưới, rốt cục tiến vào mộng đẹp.

Hôm sau trời vừa sáng.

Bởi vì phương tây văn hóa bên trong, nếu như tân lang tại nghi thức trước đó nhìn thấy áo cưới sẽ bị coi là điềm xấu, cho nên kiểu tây hôn lễ không có đón dâu cái này khâu.

Bởi vậy, Phương Lôi cùng nàng vị hôn phu Vương Hi buổi trưa từ tối hôm qua bắt đầu liền đã tiến vào du thuyền, lẳng lặng chờ đợi hôn lễ bắt đầu.

Phương Lôi phụ thân là tám mươi năm thay mặt sinh viên, sau khi tốt nghiệp liền tiến vào quốc gia đơn vị, về sau đuổi kịp chín mươi niên đại xuống biển kinh thương dậy sóng, thế là dứt khoát quyết nhiên sa thải xí nghiệp nhà nước cán bộ chức vị, một mình đi vào Trung Hải gian khổ lập nghiệp, dùng mấy chục năm thời gian mới rốt cục đặt xuống lớn như vậy cơ nghiệp.

Phương phụ trình độ cao, tu dưỡng tốt, có thể nói là nhất đại nho thương điển hình, cho nên tại Trung Hải phú hào người trong vòng duyên rất không tệ.

Hôm nay thế nhưng là hân độc sinh nữ nhi đại hi thời gian, cho nên rất nhiều phú hào quyền quý đều sẽ đến đây cổ động.

Không phải sao, sáng sớm trên bến tàu liền xuất hiện vô số xe sang trọng.

Phương phụ cùng Phương mẫu đều cảm thấy phương tây kia một bộ không thể làm, cho nên mặc cho Phương Lôi làm sao oán trách bọn hắn cũng không vì mà thay đổi, ngược lại sáng sớm liền đổi lại mới tinh lễ phục, đứng tại trên bến tàu tự mình nghênh đón mỗi một vị quý khách.

Người bình thường kết hôn, bình thường cũng liền bày cái ba bốn mươi bàn, nhiều một điểm thì có tám mươi bàn một trăm bàn, nhưng giống Phương gia dạng này giao tế rộng hiện, bằng hữu lượt Bồ Thiên hạ phú hào gia đình, quý khách tự nhiên là sẽ càng nhiều.

Bởi vì tầng cao nhất boong tàu vị trí có hạn, cho nên cũng không phải là mỗi người đều có thể cảm tới quy cách cao nhất thiệp mời, từ đó tiến về tầng cao nhất quan sát nghỉ thức.

Mà vô pháp tiến về tầng cao nhất quý khách, thì sẽ bị an bài tại hạ một tầng boong tàu, thông qua đại màn hình đến quan sát trực tiếp.

Từ 9h sáng bắt đầu, quý khách liền lục tục đi tới du thuyền, Phương phụ cười ha hả nghênh đón mỗi một vị quý khách.

Bỗng nhiên, trợ lý chạy đến bên cạnh hắn, nói khẽ với hắn nói ra: "Phương tổng, Viễn Dương tập đoàn hai vị Ninh tổng đều tới. . ."

"Ồ? Lão Ninh cũng tới? Hắn đoạn thời gian trước không phải thân thể không tốt sao?"

Phương phụ hơi kinh ngạc, vội vàng thuận trợ lý chỉ thị nhìn đi qua, quả nhiên trong đám người thấy được Ninh Trọng Quốc.

Thế là, hắn lập tức từ tiếp khách tịch hậu phương đi ra, ha ha cười nói: "Lão Ninh, khách quý ít gặp a, chờ một lúc hai anh em ta nhưng phải hảo hảo uống vài chén!"

Một bên nói chuyện, hắn một bên đi vào Ninh Trọng Quốc trước mặt, sau đó cùng Ninh Trọng Quốc tới cái ôm nhiệt tình.

Chung quanh một chút khách nhân cũng không nhận ra Ninh Trọng Quốc, nhưng ở nhìn thấy Phương phụ cử động về sau, lập tức liền để ý, len lén quan sát đến Ninh Trọng Quốc, muốn đem hắn một mực ghi ở trong lòng.

Ôm kết thúc về sau, Ninh Trọng Quốc lập tức cười ha hả nói ra: "Lão Phương, khách khí đi, người nữ nhi bảo bối kết hôn, ta đương đã muốn đến phúng tràng."

"Này, ta nghe nói người đoạn thời gian trước không phải nhập viện rồi sao? Thế nào, rất nhiều không có?"

"Đều tốt, ta hiện tại thân thể bỗng đây."

Phương phụ cùng Ninh Trọng Quốc khách sáo vài câu, lúc này mới đem ánh mắt rơi vào một bên Ninh Thu Đồng trên thân, "Nha, Thu Đồng lại trở nên đẹp, chuẩn bị lúc nào mời ta uống rượu mừng a?"

Vì không đoạt tân nương danh tiếng, Ninh Thu Đồng hôm nay còn chuyên môn tuyển một kiện có chút đoan trang điệu thấp lễ phục màu đen.

Nghe vậy, Ninh Thu Đồng cười cười, còn chưa kịp nói chuyện, Ninh Trọng Quốc cũng đã ha ha cười nói: "Sớm đâu, sớm đâu, ta cái này khuê nữ mà nhưng không có nhà người cái kia hiểu chuyện. Nàng mạnh hơn, xem thường nam nhân thiên hạ, nhưng sâu chết ta rồi."

"Con cháu tự có con cháu phúc, người cái này làm cha cũng không thể quản quá rộng. . ."

Ba người nói chuyện phiếm vài câu, Ninh Trọng Quốc mới đẩy Phương phụ một lần nữa về tới tiếp khách tịch.

Tại quý khách trên danh sách ký mình danh tự về sau, Ninh Trọng Quốc liền ha ha cười nói: "Lão Phương, hôm nay sự tình của người cũng nhiều, liền cũng đừng quản chúng ta, chúng ta đi lên trước, người đi chào hỏi khách nhân khác đi, chờ người giúp xong hai anh em ta lại tụ họp tụ."

"Được, vậy ta liền thất lễ a."

Phương phụ nhẹ gật đầu, sau đó liền phát tay gọi tới một bên trợ lý: "Tiểu Tôn, người mang Ninh tổng đi lên trước."

Trợ lý nhẹ gật đầu, đang chuẩn bị mời Ninh gia cha con lên thuyền thời điểm, Phương phụ nhưng lại gọi hắn lại, sau đó thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn nói ra: "Hàng thứ nhất."

Trợ lý bất động thanh sắc nhẹ gật đầu, lên thuyền về sau, hắn liền dẫn Ninh gia cha con đi hướng thông đạo một bên khác, cười thẳng tới thang máy đi thẳng tới tầng cao nhất boong tàu.

Trần Hi bóp lấy thời gian, mang theo tiểu gia hỏa đi tới tầng cao nhất boong tàu.

Lúc này đã có rất nhiều quý khách vào chỗ.

Du dương nhẹ âm nhạc quanh quẩn trên boong thuyền không, bốn phía đều là trắng nõn hoa tươi cùng tinh xảo trang trí.

Theo thời gian trôi qua, quýt màu đỏ mặt trời mới mọc cũng chậm chậm từ phía đông dâng lên, dần dần tách ra vụn trượng kim quang, tại ung dung trong gió biển đem bầu không khí tò đậm đến càng ngày càng nhiệt liệt.

Trần Hi cảm thiếp mời, phát hiện thiếp mời cũng không có chỗ ngồi hào về sau, ngay tại ghế khách quý hàng cuối cùng tùy ý ngồi xuống.

Mà ngồi vào vị trí bên trên về sau, tiểu gia hỏa lập tức liền không an phận chi phối lộn xộn.

Nàng chính kích động lên đầu!

Tỷ tỷ nói, hôn lễ muốn lúc bắt đầu, nàng liền có thể về phía sau đài thay đổi xinh đẹp bạch lễ phục!

Mà vì cái gì không nói trước để nàng đổi?

Trên thực tế là bởi vì Lâm Huyền tại không yên lòng nàng sẽ đem váy cho làm bẩn, cho nên mới không có đem váy phát cho tiểu gia hỏa. . .

Lâm Huyền là Phương Lôi chủ phù dâu, mà Vương Lộ bởi vì đã kết hôn rồi, cho nên cũng không có đảm nhiệm phù dâu.

Trần Hi nhìn một chút bốn phía, đột nhiên, hắn trong đám người thấy được một cái người quen.

Lý Tu Văn.

Mà lúc này, Lý Tu Văn tựa hồ cũng phát hiện Trần Hi.

Hắn tựa hồ có chút kinh ngạc mình thế mà năng tại nơi này nhìn thấy Trần Hi.

Theo lễ phép, Lý Tu Văn lập tức hướng phía Trần Hi gật đầu ra hiệu.

Trần Hi thấy thế, liền cũng hướng hắn nhẹ gật đầu.

Lý Tu Văn do dự một chút, nghĩ nghĩ, nhưng vẫn là hướng phía Trần Hi đi tới.

"Trần tiên sinh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

065 Lý Tu Văn

"Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Trần Hi gật đầu đáp lại một câu.

Nói thật, hắn cùng Lý Tu Văn không quen.

Mà lại đêm đó tại Tát Lợi phòng ăn thời điểm, hắn còn tưởng là lấy Lý Tu Văn diện đả thương Triệu Nguyên.

Trước mặt kẻ Triệu Nguyên đến tốt cùng cùng Lý Tu Văn có quen hay không, nhưng tối thiểu Triệu Nguyên là Lý Tu Văn gọi tới, cho nên Trần Hi ra tay đánh tôn thương Triệu Nguyên, cũng đã xem như rất không cho Lý Tu Văn mặt mũi.

Bởi vậy, Trần Hi cũng không cho rằng Lý Tu Văn đối với hắn sẽ có hảo cảm gì.

Nhưng mà hai người gặp mặt về sau, Lý Tu Văn phản ứng lại có chút ngoài dự liệu của hắn.

"Trần tiên sinh gần nhất đang bận cái gì?"

Cùng Trần Hi bắt chuyện qua về sau, Lý Tu Văn liền tự mình ngồi xuống Trần Hi bên cạnh, sau đó cười hỏi.

"Mang hài tử." Nói xong, Trần Hi còn vuốt vuốt tiểu gia hỏa đầu.

Hắn hành động này lập tức liền trên đến tiểu gia hỏa một trận bắt mắt, vội vàng duỗi ra tay nhỏ vỗ vỗ Trần Hi tay, sau đó còn cần hai tay nhẹ nhàng che tóc, ỏn ẻn âm thanh kêu lên: "Ba ba chán ghét, không cho phép đụng tóc của ta!"

Tiểu gia hỏa hôm nay kiểu tóc cũng không đơn giản, là Trần Hi sáng sớm, chiếu vào trên mạng trình tự một bước một bước cho nàng làm ra hoa đồng kiểu tóc.

Rất phức tạp, nhưng lại thật nhìn rất đẹp, cho nên tiểu gia hỏa thích đến không được.

"Thật sao? Ha ha. . ."

Lý Tu Văn không khỏi cười khan vài tiếng.

Trần Hi tư liệu hắn đã từ Triệu Nguyên nơi đó nhìn qua, nhưng hắn trực giác lại nói với mình, Trần Hi không đơn giản. . .

Nếu như hắn thật giống trên tư liệu miêu tả như vậy đơn giản, ở giữa trống không năm năm lại nên giải thích như thế nào?

Một cái người không hiểu thấu chỉ còn thiếu rỗng rã năm năm tư liệu, làm sao tra điều tra không được, cái này tại xã hội hiện nay bên trong thế nhưng là một kiện mười phần hiểm thấy sự tình.

Cũng chính bởi vì vậy, đương Triệu Nguyên muốn tìm Trần Hi trả thù thời điểm, hắn mới có hơi không coi trọng Triệu Nguyên, thậm chí một lần nghĩ khuyên Triệu Nguyên đừng lại truy cứu.

Đáng tiếc. . .

Triệu Nguyên muốn động Lâm Huyền, cũng bởi vậy chọc giận tới Lý Tu Văn.

Hai người tan rã trong không vui, cho nên Lý Tu Văn cũng không tình huống Triệu Nguyên về sau đến tột cùng có không có tìm Trần Hi báo thù.

Theo trong khoảng thời gian này điều tra, Lý Tu Văn lại phát hiện sự tình càng ngày càng không đơn giản.

Bởi vì Triệu Nguyên mất tích.

Liền tại bọn hắn hai gặp mặt sau ngày thứ hai, mất tích.

Thậm chí người Triệu gia đều không biết Triệu Nguyên liền đến tột cùng đi đâu, phảng phất triệt để liền từ bốc hơi khỏi nhân gian đồng dạng.

Chuyện này bất luận nhìn thế nào, đều khắp nơi lộ ra quỷ dị.

Cho nên Lý Tu Văn tại nhìn thấy Trần Hi một nháy mắt, lập tức liền rút cuộc kìm nén không được nội tâm nghi ngờ.

Hắn mang theo một bộ hững hờ bộ dáng, giả bộ như vô tình hỏi: "A, đúng, ta là nghĩ đến hỏi một chút ngươi, Triệu Nguyên về sau có không tiếp tục tới tìm ngươi?"

Nghe vậy, Trần Hi lại không có lập tức trả lời, mà là bất động thanh sắc nhìn Lý Tu Văn một chút.

Lý Tu Văn thấy thế, lập tức ha ha giải thích nói: "Ta cùng Triệu Nguyên cũng coi như quen biết một trận, Trần tiên sinh ngươi là Lâm Huyền bằng hữu, nếu như hắn còn tại tìm ngươi phiền toái, ta cũng có thể làm người hoà giải, cùng hắn hảo hảo nói một chút. . . Dù sao, oan gia nên giải không nên kết nha."

Nghe xong Lý Tu Văn về sau, Trần Hi lúc này mới lắc đầu, bình tĩnh nói ra: "Hắn không có tìm qua ta."

"Nha. . ."

Lý Tu Văn nhẹ gật đầu, sau đó còn có chút chưa từ bỏ ý định nói ra: "Tốt a, nếu như ngươi có cái gì cần hỗ trợ địa phương cứ nói với ta, ta còn không có ngươi điện thoại, không ngại lưu một cái?"

Vừa nói, Lý Tu Văn liền một bên lấy điện thoại di động ra, chờ Trần Hi báo ra số điện thoại.

Nhưng đúng lúc này, một thanh âm lại đột nhiên từ phía sau bọn họ truyền tới.

"Trần tiên sinh? !"

Trần Hi quay đầu nhìn lại, đã thấy Ninh Trọng Quốc cùng Ninh Thu Đồng sống vai đi tới phía sau hắn.

"Ninh tiên sinh?"

"Ha ha, thật là khéo a, Trần tiên sinh."

Ninh Trọng Quốc cười lớn đi vào Trần Hi bên cạnh, sau đó liên tục cảm khái nói: "Chúng ta thật đúng là có duyên a, tại hôn lễ của người khác bên trên đều có thể đụng phải. . . Lúc này cũng không phải ta cố ý an bài nha. . ."

Nói xong, Ninh Trọng Quốc liền cười ha ha lên, tựa hồ ở chỗ này gặp được Trần Hi là một kiện rất đáng được vui vẻ sự tình.

"Trần tiên sinh, người tốt."

Ninh Thu Đồng sắc mặt phức tạp nhìn Trần Hi một chút, sau đó cúi đầu trước hần thăm hỏi.

Trương Gia Đức sự tình, nàng đã nghe Ninh Trọng Quốc nói qua, bởi vậy cũng chân chính minh bạch Trần Hi lợi hại, cho nên tại lúc nói chuyện, ngữ khí của nàng thần thái mới có thể tự nhiên mà vậy mang tới một chút tôn kính.

Ninh Trọng Quốc đột nhiên xuất hiện, ngược lại để Lý Tu Văn có vẻ hơi trở tay không kịp.

Tất cả mọi người là một người người, Ninh Trọng Quốc, Ninh Thu Đồng hai cha con hần lại há có thể không biết?

Chính hần cũng có một nhà hải vận công ty, nhưng cùng Ninh gia Viễn Dương tập đoàn so ra, vậy coi như thật xem như tiểu tử nhỏ náo loạn.

Mà hần trong công ty không ít đơn đặt hàng, thậm chí đều vẫn là Viễn Dương tập đoàn ăn còn lại, sau đó mới tiện tay bao bên ngoài cho hần.

"Ninh thúc thúc, Ninh tỷ, các người tốt."

Đội đến Ninh Thu Đồng cùng Trần Hi nói dứt lời về sau, Lý Tu Văn vội vàng đứng người lên, tuyển một cái mùi phản thích hợp thời cơ để cho mình ra hiện tại Ninh Trọng Quốc trong tầm mắt.

Ninh Trọng Quốc lúc này mới giống như là thấy được Lý Tu Văn đồng dạng, quay đầu ha ha cười nói: "Ồ? Là Tu Văn a? Cha người đâu? Làm sao không có nhìn thấy hần đâu?"

"Cha ta còn tại nước ngoài làm việc, cho nên hôm nay cũng chỉ có thể từ ta thay hần tới."

"A a, tốt a."

Ninh Trọng Quốc nhẹ gật đầu, tựa hồ cũng không có muốn cùng hần xâm nhập giao lưu ý tứ.

Thấy thế, Lý Tu Văn không khỏi cũng có chút gấp.

Mặc dù Viễn Dương tập đoàn đã giao cho Ninh Thu Đồng toàn quyền chương quản, nhưng Ninh Trọng Quốc nhưng vẫn là có thể đưa đến tác dụng mạng tính chất quyết định.

Kỳ thật, Lý Tu Văn cùng Ninh gia quan hệ vẫn là rất sâu.

Hần chỉ cho nên sẽ được bầu thành Trung Hải thập đại kiệt xuất thanh niên, chủ yếu là bởi vì hần cái kia phát triển không ngừng hải vận công ty.

Cái công ty này là từ hần một tay thành lập, chỉ cho nên phát triển nhanh như vậy, thì là bởi vì Ninh Trọng Quốc trông nom.

Nếu không, một cái cái gì tư chất đều không có công ty nhỏ, tại ngắn ngủi thời gian mấy năm bên trong, thông qua Viễn Dương tập đoàn bao bên ngoài hạng mục, nhất cử trở thành Trung Hải mười biển cả vận công ty một trong.

Dựa vào là cái gì?

Dựa vào là mặt mũi.

Mặt mũi của cha hần.

Ninh Thu Đồng có chút nhìn không lên Lý Tu Văn, bởi vì nàng cảm thấy cái này người sống được quá mặt ngoài.

Mặc dù tất cả mọi người là sống ở bậc cha chú ban cho hạ phú nhị đại.

Nhưng Ninh Thu Đồng lại có thể một mình đâm đường một phía, chương khống toàn bộ Viễn Dương tập đoàn.

Mà Lý Tu Văn thì sẽ chỉ ở mình cái kia cái thùng rỗng trong công ty, cả ngày cùng truyền thông liên hệ, vội vàng bên trên tạp chí, báo chí, tuyên dương hần Trung Hải thập đại kiệt xuất thanh niên danh hào.

Hần những cái kia cái gọi là hạng mục, trên thực tế còn không đều là thông qua quan hệ tìm đến.

Bởi vậy, Ninh Thu Đồng chấp chương Viễn Dương tập đoàn về sau, liền bắt đầu vô tình hay cố ý cắt giảm bao bên ngoài hạng mục, thanh danh tốt đẹp kỳ danh lợi nhuận tối đại hóa.

Hành động này để Lý Tu Văn thời gian có chút không dễ chịu lắm, cho nên hắn đã bắt đầu kế hoạch chờ lão cha sau khi về nước, liền lôi kéo lão cha cùng tiến lên cửa bãi phòng một chút Ninh Trọng Quốc.

Hắn cũng không nghĩ tới mình hôm nay thế mà lại tại nơi này nhìn thấy Ninh Trọng Quốc, cho nên lập tức liền bị đánh trở tay không kịp.

Lý Tu Văn còn đang suy nghĩ tìm biện pháp cùng Ninh Trọng Quốc bắt chuyện, nhưng lúc này, người mặc một bộ màu trắng lộ vai phù dâu phục Lâm Huyền lại đột nhiên xuất hiện.

Nàng đứng tại boong tàu lan can bên cạnh, xa xa hướng phía Trần Hi phát tay hô: "Trần Hi, chỗ này, mau dẫn niệm niệm tới đổi quần áo! Hôn lễ muốn bắt đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

066 nghi thức

Ninh Trọng Quốc đang chuẩn bị đem Lý Tu Văn đuổi đi, sau đó ngồi xuống cùng Trần Hi tâm sự thời điểm, Lâm Huyền xuất hiện.

Sự xuất hiện của nàng lập tức liền hấp dẫn không ít người lực chú ý.

Lâm Huyền hôm nay rất đẹp, mặc dù nàng đã vì không đoạt tân nương danh tiếng mà về lên nhất đơn giản phù dâu trang, trang phục cũng là nhất đơn giản trắng thuần sắc váy dài, nhưng lại vẫn như cũ không cách nào không che giấu được nàng trên người loại kia đẹp.

"Không có ý tứ, ta trước xin lỗi không tiếp được một chút."

Trần Hi nghe tiếng mà lên, hướng phía Ninh Trọng Quốc khẽ gật đầu về sau, liền ôm tiểu gia hóa hướng phía Lâm Huyền đi đi qua.

"Ngài trước bận bịu, chờ một lúc chúng ta trò chuyện tiếp."

Ninh Trọng Quốc vội vàng nghiêng người lui qua một bên, làm ra một cái xin cứ tự nhiên tư thế.

Mà hắn một cử động kia, lại lập tức liền để Lý Tu Văn có chút không nghĩ ra được.

Nhìn điệu bộ này, Ninh Trọng Quốc cùng Trần Hi quan hệ, sợ là muốn so hắn tương tượng bên trong tốt hơn nhiều lắm.

Mặt khác, Lý Tu Văn còn ần ần có loại cảm giác.

Ninh Trọng Quốc tại Trần Hi trước mặt, tựa hồ đem thân phận của mình thả rất thấp?

Cuối cùng hát là cái nào ra?

Lý Tu Văn bên này còn không có lấy lại tinh thần, Ninh Trọng Quốc cũng đã tự mình đi ra.

Đợi đến Lý Tu Văn kịp phản ứng, muốn đuổi theo cùng Ninh Trọng Quốc lại bắt chuyện vài câu thời điểm, Ninh Trọng Quốc cũng đã tại trợ lý dẫn đầu dưới, hướng thẳng đến ghế khách quý hàng thứ nhất đi đi qua.

Kia địa phương cũng không phải người nào đều có thể đi ngồi, cho nên Lý Tu Văn đành phải bắt đầu dĩ ngừng bước chân.

Sau đó, hắn lại quay người nhìn một chút Trần Hi rồi đi phương hướng.

Lại nhìn thấy Lâm Huyền ôm tiểu gia hóa, đang cùng Trần Hi vừa nói vừa cười hướng phía đầu bậc thang đi đến.

...

Trần Hi ôm tiểu gia hòa đi vào Lâm Huyền trước mặt, trên dưới đánh giá nàng một chút về sau, lúc này mới trêu ghẹo nói: "Người hôm nay thật xinh đẹp, nhưng tuyệt đối đừng đem tên nương danh tiếng cho đoạt rồi. . ."

Nghe vậy, Lâm Huyền không khỏi xi Trần Hi một ngụm.

Khuôn mặt nàng có chút ửng đỏ, ngữ khí cũng mang theo mấy phần thẹn thùng, tự oán giống như giận nói ra: "Chớ nói nhảm, hôm nay nhân vật chính chỉ có một cái, ta cũng không có nàng đẹp mắt."

Ngoài miệng nói như vậy, bất quá Lâm Huyền trong lòng lại cảm thấy Trần Hi là có mấy phần đạo lý, thế là liền dự định chờ một lúc lại bồi bổ trang.

Tỉ như: Đem mũi Từ Họa thấp một điểm, màu da điều Âm Nhất chút. . .

Đây mới là phù dâu chuyện nên làm.

"Tỷ tỷ ôm!"

Đây là tiểu gia hòa thứ nhất lần chủ động yêu cầu để nàng ôm, cho nên Lâm Huyền lập tức liền sững sốt một chút, sau đó mới mau từ Trần Hi trên tay tiếp nhận tiểu gia hòa.

Đội đến nàng ôm lấy tiểu gia hòa về sau, tiểu gia hòa liền lập tức dùng vòng tay ở cổ của nàng, sau đó đem đầu dựa thật sát vào nàng tuyết trắng trên đầu vai.

Tiểu gia hòa chỉ cho nên nhiệt tình như vậy, trên thực tế còn không phải bởi vì bộ kia thuộc về nàng tiểu lễ phục.

Nữ hài tử đều thích xinh đẹp đồ vật, ngay cả tiểu hài cũng không ngoại lệ.

Cho nên hôm qua xuyên qua một lần về sau, tiểu gia hòa liền đã bị triệt để mê hoặc.

Bởi vì Lâm Huyền là chủ phù dâu trang phục, cho nên mới quá khứ khách nhân thấy được nàng về sau, đều sẽ chủ động đứng ở bên cạnh cho nàng nhường đường, đồng thời hướng hướng nàng mỉm cười gật đầu ra hiệu.

Hai người sóng vai boong tàu bên trên đi một đoạn, mắt thấy người chung quanh không nhiều về sau, Lâm Huyền lúc này mới giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì mà hỏi: "Vừa rồi cái kia hắc quần áo nữ nhân là ai? Ta có vẻ giống như ở đâu gặp qua nàng đâu?"

Trần Hi suy nghĩ một chút mới minh bạch nàng chỉ là Ninh Thu Đồng, thế là liền mở miệng giới thiệu nói: "Nàng gọi Ninh Thu Đồng, Lý Tu Văn cũng nhận biết, cho nên ta đoán chừng trước người khả năng cũng đã gặp nàng."

Nghe vậy, Lâm Huyền lại trầm mặc.

Ngày đó đưa Trần Hi khi về nhà, nàng thế nhưng là chính mắt thấy một số việc.

Mà vì thấy rõ nữ nhân kia đáng vẻ, Lâm Huyền càng là chuyên môn đội đến nữ nhân kia rồi đi sau mới đi.

Cho nên nàng không có khả năng nhận lầm!

Vừa rồi cái kia người mặc lễ phục màu đen nữ nhân, liền là kia buổi tối đột nhiên quỳ gối Trần Hi trước mặt nữ nhân!

Nghĩ nghĩ, Lâm Huyền liền tiếp theo mà hỏi: "Lý Tu Văn trong hội kia bằng hữu giống như đều không phải là người bình thường, người không phải mới về Trung Hải sao? Làm sao cùng một tuyến?"

"Bởi vì một điểm hiểu lầm, ta cùng hắn ba ba thành bằng hữu, xem như bạn vong niên đi, cho nên đi qua nhà bọn hắn mấy lần."

Nghe xong hắn, Lâm Huyền liền vụng trộm lườm Trần Hi một chút.

Không nói lời nói thật.

Bất quá Trần Hi không muốn nói, nàng tự nhiên cũng không tốt hỏi nhiều nữa.

Nghĩ đến cái này, nàng không khỏi hừ nhẹ một tiếng, sau đó cũng không muốn lại phản ứng Trần Hi, ôm tiểu gia hòa cũng nhanh chạy bộ tiến vào chỗ góc của một gian phòng.

"Tại nơi này chờ lấy, ta mang nàng đổi quần áo."

"Được."

Bánh đóng cửa thanh âm có chút lớn.

Trần Hi tựa hồ không có phát giác được Lâm Huyền dị dạng.

Gập nàg đóng cửa lại về sau, liền tự mình đứng ở lan can bên cạnh nhìn lên phía dưới phong cảnh.

Đội không đầy một lát, Lâm Huyền còn chưa có đi ra, du thuyền bên trên âm hưởng lại vang lên.

Là tầng cao nhất boong tàu bên trên dàn nhạc bắt đầu diễn tấu.

Dương cầm tứ trọng tấu diễn lại thư giãn du dương cổ điển khúc mắt, du thuyền các tầng tân khách nghe được âm nhạc về sau, liền đều nhao nhao đình chỉ ồn ào, an tĩnh ngồi ở trên vị trí của mình, chờ hôn lễ bắt đầu.

Đại khái lại qua mười phút bộ dáng, theo một tiếng hùng hậu kéo dài tiếng còi vang lên, du thuyền khởi hành.

Hoa đồng cũng không phải phù dâu, tự nhiên là muốn càng đáng yêu càng tốt.

Cho nên đội đến Lâm Huyền ôm tiểu gia hóa trở ra thời điểm, tiểu gia hóa đã đổi lại một thân từ Israel Đình cấp áo cưới nhãn hiệu galia lah AV định tổ màu trắng bông bông tiểu váy sa.

Trên chân nàng mặc một đôi màu trắng công chúa giày, trên đầu còn đeo một cái hoa thật biên chế Hoa Hoàn, nhìn qua hoàn toàn liền là một cái từ trên trời đi vào thế gian tiểu thiên sứ.

"Niệm niệm thật đáng yêu! Đến để ba ba thân một cái!"

Nhìn thấy nữ nhi cái kia khá ái tiểu bộ dáng, Trần Hi lập tức liền mừng rỡ không được, liền vội vàng tiến lên mấy bước muốn hôn nàng.

Bất quá, tiểu gia hóa lúc này nhưng ngạo kiều.

Trần Hi miệng còn chưa kịp tới gần nàng, liền bị tiểu gia hóa án lấy cái trán một thanh cho đẩy ra.

Chỉ gập nàg vênh lên miệng nhỏ, mui phản ghét bỏ nói ra: "Không muốn! Ba ba chán ghét! Người sẽ làm bẩn ta!"

Nói xong, nàng lại đem đầu của mình chôn ở Lâm Huyền trên vai.

". . ."

Trần Hi có chút im lặng, hấn thế mà bị mình nữ nhi bảo bối cho chê.

"Đừng làm rộn, hôn lễ lập tức bắt đầu, người mau trở về ngồi đi, ta phải mang niệm niệm đi tìm Lôi Lôi, chờ một lúc gặp."

Nói xong, Lâm Huyền liền dẫn tiểu gia hóa hướng phía Phương Lôi chỗ gian phòng đi đi qua.

Trần Hi thấy thế, đành phải bất đắc dĩ nhún vai, sau đó hướng phía boong tàu đi đi qua.

Boong tàu thượng nhân đầu nhón nháo, mà ghế khách quý chỗ ngồi từ lâu bị ngồi đầy. Rất nhiều tiểu hài không nguyện ý nhìn tiếp sóng, cho nên căn bản cũng không nghe đại nhân, mình chạy tới tầng cao nhất boong tàu đến xem hiện trường tại chỗ.

Người tới là khách, loại tình huống này tự nhiên không có khả năng đem người khác đuổi ra tầng cao nhất, cho nên tầng cao nhất boong tàu bên trên người cũng càng ngày càng nhiều.

Trần Hi vốn không thích tham gia náo nhiệt, nhưng vì cho tiểu gia hóa vỗ xuống mấy trương mỹ mỹ ảnh chụp lưu làm kỷ niệm, cho nên hấn đành phải vừa nói xin lỗi một bên ra sức chen vào đám người, thẳng đến dẫm lên chính giữa thảm đỏ về sau, hấn mới rốt cục ngừng lại.

Thảm đỏ đi ngang qua toàn bộ boong tàu, một bên là hôn lễ lễ đài hoa tươi công vòm, một bên khác thì là tân lang tân nương đăng tràng thông đạo.

Bỗng nhiên, âm nhạc đình chỉ.

Sau đó, một vị cha xứ trang phục chủ hôn người chậm rãi bước lên thảm đỏ, hướng phía hôn lễ lễ lễ lên trên bục đi.

Chờ cha xứ đọc lời chào mừng hoàn tất về sau, âm nhạc mới một lần nữa vang lên.

Mà cái này một lần, vang lên rõ ràng là hôn lễ khúc quân hành!

Tân lang Vương Hi buổi trưa tại cha xứ giới thiệu, chậm rãi ra hiện tại thông đạo đầu kia.

Đội đến tân lang đứng lên lễ sau đài, phù rể cùng phù dâu mới theo thứ tự đi lên thông đạo.

Mà đội đến phù rể phù dâu vào chỗ về sau, Trần Hi cũng rốt cục đánh lên tinh thần.

Bởi vì tiểu gia hóa muốn ra sân!

Người khác chú ý điểm là tân nương tân lang, nhưng hẳn chú ý điểm lại tất cả đều đặt ở hoa đồng trên thân.

Nếu như có thể mà nói, hẳn sợ là sẽ còn không chút do dự cất tiếng cười to nói:

"Kia là nữ nhi của ta!"

Đây là thân là ba ba tự hào!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

067 có lỗi với

Trần Hi có chút khẩn trương nhìn xem cửa thông đạo.

Bỗng nhiên, tiểu gia hỏa xuất hiện.

Nàng tựa như cái đáng yêu tiểu thiên sứ đồng dạng, mặc một thân trắng nõn bông bông tiểu váy sa, tại vạn chúng chú mục hạ đột nhiên xuất hiện.

Tiểu gia hỏa biểu lộ có chút khẩn trương, khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng vô cùng, có lẽ là không nghĩ tới nơi này lại có nhiều người như vậy.

Đây là nàng từ lúc chào đời tới nay trải qua long trọng nhất trường hợp!

Trước mắt đầu này thăm dò thẳng tới hôn lễ lễ đài, hai bên thì là dày đặc ma ma người.

Tiểu gia hỏa thân cao chỉ có hơn một mét điểm, cho nên hai bên đại nhân tựa như là hai đạo cao cao thành cung đồng dạng, chặn nàng tất cả ánh mắt.

Trong tầm mắt phạm vi bên trong, nàng cũng chỉ có thể từ thăm dò đầu này nhìn thấy lễ đài đầu kia.

Bởi vì quá nhiều người, nàng không nhìn thấy ba ba đến tới cùng ở đâu, trong đầu cũng không nhận được càng thêm khẩn trương lên.

Nguyên lai tưởng rằng đây là một kiện chuyện đùa.

Nhưng thẳng đến đứng tại nơi này về sau, nàng mới phát hiện hết thảy cùng tỷ tỷ nói không đồng dạng!

Theo sát lấy, tiểu gia hỏa cũng bởi vì khẩn trương mà dẫn đến trong đầu một mảnh trống không. . .

"Cái này nhà ai hài tử a? Thật đáng yêu!"

"Đúng đấy, nữ nhi của ta nếu là có nàng xinh đẹp như vậy liền tốt!"

"Cô nương này thật là một cái đại mỹ nhân bại hoại a. . ."

"Nhìn, nhà chúng ta rõ ràng nhìn cô nương này thấy mặt đỏ rần! Thối tiểu tử, ngươi mới bao lớn nha?"

Trần Hi đứng ở trong đám người, nghe tất cả mọi người đang nghị luận cái này đột nhiên xuất hiện tiểu nữ hài, lập tức tự hào ghé góm!

Hắn có chút đem mình thân thể bên cạnh ra, hi vọng tiểu gia hỏa năng nhìn thấy hắn.

Nhưng bởi vì quá nhiều người, cho nên tiểu gia hỏa một mực không có chú ý tới hắn.

Tiểu gia hỏa tại cửa thông đạo tới thiếu bởi vì năm giây, lúc này, một tên hôn khách công ty nhân viên công tác liền lạng lẽ ở sau lưng nàng thúc giục nói: "Niệm niệm, đi thôi, đi đến đối diện lễ đài là được rồi."

Tiểu gia hỏa nghiêng đầu nhìn công việc kia nhân viên một chút, hít một hơi thật sâu về sau, nàng lúc này mới chậm rãi bước ra thứ nhất bước.

Ba bước bung ra hoa, đến điểm cuối trước đem lẵng hoa bên trong cánh hoa toàn bộ vung xong.

Đây chính là nàng nhiệm vụ.

Nghe vào tựa hồ rất đơn giản, mà lại tối hôm qua diễn tập thời điểm, nàng cũng dễ dàng đi hai lần.

Thật là chính chấp hành lên thời điểm, tiểu gia hỏa mới phát hiện. . .

Mình thế mà quên nên như thế nào đi bộ.

Đi đường hẳn là đi như thế nào?

Tựa như viết một chữ, viết ra đã cảm thấy cái chữ này giống như không phải là dạng này.

Tiểu gia hỏa chân rất cứng ngắc, thậm chí bắt đầu xoắn xuýt mình đi một bước đến tột cùng nên phóng ra bao xa. . .

Trần Hi xem xét nàng cái dạng kia, liền biết nàng đây là khăn trương.

Một cái bốn tuổi nhiều một chút lớn hài tử, tại mấy ngàn người nhìn soi mói, một cái người đi tại trên thảm đỏ, ngẩng lên cũng nên biết nàng hiện tại thừa nhận áp lực đến tột cùng có bao nhiêu lớn.

Trần Hi không ngừng hướng nàng phát tay ra hiệu, tiểu gia hỏa lại ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một chút, một mạch đi lên phía trước.

Thấy thế, Trần Hi lập tức đá đá bàn ngồi ở dưới chân hân mào to, sau đó thấp giọng nói ra: "Đi phía trước cho nàng dẫn đường, bắt quá người không muốn đi bên trên thảm."

Mào to sao mà thông minh, lập tức liền minh bạch Trần Hi ý tứ, thế là lập tức liền tiểu gia hỏa vị trí lao ra ngoài.

Tiểu gia hỏa vốn là thấp, nhìn thấy mào to từ thảm bên cạnh chạy tới về sau, lập tức liền phát hiện nó.

"Meo."

Mào to nhẹ nhàng hướng phía tiểu gia hỏa kêu lên một tiếng.

Điều này cũng làm cho tiểu gia hỏa trong lòng lập tức liền an bình không ít, đi lại cũng rốt cục trở nên tự nhiên.

Nàng một bên vung hoa một bên hướng phía lễ lên trên bục đi, mào to thì tại nàng phía trước hơn hai thước xa vị trí, dọc theo thảm đỏ cho nàng dẫn đường.

Có thể là bởi vì lực chú ý tất cả đều tập trung ở mào to trên người duyên cớ, cho nên tiểu gia hỏa từ Trần Hi bên cạnh đi ngang qua thời điểm, ngay cả Trần Hi bảo nàng đều không có nghe thấy.

Đi ước chừng có hai phần ba lộ trình về sau, tiểu gia hỏa một mực căng cứng tiểu trên mặt, cũng rốt cục xuất hiện một tia tự nhiên mà vậy đáng tươi cười, hiển nhiên là buông lỏng không ít.

Nhưng đúng lúc này, ngoài ý muốn lại phát sinh. . .

Ngay tại tiểu gia hỏa đếm lấy bước chân, một bên tiến lên một bên vung hoa thời điểm, nàng lại đột nhiên chân sau đánh chân trước, cả người lập tức liền đã mất đi trọng tâm, hướng xuống đất trùng điệp té xuống.

Tựa hồ tại tái hiện hôm qua tràng cảnh, nàng này cũng đi xuống tư thế cùng hôm qua đơn giản như đúc đồng dạng.

Nhưng là cái này một lần, mào to nhưng không có kịp thời đệm ở dưới người nàng.

Tại đám người kinh hô bên trong, tiểu gia hỏa trùng điệp ngã trên mặt đất, lẳng hoa bên trong cánh hoa cũng theo đó vẩy xuống đầy đất.

Mà nàng cái này đột nhiên lên ngã sắp xuống, cũng lập tức liền thông qua đại màn ảnh tiếp sóng, hiện lên hiện tại trước mắt của tất cả mọi người.

"Meo!"

Mào to nghe được động tĩnh, lập tức liền quay đầu chạy đến niệm niệm bên cạnh.

Mà Trần Hi cũng phản ứng lại, nhắc chân liền muốn tiến lên đỡ nàng.

Nhưng do dự một chút về sau, Trần Hi lại lựa chọn triệu hồi mào to, đồng thời hướng niệm niệm truyền âm nói: "Bảo bối đừng sợ! Đứng lên! Ba ba tại phía sau ngươi! Đứng lên, đừng cảm một điểm! Ngươi đã đi xa như vậy, đứng lên, tiếp tục đi! Lại kiên trì một chút liền đến điểm cuối cùng!"

Có lẽ là Trần Hi truyền âm có tác dụng, tiểu gia hỏa cũng rốt cục hồi phục thần trí.

Nàng thật nhanh từ dưới đất đứng lên, sau đó một lần nữa cầm lấy lăng hoa, tại âm nhạc nhạc đệm dưới, tiếp tục hướng phía cách đó không xa lễ lên trên bục đi qua.

Cái này một phát mặc dù không có chà phá da, nhưng lại quả thực có chút đau.

Cho nên tiểu gia hỏa chỉ có thể khập khểnh đi hướng lễ đài.

Lúc này, Lâm Huyền cũng đi tới lễ đài phía dưới, đứng tại thảm đỏ cuối cùng, giang hai tay ra chờ lấy nàng đến.

Đáng tiếc là. . .

Đường còn không có đi xong, nhưng lăng hoa bên trong cánh hoa đã không có.

Tiểu gia hỏa ghi nhớ lấy mình nhiệm vụ, cho nên dù là không có hoa cánh, nàng cũng vẫn như cũ làm lấy vung hoa tư thế.

Mặc dù vậy ra chỉ là một mảnh không khí. . .

Đi tới đi tới, tiểu gia hỏa nước mắt đột nhiên liền rớt xuống.

Nàng cứ như vậy một bên rơi lệ, một bên yên lặng đi tại thảm đỏ bên trên.

Thợ quay phim rất cơ trí, tại tiểu gia hỏa ngã sấp xuống về sau, hần liền lập tức đem ống kính chuyển qua thông đạo đầu kia chuẩn bị ra sân tân nương trên thân.

Rốt cục.

Niệm niệm đi tới lễ trước sân khấu.

Lâm Huyền một tay lấy nàng ôm, sau đó liền ôm nàng vây quanh lễ sau đài phượng lâm thời dựng phòng nghỉ.

Mà ngay tại các nàng rời đi một nháy mắt, boong tàu bên trên đám người thì đột nhiên bộc phát ra một trận mãnh liệt tiếng hoan hô.

Tân nương ra sân!

Mà nàng ngã sấp xuống cái kia hình tượng, mọi người lại giống như là căn bản không có nhìn thấy đồng dạng.

Phòng nghỉ.

Lâm Huyền đem tiểu gia hỏa phóng tới trên ghế, sau đó dùng nhẹ tay nhẹ giúp nàng đem nước mắt lau.

"Bảo bối, có đau hay không? Đừng khóc, không có chuyện gì."

Tiểu gia hỏa một mực không khóc lên tiếng.

Nhưng giờ khắc này, nàng rốt cục nhịn không nổi.

Ngay tại Lâm Huyền quan tâm nàng một nháy mắt, tiểu gia hỏa đột nhiên bỏ nhào Lâm Huyền trong ngực, sau đó dùng mang theo tiếng khóc nức nở thanh âm hô: "Tỷ tỷ, thật xin lỗi, ta làm hư. . ."

"Không có việc gì, không có việc gì, bảo bối ngươi đã làm rất khá, đừng khóc đừng khóc."

Lâm Huyền ôm thật chặt tiểu gia hỏa, không ngừng an ủi nàng.

Nàng rất thương tâm, càng chính là tự trách, cho nên không ngừng lặp lại nói ra: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi. . ."

Mà lúc này, Trần Hi cũng rốt cục chạy tới.

Lâm Huyền nhìn Trần Hi một chút, sau đó liền ra hiệu Trần Hi mau tới đây.

Nàng là chủ phù dâu, cũng không thể tùy tiện rời đi.

Lâm Huyền đem tiểu gia hỏa nhẹ nhàng đẩy lên Trần Hi trong ngực, lúc này, tiểu gia hỏa mới rốt cục thấy được Trần Hi.

Thế là, nàng càng khóc dữ dội hơn.

"Ba ba! Thật xin lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

068 bằng hữu

"Tốt, bảo bối, đừng khóc. . ."

Trần Hi vỗ nhẹ lấy tiểu gia hỏa phía sau lưng, sau đó dịu dàng an ủi: "Ngã sắp xuống là bình thường, ngươi lại không giống mèo to có bốn chân, ba ba cũng thường xuyên ngã sắp xuống đâu. Hôm qua không phải đã quăng qua một lần sao, làm sao hôm qua đều không có khóc, hôm nay lại khóc đến như cái tiểu hoa miêu?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa liền từ Trần Hi trong ngực giờ lên đầu, sau đó một bên nức nở một bên khỏ sở tự trách nói: "Là ta không tốt, ta cho tỷ tỷ làm hoa đồng, nhưng là ta lại ngã sắp xuống, cánh hoa đều quăng hết rồi! Ta thật khó chịu! Thật khó chịu. . ."

Tiểu gia hỏa càng nói càng khỏ sở, nước mắt nước mũi chảy tràn đều không ngừng được.

Trần Hi vội vàng rút ra mấy tờ giấy cho nàng xoa xoa mặt, lúc này mới lại đem tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, an ủi: "Không có việc gì, không có việc gì, tỷ tỷ sẽ không trách ngươi, ba ba cũng sẽ không trách ngươi. . . Ngã sắp xuống cũng không đáng sợ, đáng sợ là không có dũng khí đứng lên, hiểu chưa?"

Tiểu gia hỏa không có nói chuyện, bắt quá tiếng khóc lại nhỏ đi rất nhiều.

Thấy thế, Trần Hi lại nhẹ nhàng vỗ vỗ phía sau lưng nàng, ôn nhu nói ra: "Ngươi còn nhỏ, về sau khẳng định sẽ còn gặp được các loại không đồng dạng khó khăn, nhớ kỹ ba ba, về sau gặp được khó khăn đừng sợ, cũng không cần khóc, mà là phải kiên cường dũng cảm đi đối mặt, dạng này ngươi mới sẽ không tại cùng một cái địa phương ngã sắp xuống lần thứ hai, có được hay không?"

Tựa hồ là hấn an ủi làm ra tác dụng, tiểu gia hỏa ghé vào trong ngực hấn, dần dần ngừng tiếng khóc.

Cách nhau một bức tường lễ trên đài, tân nương tân lang tại chủ hôn người hỏi thăm dưới, lẫn nhau nói ta nguyện ý.

Lễ sau đài phượng, tiểu gia hỏa thì ghé vào Trần Hi trong ngực, nhẹ nhàng gật đầu nói ra: "Được."

Du thuyền hướng phía phương xa chậm rãi chạy tới, mấy cái hải âu từ du thuyền phía trên lướt qua.

Đột nhiên, du thuyền bên trên bộc phát ra một trận kinh thiên động địa tiếng hoan hô.

Kia là tất cả mọi người đôi người mới phát ra chân thành chúc phúc.

Nghi thức kết thúc, người chủ trì thông qua âm hưởng mời tất cả mọi người dời bước tiến về phòng ăn.

Sau đó, Lâm Huyền mới lòng như lửa đốt chạy tới phòng nghỉ.

Nàng chuyển qua chỗ ngoặt, vừa mới đi vào phòng nghỉ liền nhìn thấy Trần Hi chính đứng ở đầu thuyền bên trên, dùng hai tay nâng tiểu gia hỏa hai tay, đem nàng cao cao nâng tại nửa không trung.

"Ba ba! Ta bay lên! Ô ~ ô ~ ta bay lên!"

Du thuyền đập bằng sóng gió, giống cái kéo đồng dạng tại mặt biển kéo ra một đầu thật dài khe hở.

Tiểu gia hỏa cả người đều treo giữa không trung, nhưng nàng nhìn một cái dưới chân mặt biển về sau, nhưng căn bản không sợ đáng sợ, ngược lại kích động khoả tay múa chân.

"Trần Hi! Ngươi đang làm cái gì!"

Nhìn thấy tràng cảnh này, Lâm Huyền lập tức liền bị dọa đến hồn bất phụ thể, vội vàng chạy đến Trần Hi bên cạnh muốn đem tiểu gia hỏa nhận lấy.

"Có ngươi như thế đương ba ba sao! Ngươi biết không biết cái này rất nguy hiểm! Đây là du thuyền! Rơi xuống ngay lập tức sẽ bị đâm đến thịt nát xương tan!"

Đem tiểu gia hỏa ôm thật chặt vào trong ngực về sau, Lâm Huyền lúc này mới lòng vẫn còn sợ hãi nhìn thoáng qua đầu thuyền phía dưới, sau đó lại hung

hăng đập Trần Hi một cước.

Thế nhưng là, Trần Hi chân lại giống như là tấm sắt làm đồng dạng, mà nàng giày cao gót vốn là tướng ngón chân kẹp chặt rất căng, như thế va chạm, lập tức đế chân của nàng đau không được.

Thế là, nàng không khỏi phẫn nộ mắng một câu: "Cò!"

Trần Hi có chút bất đắc dĩ nhìn nàng một cái.

Đang chuẩn bị giải thích một chút thời điểm, Lâm Huyền cũng đã ôm tiểu gia hỏa bước nhanh hướng phía phòng ăn đi.

"Ài, kia là nữ nhi của ta. . ."

"Cút! Có người như thế mang nữ nhi sao!"

Trần Hi đứng ở đầu thuyền bất đắc dĩ hô một tiếng, đáp lại hần lại là Lâm Huyền bao hàm phẫn nộ tiếng rống.

. . .

Số 1 trong nhà ăn.

Phương phụ mời Ninh Trọng Quốc nhập tọa.

Bọn hần một bàn này cũng không phải cái gì bằng hữu thân thích, mà tất cả đều là Trung Hải một chút làm cho bên trên danh hào quyền quý phú hào.

Ninh Trọng Quốc cùng Phương phụ khách khí vài câu, sau đó cùng đã lên bàn một chút người quen bắt chuyện qua về sau, lúc này mới lặng lẽ gọi tới Ninh Thu Đồng, phân phó nói: "Người đi tìm xem Trần tiên sinh, nhìn có thể hay không đem hần mời đi theo."

Nghe vậy, Ninh Thu Đồng không khỏi liền cau mày hỏi ngược lại: "Hần căn bản cũng không phải là trong hội này người, chúng ta mời hần tới, cái này thích hợp sao?"

Nói, nàng còn ra hiệu Ninh Trọng Quốc nhìn xem Phương phụ cái này chủ nhà.

"Nghe ba ba, đi thôi. Cùng hần chỗ tốt quan hệ đối với chúng ta tới nói là trăm lợi mà vô một hại. Dù là có tiền nữa, thế nhưng phải có phải có mệnh hoa không phải? Trần tiên sinh mặc dù là đại ân vào thị cao nhân, nhưng chỉ cần hần còn nguyện ý xuất thủ, như vậy thì chắc chắn sẽ có thanh danh lan xa kia một ngày. Đến lúc đó bọn hần cũng sẽ không trực tiếp đi tìm Trần tiên sinh, mà là muốn thông qua ta. . . Người hiểu ý của ta không?"

"Ta minh bạch, bất quá, ta đoán chừng hần cũng không gặp qua tới."

Ninh Thu Đồng ngoài miệng nói như vậy, bất quá nhưng vẫn là quay người đi ra ngoài.

Mời hần tới chỉ là vì biểu đạt một loại thái độ, về phần hần tới hay không cái kia chính là mặt khác một vấn đề.

Ninh Thu Đồng từ hội trường chỗ sâu nhất hướng phía ngoài cửa chậm rãi đi đến, mười phần cẩn thận quét mắt mỗi một bàn khách nhân.

Rốt cục, nàng tại trong một cái góc phát hiện Trần Hi.

Lâm Huyền là chủ phù dâu, cho nên đem tiểu gia hỏa ôm vào phòng ăn về sau, nàng liền không thể không đem tiểu gia hỏa còn cho Trần Hi, sau đó cùng Phương Lôi cùng một chỗ đổi mời rượu phục.

Trần Hi một bàn này rất có ý tứ, tựa như là phụ nữ nhi đồng chuyên môn bàn.

Mười hai cái bàn bên trên, cũng chỉ có hần một cái nam nhân, cái khác đều là nữ nhân cùng hài tử.

Ninh Thu Đồng đứng tại cách đó không xa, nghe Trần Hi cùng mấy cái đại tỷ trò chuyện hài tử giáo dục vấn đề, không khỏi cũng có chút hoảng hốt.

Mười vạn khối, còn chưa đủ nàng mua một cái bao.

Cũng chính bởi vì cái này mười vạn khối, lại làm nàng kém chút hại chết Ninh Trọng Quốc.

Cho nên chuyện này về sau, Ninh Thu Đồng tính cách liền có rất lớn chuyển biến.

Trước kia, nàng là vừa mới chấp chương Viễn Dương tập đoàn nữ tổng giám đốc, toàn trên thân hạ đều tản ra một cỗ nhuệ khí, như là lưỡi đao sắc bén, khí thế chi thịnh, đủ để cho tất cả mọi người ở trước mặt nàng không tự chủ cúi đầu xuống.

Nàng luôn luôn nói một không hai, chỉ cần có phán đoán, vậy liền tuyệt đối tin tưởng mình phán đoán.

Thẳng đến kia một ngày, đương nàng bắt lực quỹ gổ Trần Hi trước mặt lúc, mới rốt cục ý thức được mình đến tốt cùng sai tại chỗ nào.

Khả năng đây cũng là một chuyện tốt đi.

Từ nhỏ ngâm lấy vững chắc thả ra đời thiên chi kiều nữ, cuối cùng cần trải qua một số việc mới có thể thuế biến càng thêm hoàn mỹ.

Do dự một chút, Ninh Thu Đồng lúc này mới đi vào Trần Hi sau lưng, nhẹ nhàng nói ra: "Trần tiên sinh."

Trần Hi nhìn lại, phát hiện là Ninh Thu Đồng, thế là liền hỏi: "Ninh tiểu thư, có chuyện gì sao?"

"Cha ta nghĩ xin ngài đi cái kia một bàn, ngài nhìn có thể chứ?"

Ninh Thu Đồng xa xa chỉ chỉ hội trường chỗ sâu nhất.

Trần Hi thấy thế, lập tức liền lắc đầu, khách khí nói ra: "Không cần, ta cái này còn mang theo hài tử tại, liền không như vậy phiền toái."

"Àn. . . Tốt a, vậy ngài từ từ ăn."

Trần Hi cự tuyệt về sau, Ninh Thu Đồng cũng không tiện nói thêm nữa cái gì, hướng hần khê gật đầu một cái, liền đi thẳng về.

Đợi đến Ninh Thu Đồng sau khi đi, Trần Hi bên cạnh một cái đại tỷ mới mang theo một mặt cười xấu xa mà hỏi: "Tiểu hỏa tử, cô bé kia là ai vậy? Rất xinh đẹp."

"Một người bạn." Trần Hi khách khí hỏi đáp.

"Bằng hữu? Xinh đẹp như vậy bạn nữ?"

Đại tỷ tựa hồ có chút không tin tưởng.

Trần Hi còn chưa kịp giải thích, nhưng nàng nhưng lại cười xấu xa lấy nói ra: "Vừa rồi cái kia phù dâu cũng là bằng hữu của ngươi a? Chắc chắn, người tuổi trẻ bây giờ lợi hại a. . ."

Nàng cái này bao hàm thâm ý một câu, lập tức dẫn tới bàn này cái khác đại tỷ đều nở nụ cười.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể chê cười nói: "Thật là bằng hữu, các ngươi sẽ không đều coi là giữa nam nhân và nữ nhân không có đơn thuần hữu nghị quan hệ a?"

"Không có!"

Nghe vậy, mấy vị đại tỷ lập tức trấm miệng một lời hỏi đáp.

"Các ngươi thật nông cạn. . ."

Nói xong, Trần Hi cũng đi theo các nàng nở nụ cười.

Mấy vị đại tỷ chỉ là đang nói đùa mà thôi, cho nên Trần Hi căn bản là không có để vào trong lòng.

Bởi vì trên thực tế, hần cùng Ninh Thu Đồng quan hệ ngay cả bằng hữu đều tính không lên.

Mà Lâm Huyền, vẫn còn miễn cưỡng có thể tính một cái.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

069 một trăm vạn

Cơm trưa thời điểm, Trần Hi cùng mấy vị đại tỷ hàn huyên trò chuyện liên quan tới như thế nào giáo dục hài tử chủ đề, ngược lại là cho Trần Hi rất nhiều dẫn dắt.

Tì như nói, không muốn tùy thời đều ôm hài tử, đến thích hợp để chính nàng nhiều đi lại một chút.

Tiểu hài tử nhất định phải nhiều đi đường, đi đường đối khớp nói phát dục tốt.

Mà vận động đồng thời, sẽ còn gia tăng hài tử lượng hô hấp, bình ô xy quan càng mạnh, sinh mệnh lực tự nhiên cũng liền tùy theo tăng cường.

Mặt khác, còn nhiều hơn phơi mặt trời dự phòng cốt chất loi lỏi, có trợ giúp hài tử khỏe mạnh trưởng thành.

Tuy nói có Trần Hi tại, niệm niệm thân thể tuyệt đối không có khả năng xuất hiện vấn đề gì, bất quá các đại tỷ đề nghị vẫn là rất đúng trọng tâm.

Mấy vị này đại tỷ cũng là lão giang hồ, chỉ bất quá một bữa cơm thời gian, các nàng đều nhìn ra Trần Hi đối với tiểu gia hóa sủng ái trình độ, cho nên mới ngữ trọng tâm trường khuyên hấn phải học được thích hợp cự tuyệt.

Sủng nữ nhi là chuyện tốt, nhưng cũng không thể quá nuông chiều.

Một vị nuông chiều yêu chiều ngược lại sẽ hại hài tử.

Du thuyền còn tại tuần hành quá trình bên trong, muốn ăn quá muộn cơm mới có thể trở về địa điểm xuất phát.

Cho nên ăn cơm trưa, Trần Hi liền nắm tiểu gia hóa trở lại phòng, để mèo to cùng tiểu gia hóa trong phòng bắt đầu chơi bịt mắt trốn tìm trò chơi.

Mà hấn, thì mở ti vi nhìn lên « ba ba đi chỗ nào » . .

Đây cũng là các đại tỷ đề nghị, nếu không Trần Hi căn bản cũng không biết, cái này trên thế giới thể mà còn có như thể một ngăn liên quan tới thân tử hổ động tổng nghệ tiết mục.

Bên trong có chút hài tử so niệm niệm lớn, có chút lại so với nàng còn muốn nhỏ một chút.

Khúc chủ đề mới vừa mới thả xong, tiểu gia hóa liền đã nghe được thanh âm chạy tới, sau đó ôm mèo to ngồi ở Trần Hi bên cạnh, cùng hấn cùng một chỗ nhìn lại.

Nhìn không đầy một lát, tiểu gia hóa liền chỉ vào trên TV một cái giận dữ tiểu nam hài cười khanh khách nói: "Ba ba, cái kia ca ca thật là ngu! Còn khóc cái mũi, xấu hổ xấu hổ. . ."

Nhìn nàng kia đặc ý quên hình dáng vẻ, sợ là đã sớm quên mình buổi sáng còn khóc ào ào.

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi chọc chọc khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, cười nói ra: "Biết xấu hổ, vậy người về sau cũng không nên cùng người ca ca này đồng dạng, động một chút lại khóc nhè."

"Ta mới không khóc cái mũi đâu!" Tiểu gia hóa y nguyên như vậy ngao kiêu.

Hai cha con một bên xem tivi một bên nói chuyện phiếm trên ghẹo, mà lúc này, một tràng tiếng gõ cửa lại đột nhiên vang lên.

"Tỷ tỷ đến rồi! Ta đi mở cửa!"

Lâm Huyền nói qua làm xong muốn tới tìm nàng chơi, cho nên tiểu gia hóa lập tức từ trên ghế salon nhảy xuống, lanh lợi chạy tới mở cửa phòng ra.

Nhưng mà , chờ đến nàng giữ cửa mở ra sau khi, nhìn thấy lại không phải Lâm Huyền tỷ tỷ, mà là trước đó gặp qua mấy lần bá bá.

"Bá bá người tìm ai nhà?"

Tiểu gia hóa đứng tại phía sau cửa, nhô ra cái khuôn mặt nhỏ, biết mà còn hỏi.

Đứng ngoài cửa chính là Ninh Trọng Quốc, Ninh Thu Đồng hai cha con, buổi sáng bọn hấn còn gặp mặt qua.

Ninh Trọng Quốc cúi đầu nhìn nàng một cái, biết tiểu gia hóa đây là tại già quái đầu, thế là liền ha ha cười nói: "Tiểu bảo bối, ta tới tìm người ba ba, có thể để chúng ta đi vào sao?"

"Nha. . ."

Tiểu gia hóa nhẹ gạt đầu, bất quá lại không có nhường ra thân thể, ngược lại quay đầu nhìn trong phòng Trần Hi một chút.

Trần Hi đã sớm nghe được động tĩnh của cửa, thế là liền ngồi dậy thân thể hướng phía nàng vẫy vẫy tay, ra hiệu nàng trở về.

Tiểu gia hóa lanh lợi nhảy vào Trần Hi trong ngực, sau đó mới ồm ồm nói ra: "Ba ba, lão bá kia bá lại tìm đến người!"

"Ta biết."

Trần Hi nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, lúc này mới hướng phía công hô: "Ninh tiên sinh, hải tử không hiểu chuyện, người mau mời tiến đi."

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lúc này mới nhẹ nhàng đẩy mở cửa, sau đó nhìn xem Trần Hi cười to nói: "Trần tiên sinh, không có quấy rầy đến ngài a?"

"Không có việc gì, mời theo liền ngồi."

Trần Hi chỉ chỉ ghế sa lon bên cạnh, chờ đến bọn hắn sau khi ngồi xuống, lúc này mới hỏi: "Tìm ta là có chuyện gì sao?"

Ninh Trọng Quốc cười cười, sửa sang lại một chút ngôn ngữ về sau, mới chậm rãi mở miệng nói ra: "Vừa rồi lúc ăn cơm, ta cùng mấy người bằng hữu hàn huyên một chút có quan hệ tại chuyện của ngài, cái này một điểm. . . Ngài sẽ không để tâm chứ?"

Trần Hi cười lắc đầu, hồi đáp: "Không có việc gì, ta không ngại."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Ninh Trọng Quốc gật gật đầu, tựa hồ yên tâm không ít, thế là liền tiếp theo nói ra: "Trong đó một vị bằng hữu nghe ta nói lên ngài y thuật về sau, liền nhờ ta đến hỏi một chút ngài, có thể hay không triệt để trị tận gốc hẳn bệnh tiểu đường. . ."

"Bệnh tiểu đường?"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi có chút dở khóc dở cười, lập tức liền minh bạch, Ninh Trọng Quốc đây là tại bên ngoài bắt hắn cho thoải mái kỳ kỳ năng.

"Không thể trị?" Ninh Trọng Quốc thận trọng thử dò xét nói.

"Có thể trị."

Trần Hi nhẹ gật đầu, đang nhìn Ninh Trọng Quốc một chút về sau, hắn nhưng trong lòng toát ra một cái ý nghĩ.

Thế là, cân nhắc một chút về sau, Trần Hi mới chậm rãi nói ra: "Bệnh tiểu đường không phải cái gì bệnh nan y, chỉ cần ăn vào ta lần trước cho người loại kia đan dược, tự nhiên là có thể khỏi hẳn, bất quá. . ."

Trọng điểm tới.

Thấy thế, Ninh Trọng Quốc lập tức đem thân thể hơi nghiêng về phía trước, làm ra một bộ rửa tai lắng nghe dáng vẻ.

Trần Hi dựng thẳng lên một ngón tay, khẽ cười nói: "Một trăm vạn một viên, mà lại hiệu quả thực tế không bằng trước người viên kia, có chút nghi nan tạp chứng có thể muốn nhiều phục mấy khóa mới được."

Nói xong, hắn còn như dường như biết được suy nghĩ nhìn Ninh Thu Đồng một chút.

Ninh Thu Đồng đương nhiên biết Trần Hi vì cái gì nhìn nàng, cho nên cả trương gương mặt xinh đẹp lập tức liền đỏ lên, có chút ngượng ngùng nhanh chóng nói ra: "Thật xin lỗi, Trần tiên sinh, trước đó đúng là ta có mắt không biết Thái Sơn. . ."

"Không cần nói, đều đi qua."

Trần Hi cười đánh gãy hắn, sau đó tiếp tục đối Ninh Trọng Quốc nói ra: "Thuốc của ta có mấy loại bệnh trị không được, Trung y phương diện, phong lao cổ cách tứ đại chứng ta trị không được. Tây y phương diện, bị thể giới vệ sinh tổ chức liệt vào thể giới nguy hại nhất nan tạp chứng HIV-Aids, ung thư, bệnh bạch huyết, loại phong thấp, cơ héo rút bên cạnh tác Ngạnh hóa trị không được, cái khác như là bệnh tiểu đường là gan Ngạnh hóa loại này, nếu như nhiều phục mấy khóa, ngược lại là có thể chậm rãi khỏi hẳn."

Kỳ thật, những này cái gọi là bệnh nan y hắn cũng không phải trị không được, mà là quá phiền phức.

Mấy cái này bệnh nan y hoặc là liên lụy đến tế bào bệnh biến, hoặc là liên lụy đến trung khu thần kinh, nếu như muốn trị tận gốc, ngoại trừ phục dụng Tiên gia dược vật bên ngoài, Trần Hi còn nhất định phải dùng chân nguyên là mối họa người cẩn thận chải vuốt toàn thân.

Cái này đối với hắn hiện tại tới nói, gánh vác cùng tiêu hao đều quá mức một ít.

Nghe xong Trần Hi về sau, Ninh Trọng Quốc liền tục gật đầu nói: "Có thể, Trần tiên sinh ngài một viên đan dược cam đoan thuốc đến bệnh trừ, nói thể nào cũng so với trước bệnh viện không gây lia đặng tốt hơn gấp một vạn lần. . ."

"Vậy cứ như vậy đi, Hậu Thiên người lại tới tìm ta, ta trước cho người mười khóa."

"Được rồi, vậy chúng ta sẽ không quấy rầy, ngài chậm ngồi."

Đợi đến Ninh Trọng Quốc cùng Ninh Thu Đồng nhẹ nhàng đóng cửa rồi đi về sau, tiểu gia hỏa liền tiến đến Trần Hi bên cạnh, ồm ồm mà hỏi: "Ba ba, người sẽ còn chữa bệnh sao?"

"Đó là đương nhiên, ba ba hôm qua không phải mới chữa khỏi người sao?"

Nghe vậy, tiểu gia hóa lập tức liền nhào tới Trần Hi trong ngực, vung tay nhỏ, mười phần tự hào cười to nói: "Ba ba là bác sĩ! Ba ba thật lợi hại!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

070 chơi

Ninh Trọng Quốc sau khi đi, tiểu gia hóa lại nhảy vào Trần Hi trong ngực, sau đó cùng Trần Hi tiếp tục xem lên ba ba đi chỗ nào.

Tiểu gia hóa nhìn ba ba đi chỗ nào, nàng xem chút lại cùng Trần Hi không đồng dạng.

Nàng thích chính là bên trong cổ quái kỳ lạ phong cảnh cùng trò chơi, mà Trần Hi thì nhìn chính là manh em bé cùng ba ba hồ động.

Xem hết một tập về sau, Trần Hi còn muốn cho nàng thả tập 2, bất quá tiểu gia hóa lại không nghĩ nhìn.

Mà là góp lấy cái đầu nhỏ, đầy cõi lòng chờ đợi đối Trần Hi nói ra: "Ba ba, ta cũng muốn chơi 123 người gỗ. . ."

"Tốt, ba ba chơi với ngươi."

Trần Hi sờ lên đầu nhỏ của nàng, sau đó liền ôm nàng đứng lên.

Kỳ thật giống bị mất trốn tìm, 123 người gỗ loại này trò chơi nhưng phải nhiều người mới tốt chơi, Trần Hi suy nghĩ một chút, liền gọi mèo to cũng cùng đi.

Thế là, tiểu gia hóa liền ghé vào trên tường đếm lấy số.

Trần Hi thì cùng mèo to đứng ở phía sau như là ốc sên đồng dạng hướng nàng sờ đi qua.

"1, 2, 3, người gỗ!"

Tiểu gia hóa hô xong về sau, lập tức nhảy xoay người lại, nhưng Trần Hi cùng mèo to lại giống như là chưa hề động dậy đồng dạng.

Liên tục mấy lần về sau, tiểu gia hóa đều chưa bắt được bọn hắn hành động vết tích, không khỏi liền nhếch lên miệng nhỏ.

Đương nàng lại một lần xoay người về sau, lần này lại thật nhanh hô: "123!"

Ngay cả người gỗ đều không có hô, tiểu gia hóa liền vội vàng vừa quay đầu tới.

Mà ngay tại nàng xoay đầu lại về sau, Trần Hi lại giả vờ làm ra một bộ thất kinh đáng vẻ, bày ra một cái cực kỳ khoa trương tư thế, đồng thời không ngừng để cho mình trọng tâm chỉ phối lay động, tựa như là hoàn toàn đứng không vững đồng dạng.

"Ta bắt được ngươi! Ngươi động! Ngươi động!"

Tiểu gia hóa nhảy vỗ tay, sau đó chỉ vào Trần Hi khanh khách phá lên cười.

"Tốt a, ta bị ngươi bắt đến, nên ta tới đếm 123." Trần Hi ra vẻ tiếc nuối nói.

"Đề ta làm người gỗ!"

Tiểu gia hóa thật nhanh chạy đến Trần Hi bên người, sau đó liền lôi kéo mèo to thối lui đến góc tường đi, chuẩn bị một lần nữa mở một ván.

Trần Hi thì giống nàng vừa rồi như thế, chậm rãi ghé vào trên tường, sau đó la lớn: "1, 2, 3, người gỗ!"

Nói xong, hắn liền học tiểu gia hóa đáng vẻ xoay người lại.

Tiểu gia hóa nhếch miệng nhỏ, thần sắc hết sức nghiêm túc, chân trái vừa mới bước ra một bước, tay nhỏ còn vung tại không trung.

Nhìn thấy Trần Hi quay tới về sau, nàng liền cố gắng không để cho mình thân thể lại lắc lư.

Trần Hi làm bộ không có thấy được nàng động dáng vẻ, thế là liền lại chuyển đi qua một lần nữa đếm.

Hiện tại hài tử phần lớn đều là đang chơi cỗ cùng phim hoạt hình đồng hành vượt qua tuổi thơ, như là 123 người gỗ, bịt mắt trốn tìm, nhảy ngăn chứa loại hình trò chơi, bọn hắn cũng không phải là không thích chơi, mà là bởi vì không có người có thể cùng nhau chơi đùa.

Trần Hi rất có kiên nhẫn, chỉ cần tiểu gia hòa vui vẻ, hắn có thể bồi tiếp nàng chơi bên trên một cả ngày.

Cho nên, đương Lâm Huyền làm xong hết thầy tới tìm hắn nhóm thời điểm, hai cha con đều còn tại trong phòng chơi lấy 123 người gỗ.

Trần Hi cũng không biết tiểu gia hòa cùng Lâm Huyền quan hệ vì cái gì sẽ đột nhiên tăng mạnh.

Lâm Huyền trước đó tại tiểu gia hòa trong mắt chỉ là một vị phổ thông đại tỷ tỷ, nhưng ở tham gia xong Phuong Lôi hôn lễ về sau, tiểu gia hòa liền bắt đầu đối Lâm Huyền thích ghê gớm.

Cho nên nghe được tiếng đập cửa về sau, nàng liền hứng thú bưng bưng địa chạy tới mở cửa.

Cái này một lần, đứng ở ngoài cửa chính là Lâm Huyền.

Mà Lâm Huyền tại thấy được nàng đầu đầy mồ hôi bộ dáng về sau, phản ứng đầu tiên liền là nắm nàng đi phòng vệ sinh, cầm khăn nóng cho nàng rửa mặt.

"Các người đang chơi cái gì đâu? Chơi như thế vui vẻ?"

"123 người gỗ! Chơi cũng vui!"

Lâm Huyền cho nàng sau khi rửa mặt xong, tiểu gia hòa cả khuôn mặt nhỏ nhắn đều vẫn là đỏ rực, nhìn qua tựa như cái chín muối quả táo nhỏ giống như.

"Chơi rất lâu a? Có mệt hay không?"

"Mệt mõi! Nhưng là chơi vui!"

Lâm Huyền nhẹ nhàng điểm một cái nàng cái mũi nhỏ nhọn, sau đó ôm nàng đi ra phòng vệ sinh.

"Uống lướt nước đi, tiểu hài tử muốn bao nhiêu uống nước."

Cho tiểu gia hòa rót một ly nước, để nàng lọc cọc lọc cọc uống hết về sau, Lâm Huyền lúc này mới nhìn xem Trần Hi tán thưởng nói: "Nam nhân mang hài tử thời điểm, nhưng không có mấy cái giống như người có kiên nhẫn."

Nghe vậy, Trần Hi lập tức cười nói: "Đây là nữ nhi của ta, ta đối nàng đều không có kiên nhẫn, vậy ai sẽ còn đối nàng có kiên nhẫn?"

Lâm Huyền cười cười, không có nói chuyện.

Sau đó liền cầm mình mang tới nâng hoa đưa cho tiểu gia hòa.

"Tỷ tỷ mang cho người nâng hoa đến, thích không?"

"Thích lắm! Thật xinh đẹp! Thom quá a!"

Tiểu gia hòa tiếp nhận nâng hoa vừa nghe, lập tức liền cười đến trên mặt đều trong bụng nở hoa.

Cái này nâng hoa nàng hôm qua chỉ thấy qua, bắt quá khi đó Lâm Huyền không được nàng đụng, không nghĩ tới hôm nay lại lấy ra đưa cho nàng.

Mà lúc này, Trần Hi thì như dường như biết được suy nghĩ nói ra: "Đây là tân nương nâng hoa a? Ta nghe nói phù dâu tiếp vào nâng hoa hậu, tốt nhất vẫn là làm thành hoa khô đặt ở trong nhà đồ dấu hiệu tốt. Người cứ như vậy đưa cho nàng, hoa này sợ là cũng sống bất quá đêm nay. . ."

"Ta không tin những cái kia."

Lâm Huyền lắc đầu, lại nhéo nhéo tiểu gia hòa khuôn mặt nhỏ nhắn về sau, lúc này mới nhìn xem Trần Hi như có thâm ý nói ra: "Hạnh phúc không phải là của người khác cho, mà là mình tranh thủ."

"Có kiến giải."

Trần Hi hướng nàng giơ ngón tay cái lên, sau đó mới tiếp tục cười nói: "Hôm qua nghe Phuong Lôi nói, người thật giống như vẫn luôn là độc thân? Đã hạnh phúc là mình tranh thủ, người tại sao không đi tranh thủ một chút? Nữ nhân này qua hai mươi tám đều thành lão cô nương, cũng không thể dạng này một mực đơn đi xuống đi?"

Nghe vậy, Lâm Huyền biểu lộ lại là bỗng nhiên biến đổi, tựa hồ có chút tức giận.

"Nhót ngươi chuyện gì."

Thanh âm của nàng không lớn, sau khi nói xong liền trực tiếp quay đầu khơi dậy tiểu gia hỏa đến, xem bộ dáng là không muốn lại phản ứng Trần Hi.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể cười cười xấu hổ, vội vàng nói xin lỗi nàng nói: "Không có ý tứ, là ta lảm nhảm. . ."

"Hừ."

Lâm Huyền hừ nhẹ một tiếng, nhưng vẫn là không có nói chuyện.

Bầu không khí có chút xấu hổ.

Trần Hi xem tivi, không còn dám lảm nhảm.

Mà Lâm Huyền bồi tiểu gia hỏa chơi một hồi về sau, lúc này mới giống như là bớt giận, một lần nữa xoay đầu lại nhìn xem hán hoi: "Ăn xong cơm tối du thuyền liền muốn một lần nữa ra biển tuần hành, ngày mốt mới có thể trở về địa điểm xuất phát, các ngươi. . . Là muốn chơi đến ngày mốt a?"

"Ta chuẩn bị chờ một lúc liền mang nàng trở về, cái này cũng ra tốt mấy ngày, không sai biệt lắm là nên về vườn trẻ. . ."

Lâm Huyền sừng sốt một chút, tựa hồ không nghĩ tới bọn hán nhanh như vậy liền muốn rời khỏi, thế là lập tức liền có chút gấp, vội vàng nói: "Khó được có cơ hội như vậy, không nhiều chơi mấy ngày? Hiện tại quốc gia đều tại khôi xướng giảm phụ, hải tặc đều mới bốn tuổi, không cần gấp gấp như vậy đưa nàng đi nhà trẻ a?"

"Ây. . ."

Trần Hi bị nàng chẹn họng một chút, nghĩ nghĩ, lúc này mới chăm chú hồi đáp: "Ta chủ yếu là muốn để nàng dưỡng thành quen thuộc, bốn tuổi nhiều, sớm một chút thích ứng trường học hoàn cảnh, về sau lên tiểu học cũng thích ứng nhanh."

"Vậy cũng không cần gấp tại cái này hai ngày a? Mới bốn tuổi! Ngươi đây là tại kiểm chế hải tặc thiên tính! Lại nói, nàng mới lớp chồi a? Đi nhà trẻ phần lớn thời gian cũng là đang chơi, chỉ bất quá là lão sư mang theo chơi thôi."

Nói xong, Lâm Huyền liền nhìn xem tiểu gia hỏa hỏi: "Niệm niệm, ngươi có muốn hay không tại du thuyền bên trên chơi nhiều hai ngày nha? Tỷ tỷ dẫn ngươi đi mà Đồng Nhạc vườn, ngươi còn chưa có đi qua a?"

"Ta muốn đi! Ta muốn đi mà Đồng Nhạc vườn!"

Nói đến chơi, tiểu gia hỏa lập tức liền hưng phấn lên, ôm nâng hoa liền muốn đứng lên.

Lâm Huyền ôm tiểu gia hỏa, như là thị uy lườm Trần Hi một chút.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể lắc đầu cười khò nói: "Ta cùng lão sư xin phép nghỉ chỉ mời bảy ngày, hôm nay đã là thứ bảy ngày."

"Điện thoại lấy ra, ta đến cùng lão sư nói."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

071 thất thổ

"Ba ba, ba ba, chúng ta đi nơi nào a~"

"Có ngươi tại liền không sợ trời không sợ đất!"

Tiểu gia hỏa đứng tại trên ghế sa lon, kích động dùng tay đánh lấy cái vợt, sau đó cùng Lâm Huyền trong điện thoại di động âm nhạc hát lên.

Nhưng mà, tiểu gia hỏa hát xong về sau, Trần Hi lại không có tiếp theo tiếp tục hát, cho nên nàng lập tức liền không ca hứng.

Chỉ gặp nàng quệt miệng đứng tại trên ghế sa lon dậm chân, sau đó mới lớn tiếng nói ra: "Ba ba! Ngươi không bồi ta chơi!"

Nghe vậy, Trần Hi lại là khổ cười liên tục, vội vàng nói: "Tốt tốt tốt, một lần nữa đến một lần, ba ba cùng ngươi hát."

Nàng đã hát năm lần, mỗi lần sẽ chỉ hát như thể hai câu, nhưng lại vẫn như cũ làm không biết mệt.

Trần Hi cũng không phải không thể ca hát, lấy hấn đối với mình thân thể không chế, muốn ca hát êm tai chỉ là đơn giản vô cùng một sự kiện.

Thế nhưng là, hấn luôn cảm thấy có chút xấu hổ, nhất là mèo to cùng Lâm Huyền cũng ở bên cạnh nghe.

Cảm giác là lạ. . .

Mà lúc này, Lâm Huyền cũng đem âm nhạc tạm dừng.

Nàng đem âm nhạc một lần nữa phát ra một lần, sau đó mới hướng Trần Hi hô: "Hài từ nguyện ý học ca hát là chuyện tốt, ngươi phối hợp một điểm."

"Tốt a, ta sai rồi, lại đến một lần, ba ba cùng ngươi hát."

Khúc nhạc dạo vang lên, tiểu gia hỏa không có học qua Anh ngữ cũng không biết bọn hấn nói tiểu tình tình đến tốt cùng là cái gì, mà chủ ca bộ phận thì không có điệp khúc bộ phận như vậy sáng sủa trôi chảy, cho nên nàng nghe mấy lần đều không có nhớ kỹ, chỉ có thể lăm bằm lăm bằm đi theo lửa gạt đi qua.

Rất cục, điệp khúc bộ phận đến.

Trong điện thoại di động âm nhạc còn không có bắt đầu hát, tiểu gia hỏa liền đã hét lên: "Ba ba, ba ba, chúng ta đi nơi nào a~ "

Hát xong câu này, tiểu gia hỏa mới phát hiện mình không cùng bên trên cái vợt.

Nàng dừng lại một chút, chờ tới điện thoại di động bên trong ca khúc phóng tới câu này về sau, tiểu gia hỏa mới rất cục đi theo tiết tấu, thế là liền quơ tay nhỏ hô lớn: "Có ta ở đây liền không sợ trời không sợ đất!"

Hát xong, nàng liền dẫn mấy phần mong đợi nhìn về phía Trần Hi.

"Bảo bối, bảo bối, ta là ngươi đại thụ, cả đời cùng ngươi nhìn mặt trời mọc!"

Trần Hi chính xác nói liền, điều này cũng làm cho tiểu gia hỏa lập tức liền ca hứng từ trên ghế salon nhảy hạ, sau đó trực tiếp nhào vào Trần Hi trong ngực.

"Ba ba, ba ba, chúng ta đi nơi nào a~ khanh khách. . ."

Ba ba đi chỗ nào ca khúc tuần hoàn phát hình.

Lại hát mấy lần về sau, tại tiểu gia hỏa mãnh liệt yêu cầu dưới, 123 người gõ trò chơi lại một lần nữa bắt đầu.

Bất quá cái này một lần, nàng nhưng lại có ba cái tượng gõ.

. . .

Cơm tối thời khắc đến.

Tiểu gia hỏa đi ở chính giữa, một cái tay nắm Trần Hi một cái tay nắm Lâm Huyền, thỉnh thoảng sẽ còn đột nhiên đem hai chân nhấc lên, để bọn hấn hai dẫn theo mình đi.

Bọn hấn đi vào phòng ăn sau liền tùy tiện tuyển một bàn ngồi xuống, tiểu gia hỏa thì còn tại không ngừng ca hát ba ba đi chỗ nào.

Lúc này, cách đó không xa Vương Lộ phát hiện bọn hấn, thế là vội vàng dùng khuỷu tay nhẹ nhàng đụng đụng nàng bên cạnh Lý Tu Văn, ra hiệu hấn hướng bên kia nhìn.

Lý Tu Văn nhìn ra ngoài một hồi, sắc mặt cũng biến thành càng ngày càng khó coi.

"Lâm Huyền cùng Trần Hi đã sớm quen biết, quan hệ giữa bọn họ vẫn luôn rất tốt. . ."

Vương Lộ xem xét cái kia sắc mặt, lập tức liền biết trong lòng của hấn đang suy nghĩ cái gì, thế là vội vàng nói: "Nếu không, chúng ta cũng đi qua chào hỏi a?"

"Đi."

Nghe vậy, Lý Tu Văn lập tức đứng dậy đi đi qua, Vương Lộ vội vàng dẫn theo bao đi theo phía sau hắn.

"Huyền Huyền, Trần tiên sinh, không ngại a?"

Lý Tu Văn một bên nói chuyện, một bên chỉ chỉ Lâm Huyền bên cạnh chỗ ngồi.

Bởi vì vừa mới đến cơm chiều thời gian, rất nhiều tân khách còn không có tới đến phòng ăn, cho nên Trần Hi một bàn này cũng là hoàn toàn trống không tại.

Lâm Huyền đối Lý Tu Văn thái độ vẫn như cũ giống như kiểu trước đây.

Khẽ ngẩng đầu nhìn hắn một cái về sau, Lâm Huyền liền giống như là chuyện gì cũng chưa từng xảy ra giống như, một lần nữa cúi đầu xuống tiếp tục đùa với tiểu gia hỏa.

Trần Hi nhìn Lý Tu Văn một bộ xuống đài không được đáng vẻ, liền hướng hắn nhẹ gật đầu, khách khí nói ra: "Chúng ta cũng là đến ăn chực, ngại xin cứ tự nhiên."

Mà lúc này, Vương Lộ mới giống như là vừa mới trông thấy Lâm Huyền đồng dạng, một chút liền từ Lý Tu Văn đứng phía sau ra, sau đó liền trực tiếp chạy tới Lâm Huyền sau lưng, cúi người từ phía sau ôm lấy nàng.

"Huyền Huyền, ta sớm tới tìm thời điểm làm sao không có nhìn thấy ngại a? Ngươi biết không biết ngại hôm nay có bao nhiêu xinh đẹp? Chỉ kém như vậy một chút xiu liền phải đem Lôi Lôi danh tiếng cho đoạt!"

Vương Lộ một bên nói chuyện, còn một bên so với một cái thủ thế, biểu lộ mười phần khoa trương.

"Nơi đó có ngại nói như vậy khoa trương, cũng không phải ta kết hôn, miệng ngọt như vậy làm gì? Cẩn thận bị Lôi Lôi nghe được ngại liền xong đời."

Lâm Huyền vẫn thật là ăn Vương Lộ bộ này, cho nên lập tức liền lôi kéo nàng ngồi ở bên cạnh mình.

Lúc này, Lý Tu Văn cũng thuận thế ngồi xuống Vương Lộ bên cạnh.

Vương Lộ cùng Lâm Huyền nói mấy câu về sau, lúc này mới cười cùng Trần Hi lên tiếng chào, thần thần bí bí nói ra: "Trần Hi, ngại thâm tàng bất lộ nha. . ."

"Ta thâm tàng bất lộ cái gì rồi?"

Trần Hi bị nàng cái này không giải thích được làm cho là không hiểu ra sao.

"Còn giả? !"

Vương Lộ một bộ ta đã sớm nhìn thấu nét mặt của ngại, ra vẻ nghiêm túc nói ra: "Thành thật khai báo! Ngày đó xoát bạo bằng hữu giàu thành cao ốc quảng cáo có phải hay không là ngại làm ra!"

Nghe vậy, Lâm Huyền cũng không nhịn được như dường như biết được suy nghĩ nhìn Trần Hi một chút.

Chuyện này phát sinh không bao lâu nàng liền bị Triệu Nguyên bắt cóc, nếu không phải Vương Lộ hiện tại nhắc lên, nàng đều suýt nữa quên mất Trần Hi đã từng còn nào ra qua cái này bao lớn động tĩnh.

Mà Lý Tu Văn thì là vẫn luôn không biết, đoạn thời gian trước xoát bạo vòng bằng hữu kẻ đầu tiêu lại là Trần Hi.

"Ta đây không phải vẫn muốn tìm Doanh Doanh sao? Cho nên nắm bằng hữu giúp ta nghĩ cái biện pháp, nhưng là không nghĩ tới hắn cái này biện pháp thế mà lại làm ra cái này bao lớn động tĩnh. . ."

"Ngươi bằng hữu này thật lợi hại, có cơ hội cũng giới thiệu chúng ta quen biết một chút nha, nhiều một người bạn nhiều con đường, ngại nói có đúng hay không?"

Có lẽ là có chút chịu không được Vương Lộ con buôn, Trần Hi nhẹ nhàng nhẹ gật đầu về sau, liền không còn nói chuyện.

Mà Lý Tu Văn đột nhiên xuất hiện, thì để Lâm Huyền tâm tình lập tức liền trở nên không xong.

Thế là, nàng cũng không còn nói chuyện, lấy điện thoại di động ra liền tự mình chơi tiếp.

Vương Lộ cùng với nàng nói chuyện, nàng cũng là có một câu không có một câu.

Đợi đến Vương Lộ muốn đem chủ đề hướng Lý Tu Văn trên thân dẫn về sau, Lâm Huyền càng là triệt để ngậm miệng lại, ngay cả ân đều không ân một

tiếng.

Nói đều nói thành dạng này, Lâm Huyền nhưng vẫn là cái dạng này.

Liền ngay cả Vương Lộ đều cảm thấy có chút không thú vị, bởi vậy, nàng đành phải bắt đầu nhìn Lý Tu Văn một chút.

Lý Tu Văn biểu lộ rất khó coi.

Hắn trầm mặc một hồi lâu, sau đó lại đột nhiên đứng lên thân thể, một câu cũng không nói, quay người liền hướng phía bên ngoài đi ra ngoài.

Đây là lần thứ nhất lần tại Lâm Huyền trước mặt thất thố như vậy.

Vương Lộ bị sợ ngây người, sững sờ nhìn xem Lý Tu Văn rời đi.

Thẳng đến trông thấy Lý Tu Văn đi ra phòng ăn về sau, nàng mới mang theo một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đáng vẻ, nhìn xem Lâm Huyền oán giận nói: "Huyền Huyền! Người không muốn luôn dạng này a, Lý Tu Văn đến tột cùng cái nào điểm không xong? Vì cái gì người vốn là như vậy đối với hắn đâu? Hắn đối người cũng là một khối tình si, người liền không thể thử. . ."

"Đủ rồi! Người đừng nói nữa!"

Lâm Huyền một tiếng khẽ kêu đánh gãy Vương Lộ, sung mãn lồng ngực nhanh chóng phập phồng, rõ ràng đã bị tức đến không nhẹ.

Vương Lộ cũng bị nàng cái này đột nhiên xuất hiện phát tác giật mình kêu lên.

Tiểu gia hỏa cũng liền bận bịu ngẩng đầu nhìn Lâm Huyền một chút, sau đó duỗi ra tay nhỏ sờ lên mặt của nàng, nhu an ủi: "Tỷ tỷ người không nên tức giận! Không nên tức giận. . ."

Lâm Huyền vuốt vuốt đầu nhỏ của nàng, lúc này mới gạt ra một cái đáng tươi cười, mười phần miễn cưỡng nói ra: "Ngoan, tỷ tỷ không tức giận."

Nói xong, Lâm Huyền liền nhìn về phía Vương Lộ, sau đó chăm chú đối nàng nói ra: "Lộ Lộ, ta vấn đề cá nhân thật không cần người quan tâm, nếu như người còn như vậy, ta nghĩ chúng ta có thể sẽ ngay cả bằng hữu đều không có làm."

"Huyền Huyền, người. . ."

Vương Lộ nhìn một chút Lâm Huyền, lại nhìn một chút Trần Hi, một bộ khó có thể tin biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

072 thử dài

Lâm Huyền tính cách ngay thẳng, từ trước đến nay yêu ghét rõ ràng.

Vương Lộ thật sự là không nghĩ tới, nàng lần này tác hợp thể mà lại để Lâm Huyền tức thành dạng này.

Trước kia loại chuyện này nàng cũng không làm thiếu a?

Làm sao lần này lại không được?

Vương Lộ hơi kinh ngạc nhìn hai người bọn hắn một chút, trong mắt tất cả đều là khó có thể tin.

Lâm Huyền thấy thế, lập tức liền biết nàng đang suy nghĩ chút cái gì.

Thế là, tại hơi bình tĩnh một chút tâm tình của mình về sau, Lâm Huyền lúc này mới lắc đầu, nhìn xem Vương Lộ chăm chú nói ra: "Lộ Lộ, ta là thật không thích Lý Tu Văn. . . Coi như ta van người, đừng lại trộn lẫn, được không?"

"Được."

Vương Lộ sắc mặt phức tạp cùng với nàng liếc nhau một cái, theo sát lấy lại trùng điệp thờ dài một hơi, giống như là tại cảm khái, nói ra: "Các người ngồi, ta đi xem một chút Lý Tu Văn. . . Nói thế nào hẳn cũng là chúng ta một nhà áo com phụ mẫu, ta cũng không dám giống như người đem hân hô tới quát lui."

Nói xong, Vương Lộ liền đứng dậy rời đi.

Lâm Huyền không có lưu nàng.

Kỳ thật Vương Lộ ngoại trừ hám làm giàu bên ngoài, cái khác địa phương cũng còn tốt, cho nên Lâm Huyền mới có thể cùng với nàng làm nhiều năm như vậy bằng hữu.

Nhưng rất đáng tiếc là. . .

Hai người bọn họ giá trị quan kém đừng quá lớn, cho nên thăng đến hiện tại cũng không thành được nhất là thổ lộ tâm tình bằng hữu.

Nhân sinh biến biến, gì hạnh như chi?

Cái này lớn như vậy thành thị, lại tìm không thấy một cái có thể thổ lộ tâm tình bằng hữu.

Có đôi khi nhớ tới, có lẽ cũng cảm thấy có chút bị ai đi.

Vương Lộ sau khi đi, Lâm Huyền liền ánh mắt tan rã nhìn trước mắt mặt bàn, cũng không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Trần Hi đợi một trận, gặp nàng trạng thái có chút không đúng, thế là liền nhỏ giọng hỏi: "Thế nào?"

Nghe được Trần Hi thanh âm về sau, Lâm Huyền mới giống như là bị người bên trong trong mộng đánh thức đồng dạng, lắc đầu cười nói: "Không có cái gì."

"Tốt a. . ."

Nhìn ra được nàng có tâm sự, thế là Trần Hi liền ra hiệu tiểu gia hòa tới, chuẩn bị để Lâm Huyền một cái người lắng lắng.

Tiểu gia hòa từ Lâm Huyền trên đùi bò tới Trần Hi trên đùi.

Mà lúc này, Lâm Huyền chợt yếu ớt nói ra: "Trần Hi."

"A?"

Trần Hi đem tiểu gia hòa ôm vào trong ngực, ra hiệu nàng ngồi xuống đừng lộn xộn về sau, lúc này mới hỏi: "Thế nào?"

Lâm Huyền do dự một chút, lúc này mới nhìn như rất tùy ý hỏi: "Người tiếp xuống có cái gì an bài sao?"

"Cái gì cái gì an bài?"

"Ta nói là, ngoại trừ mạng hài tử bên ngoài, người sau này còn có tính toán gì?"

"A, ta tra được Doanh Doanh cuối cùng một lần xuất hiện là tại Thượng kinh, cho nên qua một thời gian ngắn ta sẽ đi một chuyến Thượng kinh, bắt quá cụ thể lúc nào đi, đi bao lâu, tạm thời còn định không xuống, đến lúc đó rồi nói sau."

"Người muốn đi tìm nàng?"

"Đúng."

Nói đến đây, Trần Hi còn nhẹ vỗ nhẹ nhẹ tiểu gia hòa cái bụng, sau đó mới cười nói ra: "Nếu không phải tiểu gia hòa này, ta khẳng định đã sớm đi."

Nghe vậy, Lâm Huyền không khỏi vội la lên: "Nàng một chút tin tức đều không có, người làm sao tìm được?"

"Chậm rãi tìm thôi, tin tức cùng manh mối đều là mò ra, cũng không phải ta mỗi ngày chờ ở nơi này liền có thể chờ ra."

"Kia hài tử làm sao bây giờ? Người là đi tìm người, cũng không thể mỗi ngày mang theo hài tử cùng người cùng một chỗ trên đường đi dạo a?"

"Cho nên ta mới nói không xác định a."

Trần Hi nhìn Lâm Huyền một chút, đương nhiên nói ra: "Hài tử đều cái này bao lớn ta mới trở về, đương đã muốn trước hảo hảo bồi bồi nàng. Về phần lúc nào đi Thượng kinh, chờ qua trong khoảng thời gian này rồi nói sau, đến lúc đó ta mang niệm niệm cùng đi, chậm rãi đi, cẩn thận tìm, tạm thời cho là du lịch tốt."

Nghe xong hẳn về sau, Lâm Huyền trầm mặc.

Qua một hồi lâu, nàng mới nhẹ nhàng hỏi: "Nếu là tìm không thấy đâu?"

Nói xong, Lâm Huyền chính mình cũng sửng sốt một chút, sau đó mới có hơi hốt hoảng nhanh chóng nói ra: "Phi phi, không có ý tứ, là ta miệng quạ đen. . . Ta tin tưởng người nhất định có thể tìm được Doanh Doanh!"

"Vậy liền mượn người chúc lành."

Trần Hi ha ha cười nói, tựa hồ cũng không phát giác Lâm Huyền dị dạng.

. . .

Du thuyền một lần nữa ra biển.

Vượt qua một nửa quý khách đều không có rời đi.

Dù sao, du thuyền lữ hành vẫn là rất hiếm có một chuyện, năng miễn phí chơi đương nhiên liền muốn chơi thống khoái.

Bởi vì hành trình quá ngắn nguyên nhân, cho nên du thuyền chỉ có thể ở trên biển tuần hành, không có biện pháp dẫn bọn hắn đi thể nghiệm dị Quốc Phong tình.

Nhưng cũng may du thuyền bên trên bản thân liền có rất nhiều giải trí công trình, cho nên mới tân môn cơ bản đều có thể chơi rất tận hứng.

Hôn lễ kết thúc về sau, Lâm Huyền cái này phù dâu liền triệt để mất đi tác dụng, cho nên nàng dứt khoát đem đến Trần Hi gian phòng cách vách đến, mọi thời tiết bồi tiểu gia hóa chơi.

Từ mà Đồng Nhạc vườn đến bãi bơi, lại đến quán bowling.

Tiểu gia hỏa chơi chỉ một chút đồng bowling, cảm thấy có chút không vừa ý, thế là liền muốn muốn đi chơi tiêu chuẩn đường đua.

Thế nhưng là bowling nhẹ nhất đều có nặng sáu, bảy cân, nàng thở hổn hển thở hổn hển phí hết lão đại kinh mới nhắc lên, ném một cái sau khi rời khỏi đây, cầu lại lập tức tiến vào bên cạnh lăn cầu đạo, ngay cả xách cầu đều là vấn đề, thì càng đừng nghĩ lại đụng vào cầu bình.

Lâm Huyền để nàng thử hai lần, sợ hãi nàng bị cầu nện vào chân, thế là liền ngay cả hồng mang lửa gạt đem nàng lộ ra quán bowling.

Lúc buổi tối, Lâm Huyền mang nàng tới chống đỡ tầng boong tàu bên trên ăn đồ nướng, tiểu gia hỏa chỉ vào trên mặt biển ánh trăng lớn tiếng hát ba ba đi chỗ nào, lập tức dẫn tới người bên ngoài nhao nhao tán thưởng, sát vách bàn mấy cái hải tử thậm chí còn đi theo tiểu gia hỏa cùng một chỗ hát lên.

Thanh thúy êm tai giọng trẻ con cùng rầm rầm tiếng sóng biển hoà lẫn, cả chiếc du thuyền phảng phất đều sung sướng rất nhiều.

Ngày thứ hai trước kia, ăn xong điểm tâm về sau, Lâm Huyền liền dẫn tiểu gia hỏa đi boong tàu bên trên phơi mặt trời.

Nàng học qua yoga, liền làm ra mấy cái động tác đơn giản, để tiểu gia hỏa đi theo nàng học.

Tiểu gia hỏa ngồi ở yoga trên nệm ra sức học, kia hàm hàm bộ dáng để một bên Trần Hi cũng nhìn không được nở nụ cười.

Sau đó, Lâm Huyền lại nàng làm thủy liệu pháp, còn đi du thuyền Đại Kịch Viện nhìn một trận đặc sắc biểu diễn.

Cái này hai ngày Trần Hi mặc dù cũng là toàn bộ hành trình cùng đi, nhưng thủy chung như cái tiểu trong suốt đồng dạng.

Lâm Huyền chuyện gì đều cướp làm, cái này cũng trực tiếp dẫn đến tiểu gia hỏa hiện tại phản ứng đầu tiên không phải gọi ba ba, mà gọi là tỷ tỷ.

Điều này cũng làm cho Trần Hi cảm thấy có chút không quen.

Tiểu gia hỏa tựa hồ càng ngày càng thích Lâm Huyền, khả năng đây chính là nam nhân mang hài tử cùng nữ nhân mang hài tử khác nhau.

Nữ nhân chung quy muốn so nam nhân cẩn thận một chút, càng dễ dàng chiếm được hài tử thích.

Nhưng mà, sung sướng thời gian luôn luôn ngắn ngủi.

Rất cục. . .

Du thuyền về cảng.

Mà trận này lữ hành cũng đến nên lúc kết thúc.

Trên bến tàu.

Thăng đến Trần Hi ngồi lên xe taxi về sau, tiểu gia hỏa mới lưu luyến không rời buông lỏng ra Lâm Huyền tay.

"Tỷ tỷ gặp lại! Ta sẽ nhớ ngươi!"

Tiểu gia hỏa ra sức vẫy tay, tựa như là cùng nãi nãi cáo biệt lúc biết điều như vậy.

"Bảo bối gặp lại, tỷ tỷ có rảnh liền đến nhìn ngươi."

"Tốt!"

Xe phát động.

Tiểu gia hỏa ngồi trên xe, nhưng lại không ngừng quay đầu nhìn xem vẫn như cũ đứng tại chỗ Lâm Huyền.

Trần Hi ôm nàng, nhẹ nhàng vỗ vỗ phía sau lưng nàng, ra hiệu nàng ngồi xuống.

"Ba ba, ta thích tỷ tỷ."

Tiểu gia hỏa cười lớn đưa cho Lâm Huyền cao nhất đánh giá.

Trần Hi lắc đầu, không có nói tiếp.

Tiểu gia hỏa vui vẻ hát lên ba ba đi chỗ nào, điều này cũng làm cho tài xế xe taxi cũng nhìn không được quay đầu tán dương: "Con gái của ngươi thật đáng yêu."

"Tạ ơn." Trần Hi cười gật đầu đáp lại.

Thật lâu về sau, hân lại phát ra một tiếng nặng nề thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

073 Tân Giang hội

Có thể là ngày nghỉ hội chứng nguyên nhân, hôm nay Trần Hi buổi sáng gọi tiểu gia hỏa rời giường thời điểm, nàng thể mà còn tại trên giường lại lão nửa ngày.

Lúc này cũng không thể lại nuông chiều nàng.

Cho nên dù là tiểu gia hỏa không muốn mở mắt ra, Trần Hi cũng đành phải ôm nàng rời giường rửa mặt.

Rửa mặt ăn cơm, lễ nề lão nửa ngày, tiểu gia hỏa lúc này mới bắt đầu đi bị Trần Hi ôm đi ra gia môn.

Đi nhà trẻ trên đường, nàng đột nhiên nọ nọ mà hỏi: "Ba ba, ta có thể hay không không đi nhà trẻ a?"

"Không được."

Trần Hi thái độ hiện tại mười phần kiên quyết.

Đối với hài tử, tóm lại vẫn là không thể quá mức yêu chiều.

Tiểu gia hỏa bĩu môi, giả dụ lấy muốn Trần Hi buông ra xuống tới, nhưng Trần Hi lại không hỏi không để ý, ôm nàng liền đi thẳng tới cửa vườn trẻ.

Vương lão sư cười cùng Trần Hi chào hỏi, Trần Hi muốn đem tiểu gia hỏa giao cho nàng.

Nhưng lúc này, tiểu gia hỏa lại đột nhiên phát tác.

Nàng oa một tiếng liền khóc rống lên, la hét đừng đi nhà trẻ.

Trải qua an ủi đều không có biện pháp về sau, Vương lão sư đành phải mang theo hai cha con đến bên cạnh phòng nghỉ, sau đó để Trần Hi hảo hảo khuyên nhủ nàng.

Loại tình huống này tại nhà trẻ là rất thường gặp, trải qua Trần Hi một phen kiên nhẫn ân cần dạy bảo về sau, tiểu gia hỏa mới rốt cục lắng xuống, sau đó mang theo một bộ tội nghiệp đáng vẻ nói ra: "Ba ba, người muốn tới tiếp ta!"

"Yên tâm, ba ba nhất định đứng giờ tới đón người! Ngoan, muốn nghe lão sư, biết không?"

Giấy vò hơn phân nửa giờ về sau, Trần Hi mới rốt cục đem tiểu gia hỏa đưa về phòng học.

Ra nhà trẻ, mèo to đã đứng dưới tàng cây chờ.

Trần Hi ném cho nó một viên sỏi hôm qua ra lò đơn giản hoá lại giản hóa Bồi Nguyên đan, lập tức liền làm nó cao hứng trên tàng cây dưới cây vừa đi vừa về nhảy lên.

"Người là sủng vật, sủng vật không thể vào nhà trẻ, cho nên chờ một lúc người vẫn canh giữ ở bên ngoài, không cho phép vào đi, biết không?"

"Meo!"

Nhìn thấy mèo to thành thành thật thật nhảy đến nhà trẻ trên tường rào trên cây cột nằm xuống về sau, Trần Hi lúc này mới yên tâm đón xe rời đi.

Bồi Nguyên đan đơn giản hoá lại phiên bản đơn giản hóa, Trần Hi tới hôm qua liền đã luyện tốt.

Mặc dù Ninh Trọng Quốc còn chưa tới lấy thuốc, nhưng này một ngàn vạn hấn lại sớm đánh tới.

Có tiền, Trần Hi kế hoạch cũng liền có thể bắt đầu thi hành.

Đầu tiên, muốn tìm một gian khổ phòng.

Khang cư cư xá đằng sau một cây số không đến địa phương liền có một chỗ bằng hộ khu, bên trong phòng ở sớm liền viết lên phá hủy, nhưng khi địa cư dân cùng nhà đầu tư lại vẫn luôn không có đàm khép, cho nên giấy vò đến hiện tại cũng còn không có chấp hành động dời.

Trần Hi đón xe đi qua tìm nhất chuyến, sau đó chọn trúng sát đường vị trí một tòa phòng ở cũ.

Phòng ở có chút cũ cũ, nóc nhà vẫn là mảnh ngói, có ba tầng cao, mang cái tiểu sân nhỏ, có tường vây cửa sắt, nhìn qua vẫn còn không tệ.

Chủ thuê nhà là cái đại thẩm, chào giá 2200 một tháng, Trần Hi hiện tại tài đại khí thô, cũng không biết có lời không có lời, cho nên ngay cả giá cả đều không có gét, trực tiếp liền thanh toán nửa năm tiền thuê nhà.

Ngay cả tiền thế chấp cùng một chỗ, hết thấy một vạn 5400 khối.

Trần Hi cho xong tiền, đại tỷ liền nhanh chóng cái chìa khóa kín đáo đưa cho hấn, sau đó cũng không có xách hợp đồng sự tình, ngậm lấy điều thuốc đếm lấy tiền sau đó lại chui trở về bên cạnh quán mặt chược.

Loại này thô kệch tác phong Trần Hi cũng là rất lâu chưa từng thấy qua, cho nên đơn giản thử một chút chìa khoá, lần lượt nhìn xem gian phòng về sau, hấn liền lại đón xe xuất phát.

Cái này một lần, mục đích của hấn hơn là miếu Thành Hoàng bên cạnh thuốc bắc thị trường.

Đây là Trung Hải lớn nhất dược liệu bán buôn thị trường, tại nơi này mua thuốc cũng không phải theo cân lạng hai mua, mà là một kg một kí lô mua.

Kén thể trùng thảo hoa, Trần Hi đi lên liền là một trăm kg, nhưng lão bản vẫn còn chê hấn mua ít, mỗi kg chỉ cấp hấn thiếu hai mươi khối, giá gốc một ngàn khối một kg, hiện giá chín trăm tám . .

Hoang đại bạch cập, sáu trăm khối một cân, cũng chính là một ngàn hai một kg.

Trần Hi chê đắt, lão bản lại một phen tiền cũng không chịu thiếu, nói đây chính là bán buôn giá.

Đến, mười vạn khối lại không.

Đỏ tham gia, năm trăm khối một kg, cái này liền có lời nhiều, mua một trăm kg lão bản còn cho đánh gãy, bốn vạn khối liền có thể ôm về nhà.

Tương đối mà nói, nhân sâm cũng là không đắt lắm, sáu trăm khối một kg, mua một trăm kg cũng mới 6 vạn khối.

Trần Hi một đường đi dạo một đường mua, hấn loại này hào khí ngất trời khách hàng lớn cũng không phải không có, nhưng lại rất ít gặp.

Cho nên không có mua một hồi, hấn liền nổi danh.

Trần Hi chỉ mua năm tối cao, phẩm chất tốt nhất tinh phẩm.

Cho nên rất nhiều lão bản nhao nhao móc ra áp đáy hòm bảo bối, đi theo phía sau hần chào hàng lấy mình dược liệu.

Kỳ thật, vô luận nhân công nuôi dưỡng, vẫn là hoang dại thiên nhiên, tại Trần Hi trong mắt kỳ thật đều không có quá lớn khác nhau.

Hần chỉ quan tâm một điểm, cái kia chính là dược liệu bên trong đến tột cùng ẩn chứa nhiều ít thiên địa linh khí.

Bởi vì mua quá nhiều, cho nên Trần Hi không có biện pháp đem những dược liệu này chở về đi.

Trung Hải buổi sáng sáu điểm đến rạng sáng hai giờ khoảng thời gian này đều cấm chi xe hàng xuất nhập, cho nên hần chỉ có thể trước thanh toán tiền đặt cọc, đến ban đêm mấy vị dược liệu lão bản mới có thể đem hần hôm nay mua hàng phát tới.

Chờ Trần Hi an bài tốt hết thấy trở lại nhà trẻ thời điểm, thời gian đã đi tới xuống buổi trưa ba giờ rưỡi.

Mèo to vẫn tại tường vây trên cây cột phơi mặt trời ngủ gà ngủ gật.

Tiểu gia hỏa thì đi theo những người bạn nhỏ khác, tại lão sư dẫn đầu hạ vui vẻ chơi lấy điều hâu bắt gà con.

Trần Hi đứng tại tường vây bên ngoài, xuyên thấu qua hàng rào nhìn xem tiểu gia hỏa kia dáng vẻ cao hứng, tâm tình lập tức liền trở nên tốt hơn rất nhiều.

...

Trung Hải, Tân Giang hội.

Tân Giang hội là mấy tên Trung Hải phú hào dặt tay sáng lập, Ninh Trọng Quốc chính là người sáng lập một trong.

Lâm Trung Hải cao cấp nhất cũng là cao đoạn nhất câu lạc bộ tư nhân, Tân Giang hội đồng thời cũng là Trung Hải thấp nhất giọng câu lạc bộ tư nhân.

Tân Giang hội bên trong mỗi một vị hội viên, đều có thể nói là chân chính quyền quý phú hào, bọn hần có thể là nổi danh xí nghiệp gia, vốn liếng đại ngạc, cũng có thể là là học giả kỳ anh, giới chính trị lãnh tụ.

Tóm lại, đây chính là một cái từ giới chính trị danh lưu vòng, thương giới danh lưu vòng, văn hóa danh lưu vòng, xã hội danh lưu vòng tạo thành tinh anh tụ hợp điểm.

Tân Giang hội lấy giang hồ nghe tiếng, trên bàn cơm có phi thường náo nhiệt giang hồ đồ ăn, sinh ý trên trận thì có hiệp khí mười phần "Giang hồ khiến".

Trong đó mỗi một vị hội viên đều có thuộc về mình một viên giang hồ lệnh, nếu như giang hồ khiến người nắm giữ xuất hiện bất luận cái gì tình trạng khẩn cấp, chỉ cần đưa ra này lệnh, trực luân phiên chủ tịch liền có nghĩa vụ tổ chức "Anh hùng đại hội", tổ chức tất cả hội viên cộng đồng thương thảo đối sách, trợ giúp nên người nắm giữ vượt qua nguy cơ.

Đồng thời, mỗi cái hội viên chỉ có một lần sử dụng lệnh bài cơ hội.

Tân Giang hội là không đối ngoại mở ra, muốn trở thành trong đó hội viên, càng là phải đi qua tầng tầng khảo hạch.

Bên ngoài bây giờ còn lưu truyền một câu, không có giang hồ lệnh, dù là có tiền nữa, cũng chỉ là một cái bị bài xuất hạch tâm vòng tròn để nhùi.

Một ngày này, Ninh Trọng Quốc lấy mình người sáng lập thân phận, đột nhiên tổ chức đại hội.

Cho nên sáng sớm, đương Ninh Thu Đồng nhìn thấy Ninh Trọng Quốc đường đường chính chính mặc vào âu phục ba kiện bộ từ trên lầu đi xuống thời điểm, lập tức liền dọa đến trên tay nằng chén cà phê đều kém chút rơi trên mặt đất.

"Cha, ngươi đây là muốn hát cái nào ra?!"

Từ khi Ninh Trọng Quốc ba năm trước đây từ Nam Dương sau khi trở về, hần liền rốt cuộc không có mặc qua ba kiện bộ, cả ngày ăn mặc cùng cái về hưu tiểu lão đầu đồng dạng.

Hiện tại hần đột nhiên thay đổi ba kiện bộ, đánh lấy cả vạt giẫm lên giày da, chải lấy chỉnh tề tóc.

Đột nhiên xuất hiện họa phong chuyển biến, lập tức để Ninh Thu Đồng đều có chút không có biện pháp tiếp nhận.

"Ha ha, thế nào, ba ba đẹp trai a?"

"Đẹp trai. . ."

Ninh Thu Đồng nhìn xem đột nhiên tinh thần không ít phụ thân, có chút nghi ngờ hỏi: "Cha, ngươi đến tột cùng muốn làm gì?"

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lại là thần bí cười một tiếng, lắc đầu không có trả lời.

Thấy thế, Ninh Thu Đồng lập tức dậm chân, đang muốn sử xuất năng lực tuyệt kỹ thời điểm, Ninh Trọng Quốc lại hướng nàng làm cái xuyt thủ thế, sau đó thần thần bí bí nói ra: "Đừng hỏi, ba ba đi làm chuyện đứng đắn, liền không bồi người ăn điểm tâm."

Nói xong, cũng không đợi Ninh Thu Đồng đáp lời, hắn liền thật nhanh đi ra gia môn, sau đó ngồi lên chiếc kia Maybach S600, chậm rãi rời đi Cẩm Giang biệt uyển.

Ninh Thu Đồng đứng tại cổng nhìn qua xe từ từ đi xa, lòng mày lại hơi nhíu lại.

Cuối cùng hát là cái nào ra?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

074 đại hội

Tân Giang hội là hoàn toàn không ngoài mở ra câu lạc bộ tư nhân, bản thân cũng không là lấy lợi nhuận làm mục đích, cho nên rất nhiều không đủ tư cách Trung Hải phú hào thậm chí liên Tân Giang hội danh hào đều chưa từng nghe qua.

Tân Giang hội tuyên chỉ rất có ý tứ, nó tại Trung Hải quốc gia rừng rậm trong công viên.

Trung Hải quốc gia rừng rậm công viên lại phân làm bắc vườn cùng nam vườn, bắc vườn có loại thực cây cối nhiều đến hơn ba mươi vạn gốc, có đồi núi hồ nước cùng bãi cỏ.

Mà nam vườn lại được xưng làm vạn Trúc viên, ở giữa rừng trúc phụ trợ Giang Nam vùng sông nước cảnh sắc, nước bờ bên hồ loại liễu rủ, Bồ lô, cầu bạch hồ nước cạnh tổ điểm từ nấm, nước dụ, Iris, rau nghệ chờ sống dưới nước thực vật, trong hồ thì trồng thủy tiên cùng hoa sen.

Hoàn toàn là một phái cầu nhỏ nước chảy nam Quốc Phong ánh sáng.

Tân Giang hội nằm ở nam vườn nơi hẻo lánh, từ bên ngoài nhìn lại, nơi này chỉ là tường vây cách lên một loạt đơn giản nhà trệt, chỉ có chân chính đi vào đại môn, mới có thể phát hiện trong đó có động thiên khác.

Nơi này có rất nhiều tòa nhà, mỗi tòa nhà cách cục đều không khác mấy, trên lầu là phòng ngủ, dưới lầu thì là phòng khách.

Trong phòng tiếp tân bày biện một bộ giá trị hơn năm trăm vạn từ đàn đồ dùng trong nhà, đều là từ Tô Hàng lão Mộc tượng thuần thủ công tinh điêu chế tác, thậm chí ngay cả phòng khách tám kia nhìn qua phổ phổ thông thông Vân thạch bàn, trên thực tế đều là một kiện từ trong hoàng cung chảy ra trân quý lão đồ cổ.

Đương nhiên, ngoại trừ cỗ kính đồ dùng trong nhà, hiện đại hoá cấp cao ở không phối trí cũng là không thiếu được.

Nơi này mỗi tòa nhà bên trong kỳ thật đều chứa thế giới cao cấp nhất Cre Str N Trí Năng ở không hệ thống, Tivi LCD thì tuyển dụng lấy thiết kế lấy xưng Đan Mạch xa xỉ phẩm bài B amp;amp;O, liền ngay cả trong phòng nhìn như lại tầm thường bất quá đèn, kỳ thật đều là chuyên môn từ Italy Artemide định chế.

Tân Giang hội hội viên chia làm ba cấp bậc, theo thứ tự là: Người sáng lập, hội viên chính thức, thực tập hội viên.

Cái gọi là thực tập hội viên, liền là gia nhập Tân Giang hội về sau, còn cần thi lại xem xét một đoạn thời gian hội viên, cũng chính bởi vì vậy, cho nên thực tập hội viên là không có tân Giang khiên.

Người sáng lập chín vị, hội viên chính thức một trăm ba mươi vị, thực tập hội viên mấy trăm vị, đây chính là Tân Giang hội nhân viên kết cấu.

Đồng thời, cũng chính là cái này vài trăm người, nắm trong tay Trung Hải tuyệt đại bộ phận tài phú cùng quyền lợi.

Bọn hắn tại quang trù giao ngọn ở giữa nhệ nhỡm làm ra một cái quyết định, thậm chí có thể ảnh hưởng đến Trung Hải số ngàn vạn người sinh hoạt.

Ninh Trọng Quốc làm người sáng lập một trong, tại Tân Giang hội bên trong kỳ thật cũng không có cái gì đặc quyền, thậm chí hắn nghĩ tổ chức một lần đại hội, còn nhất định phải thông qua chỉ ít ba vị người sáng lập đồng ý.

Tất cả mọi người là người bận rộn, cho nên loại này đại hội một năm khả năng cũng liền một lần.

Ninh Trọng Quốc lần này động tĩnh rất lớn, vì tổ chức lần này đại hội, hẳn thậm chí còn chuyên môn cho cái khác tám vị người sáng lập gọi điện thoại, lấy tín dự của mình bảo đảm, lúc này mới có thể để tám người khác toàn phiếu thông qua.

Bất quá trong vòng một đêm, dù là ở xa nước ngoài hội viên nhóm cũng đều nhao nhao buông xuống mình trong tay sự tình, trong đêm ngồi chuyên cơ chạy về.

Dù là thực sự tới không được, cũng sẽ thông qua video toàn bộ hành trình trực tiếp giao lưu.

Một ngày này, Tân Giang hội vừa nóng náo loạn lên.

Ninh Trọng Quốc đứng tại đại hội trần công, vô số hội viên đến về sau, đều nhao nhao chào hỏi hắn.

"Lão Ninh, ngươi như vậy vội vã tổ chức đại hội, là phát sinh chuyện gì sao?"

"Có phải hay không có khó khăn?"

"Có khó khăn ngươi liền nói, chúng ta những huynh đệ này làm sao cũng phải giúp ngươi, vì cái gì không phải mở đại hội đâu?"

"Đúng đấy, có cần phải làm ra cái này bao lớn động tĩnh sao?"

"Nếu không ngươi trước cùng chúng ta nói một chút chuyện gì xảy ra?"

"Lộ ra hai câu?"

Người sáng lập thân phận địa vị cũng sẽ không cao hơn hội viên chính thức, cho nên giữa bọn hắn ngược lại càng nhiều hơn chính là một chủng loại giống như giữa bằng hữu quan hệ.

Ninh Trọng Quốc làm đặc thù đại hội tổ chức người, nhất định phải đứng tại đại đường bên ngoài nghênh đón cái khác hội viên đến.

Trên cơ bản mỗi người đi ngang qua thời điểm, đều sẽ hỏi hắn đến tốt cùng là vì cái gì.

Nhưng Ninh Trọng Quốc nhưng thủy chung treo một mặt thần bí đáng tươi cười, cái gì cũng không nói, chỉ để bọn họ đi vào chờ lấy là được rồi.

Hắn cái này liên quan tử bán quá sâu, cho nên tất cả mọi người có chút hiếu kỳ.

Rất cực, đến 10h sáng chính thời điểm, hội trường đại môn thật chặt đóng lại, vô số Âu phục giày da bảo tiêu cũng không biết từ chỗ nào xông ra, chia mấy tổ, không ngừng ở chung quanh dò xét.

Đại hội muốn bắt đầu.

Đây cũng không phải là tại mở đại biểu đại hội, tự nhiên cũng không cần nghiêm túc như vậy, cho nên mọi người mượn khó được cơ hội gặp mặt, nhao nhao góp thành một đoàn tán gẫu.

Ninh Trọng Quốc dọc theo thảm trực tiếp hướng phía đài chủ tịch đi đến.

Chúng hội viên tại nhìn thấy hắn lên đài về sau, lúc này mới rốt cực đình chỉ giao lưu.

Làm người đề xuất, Ninh Trọng Quốc tự nhiên cũng là lần này người chủ trì.

Đơn giản thử một chút một chút mạch về sau, Ninh Trọng Quốc liền chậm rãi quét mắt hội trường một vòng, sau đó mới mỉm cười nói ra: "Lần này đem mọi người triệu tập đến cùng một chỗ. . ."

Nói xong, hắn dừng lại một chút một chút, gấp sự chú ý của mọi người đều đặt ở hắn trên thân về sau, lúc này mới tiếp tục nói ra: "Là bởi vì ta nghĩ tổ chức một trận đấu sẽ, bán đấu giá đồ vật đồng dạng, số lượng cũng chỉ có mười cái."

"Đấu giá?"

"Cái gì đồ vật?"

Nghe được hắn về sau, trong hội trường lập tức liền xuất hiện một chút tiếng nghị luận.

Ở đây đều là Trung Hải nhất là Đinh cấp phú hào, trên đời này còn có cái gì đồ vật là bọn hắn chưa thấy qua?

Lão Ninh làm ra cái này bao lớn động tĩnh, chính là vì cử hành một trận đấu giá?

"Xin nghe ta nói hết lời."

Ninh Trọng Quốc ho nhẹ một tiếng, hội trường liền lập tức yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người không phải tiểu hài tử, cho nên Ninh Trọng Quốc cũng không cần thiết nói đùa với bọn hắn.

Mà Ninh Trọng Quốc kia thần thần bí bí bộ dáng, thật đúng là liền đem bọn hắn hứng thú câu lên, muốn nhìn một chút hắn đến tột cùng muốn đầu giá cái gì.

"Vật đầu giá là cái này mười cái đan dược."

Vừa nói, Ninh Trọng Quốc một bên đề lên trên tay điều khiển từ xa.

Một tấm hình lập tức ra hiện tại phía sau hắn đại trên màn ảnh, tựa như Jobs tại tổ chức quả táo buổi trình diễn thời trang đồng dạng.

"Tin tưởng các vị đang ngồi ở đây đối với ẩn thân cao người đều có một ít hoặc nhiều hoặc ít hiểu rõ, cho nên nhiều nói nhảm ta liền không nói. Phía trên cái này mười cái đan dược, đều là từ ẩn thể cao nhân trong tay được đến, về phần hiệu quả. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc dừng lại một chút, trợn vện qua mấy giây, xấu đủ mọi người khẩu vị về sau, hắn lúc này mới lớn tiếng nói ra: "Chữa khỏi trăm bệnh! Có thể xưng thần dược!"

Lời này vừa ra, lập tức tựa như kinh lôi nổ tung, tại trong hội trường đưa tới không nhỏ oanh động.

Mà lúc này, Ninh Trọng Quốc thì không cho bọn hắn nghị luận thời gian, thêm đại thanh âm tiếp tục nói ra: "Tin tưởng một chút lão hòa kếp cũng biết, ta trước đây không lâu mới tại Quý Môn quan đi một lượt, hiện tại có thể nhảy nhót tung bừng ra hiện tại chư vị diện trước, chính là bởi vì ta phục dụng cái này thuốc!"

"Bởi vì thuốc này rất thừa thớt, cho nên ta không có khả năng lấy ra làm thí nghiệm, từ đó để các ngươi tin phục. . ."

"Nhưng là, ta dám lấy ta Ninh Trọng Quốc ba chữ này làm đảm bảo, thuốc này tuyệt đối hữu hiệu!"

Hắn như rơi xuống đất kinh lôi đồng dạng tại trong hội trường nổ tung, mấy trăm người tiếng nghị luận lập tức đều nhanh gấp phải âm hưởng.

Đang ngồi đều không phải là cái gì người bình thường, càng không phải là nghe nhân viên chào hàng nói khoác mấy lần liền sẽ động tâm mua vật phẩm chăm sóc sức khỏe đại gia đại mụ.

Thương nhân coi trọng nhất tín dự.

Ninh Trọng Quốc đã dám lấy danh dự của mình làm đảm bảo, một khi thuốc này mua về không có hiệu quả, thanh danh của hắn bại hoại đều vẫn là việc nhỏ, Viễn Dương tập đoàn bị liên lụy mới là đại sự!

Không có bất luận cái gì một công ty có thể dựa vào ăn một mình đến phát triển lớn mạnh, tại giới kinh doanh, chỉ có hợp tác mới có thể có đến tốt hơn phát triển.

Một khi Ninh Trọng Quốc danh dự bại hoại, Viễn Dương tập đoàn thậm chí lại bởi vậy không gượng dậy nổi, dần dần đi hướng suy bại.

Hắn hôm nay ngay trước hơn phân nửa Trung Hải phú hào vòng ném ra câu nói này, cũng thật xem như phân lượng mười phần.

"Lão Ninh, ta tin ngươi, làm sao đập, ngươi nói chính là."

"Đúng, lão Ninh, nói đi, làm sao đập."

"Ngươi nói chữa khỏi trăm bệnh, ta ngược lại thật đúng là muốn mua một viên trở về ném thử."

Ngồi ở hàng trước nhất mấy vị đại lão hướng trên đài hô vài tiếng.

Ninh Trọng Quốc nghe vậy, lập tức gạt đầu cười, nói ra: "Tạ ơn mọi người tín nhiệm."

"Như vậy tiếp xuống, liền để chúng ta tiến vào đầu giá khâu đi. . ."

075 ra giá

Ninh Trọng Quốc hết sức hài lòng đảo mắt toàn trường.

Gặp trong hội trường bầu không khí đạt tới mức muốn trình độ về sau, lúc này mới chậm rãi nói ra: "Trước đó thanh minh, thuốc này mặc dù có thể chữa khỏi trăm bệnh, nhưng lại không thể nghịch thiên cải mệnh."

"Tỉ như nói, nửa cái chân đạp đều đã tiến Quý Môn quan ung thư thời kỳ cuối người bệnh, sau khi phục dụng nhiều nhất năng kéo dài một đoạn thời gian tuổi thọ, cũng không thể vì vậy mà khỏi hẳn."

Nói đến nơi này, Ninh Trọng Quốc còn ha ha cười nói: "Dù sao, đây cũng không phải là Thái Thượng Lão Quân luyện tiên đan. . ."

Đám người cũng bị hắn chọc cười.

Trước đó nhìn cái kia lời thề son sắt bộ dáng, thật là có không ít người cho là hắn thuốc này có thể đem người chết cứu sống.

"Tóm lại, vô luận người có bệnh gì, chỉ cần bệnh tình không có chuyển biến xấu đến trung hậu kỳ, như vậy một viên xuống dưới, bệnh tình tự nhiên sẽ có chỗ chuyển biến tốt đẹp."

"Cơ hội khó được, cho nên ta đề nghị các vị đang ngồi ở đây tốt nhất vẫn là hảo hảo cân nhắc một chút."

"Dù sao, chúng ta trong này tuổi tác nhỏ nhất cũng hẳn là tại bốn mươi lăm trở lên."

"Tiền có thể kiếm lại, mệnh cũng chỉ có đầu này, dù là người khỏe mạnh căn bản không sinh bệnh, cũng có thể mua về đặt vào, coi như mua bảo hiểm không phải?"

Nói xong, Ninh Trọng Quốc liền lẳng lặng đứng tại trên đài, cho toàn trường hội viên một cái suy nghĩ thời gian.

Đám người nhỏ giọng nghị luận.

Ninh Trọng Quốc cho ra giới thiệu rất không rõ ràng, mà lại lại không thể thí nghiệm thuốc, cho nên tất cả mọi người còn có chút sờ mờ hồ tình huống.

Qua ước chừng hai phút sau, Ninh Trọng Quốc lúc này mới ho nhẹ một tiếng, tuyên bố: "Phía dưới, ta nói một chút bán đấu giá cụ thể quá trình."

"Các người trước mặt đều có một cái màn hình, chờ một lúc sẽ tự động mở ra, sau đó các người liền có thể ở phía trên điền mình ra giá. Đấu giá quá trình bên trong tùy thời đều có thể tăng giá, đương giá cả dừng ở nào đó một con số vượt qua hai phút sau, giao dịch coi như thành công."

". . . Giá khởi điểm cách vì một trăm vạn, như vậy, liền để chúng ta bắt đầu đi."

Thoại âm rơi xuống, toàn trường tất cả màn hình cùng một chỗ phát sáng lên, bao quát Ninh Trọng Quốc sau lưng đại màn ảnh cũng đột nhiên biến thành một khác một cái hình tượng.

Phía trên nhất viết cái thứ nhất, phía dưới thì là liên tiếp trống không xuống dòng.

Một tên hội viên thử nghiệm đưa vào một trăm vạn về sau, đại trên màn ảnh lập tức liền cho thấy một cái ra giá bảng xếp hạng, hạng nhất, một trăm vạn.

"Chắc chắn, vẫn là lão Ninh sẽ chơi."

Thấy thế, một cái ngồi ở hàng phía trước đại lão liền cười cùng người bên cạnh mở câu trò đùa, sau đó tiện tay nhấn xuống liên tiếp số không.

Trên bảng xếp hạng số lượng lập tức nhảy một cái, xếp tại phía trên nhất số lượng lập tức biến thành một ngàn vạn!

"Lão bà của ta có bệnh tiểu đường cao huyết áp, không tính nghiêm trọng, nhưng vẫn là có chút ảnh hưởng bình thường sinh hoạt, hi vọng lão Ninh thuốc này thật giống hắn nói như vậy linh quang, ha ha. . ."

Đề xuống số lượng về sau, vị này đại lão lại nhìn cũng chưa từng nhìn đại màn hình một chút, ngược lại tiếp tục cùng bên cạnh mấy vị hội viên tán gẫu.

Nhìn hẳn cái này chẳng hề để ý dáng vẻ, tựa hồ càng giống là tại cho Ninh Trọng Quốc cổ động.

Ngắm lại cũng thế, Ninh Trọng Quốc dù sao cũng là Trung Hải cũng khá nổi danh giới kinh doanh đại lão, hẳn làm ra cái này bao lớn động tĩnh chỉ vì cử hành cuộc bán đấu giá này, nếu như đánh ra giá cả quá thấp, sợ là mặt mũi đều muốn mất hết rồi.

Nhưng mà, lần này đến phát sinh một màn, lại là có chút ngoài vị này đại lão dự kiến.

Ngay tại hần đề xuống một ngàn vạn không bao lâu về sau, đại trên màn hình số lượng liền thật nhanh nhảy lên.

Một ngàn một trăm vạn.

Một ngàn hai trăm vạn.

Một ngàn rưỡi trăm vạn.

Hai ngàn vạn.

Ba ngàn vạn.

. . .

Vừa bắt đầu vẫn là một trăm vạn một thêm, đến đằng sau cũng đã là một ngàn ngộ nhờ tăng thêm.

Chờ hần thu được người khác nhắc nhở, một lần nữa nhìn về phía đại màn hình thời điểm, phía trên số lượng thể mà đã biến thành 50000000, rờng rã năm ngàn vạn!

Lúc này mới bao lâu?

Không đến một phút!

Đại lão biểu lộ hơi kinh ngạc, tựa hồ còn không có lấy lại tinh thần.

Mà ngay tại hần ngay người đồng thời, phía trên số lượng thì đã biến thành 5500 vạn.

Cái này báo giá là mang theo ra giá người danh tự.

Đại lão hơi kinh ngạc quay đầu nhìn thoáng qua tên kia ra giá hội viên, lại nhìn thấy hần một mặt kích động đáng vẻ khẩn trương, tựa hồ là đang không yên lòng giá cả sẽ còn lại biến động.

Thấy thế, vị này đại lão cũng rốt cục thu hồi xem trò vui tâm tính, bắt đầu suy nghĩ lên như thế đan được chân thực giá trị tới.

Người nhà của mình bên trong, tựa hồ còn không có người nào mắc phải cái gì bệnh nan y, thế nhưng là nhìn bộ dạng này. . .

Mua một viên đặt ở trong nhà, sớm dự phòng cũng không tệ?

Nghĩ đến cái này, đại lão không khỏi nguyên một biểu lộ, rốt cục chăm chú tại trên màn hình nhấn xuống liên tiếp số lượng, sáu ngàn vạn!

Cái giá tiền này hần là không sai biệt lắm. . .

Đại lão suy nghĩ.

Nhưng mà , chờ đến hần lại ngừng đầu nhìn về phía đại màn ảnh thời điểm, ra giá cao nhất nhưng như cũ không phải hần.

Sáu ngàn năm trăm vạn, tiền mặt.

Đây cũng không phải là số lượng nhỏ!

Mà lại đằng sau còn có chín khóa, cho nên vị này đại lão tại chỗ liền muốn đứng lên hỏi ở đây tất cả mọi người một câu: Cần thiết hay không?

Hần vấn đề còn không hỏi ra, đại màn ảnh liền nhảy lên cho hần một cái không muốn nhìn thấy đáp án.

Bảy ngàn vạn.

Đương cái số này sau khi xuất hiện, lập tức tựa như một chậu nước lạnh tưới lên đám người trên đầu, trong hội trường tranh nhau chen lấn báo giá không khí cũng theo đó làm lạnh không ít.

Đây cũng không phải là thông qua công ty tại làm hạng mục đầu tư, mà là lấy danh nghĩa riêng, dùng tiền mặt thanh toán.

Bảy ngàn vạn tiền mặt, xác thực nhiều lắm một chút. . .

Đang ngồi đều là trên thương trường lão hồ ly, cho nên đối tiền mặt phá lệ miễn cảm.

Thân gia mấy trăm ức, cũng không đại biểu hần có thể chi phối tiền mặt cũng nhiều đạt mấy trăm ức.

Bảy ngàn vạn đã không ít, là nên suy nghĩ thật kỹ một chút giá trị vẫn là không đáng giá vấn đề.

Ninh Trọng Quốc bình chân như vại đứng tại trên đài, như Khương thái công câu cá ỏn thòia Điều Ngư Đài, không nói câu nào, cứ như vậy mỉm cười nhìn dưới đài, tựa hồ căn bản là không có thân là một tên đầu giá sư vốn có chuyên nghiệp giác ngộ.

Rất cực.

Đương đại trên màn hình hai phút đếm ngược biến thành màu đỏ, nhắc nhở chỉ còn lại 30 giây thời điểm, bảy ngàn vạn cái này báo giá đổi mới.

Bảy ngàn một trăm vạn.

Mặc dù chỉ tăng thêm một trăm vạn, nhưng lại giống như là một lần nữa kích hoạt lên ở đây tất cả mọi người trên người dây cót đồng dạng, cũng làm cho báo giá xuất hiện lần nữa điên cuồng kéo lên.

Tám ngàn vạn.

Chín ngàn vạn.

Một trăm triệu!

Một viên ngay cả hiệu quả thực sự đều không phải là mười phần xác định đan dược, cứ như vậy vỗ ra một trăm triệu giá trên trời.

Có lẽ là mọi người rất cực ý thức được cái này đan dược còn có chín khóa về sau, đại trên màn ảnh số lượng mới rất cực ngừng đập.

Hai phút đếm ngược kết thúc.

Một trăm triệu, giao dịch thành công.

Sau đó, một vị râu tóc bạc trắng lão tiên sinh liền chậm rãi đứng lên thân thể, mười phần khách khí hướng toàn trường hội viên gật đầu ra hiệu.

Hắn tại chỗ đến thứ nhất đồng thời, cũng chính thức vì viên này đan dược giá trị thực tế cấp ra tham khảo tiêu chuẩn.

Có tiêu chuẩn này làm tham chiếu về sau, tiếp xuống báo giá liền đơn giản nhiều.

Đang sau đánh ra mấy viên thuốc hoàn giả cả cơ bản đều duy trì tại chín ngàn vạn chỉ phối, một khi vượt qua chín ngàn vạn, mọi người liền sẽ cân nhắc từ bỏ, sau đó chờ đợi một viên.

Có thể là bởi vì mọi người đối hiệu quả của đan dược còn ôm lấy nhất định hoài nghi.

Cho nên, trước mắt diện mấy vị cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng hội viên đều đập tới mình muốn đan dược về sau, đan dược chỗ đánh ra giá cả cũng càng ngày càng thấp.

Cuối cùng này một viên đan dược thế mà chỉ đập tới tám ngàn vạn, sau đó liền đình chỉ bắt động, bắt đầu đếm ngược.

Đối với cái này, Ninh Trọng Quốc ngược lại là không có chút nào hoảng.

Trên thực tế, hắn căn bản cũng không để ý hôm nay đến tốt cùng năng đập tới bao nhiêu tiền.

Thương nhân, xu lợi.

Nhưng Ninh Trọng Quốc phát động tất cả nhân mạch cử hành cuộc bán đấu giá này, toan tính không chỉ có riêng chỉ là tiền như vậy đơn giản.

Hắn trong lòng thế nhưng là có hoạch định một đại kế. . .

Ninh Trọng Quốc vừa nghĩ, một bên nhìn một chút sau cùng ra giá người tính danh.

Nhưng nhìn thấy cái kia danh tự về sau, Ninh Trọng Quốc lại sừng sốt một chút, theo sát lấy liền bắt động thanh sắc hướng dưới đài Trương Gia Đức đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Mà hắn, thì tại trong đám người tìm được cái kia ra giá người thân ảnh.

Từ Uy.

Bạn cũ.

Dựa vào buôn lậu chữa bệnh khí giới lập nghiệp, về sau tại xí nghiệp nhà nước cải cách dậy sống bên trong, thông qua một chút thủ đoạn đem một nhà kinh doanh tình huống tốt đẹp xí nghiệp nhà nước y dược công ty biến thành của hắn tư nhân xí nghiệp, mà hắn cũng bởi vậy tẩy trắng, triệt để dung nhập Trung Hải phú hào vòng.

Ninh Trọng Quốc hơn hai mươi năm trước liền nhận biết Từ Uy, hai người lúc trước còn có một số mâu thuẫn nhỏ .

Nhưng theo riêng phần mình phát triển lớn mạnh, lúc trước điểm này mâu thuẫn nhỏ cũng sớm bị ném ra sau đầu, cho nên mọi người lúc gặp mặt vẫn là sẽ cười a a chào hỏi.

Về phần vụng trộm có không có lẫn nhau mắng lầy MMP, cái kia chính là mặt khác một chuyện.

Từ Uy cùng mấy tên khác người sáng lập quan hệ không tệ, lại tăng thêm hắn y được sự nghiệp những năm này càng làm càng lớn, cũng bởi vậy được đề cử gia nhập Tân Giang hội.

Buổi đầu giá hôm nay, Từ Uy vốn là không muốn ra giá, bởi vì hắn cho tới nay đều cùng Ninh Trọng Quốc không thích hợp.

Hắn là làm y dược ngành nghề lập nghiệp, hiện tại Ninh Trọng Quốc tùy tiện cảm mười khóa không hiểu thấu đan được ra, thế mà đều có thể đánh ra gần một tỷ giá trên trời.

Cái này làm sao có thể để hắn không đỏ mặt?

Cho nên do dự trải qua về sau, Từ Uy vẫn là quyết định mua một viên trở về đưa cho phòng thí nghiệm hảo hảo nghiên cứu một chút, nhìn xem thuốc này đến cùng có phải hay không có như vậy thần.

Nếu quả như thật có Ninh Trọng Quốc nói như vậy thần, hắn thật đúng là không tin lấy công ty bọn họ nghiên cứu phát minh trình độ, biết làm không ra như đúc đồng dạng đan được đến!

Trương Gia Đức là hội viên chính thức, trải qua trong khoảng thời gian này tu dưỡng, hắn cũng đã dần dần đi ra bóng ma, cho nên mới sẽ tại Ninh Trọng Quốc thỉnh cầu dưới, chuyên tới giúp hắn đầm tràng từ.

Hai người cũng là bạn cũ lâu năm, huống chi trước đó còn ước định cẩn thận.

Cho nên khi lấy được Ninh Trọng Quốc ánh mắt ra hiệu về sau, Trương Gia Đức cơ hồ không có bất cứ chút do dự nào, lập tức liền ra giá.

Chín ngàn vạn!

Nhìn xem đại trên màn hình đột nhiên khiếu động số lượng, Từ Uy không khỏi sùng sốt một chút.

Hắn nhưng là quan sát rất lâu, ở đây nhiều người như vậy, đại đa số đều là tham gia náo nhiệt, thật làm cho bọn hắn cảm một trăm triệu ra mua một viên không biết tên đan được, bọn hắn thật là có điểm không nở.

Cho nên ngoại trừ vừa bắt đầu mấy cái kia cấp bách vô cùng hội viên, đằng sau tái xuất giá đều là một bộ có thể mua cũng không mua đáng về.

Từ Uy nguyên bản còn tưởng rằng mình có thể nhặt cái tiện nghi, không nghĩ tới cuối cùng thế mà lại còn bị người cố tình nâng giá.

Nơi này là Tân Giang hội, cũng không phải phía ngoài đấu giá hội.

Tất cả mọi người là nhân vật có mặt mũi, cho nên Từ Uy dù là biết Trương Gia Đức cùng Ninh Trọng Quốc rất quen, cũng sẽ không nghĩ tới Ninh Trọng Quốc thế mà thật để Trương Gia Đức đưa cho hắn đương kẻ lừa gạt.

Chín ngàn năm trăm vạn!

Từ Uy cắn răng nghiêng lợi cấp ra mới báo giá.

Nhưng Trương Gia Đức lại là mí mắt đều không ngẩng một chút, lập tức đi theo.

Một trăm triệu.

"Ta thao!"

Lúc này nếu như còn muốn nói Trương Gia Đức không phải kẻ lừa gạt, hắn Từ Uy vẫn thật là không tin!

Vừa bắt đầu không mua, không phải đợi đến hắn ra giá thời điểm mới đến cố tình nâng giá. . .

Đồ chó hoang!

Từ Uy hiện tại cũng là tên đã trên dây không phát không được, cho nên do dự một chút về sau, hắn lại lần nữa tăng giá.

Một trăm triệu một ngàn vạn!

Thấy thế, Trương Gia Đức lập tức lờm Ninh Trọng Quốc một chút.

Ninh Trọng Quốc nắm lên hữu quyền, sau đó lặng lẽ buông xuống ngón trỏ.

Trương Gia Đức xem hiểu, thế là lập tức tăng giá một ngàn vạn.

Một trăm triệu hai ngàn vạn.

Cái này một lần, Từ Uy là thật nổi giận.

Cho nên tại nhìn thấy Trương Gia Đức báo giá về sau, hắn lập tức đứng lên, ngay cả giá cả đều chẳng muốn thua, trực tiếp rống to: "Một trăm triệu ba ngàn vạn!"

Đây là muốn trở mặt tiết tấu.

Đây là Tân Giang hội, Ninh Trọng Quốc đã dám làm như thế, hắn Từ Uy liền dám trở mặt.

Nếu như Trương Gia Đức lại thêm một lần giá, dù là một khối tiền, Từ Uy hôm nay cũng phải đem cái bàn cho xóc!

Đang ngồi đều là nhân tinh, hiểu một chút bộ phận ẩn tình đại lão đã sớm minh bạch Ninh Trọng Quốc là cố ý tại hố Từ Uy.

Ninh Trọng Quốc cũng không phải là thật tham chút tiền kia, làm là như vậy thuần túy vì buồn nôn Từ Uy.

Cho nên, một vị cách Ninh Trọng Quốc gần nhất đại lão lập tức ho nhẹ một tiếng, sau đó khẽ lắc đầu.

Không sai biệt lắm là đủ rồi.

Mà Trương Gia Đức cũng đã sớm minh bạch Ninh Trọng Quốc ý tứ, cho nên cũng không còn tăng giá, để Từ Uy lấy một trăm triệu ba ngàn giá cả đập tới một viên cuối cùng đan dược.

Đấu giá hội kết thúc.

Ninh Trọng Quốc lại quét mắt một chút ở đây tất cả mọi người về sau, lúc này mới chậm rãi đi xuống bậc thang.

Hắn thậm chí đều không muốn tránh hiềm nghi, trực tiếp liền ngồi vào Trương Gia Đức bên cạnh.

Hai người liếc nhau về sau, lúc này mới đột nhiên cất tiếng cười to.

Mà Từ Uy, thì hung hăng trợn mắt nhìn Ninh Trọng Quốc vị trí.

Giữa bọn hắn cừu oán, đã kết lớn.

...

Mười khóa chỉ xứng để dùng cho mèo to làm đồ ăn vặt đơn giản hoá lại phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan.

Tại trải qua Ninh Trọng Quốc như thế xoay tay một cái về sau, thế mà vỡ ra gần một tỷ giá trên trời.

Mà xem như Ninh Trọng Quốc trong miệng nói tới ẩn thế cao nhân. . .

Trần Hi giờ phút này thì đứng tại mình vừa mới mướn trong viện, nhìn xem kia như núi nhỏ được liệu đồng khẽ cười.

Cái này một lần, nhưng ngàn vạn phải nhớ đến thêm mật ong cùng đường mía!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

...

Mộ Vân thu hết tràn thanh bản, ngân hà im ắng chuyển khay ngọc.

Đời này này đêm không dài tốt, trăng sáng sang năm nơi nào nhìn.

...

Tháng 9 số 23.

Vừa qua khỏi buổi chiều ba điểm, Trần Hi liền đã chờ ở cửa vườn trẻ.

Mà lúc này, hần đột nhiên nhìn thấy nhà trẻ ông ngoại cáo bài dán lên một trương mới tinh nghi thông tri.

Nhìn kỹ về sau, lúc này mới minh bạch là tết Trung thu đến.

Hôm nay lại là âm lịch mười bốn tháng tám, nói cách khác, ngày mai sẽ là Trung thu.

Có thể là bên ngoài phiêu bạt quá lâu nguyên nhân, cho nên Trần Hi trở lại Địa Cầu về sau, chưa hề đều không có để ý chẳng qua thời gian vấn đề.

Trong nháy mắt vội vàng năm trăm năm.

Đối với Trần Hi tới nói, thời gian thật nhiều lắm, đến mức hần đều bắt đầu chết lặng.

Lúc đầu tiểu gia hỏa trải qua một ngày điều chỉnh, đã một lần nữa thích ứng nhà trẻ tiết tấu, không nghĩ tới lúc này mới lên một ngày khóa, theo sát lấy nhưng lại muốn thả Trung thu.

Đợi đến Trung thu qua hết không có mấy ngày, Quốc Khánh cũng nên đến.

Ngày nghỉ hội chứng.

Trần Hi ngẫm lại đều cảm thấy đau đầu. . .

Cho nên liền quyết định cái này mấy ngày nghỉ, cũng nhất định phải dựa theo nhà trẻ làm việc và nghỉ ngơi thời gian tới yêu cầu nàng.

Xem hết nghi thông tri về sau, Trần Hi đi tới hần cho tới nay đều thích đứng tường vây bên cạnh.

Một người một mèo giống thường ngày như thế, cách tường vây trông mong nhìn qua nhà trẻ thao trường.

Nhưng mà, hôm nay tiểu gia hỏa lóp lỏu lại tựa hồ như không có an bài các nàng muốn tới trên bãi tập chơi, cho nên Trần Hi tìm nửa ngày đều không có nhìn thấy tiểu gia hỏa thân ảnh.

Sau một tiếng.

Một trận êm tai tiếng chuông vang lên, ra về.

Trần Hi đứng ở trong đám người đứng xếp hàng, vừa mới tới gần cửa trường, hần liền nhìn thấy tiểu gia hỏa đã tại Vương lão sư dẫn đầu hạ ngoan ngoãn chờ đang nghỉ ngơi chỗ.

"Vương lão sư."

Trần Hi lễ phép kêu một tiếng, Vương lão sư liền lập tức nắm tiểu gia hỏa tay đi tới.

Biết nữ chi bằng cha.

Trần Hi cúi đầu nhìn thoáng qua tiểu gia hỏa, lập tức liền phát hiện nàng có chút không đúng, thế là liền cau mày hỏi: "Vương lão sư, nàng đây là thể nào?"

Vương lão sư cười cười, còn chưa kịp trả lời.

Lúc này, tiểu gia hỏa lại một thanh tránh thoát Vương lão sư tay, chạy chậm đến bỏ nhào vào Trần Hi dưới chân, sau đó ôm chặt lấy hần chân.

"Nha, đây là chịu ủy khuất?"

Trần Hi sờ lên tiểu gia hỏa cái đầu nhỏ, vội vàng ngồi xuống đem nàng bế lên.

Tiểu gia hỏa ôm Trần Hi cổ, khuôn mặt nhỏ thì chôn thật sâu tiến vào Trần Hi trên bờ vai.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu gia hóa phía sau lưng, Trần Hi liền nhìn về phía Vương lão sư.

Hắn biết, Vương lão sư sẽ cho hắn một cái giá thỏa mãn.

Nhưng mà, Vương lão sư lời kế tiếp, lại làm cho hắn có chút thay đổi biểu lộ.

"Trần tiên sinh, niệm niệm vừa rồi tại trong phòng học cùng khác tiểu bằng hữu đánh nhau."

"Niệm niệm cùng người đánh nhau?"

Giờ khắc này, Trần Hi tam quan đều bị đổi mới đồng dạng.

Tại trong lòng của hắn, niệm niệm thế nhưng là cái này trên thế giới đáng yêu nhất thông minh nhất nghe lời nhất nhất hiểu chuyện hài tử, mà lại nàng vẫn là nữ hài tử, làm sao có thể cùng người khác đánh nhau?

Trần Hi trên mặt biểu lộ Vương lão sư đã gặp quá nhiều tương tự, thế là lập tức giải thích nói: "Là nàng ra tay trước, bắt quá rất nhanh bị chúng ta ngăn lại. . ."

Đến, lúc này quả nhiên là đem Trần Hi cho sợ ngây người.

Thế là, Trần Hi lập tức nhìn thoáng qua trong ngực tiểu gia hóa, đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ cái mông của nàng, hỏi: "Niệm niệm, lão sư nói chính là không phải thật?"

Nhưng Trần Hi hỏi xong nói về sau, tiểu gia hóa lại tự mình ghé vào trong ngực hắn, không nói câu nào, thậm chí liền đầu đều chẳng muốn nhấc một chút.

Loại này không phối hợp thái độ, càng thêm xác nhận lão sư.

Bất quá Trần Hi cũng không phải loại kia thô bạo gia trưởng, cho nên lập tức liền hỏi: "Vương lão sư, có thể hay không nói cho ta một chút đến tột cùng phát sinh chuyện gì?"

"Đương nhiên, đây là nghĩa vụ của ta."

Vương lão sư mỉm cười gật đầu, sau đó êm tai nói ra: "Hôm nay là Trung thu trước cuối cùng một ngày, cho nên trường học sẽ cho các tiểu bằng hữu chuẩn bị một chút bánh Trung thu, tại phát bánh Trung thu quá trình bên trong, nàng đột nhiên đánh bên cạnh tiểu bằng hữu một chút, sau đó hai người liền xô đẩy. . ."

"Lý lão sư sau khi thấy, lập tức liền đem hai bọn họ cho kéo ra, bất quá sau đó chúng ta lại hỏi thăm nguyên nhân cụ thể thời điểm, niệm niệm lại lời gì đều không nói, khác một cái lại chỉ biết kêu khóc, nói niệm niệm đánh hắn. . ."

"Bình thường loại tình huống này phát sinh về sau, chúng ta đều sẽ thông tri hai bên gia trưởng, hi vọng từ gia trưởng đến chính xác dẫn đạo hài tử, dù sao, hài tử cùng gia trưởng cùng một chỗ thời gian chung đụng nhiều nhất. . ."

Bốn tuổi chi phối hài tử, bản thân ngay tại thăm dò cùng người hỗ động phương pháp.

Cái này quá trình liền như là hài tử tại học nói chuyện giai đoạn, cùng người cùng một chỗ nói người ngôn ngữ, cùng động vật cùng một chỗ thuyết phục vật ngôn ngữ.

Bởi vậy, trưởng thành chính xác làm mẫu liền phi thường trọng yếu.

Đương hài tử biết đúng sai, mới có thể tại xã giao trong xung đột phát triển ra tự mình xử lý vấn đề năng lực, cùng bản thân khống chế năng lực.

Tại bình thường hoàn cảnh cùng giáo dưỡng hạ hài tử hạ hài tử, sáu tuổi trước kia xuất hiện tứ chi tiếp xúc cùng xung đột đều không mang theo ác ý ấu đả, mà là vì biểu đạt bọn hắn ngay lúc đó cảm xúc!

Cho nên, đương hài tử tồn tại sử dụng tứ chi để diễn tả mình bất mãn cảm xúc lúc, trưởng thành cần nhanh chóng tham gia dẫn đạo.

Vương lão sư lời nói mặc dù nói có chút uyển chuyển, bất quá Trần Hi vẫn là nghe hiểu.

Bởi vậy, hắn chỉ có thể cười cười xấu hổ.

"Chúng ta không hỏi ra đánh nhau nguyên nhân cụ thể, cho nên hi vọng người sau khi về nhà năng cùng cùng hài tử hảo hảo địa trò chuyện chút. . ."

Có lẽ là sợ Trần Hi sau khi về nhà liền không phân tốt xấu đánh hài tử, thế là, Vương lão sư vội vàng nói bổ sung: "Niệm niệm là cái ngoan hài tử, ta tin tưởng nàng hẳn là thụ ủy khuất gì, cho nên mới sẽ tại xúc động phía dưới, dùng dạng này một loại không chính xác phương thức để phát tiết bất mãn của mình. . ."

Nói xong, Vương lão sư liền nhẹ nhàng sờ lên tiểu gia hóa cái ót, sau đó liền ngữ trọng tâm trường đối tiểu gia hóa nói ra: "Niệm niệm, ba ba của người

tới, có ủy khuất gì người liền cùng người ba ba nói, nhưng là người phải nhớ kỹ, về sau ngàn vạn không được lại đánh người, biết không?"

Tiểu gia hỏa không có phản ứng.

Trần Hi liền khoát khoát tay cánh tay, thấp giọng nói ra: "Vương lão sư đang cùng người nói chuyện đầu, ngoan, phải có lễ phép."

Tiểu gia hỏa vẫn như cũ không có ngừng đầu, bất quá lại ghé vào Trần Hi trong ngực bắt đắc dĩ ân chút chút một tiếng, ra hiệu mình nghe được.

"Không có ý tứ, Vương lão sư, ta trở về sẽ hảo hảo nói một chút nàng. . ."

"Không sao, hài tử chịu ủy khuất, những này phản ứng đều là bình thường, sau khi trở về người có thể hảo hảo cùng với nàng tâm sự, nhưng là phải nhớ kỹ, tuyệt đối không nên đánh nàng. . ."

"Ta biết, tạ ơn Vương lão sư."

Trần Hi nhẹ gật đầu, đối Vương lão sư cũng là có chút cảm kích.

Trước khi đi, tiểu gia hỏa vẫn như cũ trốn ở Trần Hi trong ngực, ngay cả chào hỏi cũng không nguyện ý cùng lão sư đánh một cái.

Trần Hi không có biện pháp, lúc này mới chỉ có thể ôm nàng đi lên đường về nhà.

Đi thật dài một đoạn đường về sau, Trần Hi lúc này mới ngừng lại.

Hắn ngồi xổm trên mặt đất, chậm rãi đem tiểu gia hỏa từ trên cánh tay mình để xuống.

Sau đó, Trần Hi nheo nheo tiểu gia hỏa tròn đỏ đỏ khuôn mặt nhỏ, cười nói ra: "Tốt, hiện tại có thể cùng ba ba nói một chút chuyện gì xảy ra a?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

077 khi dễ người

Trên đường cái.

Hai cha con đứng tại lối đi bộ bên trên nhìn nhau.

Nơi này rất vắng vẻ, mặc dù ở vào Trung Hải cái này trong nước siêu một tuyến trong thành thị, nhưng lại vẫn như cũ là một bộ thành hương kết hợp bộ cảnh tượng.

Một bên là ngay tại tu kiến thang máy nhà trọ, một bên lại là khởi công xây dựng đã lâu kiểu cũ đơn nguyên lâu.

Trần Hi đem tiểu gia hỏa buông ra về sau, nàng liền đối mặt với Trần Hi lui về phía sau mấy bước, sau đó đem hai tay chấp sau lưng.

Thấy thế, Trần Hi liền muốn đem nàng kéo vào trong ngực.

Nhưng lúc này, tiểu gia hỏa lại hướng phía đằng sau chuẩn một bước, tựa hồ cũng không muốn để Trần Hi ôm nàng.

Trần Hi chăm chú nhìn một chút tiểu gia hỏa biểu lộ, lại phát hiện nét mặt của nàng có chút kỳ quái.

Có loại bị ủy khuất cảm giác, nhưng cũng không giống như là đáng về muốn khóc, ngược lại vênh lên miệng nhỏ, lộ ra mười phần quật cường.

Bốn tuổi hài tử ngôn ngữ năng lực vẫn chưa hoàn toàn phát dục, cho nên có đôi khi, bọn hắn chỉ có thể thông qua khóc lóc om sòm lẫn lộn, khóc rống chờ hành vi đến phát tiết tâm tình của mình.

Có dạng gì phụ mẫu, liền có dạng gì hài tử.

Trương thẩm cho niệm niệm tạo một cái gương tốt, cho nên Trần Hi tin tưởng vững chắc, niệm niệm sẽ không vô duyên vô cớ đánh người khác.

"Niệm niệm ngoan, có phải hay không thụ ỷ khuất gì? Ngươi cùng ba ba nói, ba ba vì ngươi giải oan!"

Trần Hi lại kéo tiểu gia hỏa một chút, cái này một lần nàng vẫn là nghĩ tránh.

Nhưng Trần Hi thật muốn bắt, nàng lại thể nào khả năng tránh mở?

Cho nên lập tức liền bị Trần Hi ôm đến trong ngực.

"Hả? Nói cho ba ba, có được hay không?"

Trần Hi dùng tay sờ sờ nàng cái mũi nhỏ.

Mà lúc này, mèo to cũng đứng tại nàng dưới chân mười phần tức thời meo một tiếng, tựa hồ đang khích lệ tiểu gia hỏa đồng dạng.

Tiểu gia hỏa lông mi thật dài giống quạt hương bồ giống như nhẹ nhàng quạt hai lần, sau đó lại vận vẹo uốn éo thân thể, thật nhanh nói ra: "Ta muốn cùng mèo to chơi!"

Nghe vậy, Trần Hi lập tức liền buông lỏng ra nàng.

Sẽ còn nói chuyện liền tốt. . .

Tiểu gia hỏa đem mèo to ôm vào trong ngực, dùng cái đầu nhỏ cọ xát mèo to, sau đó lại buông xuống mèo to, ngồi xổm trên mặt đất không ngừng lấy bộ lông của nó.

Nàng bộ dáng này, hoàn toàn liền là một cái bị ỷ khuất, muốn trốn ở góc tường vẽ vòng tròn tiểu hài tử!

Trần Hi đứng ở bên cạnh đợi nàng một trận, cảm giác nàng hẳn là điều chỉnh không sai biệt lắm về sau, lúc này mới dịu dàng nói ra: "Niệm niệm, chúng ta nên trở về nhà."

Nói xong, Trần Hi liền có chút cúi người, đem tay trái rời khỏi tiểu gia hỏa trước mặt.

Trông thấy Trần Hi duỗi tới bàn tay, tiểu gia hỏa hơi do dự một chút, sau đó mới đem mình tay nhỏ chậm rãi giơ lên.

Đại thủ nắm tay nhỏ.

Hai cha con chậm rãi đi trên đường, mèo to thì giẫm lên bước chân mèo, xa xa đi theo phía sau bọn họ.

Có đầu Husky thấy được mèo to về sau, lập tức liền vung lấy đầu lưỡi lao đến.

Mèo to không có phản ứng nó, Husky liền đánh lấy phát ra tiếng phì phì trong mũi, thở hổn hển thở hổn hển vây quanh mèo to thẳng đảo quanh.

Có thể là cảm thấy nó có chút phiền.

Mèo to đột nhiên hí mắt, quay đầu nhìn về Husky gầm nhẹ một tiếng.

"Meo!"

Thanh âm không lớn, nhưng lập tức liền đem dọa đến Husky da lông sấp vờ, bốn chân đạp một cái, thân thể lập tức liền nhảy ra thật xa, sau đó đầu cũng không dám về cụp đuôi chạy so lúc đến còn nhanh hơn.

Tốt sau.

Tiểu gia hỏa tựa hồ khôi phục không ít, sau đó liền trực tiếp ngồi ở trên ghế sa lon mình nhìn lên phim hoạt hình.

Trần Hi đổi giày, gấp nàng nhìn chuyên chú, cũng không có quấy rầy nàng, mặc tạp dề liền đi vào phòng bếp.

Trần Hi đinh đinh đương đương loay hoay nôi bát bầu bồng.

Thường ngày lúc này, tiểu gia hỏa cuối cùng sẽ mười phần đánh người chạy vào phòng bếp, sau đó lại cười lớn bị Trần Hi nhẹ nhàng đẩy ra.

Nàng hôm nay hiển nhiên là có tâm sự.

Nhân loại chỉ cần có ý thức, tự nhiên là sẽ có tâm sự.

Hơn hai tuổi hài tử đều sẽ có tâm sự, huống chi niệm niệm đã bốn tuổi nhiều đâu?

Tiểu hài tử tâm sự không khó đoán, Trần Hi kỳ thật đã sớm đoán ra nàng đến tốt cùng có cái gì tâm sự.

Cũng chính bởi vì vậy, Trần Hi mới có thể lựa chọn để nàng một cái người lẳng lặng.

Một cái tại bình thường hoàn cảnh bên trong lớn lên hải tử, từ nhỏ nhất định sẽ đã nghe qua gia trưởng dạng này giáo dục: Không nên đánh người, không muốn khi dễ người.

Đây là niệm niệm thứ nhất lần động tay đánh người.

Cũng chính bởi vì nàng biết đánh người là không đúng, cho nên khi Trần Hi đón nàng về nhà về sau, nàng mới có thể sinh ra phức tạp như vậy cảm xúc.

Đây thật ra là không dám đối mặt mình phạm phải sai lầm sau một loại biểu hiện.

Hối hận dám không lên, nhưng khẳng định sẽ cảm thấy rất ủy khuất.

Bằng cái gì người khác khi dễ ta, cuối cùng phạm sai lầm nhận quở trách lại là ta?

Dù cho Vương lão sư không có trách cứ nàng, Trần Hi cũng không có trách cứ nàng.

Nhưng là tại nàng đánh người một khắc này, khẳng định sẽ có tinh thần trọng nghĩa hải tử đứng ra, hô to niệm niệm đánh người, sau đó chạy tới cùng lão sư cáo trạng.

Rất nhiều gia trưởng chỉ chú ý tới muốn giáo dục hải tử, không nên đánh người, không muốn khi dễ người.

Nhưng lại không có chính xác dẫn đạo hải tử, cái gì mới gọi khi dễ người.

Niệm niệm cảm thấy rất ủy khuất.

Trần Hi cũng cảm thấy có chút thúc thủ vô sách.

Người khác khi dễ niệm niệm, niệm niệm cũng đánh người khác.

Chẳng lẽ lại hấn cái này đương gia dài còn phải ra mặt, một cước đem kia hải tử đạp đến mặt trăng đi?

Có một số việc nhìn qua rất đơn giản, nhưng thật muốn nói đến thời điểm, nhưng lại sẽ trở nên rất phức tạp.

Lúc ăn cơm, tiểu gia hỏa giữ yên lặng, dùng thìa bới mấy ngụm về sau, liền đem thìa ném một cái, ngồi ở trên ghế sa lon tiếp tục xem TV tới.

Trần Hi thấy thế, cũng buông xuống đôi đũa trong tay, sau đó ngồi đi qua nhẹ nhàng đưa nàng kéo, theo nàng nhìn lên phim hoạt hình tới.

Trung Hải là xuôi theo Hải Thành thành phố, mặt trời mọc rất sớm, mặt trời lặn cũng rất sớm.

Mà theo mặt trời không ngừng rơi xuống, trong phòng cũng càng ngày càng mờ.

Trần Hi đứng dậy chuẩn bị đi đem gian phòng đèn mở ra.

Mà lúc này, tiểu gia hỏa phát giác được động tác của hấn, cho là hấn muốn rời khỏi, lập tức liền kéo lại Trần Hi ống tay áo, nọ nọ nói ra: "Ba ba, thật xin lỗi . ."

Nói xong, nước mắt của nàng tựa như đập lớn mở cổng đồng dạng, không ngừng từ trong hốc mắt trượt xuống ra.

Trần Hi ngồi trở lại ghế sofa.

Nhẹ nhàng đem tiểu gia hỏa ôm đến trong ngực, sau đó an ủi: "Ngoan, người không có sai."

Nghe vậy, nàng rốt cục nhịn không được khóc ra tiếng tới.

Trần Hi đợi nàng khóc sau một lúc, gỡ nàng cảm xúc chậm rãi bình tĩnh về sau, lúc này mới dịu dàng thay nàng lau sạch nước mắt, cười hỏi: "Muốn hay không ba ba đánh cho hấn một trận cho người xuất khí?"

Tiểu gia hỏa tựa ở Trần Hi trong ngực, nghĩ nghĩ, nhưng vẫn là khe khẽ lắc đầu.

"Không muốn, lão sư nói đánh người là không đúng. . ."

"Người biết liền tốt."

Trần Hi hết sức vui mừng vuốt vuốt tiểu gia hỏa tóc, sau đó liền ôm nàng đi đem gian phòng đèn mở ra.

Sau đó, Trần Hi bưng lên bát, tay nắm tay cho ăn lấy nàng ăn lên cơm.

Đội đến nàng lắc đầu nói mình ăn no về sau, Trần Hi thay nàng xoa xoa khoe miệng, sau đó đem tiểu gia hóa thân thể chuyển một chút, để nàng cùng mình nhìn nhau.

"Niệm niệm nguoi nhớ kỹ."

"Khi dễ người là không đúng, cho nên nguoi về sau tuyệt đối không nên khi dễ người."

"Nhưng là."

"Nếu như về sau lại có người khi dễ nguoi, đừng sợ. . ."

"Cho ta hung hăng đánh hấn!"

"Đánh đến hấn về sau cũng không dám lại khi dễ nguoi!"

"Nhớ kỹ sao?"

Tiểu gia hóa mộc mộc nhìn qua Trần Hi, biểu lộ mười phần ngốc manh, tựa hồ còn chưa có trở về thần thò.

Trần Hi nhìn nàng cái kia khả ái tiểu bộ dáng, lập tức nhịn không được bẹp một ngum thân tại nàng trên mặt.

Màn đêm buông xuống,

Cái này còn chưa tới mười lăm tháng tám, một vòng trăng tròn cũng đã cao cao treo ở trên trời.

Tiểu gia hóa trên mặt cũng lại xuất hiện dáng tươi cười.

Hai cha con một người chiếm đoạt một cái đu dây, cứ như vậy lắc ung dung nhìn lên trên trời ánh trăng.

"Niệm niệm, chúng ta không gây chuyện, nhưng cũng không sợ sự tình. . ."

"Ây. . ."

"Ba ba, ma ma sẽ đi hay không trên mặt trăng đây?"

"Sẽ không."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì ba ba đi qua nha."

"Ba ba gạt nguoi!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

078 bánh Trung thu

Hôm sau trời vừa sáng,

Trần Hi điện thoại bỗng nhiên vang lên một chút, là tin nhắn thanh âm nhắc nhở.

Mã số của hấn hiện tại nhưng không có mấy người biết, cho nên điện thoại di động của hấn cả ngày thanh nhàn không được.

Chẳng lẽ Trương thẩm gửi tới chúc phúc tin nhắn?

Trần Hi vừa nghĩ vừa cầm lên điện thoại.

Nhưng khi hắn cầm điện thoại di động lên xem hết phía trên nội dung về sau, cả người lại sửng sốt một chút.

Ngài số đuôi 1517 thẻ tiết kiệm tài khoản ngày 24 tháng 9 10 lúc 29 phân thu nhập nhân dân tệ 100, 000, 000. 00 nguyên, không kỳ hạn số dư còn lại 106, 278, 4 86. 00 nguyên.

"Cái hàng chục hàng trăm ngàn vạn. . . Một trăm triệu?"

Cơ hồ không có trải qua bất luận cái gì suy nghĩ, Trần Hi liền lập tức minh bạch tiền này đến tột cùng là từ đâu mà tới.

Bởi vậy, hắn trong lòng cũng không nhìn được hơi xúc động.

Nguyên lai tiền đối với kẻ có tiền tới nói, thật đúng là cũng chỉ là liên tiếp số lượng mà thôi. . .

Quả nhiên, Trần Hi cầm điện thoại đợi không bao lâu, chuông điện thoại liền vang lên.

Hắn bên này vừa mới kết nối điện thoại, đầu bên kia điện thoại liền truyền đến Ninh Trọng Quốc cười mở tiếng cười.

"Trần tiên sinh, tiền kia. . . Ngài nhận được a?"

"Àn, vừa mới thu được."

"Là như vậy, ngài cho ta mười khỏa đan dược, ta thông qua một chút thủ đoạn đem nó bán ra rất cao giá tiền. . . Dư thừa số tiền này, ta liền đánh tới ngài thẻ bên trên, ngài sẽ không phải để ý ta như vậy đến thao tác a?"

"Đương nhiên sẽ không, tiền thuốc ta đã thu, người dù là liền là lật một ngàn lần bán đi, đó cũng là bản lãnh của người, cùng ta không có bất kỳ quan hệ gì."

"Ngài lý giải liền tốt. . ."

Ninh Trọng Quốc ha ha cười hai tiếng, dừng lại một chút về sau, lúc này mới đột nhiên nói ra: "Hôm nay là tết Trung thu, mỗi khi gặp khúc mắc đi thân thăm bạn cũng là quốc gia chúng ta lão tập tục, cho nên ta liền mua điểm bánh Trung thu muốn cho ngài mang tới, ngài nhìn. . . Có được hay không?"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi bị Ninh Trọng Quốc chọc cười.

Tiếp xúc càng sâu, hắn mới càng là khắc sâu kiến thức đến Ninh Trọng Quốc thương nhân bản tính.

Đó là một loại đã triệt để dung nhập huyết mạch nguyên động lực, thúc đẩy hắn hướng phía hết thấy có thể có lợi phương hướng tiến lên.

Thương nhân loại này xu lợi bản tính, kỳ thật bản thân là cũng không có tốt xấu phân chia.

Chỉ có thủ đoạn, mới có tốt xấu phân chia.

Tỉ như Ninh Trọng Quốc hiện tại sử dụng thủ đoạn, Trần Hi cho rằng liền là rất tốt một loại thủ đoạn.

Mà cái này, cũng khiến cho Ninh Trọng Quốc đạt được Trần Hi tán thành.

Nghĩ đến cái này, Trần Hi liền gật đầu, nói ra: "Tốt, người tới đi, ta ở nhà chờ người."

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc lập tức nở nụ cười, tựa hồ tuyệt không lúng túng nói ra: "Ta đã đến ngài cửa tiểu khu. . ."

Trần Hi cười lắc đầu, đối lão Ninh cổ này ân cần sức lực quả thực là có chút im lặng.

"Tốt, kia người đợi ta một chút, ta tới đón người."

Cúp điện thoại, Trần Hi sờ lên tiểu gia hỏa đầu, sau đó nói ra: "Ba ba đi ra ngoài hai phút, lập tức liền trở về, người liền ngồi ở nơi này không được chạy loạn, biết không?"

"Ừm!"

Tiểu gia hỏa đang bận nhìn mười giờ rưỡi phấn khích phim hoạt hình, ngay cả đầu đều không có chuyển một chút, ân chít chít một tiếng liền xem như đáp ứng.

Trần Hi cho mèo to đưa cái ánh mắt, lúc này mới đi tới cửa đôi giày đi ra ngoài.

Cư xá bên ngoài.

Ninh Trọng Quốc xe không biết dừng ở đi nơi nào.

Cửa chính chỉ có hần một cái người, hai cánh tay phân dùng để cặp lấy hai cái tinh xảo quà tặng túi.

Trần Hi vừa mới đi ra đại môn, Ninh Trọng Quốc liền thấy được Trần Hi thân ảnh, sau đó thật nhanh nghênh đón tiếp lấy.

"Trần tiên sinh, quý rầy."

"Nói qua bao nhiêu lần, ngại không cần khách khí như thế. . ."

Nghe vậy, Ninh Trọng Quốc cười ha ha, một mặt đương nhiên nói ra: "Cùng khách khí không quan hệ, ngại cứu ta một mạng, kia chính là ta ân nhân cứu mạng. Tích thủy chỉ ân còn tưởng là đúng tuyên trương báo, huống chi là ân cứu mạng đâu? Cho nên đây đều là ta phải làm, ngại nhưng tuyệt đối đừng cùng ta khách khí a!"

Nói xong, Ninh Trọng Quốc liền đem trên tay quà tặng túi đưa qua Trần Hi, sau đó giới thiệu nói: "Bên trái cái này ở bên ngoài nhưng mua không được, là ta chuyên môn đi Hồng Kông tìm đại sư phó định tổ, truyền thống cung đình tay nghề, ngại nhưng phải hảo hảo nhắm nháp một chút. Trong nhà ngại có tiểu hài, cho nên bên phải cái này chính là cho tiểu hài chuẩn bị, ngoại hình cùng bình thường bánh Trung thu không đồng dạng, phim hoạt hình, đủ mọi màu sắc rất thê yêu. Mà lại thuần thiên nhiên, tuyệt đối không tăng thêm bất luận cái gì sắc tố, ta tin tưởng tiểu hài từ sẽ thích. . ."

Trần Hi tiếp nhận quà tặng túi, cười cùng hần sau khi nói tiếng cảm ơn, liền mời hần về đến trong nhà ngồi một chút.

Bất quá Ninh Trọng Quốc cỡ nào nhân tinh, thế là lập tức lắc đầu, mười phần khách khí nói ra: "Ta chính là đặc biệt tới đưa cho ngài bánh Trung thu, cũng không có ý tứ gì khác, cho nên sẽ không quý rầy ngài, chúc ngài Trung thu vui sướng!"

"Vậy được rồi. . ."

Gặp hần nói như vậy, Trần Hi tự nhiên cũng sẽ không lại cùng hần khách sáo.

"Ngài mời về."

Ninh Trọng Quốc cười lớn cùng Trần Hi vẫy tay từ biệt.

Nhưng mà, Ninh Trọng Quốc quay người rồi đi về sau, Trần Hi nhưng như cũ đứng tại cư xá ngoài cửa, một mực nhìn lấy Ninh Trọng Quốc ngồi lên cái kia chiếc đời cũ A6.

Đợi đến Ninh Trọng Quốc ngồi lên sau xe, Trần Hi thì tưởng ánh mắt chuyển qua chiếc kia dừng ở mấy chục mét có hơn xe van bên trên.

Quả nhiên.

Bên này A6 vừa mới khởi động, đằng sau kia xe MiniBus liền cũng đi theo phát động, sau đó xa xa đi theo A6 đằng sau rồi đi.

Trần Hi dẫn theo quà tặng túi, nhìn thoáng qua Ninh Trọng Quốc A6, lại liếc mắt nhìn đằng sau kia xe MiniBus, không khỏi khẽ cười.

"Có chút ý tứ."

. . .

Uy Thịnh thuốc nghiệp.

Dược phẩm phân tích trung tâm kiểm nghiệm

Một vị người mặc áo khoác trắng nhân viên công tác cầm một phần báo cáo đi tới Từ Uy trước mặt, nói ra: "Từ tổng, đây là viên kia được hoàn kiểm nghiệm báo cáo, ngài có thể nhìn một chút."

Từ Uy tiếp nhận báo cáo xem xét, phát hiện phía trên dày đặc ma ma tất cả đều là chữ, trong đó còn có rất nhiều chuyện chuyên nghiệp thuật ngữ, hần căn bản là xem không hiểu.

"Những này đồ vật ta không hiểu, ta chỉ quan tâm kết luận, ngại cùng ta nói đơn giản một chút."

"Được rồi, Từ tổng."

Nhân viên công tác nhẹ gật đầu, sau đó liền dùng Từ Uy có thể lý giải đơn giản giải thích nói: "Trải qua chúng ta kỹ càng phân tích kiểm nghiệm sau biết được, viên này được hoàn kỳ thật liền là một viên đơn thuần thuốc Đông y hoàn, cụ thể thành phần kiểm nghiệm trên báo cáo đã kỹ càng liệt ra. Căn cứ phối phương, chúng ta phỏng đoán viên này được hoàn chỉ có thể đưa đến bổ dưỡng dưỡng sinh, bổ khí ích huyết tác dụng. . ."

Nghe vậy, Từ Uy lại là biểu lộ biến đổi.

Một thanh từ nhân viên công tác trên tay giành lấy kiểm nghiệm báo cáo, từ cẩn thận mảnh xem hết phía dưới kiểm nghiệm kết quả về sau, sắc mặt lại trở nên có chút âm tình bất định.

Hôm trước lấy một trăm triệu ba ngàn vạn giá trên trời mua xuống viên này được hoàn về sau, Từ Uy liền lập tức đem được hoàn đưa đến được phẩm phân tích trung tâm kiểm nghiệm.

Được phẩm phân tích trung tâm kiểm nghiệm kiểm nghiệm sau khi hoàn thành, Từ Uy liền đem được hoàn giao cho một cái trường kỳ hoạn có bệnh tiểu đường lão công nhân phục dụng.

Tên này lão công nhân ăn vào được hoàn bất quá thời gian một ngày, hôm nay lại vì hắn làm toàn thân kiểm tra thời điểm, nhân viên công tác liền phát hiện hắn bụng rỗng đường máu giá trị đã thấp hơn 6.5 mm /L, gần như sắp muốn khôi phục lại người bình thường trình độ.

Nhất là có thể thấy được, thuốc này vẫn thật là có Ninh Trọng Quốc nói tới như vậy mơ hồ.

Thần dược a!

Kiến thức đến được hoàn lợi hại về sau, Từ Uy lập tức liền có chút kích động.

Ninh Trọng Quốc là làm hải vận, mà hắn, thế nhưng là làm y dược.

Chỉ cần cảm tới kỹ càng kiểm nghiệm báo cáo, Từ Uy liền có lòng tin để phòng thí nghiệm tại trong vòng một năm phỏng chế ra như đúc đồng dạng được hoàn đến!

Bởi vì muốn tổng hợp máy tính phân tích, cho nên kỹ càng kiểm nghiệm báo cáo thẳng đến hiện tại mới ra ngoài.

Thế nhưng là, nghe xong nhân viên công tác kết luận về sau, Từ Uy lại là theo bản năng trong lòng chột lạnh.

Hắn rốt cục tin tưởng Ninh Trọng Quốc lời nói.

Ninh Trọng Quốc dám lấy mình danh hào làm đảm bảo, thuốc này quả nhiên thật có một ít môn đạo.

Ăn thế cao nhân. . .

Một trăm triệu một viên, không đắt lắm!

Ngay tại Từ Uy cầm kiểm nghiệm báo cáo suy nghĩ lung tung thời điểm, bỗng nhiên, phụ tá của hắn cầm điện thoại chạy tới.

"Tù tổng, Ninh Trọng Quốc bên kia có tin tức. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

079 Hằng Nga

Trần Hi dẫn theo bánh Trung thu về đến nhà.

Tiểu gia hỏa còn ngồi ở trên ghế sa lon ngoan ngoãn nhìn xem phim hoạt hình, thỉnh thoảng sẽ còn bị động bức tranh được in thu nhỏ lại bên trong tình tiết chọc cho trước giữa sau năm.

Mèo to gần nhất cũng thích nhìn phim hoạt hình.

Gia hỏa này tặc tinh tặc tinh, nhưng đoán chừng là trong núi ở lâu nguyên nhân, không chút thấy qua việc đòi, cho nên tiểu gia hỏa nhìn phim hoạt hình thời điểm, nó bình thường đều sẽ không chạy loạn, mà là ngoan ngoãn nằm ở bên cạnh cùng tiểu gia hỏa cùng một chỗ nhìn.

Nhìn thấy cao hứng địa phương, mèo to còn biết dùng thân thể từ từ tiểu gia hỏa.

Quả nhiên là càng lúc càng giống một con mèo. . .

Trần Hi sau khi trở về, trên tay hắn quà tặng túi lập tức liền hấp dẫn tiểu gia hỏa lực chú ý.

Liên động bức tranh được in thu nhỏ lại cũng không nhìn, nhảy Hạ Sa phát liền hấp tấp chạy tới.

"Ba ba, người mua cái gì a?"

Vừa nói, nàng liền một bên đưa tay chộp tới quà tặng túi.

Trần Hi thấy thế, liền đem bên trái cái này đưa cho nàng quà tặng túi đưa cho nàng.

Cái này quà tặng túi không nặng, nhưng là có chút lớn, cùng Nike trung hào cái túi không sai biệt lắm.

Nàng dùng hai tay dẫn theo quà tặng túi trở về cạnh ghế sa lon, có chút phí sức đem quà tặng túi ném tới trên ghế sa lon về sau, nàng liền đi theo bò lên trên ghế sofa, sau đó ngồi quỳ chân lấy mở ra quà tặng túi.

Mở ra sau khi, nàng từ bên trong lấy ra một cái hộp.

Hộp rất xinh đẹp, phía trên in một chút phim hoạt hình nhân vật ảnh chân dung, nhìn qua mười phần tinh xảo.

Tiểu gia hỏa lập tức liền bị hấp dẫn lấy, có chút không kịp chờ đợi mở hộp ra.

Bên trong thỉnh linh trưng bày mười hai cái in các loại động vật đồ án bánh Trung thu.

Những này bánh Trung thu kích thước không lớn, so tầm thường bánh Trung thu nhỏ hơn một chút, mà lại nhan sắc khác nhau, đều là sắc màu ấm hệ, chỉ xem đi lên đều dễ dàng người có một loại muốn ăn mở rộng cảm giác.

Trần Hi đem mặt khác một cái túi sau khi để xuống, liền cũng tới đến tiểu gia hỏa bên người ngồi xuống.

"Nha, mười hai cảm tình, người nhận được phía trên động vật sao?"

"Nhận được! Đây là ngựa, đây là khi, đây là heo, đây là con thỏ!"

Tiểu gia hỏa đưa tay nhỏ tại mỗi tháng bánh phía trên điểm một chút, sau đó báo ra bọn chúng đột nhiên, nàng ngừng lại, sau đó đem trong đó cái kia màu vàng nhạt bánh Trung thu cầm trong tay.

"Đây là long! Ta thuộc long! Là ta!" Tiểu gia hỏa giọng bánh Trung thu khanh khách cười ha hả.

Nói xong, tiểu gia hỏa cũng không khách khí, trực tiếp ngay tại phía trên cắn một cái.

Nàng bẹp bẹp nhai hai cái, đồ vật cũng còn không có nuốt xuống, nàng liền phồng lên miệng nhỏ, đem còn lại hơn phân nửa khối bánh Trung thu đưa tới Trần Hi bên miệng, sau đó huyền thuyên nói ra: "Ba ba, cái này hảo hảo ăn, người cũng ăn!"

Thấy thế, Trần Hi liền nhẹ nhàng cắn một cái.

"Ừm, không tệ, dưa Hami hương vị."

Cái này bánh Trung thu cũng không phải truyền thống bánh Trung thu, xác ngoài có chút xốp giòn, cắn liền sẽ tan mát ra một cổ mùi sữa thơm, đặt ở miệng bên trong tỉnh tê nhấm nháp, liền có thể ném đưa ra bên trong thơm ngọt dưa Hami hương vị.

Nó có nhân giống gạo nếp đồng dạng, mềm mềm, nhưng lại không dính răng, trong đó còn xen lẫn một chút cùng loại với dưa quả dạng đồ vật, mười phần ăn ngon.

Kỳ thật thật muốn nói đến, cái này đồ vật cắn bản cũng không nặng xem như bánh Trung thu, mà là đồ ngọt.

Tại Trần Hi trong trí nhớ, bánh Trung thu liền hẳn là lòng đỏ trứng, bánh đậu, năm nhân, sen dung, mặc dù không có trong miệng hẳn khối này ăn ngon, nhưng lại càng nặng ăn ra một loại tên là truyền thống hương vị tới.

Có thể là bởi vì cái này bánh Trung thu ăn quá ngon, tiểu gia hỏa liền tiếp ăn ba khối, sau đó liền ngồi phịch ở trên ghế sa lon.

Trần Hi xem xét nàng bộ dạng này, liền biết hôm nay là không cần làm cơm trưa.

Ăn no rồi, tự nhiên là sẽ bắt đầu một rã rồi.

Tiểu gia hỏa nhìn một hồi phim hoạt hình, bất tri bất giác liền đánh lên chợp mắt.

Trần Hi sợ đánh thức nàng, thế là cũng không có đem nàng ôm trở về phòng ngủ, mà là nhẹ nhàng cho nàng đắp lên một đầu mát bị.

Nhưng ngay tại Trần Hi vì tiểu gia hỏa đắp lên mát bị thời điểm, điện thoại di động của hắn đột nhiên vang lên, lập tức liền dọa Trần Hi kêu to một tiếng, cơ hồ lấy sét đánh bụng tai không kịp trộm chuông chỉ thế thật nhanh nhận nghe điện thoại.

Điện thoại là Lâm Huyền đánh tới.

Trần Hi chạy đến phòng ngủ về sau, lúc này mới hướng phía điện thoại nói một tiếng: "Uy?"

"Là ta, Lâm Huyền."

"Ta biết, có chuyện gì sao?"

"Ừm . . Cũng không có chuyện gì, ta chính là muốn hỏi một câu, các người tết Trung thu có cái gì an bài sao?"

Thanh âm của nàng nghe vào có chút do dự, chậm rãi lại mang theo một cổ hiềm thấy nhu hòa.

Trần Hi suy tính một chút, lại giả vờ làm tùy ý hỏi đáp: "Cũng không có chuyện gì, liền là trước mấy ngày để nàng chơi quá quá mức, cho nên cái này hai ngày ta chuẩn bị trong nhà cho nàng bồi bổ khóa, để nàng điều chỉnh một chút, không phải lúc đi học lại phải khóc đã nửa ngày."

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc một chút.

Theo sát lấy, Lâm Huyền thanh âm lại trở nên có chút nhẹ nhàng một chút.

"A, kia không sao, vốn còn muốn ước các người đi dạo chơi ngoại thành. . . Xem ra là không được, vậy ta lại ước người khác đi, cứ như vậy, ngày lễ khoái hoạt."

"Ngày lễ khoái hoạt."

. . .

Ăn xong cơm tối.

Tiểu gia hỏa nhìn một hồi phim hoạt hình , chờ đến ánh trăng treo lên thời điểm, Trần Hi liền dẫn nàng lần nữa đi tới trong viện.

Tiểu hài tử xem tivi nhìn cũng không thể nhìn nhiều lắm, cho nên mang nàng ra ngắm trăng cũng là rất không tệ một loại lựa chọn.

Thế là, hai cha con giống ngày hôm qua dạng ngồi ở đu dây bên trên thưởng lên nguyệt.

Có thể là bởi vì hôm nay tâm tình tốt duyên cớ, tiểu gia hỏa một bên nhai lấy bánh Trung thu, một bên la hét muốn Trần Hi cho nàng kể chuyện xưa.

Thấy thế, Trần Hi liền cho nàng nói về Hằng Nga bôn nguyệt cổ sự.

Hằng Nga cổ sự có rất nhiều loại.

Nhưng trong đó lưu truyền rộng nhất, đơn giản cũng chính là Hằng Nga bị ép nuốt thuốc, phi thăng thành tiên khốn thủ Nguyệt cung cái này.

Truyền thuyết, năm đó hậu duệ bắn xuống mặt trời về sau, Tây Vương Mẫu liền ban cho hắn một bộ bắt từ được.

Hậu duệ tương bắt từ được giao cho Hằng Nga đảm bảo, một ngày, hậu duệ đệ tử gặp được thừa dịp hậu duệ ra ngoài, liền bức hiếp Hằng Nga giao ra bắt từ được.

Hằng Nga không theo, gấp phủ lên tính mệnh áp chế, dưới tình thế cấp bách, Hằng Nga đành phải nuốt vào bắt từ được.

Bắt từ được là tiên dược, cho nên Hằng Nga lập tức liền vũ hóa thành tiên, nhẹ nhàng rời đi mặt đất, hướng phía trên trời bay đi.

Bởi vì thuốc này vốn là Tây Vương Mẫu ban cho hậu duệ, Hằng Nga mặc dù bởi vì ăn bắt từ được mà thành thần tiên, nhưng lại không cách nào vì vậy mà đứng hàng tiên ban, cho nên chỉ có thể một cái người khốn thủ tại vắng lặng Nguyệt cung, cùng hậu duệ từ đây lại không gặp nhau ngày.

Tiểu gia hỏa tuổi không lớn lắm, lại tựa hồ như cũng minh bạch nam nữ nỗi khổ tương tự.

Nghe xong Trần Hi cố sự về sau, nàng toàn bộ khuôn mặt nhỏ đều nhíu lại, không ngừng nói thầm lấy Hằng Nga tỷ tỷ thật đáng thương. . .

Trần Hi thấy thế, đành phải nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu nhỏ của nàng.

Kỳ thật, Hằng Nga bôn nguyệt truyền thuyết còn có mặt khác một cái phiên bản.

Cái kia chính là Hằng Nga ném phu độc chiếm bản.

Bởi vì Hằng Nga không biết cái này thuốc chỉ có hậu duệ ăn mới có hiệu, cho nên nuốt vào về sau, nàng mới phát hiện mình mãi mãi vây ở Nguyệt cung trở về không được.

Đây cũng là Tây Vương Mẫu đối nàng tự tư một loại trừng phạt.

Đương nhiên, cái này phiên bản có chút hắc ám, cho nên Trần Hi căn bản cũng không cần nhắc giảng cho tiểu gia hòa nghe.

Hai cha con lắc ung dung nhảy dây ngắm trăng.

Cùng lúc đó.

Phương xa.

Trong tiểu viện.

Áo trắng nữ tử đi ra đình nghỉ mát, ngược đầu nhìn lên lấy trên trời kia vòng trăng tròn.

Nàng một thân trắng nõn váy dài tại kia ánh trăng trong sáng phụ trợ dưới, như là Bạch Ngọc chiếu sáng rạng rỡ.

Ánh trăng như nước, cũng thanh bản thấu xương.

Hằng Nga khổ sở, lại có ai biết đâu?

...

Mười vòng sương ảnh chuyển đình ngô, này tịch bó người độc quay mặt vào xó nhà.

Chưa hẳn làm nga không trái ý, ngọc thêm vắng lặng Quế Hoa cô.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

080 Thượng kinh

Một trăm triệu tiền mặt tiền tiết kiệm, dù là tại Trung Hải cái này siêu thành thị cấp một, cũng có thể coi là người có tiền.

Nhưng Trần Hi lại tựa hồ như cũng không có thân là kẻ có tiền giác ngộ.

Hắn vẫn như cũ mỗi ngày vội vàng mua thức ăn nấu cơm giặt giũ lê đất mang hài tử, hoàn toàn là một cái tiêu chuẩn gia đình phụ nam hình tượng.

Rất nhiều người có tiền, chuyện thứ nhất liền là mua nhà, cảm thấy hắn là cho hài tử đổi một cái tốt hơn hoàn cảnh lớn lên.

Trần Hi hoàn toàn không cần nhắc đổi phòng từ vấn đề, chủ yếu có mấy cái nguyên nhân.

Thứ nhất, đây là hắn trước khi rời đi, cùng Doanh Doanh cùng một chỗ cố gắng thông qua mua phòng ở, cho nên hắn đối phòng này có rất thâm hậu tình cảm. Nếu như gặp phải hủy nhà, nói không chừng Trần Hi sẽ còn bởi vậy trở thành sử thượng ngư bức nhất hộ không chịu đi dời. .

Thứ hai, Khang cư cư xá ngoại trừ phòng ở cũ nát một điểm, vệ sinh hoàn cảnh kém một điểm, xung quanh nguyên bộ thiếu đi một điểm, còn có cái gì không tốt địa phương sao?

Khang cư cư xá các gia đình phần lớn không phải người có tiền gì, cho nên bình thường có thể sẽ thường xuyên vì một chút lông gà vỏ tỏi chuyện nhỏ cãi nhau.

Nhưng nếu quả như thật có nhà ai xảy ra chuyện, loại kia đến từ quê nhà ở giữa quan tâm cùng trợ giúp, thế nhưng là ở tại độc tòa nhà độc viện trong khu nhà cao cấp kẻ có tiền chỗ cảm thụ không đến.

Trần Hi tại nơi này ở rất quen thuộc, cho nên căn bản là không có dự định qua muốn chuyển ở, thậm chí liền sửa chữa đều không có suy nghĩ qua.

Dù sao, trước kia trong sơn động hắn cũng ở rất dễ chịu không phải?

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, kỳ thật liền ngay cả Trần Hi chính mình cũng không có phát hiện, hắn hiện tại đã triệt để dung nhập xã hội này.

Tựa như về tới trước khi đi cái chủng loại kia cảm giác đồng dạng.

Đó là một loại tên là sinh hoạt cảm giác, để hần mỗi ngày đều qua vô cùng thoải mái.

Buổi sáng , chờ đến tiểu gia hòa cùng Trương thẩm tán gẫu qua video về sau, Trần Hi liền ôm nàng nghiêm túc hỏi: "Niệm niệm, ngươi có còn muốn hay không đi nhà trẻ?"

Tiểu gia hòa cắn ngón tay nghĩ một hồi về sau, lúc này mới do do dự dự nói ra: "Không muốn đi."

Có thể là nàng còn nhớ rõ lúc trước đi nhà trẻ là chính nàng mãnh liệt yêu cầu, thế là lập tức lại có chút ngượng ngùng nói ra: "Cũng có thể đi!"

Nói xong, nàng liền chui vào Trần Hi trong ngực.

Thấy thế, Trần Hi không khỏi cười vuốt vuốt đầu nhỏ của nàng.

Có thể chịu đến hiện tại mới không muốn đi, đã thật to vượt qua Trần Hi dự liệu.

Hài tử đối với hết thảy chưa có tiếp xúc qua đồ vật đều rất hiếu kỳ, nhà trẻ cũng là dạng này.

Niệm niệm đã từng hâm mộ khác hài tử có thể đi nhà trẻ, nhưng chân chính đương nàng đi qua về sau, nàng mới phát hiện nhà trẻ kỳ thật cũng cũng không phải là cái gì đặc biệt tốt chơi địa phương.

Chơi lần một lần hai có thể, nhưng muốn nàng mỗi ngày đều như vậy, lại thế nào khả năng không ngán đâu?

Kỳ thật niệm niệm đọc nhà trẻ còn tốt, Vương lão sư rất phụ trách, các nàng giáo trình an bài cũng mười phần khoa học, cũng không có quá mức siêu cường nội dung.

Không giống một chút nhà trẻ, lớp chồi liền bắt đầu dạy hài tử mười trong vòng thêm phép trừ.

Thêm phép trừ nhìn như rất đơn giản, nhưng trên thực tế lại là giáo ùy an bài năm nhất chương trình học, là tiểu học năm nhất hài tử mới cần nắm giữ tri thức.

Nhà trẻ chỉ cho nên sẽ dạy, còn không phải là bởi vì hiện tại rất nhiều gia trưởng luôn có một loại ảo giác, cho rằng nhà mình hài tử nếu như không nói trước học tập, liền sẽ thua ở xuất phát chạy tuyến thượng.

Cho nên tại một chút gia trưởng mãnh liệt yêu cầu dưới, rất nhiều mới không đến bốn năm tuổi hài tử liền đã có thể đem một trăm trong vòng số đương, một trăm trong vòng đếm ngược lưng có thứ tự vô cùng.

Điều này cũng làm cho các gia trưởng đắc chí, cảm thấy mình hài tử là thông minh nhất.

Nhưng trên thực tế, đây đều là cưỡng ép bức bách hài tử ký ức kết quả, mà không phải hài tử chủ động lý giải ký ức kết quả.

Nói một cách khác, loại này giáo dục phương pháp nhưng thật ra là sai lầm! !

Ngoại trừ số rất ít thiên tài, bình thường hài tử tại ba tuổi trước kia, cơ bản đều ở vào cảm giác động tác tư duy giai đoạn.

Ba tuổi đến sáu tuổi, thì ở vào cụ thể hình tượng tư duy giai đoạn.

Thăng đến sáu tuổi về sau, hài tử mới có thể tiến vào tuổi đi học sơ kỳ.

Như là: Đọc thuộc lòng toán học khẩu quyết, từ đơn tiếng Anh câu, Đường Thi Tổng từ Tam Tự kinh, toán học khẩu quyết, những này đều thuộc về cường điệu ký ức tính học tập, quá sớm học tập có hại vô ích.

Vì cái gì có thể như vậy?

Bởi vì nhi đồng đại não tính dẻo cực mạnh, quá sớm địa để hài tử thông qua học bằng cách nhớ phương thức học tập, sẽ cực kỳ giảm xuống to lớn não tính dẻo, từ đó ảnh hưởng hài tử sức tưởng tượng.

Mặt khác, ép buộc ký ức sẽ còn tăng lớn hài tử áp lực tâm lý, giảm xuống hài tử học tập hứng thú , chờ đến hài tử năm nhất chân chính bắt đầu học tập thời điểm, ghét học kỳ lại đột nhiên xuất hiện, đến mức hài tử căn vốn không tâm học tập.

Tuổi nhỏ đại não cần cân đối phát dục, quá sớm đơn thuần ký ức mặc dù phát dục hài tử trái não, nhưng lại ức chế phải não phát dục, trở ngại đại não toàn diện phát dục.

Những này đồ vật Trần Hi cũng cũng không phải là rất hiểu.

Hần ý nghĩ kỳ thật rất đơn giản, cái kia chính là muốn cho niệm niệm chế tạo một cái thoải mái dễ chịu khoái hoạt tuổi thơ.

Trần Hi lại không muốn cầu niệm niệm không phải đi Thanh Hoa Bắc Đại, cho nên tương đối với thành tích, Trần Hi quan tâm hơn mình phải chăng có

thể cho niệm niệm tạo nên ra một cái chính xác giá trị quan, nhân sinh quan, thế giới quan.

Đầu năm nay tam quan chính xác, so cái gì đều tới trọng yếu.

Không làm ác, không bị coi thường, không Thánh Mẫu, không lạm tình, tự tin nhưng tuyệt không tự ngạo, kiên cường nhưng lại không quật cường, đứng sai phân tinh tường, nhìn vấn đề công chính khách quan, phát hiện vấn đề một lời bên trong, làm việc quả quyết không dây dưa dài dòng. . .

Mười năm cây cối, trăm năm thụ nhân.

Trần Hi gánh nặng đường xa đây. . .

Cẩn thận cân nhắc một hồi về sau, Trần Hi ôm tiểu gia hỏa, dịu dàng mà hỏi: "Đã ngại không muốn đi nhà trẻ, vậy liền không đi, có được hay không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức liền kích động nhảy dựng lên, ôm Trần Hi cổ liền cười khanh khách nói: "Ta không muốn đi! Ba ba thật tốt! Mua!"

Nàng hiện tại là càng ngày càng dính Trần Hi, đương nhiên không nguyện ý cùng Trần Hi tách ra.

Cười một trận, tiểu gia hỏa lại đột nhiên nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó quệt mồ hôi: "Thế nhưng là. . . Lão sư nói đại nhân phải đi làm, hài tử muốn lên học. . . Nếu như ta không đi nhà trẻ, vậy ta nên lại làm cái gì đây?"

Trần Hi nhẹ nhàng nhéo nhéo nàng cái mũi nhỏ, lúc này mới cười nói ra: "Ngươi còn nhỏ, chỉ cần nhiều hơn ăn cơm, nhanh lên lớn lên là được rồi. Tiểu hài tử có thể làm mình thích làm sự tình, cho nên ba ba cũng không ép ngươi, ngươi như vậy thích chơi, ba ba dẫn ngươi đi Thượng kinh chơi có được hay không?"

"Thượng kinh ở nơi nào a?"

"Thượng kinh là quốc gia chúng ta thủ đô, nơi đó có cố cung, có Thiên An Môn, còn có Trường Thành đều tại nơi đó, muốn đi xem sao?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức bị Trần Hi khơi gợi lên hứng thú.

Nàng đứng tại Trần Hi trên đùi lanh lợi hô: "Muốn đi! Muốn đi! Ta muốn nhìn Trường Thành!"

Cố cung cùng Thiên An Môn nàng không biết, nhưng là Trường Thành đây chính là nàng từ nhỏ ngay tại mà Đồng Họa sách bên trong thấy qua, cho nên lập tức liền bị khơi gợi lên hứng thú.

"Vậy chúng ta ngày mai liền xuất phát, chờ đến Quốc Khánh thời điểm, ba ba còn có thể dẫn ngươi đi Thượng kinh nhìn duyệt binh thức!"

"Tốt!"

Mỗi khi gặp ngày hội lần nghỉ hôn.

Có lẽ là bị ngày lễ bầu không khí lây, Trần Hi đột nhiên đặc biệt tưởng niệm mình thân nhân.

Niệm niệm cùng Doanh Doanh, liền là hấn tại cái này trên thế giới duy nhất thân nhân.

Doanh Doanh ba năm trước đây đi Thượng kinh, từ đây tin tức vô tung.

Mà trải qua trong khoảng thời gian này ở chung, tiểu gia hỏa đã dần dần thích ứng Trương thẩm không có ở đây thời gian.

Chỉ cần có ba ba tại, nàng liền sẽ không đối bất luận cái gì sự vật xa lạ cảm thấy sợ hãi.

Cũng chính bởi vì vậy, Trần Hi cẩn thận cân nhắc một phen về sau, lúc này mới rốt cục quyết định. . .

Là thời điểm mang theo tiểu gia hỏa bước lên tìm kiếm Doanh Doanh lữ trình.

Có lẽ có ít xúc động, nhưng cái này đột nhiên xuất hiện quyết định nhưng tuyệt đối sẽ không là sai lầm.

Hài tử không thể không có mẫu thân.

Mà hấn, cũng không thể không có thê tử.

Thượng kinh.

Chúng ta tới!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

081 Từ Uy

Kỳ thật nói một lời chân thật, chân chính thúc đẩy Trần Hi nhanh như vậy liền muốn đi Thượng kinh căn bản nguyên nhân là. . .

Hắn có tiền.

Dù sao Thượng kinh làm một nước thủ đô, kia địa phương tiêu phí cũng không thấp.

Mấy năm trước đặc biệt lưu hành bắc phiêu, rất nhiều mang mơ ước người bên ngoài mới đến, một bắt đầu ngay cả thu nhập đều không ổn định, tiền thuê nhà đều trả không nổi, cho nên chỉ có thể ở tại điều kiện cực độ ác liệt tầng hầm.

Loại cuộc sống đó, suy nghĩ một chút đều sẽ cảm giác rất khó.

Trần Hi không sợ đói cũng không sợ đông lạnh, hoàn toàn liền là một cái hình người cơ giáp, vẫn là không uống phí điện cái chủng loại kia.

Nếu như không có tiểu gia hỏa, hắn khẳng định tại thu được Doanh Doanh đầu mỗi một khắc này liền đã thẳng đến Thượng kinh.

Làm cha không dễ dàng, sợ ủy khuất hài tử.

Cho nên dù là lại khát vọng, hắn cũng chỉ có thể trước tiên đem hài tử cho chiếu cố tốt.

Hiện tại có tiền, Trần Hi cũng rốt cục có thể mở ra khát vọng.

Mang theo niệm niệm một đường ăn một đường chơi, chậm rãi đi chậm rãi tìm, tạm thời cho là du lịch.

Doanh Doanh cuối cùng ra hiện tại Thượng kinh, đến bây giờ lại đã thời gian qua đi ba năm.

Cho nên, đối với chuyện này kết quả, Trần Hi trong lòng chờ mong giá trị nhưng thật ra là rất thấp.

Hắn là thật không có ôm bao lớn hi vọng.

Nhưng không có người mộng tưởng, kia lại cùng cá ướp muối có cái gì phân biệt?

Dù sao cũng phải đi thử qua lại nói.

Bây giờ trở về nhớ tới, Trần Hi thật đúng là có chút hối hận.

Sớm biết Thiên Toàn giới một trăm năm, Địa Cầu mới một năm, hắn nên nhiều tu hành một đoạn thời gian trở lại. . .

Đều do lúc trước nhận được tin tức thời điểm quá quá khích động, đến mức hắn một khắc đều không muốn đợi thêm, xuất phát quá mức vội vàng, cũng bởi vậy bỏ ra trả giá nặng nề.

Hắn một mực không thể lĩnh ngộ được hư chữ chân lý, cho nên cũng chậm chạp chưa thể bước vào Động Hư cảnh.

Đây cũng là sư tôn nói hắn đời này đừng bước ở đây nguyên nhân.

Nếu như lúc trước có thể ổn định lại tâm thần bề quan một trăm năm, hiện tại hắn dù là không có bước vào Động Hư, nhưng cũng hắn là sờ đến ngưỡng cửa.

Đáng tiếc. . .

Hối hận chi đã muộn.

Trần Hi trở về là hắn lấy thiêu đốt tinh huyết làm đại giá đổi lấy.

Nếu như nói thiên địa linh khí là vạn vật bản nguyên, như vậy tinh huyết liền là tu tiên giả bản nguyên.

Lấy cấm kỵ pháp thuật cưỡng ép thiêu đốt tinh huyết, từ đó thu hoạch được xa vượt xa quá hắn trước mắt cảnh giới tu vi, bản thân cái này liền là một

loại tự hủy tương lai bất đắc dĩ lựa chọn.

Tiền đồ cái này đồ vật, Trần Hi cũng không phải rất để ý.

Hắn chỉ là tại tiếc nuôi mình hiện tại không thể lại dùng thần thức.

Nếu không, lấy hắn tu vi tìm người còn cần như thế phiền phức?

...

Hôm sau trời vừa sáng.

Vé máy bay đặt trước tại xuống buổi trưa hai điểm bốn mươi, khoảng hạn nhất.

Cho nên ăn xong điểm tâm, Trần Hi liền mười phần phối hợp cùng tiểu gia hòa hát lên ba ba đi chỗ nào.

Hai cha con chính hát vui sướng, bỗng nhiên, một trận tiếng gõ cửa nhẹ nhẹ lại vang lên.

Trần Hi cau mày nhìn thoáng qua cửa phòng, nhưng lại không có lập tức đứng dậy mở cửa.

Tiểu gia hòa ngồi ở Trần Hi bên cạnh, nghe được tiếng đập cửa về sau, nàng liền lập tức kích động hô: "Có người gõ cửa, có người gõ cửa!"

Trần Hi không có động tác, tiểu gia hòa lập tức gấp, vội vàng đem đưa cánh tay của hắn hô: "Ba ba, có người gõ cửa! Nhanh đi mở cửa!"

"Biết rồi."

Trần Hi nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, lúc này mới tại tiểu gia hòa không ngừng thúc giục hạ đứng dậy mở cửa phòng ra.

Đứng ngoài cửa ba người.

Một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nam nhân.

Tại trung niên nam nhân sau lưng, thì đứng đấy hai tên người mặc đồ tây đen, xem xét liền là bảo tiêu đại hán.

Nhìn thấy Trần Hi mở cửa về sau, trung niên nam nhân liền nghiêng đầu đối kia hai tên bảo tiêu nói ra: "Các người xuống dưới chờ ta."

Nói xong, trung niên nam nhân tài quay đầu, nhìn xem Trần Hi nhiệt tình hỏi: "Xin hỏi, ngài là Trần Hi Trần tiên sinh sao?"

"Đúng là ta, có chuyện gì sao?"

"A, ngài tốt ngài tốt, là như vậy. . ."

Trung niên nam nhân cười lớn khách sáo một câu, hơi chút dừng lại một phen về sau, lúc này mới tiếp tục hỏi: "Ta nghĩ mạo muội hỏi ngài một vấn đề. . . Xin hỏi, ngài nhận biết Ninh Trọng Quốc sao?"

Nói xong, trung niên nam nhân liền nhìn chòng chọc vào Trần Hi biểu lộ, tựa hồ muốn từ hắn trên mặt nhìn ra chút cái gì.

Nhưng mà, Trần Hi trả lời lại có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Tựa hồ căn bản là không có phải ẩn giấu ý tứ, Trần Hi trực tiếp liền nhẹ gật đầu, hồi đáp: "Nhận biết."

Trung niên nam nhân sững sốt một chút, hoàn toàn không nghĩ tới Trần Hi lại có thể sáng khoái như vậy thừa nhận.

Bất quá hắn cũng là lão giang hồ, thế là lập tức liền phá lên cười, vội vàng nói: "Kia thật là quá tốt rồi, Trần tiên sinh ngài tốt, ta gọi Từ Uy, cùng Ninh Trọng Quốc cũng là nhiều năm bạn cũ."

Nói xong, Từ Uy liền cười lớn hướng Trần Hi đưa ra tay phải.

Theo lễ phép, Trần Hi cùng hắn nắm tay.

Từ Uy gặp Trần Hi thái độ đối với hắn coi như hữu hảo, thế là liền nhìn chung quanh một chút, xác nhận chung quanh không có người khác về sau, lúc này mới thần thần bí bí nói ra: "Trần tiên sinh, ta có chuyện muốn theo ngài nói chuyện, không biết ngài hiện tại có được hay không?"

Nói xong, Từ Uy liền nhìn thoáng qua Trần Hi sau lưng, rất mật mờ biểu đạt mình muốn vào nhà ý tứ.

Nhưng mà, Trần Hi không chút nào không để cho hắn vào nhà ý tứ, trực tiếp liền nói ra: "Sát vách một nhà hôm qua liền từng đi ra ngoài Trung thu, có chuyện gì người ngay tại nơi này nói xong."

Nghe hần ngữ khí, tựa hồ là hơi không kiên nhẫn.

Thấy thế, Từ Uy chỉ có thể lần nữa hướng nhìn chung quanh một chút, lúc này mới thấp giọng nói ra: "Ta lần này đến, chủ yếu là muốn theo ngài nói chuyện cái kia đan dược sự tình, cho nên tại nơi này nói chuyện có thể có chút không tiện?"

Nghe vậy, Trần Hi bỗng nhiên nở nụ cười.

Hắn ở trên hạ đánh giá Từ Uy một phen về sau, lúc này mới giống như là khen ngợi, nhìn xem Từ Uy ung dung nói ra: "Người rất lợi hại."

Hôm qua Ninh Trọng Quốc mới đem đưa bánh Trung thu tới, hôm nay Từ Uy lại tìm cửa.

Không thể không nói, Từ Uy đang tìm người cùng tình báo phân tích cái này hai phương diện, còn quả nhiên là có có chút tài năng.

Làm một tên thương nhân, Từ Uy rất rõ ràng là thành công.

Từ Uy khách khí cười một chút, đang muốn nói chút cái gì thời điểm, Trần Hi cũng đã tự mình tiếp tục nói ra: "Cái này đan dược cho ai đều là bán, ta có thể bán cho người, một ngàn ngộ nhờ nhờ. Bất quá, người còn cần giúp ta tìm một cái người, như thế nào?"

Từ Uy có chút choáng váng.

Luôn cảm thấy người trẻ tuổi trước mắt này, có phải hay không có chút quá trực tiếp một chút?

Ngay thẳng đều để hắn bắt đầu hoài nghi người này có phải hay không tên lòng gat. . .

Trần Hi đối với Ninh Trọng Quốc tới nói, đây chính là vũ khí bí mật tồn tại.

Cho nên ngoại trừ Trương Gia Đức bên ngoài, Ninh Trọng Quốc chưa hề cùng bất luận kẻ nào nhắc qua Trần Hi.

Nhưng tiếc nuối là, Ninh Trọng Quốc cuối cùng chỉ là một cái thương nhân, mà không phải chính phủ quan lớn.

Cho nên hắn căn bản giấu không được bí mật, Từ Uy cũng bởi vậy dễ như trở bàn tay liền từ lái xe nơi đó giải được Trần Hi tồn tại.

Mặc dù đại giới có chút lớn, nhưng hết thảy đều là đáng giá.

Đương Từ Uy từ lái xe trong miệng hiểu rõ đến Ninh Trọng Quốc hết sức kính trọng một vị người tuổi trẻ thời điểm, hắn liền lập tức liên phái người bắt đầu điều tra người trẻ tuổi này.

Mặc dù còn có chút không xác định, Ninh Trọng Quốc trên tay đan dược đến cùng có phải hay không từ nơi này người trẻ tuổi trên tay đạt được.

Nhưng không thể nghi ngờ là, người trẻ tuổi này tuyệt đối không đơn giản.

Bởi vậy, Từ Uy mới có thể lập tức đến đây bãi phòng.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, người trẻ tuổi này thế mà trực tiếp liền thừa nhận, thậm chí còn trực tiếp đưa ra yêu cầu của hắn.

Trần Hi đợi một chút, gặp Từ Uy nghe xong yêu cầu của mình sau không có lập tức trả lời chắc chắn, liền cau mày hỏi: "Có vấn đề gì sao?"

Từ Uy chỉ là ra ngoài cẩn thận do dự một chút.

Gặp Trần Hi đang thúc giục gấp rút về sau, hắn liền lập tức gật đầu đáp ứng nói: "Không có vấn đề!"

Nói đùa, kia đan dược tại Ninh Trọng Quốc trên tay thế nhưng là bán một trăm triệu một viên!

Bất quá Từ Uy cũng tính toán, một trăm triệu một viên, kia là Ninh Trọng Quốc thông qua đấu giá hội vận hành sau đánh ra giá cả.

Một khi nhóm thứ hai đan dược ra mắt, mọi người liền sẽ minh bạch thuốc này là có thể sản xuất hàng loạt, tự nhiên không có khả năng lại bán đi cao như vậy giá tiền.

Từ Uy suy nghĩ, mặc dù bán không đến một trăm triệu, nhưng ba năm ngàn Vạn Ứng nên không có vấn đề lớn lao gì a?

Cái này mua bán có lời!

Gặp Từ Uy đáp ứng về sau, Trần Hi liền gật đầu, sau đó hướng phía trong phòng hô: "Mèo to, giúp ta đem trên bàn cái kia màu trắng bình nhỏ lấy tới."

Sau đó, tại Từ Uy trợn mắt hốc mồm trong lúc biểu lộ.

Trần Hi thân nhiên từ mèo to trong miệng xuất ra cái kia bình nhỏ, sau đó đưa tới Từ Uy trước mặt.

"Mười khóa, một trăm triệu, lúc nào tới số?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

082 kỳ vọng

Từ Uy rời đi Khang cư cư xá, thẳng đến ngồi lên xe của mình về sau, còn một mực có loại sống ở trong mộng cảm giác.

Quá thuận lợi. . .

Thuận lợi để hắn không khỏi đều bắt đầu hoài nghi, mình có phải hay không bị người lừa?

Cái kia Trần tiên sinh nào có cái gì ẩn thế cao nhân đáng vẽ?

Ngược lại càng giống là cư xá tầng dưới cùng dân cư quây bán quả vật bên trong lão bản, cả ngày ngâm lấy điều thuốc, vênh lên chân bắt chéo ngồi ở trước quầy thu tiền xem tivi, khách tới rồi cũng không thèm để ý, chờ đến khách nhân chọn tốt đồ vật, tự nhiên sẽ chủ động đem tiền đặt ở quầy thu ngân bên trên. Mà hắn, chỉ cần kiểm tiền là được rồi. . .

"Từ tổng. . . Chúng ta đây là muốn đi chỗ nào?"

Lái xe thanh âm đem Từ Uy từ phân loạn trong suy nghĩ giật mình tỉnh lại.

Hắn sừng sốt một chút, lúc này mới hung hăng cắn răng một cái, nói ra: "Đi phòng thí nghiệm!"

Mặc dù Ninh Trọng Quốc gần như không có khả năng thần cơ diệu toán đến hợp tại nơi này thiết lập ván cục hồ hắc, nhưng Từ Uy vẫn là có chút không yên lòng, cho nên chuẩn bị để phòng thí nghiệm lại kiểm nghiệm một chút cái này đan dược thành phần, trước xác nhận trên tay hắn mười khóa cùng trước kia viên kia phải chăng hoàn toàn giống nhau.

Từ Uy cũng không dám lại để cho nhân viên thí nghiệm thuốc.

Dù sao, cái này đan dược quá tinh đắt.

Từ Uy dù sao không có Ninh Trọng Quốc như vậy giải Trần Hi, cho nên hắn có chút hoài nghi cũng là rất bình thường.

Nhưng trên thực tế, cái này đan dược tại Trần Hi trong mắt, kỳ thật cũng liền chỉ xứng xem như mèo to đồ ăn vật.

Bồi Nguyên đan chủ yếu dùng cho cái thiện người thể chất, chữa trị người thể nội bệnh trầm kha bệnh cũ, cho nên lần đầu phục dụng hiệu quả mới có thể mười rõ ràng hiển.

Trần Hi chỉ cho nên không có luyện chế càng cao cấp đan dược, chủ yếu vẫn là bởi vì tiểu gia hỏa quá nhỏ, Trần Hi còn muốn để nằng qua một cái người bình thường tuổi thơ.

Nếu không, một viên Cao cấp đan dược xuống dưới, sợ là tiểu gia hỏa liền phải biến thành hình người Bạo Long.

Cái kia còn làm sao cùng khác tiểu bằng hữu một khối chơi đùa?

Đoán chừng còn không có hù đến người khác, tiểu gia hỏa trước hết đem mình cho xem như dị loại.

Ăn cơm trưa.

Trần Hi nhìn đồng hồ, suy nghĩ không sai biệt lắm nên xuất phát, cho nên lại tại trên cửa chính dán lên tờ giấy.

Đi xa nhà!

Bắt quả cái này một lần, hắn lại không có tại tờ giấy bên trên viết lên lúc nào về nhà, mà là lưu lại số điện thoại của mình.

Dù sao, hắn cũng không biết sẽ ở Thượng kinh đợi bao lâu, cho nên vẫn là lưu cái dãy số tương đối ổn thỏa.

Lần này xuất hành vẫn như cũ như lần trước nhẹ như vậy xe giảm lược, Trần Hi cái gì hành lý đều không mang, dự định đến Thượng kinh lại cho tiểu gia hòa mua mới quần áo.

Đến sân bay.

Có thể là lần trước thống khổ kinh lịch cho mèo to lưu lại bóng ma, cho nên nó nói cái gì cũng không muốn từ nhỏ gia hòa trong ngực xuống tới.

Thấy thế, Trần Hi đành phải hung tợn trừng nó một chút.

Trần Hi ánh mắt rất có lực sát thương, cho nên mèo to lập tức liền sợ.

Thế là, nó đành phải ngoan ngoãn từ nhỏ gia hòa trong ngực nhảy xuống, sau đó giống đạo bóng đen đồng dạng lao ra ngoài.

...

Mặc dù Thượng kinh cùng bên trong Hải đô thuộc về quốc tế siêu thành thị cấp một, nhưng Thượng kinh cùng Trung Hải vẫn là có rõ ràng khác biệt.

Có một câu nói làm cho tốt, Thượng kinh quý khí, Trung Hải phong cách tây.

Trung Hải mở phụ đến nay cũng liền năm 160 chi phổi, nhưng Thượng kinh lại là một tòa có hơn ba nghìn năm lịch sử cổ đồ.

Cho nên Trung Hải cùng Thượng kinh so ra, còn quá trẻ một chút.

Thượng kinh là đất liền thành thị, mà lại có thật nhiều công nghiệp, cho nên sương mù mai mười phần nghiêm trọng.

Bất quá, Trần Hi chọn lựa thời gian rất tốt, bởi vì lập tức tới ngay Quốc Khánh, cho nên Thượng kinh phụ cận nhà máy đều bắt đầu an bài đình công, chuẩn bị cho cái này tòa thành thị đưa ra một cái cơ hội thở dốc.

Điều này cũng làm cho vừa tới Thượng kinh hai cha con, may mắn gặp được đã lâu trời xanh mây trắng.

Cuối thu khí sáng, ngân hạnh cả sảnh đường.

Máy bay hạ cánh, Trần Hi ôm tiểu gia hòa ngồi ở trên xe taxi thẳng đến khách sạn.

Thượng kinh một năm tiếp đãi du khách vượt qua hai trăm triệu người lần, bản thân liền là một cái khách du lịch cực kì phát đạt thành thị, lại tăng thêm hiện tại ngay tại qua Trung thu, cho nên Trần Hi tìm thật lâu, mới tại Di Hoà viên phụ cận tìm được một nhà vẫn còn phòng trống khách sạn năm sao.

Khách sạn tên là vườn lê, trong đó lối kiến trúc cũng thiên hướng về kiểu Trung Quốc cổ kiến trúc phong cách.

Hai cha con vừa mới đi vào khách sạn, liền phảng phất đi tới cổ đại Vương phủ, khắp nơi có thể thấy được đều là đình đài lầu các, hiên tạ lang phượng, mái cong đầu cung, coi là thật có một phen đặc biệt vận vị.

Tiểu gia hòa tại Trung Hải ở lâu, đột nhiên đi vào dạng này một cái bao hàm văn hóa nội tình địa phương, lập tức liền bị thật sâu hấp dẫn lấy.

Thượng kinh tiêu phí so Nga Mi cao nhiều lắm, cho nên đồng dạng cấp cao biệt thự phòng, đồng dạng độc tòa nhà tiểu viện, vườn lê giá phòng thể mà cao tới một vạn tám . .

Cái này trong viện không có suối nước nóng, cho nên tiểu gia hòa quệt mồm rất là không vui vẻ.

Nhưng khi nàng đi vào gian phòng, đi vào phòng ngủ chính về sau, lại lập tức lại kích động, nhảy tung tăng nhào lên trên giường, sau đó vui vẻ trên giường quay cuồng lên.

Kia là một trương cửa tròn che đầy giá đỡ giường, bốn cái trên cây cột đều có tử đàn điêu long, lại tăng thêm cái giường này kích thước rõ ràng so giường lớn hơn rất nhiều, cho nên nhìn qua cũng có chút giống như là Hoàng đế ngủ long sàng.

Tiểu gia hòa tựa hồ rất thích loại vị đạo này, cho nên ý lại trên giường liền không muốn dậy.

Có thể là đi máy bay mệt nhọc, tiểu gia hòa nằm một hồi, thế mà cứ như vậy ngủ thiếp đi.

Mèo to gặp nàng kia thoải mái bộ dáng, cũng đi theo nhảy lên giường, sau đó co quắp tại tiểu gia hòa bên người đánh lên chộp mắt.

Trần Hi nhìn tiểu gia hòa một chút, thế là liền nhẹ nhàng bang tiểu gia hòa đem chăn mền đắp kín, chính hẩn im lặng mặc tọa đến cuối giường, lẳng lẳng nhìn tiểu gia hòa kia ngủ say khuôn mặt nhỏ.

Cũng không biết trải qua bao lâu.

Mặt trời đều xuống núi, tiểu gia hòa mới từ từ tỉnh lại.

Nàng thùy nhân mông lung dụi dụi con mắt, sau đó lại giống như là bị mờ tối gian phòng dọa cho nhảy một cái, vội vàng chống đỡ tay ngồi dậy.

Đợi đến nàng nhìn thấy Trần Hi ngồi ở bên cạnh mình về sau, nàng lúc này mới lầu bầu lấy miệng nói ra: "Ba ba, ta đói. . ."

Nghe vậy, Trần Hi lập tức cười đem nàng ôm vào trong lòng, đến phòng vệ sinh cho nàng rửa mặt một phen về sau, liền dẫn tiểu gia hỏa đi vườn lê phòng ăn.

Bởi vì Thượng kinh địa vị đặc thù, cho nên kinh bang đồ ăn cơ bản có thể gọi là cả nước nấu nướng kỹ thuật tập Đại thành người, đã làm nằng ra xa xỉ vô cùng Mãn Hán toàn tịch, cũng có thể làm ra hàng đẹp giá rẻ dân gian quả vật.

Thượng kinh thịt vịt nướng liền là kinh bang trong thức ăn điển hình, lấy màu sắc đỏ tươi, chất thịt non mịn, hương vị thuần hậu, mập mà không ngán đặc sắc, được vinh dự "Thiên hạ mỹ vị".

Tiểu gia hỏa một tay cầm một cây đùi gà, gặm đến miệng đầy đều là dầu.

Mèo to nhìn xem tiểu gia hỏa kia say mê vô cùng tướng ăn, lập tức liền bị khơi gợi lên muốn ăn.

Nó trông mong ngồi xổm ở bên cạnh trên ghế, nước bọt đều nhanh chảy xuống.

Nhưng Trần Hi lại bận rộn chiếu cố tiểu gia hỏa không rảnh phản ứng nó, cho nên mèo to do dự một chút về sau, liền đang phục vụ viên kinh ngạc vô cùng ánh mắt bên trong, tự mình nhảy lên cái bàn, ngậm một cây chân gà liền gặm.

Nhà này người thật rất kỳ quái, có hải tử còn dám nuôi sùng vật, mà lại thế mà còn cho phép sùng vật lên bàn. . .

Ăn xong cơm tối, thời gian đã nhanh đến tối tám giờ, cho nên Trần Hi cũng không có biện pháp mang tiểu gia hỏa đi Di Hoà viên.

Trở lại trong viện, Trần Hi ôm tiểu gia hỏa ngồi ở trên ghế xích đu.

Trần Hi không cùng tiểu gia hỏa nói lên mục đích của chuyến này.

Trên thực tế là sợ mình nói về sau, tiểu gia hỏa liền sẽ đối với cái này sinh ra kỳ vọng.

Bởi vì có kỳ vọng, cho nên mới sinh ra có thất vọng.

Trần Hi không muốn để cho niệm niệm thất vọng.

Cũng không muốn để Doanh Doanh thất vọng.

Cho nên không nói gì, hần đều muốn tìm tới Doanh Doanh.

Dù là muốn đem tứ cử thành lật cái đáy hướng lên trời. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

083 Côn Minh hồ

Thượng kinh trước kia cũng gọi Tứ Cử thành.

Thời cổ, Thượng kinh thành căn cứ tường thành phân chia, ngoại thành, Nội thành, Hoàng thành, Tử Cấm thành.

Cái gì gọi là Tứ Cử thành?

Kỳ thật cũng chính là Hoàng thành bốn môn cùng Nội thành cửu môn.

Hoàng thành bốn cái cửa thành, Thiên An Môn, địa an cửa, Đông An cửa, Tây An cửa.

Nội thành chín cái cửa thành, cổng Đông Trục cửa, Tây Trục môn, Triều Dương môn, phụ thành cửa, Sùng Văn Môn, tuyên Võ môn, Đức Thắng môn, yên ổn cửa, cửa trước.

Những này cửa thành rất nổi danh, dù là chưa từng tới Thượng kinh người, khả năng cũng từ báo chí trên TV nghe nói qua như thế danh tự.

Có chút cũ Thượng kinh người đang khoác lác ép thời điểm, liền sẽ thao lấy một ngum kinh phiến từ cùng người khác nói, mình tổ tiên là ở tại Tứ Cửu thành!

Đó là bởi vì tại Thanh triều thời điểm, Hoàng đế ở Tứ Cẩm thành, hoàng thân quốc thích ở Hoàng thành, bình dân cùng người Hán lại chỉ có thể ở tại ngoại thành.

Hắn nói như vậy, kỳ thật liền là nghĩ biểu đạt mình tổ tiên là hoàng thân quốc thích.

Về phần đến cùng là thật hay không, vậy cũng chỉ có trời biết.

Thái tổ đã từng nói: Miếu nhỏ thần linh lớn, ao cạn con rùa nhiều.

Bất quá kia là mấy chục năm trước, hiện tại Thượng kinh ao cũng không cạn, nói là tàng long ngoại hồ cũng không đủ.

Tựa như một chuyện cười nói đồng dạng, đứng tại trên đường cái tùy tiện ném cục gạch, nói không chừng liền sẽ nện vào mấy cái làm quan. . .

Dù sao, đây là thủ đô, đồng thời cũng là một tòa truyền thừa ngàn năm lịch sử danh thành.

Ầm ầm sóng dậy lịch sử đã bị gió táp mưa sa đi, thế sự biến ảo, Thượng kinh hùng thành nhưng như cũ đứng lặng ở đây.

Đây chính là nó đặc biệt vận vị tồn tại chỗ.

...

Tám giờ rưỡi đêm, thời gian không còn sớm không muộn, lại tăng thêm tiểu gia hỏa vừa rồi đã ngủ qua một giấc, cho nên Trần Hi theo nàng tại trong viện ngồi một hồi, nàng liền la hét muốn đi ra ngoài nhìn Thiên An Môn.

Nơi này chính là tứ hoàn bên ngoài, từ Di Hoà viên đi tàu địa ngầm đến Thiên An Môn làm sao cũng phải muốn hơn một giờ, dù là ban đêm không kẹt xe ít nhất cũng phải mở hơn bốn mươi phút.

Cho nên Trần Hi mười rõ ràng trí cự tuyệt yêu cầu của nàng.

Tiểu gia hỏa không làm, không ngừng la hét muốn đi chơi, còn kék kó kéc om sòm lẫn lộn.

Nàng lúc này mới vừa mới tỉnh ngủ, sau đó lại ăn no rồi, tinh lực đương nhiên tràn đầy ghé góm.

Thấy thế, Trần Hi cũng không có biện pháp, đành phải đáp ứng nàng mang Di Hoà viên đi chơi.

Di Hoà viên tám giờ liền sẽ tĩnh vườn, cấm chỉ du khách đi vào.

Bất quá, Trần Hi cũng không có ý định từ cửa chính tiến.

Hắn ôm tiểu gia hỏa tại Di Hoà viên bên ngoài dạo qua một vòng, chuyển tới một chỗ tương đối vắng vẻ trên đường nhỏ.

Sau đó, Trần Hi chỉ phối đánh giả một chút, xác nhận chung quanh không có camera sau.

Hắn liền ôm tiểu gia hỏa, dưới chân nhẹ nhàng giẫm mạnh, cả người lập tức liền như là một con nhẹ nhàng chim chóc đồng dạng, nhẹ nhàng liền bay qua tường vây.

Mà ngay tại Trần Hi bay lên đồng thời, tiểu gia hỏa thì trừng lớn con mắt của nàng, trợn mắt hốc mồm nhìn xem kia càng ngày càng gần ngon cây.

Tường vây phía sau là hồ đề, nơi này có một mảnh che trời đại thụ.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Lúc này, tiểu gia hỏa mới rút cục giống như là hồi phục thần trí đồng dạng.

Chỉ gặp nàng hai tay vung lên, lập tức liền há mồm hô lớn: "Ba ba, chúng ta bay lên! Bay lên!"

Hài từ tiếng la rất bén nhọn, liền phá vỡ cái này bình tĩnh bầu trời đêm, hướng phía kia ba quang Miếu Miếu Côn Minh trên hồ truyền đi qua.

Trần Hi liền tranh thủ ngón trở đặt ở nàng trên miệng, sau đó nói ra: "Xuyt! Ba ba không có mua phiếu, bị người phát hiện chúng ta liền sẽ bị để đuổi đi ra!"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức dùng hai tay che miệng của mình, lộ ra một đôi linh động con ngươi tại quay tit.

Đây là Trần Hi thứ nhất lần tại tiểu gia hỏa trước mặt thể hiện ra mình năng lực, bất quá tiểu gia hỏa phản ứng lại không có hấn tưởng tượng bên trong kia bao lớn.

Hài tử sức tưởng tượng là rất phong phú.

Đến mức rất nhiều hài tử đều sẽ tưởng tượng lấy ba của mình là siêu nhân.

Cho nên khi Trần Hi nho nhỏ lộ một tay, thể hiện ra mình không phải người một mặt về sau, tiểu gia hỏa không những không có cảm thấy kinh ngạc, ngược lại hết sức hưng phấn!

Nàng dùng tay che lấy miệng nhỏ của mình, trong miệng không ngừng ô ô thanh âm.

Nhìn nàng bộ dạng này, tựa hồ là rất muốn nói cái gì, nhưng lại sợ bị người đuổi đi ra, cho nên đành phải chăm chú che miệng của mình, không dám lên tiếng tới.

Trần Hi gặp nàng kia hưng phấn bộ dáng, lập tức cũng có chút dờ khóc dờ cười, tiện tay bố trí xuống một đạo cách âm cấm chế về sau, lúc này mới cười nói ra: "Muốn nói cái gì? Hiện tại có thể nói."

"Ba ba thật là lợi hại!"

Nói xong, tiểu gia hỏa liền trùng điệp tại Trần Hi trên mặt hôn một cái, sau đó chỉ vào Côn Minh trong hồ một hòn đảo nhỏ la lớn: "Ba ba! Ta muốn đi nơi đó! Mang ta đi!"

"Được rồi, đi tới."

...

Nơi nào Yên Sơn nhất sướng tình, Vô Song phong nguyệt thuộc Côn Minh.

...

Côn Minh hồ trước kia gọi là vô núi đồ, là từ Thượng kinh Tây Bắc vùng ngoại ô đông đảo nước suối hội tụ mà thành thiên nhiên hồ nước.

Đến Càn Long Hoàng đế trong năm, từ Càn Long hạ lệnh tại vô núi đồ bên cạnh khởi công xây dựng Thanh Y vườn, lúc này mới đem hồ khai thác, tạo thành hiện tại quy mô.

Mà Côn Minh hồ danh tự, thì lấy từ ở Hán Vũ Đế tại Trường An mở Côn Minh ao thao diễn thủy chiến cố sự.

1860 năm, Thanh Y vườn bị liên quân Anh Pháp thiêu hủy.

1888 năm, Từ Hi hạ lệnh trùng kiến, cũng đổi tên Di Hoà viên.

Đáng tiếc đến năm 1900, Di Hoà viên nhưng lại lọt vào liên quân tám nước phá hư.

Quả nhiên là vận mệnh nhiều thăng trầm.

Côn Minh hồ diện tích ước chiếm Di Hoà viên tổng diện tích ba phần tư, Trần Hi trước khi đến đã nhìn qua địa đồ, cho nên mười phần tinh tường mình bây giờ tại cái gì địa phương.

Di Hoà viên bên trong có ba tòa đảo nhỏ, Trần Hi hiện tại trị kính các đảo phụ cận, tiểu gia hỏa muốn đi địa phương liền là trị kính các.

Di Hoà viên cảnh điểm phần lớn tập trung ở mặt phía bắc Vạn Thọ Sơn, xa xa nhìn lại, đều có thể nhìn thấy bên kia một mảnh đèn đuốc sáng trưng cảnh tượng.

Trị kính các vốn là phòng ngựa thôn dân tiến vào tu kiến tháp quan sát, nhưng ở Quang Tự trong năm, bởi vì không tài lực chữa trị bị Anh Pháp liên Quân dụng trọng pháo oanh hủy trị kính các, liền tướng nơi này lưu lại vật liệu hủy đi làm hấn dùng.

Từ đây, trị kính các liền thành một tòa trong nước hoang đảo, một mực chưa từng chữa trị.

Thượng kinh gần nhất thời tiết tình huống không tệ, lại tăng thêm là tết Trung thu, cho nên ánh trăng đã liên tục mấy đêm rồi thò đầu ra.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi vào bên hồ, dùng tay sờ sờ cái mũi, lúc này mới cười hỏi: "Ba ba cho ngươi biến cái ảo thuật, có được hay không?"

"Tốt! Ta muốn nhìn ảo thuật!"

Nghe vậy, Trần Hi liền gật đầu, chuẩn bị biến ảo thuật trên chọc nằng.

Nhưng theo sát lấy, Trần Hi lại giống như là nhớ tới cái gì giống như, vội vàng hướng tiểu gia hỏa chăm chú nói ra: "Đây là ảo thuật, nếu như ngươi muốn học, ba ba về sau có thể dạy ngươi. Nhưng là tại ngươi không có học được trước đó, ngàn vạn không thể giống ta dạng này làm, rất nguy hiểm, biết không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức liền giống gà con mổ thóc, thật nhanh gật đầu đáp ứng.

"Biết, ta không học trộm! Ba ba dạy ta ta tài học!"

"Thật ngoan."

Trần Hi nhẹ nhàng sờ lên tiểu gia hỏa đầu.

Sau đó, hắn liền tại tiểu gia hỏa hơi có vẻ ngốc manh trong ánh mắt, chậm rãi đập ở trên mặt nước.

Người có thể ở trên mặt nước hành tẩu?

Trước mắt phát sinh hết thảy, rõ ràng có chút vượt qua tiểu gia hỏa phạm vi hiểu biết.

Thế là, nằng lập tức há mồm phát ra thanh âm: "Ba ba. . ."

Bất quá vừa mới hô lên âm thanh, tiểu gia hỏa liền phản ứng lại, sau đó thật nhanh dùng tay bưng kín miệng của mình, cứ như vậy ngo ngắc tùy ý Trần Hi mang nằng chậm rãi đi hướng toà kia đảo hoang.

Thẳng đến Trần Hi đi ra một đoạn khoảng cách về sau, tiểu gia hỏa mới giống như là rốt cục hồi phục thần trí đồng dạng.

Nằng không có cảm thấy sợ hãi, ngược lại có chút hiếu kỳ đem cái cằm tựa ở Trần Hi trên bờ vai, ánh mắt thì nhìn về phía Trần Hi gót chân chỗ.

Chỉ gặp Trần Hi mỗi bước ra một bước, mặt hồ liền sẽ nhẹ nhàng tạo nên một vòng nhàn nhạt gợn sóng.

Côn Minh ven hồ gió đêm ung dung phát qua, trong suốt ánh trăng vẩy vào trên mặt hồ, một mảnh sóng nước lấp lánh.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa. . .

Đập nước mà đi, Bộ Bộ Sinh Liên!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

084 nhiệm vụ

Trị kính các nằm ở Côn Minh hồ tây đề phía Tây, tục xưng đoàn thành.

Cho nên khối này nằm ở Côn Minh hồ Tây Nam bên cạnh nước hồ, cũng được xưng làm đoàn thành hồ.

Trị kính các vòng ngoài đường kính ước 60 mét, là một tòa hình tròn trên nước thành lũy, đáng tiếc đã bị hủy bởi Từ Hi trong năm, hiện tại chỉ còn lại hoàn toàn hoang lương đảo hoang phế tích cảnh tượng.

Đoàn thành hồ là Nam Thủy bắc điều công trình điểm cuối cùng, cũng là Thượng kinh chủ yếu thức uống nguyên.

Bởi vì đến nơi này đã lặn quá nhiều người, vì bảo hộ nguồn nước, chính phủ nhiều lần cân nhắc về sau, chỉ năng lấy phá hư Di Hoà viên cảnh quan, tước đoạt du khách thường thức làm đại giá, đầu nhập bên trên ngàn vạn thêm cao, mã hóa rào chắn, cấm chỉ du khách đi vào, từ đó cũng khiến cho đoàn thành cảnh hồ xem khó mà lại xuất hiện. ?

Côn Minh trên hồ nhưng không có tư nhân du thuyền, cho nên muốn leo lên trị kính các, hoặc là vụng trộm vượt qua rào chắn bơi lội đi qua, hoặc là cũng chỉ có chờ đông Thiên Hồ nước kết băng thời điểm, giẫm lên mặt băng đi qua.

Nơi này bị phong cấm đã lâu, quả thực có chút hoang vu.

Lại tăng thêm sắc trời đã tối, ở trên đảo cây cối um tùm, giương nanh múa vuốt chặn đại bộ phận ánh trăng, cho nên nhìn qua âm trầm, phá lệ kinh khủng.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa nhẹ nhàng bước lên trị kính các đảo, ? Đối diện nhìn thấy liền là một gốc bị cháy rụi đại thụ, pha tạp cái bóng cùng hậu phương vết thương chồng chất tường thành hô ứng lẫn nhau, xuyên thấu qua rễ cây khe hở thì có thể nhìn thấy phương xa Ngọc Tuyền Sơn bảo tháp cái bóng.

Nơi này quá mức vắng vẻ âm trầm, cho nên tiểu gia hỏa lập tức liền sợ hãi, chỉ có thể để cho mình tận khả năng núp ở Trần Hi trong ngực, tay nhỏ thì ôm thật chặt Trần Hi, trong lòng bàn tay càng là một mảnh lạnh buốt.

Điều này cũng làm cho Trần Hi không khỏi hơi nhú lên lông mày.

Nguyên lai tưởng rằng trị kính các là cái cái gì tốt địa phương, không nghĩ tới tới về sau mới phát hiện, nơi này chính là hoàn toàn hoang lương phế tích mà thôi.

Hù dọa hài tử cũng không tốt, thế là Trần Hi đem tướng tay trái nhẹ nhàng đặt lên tiểu gia hỏa trên đầu, ôm nàng liền chuẩn bị rời đi.

Bất quá trước khi đi, Trần Hi lại đột nhiên ngừng đầu, như dường như biết được suy nghĩ nhìn một chút kia chừng cao hơn mười mét vút bỏ tường thành về sau, hẳn lúc này mới một lần nữa bước lên mặt nước chậm rãi rời đi.

Trở lại khách sạn.

Tiểu gia hỏa có chút có vẻ không vui, đoán chừng là bị dọa phát sợ.

Thậm chí Trần Hi nói theo nàng làm trò chơi, nàng đều không có chút hứng thú nào tới.

Không có biện pháp, Trần Hi chỉ có thể ôm nàng ngồi ở trên giường, sau đó cho nàng nói về Andersen truyện cổ tích.

Cổ sự không trọng yếu, trọng yếu có ba ba hầu ở bên người.

Cho nên tiểu gia hỏa bực lấy mềm mại chần mèn, nằm ở Trần Hi trong ngực, nghe hắn nói liên miên lái nhái kể cổ sự, rốt cục chậm rãi buông lỏng xuống, sau đó nặng nề ngủ đi qua.

Ngày kế tiếp, trời còn chưa sáng.

Có thể là buổi tối hôm qua bị dọa phát sợ, cho nên tiểu gia hỏa giống như là tại làm ác mộng đồng dạng, người đều còn không có tỉnh táo lại, nàng liên lung tung vung tay nhỏ mơ mơ màng màng lẩm bẩm nói: "Ba ba. . . Ba ba. . ."

"Ba ba tại nơi này."

Trần Hi khoanh chân ngồi ở nàng bên cạnh, nghe được tiếng la của nàng về sau, liền lập tức nhìn một chút tình huống của nàng, sau đó đem đề tay tại tiểu gia hỏa trên trán, ôn nhu nói ra: "Ba ba tại, bảo bối đừng sợ, đừng sợ. . ."

Có lẽ là Trần Hi an ủi hiệu quả, tiểu gia hỏa lung tung ôm lấy Trần Hi cổ tay, sau đó liền đổi tư thế, tiếp tục hô hô đại thụ.

Trần Hi bị nàng nắm lấy cổ tay cũng không tốt tùy tiện loạn động, cho nên chỉ có thể duy trì dạng này một cái khác xoay tư thế, lẳng lặng nhìn tiểu gia hỏa ngủ say khuôn mặt nhỏ.

Hắn ánh mắt rất nhu hòa, bao hàm lấy một loại tên là tình thương của cha tình cảm.

. . .

Trung Hải.

Cầm Thành biệt uyển.

Ninh Trọng Quốc trong thư phòng.

Lão Hồ ngồi ở trên ghế sa lon lẳng lặng chờ đợi Ninh Trọng Quốc đáp lời.

Hắn mười tám tuổi thời điểm liền đi theo Ninh Trọng Quốc bên người, đến hiện tại cũng đã vượt qua hai mươi năm cái năm tháng.

Mà hắn, cũng từ nhất bắt đầu một cái có cũng được mà không có cũng không sao quán kho viên, chậm rãi bò tới Trung Hải Viễn Dương tập đoàn phó tổng vị trí bên trên.

Lão Hồ trình độ văn hóa không cao, sơ trung bỏ học sau liền ra làm công, nếu như không có Ninh Trọng Quốc đề bạt, hẳn căn bản không có khả năng đi đến hôm nay cái này một bước.

Cho nên tại Lão Hồ trong lòng, Ninh Trọng Quốc là ân nhân của hắn, cũng là cho hắn chứng minh cuộc đời mình giá trị cơ hội quý nhân.

Ninh Trọng Quốc nghe xong Lão Hồ báo cáo về sau, hắn liền hơi nhú lên lông mày.

Cẩn thận cân nhắc một phen về sau, Ninh Trọng Quốc lúc này mới hỏi: "Người xác định tin tức là thật?"

Nghe vậy, Lão Hồ lập tức nhẹ gật đầu, mười phần khẳng định nói ra: "Tuyệt đối là thật. Từ Uy trên tay khẳng định có Trần tiên sinh đan dược, nhưng cụ thể có bao nhiêu, ta tạm thời còn không thể xác định. . ."

"Hắn là thế nào tìm tới Trần tiên sinh?"

Nói xong, không đợi Lão Hồ trả lời, Ninh Trọng Quốc đột nhiên giống như là nghĩ đến cái gì giống như, lập tức chỉ lắc đầu ngẹn ngào nở nụ cười.

Khe khẽ lắc đầu về sau, hắn lúc này mới giống như là cảm khái, khẽ thở dài: "Ngoại trừ người, cũng chỉ có lão Lư cùng Thu Đồng biết Trần tiên sinh tồn tại. Hôm qua lão Lư đột nhiên mời cái nghỉ dài hạn, ta thật đúng là cho là hắn là có cái gì việc gấp phải xử lý. . . Ta là thật không nghĩ tới, lão Lư thế mà cũng có bán ta một ngày. . ."

Lão Hồ không có nói chuyện.

Mặc dù hắn là phó tổng, lão Lư là lái xe, nhưng là thật muốn so ra, lão Lư tư lịch nhưng so sánh hắn còn muốn sâu một chút.

Đối với mình tâm phúc, Ninh Trọng Quốc thế nhưng là chưa hề cũng sẽ không bạc đãi.

Lão Hồ muốn trèo lên trên, cho nên Ninh Trọng Quốc liền để hắn ngồi xuống phó tổng vị trí bên trên, tại Viễn Dương tập đoàn phân lượng gần với Ninh Thu Đồng.

Lão Lư không có nặng như vậy sự nghiệp tâm, Ninh Trọng Quốc nhiều lần muốn cho hắn đổi đi nơi khác, lão Lư đều cười ha ha từ chối.

Cho nên Ninh Trọng Quốc chỉ có thể hàng năm cho hắn phong cái đại hồng bao, kia độ dày cũng không so Lão Hồ đích lương hàng năm mỏng.

Ninh Trọng Quốc cảm khái một trận, lại tựa hồ như cũng không có đem chuyện này quá để ở trong lòng.

Nhẹ nhàng nhấp một miếng nước trà về sau, hắn liền nhìn như tùy ý nói ra: "Thôi, đoán chừng là Từ Uy thủ đoạn quá lợi hại, lão Lư khả năng cũng có cái gì nan ngôn chỉ ăn đi. . . Tóm lại người nhìn xem xử lý, chuyện này cũng không cần hỏi lại ta."

"Được rồi."

Nghe vậy, Lão Hồ nặng nề gật đầu.

Kia có chút hai mắt nhắm lại bên trong, lại ả ả lóe lên một đạo hàn quang.

Nói xong lão Lư sự tình, Ninh Trọng Quốc lại nghĩ đến một chút, sau đó mới nhẹ nhàng đặt chén trà xuống.

Trầm ngâm một lát sau, hắn lúc này mới lại đối Lão Hồ nói ra: "Từ Uy hẳn là tại Trần tiên sinh đi Thượng kinh trước đó tìm tới hắn. . . Như vậy đi, người trước tiên đem chuyện của công ty đề qua một bên, ta an bài cho người hai cái trọng yếu nhiệm vụ."

"Ngài nói."

"Cái thứ nhất nhiệm vụ, từ hôm nay bắt đầu, người toàn lực tìm kiếm một cái tên là Tàn Nhược Doanh nữ nhân. Nữ nhân này là Trần tiên sinh bạn lữ, đã mất tích ba năm, cuối cùng một lần ra hiện tại Thượng kinh, Trần tiên sinh lần này đi Thượng kinh đoán chừng liền cũng là vì tìm nàng. Bất quá ta cảm thấy người có thể từ Trung Hải đại học bắt đầu tra được. . . Nữ nhân này thân phận cũng không đơn giản, cho nên nhiệm vụ dự toán không có hạn mức cao nhất, cần dùng tiền thời điểm, người cứ việc đi tài vụ hoàn trả, nếu như gặp phải khó khăn gì, kịp thời cho ta biết, ta sẽ ra mặt."

"Vâng."

"Cái thứ hai nhiệm vụ. . ."

Nói đến đây, Ninh Trọng Quốc đột nhiên ha ha nở nụ cười.

Sau đó, hắn trên mặt mang mấy phần giễu cợt, nhẹ nhàng nói ra: "Đã Từ Uy nghĩ tại ta trong mâm chén vào một chân, vậy phải xem nhìn hắn đến tột cùng có thể hay không chui vào. . ."

085 thám tử

Thượng kinh dân thái sự vụ trong điều tra.

Chỉ từ danh tự bên trên nhìn, cái này địa phương giống như rất lợi hại đáng về.

Nhưng trên thực tế, đây chính là một nhà cái gọi là thám tử tư công ty.

Vẫn là không hợp pháp cái chủng loại kia.

Năm 1993, bộ công an tuyên bố thông tri, cấm chỉ bất luận cái gì đơn vị cùng người mở các loại hình thức dân sự sự vụ điều tra chỗ, an toàn sự vụ điều tra chỗ chờ tư nhân sở trình thám tính chất dân gian cơ cấu, mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ nghiệp vụ bao quát: Thụ lý dân sự, kinh tế tranh chấp, thu hồi nợ nần cùng an toàn đề phòng kỹ thuật trung cầu ý kiến, liên quan đến người tư ẩn điều tra vân vân.

Năm 2002, quốc gia công thương tổng cục nhân hiệu cục điều chỉnh nhân hiệu phân loại đăng ký phạm vi, tương lúc đầu 42 loại thương phẩm cùng phục vụ nhân hiệu đăng ký mở rộng vì 45 loại, trong đó mới tăng cho phép đăng ký thuộc loại bao quát cung cấp tư nhân bảo tiêu, thám tử công ty cùng tìm người điều tra chờ "An toàn phục vụ".

Bởi vậy, rất nhiều thám tử công ty thậm chí có chính quy thám tử tư đăng ký nhân hiệu.

Nhưng mà. . .

Kỳ quái địa phương xuất hiện.

Quốc gia công thương tổng cục cho phép đăng ký nhân hiệu, nhưng lại cũng không có nghĩa là quốc gia thám tử tư lệnh cấm đã giải trừ.

Cũng chính bởi vì vậy, thám tử tư vẫn như cũ là một cái không hợp pháp ngành nghề.

Bộ công an chỉ cho nên sẽ vẫn bản rõ ràng cấm chỉ, chủ yếu cũng là bởi vì thám tử tư điều tra rất có thể chạm tới người khác tư ẩn, hướng hồ thám tử tư cung cấp chứng cứ, tài liệu các loại có độ tin cậy hơi thấp, thậm chí còn tồn tại giả tạo xuyên tạc khả năng.

Quốc gia mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ, tiêu phí thị trường nhưng lại có không lồ nhu cầu.

Cho nên những năm gần đây, các loại mang theo trung cầu ý kiến công ty, sự vụ trong điều tra, sự vụ điều tra chỗ tên tư nhân thám tử công ty càng ngày càng nhiều.

Những này tự xưng là công chứng sự vụ điều tra cơ cấu công ty, nghiệp vụ phạm vi phi thường rộng khắp, bao quát: Tìm người, tình cảm trung thành điều tra, con cái hành vi giám hộ, thu hồi đại trản nợ nần, hành tung điều tra, uy tín điều tra, quyền tài sản tri thức điều tra, cùng đánh giá duy quyền, kinh tế tình báo điều tra các loại.

Thám tử tư muốn hoàn thành nghiệp vụ, rõ ràng chỉ có thể khai thác theo dõi, theo dõi, chụp lén chờ biện pháp, mới có thể thu được lấy tương ứng chứng cứ.

Nhưng là dạng này lấy chứng thủ đoạn, tất nhiên nghiêm trọng xâm hại bị điều tra người tư ẩn quyền, thậm chí khả năng nguy hiểm cho cái khác quần chúng bình thường sản xuất, sinh hoạt trật tự, tạo thành người vô tội thụ hại, bởi thế là pháp luật mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ.

Trị an quản lý xử phạt pháp thứ tư mươi hai đầu có minh xác quy định: Nhìn trộm, chụp lén, nghe trộm, rải người khác tư ẩn, chỗ năm ngày trở xuống câu lưu hoặc là năm trăm nguyên trở xuống tiền phạt; tình tiết nặng hơn, chỗ năm ngày trở lên mười ngày trở xuống câu lưu, có thể cũng chỗ năm trăm nguyên trở xuống tiền phạt.

Chính là bởi vì e ngại công - kiểm - pháp cơ quan đã kích, cho nên rất nhiều thám tử công ty đối tự thân nghiệp vụ giữ kín như bưng, công ty địa chỉ cùng phương thức liên lạc cũng thường xuyên biến hóa, rất khó tìm đến, tự nhiên lộ ra phi thường thần bí.

. . .

Làm Thượng kinh số một thám tử tư, Phùng Dân Thái cũng không giống như hành nghề người khiêm tốn như vậy.

Hắn là có chức nghiệp tôn nghiêm, cũng lập chí muốn vì thám tử tư ngành nghề đại ngôn!

Cho nên thành danh về sau, Phùng Dân Thái liền đem công ty của mình đem đến 5 cấp A văn phòng bên trong, thế sẽ không bao giờ lại giống trong khe cống ngầm chuột đồng dạng, cả ngày trốn trốn tránh tránh.

Đương nhiên, hẳn công ty đối ngoại chủ yếu nghiệp vụ nhưng thật ra là trung cầu ý kiến, mà không phải thám tử tư.

Cái này một ngày, Phùng Dân Thái nghênh đón một tổ kỳ quái hộ khách.

Một cái nhìn qua ba mươi tuổi không đến nam nhân, trong ngực ôm một cái bốn năm tuổi tiểu nữ hài, tiểu nữ hài trong ngực thì ôm một con màu đen con mèo nhỏ.

Phùng Dân Thái nguyên bản còn tưởng rằng là cái gì quyền nuôi dưỡng loại hình tranh chấp, cho nên cũng không có phản ứng, tùy tiện phái người liền đi tiếp đãi.

Nhưng tiếp đãi người đi không có nửa phút, sau đó liền lộn nhào chạy tới, nói là cái khách hàng lớn, cần hẳn tự mình tiếp đãi.

Phùng Dân Thái đã rất nhiều năm không có tự mình tiếp đãi khách hàng.

Dù sao, hẳn hiện tại thế nhưng là có nhất định địa vị xã hội nhân sĩ thành công.

Muốn để hẳn tự mình tiếp đãi, làm sao cũng phải là luật sư giới nổi danh nhân vật, hay là công - kiểm - pháp cơ quan lãnh đạo mới được.

Bất quá đã hộ khách đều như thế yêu cầu, hẳn đi gặp cũng không sao.

Nhưng mà. . .

Đương Phùng Dân Thái dù bận vẫn ung dung đi tới phòng khách, mang theo một cỗ cường đại khí tràng ngồi ở cái này nam nhân đối diện sau.

Cái này nam nhân câu nói đầu tiên, lại lập tức liền dọa đến hẳn nhin không được đứng lên.

"Một ngàn vạn, giúp ta tìm một cái người, nếu như thực sự tìm không thấy cũng không sao. . . Mỗi khi cần cho ta cung cấp đầu mối hữu dụng, một đầu manh mối một trăm vạn, như thế nào?"

Một ngàn vạn tìm một cái người.

Dù là tìm không thấy, chỉ cần có thể cung cấp manh mối, một đầu manh mối liền đáng giá một trăm vạn.

Cảnh sát lệnh truy nã a đây là?

Phùng Dân Thái hành nghề nhiều năm như vậy, thật đúng là chưa từng gặp qua như thế hào khí ngút trời khách hàng lớn.

Cái này đầu còn là cái gì hộ khách, đây con mẹ nó đơn giản liền là thần tài a!

Hắn nuôi một cái nhân viên, một tháng mới bao nhiêu tiền?

Thượng kinh tiêu phí không thấp, Phùng Dân Thái cho cơ sở nhân viên mở ra lương tạm là bốn ngàn, nếu có nghiệp vụ, lại theo nghiệp vụ đơn giá trích phần trăm.

Bởi vì công việc tính chất đặc thù, cho nên nhân viên tại thi hành nghiệp vụ trong lúc đó, mỗi ngày sẽ có hai trăm khối sinh hoạt phụ cấp.

Cho dù là dạng này, tính toán đầu ra đây, một cái nhân viên mỗi tháng tiền lương mới nhiều ít?

Năm ngàn vạn, Phùng Dân Thái năng lập tức lòi ra một cái gia cường liên người, chuyên môn vì trước mắt vị này thần tài phục vụ.

Mà lại, bọn hắn nghề này cùng khác ngành nghề không đồng dạng, ngành nghề giao lưu mười phần tấp nập, cũng không tồn tại đồng hành cạnh tranh thuyết pháp.

Cùng loại với tìm người loại nghiệp vụ này, hẳn bên này thu được ủy thác, cả nước các nơi đồng hành nếu có tương quan manh mối đều sẽ chủ động tiết lộ cho hắn, sau đó hắn lại chia cho đồng hành.

Nợ tiền đi đường, trốn ở tiểu huyện thành mai danh ẩn tích lão lại khó tìm a?

Nhưng bọn hắn không phải cũng là một trào một cái chuẩn?

Tìm người loại sự tình này quá đơn giản!

Bởi vậy, lấy Phùng Dân Thái hiện tại tu dưỡng, cũng kích động kém chút liền nhảy dựng lên.

Bọn hắn nghề này muốn thu lấy 20% tiền đặt cọc, bất quá bởi vì hợp đồng kim ngạch quá lớn, cho nên Phùng Dân Thái chỉ là tượng trưng đưa ra muốn thu mười vạn khối tiền thế chấp, sau đó liền vỗ bộ ngực cam đoan, mình tuyệt đối có thể tìm được cái này người!

Thần tài tựa hồ đối với Phùng Dân Thái chuyên nghiệp tổ đường rất hài lòng, tại nghe xong hần một phen tự biên tự diễn về sau, liền quả quyết giao tiền đặt cọc, sau đó ôm hần từ chuẩn bị rời đi.

Thấy thế, Phùng Dân Thái lập tức kêu lên hai tên chân chó.

Ba người một đường tướng thần tài hộ tống đến dưới lầu, sau đó mới cúi đầu khom lưng cung tiễn thần tài đi thông thả.

Đợi đến thần tài sau khi đi, trong đó một cái chó săn mới mang theo nghi ngờ hỏi: "Lão đại, cái này ai nha? Ngươi không phải nói chúng ta hiện tại làm việc đến giảng cứu phong cách sao? Nhưng ta thế nào cảm thấy chúng ta vừa rồi hành vi rất hạ giá đâu?"

Nghe vậy, Phùng Dân Thái nhảy dựng lên liền là một bàn tay phiến tại hần cái ót, sau đó lớn tiếng quát lớn: "Hạ giá, hạ giá, ngoại trừ chém người người còn hiểu cái gì? Kia là thần tài, là ông nội của ta, cũng là người gia! Biết không? Đều cho ta học tập lấy một chút. Đi, đi lên hợp, đem đám kia ăn com khô gia hỏa đều cho ta gọi trở về, chúng ta khai công!"

Cùng Phùng Dân Thái bàn giao nhiệm vụ về sau, Trần Hi liền dẫn tiểu gia hỏa thẳng đến Thiên An Môn, chuẩn bị tại Thượng kinh hảo hảo chơi đùa.

Mà hần không biết đến là. . .

Ngay tại hần bên này tìm kiếm thám tử tư trợ giúp đồng thời.

Trung Hải bên kia, Ninh Trọng Quốc, Từ Uy cũng đều nhao nhao hành động.

Hai tám nhân mạch lưới lớn, đồng thời từ Trung Quốc hai cái siêu thành thị cấp một triển khai, thế tất yếu vì hần tìm tới kia người!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

086 dây chuyền

Làm một nước thủ đô, Thượng kinh điểm du lịch thật sự là nhiều lắm.

Dù sao cái này địa phương trước kia thế nhưng là cho Hoàng đế ở.

Tam Sơn năm vườn quá mức nổi danh liền không nói, cổ cung Thiên An Môn cũng không cần nói.

Giống một tòa cung Vương phủ, nửa bộ đời nhà Thanh sử bên trong nói tới cung Vương phủ, mặc dù không có Viên Minh Viên, Di Hoà viên như thế nổi danh, nhưng cũng đáng được vừa đi, bởi vì nó Trung Quốc duy nhất một tòa đôi công chúng mở ra đời nhà Thanh Vương phủ, có thể để dân chúng giải cái gọi là Vương phủ đến tốt cùng là như thế nào.

Mà ngoại trừ cái này một hệ liệt cổ đại nhân văn kiến trúc, Thượng kinh các loại quán triển lãm cũng là cảnh điểm.

Như là Trung Quốc khoa học kỹ thuật quán, nhà bảo tàng quốc gia, quân sự nhà bảo tàng, thủ đô nhà bảo tàng, Trung Quốc viện bảo tàng mỹ thuật các loại, đơn giản số không số thối.

Mặt khác, Vương phủ giếng, ba dặm đồn, tài chính đường phố những này hiện đại hoá thương vòng cũng có được nó đặc biệt phong vị.

Thậm chí, Thanh Hoa bắc phần lớn là lời cuốn điểm du lịch.

Nhân văn, tự nhiên, đọc nhiều, mua sắm, hưu nhân nghỉ phép, Thượng kinh thành cơ hồ khắp nơi đều có cảnh điểm.

Đây cũng là Thượng kinh cùng Trung Hải khác biệt lớn nhất.

Trung Hải chung quy là thời đại sản phẩm, cho nên nó từ đầu đến cuối không có Thượng kinh loại kia đặc biệt nội tình.

Trong túi có tiền, Trần Hi tự nhiên cũng liền trở nên lớn tay chân to.

Cho nên tại trên mạng tra xét một chút về sau, hần liền quả quyết thuê một cỗ Passat, chuẩn bị mang theo tiểu gia hỏa tại Thượng kinh hảo hảo chơi thống khoái.

Cầm tới sau xe, Trần Hi lại phát hiện trong xe này USB trang tất cả đều là điện âm, cho nên chuyện thứ nhất liền là đi tiệm sách cho tiểu gia hòa mua một Bản Nhi ca thu hết ghi chép.

Sau đó, hai cha con một bên hát ca, vừa lái hướng Thiên An Môn.

"Ta yêu Thượng kinh Thiên An Môn ~ Thiên An Môn bên trên mặt trời lên ~ "

Đây là Trần Hi về Địa Cầu về sau thứ nhất lần lái xe, tiểu gia hòa ngồi ở hàng sau lật đi qua quay lại đây, hết sức hưng phấn.

Lăn một hồi, tiểu gia hòa có chút không vừa ý, bởi vì ba ba không có ở bên người.

Cho nên nàng liền đứng ở hàng sau trên ghế ngồi, muốn từ tay dựa vị trí leo đến tay lái phụ tới.

Trần Hi phát hiện động tác của nàng, vội vàng đưa tay phải ra chặn đường đi của nàng, sau đó ngữ trọng tâm trường nói ra: "Ngoan, ngồi đằng sau đi, tiểu hài tử không thể ngồi ở phía trước, không phải cảnh sát thúc thúc liền sẽ đem ngươi bắt đi."

Tiểu gia hòa hưng phấn lên nhưng quân không được nhiều như vậy, một bên khanh khách cười to, một bên ôm Trần Hi cánh tay liền muốn hướng chỗ ngồi kế bên tài xế lăn đi.

Không có biện pháp, Trần Hi cũng không thể giống bắt gà con đồng dạng đem nàng bắt về xếp sau, thế là đành phải để nàng tại trong xe này muốn làm gì thì làm.

"Nghe lời, tiểu hài tử thật không thể ngồi ở phía trước, nếu như ngươi bị cảnh sát thúc thúc nhìn thấy, vậy chúng ta xe liền sẽ bị cảnh sát thúc thúc kéo đi, sau đó ba ba cũng sẽ vào ngục giam. Nếu như ba ba tiến vào ngục giam, vậy ai đến chiếu cố ngươi nha?"

Nghe vậy, vốn đang đứng tại chỗ ngồi kế tài xế bên trên lanh lợi tiểu gia hòa, lập tức liền giống như là bị sương đánh qua quả cà đồng dạng, ừ ừ nha.

Nàng có chút không cao hứng hướng phía ngoài cửa sổ trừng điệp hừ một tiếng, sau đó mới dùng cả tay chân bò lại xếp sau.

"Thật ngoan, đi, ba ba dẫn ngươi đi nhìn Thiên An Môn!"

...

Tiểu viện.

Áo trắng nữ tử cùng tên là Dư Khanh váy vàng nữ tử chính ngồi ở trong lương đình đánh cờ.

Hắc bạch rõ ràng trên bàn cờ, áo trắng nữ tử tay cầm bạch tử, váy vàng nữ tử tay cầm hắc tử.

Tình hình chiến đấu giằng co, tại bạch kỳ không ngừng áp bách dưới, hắc kỳ dần dần mất Phương Thốn, vất vả chiếm lĩnh cái bệ cũng từng khối từng khối bị bạch kỳ chậm rãi từng bước xâm chiếm.

Mất thấy mình rơi xuống hạ phong, váy vàng nữ tử nhưng như cũ cười mỉm, tựa hồ nàng căn bản là không có đem ý nghĩ toàn bộ đặt ở trên bàn cờ.

Đến phiên áo trắng nữ tử lạc tử.

Nàng dùng ngón tay trở cùng ngón giữa nhẹ nhàng kẹp lên một quân cờ, đang chuẩn bị lạc tử thời điểm, lại đột nhiên nghe thấy váy vàng nữ tử Doanh cười nói: "Tỷ tỷ, hắc còn tại tìm ngươi, dựa theo trước mắt tiến độ, ta đoán chừng hắc chẳng mấy chốc sẽ đạt được có quan hệ ngươi tin tức."

Nghe vậy, áo trắng nữ tử lập tức như bị sét đánh.

Tâm thần khuấy động phía dưới, nàng không khỏi hai ngón buông lỏng, trên tay bạch tử cũng lung tung rơi tại trên bàn cờ.

Mặc dù nàng rất nhanh liền khôi phục lại, nhưng này cố gắng trấn định bộ dáng, làm thế nào cũng trốn bắt quá váy vàng nữ tử con mắt.

Nhân sinh như kỳ, lạc tử vô hồi.

Đã lựa chọn, tự nhiên chấp thủ.

Váy vàng nữ tử mỉm cười, "Ngươi ta là tỷ muội, từ nhỏ người thân nhất. . . Ngươi có tâm sự, dù là không nói ta cũng có thể đoán được, sao lại cần giấu diếm ta đây?"

Vừa nói, váy vàng nữ tử một bên kẹp lên một viên hắc tử.

Sau đó, hắc tử rơi xuống, vừa vận đoạn tại vừa rồi áo trắng nữ tử muốn lạc tử vị trí.

Mà chính là bởi vì cái này mai hắc tử rơi xuống, cục diện tức thì thay đổi, vốn đã lâm vào tuyệt cảnh hắc tử Đại Long, lập tức bị nàng bàn sống.

Hắc kỳ Đại Long làm bộ muốn bay, bạch kỳ đã lâm vào tuyệt cảnh.

Áo trắng nữ tử kinh ngạc nhìn bàn cờ.

Than nhẹ một tiếng về sau, nàng mới lắc đầu, sau đó xuất ra hai cái bạch tử, trực tiếp đặt ở bàn cờ dưới góc phải.

Ném tử nhận thua.

Mất thấy áo trắng nữ tử trực tiếp nhận thua, váy vàng nữ tử cười cười, đang muốn nói chút cái gì.

Nhưng lúc này, áo trắng nữ tử lại trước nói chuyện.

"Dư Khanh, kỳ thật ngươi thật không cần cùng ta phân cao thấp. . . Bởi vì kia đều không phải là ta an bài, cũng không phải ta muốn. . ."

"Ta biết ngươi có oán khí, nhưng xin đừng nên bởi vậy trách tội tại ta, được không?"

Áo trắng nữ tử mười phần khẩn cầu nói.

Váy vàng nữ tử sùng sốt một chút, trên mặt biểu lộ cũng hơi đổi.

Nàng suy nghĩ một chút, lúc này mới có chút miễn cưỡng cười nói: "Tỷ tỷ, ngươi đang nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu đâu?"

Nghe vậy, áo trắng nữ tử đành phải nặng nề thở dài một hơi, lúc này mới nhìn xem váy vàng nữ tử chăm chú nói ra: "Dư Khanh, nếu như ngươi thật lấy ta làm tỷ tỷ, cũng không cần lại cùng ta so tài, được không? Ngươi dù sao cũng là ta người thân cận nhất a, vì cái gì cũng nên cùng ta tranh cái thắng thua đâu?"

"Những cái kia đều là không phải ta muốn. . ."

"Thật không phải là ta muốn. . ."

Nói nói, áo trắng nữ tử liền quay đầu nhìn về phía đình nghỉ mát bên ngoài, hướng phía chân trời tự mình lầm bầm.

Váy vàng nữ tử trầm mặc thật lâu.

Trong tiểu viện thối lên một trận Sơn Phong, lời cuốn cái này cuối tháng chín lá rụng, trên mặt đất gầy ra ào ào thanh âm.

Bỗng nhiên, váy vàng nữ tử thấp giọng hát tụng nói: "Trăm thần tức lâm hưởng, đừng đưa thiên môn mở. . ."

Nghe được váy vàng nữ tử hát tụng về sau, áo trắng nữ tử ngây ngẩn cả người.

Theo sát lấy, nàng liền rút cuộc đề nén không được tâm tình trong lòng, mặc cho hai hàng nhiệt lệ cuộn cuộn rơi xuống.

"Đúng vậy a, Thiên Môn vừa mở, hồng trần đứt đoạn. . ."

Nàng một bên rơi lệ, một bên lấy xuống trên cổ dây chuyền.

Trần đầy thâm tình nhìn qua một chút về sau, áo trắng nữ tử mới đưa dây chuyền đưa tới váy vàng nữ tử trước mặt, khẩn tìm đường: "Dư Khanh, bang tỷ tỷ một chuyện, có được hay không?"

Váy vàng nữ tử sắc mặt phức tạp nhìn nàng một cái, theo sát lấy lại lắc đầu.

"Không được, ta không giúp được ngươi."

Nói xong, nàng liền phát một cái ống tay áo, trực tiếp đứng lên thân thể, sau đó trực tiếp hướng phía đình nghỉ mát bên ngoài đi ra ngoài.

Áo trắng nữ tử ngờ ngác nhìn nàng phát tay áo rồi đi, trên mặt tất cả đều là tuyệt vọng biểu lộ.

Kết

Một tiếng vang nhỏ về sau, cửa mở.

Váy vàng nữ tử cũng không có lập tức đi ra ngoài.

Nàng do dự một chút, lại đột nhiên quay đầu, đối cái đình bên trong áo trắng nữ tử nói ra: "Nếu như ngươi nguyện ý đem đầu kia dây chuyền đưa cho ta, ta cũng là sẽ không ghét bỏ. . ."

Nghe vậy, áo trắng nữ tử lập tức nín khóc mỉm cười.

Kia đáng tươi cười tựa như sau cơn mưa đóa hoa, ngọt ngào đủ để cho thế gian vạn vật cũng vì đó thất sắc.

Nếu như Trần Hi tại nơi này, hẳn liền sẽ phát hiện, sợi dây chuyền này cùng hẳn trước kia đưa cho Doanh Doanh đầu kia kiểu dáng như đúc đồng dạng.

Tiffany (Tiffany c .) Return To Tiffany hệ liệt.

Nguy vì không quên Sơ Tâm Nhập môn kiểu dáng, chỉ cần 14 khối, hóa đơn đều còn tại đầu giường của bọn họ trong tủ.

Đây cũng là Trần Hi đưa cho nàng duy nhất một sợi dây chuyền.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

087 Diêm Vương sầu

« minh sách ti Thiên Chí » ghi chép: Long Khánh ba năm tháng năm giáng châu tây Bắc Thiên nứt, từ xấu đến dần chính là hợp.

« Đại Tổng Thái Bình ngự lâm » tám trăm bảy mươi bốn quyển ghi chép: Thái an thiên liệt vì hai tiếng như sấm. Là lúc Trường Sa vương phụng đế ra cự CD Vương Đình, Hà Gian vương khóa diệt uy chuyên mệnh tiếm loạn chi tượng. Thái an hai năm tháng tám thiên liệt vì hai không mây mà lòi.

« nam sử lương bản kỷ » ghi chép: Lương Thái Thanh hai năm tháng giêng thiên liệt tại Tây Bắc, trường mười trượng khoát hai trượng quang ra như điện, tiếng như lòi.

« tục Đường Thư thiên văn chí » ghi chép: Bảo đảm đại mười ba năm đông tháng mười hai thiên liệt Đông Bắc, trường mười hai trượng.

« đời nhà Thanh · Sx huyện chí địa lý chí tai tượng » ghi chép: "Chính Đức nguyên niên tháng giêng sóc chính Bắc Thiên nứt, hồng quang khoát dài hai trượng mấy chục trượng, từ đuôi đến đầu như quyển tịch nhưng. Chốc lát mà diệt."

« đời nhà Thanh Trường Thanh huyện chí » quyển 10 bốn đôn chờ: "Gia Tĩnh 22 năm tháng tư Bính tử (hai ngày) đêm nửa ngày nứt."

« lê huyện cũ chí (toàn sách)? Tai tượng » ghi chép: "Càn Long Vương Tam mươi lăm năm tháng tư mười ---- ngày hội khắc thiên liệt rộng vài trượng hơn thước, hồng quang lăng chiếu, giây lát có vật như to bằng cái bát rơi xuống đất, một khắc là đủ."

« dân quốc · hd huyện chí tượng dị » ghi chép: "Quang Tự sáu năm ngày ba tháng hai chưa tai góc đông nam có âm thanh như sấm giống như thiên liệt người, quang như điện trường hơn mười trượng, hơn lúc bắt đầu diệt."

Trở lên đều là quan phương văn hiến cùng chính sử bên trong một chút ghi chép, chỗ ghi lại chính là một loại thiên địa dị tượng, tục xưng khai thiên cửa.

Tại một chút dân gian trong truyền thuyết, Thiên Môn thì đại biểu cho Thiên Đình Nam Thiên môn, cùng ngày cửa mở ra thời điểm, một chút tu luyện có thành tựu đắc đạo cao người mới có thể bởi vậy Bạch Nhật Phi Thăng, từ đó đứng hàng tiên ban.

Cũng không biết là nguyên nhân gì, theo nhân loại xã hội không ngừng tiến bộ, khai thiên cửa số lần cũng càng ngày càng ít, cho nên hiện tại người cơ hồ không nhìn thấy tương quan đưa tin, muốn giải, cũng chỉ có thể từ các loại trên sử sách tìm kiếm.

Nếu như không phải muốn từ khoa học góc độ đi giải thích, khai thiên cửa càng giống là một loại bởi vì Địa Cầu từ trường biến hóa mà xuất hiện cảnh tượng hình chiếu, khả năng so ảo ảnh muốn phức tạp một chút, nhưng cũng vền vện huyền tượng hình chiếu thôi.

Nhưng nếu như vậy để giải thích, sẽ xuất hiện một vấn đề.

Nếu như Thiên Môn là hình chiếu, như vậy để nó hình chiếu vật thật bản thể lại tại chỗ nào đâu?

...

Trần Hi mang theo niệm niệm tại Thượng kinh thành trọn vẹn đi dạo ba ngày.

Mỗi lần đến nhiều người địa phương, Trần Hi đều sẽ mười phần tận lực dừng lại bước chân, sau đó cẩn thận quét mắt mỗi một cái vắng lai khuôn mặt.

Hắn mặc dù không có thần thức, nhưng ngũ giác nhưng cũng hơn xa thường nhân, cho nên dù chỉ là vừa đối mặt, Trần Hi cũng có thể chính xác ghi lại người kia hình dạng.

Mà ngay tại Trần Hi ôm tiểu gia hỏa tại Thượng kinh đi dạo tìm vận may thời điểm.

Từ Uy bên này thì cảm hắn đan dược, thông qua sử dụng một chủng loại giống như hunger marketing biện pháp, đem đan dược giá cả càng xảo càng cao.

Bởi vì có Ninh Trọng Quốc nhóm đầu tiên đan dược phổ đường, cho nên kia mười cái đã ăn vào đan dược, tình huống thân thể thẳng tắp chuyển biến tốt đẹp người bệnh nhao nhao vì đó trắng trợn tuyên dương, tại một truyền mười, mười truyền trăm tác dụng phía dưới, tin tức một nháy mắt liền truyền đến cả nước các nơi quyền quý phú hào trong tai, tất cả mọi người bắt đầu nghe ngóng loại này đan dược tồn tại.

Người năm năm mười, không xưng thiên thọ.

Người hiện đại sinh hoạt điều kiện càng ngày càng tốt, tuổi thọ cũng càng sống càng dài, cho nên rất nhiều người dù là năm mươi tuổi thân thể nhưng như cũ rất tốt.

Nhưng một bộ phận thể chất yếu kém trung lão niên người, lại bởi vì miễn dịch công năng hạ xuống, dần dần mắc phải các loại chứng bệnh.

Chỉ có chịu qua ốm đau tra tấn người mới sẽ biết, mỗi ngày đều bị đau đớn tra tấn lại năng lực quan sát, thật là như thế nào một loại kiên cường.

Từ Uy mặc dù là giới kinh doanh đại lão, nhưng hắn lại cũng không phải là cái gì Tinh thông marketing đẩy tay.

Từ Uy một bắt đầu tìm Trần Hi mua thuốc, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn làm dược phẩm ngành nghề, cho nên mới sẽ đối đan dược cái đồ chơi này nhạy cảm như vậy, trực tiếp lại tìm cửa đi.

Nhưng hắn căn bản là không nghĩ tới, trải qua Ninh Trọng Quốc phía trước mười khóa đan dược lên men áp ủ, chờ đến trên tay hắn còn có mười khóa tin tức truyền đi thời điểm, toàn bộ bên trong Hải đô điên cuồng.

Tin tức càng truyền càng thần.

Đến mức, Thượng kinh mấy vị bộ cấp đại lão đều nghe hỏi tự mình gọi điện thoại cho hắn, Từ Uy lúc này mới không thể không nhịn đau nhức đưa ba viên ra ngoài.

Đây chính là xã hội hiện đại.

Khoa học kỹ thuật tiến bộ để hiệu suất không ngừng đề cao, sinh hoạt tiết tấu cũng so Minh triều thời điểm nhanh gấp một vạn lần.

Một cái không tính bí mật thiên đại bí mật, truyền khắp cả nước lại cần bao nhiêu thời gian?

Từ Uy hiện tại cũng coi là khắc sâu cảm nhận được.

Đây con mẹ nó thật đúng là một loại đau nhức cũng khoái hoạt mỹ hảo thể nghiệm.

Trần Hi đan dược cũng không phải là vạn năng, nhưng khi trong đó một vị ung thư thời kỳ cuối người bệnh sau khi phục dụng, cái này thuốc liền bị thổi thần.

Mặc dù bệnh không có tốt, nhưng ít nhất phải đến tạm thời khống chế, sẽ không tiếp tục chuyển biến xấu xuống dưới, đồng thời cũng làm cho người mắc bệnh này tinh thần tình trạng có rõ ràng chuyển biến tốt đẹp.

Ba người thành hồ, huống chi thuốc này thật đúng là có nhất định hiệu quả đâu?

Hoàn toàn đủ để cho người vì đó điên cuồng.

Bởi vậy, Trần Hi tiện tay luyện ra đơn giản hoá lại phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan, thế mà sinh sinh bị người cho quan lên một cái vang dội danh hào.

Nghịch thiên cải mệnh, Diêm Vương sầu!

Từ Uy cùng Ninh Trọng Quốc là hai cái loại hình người.

Nhưng hắn dù sao cũng là một vị thành công thương nhân, cho nên bằng vào mình thương nhân trực giác, hắn liền trong lúc vô tình bùng nổ Ninh Trọng Quốc phí tận tâm nghĩ bày ra đĩa.

Từ Uy nguyên bản còn tưởng rằng thuốc này chỉ có thể bán đi cái ba năm ngàn vạn, nhưng thẳng đến hiện tại, hắn mới chân chính minh bạch cái này đan dược giá trị.

Ninh Trọng Quốc có tức hay không, Từ Uy không biết.

Nhưng hấn hiện tại rất giận.

Hiện tại là rạng sáng hai giờ, nhưng lại có hai cái người xa lạ xông vào trong nhà hấn.

Cái này hai người bộ đáng, dùng một cái từ ngữ liền có thể chính xác hình dung.

Ngấn Tiểu Tinh hung hấn.

Bọn hấn thân cao không cao, ước Mạc Liên một mét bảy cũng chưa tới, giống như là trường kỳ phơi mặt trời nguyên nhân, màu da có chênh lệch chút ít màu nâu nhạt, há mỏm thì là bô bô một trận Từ Uy chưa từng nghe qua ngôn ngữ.

"Hai vị, có thể hay không thay cái ta năng nghe hiểu ngôn ngữ?"

Từ Uy mặc áo choàng tắm ngồi ở trên ghế sa lon.

Hấn giờ cao lên hai tay, một bên thận trọng nói chuyện, một bên vụng trộm nhìn một chút công cái kia ngã trên mặt đất không biết sống chết bảo tiêu.

"Đan dược, cho chúng ta."

Nghe vậy, một người trong đó thao lấy một ngum khó chịu Hán ngữ, một bên bóp lấy Từ Uy cổ.

Hoàn toàn bày ra một bộ không cho liền đánh chết hấn tư thế.

"Thuốc gì?"

Từ Uy còn muốn giả ngu, nhưng vừa mới nói xong, hấn liền hỏi hấn.

Bởi vì hai người này rõ ràng là có chuẩn bị mà đến, nghe được hấn đang giả bộ về sau, lập tức liền một quyền đánh vào trên bụng của hấn.

Bành!

Một quyền xuống tới, Từ Uy suýt nữa liền đau bất tỉnh đi qua.

Người kia làm bộ lại đánh, Từ Uy liên tục cầu xin tha thứ: "Đừng đánh nữa! Đừng đánh nữa! Ta nói với các người lời nói thật! Thuốc kia ta đã toàn bộ bán đi. . ."

Vừa dứt lời, Từ Uy bụng dưới lại trùng điệp chịu một quyền.

Mà một quyền này rơi xuống về sau, Từ Uy lập tức liền phun ra một ngum nhiệt huyết.

"Chờ đã, vân vân. . ."

Từ Uy tuổi gần năm mươi, tư sắc tài vận đã sớm làm sụp đổ thân thể của hấn, mà hấn lại không ngờ ăn kia tinh quý đan dược, cho nên chịu hai quyền về sau, Từ Uy rõ ràng cũng có chút chịu không được.

"Ta nơi này thật không có các người muốn đan dược! Nhưng là ta có thể nói cho các người biết, cái này đan dược là ai cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

088 phá cửa

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội.

Trần Hi phạm vào một sai lầm.

Đó chính là, hấn không có ý thức được mình tiện tay cho ra đan dược, tại người bình thường trong mắt đến tội cùng sẽ có như thế nào phân lượng.

Hai cái này ban đêm xông vào Từ gia nam nhân, kỳ thật đều là Nam Dương người.

Bắt lấy Từ Uy gọi Ba Tụng, khác một cái đề phòng gọi Diệp Phùng.

Nam Dương hoàn cảnh lớn cùng Trung Quốc khác biệt, bởi vì Tam Giác Vàng tồn tại, địa lý phức tạp, khó phân dân tộc, cùng các loại rắc rối khó gỡ lợi ích quan hệ, dẫn đến nơi này cơ hồ trở thành tội ác giường ấm.

Không phải diệt không xong, mà là mỗi lần nghĩ diệt thời điểm, đều sẽ có người từ đó cản trở.

Từ Uy dù sao cũng là Trung Hải nổi danh giới kinh doanh đại lão, cho nên hoặc nhiều hoặc ít biết một chút bí ẩn.

Tỉ như, quốc tế võ liên.

Quốc tế võ liên tồn tại ngoại trừ trấn áp Trung Quốc giới võ thuật, đồng thời cũng đưa đến bảo hộ tác dụng.

Cho nên khi hai cái này Nam Dương người nghênh ngang xông vào nhà hắc thời điểm, Từ Uy con mắt đều nhanh muốn trợn lồi ra.

Còn có mấy ngày liền đến Quốc Khánh, chín mươi đầy năm đại duyệt Binh sắp bắt đầu, cũng là Trung Quốc chính thức đối ngoại hiện ra quốc gia mình lực lượng thời khắc.

Loại thời khắc mấu chốt này, lại có Nam Dương giới võ thuật người xông vào trong nhà hắc.

Không thể không nói, bọn hắc thật là kẻ tài cao gan cũng lớn. . .

Cái mạng nhỏ của mình bóp tại trên tay của người khác, Từ Uy cũng không ngốc, nếu như trên tay hắc còn có đan dược, nhất định sẽ trước tiên giao ra.

Nhưng rất đáng tiếc là, hắc xác thực không có.

Bởi vậy, Từ Uy cẩn thận cân nhắc một phen về sau, quyết định tương họa thủy đông dẫn.

Nhưng hắc dẫn lưu đối tượng. . .

Không phải Trần Hi, mà là Ninh Trọng Quốc!

Hiện tại là rạng sáng hai giờ, chỉ cần trời vừa sáng, tự nhiên sẽ có người phát hiện trong nhà hắc dị dạng, từ đó báo động.

Một khi gây nên cảnh sát cùng võ liên chú ý, hai cái này Nam Dương người nhất định chấp cánh cũng khó thoát.

Ngoan cố chống cự, hướng chỉ là hai người.

Vì đề phòng ngộ nhỡ, Từ Uy liền quyết định trước tiên đem cái này hai người đưa đến Ninh Trọng Quốc trong nhà đi.

Dạng này bọn hắc cưỡng ép con tin chuẩn bị thoát đi thời điểm, cũng sẽ không cưỡng ép đến người nhà của mình.

Không thể không nói, Từ Uy bản tính đánh rất tốt.

Hai cái Nam Dương người nghe được hắc nguyện ý nói ra đan dược nơi phát ra về sau, lập tức cưỡng ép lấy Từ Uy lái xe đi đến Cẩm Thành biệt uyển.

Mà trước khi đi, bọn hắc thì dùng dây thừng đem Từ Uy trong nhà bảo tiêu, bảo mẫu hết thảy trói ở cùng nhau.

Khả năng bọn hắc cũng không muốn đem sự tình huyền ảo quá lớn, cho nên không có giết người.

Điều này cũng làm cho Từ Uy yên tâm rất nhiều.

Rạng sáng ba điểm

Cẩm Thành biệt uyển.

Ninh Trọng Quốc là bị người mười phần bạo lực ném tới dưới giường quảng tỉnh.

Sau khi tỉnh lại, hắc ngoại trừ nhìn thấy hai cái Nam Dương người, còn thấy được tinh thần có chút uể oải Từ Uy.

Đương Ba Tụng hung thần ác sát hỏi ra đan dược ở đâu vấn đề về sau, Ninh Trọng Quốc cũng lập tức liền đại khái đoán được tiền căn hậu quả.

Bắt quá hắc so Từ Uy muốn thông minh nhiều.

Bởi vậy, Ninh Trọng Quốc cơ hồ không do dự, lập tức liền hô lớn: "Đan dược là ta mua được, ta có thể mang các người đi tìm người bán!"

Từ Uy nói rõ là không muốn khai ra Trần Hi, sợ bởi vậy đắc tội Trần Hi, cho nên dứt khoát đem hấn đẩy ra làm oan đại đầu.

Nhưng Ninh Trọng Quốc cũng không ngốc.

Chỉ bất quá mấy cái nháy mắt, Ninh Trọng Quốc liền minh bạch Từ Uy đan được nhất định là dùng xong, nếu không lấy thân phận của hấn, không có khả năng làm ra muốn tiền không muốn mạng chuyện ngu xuẩn.

Đã trên tay bọn họ cũng bị mất đan được, như vậy hiện tại cái này trên thế giới, cũng chỉ có một cái người có.

Nói thật, nếu như không phải tình huống gấp gáp, Ninh Trọng Quốc là tuyệt đối không có khả năng bán Trần Hi.

Đáng tiếc không có biện pháp, hấn hiện tại liền là một đầu cái thớt gỗ bên trên cá.

Cái mạng nhỏ của mình mới là trọng yếu nhất.

Đáng tiếc. . .

Trần Hi bây giờ tại Thượng kinh, cho nên Ninh Trọng Quốc hiện cũng chỉ có thể yên lặng cầu nguyện, Trần Hi trong nhà còn có hàng tích trữ.

Hai cái Nam Dương người rõ ràng bị cái này hai con lão hồ ly cho làm hồ đồ rồi.

Cho nên bọn họ lập tức bỏ bỏ bắt đầu giao lưu.

Trong lúc đó Ba Tụng trong mắt hung quang đại thịnh, bất quá lại bị Diệp Phùng kịp thời cho ngăn lại.

Bọn hấn tựa hồ cũng biết chuyện này không thể trì hoãn quá lâu.

Cho nên Ba Tụng rất nhanh liền bình tĩnh lại, có chút thẹn quá thành giận hướng Từ Uy cùng Ninh Trọng Quốc một người đập một cước về sau, hấn liền bắt được hai con lão hồ ly đi ra phòng ngủ.

Ninh Trọng Quốc khi đi ngang qua đại sảnh thời điểm, thấy được bị trói trên ghế chính lâm bẩm Ninh Thu Đồng, thế là liền hướng phía nàng bất động thanh sắc sử cái ánh mắt, ra hiệu nàng đừng sợ.

Sau đó, từ Ninh Trọng Quốc lái xe, mang theo hai cái Nam Dương người cùng Từ Uy đi đến Khang cư cư xá.

Rạng sáng bốn giờ.

Khang cư cư xá, 5 tòa nhà 1 đơn nguyên 302.

Một đoàn người đứng tại ngoài cửa sắt, mờ nhạt hành lang đèn để Ba Tụng thấy rõ trên cửa sắt tờ giấy.

Đi xa nhà.

Cùng phía sau liên tiếp số lượng.

Hấn khả năng nhận biết mấy cái này đơn giản chữ Hán, cho nên lập tức liền có chút thẹn quá thành giận đem tờ giấy kia cho xé xuống!

"Các người, có phải hay không tại, đùa nghịch ta?"

Bởi vì ngôn ngữ không thông, hấn phần nộ trong lòng không chỗ phát tiết.

Cho nên khi hấn có chút khó chịu phun ra mấy cái phát âm không cho phép từ về sau, liền lập tức bóp lấy Ninh Trọng Quốc cổ, trực tiếp giơ cao lên tay phải, bóp lấy Ninh Trọng Quốc cổ bắt hấn cho nhắc lên.

Diệp Phùng tính cách rõ ràng so Ba Tụng nội liễm một chút.

Hấn tại nhìn thấy Ba Tụng bảo nổi muốn giết người về sau, lập tức liền bắt lấy Ba Tụng cánh tay, sau đó hướng hấn lắc đầu.

Sau đó, Diệp Phùng liền đứng ở trước cửa sắt, sau đó dùng bàn tay nhẹ nhàng trèo lên lỗ chia khóa vị trí bên trên.

Kết cạch một tiếng vang nhỏ.

Cửa phòng thế mà cứ như vậy bị hấn mở ra.

Diệp Phùng phá cửa mà vào.

Ba Tụng thấy thế, trừng diệp hừ một tiếng về sau, hấn liền buông xuống Ninh Trọng Quốc, sau đó thôi táng ra hiệu Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy vào

nhà.

Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy vào cửa sau liền thành thành thật thật đứng ở bên cạnh, mà kia hai cái Nam Dương người thì không chút khách khí lục tung.

Mà ngay tại Ba Tụng kéo xuống tờ giấy cùng một thời gian. . .

Thượng kinh, vườn lê.

Đen nhánh trong phòng, khoanh chân ngồi ở trên giường Trần Hi đột nhiên mở mắt.

Theo sát lấy, một trận đột nhiên bộc phát mãnh liệt sát khí, lại đem trong lúc ngủ mơ mè to đều dọa cho đến nhảy dựng lên.

Bởi vì trong lòng một mực tồn tại một cái không cắt thực tế huyền tưởng, cho nên Trần Hi chưa hề trong nhà bố trí xuống qua cấm chế.

Hắn một mực tại chờ mong Doanh Doanh trở về kia một ngày.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, tôi không phải Doanh Doanh, mà là tặc!

Trần Hi yên lặng cảm thụ được phương xa truyền đến động tĩnh.

Thẳng đến Ba Tụng theo thứ tự đem tủ lạnh, trên tủ đầu giường tờ giấy lung tung kéo xuống sau.

Hắn cũng triệt để nổ tung.

Trần Hi mặt trầm như nước cho tiểu gia hòa đập bên trên một đạo Tĩnh Tâm chú.

Sau đó liền dùng chân mền bọc lấy tiểu gia hỏa, ôm nàng đi thẳng tới trong viện.

Mèo to thấy tình thế không đúng, lập tức thành thành thật thật nhảy vào Trần Hi trong ngực, sau đó chống hông lên, ra sức chui vào tiểu gia hỏa ổ chăn.

Nó nhô ra cái đầu nhìn trái phải, cũng không biết Trần Hi đại nửa đêm tại phát cái gì điên.

Ngay tại nó nghi hoặc không thôi thời điểm, Trần Hi phát ra một tiếng trùng điệp tức giận hừ, sau đó ôm bọn hắn phóng lên tận trời!

Không có mất trọng lượng cảm giác, cũng không có phong thanh.

Mèo to lộ ra đầu nhìn thoáng qua phía dưới, lập tức liền cả kinh Miêu Miêu trực khiếu.

Nghê hồng lập lòe Thượng kinh thành càng ngày càng nhỏ, bất quá đảo mắt công phu, liền đã dần dần biến mất tại tầm mắt của nó bên trong.

Trần Hi là thật bị chọc giận.

Cho nên dù là chân nguyên không phải quá nhiều, hắn cũng sẽ không lại làm giữ lại, cứ như vậy toàn lực hướng phía Trung Hải bay đi qua!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

089 yêu quái

Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy thành thành thật thật đứng tại phòng khách, bất đắc dĩ nhìn xem Ba Tụng cùng Diệp Phùng tại Trần Hi trong nhà lục tung.

Đây là bọn hắn thứ nhất lần bước vào Trần Hi gia môn, nhưng không nghĩ tới lại là dùng dạng này loại phương thức này vào nhà.

Hai người không hẹn mà cùng liếc nhau một cái.

Từ Uy ánh mắt bên trong có chút bất đắc dĩ.

Ninh Trọng Quốc ánh mắt bên trong lại càng nhiều hơn chính là tức giận.

Rõ ràng liên chuyện không liên quan tới hắn, lúc này thật đúng là bị Từ Uy lão vương bát đản này hại chết!

Trần Hi kia tính cách, Ninh Trọng Quốc đến hiện tại cũng đại khái mò thấy bảy tám phần.

Bình thường nhìn qua rất hiền hoà một cái người, có nội hàm có tu dưỡng, nhưng loại người này bình thường đều sẽ có một đầu cổ định ranh giới cuối cùng.

Không có chạm tới ranh giới cuối cùng, như vậy vạn sự đều dễ thương lượng.

Nhưng một khi bị người chạm đến ranh giới cuối cùng, loại người này nổi giận, sợ là so tên điên còn muốn đáng sợ.

Nhất là cái tên điên này còn có một chút thường nhân không cách nào tưởng tượng năng lực lúc. . .

Trần Hi gia không lớn, cũng không có cái gì đáng tiền bài trí, trong nhà một chút đồ dùng trong nhà vật dụng, thậm chí đều là dùng nhiều năm lão đồ cổ.

Trương thẩm gian phòng đã sớm đưa ra tới, cho nên hai cái Nam Dương người liền đem tìm kiếm trọng điểm đặt ở phòng ngủ chính.

Bởi vì hiện tại là rạng sáng bốn giờ, bọn hắn cũng sợ đánh thức sát vách hàng xóm, cho nên đều tại tận lực không chế động tác của mình, để tránh làm ra động tĩnh quá lớn.

Đầu giường bay qua, không có.

Tủ quần áo bay qua, không có.

Tủ lạnh bay qua, không có.

Tặc nhân cũng sẽ không giống chủ nhà như thế giăng cứu, bọn hắn mở ra ngăn kéo liền sẽ điên cuồng hướng ra phía ngoài ném lấy đồ vật, lực phá hoại tuyệt đối viễn siêu Husky.

Nhìn trước mắt càng ngày càng tạp nhạp gian phòng, Ninh Trọng Quốc lông mày càng co lại càng chặt.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng đành phải cầu nguyện hai cái này Nam Dương người có thể tìm tới đan dược.

Về phần Trần Hi tiếp xuống phản ứng

Nói thật ra, Ninh Trọng Quốc không dám hướng chỗ ấy muốn. . .

Bất quá hắn cũng không cần suy nghĩ.

Bởi vì, Trần Hi đến.

Đương Trần Hi không có dấu hiệu nào đi tới gian phòng, ra hiện tại Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy trước mặt thời điểm.

Hai cái quát tháo một phương giới kinh doanh đại lão đều ngay ngắn cả người, sau đó đồng thời làm ra đồng dạng động tác.

Đó chính là, dùng tay vuốt vuốt ánh mắt của mình.

Khả năng đối với mình thực lực quá mức tự tin, cho nên Ba Tụng cùng Diệp Phùng cũng không có lấy dây thừng đem bọn hắn trói lại.

Đương Ninh Trọng Quốc vò xong con mắt, còn nhìn thấy Trần Hi còn rất tốt đứng ở trước mặt mình thời điểm, hắn cũng có chút kích động ngay cả lời đều nói không hết cứ vậy mà làm.

"Trần, Trần tiên sinh. . . Ngài, ngài trở về rồi?"

Trần Hi mặt không thay đổi nhìn xem mình sào huyệt ân ái.

Đây là hắn cùng Doanh Doanh sào huyệt ân ái.

Nhưng hiện tại, hắn sào huyệt ân ái lại bị người phá hư thành dạng này.

Đó là một loại rất phức tạp cảm giác.

Thật giống như trong lòng nhất là quý trọng cuối cùng một khối Tịnh Thổ, lại bị người coi như nhà vệ sinh công cộng, tùy ý ở phía trên đi ị đi tiểu đồng dạng.

Ninh Trọng Quốc thận trọng đánh giá Trần Hi biểu lộ.

Dù là trước kia Thu Đồng để hấn lần thời điểm, Ninh Trọng Quốc cũng không gặp hấn trên mặt xuất hiện qua vẻ mặt như thế.

Đột nhiên, Ninh Trọng Quốc cảm thấy mình toàn trên thân hạ đều có một loại lạnh buốt cảm giác.

Tựa như đột nhiên phá tới một trận thấu xương gió lạnh giống như, lạnh toàn thân hấn nổi da gà đều bốc lên.

Ninh Trọng Quốc, Trần Hi tựa như không có nghe được đồng dạng.

Nhưng ngay tại phòng ngủ chính bên trong ra sức tìm kiếm đan dược Ba Tụng cùng Diệp Phùng lại nghe được.

Cho nên bọn hấn liền lập tức dừng tay lại bên trên động tác, sau đó đứng dậy từ trong phòng ngủ đi ra.

Ra về sau, Ba Tụng liền ngăn cản cả người.

Bởi vì lúc này, hấn mới phát hiện trong phòng thể mà nhiều hơn một cái kỳ quái người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi này ôm một giường chăn mềm, tại chăn mềm của hấn bên trong ngoại trừ có một cái ngủ say tiểu nữ hài bên ngoài, còn có một con ngay tại ngó dáo dác mèo.

Nhìn qua mười phần quái dị một cái tổ hợp.

Tại Ba Tụng phát sinh sờ đồng thời, Diệp Phùng từ trong nhà đi ra.

Nhưng mà, hấn tại nhìn thấy người trẻ tuổi kia về sau, phản ứng lại cùng Ba Tụng hoàn toàn khác biệt.

Cơ hồ không có bất cứ chút do dự nào, Diệp Phùng toàn thân cơ bắp liền lập tức căng thẳng lên.

Hấn dáng người thấp bé, nhưng lại có một thân như là núi nhỏ to con cơ bắp, nhìn qua phá lệ hung hãn.

Có sát khí!

Tiên hạ thủ vi cường!

Thế là, Diệp Phùng bấp chân khê cong, cả người lập tức liền như là đạn pháo ra khỏi nòng, hướng phía Trần Hi hung hăng lao đến.

Ninh Trọng Quốc thấy thế, lập tức liền có chút khẩn trương lên tiếng nhắc nhở: "Trần tiên sinh, cẩn thận! Hấn có thể là. . ."

Đáng tiếc.

Diệp Phùng động tác so Ninh Trọng Quốc miệng còn nhanh hơn.

Cho nên Ninh Trọng Quốc nói cũng còn chưa nói xong, Diệp Phùng liền đã đi tới Trần Hi trước mặt.

Nhưng ngay sau đó, để Ninh Trọng Quốc trợn mắt hốc mồm một màn phát sinh.

Ngay tại Diệp Phùng cách Trần Hi ước chừng còn có hơn hai thước xa thời điểm, thân thể của hấn đột nhiên dừng lại một chút, sau đó cả người liền vô duyên vô cớ ngã oặt trên mặt đất.

Nếu như không phải muốn hình dung, Diệp Phùng dáng vẻ cũng có chút giống như là đụng vào thủy tinh cường lực phía trên. . .

Ninh Trọng Quốc liền đứng tại Trần Hi bên cạnh, cho nên toàn bộ quá trình hấn đều thấy rất tinh tường.

Đến mức hấn dám vỗ bộ ngực cam đoan, Trần Hi tuyệt đối không có bất kỳ động tác gì, là Diệp Phùng mình đột nhiên liền không hiểu thấu ngã sấp xuống!

Mà Ba Tụng tại nhìn thấy Diệp Phùng đột nhiên ngã xuống về sau, cũng là cũng là có chút không rõ cho nên.

Bất quá hấn lập tức đã hồi phục thần trí.

Có điểm gì là lạ!

Thế là, Ba Tụng phát ra gầm lên giận dữ, tùy tiện cũng hướng phía Trần Hi lao đến.

Động tác của hấn rất nhanh, xông lên khí thế nhìn qua so Diệp Phùng còn muốn lăng lẹ mấy phần.

Nhưng mà. . .

Hắn tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Chỉ gặp Trần Hi nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, Ba Tụng lập tức liền lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược ra ngoài.

Mà tại đem Ba Tụng đánh bay sau khi rời khỏi đây, Trần Hi mới giống như là nghĩ đến cái gì đồng dạng, vội vàng đưa tay nâng lên một chút.

Theo sát lấy, đã muốn đụng vào trên tường Ba Tụng, liền lấy một loại hoàn toàn không phù hợp vật lý thường thức mà lại cực kỳ quỷ dị tư thế, đột nhiên đứng tại nửa không trung.

Sau đó, Trần Hi bàn tay nhấn một cái.

Ba Tụng thân thể liền lảng không bay ngược trở về, sau đó trùng điệp nện vào Diệp Phùng trên thân.

Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy đều nhìn ngây người.

Hai người bọn hắn tuổi tác cộng lại đều có một trăm tuổi.

Chưa từng gặp qua quỷ dị như vậy cảnh tượng?

Từ Uy tại chỗ liền bị dọa tê liệt.

Chỉ gặp hắn dưới chân mềm nhũn, cả người tựa như không có xương cốt đồng dạng, ngổl ngổl tới đất bên trên.

Mà Ninh Trọng Quốc biểu hiện liền muốn so Từ Uy tốt hơn quá nhiều.

Có thể là trải qua âm hồn sự kiện tẩy lễ, cho nên Ninh Trọng Quốc giờ phút này còn có thể cố gắng trấn định lắm lắm nói: "Trần, Trần tiên sinh. . ."

Nhưng mà, Trần Hi lại giống căn bản không nghe thấy đồng dạng.

Tại đem hai cái này gan to bằng trời tặc nhân đánh ngã về sau, hắn liền ôm chần mền ngồi xuống trên ghế sa lon, sau đó mặt không thay đổi nhìn xem mèo to hỏi: "Mèo có phải hay không cũng muốn ăn thịt?"

Nghe vậy, mèo to lập tức nọ nọ Miêu Miêu kêu lên.

Một bên kêu, nó còn một mặt ghét bỏ lườm trên đất hai người một chút.

Nó hiện tại khẩu vị nhưng điều.

Tiểu gia hỏa ăn cái gì, nó liền ăn cái gì, chảnh chứ không được.

"Tốt a. . . Người trước tiên đem bọn hắn kéo ra ngoài, kéo xa một điểm, đừng bị người phát hiện."

"Meo!"

Mèo to mùi phần khó chịu kêu một tiếng, sau đó mới bắt đầu dĩ chui ra ổ chần.

Sau đó, nó thân thể liền tại Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy mang theo vạn phần sợ hãi trong ánh mắt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bành trướng lên.

"Yêu. . . Yêu. . . Yêu quái a!"

Nhìn trước mắt con mèo nhỏ đột nhiên biến thành một đầu đen tuyền trường thành báo.

Cái này một lần, ngay cả Ninh Trọng Quốc đều bị dọa tê liệt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

090 giải quyết tốt hậu quả

"Yêu, yêu quái. . ."

Đương Ninh Trọng Quốc nhìn thấy mèo to từ một con con mèo nhỏ biến thành một đầu trưởng thành báo về sau, hấn cũng rút cục hồng mắt.

Trần Hi gia phòng khách vốn cũng không phải là rất lớn, mà lại trên mặt đất nằm hai người còn chiếm rất lớn địa bàn.

Mèo to sự biến đổi này về nguyên hình, lớn như vậy thân thể hướng kia bãi xuống, đoán chừng nó chuyển cái thân thể đều có thể đựng phải Ninh Trọng Quốc.

Kỳ thật nó vốn là không có cái này bao lớn, đều là bởi vì gần nhất Bồi Nguyên đan ăn quá nhiều, lại tăng thêm nó Đại Hoang Đoán Thể Công cuối cùng nhập môn, cho nên hình thể mới có thể tăng vọt một phần ba.

Ninh Trọng Quốc xụi lơ lấy tựa ở trên tường.

Bởi vì quá mức sợ hãi, trên đùi hấn khí lực vậy mà tất cả đều biến mất.

Cái này cũng dẫn đến hấn chậm rãi trượt xuống tới đất bên trên, miệng một mực vô ý thức nói thầm lấy yêu quái .

Mèo to tựa hồ rất không thích được người xưng làm yêu quái, cho nên lập tức liền chuyển qua thân thể, chậm rãi đem đầu tới gần Ninh Trọng Quốc.

Có thể là hình thể biến lớn nguyên nhân, cho nên ánh mắt nó bên trong đựng thẳng đồng bầy giờ nhìn đi lên cũng là phá lệ kinh khủng.

Mèo con mắt cùng người con mắt nhưng khác biệt, một điểm nhỏ bé nguồn sáng đều có thể để bọn chúng con mắt bắn ra quang mang, cho nên mèo to con mắt tại ánh đèn chiếu xuống, không ngừng hướng ra phía ngoài phản xạ yếu ớt lục quang.

Nhưng mà, liền là này đôi bị tiểu gia hòa gọi Ngọc lục bảo con mắt, bây giờ lại đem Ninh Trọng Quốc dọa đến đều nhanh muốn điên rồi.

"Không được qua đây, không được qua đây. . ."

Hấn hiện tại cái nào còn có cái gì giới kinh doanh đại lão đáng vẽ, hoàn toàn giống như là một cái ngâm nước người, điên cuồng quơ chết thẳng cẳng phát tay, cho dù là bò, hấn cũng muốn bò rời xa mèo to.

Đoán chừng mèo to cũng là nghĩ trêu chọc hấn, cho nên liền bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra nó kia đầy miệng bén nhọn răng.

Đang lúc mèo to giẫm lên bước chân mèo, toét miệng hướng phía Ninh Trọng Quốc chậm rãi đi đến thời điểm, Trần Hi rút cục lên tiếng.

"Đủ rồi, mèo to, đừng lại dọa hấn, giống lời gì. . . Còn không mau đi đem chính sự làm, chờ một lúc hùng đông bị người nhìn thấy liền phiền toái."

Nghe vậy, mèo to có chút không vui lắc lắc đầu, sau đó mới quay người cắn Ba Tụng chân, kéo lấy hấn liền đi ra phía ngoài.

Trần Hi như tiếng trời tại Ninh Trọng Quốc vang lên bên tai, cũng lập tức liền để Ninh Trọng Quốc hồi phục thần trí.

Đúng đúng đúng, Trần tiên sinh còn tại nơi này!

Cái này. . .

Mèo? Vẫn là báo?

Tóm lại là Trần tiên sinh sủng vật, vậy liền tuyệt đối không có khả năng tổn thương hấn.

Nghĩ thông suốt cái này một điểm, Ninh Trọng Quốc lúc này mới rút cục miễn cưỡng định ra tâm thần.

Sau đó, hấn liền có chút sa sút tinh thần ngồi dưới đất, dùng một loại hết sức phức tạp ánh mắt kinh ngạc nhìn qua Trần Hi.

Trong phòng có chút yên tĩnh, chỉ có mèo to kéo người lúc phát ra một trận thanh âm huyền ảo.

Trần Hi ôm chần mền, cúi đầu nhìn một chút tiểu gia hóa ngủ say đáng vẽ, tâm tình cũng rút cục bình phục một chút.

Hấn nhin không được đưa tay nhéo nhéo tiểu gia hóa khuôn mặt về sau, lúc này mới bỗng nhiên mà hỏi: "Nói một chút đi, hôm nay là chuyện gì xảy ra."

Ninh Trọng Quốc nghe được câu hỏi của hấn, lập tức liền từ dưới đất bò dậy, sau đó có chút cung thân thể, có chút khẩn trương hồi đáp: "Trần tiên sinh, là như vậy. . ."

Hôm nay chứng kiến hết thấy, đã triệt để đánh nát Ninh Trọng Quốc đối với Trần Hi nhận biết. 【 . 】

Nếu như nói lúc trước hẳn chỉ là đem Trần Hi xem như ẩn thế cao nhân.

Như vậy hiện tại. . .

Hắn đã triệt để đem Trần Hi xem như thần tiên.

Mặc dù Ninh Trọng Quốc hiểu rõ Trần Hi tính cách, biết hẳn cũng không thêm đề ý những thứ này.

Nhưng Ninh Trọng Quốc ngôn ngữ vẻ mặt, nhưng vẫn là phát ra từ nội tâm để lộ ra một loại cung kính.

Từ Uy nguyên bản còn có chút Ninh Trọng Quốc sẽ ở lúc này nói hẳn nói xấu, không nghĩ tới Ninh Trọng Quốc lại vội tránh khỏi, ngược lại nói hai người bọn hắn đều không có biện pháp phản kháng, cho nên mới không thể không mang theo kia hai cái Nam Dương người tìm được nơi này tới.

Ninh Trọng Quốc rất thông minh, cho nên hẳn mấy may không có từ chối ý tứ.

Thành thành thật thật đem hết thầy đều bàn giao, hẳn liền khoanh tay đứng ở bên cạnh, lẳng lặng chờ chờ lấy Trần Hi xử lý.

Nghe xong Ninh Trọng Quốc giảng thuật về sau, Trần Hi suy nghĩ một chút, lúc này mới cau mày hỏi: "Nói cách khác, hôm nay phát sinh hết thầy, đều là kia mấy khóa đan được đưa tới?"

Từ Uy cùng Trần Hi không quen, cho nên cũng không dám nói tiếp, chỉ có thể trông mong nhìn qua Ninh Trọng Quốc.

Nhưng mà, Ninh Trọng Quốc đang nghe Trần Hi tra hỏi về sau, nhưng cũng không có nói tiếp, ngược lại gục đầu thấp hơn.

Trong phòng lại khôi phục bình tĩnh.

Nhưng Từ Uy lại khẩn trương mồ hôi đều chảy xuống.

Cũng không biết đợi bao lâu.

Trần Hi mới rốt cục ung dung thở dài: "Thôi, các ngươi cũng coi như đã giúp ta không ít việc. . ."

Nghe vậy, Từ Uy lập tức đại hỉ.

Loại kia sống sót sau tai nạn vui sướng, lập tức liền để thân thể của hắn đều có chút không bị khống chế run rẩy lên.

Nhưng mà, Ninh Trọng Quốc lại không có biểu hiện ra bất luận cái gì đáng vẻ cao hứng.

Bởi vì Trần Hi còn chưa nói hết.

"Ta có thể không giận lây sang các ngươi. . . Nhưng là ta nghĩ biết, các ngươi dự định như thế nào giải quyết tốt hậu quả?"

Trọng điểm tới.

Thế là, Ninh Trọng Quốc lập tức cung kính hồi đáp: "Chúng ta sẽ lập tức thả ra tin tức, đối ngoại tuyên bố luyện chế thần đan cao nhân đã cười hạc đi tây phương. . . Về phần ngài tồn tại, ta có thể cam đoan, về sau tuyệt đối sẽ không lại có bất luận kẻ nào biết!"

Trần Hi nhẹ gật đầu, hơi không kiên nhẫn nói ra: "Vậy cứ như vậy đi, các ngươi có thể đi về."

"Tạ ơn Trần tiên sinh."

Hai người vừa nói tạ, một bên thật nhanh ra khỏi phòng.

Vừa mới đi đến đơn nguyên dưới lầu, bọn hắn liền ngấm trộm nghe đến nơi xa truyền đến một tiếng tiếng mèo kêu.

Theo sát lấy, trong hoa viên liền vang lên thanh âm huyền ảo.

Ninh Trọng Quốc nhìn kỹ, mới phát hiện cái này trong viện mèo, thế mà cũng không biết từ chỗ nào xông ra, sau đó hướng phía tiếng kêu kia truyền đến phương hướng chạy như điên.

Những này mèo tốc độ rất nhanh, lại tăng thêm nơi đây không có đèn đường, cho nên bọn hắn cũng nhìn không phải rất tình huống, chỉ có thể lơ mơ nhìn thấy có vô số bóng đen hiện lên.

Từ Uy không dám động, hắn có chút sợ hãi.

Nhưng lúc này, Ninh Trọng Quốc lại một phát bắt được hắn liền chạy ra ngoài đi.

"Đi, nơi này quá quý dị."

Hai người chạy ra Khang cư cư xá, thẳng đến đứng tại dưới đèn đường về sau, lúc này mới lòng vẫn còn sợ hãi quay đầu nhìn thoáng qua kia đen nhánh cư xá.

Đêm nay kinh lịch thực tế quá qua quỷ dị.

Nhưng cũng chính là Trần Hi đêm nay biểu hiện ra đủ loại quỷ dị thủ đoạn, để Ninh Trọng Quốc hiện tại cảm thấy mười phần hồi hận.

Nếu như sớm biết Trần Hi còn có những này bản lĩnh, hẳn là tuyệt đối không có khả năng đem kia hai cái Nam Dương người tới nơi này tới.

Lúc đầu hẳn cùng Trần Hi quan hệ đã duy trì rất khá.

Nhưng bởi vì chuyện ngày hôm nay, Ninh Trọng Quốc rõ ràng cảm giác được Trần Hi thái độ đối với hắn có một chút biến hóa.

Không muốn mạng của bọn hắn, đã coi như bọn họ may mắn.

Ngồi lên sau xe, Ninh Trọng Quốc suy nghĩ tỉ mỉ một chút, lúc này mới quay đầu nhìn Từ Uy nghiêm túc nói ra: "Lão Từ, chuyện trước kia ta có thể cùng người xóa bỏ, nhưng là tiếp xuống, hai chúng ta nhưng phải hảo hảo hợp tác một phen. . ."

Từ Uy sững sốt một chút.

Bất quá theo sát lấy, hắn liền minh bạch Ninh Trọng Quốc ý tứ.

Thế là, Từ Uy hung hăng cắn răng một cái, hướng Ninh Trọng Quốc thỉnh trọng nói ra: "Xóa bỏ, ta hợp tác với người!"

Đáng ghét gia hỏa đều đi.

Trần Hi nhẹ nhàng đem tiểu gia hỏa đặt ở trên ghế sa lon, sau đó đứng dậy bắt đầu dọn dẹp phòng ở.

Vận hạnh chính là, kia hai cái Nam Dương người khả năng không yên lòng náo ra động tĩnh quá lớn sẽ đánh thức chung quanh hàng xóm.

Cho nên trong nhà mặc dù bị bọn hắn lật đến có chút lộn xộn, nhưng đồ vật lại không có bị làm xấu bao nhiêu.

Cũng chính bởi vì vậy, Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy mới nhặt về một đầu mạng nhỏ. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

091 tin tức tốt

Trần Hi yên lặng dọn dẹp phòng.

TV phía dưới trong ngăn kéo có đủ loại biên lai, cái gì tiền điện tiền nước khí phí biên lai, bây giờ lại bị kia hai cái vương bát đản ném đầy đất.

Biên lai có rất nhiều, có chút thậm chí đều đã bắt đầu ố vàng.

Trần Hi nhặt lên trong đó một trương nhìn một chút, phát hiện phía trên giao nộp thời gian là tại sáu năm trước.

Khi đó hắn còn không có rời đi.

Nhân loại là một loại nhớ tình bạn cũ sinh vật.

Cho nên dù là những này biên lai đã sớm không có bất luận cái gì tồn tại ý nghĩa, Trần Hi nhưng vẫn là đem bọn nó từng cái nhặt lên, sau đó xếp xống một lần nữa thả lại trong ngăn kéo.

Trong nhà hắn kỳ thật căn bản là không có cái gì đáng tiền đồ vật, chân chính đáng tiền. . .

Là Trần Hi ký ức.

Phòng ngủ chính còn muốn càng thêm lộn xộn một chút, trong tủ treo quần áo quần áo bị ném khắp nơi đều là.

Trần Hi đem quần áo từng kiện nhặt lên một lần nữa treo tốt.

Cái này đồng đủ mọi màu sắc trong quần áo, ngoại trừ hần trước kia cũ quần áo, cũng chỉ có tiểu gia hỏa trang phục trẻ em.

Về phần Doanh Doanh quần áo, lại là một kiện đều không có.

Thu thập xong tủ quần áo, Trần Hi lại đem bị vén đến trên đất giường chiếu một lần nữa trải tốt, sau đó mới đem bị Ba Tụng đem đến một bên tủ đầu giường một lần nữa chuyển trở về tại chỗ.

Mà tại chỉnh lý tủ đầu giường thời điểm, Trần Hi chợt ngăn cản cả người.

Bởi vì hần thấy được tấm kia biến lai.

Tiffany (Tiffany &c .), Return To Tiffany hệ liệt.

Nguy không quên Sơ Tâm.

Tiêu phí kim ngạch, 14 khối nhân dân tệ.

Kia là có một năm hần tại qua lễ tình nhân thời điểm, vụng trộm mua được đưa cho Doanh Doanh.

Doanh Doanh thu được dây chuyền một khắc này biểu lộ, Trần Hi đến hiện tại cũng còn nhớ rõ rất tình huống.

Dù sao, 14 khối đối với hần lúc đó tới nói, đã đủ hần hai tháng sinh hoạt phí.

Đó là một loại đã không ngừng lại về hạnh phúc.

Rất ngọt ngào.

Bất quá Doanh Doanh lúc ấy mặc dù thật cao hứng, nhưng vẫn là ba khiến năm thân yêu cầu hần, về sau không thể lại mua lễ vật quý giá như vậy.

Cho nên từ đây về sau, hần cũng liền lại không có mua qua cái gì lễ vật quý giá.

Một bên nhớ lại chuyện cũ, Trần Hi một bên từ trong tủ đầu giường cầm lấy cái kia nguyên bản dùng để chớ dây chuyền hộp.

Trong hộp là trống không.

Nghĩ nghĩ, hần liền đem biến lai bỏ vào, sau đó lưu luyến không rời đóng lại ngăn kéo.

Kém chút liền bị người bị tịch thu nhà, hai cái vương bát đần tại lục tung thời điểm, cũng nhắc lên không ít tro bụi.

Cho nên Trần Hi đem gian phòng thu thập một lần về sau, liền cầm cái chổi đồ lau nhà, từ cẩn thận mảnh đem mỗi cái gian phòng đều quét dọn một lần.

Sau đó, hần mới khe khẽ đem tiểu gia hỏa từ ghế sofa ôm đến trên giường.

Tiểu gia hỏa đóng chặn mền vẫn là khách sạn, bất quá hiện tại hiển nhiên là bị hần không chút khách khí chiếm làm của riêng. . .

Mèo to ra ngoài bận rộn thật lâu, ước chừng đến lúc tờ mờ sáng, nó mới rút cục từ cửa sổ lật ra trở về.

Lúc này mèo to sớm đã rút về con mèo nhỏ lớn nhỏ.

Cho nên vừa về tới gia, nó liền muốn tiến vào tiểu gia hỏa ổ chăn.

Nhưng mà, mèo to bên này mới vừa mới nhảy lên giường, Trần Hi lại đột nhiên một cước lại đem nó cho đạp xuống dưới.

"Đi tắm rửa."

"Meo! ! !"

Nghe vậy, mèo to lập tức cũng có chút tức giận meo một tiếng.

Nhưng là không có biện pháp.

Trong nhà này, niệm niệm lão đại, Trần Hi lão nhị, nó lão tam. . .

Bởi vậy, nghe được Trần Hi lên tiếng về sau, nó cũng đành phải đứng thẳng đưng cái đầu, bắt đầu đi chạy tới phòng vệ sinh.

Gia hòa này tặc tình không được, hiện tại liền cảm ứng điện thoại đều sẽ chơi, chớ nói chi là muốn chính nó tắm rửa.

Cho nên chẳng được bao lâu, trong phòng vệ sinh liền vang lên rầm rầm tiếng nước chảy.

...

Ngày kế tiếp.

Bởi vì Tinh Tâm chú tác dụng, tiểu gia hỏa ngủ rất say, thẳng đến mặt trời phơi cái mông, mới từ từ tỉnh lại.

Ánh nắng sáng rõ nàng có chút mở mắt không ra, thế là dụi dụi con mắt về sau, nàng mới híp mắt, giơ tay nhỏ đuôi cái thật to lưng mồi.

"Ba ba! Ba ba!"

Kêu ba ba vĩnh viễn là tiểu gia hỏa sau khi tỉnh lại chuyện thứ nhất.

Trần Hi cầm sắt muối lên tiếng mà đến, nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng về sau, lúc này mới cười nói ra: "Ba ba tại cho người nấu cháo, chờ một lát, lập tức tới ngay."

Nói xong, Trần Hi lại một trận gió giống như chạy vào phòng bếp.

Cháo không Ly Hóa, thêm nước thêm mét, một mạch a thành tài năng đạt tới com nước giao hòa, mềm nhũn như một trình độ.

Trần Hi hiện tại trù nghệ thế nhưng là có thể so với khách sạn Đại trù, cho nên đang nấu com thời điểm hán cũng có rất nói nhiều cứu.

Hán cầm thìa một mực quấy, thẳng đến nổi đất bên trong cháo trở nên có chút xộp giòn nhiều về sau, lúc này mới hài lòng nhẹ gạt đầu.

Sau đó, hán đóng lại lửa, buông xuống sắt muối, như một làn khói chạy về phòng ngủ, ôm tiểu gia hỏa liền hướng phía phòng vệ sinh đi đến.

"Thế nào? Tới hôm qua ngủ có được hay không?"

"Tốt ~ ngủ tốt no bụng ~ "

Tiểu gia hỏa lại dụi dụi con mắt, đánh một cái ngáp về sau, lúc này mới ngoan ngoãn đứng trên mặt đất, chờ lấy Trần Hi cho nàng rửa mặt.

Trần Hi dãi dãi khăn mặt, đang chuẩn bị cho nàng lau mặt thời điểm.

Tiểu gia hỏa lại đột nhiên hồi phục thần trí, sừng sốt một chút, nàng liền cộc cộc cộc liền chạy ra khỏi phòng vệ sinh.

Chạy đến trong phòng khách, tiểu gia hỏa ngo ngác nhìn trước mắt quen thuộc hết thấy.

Đội đến Trần Hi cầm khăn nóng đắp lên nàng trên mặt về sau, nàng lúc này mới lâu bầu lấy miệng hỏi: "Ba ba, chúng ta làm sao trong nhà a?"

"A, hôm qua trong nhà có một chút sự tình, cho nên ba ba liền mang người trở về."

"Vậy chúng ta còn đi Trường Thành chơi sao?"

Rửa mặt xong, tiểu gia hỏa khuôn mặt đỏ bừng, mười phần đáng yêu.

Thế là, Trần Hi liền bẹp tại nàng trên mặt hôn một cái, sau đó mới cười hỏi: "Người còn muốn đi xem Trường Thành sao? Muốn đi ba ba liền dẫn người đi."

Tiểu gia hỏa quệt mồ hôi một hồi, đột nhiên, nàng lại khanh khách phá lên cười.

"Ta không đi, ta muốn nhìn phim hoạt hình!"

Nói xong, nàng đem thân thể co rút lại, từ Trần Hi trong ngực chui ra ngoài, sau đó chạy chậm đến đi đem TV cho mở ra.

Trước mấy ngày một mực tại Thượng kinh đi dạo, cho nên nàng đều không chút nhìn qua phim hoạt hình.

Trường Thành cùng phim hoạt hình so sánh, lực hấp dẫn rõ ràng liền yếu đi mấy phần. . .

"Mèo to, mèo to! Mau tới, chúng ta nhìn phim hoạt hình!"

Mở ti vi về sau, tiểu gia hỏa liền đứng tại trên ghế sa lon một bên nhảy, một bên líu ríu réo lên không ngừng.

Thấy thế, Trần Hi cười cười, không có để ý nàng.

Gia trưởng đối với hài tử phương thức giáo dục có rất nhiều loại.

Trần Hi lựa chọn là rộng nhất lòng không phải khống chế thức giáo dục phương pháp.

Loại này giáo dục phương pháp có thể nói có lợi có hại.

Phương diện tốt, có thể để hài tử tính cách tự do mở rộng, hoàn toàn thể hiện ra làm hài tử thiên tính, mở ra tư duy tính hạn chế.

Mà xấu phương diện, thì là dễ dàng để hài tử đánh mất tự điều khiển lực, khuyết thiếu tiết chế cùng tinh thần trách nhiệm.

Phương thức giáo dục đều có ưu khuyết, chân chính đưa đến tính quyết định tác dụng, rõ ràng vẫn là gia trưởng tại sinh hoạt hằng ngày bên trong, thay đổi một cách vô tri vô giác cho hài tử dựng nên ra hình tượng.

Đó cũng là hài tử về sau trưởng thành cọc tiêu.

Cái gọi là rỗng sinh rỗng phượng sinh phượng, chuột sinh nhi tử sẽ đào động.

Học được chính xác dẫn đạo, mà không phải quá phận chương khống, đây mới là mỗi cái gia trưởng chuyện phải làm.

Hầu hạ tiểu gia hỏa ăn xong điểm tâm, Trần Hi thu thập xong phòng bếp về sau, liền theo nàng cùng một chỗ nhìn lên phim hoạt hình.

Nhưng nhìn không đầy một lát, điện thoại của hắn lại đột nhiên vang lên.

Điện báo người là Phùng Dân Thái.

"Uy? Phùng lão bản?"

"Trần tiên sinh, tin tức tốt! Tin tức vô cùng tốt! Chúng ta rốt cuộc tìm được đầu mối hữu dụng! !!"

Điện thoại vừa mới kết nối, Phùng Dân Thái thanh âm liền truyền tới.

Nhìn hắn điệu bộ này, sợ là so Trần Hi còn kích động hơn.

Mà Trần Hi đang nghe hắn về sau, trong đầu phản ứng đầu tiên lại là. . .

Quả nhiên có tiền mới là vạn năng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

092 địa chỉ

Phùng Dân Thái thanh âm rất khoa trương, tựa hồ kích động không được.

Bất quá chỉ cần hơi suy nghĩ một chút, kỳ thật cũng có thể hắn lý giải tại sao lại kích động như thế.

Một đầu manh mối liền giá trị một trăm vạn, nhưng hắn chỉ dùng ngăn ngừa ba ngày đã tìm được đầu thứ nhất manh mối.

Ba ngày một trăm vạn.

Một ngày 33 vạn.

Một giờ một vạn bốn.

Một giây đồng hồ liền có cao tới hai trăm ba mươi khối!

Phùng Dân Thái trưởng cái này bao lớn, thật đúng là không có nhận qua như thế dễ dàng đến tiền sinh ý.

Cái này đều có thể gặp phải cướp ngân hàng. . .

Bất quá, hết thấy đều xây dựng ở tin tức chân thực tính bên trên.

Bởi vậy đương Trần Hi kết nối điện thoại về sau, hần liền lập tức kích động lổp bổp nói.

"Chúng ta dựa theo ngài cung cấp tin tức, từ Trung Hải đại học ngược lại đây, một đường tra về Thượng kinh, trải qua hai ngày không phân ngày đêm sờ sếp xếp tìm tra, nhưng lại vẫn như cũ không có tìm được có quan hệ tại Tần Nhữc Doanh bất luận cái gì tin tức. . ."

Nói đến đây, Phùng Dân Thái cố ý dừng lại một chút, sau đó mới tự thối tự lui nói: "Lúc đầu hạng mục này đã vô kể khả thi, bất quá tại dạng này một cái thời khắc mấu chốt, ta lại linh cơ khê động, nghĩ đến mặt khác một cái điểm vào. . ."

Trần Hi cầm điện thoại đợi một hồi.

Phùng Dân Thái lại dừng một chút, Trần Hi lúc này đã triệt để bị hần khơi gợi lên lòng hiếu kỳ.

Gặp hần còn muốn thừa nước đục thả câu, thế là lập tức liền nhin không được quát lớn: "Bớt nói nhiều lời, nói điểm chính!"

"Đúng đúng đúng, lão bản ngài nói chính là. . ."

Phùng Dân Thái cười khan vài tiếng, ho nhẹ một chút về sau, lúc này mới nhìn xem trên tay tư liệu, tiếp tục nói ra: "Đã Tần Nhữc Doanh cái này người không có chỗ xuống tay, vậy chúng ta vì cái gì còn muốn đem tinh lực đặt ở nàng trên thân đâu?"

"Bởi vậy, ta đổi một cái mạch suy nghĩ, giữ cửa ải chú điểm từ Tần Nhữc Doanh trên thân dời, đặt ở người khác trên thân. . ."

Nói đã đến nước này, Trần Hi tựa hồ cũng nghĩ thông hần đến tốt cùng tra được cái gì.

Thế là, hần có chút không kịp chờ đợi truy vấn: "Người có phải hay không tìm được Trương thẩm tư liệu?"

"Đúng, Trương thẩm kỳ thật mới là hạng mục này mấu chốt nhất đột phá khẩu! Căn cứ ngài cung cấp tin tức, chúng ta cầm hình của nàng một đường loại bỏ, rốt cục, ta tại một nhà chức giới chỗ trong kho tài liệu, tìm được một đầu phủ bụi đã lâu manh mối. . . Ai ai ai, tài liệu kia để chỗ nào mà đi, ngài chờ một lát một chút, ta cho ngài tìm xem. . ."

Nói đến nơi này, Phùng Dân Thái bệnh nghề nghiệp lại phạm vào.

Hần làm bộ lè mè nửa ngày, cố ý làm ra một trận lục tung thanh âm, liền là không chịu xuất ra phần tài liệu kia, câu Trần Hi lòng ngứa ngáy. . .

"Ai, tìm đi nơi nào chứ? Ta nhớ được ta rõ ràng đặt ở nơi này. . ."

Phùng Dân Thái tiếp tục tại đầu bên kia điện thoại nói thầm.

Trần Hi đợi một hồi lâu, mới đột nhiên phản ứng lại.

Cái thằng này đang cùng hần giả ngu đòi tiền đâu!

Thế là, Trần Hi lập tức cau mày, tức giận quát lớn: "Mau nói! Một đầu manh mối một trăm vạn, ta không thể thiếu người một phân tiền!"

"Ai, tìm được, nguyên lai tại nơi này. . . Tạ ơn lão bản!"

Phùng Dân Thái đắc ý nở nụ cười, mắt thấy Trần Hi liền muốn bão nổi về sau, hần lúc này mới thật nhanh báo cáo: "Trương thẩm nguyên danh Trương Xuân Cúc, năm nay 56 tuổi, hai mươi năm trước đảm nhiệm chức vụ tại Thượng kinh cầu vồng chức giới chỗ, bởi vì cố chủ không nguyện ý cùng chức giới chỗ ký hợp đồng, cho nên chức giới chỗ chỉ lấy tiền hoa hồng, không có ký thay hợp đồng, nàng lao động hợp đồng là trực tiếp cùng cố chủ ký, mười năm dài ước chừng, hợp đồng sao chép hiện tại ngay tại trên tay của ta. . ."

Nghe được nơi này, Trần Hi không khỏi hơi xúc động.

Mình thế mà một mực là dưới đĩa đèn thì tới.

Doanh Doanh tư liệu khó tìm, nhưng Trương thẩm một cái hiệp ước bảo mẫu tư liệu cũng rất tốt tìm.

Bởi vì đáp ứng Doanh Doanh, cho nên Trương thẩm một mực không muốn nói với hần lên bất luận cái gì liên quan tới Doanh Doanh chuyện trong nhà.

Trần Hi hết sức kính trọng nàng lão nhân gia, gặp nàng không muốn nói, Trần Hi cũng không tốt tiếp tục hỏi nữa, càng không khả năng buộc nàng nói.

Đến mức, Trần Hi thậm chí đều chưa hề nghĩ tới muốn điều tra Trương thẩm, từ Trương thẩm trên thân tìm tới Doanh Doanh manh mối. . .

Phùng Dân Thái không hổ là am hiểu sâu đạo này hảo thủ, bất quá ba ngày công phu, thế mà thật đúng là bị hấn tìm được đầu mối hữu dụng.

Thế là, Trần Hi lập tức truy vấn: "Trên hợp đồng điện hấn là có bọn hấn trước kia địa chỉ a? Ở đâu?"

"Hấn là có, ngài chờ một lát, ta lập tức niệm cho ngài nghe. . ."

Nói xong, Phùng Dân Thái lại ho nhẹ một tiếng, sau đó tại lời kia đầu kia lẽ mà lẽ mà cũng không biết đến tột cùng đang làm gì.

Hiển nhiên là hấn bệnh cũ lại phạm vào.

Trần Hi khí nheo mắt, cắn răng mỗi chữ mỗi câu cảnh cáo nói: "Niệm! Cho! Ta! Nghe!"

Nếu như Phùng Dân Thái hiện tại ngay tại trước mặt hấn, Trần Hi là thật không dám hứa chắc mình sẽ không bóp chết hấn. . .

"Được rồi, lão bản, ta cái này niệm cho ngài nghe. Ngài nghe cho kỹ a. . . Bên A: Tàn Vĩnh Ngôn, bên B: Trương Xuân Cúc, căn cứ « người Hoa dân nước cộng hòa hợp đồng pháp » chờ có quan hệ pháp luật, pháp quy quy định, Giáp Ất hai bên căn cứ bình đẳng, tự nguyện nguyên tắc liền bên B vì bên A cung cấp bảo mẫu phục vụ có quan hệ công việc, đạt thành như sau hiệp nghị. . ."

Phùng Dân Thái nói liên miên lái nhái đem hợp đồng từ đầu tới đuôi đọc một lần.

Bất quá Trần Hi đang nghe câu đầu tiên thời điểm, liền sững sốt một chút, sau đó miệng bên trong tự lẩm bẩm: "Tàn Vĩnh Ngôn?"

Hấn là một cái nam nhân?

Doanh Doanh khi đó mới mấy tuổi, Trương thẩm khẳng định là đi chiếu cố nàng, cho nên cái này cùng Trương thẩm ký hợp đồng nam nhân. . .

Nói không chừng liền là Doanh Doanh phụ thân?

Nhạc phụ đại nhân?

Căn hệ trọng đại, cho nên Trần Hi lập tức liền đem cái này danh tự cho thật sâu khắc ở trong đầu.

"Bản hợp đồng một thức ba phần, Giáp Ất hai bên cùng đảm bảo phương các chấp nhất phần, từ ký kết ngày lên có hiệu lực. Bên A ký tên: Tàn Vĩnh Ngôn, bên B ký tên: Trương Xuân Cúc. . ."

"Lão bản, ta niệm xong. . . Ai, hợp đồng này bên trên không có viết địa chỉ a?"

Phùng Dân Thái cái này một lần nhưng không có giả ngây giả dại, phát hiện trên hợp đồng không có viết rõ địa chỉ về sau, hấn lập tức liền khăn trương lên.

Vừa rồi chi cho nên lẽ mà lẽ mà, nhưng thật ra là sợ hãi Trần Hi sẽ cảm thấy chuyện này quá dễ dàng làm được, không nguyện ý lại cho ra một trăm vạn một đầu đầu mối giá trên trời.

Phùng Dân Thái có thể làm thành Thượng kinh lớn nhất thám tử tư phòng làm việc, tối thiểu đạo đức nghề nghiệp vẫn phải có.

Cho nên khi hấn phát hiện trên hợp đồng điện không có đất chỉ về sau, lập tức liền có chút hoảng hốt.

Nói đùa đâu, không có địa chỉ coi như cái lông gà manh mối?

Đây đều là hai mươi năm trước lão hoàng lịch, coi như hấn lại tìm đến lúc trước chức giới chỗ người phụ trách, đoán chừng người kia cũng nhớ không nổi ngay lúc đó địa chỉ.

Làm nửa ngày là phí sức?

Trần Hi đã triệt để bị hấn chọc giận.

Đang chờ bão nổi thời điểm, Phùng Dân Thái kia hoan thiên hỉ địa thanh âm nhưng lại từ đầu bên kia điện thoại truyền tới.

"Lão bản! Ta tìm được! Có địa chỉ! Tại kèm theo điều khoản bên trong!"

"Cho ta niệm!"

"Đồng minh hèm, Tây Hải Tứ Hợp Viện. . . Ta thao, cái này địa phương tất cả đều là Tứ Hợp Viện, tùy tiện bắt một tòa ra đều phải muốn một trăm triệu a!"

"Người hiện tại liền phái người đi qua xác nhận địa chỉ, ta đến ngay. . ."

Nói đến đây, Trần Hi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì giống như, cúi đầu nhìn thoáng qua trong ngực tiểu gia hỏa về sau, hấn lúc này mới vội vàng sửa lời nói:

"Không đúng, ta bây giờ tại Trung Hải, ta sẽ mua gần nhất ban một vé máy bay tới, người ở bên kia chờ ta."

"Được rồi, lão bản, ta hiện tại liền sắp xếp người trước đi qua điều nghiên địa hình!"

Cúp điện thoại, không đợi Trần Hi nói chuyện, tiểu gia hỏa liền đã quệt mồ hôi: "Ba ba, chúng ta muốn đi đâu a? Lại muốn đi máy bay? Ta không muốn ngồi máy bay. . . Ta muốn nhìn phim hoạt hình!"

Tại quan niệm của nàng bên trong, Trần Hi muốn đi đâu, nàng tự nhiên là muốn đi theo đi chỗ nào.

Nhưng là hiện tại phim hoạt hình mới nhìn một nửa, nàng đương nhiên cái nào đều không muốn đi.

Trần Hi nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, lúc này mới cười nói ra: "Ba ba dẫn người đi mụ mụ quê quán, có được hay không?"

"Ma ma quê quán?"

Tiểu gia hỏa dùng nàng cặp kia mắt to kinh ngạc nhìn qua Trần Hi, tựa hồ nghe không hiểu hán ý tứ.

Sửng sốt một chút sau.

Nàng lại đột nhiên hết sức kích động nhảy dựng lên, hưng phấn hô lớn: "Tốt! Ba ba mang ta đi! Mau dẫn ta đi! Ta muốn nhìn ma ma!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

093 Tứ Hợp Viện

Thượng kinh trong thành có sáu biển.

Trước ba biển, Bắc Hải, bên trong h N biển.

Bắc Hải làm công viên đối ngoại mở ra.

Nhưng Trung Hải cùng Nam Hải lại có cảnh sát vũ trang đứng gác, nghiêm cấm du khách đi vào, bởi vì bọn chúng hợp xưng là: Trung Nam Hải!

Sau ba biển: Tiền Hải, hậu hải, Tây Hải, hợp xưng: Thập sát biển.

Nói là biển, kỳ thật liền là mấy cái hồ mà thôi.

Chỉ cho nên được xưng biển, nhưng thật ra là kéo dài nguyên đại lúc cách gọi.

mgz sinh hoạt tại cao nguyên khu vực, nguồn nước cực kì thừa thớt, đóng đô Thượng kinh về sau, để tỏ lòng đối đại đô thành bên trong nguồn nước quý trọng, cho nên mới dùng biển đến hình dung đầm nước.

Nói trắng ra liền là chưa thấy qua chân chính biển. . .

Thập sát biển phía trên nhất Tây Hải cũng gọi đầm tích nước.

Có câu tục ngữ nói tốt: Không có đầm tích nước liền không có nguyên phần lớn.

Không có nguyên phần lớn, cũng liền không có hôm nay Thượng kinh thành thị cách cục.

Đầm tích nước là Kinh Hàng Đại Vận Hà điểm cuối cùng, đã từng là Thượng kinh thành thủy vận tổng bến tàu, hơn nữa còn là Hoàng gia tẩy tượng ao.

Từ nguyên đại lên, đến từ Xiêm La, Miến Điện voi, liền làm phương tiện chuyên chở cùng cung đình đội nghi trượng sử dụng, hạ nằm ngày, thuần dưỡng viên liền sẽ dẫn đầu voi đến đầm tích nước tắm rửa, cho nên nơi này cũng được xưng là tẩy tượng ao.

Lúc đến hôm nay, Thượng kinh đã trở thành thế giới siêu thành thị cấp một.

Nhưng nơi này, nhưng như cũ bảo lưu lấy vốn có dân tục văn hóa, rất có lão thành đặc sắc truyền thống dân tục kiến trúc, cùng tam hoàn bên ngoài liên tiếp cao lầu cao ốc tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Đồng minh hẻm nằm ở Tây Hải bên cạnh, đẩy mở cửa liền có thể nhìn thấy cách đó không xa thập sát biển.

Nơi này ngày mùa hè ngực phẳng như gương, rủ xuống Liễu Y Y, hoa sen nở rộ, mờ mịt hương thơm.

Đến mùa đông, thập sát biển thì sẽ biến thành thiên nhiên trượt băng trận.

Sắc đẹp như lông mày, Phong Quang tươi đẹp.

Nếu như còn phải lại trực quan một điểm đi hình dung, vậy cũng chỉ có thể nâng lên giá phòng.

Giá phòng nơi này. . .

25 vạn một bình phương!

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi vào đồng minh hẻm.

Tiểu gia hỏa mặc dù tại Thượng kinh chơi mấy ngày, nhưng Trần Hi mang nàng đi đều là một chút đại cảnh điểm, chưa từng tới qua loại này rất có dân tục phong vị phố cũ?

Cho nên khi nàng nhìn thấy hàng này sắp xếp đại viện tường cao về sau, lập tức đã cảm thấy mười phần mới lạ, lưu rú não không ngừng.

Phùng Dân Thái đi ở phía trước dẫn đường.

Hẻm không sâu, đi mấy trăm mét về sau, hẻm liền ngừng bước chân, sau đó chỉ vào bên cạnh toà kia nhà cao cửa rộng, một mặt nịnh nọt cười nói: "Lão bản, liền là nhà này. . . Nghiễm Lượng đại môn, vẫn là đại hộ nhân gia lạc. . ."

Cái gọi là Tứ Hợp Viện, liền là Đông Nam Tây Bắc đều có một gian nhà, đem sân nhỏ vây vào giữa.

Bởi vì Tứ Hợp Viện chỉ có một cái cửa, cho nên đại môn kiểu dáng đều rất giản cốu, đến mức từ trên cửa chính liền có thể nhìn ra nhà này người thân phận.

Đại môn kiểu dáng chủ yếu có sáu loại, Nghiễm Lượng cửa, kim trụ cửa, Man tử cửa, như ý cửa, hẹp đại môn, vách tường cửa, đẳng cấp theo thứ tự từ cao tới thấp.

Nghiễm Lượng cửa, cũng xưng Quảng lương cửa, là có nhất định phẩm cấp quan lại nhân gia chỗ áp dụng cổng lớn hình thức, quang môn quy mô đều so với bình thường người ta phòng ốc lớn, bởi vậy tại hẻm bên đường trong phòng sẽ có vẻ mười phần đột xuất.

Trần Hi đứng tại trước cổng chính do dự một chút.

Nhưng khi hần cẩn thận quan sát hoàn cảnh chung quanh một phen sau.

Hần tâm lại là chậm rãi chìm xuống dưới.

Vòng cửa bên trên treo khóa, nói rõ không có người ở nhà, nếu không loại này đại môn hần là từ bên trong dùng gỗ then cửa khóa lại.

Trọng yếu nhất chính là, hần căn bản là không có nghe được trong đại viện có bất luận cái gì động tĩnh!

"Hô"

Trần Hi thật dài phun ra một ngụm trọc khí, sau đó liền ôm tiểu gia hỏa đi thẳng tới trước cổng chính.

Mặc dù biết rõ trong phòng không ai, nhưng hần nhưng vẫn là nhẹ nhàng cầm vòng cửa gỗ.

"Bang, bang, bang"

Mỗi vang một tiếng, Trần Hi tâm đều sẽ tùy theo nhảy lên một chút.

Nhưng mà hần gõ một trận, phía sau cửa nhưng như cũ không có bất luận cái gì động tĩnh.

Không có biện pháp, Trần Hi đành phải nhẹ nhàng sờ lên vòng cửa bên trên khóa sắt, dùng chân nguyên mở ra khóa sắt.

Tướng khóa sắt phóng tới một bên góc tường về sau, Trần Hi lúc này mới một tay ôm tiểu gia hỏa, một tay đẩy ra đại môn.

Có thể là bởi vì biết nơi này là mụ mụ quê quán, cho nên tiểu gia hỏa khuôn mặt nhỏ kéo căng rất căng, hai tay cũng ôm thật chặt ở Trần Hi cổ.

Cửa mở.

Dẫn đầu đập vào mi mắt liền là một đạo tường xây làm bình phong ở cổng.

Tường xây làm bình phong ở cổng rất phổ thông, nhưng ở giữa lại khắc lấy một cái to lớn Tàn chữ.

Tàn gia.

Đây là một tòa nhị tiến Tứ Hợp Viện.

Cổng lớn tại góc đông nam, vào cửa sau liền là tiền viện.

Tiền viện chính giữa có một đạo cửa, cũng được xưng là cửa thủy hoa.

Cửa thủy hoa là tiền viện cùng nội viện đường ranh giới, tiền viện dùng để tiếp đãi khách nhân, nội viện ngoại nhân không được tùy ý xuất nhập.

Cái gọi là đại môn không ra, nhị môn không bước, nơi này nhị môn liền là chỉ cửa thủy hoa.

Như là đã phá cửa mà vào, Trần Hi tự nhiên cũng sẽ không khách khí, cho nên ôm hài tử liền hướng nội viện đi đến.

Xuyên qua cửa thủy hoa, Trần Hi liền nhìn thấy trong nội viện một trái một phải trồng hai khóa cây hòe.

Chính vào kim thu tháng mười, hai khóa cây hòe cành lá rậm rạp, tại trong viện vì chủ nhà mở ra một chỗ hóng mát nơi đến tốt đẹp.

Năm giờ chiều qua mặt trời rất ấm, trong viện một mảnh kim quang rực rỡ, không khỏi làm tâm tình người ta thư sướng.

Trong viện rất sạch sẽ, trên đất lá rụng cũng không nhiều, nhìn qua không hề giống thời gian dài không ai ở lại đáng vẻ.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa xuyên qua sân nhỏ, trực tiếp đứng ở chính phòng ngoài cửa.

Nơi này không phải phòng ngủ, mà là toà này Tứ Hợp Viện chính đường, tương đương với hiện tại phòng khách.

Trần Hi nhẹ nhàng đẩy cửa vào, đầu tiên đập vào mi mắt liền là một trương đại tử đàn điều ly án, bàn trước thì trưng bày hai hàng cái ghế.

Cái ghế hết thấy tám cái, một bên bốn tờ.

Có trong hồ sơ bàn phía trên thì treo một bộ câu đối.

Nói là câu đối cũng không thích hợp, bởi vì phía trên viết rõ ràng liền là một bài thơ:

Thiên Môn gián đoạn sở Giang mở, bích Thủy Đông Lưu đến tận đây về.

Xuất từ Lý Bạch « nhìn trời cửa núi ».

Trần Hi trong phòng cẩn thận dò xét một vòng, Phùng Dân Thái cũng đi theo thoan tiến đến, như cái phiết lấy râu cá trê mộng ngựa sư gia giống như, đi theo Trần Hi sau lưng đồng ngó ngó tây nhìn một cái.

"Lão bản, ngài cái này tìm đến tốt cùng là ai vậy? Trong nhà này bài trí nhìn qua đều không tầm thường, trước kia đoán chừng là nhà giàu sang. . ."

Trần Hi không có phản ứng hấn, mà là tự mình trong phòng cẩn thận dò xét.

Đợi đến hấn đi đến tám kia đại tử đàn điều ly bàn trước thời điểm, Trần Hi chợt ngẩng ngẩn cả người.

Trên mặt bàn thỉnh linh đặt vào một sợi dây chuyền.

Là lúc trước hấn đưa cho Doanh Doanh kia một đầu!

Trần Hi tay phải ôm tiểu gia hỏa, tay trái thì nhẹ nhàng đem dây chuyền từ trên bàn cầm lên.

Hấn tỉnh tề vuốt ve dây chuyền mặt dây chuyền.

Lúc này, tiểu gia hỏa đột nhiên đưa tay bắt lấy dây chuyền bên kia, sau đó ngẩng lên cái đầu nhỏ hỏi: "Ba ba, đây là cái gì a?"

"Đây là mụ mụ dây chuyền, ta đưa cho nàng."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lại quệt mồm suy nghĩ một chút.

Theo sát lấy, nàng liền dùng sức đem dây chuyền từ Trần Hi trên tay kéo xuống, sau đó giống bảo tàng giống như giấu ở trong ngực của mình.

"Ma ma chính là ta! Ta muốn cái này!"

"Tốt, về sau nó sẽ là của ngươi. . . Đến, ba ba đeo lên cho ngươi."

Trần Hi nhẹ nhàng tướng tiểu gia hỏa phóng tới trên mặt đất, sau đó từ trên tay nàng tiếp nhận dây chuyền.

Tiểu gia hỏa ngẩng lên đầu vui vẻ ghé góm, tựa như tại nhà trẻ lão sư cho nàng mang tiểu hồng hoa lúc đồng dạng vui vẻ.

Trần Hi ngồi xổm trên mặt đất, chuẩn bị cho nàng đeo lên dây chuyền.

Mà lúc này, tiểu gia hỏa lại thấy được Trần Hi trên mặt dị dạng.

Cơ hồ không có bất cứ chút do dự nào, nàng liền duỗi ra tay nhỏ tại Trần Hi trên mặt xoa xoa, sau đó nọ nọ nói ra: "Ba ba đừng khóc, ta từ bỏ. . . Ta không muốn dây chuyền. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

094 giám sát

Chính đường bên trong.

Hai cha con tại đại từ đàn điều ly bàn trước nhìn nhau.

Trần Hi ngồi xuống chuẩn bị cho nàng đeo dây chuyền, tiểu gia hỏa lại默默 nhìn qua Trần Hi.

Bỗng nhiên, nàng mang theo một mặt bị hù dọa biểu lộ, có chút nọ nọ nói ra: "Ba ba đừng khóc, ta từ bỏ. . . Ta không muốn dây chuyền. . ."

Tiểu gia hỏa duỗi ra tay nhỏ, lung tung bang Trần Hi lau sạch nước mắt về sau, liền lập tức nhào vào Trần Hi trong ngực.

Nàng một bên ôm thật chặt Trần Hi, một bên thì thảo nói ra: "Ta không muốn mụ mụ dây chuyền, ba ba ngươi đừng khóc. . ."

Nói nói, tiểu gia hỏa mình cũng đột nhiên liền khóc lên.

"Ba ba, ta không muốn dây chuyền, ngươi đừng khóc, ta không muốn dây chuyền. . ."

Bộ dáng của nàng rất ủy khuất.

Mà Trần Hi thì là bị nàng cái này đột nhiên xuất hiện cảm xúc bạo tạc cho sợ ngây người.

Hắn vừa rồi bởi vì nhìn thấy sợi dây chuyền này, tự nhiên mà vậy liền nghĩ tới một chút chuyện cũ.

Nhìn vật nhớ người, cũng làm cho hắn kim lòng không được chảy ra nước mắt.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, mình vậy mà lại bởi vậy hù đến hải tử.

Sai lầm sai lầm.

Tựa như nhà trẻ tiểu bằng hữu tranh đồ vật đồng dạng.

Đoán chừng tiểu gia hỏa là nhìn thấy ba ba chảy nước mắt, liền cho rằng ba ba không muốn đem dây chuyền đưa cho nàng, nhưng ba ba lại bởi vì quá yêu nàng, cho nên mới không thể không đem dây chuyền đưa cho nàng.

Nàng cảm thấy là mình để ba ba làm khó, cho nên là mình không đúng, bởi vậy mới có thể lập tức liền khóc lên.

Không thể không nói, tiểu hài tử não động quả thật có chút lớn. . .

Trần Hi vội vàng đem tiểu gia hỏa kéo, sau đó thật nhanh an ủi: "Ba ba không khóc, ba ba không khóc, niệm niệm ngoan, người đừng khóc, mẹ mẹ đây chuyện chính là của người, tới tới tới, ba ba đeo lên cho người."

Nói xong, Trần Hi liền nhẹ nhàng đỡ dậy tiểu gia hỏa thân thể.

Đội đến nàng đứng vững về sau, lúc này mới thật nhanh đem dây chuyền treo ở nàng trên cổ.

"Thế nào, có đẹp hay không?"

Đại nhân dây chuyền mang tại một cái tiểu hài tử trên cổ, dây chuyền này chiều dài đều nhanh với tới nàng bụng nhỏ.

Tiểu gia hỏa không có nói chuyện, còn tại không ngừng khóc nức nở.

Thấy thế, Trần Hi vội vàng cấp nàng xoa xoa nước mắt, sau đó nắm lấy dây chuyền bên trên mặt dây chuyền đưa tới tiểu gia hỏa trước mặt, ôn nhu an ủi: "Niệm niệm người nhìn, có thích hay không cái này mặt dây chuyền? Nếu như người không thích lời nói, ba ba cho người thêm mua một cái người thích, thế nào?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa mới vừa hút cái mũi, một bên ủy khuất tiếp nhận mặt dây chuyền.

Nàng đem mặt dây chuyền cầm trên tay, sau đó biết trứ chủy nói ra: "Ta liền thích cái này dây chuyền! Ta không muốn mua mới!"

"Tốt tốt tốt, người thích liền tốt, về sau sợi dây chuyền này liền về người, có được hay không?"

"Được. . ."

Trải qua an ủi về sau, tiểu gia hỏa mới rốt cục nhẹ gật đầu.

Thấy thế, Trần Hi cũng rốt cục thở dài một hơi, vội vàng đem tiểu gia hỏa kéo đến bên người, sau đó một lần nữa ôm nàng đứng lên.

Thật đáng sợ, hơi không chú ý thế mà đem hài tử cho làm khóc. . .

Cái này tiểu hài tử khóc đến nhanh, đi cũng rất nhanh.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa, đùa nàng hai lần về sau, nàng liền lại nín khóc mỉm cười.

Nàng đem mặt dây chuyền cầm trên tay không ngừng vuốt vuốt, xem bộ dáng là thật rất thích sợi dây chuyền này.

Trần Hi gặp nàng không có vấn đề gì về sau, lúc này mới quay đầu nhìn về phía ngoài phòng Phùng Dân Thái.

Phùng Dân Thái là bức nào nhân tính?

Tiểu gia hỏa bên này vừa mới khóc lên, cái kia bên cạnh liền lén lút co lại đến bên ngoài viện, cho đủ Trần Hi thân tử hỗ động không gian.

Mà đội đến Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi ra chính đường về sau, Phùng Dân Thái còn làm bộ tại trong viện nghiên cứu dưới chân lá cây.

"Phùng lão bản, người đi về trước đi, kia một trăm vạn ta đánh trước đến người thê bên trên. Người yên tâm, nếu như ta chờ đến ta muốn gặp người, còn lại chín trăm vạn ta cũng sẽ lập tức đánh tới."

"Ai, được rồi, tạ ơn lão bản."

Nghe được Trần Hi về sau, Phùng Dân Thái lập tức liền giống điện giật đồng dạng nhảy một chút.

Suy nghĩ một chút về sau, hần lúc này mới liếm láp mặt, có chút cung thân thể cười nói: "Lão bản ngài tới vội vàng, có cần hay không ta an bài cho ngài gian phòng đâu?"

"Không cần, người đi giúp người, ta liền ở nơi này."

"A?"

Phùng Dân Thái sùng sốt một chút, hơi kinh ngạc mà hỏi: "Ngài liền ở chỗ này?"

Nói xong, hần còn chỉ chỉ chính đường phương hướng.

Nghe vậy, Trần Hi lập tức hỏi ngược lại: "Làm sao vậy, không được sao?"

"Có thể, có thể, đương nhiên có thể, chỉ cần ngài thích, ở chỗ nào cũng được. . ."

Phùng Dân Thái xoa xoa tay cười khan vài tiếng.

Trần Hi không muốn lại phản ứng hần, thế là liền trực tiếp đi vào chính đường, muốn đi xem một chút buồng trong.

Thấy thế, Phùng Dân Thái do dự một chút về sau, mới bắt đầu đi hướng phía tiền viện đi đến.

Trần Hi nói muốn ở tại nơi này, cũng không phải bởi vì hần da mặt dày, không mời mà tới tu hú chiếm tổ chim khách.

Hần kỳ thật chỉ là muốn sớm một chút nhìn thấy Doanh Doanh.

Cùng phái người cả ngày ngồi chờ ở bên ngoài, còn không bằng trực tiếp liền đem đến nơi này ở.

Toà này Tứ Hợp Viện vệ sinh hiển nhiên là trước đây không lâu mới có người quét dọn qua.

Khóa lại có thể là bởi vì chủ nhà có việc đi xa nhà.

Đã như vậy, chỉ cần hần ở tại nơi này, như vậy thì nhất định có thể đụng phải cái kia quét dọn vệ sinh người.

Vô luận kia người là ai, dù là liền là Tần Vĩnh Ngôn. . .

Trần Hi cũng muốn lý trực khí tránh hỏi một chút hần.

Doanh Doanh đến tột cùng đi đâu?

. . .

Mà ngay tại hai cha con bước vào Tần gia cùng một thời gian.

Cái kia tên là Dư Khanh váy vàng nữ tử cũng nhận được một đầu video.

Đây là một đoạn từ giám sát trong màn ảnh điều lấy thu hình lại, góc dưới bên trái còn biểu hiện ra thời gian.

Màn hình giám sát địa điểm, thì là tại đông minh đầu hẻm.

Video theo dõi bên trong có hai người.

Bởi vì hình tượng là từ trên hướng xuống quay chụp, cho nên nàng không nhìn thấy người tới ngay mặt.

Thấy thế, nàng chợt cười nhạo một tiếng, giống như là tại mĩa mai, nhẹ giọng cười nói: "Ồi, nhanh như vậy. . ."

Vừa cười, nàng một bên ấn mở video.

Video không dài, hai người kia đi ra video quay chụp phạm vi về sau, video cũng liền kết thúc, trước trước sau sau đại khái là hơn mười giây đáng vẽ.

Đông minh trong ngõ hẻm đều là lão trạch, cho nên chỉ có đầu hẻm mới có như thế một cái giám sát.

Nhưng mà, đương nàng xem hết video về sau, nàng trên mặt đáng tươi cười chợt biến mất.

Váy vàng nữ tử sắc mặt có chút âm trầm điểm phát lại.

Lại cẩn thận nhìn một lần về sau, nàng mới thật nhanh đóng lại video, sau đó thông qua một chiếc điện thoại.

"Lão Mạnh, đoạn video này còn có ai nhìn qua?"

"Chỉ có ta, ta vừa mới nhìn thấy liền phát cho ngài. . ."

"Lập tức xóa nó! Tuyệt đối không nên để người khác nhìn thấy!"

"A, tốt."

Cúp điện thoại, váy vàng nữ tử trên mặt lúc trắng lúc xanh, cuối cùng hết thấy hóa thành một tia tức giận thần sắc.

Nàng tựa hồ rất tức giận, nhưng do dự một chút về sau, nàng nhưng lại ấn mở đoạn video kia.

Đợi đến video phóng tới một nửa, nàng liền thật nhanh điểm tạm dừng, sau đó đem hình tượng phóng đại, nhìn kỹ.

Trong tấm hình.

Nam nhân kia đưa lưng về phía giám sát, mà trong ngực hần hải tử là bởi vì hưng phấn, ngẩng lên cái đầu nhỏ đem mặt đối hướng về phía giám sát vị trí.

Giám sát cũng bởi vậy vỗ xuống nàng ngay mặt.

Ba!

Váy vàng nữ tử càng xem càng khì, dưới cơn nóng giận, lại có chút thất thố đưa di động cho hung hăng ném xuống đất.

Điện thoại trên mặt đất té ròi ra vỡ vụn.

Nàng kinh ngạc nhìn qua trên đất điện thoại mảnh vỡ.

Đột nhiên.

Nàng dùng tay bưng kín mặt mình, cúi đầu tự lẩm bẩm: "Tỷ tỷ, ngươi điên rồi sao? Những năm kia ngươi đến rốt cuộc đã làm gì cái gì. . ."

Không có người trả lời vấn đề của nàng.

Qua thật lâu.

Đợi đến nàng lại đem đề tay hạ thời điểm, trên mặt lại chỉ còn lại có một mảnh lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

095 Quốc Khánh

Ngày một tháng mười.

Lễ quốc khánh.

9h sáng.

Cái này một ngày bầu trời, lam không thể bắt bẻ, đẹp khiến người ta say mê.

Trần Hi từ chính đường bên trong dời một cái bàn đến trong viện, sau đó lại đi Tây Sương phòng đem TV cho dời đến bên cửa sổ, chính đối nội viện.

Bởi vì không có mua thức ăn, cho nên điểm tâm là tùy tiện ở bên ngoài quầy ăn vặt mua.

Bát cháo thêm mận sầu, hai ba đĩa thức nhắm, rất tầm thường dừng lại bữa sáng.

Tiểu gia hỏa không ăn mận sầu, cho nên Trần Hi đành phải mua cho nàng hai cái bánh đậu bao.

Đợi đến Trần Hi đem TV mở ra sau khi, tiểu gia hỏa liền ngồi ở trên băng ghế nhỏ, một bên xem tivi, một bên cầm bánh đậu bao bận bịu hồ.

Có thể là cái này bánh đậu bao hương vị xác thực rất bình thường.

Mà lại nàng còn bị Trần Hi hiện tại trừ nghệ cho làm hư, cho nên không ăn mấy lần, liền nâng lên miệng tới.

Tại đem bánh đậu trong bọc bánh đậu liếm sạch về sau, tiểu gia hỏa liền quả quyết đem còn lại da mặt ném cho mèo to.

Mèo to dò xét cái đầu cắn một cái vào tiểu gia hỏa ném tới bánh đậu bao.

Bởi vì phía trên còn dính lấy một chút bánh đậu, cho nên nó cũng đem có dính bánh đậu bộ phận ăn trước rồi.

Nhưng cái này dù sao cũng là tiểu gia hỏa ăn thừa, cho nên mèo to mới liếm hai lần bánh đậu liền không có, đành phải nhai lên mặt trắng.

Nhưng cái thằng này nhai hai cái mặt trắng về sau, nhưng cũng cùng tiểu gia hỏa đồng dạng, lập tức liền đem mặt trắng cho nhỏ ra.

Thấy thế, Trần Hi đành phải lắc đầu thở dài một tiếng.

Hài từ khẩu vị đều bị hấn cấp đường xào trá. . .

Có thể là ăn bánh đậu ăn đến dính ở, tiểu gia hòa liêm môi một cái, hôm nay thế mà không đợi Trần Hi hầu hạ, nàng liền chủ động ôm bát uống lên cháo tới.

Cái này nhị tiến Tứ Hợp Viện diện tích rất lớn, diện tích tối thiểu cũng tại bốn trăm bình trở lên.

Quang nhà ở đều có 17 ở giữa, huống chi còn có tiền viện nội viện như thế hai cái sân nhỏ.

Bởi vì ăn Bồi Nguyên đan nguyên nhân, cho nên tiểu gia hòa thị lực rất tốt.

Dù là ngồi ở trong sân, nàng đều năng rõ ràng nhìn thấy Tây Sương phòng trong cửa sổ màn hình TV.

Bất quá có thể là bởi vì cách quá xa, TV âm lượng cũng không lớn, cho nên ăn no về sau, nàng liền xách ghế đầu ngồi xuống Tây Sương phòng bên ngoài trên bậc thang, ngẩng lên cái đầu nhỏ nhìn xem phía trên TV, còn kém muốn đem khuôn mặt nhỏ cho dán đi lên.

Duyệt bình thức còn không có chính thức bắt đầu, hiện tại là các quốc gia quý khách ra trận thời gian.

Tiểu gia hòa buổi sáng cùng Trần Hi ra ngoài mua bữa sáng thời điểm, liền nghe đến người khác đều đang nghị luận hôm nay duyệt bình thức.

Mặc dù nàng không hiểu cái gì là duyệt bình thức, nhưng cũng vẫn là bị khơi gợi lên hứng thú, cho nên một nhìn thấy trực tiếp truyền hình, nàng cũng có chút hết sức hưng phấn.

Trần Hi một bên thu thập, một bên nhìn xem nàng cười ngây ngô tiểu bộ dáng, không khỏi cũng cười theo.

Đem trên bàn rác rưởi thu thập một phen về sau, Trần Hi liền dời một trương ghế nằm ngồi vào bậc thang dưới, sau đó gọi lấy tiểu gia hòa tới.

Nghe vậy, tiểu gia hòa lập tức hấp tấp bỏ nhào Trần Hi trong ngực.

Nàng một bên cười khanh khách, một bên tại Trần Hi trong ngực cọ xát đến mấy lần, sau đó mới trở mình, nằm ở trong ngực hấn nhìn lên TV.

Quốc Khánh đại duyệt Bình cũng không phải hàng năm đều có, bên trên một lần vẫn là tại 200 9 năm thời điểm.

Đã cách nhiều năm, Quốc Khánh đại duyệt Bình rốt cục một lần nữa cử hành, cho nên Thượng kinh dân chúng đều kích động ghé góm.

Phố cũ trong ngõ hẻm, trên đường phố, bọn hấn tốp năm tốp ba vây tại một chỗ, một người trong đó cầm điện thoại chuẩn bị nhìn trực tiếp, đằng sau còn có mấy người vây tại một chỗ tán gẫu.

Có chút tính tình gấp, càng là đã bò tới trên nóc nhà, chuẩn bị nhìn xem chờ một lúc liền muốn từ bọn hấn trên đầu bay qua máy bay chiến đấu.

Bởi vì duyệt bình thức tầm quan trọng, cho nên sớm tại một ngày trước, Thiên An Môn chung quanh liền đã bắt đầu áp dụng giới nghiêm.

Trường An Phố phụ cận tất cả trường học, đơn vị đều muốn đình công tan học, Trường An Phố văn phòng toàn diện quan bế, khách sạn đối Trường An Phố kia một bên, đều nhất định phải đem màn cửa kéo lên, nghi thức trong lúc đó tuyệt đối không thể tự tiện mở ra.

Mặt khác, một chút ở tại Thiên An Môn cư dân phụ cận cũng phải bị thanh lui, từ chính phủ xảy ra tiền, để bọn hấn ở đến trong nhà khách đi, mà quân đội thì sẽ dần dần loại bỏ mỗi tòa nhà an toàn, bảo đảm duyệt bình thức trong lúc đó vạn vô nhất thất.

Duyệt bình thức hiện trường sẽ thả ra tham quan khoán, bất quá cũng không phải mỗi người đều có thể lấy được.

Người xem nhất định phải trải qua nghiêm khắc thẩm tra chính trị sàng chọn mới có thể thu hoạch được tham quan khoán, người bình thường căn bản không có biện pháp tiếp cận hiện trường, chớ nói chi là đi Thiên An Môn gần khoảng cách quan sát.

Điều này cũng làm cho một chút Thượng kinh dân chúng rất khó chịu.

Duyệt bình thức liền tại bọn hấn cửa nhà, mặc dù không nhìn thấy đá trứng bước binh sĩ, nhưng luôn có thể nhìn thấy trên trời máy bay đi. . .

Cho nên ôm tâm tính này, rất nhiều người đều ra cửa.

Lấy Thiên An Môn vì Viên Tâm, năm cây số phạm vi bên trong đều áp dụng giới nghiêm.

Cái này một ngày Thượng kinh thành là an tĩnh, đầu đường mười phần quanh quẽ, trống trải trên đường cái tùy ý người đi đường tùy tiện xuyên thẳng qua.

Mặc dù bị quân chế đường đi chỉ có một đầu, nhưng ở nhị hoàn bên trong lại cơ hồ nhìn thấy bất luận cái gì người đi đường hoặc cỗ xe.

Có thể nói là muôn người đều đổ xô ra đường.

Như vậy người đâu?

Đều tại cách Thiên An Môn mấy cây số bên ngoài Trường An Phố xuôi theo tuyến thượng.

Dù là chỉ có thể cách một con đường xa xa nhìn một chút đường kia qua duyệt binh cổ xe, bọn hắn liền đã cảm thấy rất thỏa mãn.

Dù sao, TV tiếp sóng cùng mình tận mắt nhìn thấy, thủy chung là hoàn toàn khác biệt hai loại thể nghiệm.

9 giờ sáng 59 phút.

Toàn thể đứng dậy.

Minh pháo mừng.

Tấu quốc ca.

Thăng quốc kỳ.

70 cửa pháo mừng oanh minh rung động.

Rung động toàn thành.

Tiểu gia hỏa bị kinh đến, lập tức ngẩng đầu nhìn trên trời.

Từ Hợp Viện tựa như một cái giếng.

Nàng ngồi ở trong giếng, ngửa đầu nhìn thấy chỉ là một khối vuông vức trời xanh mây trắng.

Sau đó, tại Trung Quốc mỗi một hẻm lách, 960 vạn cây số vuông thổ địa bên trên, đồng loạt vang lên nghĩa dũng quân khúc quân hành khúc nhạc dạo âm thanh.

"Ba ba! Ca hát! Chúng ta muốn đứng lên!"

Đoán chừng là nhà trẻ lão sư dạy qua, cho nên quốc ca một vang, tiểu gia hỏa liền như một làn khói từ Trần Hi trong ngực nhảy ra ngoài.

Nàng một bên nhảy một bên ra sức muốn đem Trần Hi kéo lên.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, mười phần phối hợp từ trên ghế xích đu đứng lên.

Hai cha con đối mặt TV, sóng vai đứng chung một chỗ.

Tiểu gia hỏa một bên xem tivi, một bên học trên TV động tác, ra sức đem tay nhỏ giơ lên trước trán.

Tay của nàng xiêu xiêu vẹo vẹo cũng không đánh thẳng, nhưng khuôn mặt nhỏ nhắn lại kéo căng rất căng, một mặt nghiêm túc tiểu bộ dáng.

"Đứng dậy, không muốn làm nô lệ đám người. . ."

Nàng ngọt ngào hát một câu, hát xong sau mới phát hiện bên cạnh Trần Hi không có bất kỳ phản ứng nào.

Thế là nàng lập tức vỗ vỗ Trần Hi đùi, biết trứ chủ, một mặt không cao hứng nói ra: "Ba ba! Người cũng muốn hát! Lão sư nói, kéo cờ thời điểm muốn hát quốc ca!"

Trần Hi xem xét nàng vẻ mặt này, liền biết nàng muốn bảo nổi, vội vàng nghiêm đứng vững, đem tay phải cao cao giơ lên cái trán, sau đó thật nhanh nói ra: "Ba ba sai, tôi tới tới, chúng ta cùng một chỗ hát. . ."

Kính hắn như thế một trì hoãn, quốc ca đều đã hát hơn phân nửa, thế là Trần Hi đành phải lập tức hát nói: "Đứng dậy,,. . ."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức liền mừng rỡ nhảy dựng lên, vỗ tay hát nói: "Chúng ta trên dưới một lòng, bóc lột địch nhân hòa lực, tiến lên, tiến lên, tiến!"

Hát xong về sau, nàng liền bỏ nhào Trần Hi trên đùi, ôm Trần Hi chân khênh khách phá lên cười.

Trần Hi ôm nàng ngồi trở lại cái ghế, nghe trên TV giải thích âm thanh.

Trong lúc nhất thời, hắn trên mặt lại có mấy phần có chút cảm khái bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

09 6 Doanh Doanh

Cuộc diễu hành khúc quân hành vang lên thời điểm, vạn chúng mong đợi đại duyệt Binh cũng rốt cục chính thức bắt đầu.

Đương từng đội từng đội binh sĩ đã lấy chinh tề đi nghiêm chậm rãi ra hiện tại ống kính trước thời điểm, tiểu gia hỏa mới rốt cục thấy được mình thích nhìn đồ vật.

Thế là, nàng lần nữa từ Trần Hi trong ngực nhảy ra ngoài.

Lanh lợi chạy đến tây sương trên bậc thang, tự mô tự dạng ngẩng đầu uốn ngực, vung tay đá chân, cố gắng bắt chước quân nhân đá trúng bước đẹp trai bộ dáng.

Tiểu gia hỏa khuôn mặt nhỏ căng thẳng, muốn giả trang ra một bộ vẻ mặt nghiêm túc.

Nhưng nàng kia hồn nhiên tiểu bộ dáng, nhưng vẫn là chọc cho Trần Hi cười ha ha.

Lớn như vậy trong viện chỉ có hai cha con, nhưng lại không chút nào lộ ra trống trải, bởi vì đã tràn đầy tiếng hoan hô của bọn họ cười nói.

Tiểu gia hỏa bên này chơi cao hứng, nhưng lúc này, Trần Hi điện thoại lại vang lên.

Hắn lấy điện thoại di động ra xem xét, mới phát hiện không phải có điện thoại gọi tới, mà là Trương thẩm phát tới video xin.

Thấy thế, Trần Hi lập tức tiếp thông video, sau đó hướng phía tiểu gia hỏa vẫy vẫy tay.

"Này nha, người cái này thói tiểu tử cũng thật là, tét lớn cũng không biết cho ta lão thái bà này dây cốt tin nhắn nha? Còn không phải để cho ta tới chủ động ân cần thăm hỏi người?"

Video vừa mới kết nối, Trần Hi đang chuẩn bị ân cần thăm hỏi Trương thẩm vài câu, nhưng nghênh đón hắn lại là Trương thẩm đồ ập xuống ép buộc.

Thấy thế, Trần Hi lập tức nhấc tay đầu hàng, vội vàng đem camera nhắm ngay tiểu gia hỏa, mười phần cơ trí dùng nàng để làm bia đỡ đạn.

"Nãi nãi! Nãi nãi! Ta rất nhớ người a!"

Tiểu gia hỏa xem xét video đầu kia là Trương thẩm, liền lập tức hướng phía camera điên cuồng vung lên tay nhỏ.

Nhìn nàng kia kích động nhảy cẫng tiểu bộ dáng, Trương thẩm quả nhiên trúng kế.

Bởi vậy, nàng cũng không lo được lại oán trách Trần Hi, mà là cười ha ha nói ra: "Ồi, ta cháu gái ngoan, nãi nãi cũng nhớ người nha, chuẩn bị lúc nào lại để cho ba ba mang người đến thành đô chơi nha?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức quay đầu nhìn Trần Hi hỏi: "Ba ba, chúng ta lúc nào đi xem nãi nãi a? Ta nghĩ nãi nãi."

Mà Trần Hi đang nghe các nàng đối thoại về sau, lại là nhin không được bật cười.

Lúc này mới từ thành đô trở về bao lâu?

Trương thẩm lần trước đều còn tại trách cứ hắn lãng phí tiền, không nghĩ tới lúc này liền chủ động để bọn hắn đi qua.

Xem ra, Trương thẩm cũng là không thể rời bỏ tiểu gia hỏa.

Nghĩ đến cái này, Trần Hi liền đem tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, đối nàng nói ra: "Đến, niệm niệm, để cho ta cùng nãi nãi nói mấy câu. . ."

Tiểu gia hỏa rất ngoan ngoãn nhẹ gật đầu, Trần Hi liền đem camera nhắm ngay chính mình.

Cùng Trương thẩm lên tiếng chào về sau, hắn lại mang theo một mặt thần bí nói ra: "Trương thẩm, ngài nhìn xem, nơi này là nơi nào?"

Vừa nói, Trần Hi còn một bên chậm rãi chuyển động camera.

Dùng camera chậm rãi liếc nhìn đại viện một vòng về sau, hần lúc này mới đem camera một lần nữa nhắm ngay chính mình.

"Ai, đây là. . . Bồn hợp đại viện? Ngươi tìm tới Doanh Doanh rồi? !"

Cái này địa phương Trương thẩm chờ đợi ròng rã mười năm, tự nhiên là lại quen thuộc cực kỳ.

Thế là, nàng lập tức liền có chút kích động mà hỏi: "Doanh Doanh đâu? Nhanh đi cho ta nhìn xem nha đầu kia. . ."

Trần Hi có chút bất đắc dĩ lắc đầu, thở dài: "Chúng ta còn không có nhìn thấy nàng, có thể là thời gian không trùng hợp, chúng ta tới thời điểm trong nhà nàng không ai, cho nên ta liền dứt khoát mang theo niệm niệm ở tiền đến, dự định ngay tại nơi này đợi nàng."

"Không có gặp?"

Nghe xong, Trương thẩm không khỏi có chút đổi sắc mặt.

Trên thực tế, nàng là thật rất hi vọng Trần Hi có thể tìm tới Doanh Doanh.

Dù sao nàng cùng Trần Hi đã chung đụng một đoạn thời gian, cũng mười phần tán thành Trần Hi.

Nàng trước kia chỉ cho nên không nói cho Trần Hi Doanh Doanh gia ở nơi nào, một mặt là bởi vì cùng Trần Hi còn không có như vậy quen thuộc, không quá xác định hần đến tốt cùng là như thế nào một cái người.

Khác một phương diện, thì là bởi vì nàng đã đáp ứng Doanh Doanh, không thể nói cho Trần Hi.

Nàng xác thực không có lộ ra bất cứ tin tức gì, nhưng Trần Hi nhưng vẫn là tìm được, cho nên tự nhiên là không thể trách nàng.

Bởi vậy, Trương thẩm phản ứng đầu tiên chính là vì bọn hần cảm thấy cao hứng.

Nhưng không nghĩ tới chính là, Trần Hi thế mà còn là không có nhìn thấy Doanh Doanh.

Kia hài tử đến tốt cùng đi đâu?

Chẳng lẽ còn tại cùng Tàn tiên sinh bực bội?

Trương thẩm nghĩ đi nghĩ lại cũng có chút xuất thần.

Trần Hi đợi một hồi, gặp Trương thẩm một mực không có nói chuyện.

Do dự một chút về sau, hần liền thận trọng hỏi: "Trương thẩm, ngài nhận biết Tàn Vĩnh Ngôn a?"

"Ừm?"

Trương thẩm sững sốt một chút, tựa hồ không có nghe tinh tường.

Thấy thế, Trần Hi chỉ có thể hơi thêm đại thanh âm, hỏi lần nữa: "Ta nói là. . . Ngài hần là nhận biết Tàn Vĩnh Ngôn a?"

"Đương nhiên nhận biết, Tàn tiên sinh liền là Doanh Doanh phụ thân. . ."

Nghe vậy, Trần Hi lập tức cũng có chút kích động, đang muốn nói chút cái gì thời điểm, Trương thẩm lại nhin không được thật dài thở dài một hơi, ánh mắt phức tạp hỏi: "Doanh Doanh chưa hề không cùng ngươi nói qua trong nhà nàng sự tình a?"

"Không có, mỗi lần ta hỏi thời điểm, nàng đều có chút không cao hứng, cho nên cũng không dám hỏi nhiều."

"Ai, quả nhiên là dạng này. . ."

Nghe vậy, Trương thẩm lập tức thở dài một hơi, sau đó mới ung dung cảm khái nói: "Đã ngươi đều tìm đến trong nhà nàng, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết đi. . ."

"Tốt!"

Nghe được Trương thẩm kiểu nói này, Trần Hi lập tức liền kích động ngồi thẳng thân thể.

Trương thẩm rốt cục nguyện ý nói với hần lên Doanh Doanh việc nhà!

Cái này làm sao có thể để hần không kích động?

Trương thẩm xem xét hần phản ứng này, cũng là vui mừng cười cười.

Trầm ngâm một lát sau, nàng liền chậm rãi mở miệng.

"Ta nhớ được thứ nhất lần nhìn thấy Doanh Doanh nha đầu kia thời điểm, nàng mới chỉ có tám tuổi."

"Nàng kỳ thật thật đáng thương, mẫu thân qua đời sớm, cho nên Tần tiên sinh liền mời ta đến chiếu cố nàng."

"Mà ta cái này bảo mẫu đầu, cũng là một đương liền thành rỗng rã mười năm. . . Còn không tính đáng sau cái này tiểu đồ vật."

Nói đến nơi này, Trương thẩm cười chỉ chỉ Trần Hi trong ngực tiểu gia hỏa, sau đó mới tiếp tục nói ra: "Doanh Doanh cùng khác hài tử không đồng dạng, từ nhỏ liền rất hiểu chuyện độc lập, không khóc không nháo cũng không dính người, ta mỗi ngày trên cơ bản cũng liền chỉ cần nấu cơm cho nàng, đều không cần quá quan tâm cuộc sống của nàng."

"Tần tiên sinh cũng là rất hiền hoà một cái người, cho nên bảo mẫu này công việc làm còn tính là nhẹ nhõm vui sướng."

"Đáng tiếc tiếc vui chóng tàn, Doanh Doanh mười ba tuổi năm đó, Tần tiên sinh bị điều ra ngoại quốc công việc, cho nên liền không thể mỗi ngày bồi tiếp nàng."

"Người nghĩ nha, một cái mười ba tuổi tiểu cô nương, từ nhỏ đã không có mẹ, ba ba lại mỗi ngày không ở bên người, đáng thương biết bao?"

"Khi đó ta thường xuyên sẽ hỏi nàng, vì cái gì không cùng Tần tiên sinh cùng đi nước ngoài sinh hoạt."

"Nói đến, nha đầu kia cũng là quái, tình nguyện cùng ba ba tách ra cũng không muốn xuất ngoại, luôn nói nơi này tốt, nàng không muốn đi."

"Trong nhà này vốn là chỉ có ba chúng ta người, Tần tiên sinh lại không thiếu tiền, trống không hơn mười gian phòng ốc cũng không thuê, cho nên hần cái này một điều đi, trong nhà liền vắng lạnh rất nhiều."

"Phía sau kia mấy năm. . . Liền người hiện tại đội cái này đại viện, phần lớn thời gian đều chỉ có ta cùng với nàng hai người ở, Tần tiên sinh chỉ có ngày lễ ngày tết thời điểm mới có thể trở về, mà lại lần nào đến đều vội vàng, đi cũng vội vàng."

"Cái này nhoáng một cái nha, mười năm đi qua."

"Ta nhìn Doanh Doanh lên tiểu học, bên trên sơ trung, lên cấp ba, Liên gia trưởng sẽ đều là ta đi cấp nàng mở. . ."

"Chờ đến nàng tốt nghiệp trung học thời điểm, Tần tiên sinh cũng rút cục triệu hồi trong nước, lúc này ta nhiệm vụ cũng hoàn thành, cho nên liền định về thành đô."

"Người là không biết, ta đi ngày ấy, nha đầu kia không phải đưa ta đến sân bay, khóc kia là một cái ào ào, ta đi cùng với nàng sinh hoạt nhiều năm như vậy, đều không gặp nàng dạng này khóc lớn qua, ai. . ."

Nói đến nơi này, Trương thẩm vành mắt cũng đỏ lên.

Nhịn không được liền rơi xuống nước mắt tới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

097 Sơ Tuyệt

Hoặc là nghĩ đến lúc trước cùng Doanh Doanh cùng một chỗ sớm chiều chung đụng thời gian, Trương thẩm nhịn không được rơi xuống nước mắt tới.

Từ Doanh Doanh tám tuổi đến mười tám tuổi.

Trương thẩm chiếu cố nàng rỗng rã mười năm.

Nhân sinh lại có mấy cái mười năm?

Đại học bốn năm, tốt nghiệp hai năm, lại đến Trần Hi mất tích nàng mang thai.

Thời gian nhoáng một cái, lại qua một cái mười năm.

Người còn sống còn lại mấy cái mười năm?

Trần Hi đã sớm phát hiện Trương thẩm cảm xúc có chút không đúng, cho nên tại Trương thẩm rơi lệ trước đó, hắn liền đem tiểu gia hòa hồng đi xem TV.

Tiểu gia hòa không nhìn được nhất người khác khóc, nếu như bị nàng nhìn thấy nãi nãi chảy nước mắt, đoán chừng lập tức cũng muốn đi theo khóc.

Trần Hi cầm điện thoại một mực không có nói chuyện.

Qua một hồi lâu.

Đợi đến Trương thẩm cảm xúc dần dần bình phục lại về sau, Trần Hi lúc này mới hỏi: "Trương thẩm, Doanh Doanh trong nhà không có thân thích sao?"

"Có, trong nhà nàng thân thích còn giống như thật nhiều, bất quá đều không có ở Thượng kinh. . . Ta ngày lễ ngày tết cũng muốn về nhà, cho nên cũng không chút gập qua nhà bọn hắn thân thích."

"Kia nàng còn có cái gì huynh đệ tỷ muội sao?"

"Hắn là có mấy cái đi, ta gặp qua Doanh Doanh một người muội muội, là nàng Nhị thúc nữ nhi, chỉ ghé qua một lần. Bất quá cô nương kia cùng Doanh Doanh không thân, vừa đến đã đối Doanh Doanh liếc mắt lạnh lùng nhìn, liền với ai thiếu nàng tiền giống như. . . Ta không thích cô nương kia."

"Muội muội? Nàng gọi cái gì danh tự đâu?"

"Ta cùng cô nương kia không quen, mà lại cái này đều đi qua hơn mười năm, ta sao có thể nhớ được?"

"Tốt a. . ."

Trần Hi có chút gật đầu bất đắc dĩ.

Còn muốn hỏi nhiều nữa một chút có quan hệ tại Doanh Doanh sự tình, nhưng lúc này, Trương thẩm cháu gái lại đột nhiên khóc lên.

Không có biện pháp, Trần Hi đành phải lưu luyến không rời cùng Trương thẩm nói gặp lại.

. . .

Thượng kinh là Bắc Phương.

Cho nên qua hết Quốc Khánh, thời tiết liền sẽ dần dần chuyển mát, sớm tối độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày cũng càng ngày càng lớn.

Cha con hai đương nhiên chiếm đoạt toà này thị giá trị hơn trăm triệu hào trạch .

Mỗi ngày buổi chiều ăn xong cơm tối, Trần Hi đều sẽ mang theo tiểu gia hòa tại thập sát biển phụ cận đi dạo.

Chậm rãi, cũng có không ít hàng xóm quen biết bọn hắn.

Toà này nhị tiến Tứ Hợp Viện đã thật lâu không có người ở.

Cho nên vừa bắt đầu, một chút còn nhớ rõ Trương thẩm cùng Doanh Doanh hàng xóm láng giềng, tổng hội dùng mang theo ánh mắt nghi ngờ xem kỹ lấy Trần Hi hai cha con, chỉ cần bọn hắn có bất luận cái gì dị thường cử động, bọn hắn liền sẽ không chút do dự báo động.

Để người bên ngoài kiến thức một chút, Thượng kinh ngoại trừ có cy khu, còn có bọn hắn xe khu!

Bất quá, tiểu gia hòa nhưng căn bản liền không để ý người khác ánh mắt khác thường.

Mỗi khi có người hỏi, hoặc nhiều hoặc ít muốn thăm dò bọn họ có phải hay không chiếm lấy phòng người khác lão lại lúc, nàng đều sẽ tự hào ưỡn ngực, lớn tiếng nói ra: "Đây là ta ma ma gia! Cho nên chính là ta gia!"

Mà lúc này, người khác liền sẽ hỏi: Mụ mụ người đâu?

Vấn đề này rất phức tạp.

Cho nên mỗi khi nàng nghe được vấn đề này thời điểm, tổng hội như bị sương đánh qua quả cà đồng dạng, hữu khí vô lực ầy ầy nói: "Ta ma ma xuất ngoại, còn chưa có trở về. . ."

Đây là Trần Hi nói cho nàng biết.

Ba ba sẽ không lừa nàng, cho nên chỉ cần bọn hấn đợi tại nơi này, mụ mụ liền nhất định sẽ trở về!

Nàng thật rất muốn nhìn thấy mụ mụ. . .

Liền như là Trần Hi cũng muốn gặp đến Doanh Doanh đồng dạng.

Thế nhưng là, theo thời gian một ngày một ngày chuyển dời.

Trần Hi tâm, nhưng cũng một ngày một ngày chìm xuống dưới.

Phùng Dân Thái mỗi ngày đều sẽ làm bộ đến nhà báỉ phòng.

Nói là báỉ phòng, trên thực tế còn không phải không yên lòng Trần Hi đã tìm tới mình muốn người, cho nên liền sẽ quyết nợ không trả tiền.

Một đầu manh mối một trăm vạn, nhưng nếu như Trần Hi là tại phòng này bên trong chờ đến mình muốn gặp người, kia một trăm vạn nhưng phải biến thành một ngàn vạn mới được!

Dù sao, phòng này manh mối hay là hấn tìm tới.

Nhưng theo hấn mỗi ngày đúng giờ đến nhà báỉ phòng quan sát, Phùng Dân Thái cũng dần dần ý thức được, khả năng cái này một ngàn vạn thật đúng là không phải dễ kiếm như vậy.

Roi vào đường cùng, hạng mục một lần nữa khởi động.

Cái này một lần, bọn hấn giữ cửa ải chú điểm đặt ở Tản Vĩnh Ngôn trên thân.

Đây cũng là hiện tại duy nhất một đầu có thể lại lần nữa triển khai đầu mối.

...

Từ Mạch phương bụi, khói sợi thu lạnh, mưa bụi qua mây.

Ao ước giao âm đào lá, phía trước cửa sổ khúc hạm, nhận tổ chim én, liễu đáy cửa son.

Quay đầu thâm niên, sương mù hoàn phong tay áo, lượn lờ phình phình kiêu bên trên xuân.

Phụ họa chỗ, vền vện phương hoa lưu luyến, ngọc bội ân cần. ?

Ai ngờ này tế tiêu hồn.

Khấp mơ hồ người trước cười nói ấm

Nhớ trong lòng bàn tay tinh tế, thật thành một giấc chiêm bao, hoa lúc oán ức, ứng vì song văn.

Chờ rượu tâm tình, dạy lông mày câu thơ, không hỏi hận phong lưu từng làm người.

Bằng ai đi, đợi gửi tướng việc đáng tiếc, hai nơi chia đều.

...

Ngày mười tháng mười, cửa đầu cầu vùng núi bên trong roi ra trận tuyết roi đầu tiên.

Nhưng lại không thể tính là Thượng kinh Sơ Tuyết.

Cái gọi là Sơ Tuyết, kia là có quy định nghiêm khắc.

Chỉ có lên làm kinh toàn thành phố 20 người công đứng ở giữa, nhiều hơn 10 cái trạm điểm quan trắc đến có tuyết roi hiện tượng; hoặc là thành khu 5 đứng (mặt trời mới mọc, biên diễn, phong đài, Thạch Cảnh Sơn, đài quan sát) binh quân quan trắc đến có tuyết roi hiện tượng; lại hoặc là thành khu 5 đứng ở giữa 3 cái hoặc trở lên trạm điểm quan trắc đến có tuyết roi hiện tượng, lại chỉ ít 1 cái đứng tuyết roi lượng 0.1 li lúc, mới có thể đem trận này tuyết định vì Sơ Tuyết.

Mùa đông càng ngày càng gần, trong viện cây hòe rớt cục roi sạch lá cây.

Bọn chúng giờ cao lên kia đáng vẻ thướt tha mềm mại cây khô sao, giống như là đang nghênh tiếp kia sắp đến trời đông giá rét.

Tiểu gia hỏa đi ra ngoài số lần càng ngày càng ít.

Nàng hiện tại chỉ thích một sự kiện, cái kia chính là trốn ở bị điện giật ẩm sấy khô ẩm áp trong sương phòng, bọc lấy chăn bông, cùng mèo to cùng một chỗ xem tivi.

Thượng kinh là khô lạnh, Trung Hải là ướt lạnh.

Trung Hải mùa đông nhiệt độ không khí mặc dù cao một chút, nhưng lại gió lớn, khí ẩm trọng.

Trọng yếu nhất một điểm là, không có hơi ẩm.

Khang cư cư xá trong nhà ngay cả điều hoà không khí đều không có, chứ nói chi là là hơi ẩm, cho nên tiểu gia hỏa luôn luôn sợ nhất mùa đông.

Không nghĩ tới đi vào Thượng kinh về sau, trong tứ hợp viện máy sưởi điện, lại làm cho nàng yêu mùa đông này.

Trần Hi đứng tại trong viện ngăn người thời gian càng ngày càng dài.

Tính tình của hắn cũng biến thành càng ngày càng không tốt.

Đương nhiên, đối với tiểu gia hỏa, Trần Hi vẫn là trước sau như một sủng ái.

Nhưng đối với tiểu gia hỏa bên ngoài bất luận kẻ nào, Trần Hi đều chỉ còn lại ha ha.

Bao quát mèo to.

Tuy nói Trần Hi cũng không chút hù dọa nó, nhưng mèo to hiện tại nhìn thấy Trần Hi đều sẽ chủ động đi vòng.

Trừ phi có tiểu gia hỏa ôm nó, nếu không nó căn bản không dám tới gần Trần Hi phương viên năm mét trong vòng.

Ngay cả mèo to đều hứng chịu tới đãi ngộ như vậy, huống chi là kia con buồn gian trá vô cùng Phùng Dân Thái đâu?

Bất quá Phùng Dân Thái cuối cùng cũng là mượn gió bẻ măng một tay hảo thủ, từ lần trước bị Trần Hi sinh sinh đá ra sân nhỏ về sau, hắn mỗi lần lại đến thời điểm, cũng sẽ không lại vượt qua cửa thủy hoa.

Bởi vì hắn loáng thoáng có một loại cảm giác.

Nếu như mình lại đi trêu chọc Trần Hi, có thể sẽ có sinh mệnh nguy hiểm?

Mà Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy hiện tại cũng không dám cho Trần Hi gọi điện thoại.

Mặc dù Bồi Nguyên đan lực ảnh hưởng, đã tại bọn hắn cộng đồng cố gắng hạ xuống đến điểm thấp nhất.

Nhưng có chút lửa đốt lên đến dễ dàng.

Muốn diệt hết lại khó khăn.

Cho nên tại trải qua đủ kiểu xoắn xuyết cân nhắc về sau, Ninh Trọng Quốc đành phải lấy dũng khí, thận trọng cho Trần Hi gọi điện thoại.

Nhưng mà.

Trần Hi đáp lại hắn cũng chỉ có một chữ:

Lăn.

Cúp điện thoại, Ninh Trọng Quốc bắt đầu dĩ nhiên Từ Uy một chút.

Từ Uy có chút không rõ cho nên.

Đây chính là bộ cấp trở lên đại lão a, Trần tiên sinh chẳng lẽ sẽ cự tuyệt?

Ninh Trọng Quốc lắc đầu, không có nói chuyện.

Từ Uy gấp kia là vô đầu bút tai, hận không thể người mới vừa gọi điện thoại là chính mình.

Ninh Trọng Quốc yên lặng vỗ vỗ bờ vai của hắn, ra hiệu hắn an tâm chờ đợi về sau, liền đi tới phía trước cửa sổ.

Nặng nề phun ra một ngụm trọc khí về sau, hắn mới nhin không được thở dài: "Mưa gió sắp đến. . . Phong mẫn lâu a. . ."

. . .

Thời tiết càng ngày càng lạnh.

Tháng mười một 21 ngày.

Tiểu gia hỏa nhận được trừ ba ba bên ngoài lớn nhất lễ vật.

Sơ Tuyết.

Một đêm tỉnh lại, Thượng kinh thành liền thay đổi hoàn toàn cái dạng.

Năm nay trận tuyết rơi đầu tiên so dĩ vãng tới sớm hơn một chút.

Đương tiểu gia hỏa từ ẩm áp trong chăn chui ra ngoài về sau, nàng liền phát hiện trong viện đã hoàn toàn thay đổi cái dạng.

Tựa như là bị người dùng bạch sơn quét với một lần, toàn bộ sân nhỏ đều bị nhuộm thành màu trắng.

Bao phủ trong làn áo bạc, hết sức xinh đẹp.

Nàng mặc vào tiểu áo bông, không đợi Trần Hi cái nàng rửa mặt.

Nàng liền đã vọt ra khỏi phòng, chạy đến sân nhỏ điên cuồng la to.

"Ba ba! Tuyết rơi á! Tuyết rơi á!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

098 Tàn Dư Khanh

Một chút tuyết, Thượng kinh liền thành Bắc Bình; chúng ta về phía sau biển nhìn tuyết, liền trở lại Minh Thanh.

Đây là thi nhân doãn sông Lê có một năm tuyết hậu đi hậu hải, trở về về sau ngay tại blog khúc dạo đầu bên trên viết đến một câu.

Không có gì lạ văn tự, lại đủ để cho rất nhiều người động dung. ?

Năm đó Thượng kinh tuyết rơi rất dày, phóng tầm mắt nhìn tới, đường cái nóc phòng thường thường đọng đưa, cũng che giấu rất nhiều hiện đại khí tức.

Nhất là tại Hậu Hải, nơi đó rõ ràng có hiện đại khí tức đồ vật vốn là rất ít, còn có rất nhiều cổ lão tạo hình phòng ở.

Tuyết lớn bay xuống, đem hiện đại xã hội huyền ảo tất cả đều che khuất, đứng tại trong đồng tuyết, trong hoảng hốt đủ để cho thân người lâm Minh Thanh thời đại.

Thụy Tuyết đầy Kinh đô, cung điện tận thành ngân khuyết.

Năm nay Sơ Tuyết hạ đến phá lệ lâu, lưu loát, từ tối hôm qua bắt đầu, kia bông tuyết bay tán loạn liền không có ngừng qua.

Đoán chừng năm nay cũng là tuyết lớn đầy trời một năm.

Trung Hải rất ít tuyết rơi, đáng thương Nam Phương hải tử, sống cái này bao lớn ngay cả tuyết đều chưa từng gặp qua.

Trận này tuyết lớn triệt để đốt lên tiểu gia hỏa hài đồng thiên tính.

Nếu không phải hiện tại tuyết còn không phải quá dày, sợ là nàng đã nằm rạp trên mặt đất lăn lộn đầy đất.

Tiểu gia hỏa chỉ như vậy kích động, đó là bởi vì nàng chưa bao giờ thấy qua tuyết.

John Hopkins đại học (the John S h pki N S u N IVer S ITy) nhân viên nghiên cứu tại « khoa học » tạp chí phát biểu mới nhất nghiên cứu báo cáo vạch,

đương hải tữ đứng trước mới lạ, ngoài ý liệu sự vật lúc, lại so với đứng trước chuyện bình thường vật lúc học được càng nhiều, cũng sẽ để bọn hắn trở nên càng thông minh.

Nếu như là bình thường gia trưởng, khả năng lúc này đã nắm lấy nàng trở về rửa mặt ăn cơm, nên làm gì làm cái đó.

Thế nhưng là Trần Hi không có.

Hắn đem khăn mặt thả lại bồn rửa mặt, sau đó liền tới đến tây sương bên ngoài trên bậc thang, lẳng lặng nhìn tiểu gia hỏa ngồi xổm trên mặt đất cố gắng xoa xoa tuyết cầu.

Nấc thang dưới nhất tầng, tuyết đọng đã ngưng ra băng.

Tiểu gia hỏa đem tuyết đọng một tầng một tầng la, sau đó đặt ở trên tay xoa thành một đoàn.

Tuyết còn không phải quá dày, cho nên nàng xoa rất chậm.

Mà lại nàng cũng không có mang thủ sáo, chờ đến nàng rút cục xoa ra một quả trứng gà lớn nhỏ tuyết cầu về sau, phấn nộn ngón tay từ lâu bị đông cứng màu đỏ bưng.

"Ba ba! Tuyết cầu! Tuyết cầu!"

Tiểu gia hỏa hiển vật quý giống như bùng lấy tuyết cầu chạy đến Trần Hi bên người, tựa hồ căn bản là không có chú ý tới kia tuyết cầu băng trong lòng bàn tay nàng đau.

Trần Hi ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng sờ lên nàng kia bởi vì hưng phấn mà đỏ bưng khuôn mặt nhỏ, ôn nhu nói ra: "Ngoan, ném đi, ném ra chúng ta liền rửa mặt ăn điểm tâm, sau đó ba ba cùng ngươi đóng tuyết người, có được hay không?"

"Tốt!"

Tiểu gia hỏa nặng nề gật đầu, sau đó chuyển qua thân thể, nắm tay đều giờ lên cái ót, sau đó mới trùng điệp ném ra ngoài.

Gặp tuyết cầu đập xuống đất tán làm một chỗ, tiểu gia hỏa lập tức liền mừng rỡ đập thẳng tay.

Trần Hi nhẹ nhàng cầm tay của nàng, quan tâm hỏi: "Có lạnh hay không?"

"Không lạnh!"

Rõ ràng đều lạnh đến xương cốt đau, tiểu gia hỏa còn lớn hơn cười lắc đầu.

Trần Hi cũng không có điểm phá, thả ra một đạo chân nguyên bao lấy bàn tay nhỏ của nàng về sau, liền đem nàng bế lên: "Đi, ba ba mang ngươi rửa mặt, ăn cơm, đóng tuyết người lạc!"

"Đóng tuyết người! Đóng tuyết người!"

Có người tuyết dụ hoặc, tiểu gia hỏa lập tức liền ngoan ngoãn đi theo Trần Hi đi rửa mặt.

Ăn xong điểm tâm, không đợi đến Trần Hi thu thập bàn ăn, nàng liền không kịp chờ đợi lôi kéo Trần Hi đi tới trong viện.

Trên đất tuyết đọng cũng không phải là quá nhiều, cho nên Trần Hi tại tiểu gia hỏa hơi có vẻ hưng phấn trong tiếng gào thét, chậm rãi giờ lên hai tay.

Trong tiểu viện bỗng nhiên thổi lên một trận gió.

Kia một năm.

Thượng kinh trận tuyết rơi đầu tiên, hạ đến phá lệ lớn.

...

Đông minh đầu hẻm.

Một cỗ tư tán đặc biệt chậm rãi ngừng lại.

Chỉ từ ở bề ngoài nhìn, xe này cùng chén vàng xe ngược lại có mấy phần tương tự.

Ngoại trừ nó có một cái Mercedes tiêu chí bên ngoài.

To như vậy trong xe chỉ ngồi một nữ nhân, nàng chính cầm ly rượu đỏ hơi rung nhẹ.

Sau khi xe dừng lại, nữ nhân liền vén màn cửa sổ lên nhìn một chút.

Xác nhận mình tới đúng về sau, nàng liền đem toa xe cùng phòng điều khiển tắt ngấm chậm lại, sau đó hỏi: "Lão Mạnh, hai người bọn hắn là lúc nào vào ở?"

"Hắn là ngày 29 tháng 9, ngài để cho ta không nên tới gần nơi này, cho nên thời gian cụ thể ta cũng không phải rất xác định."

"Hai mươi chín tháng chín?"

Nữ nhân nhẹ nhàng nâng cốc chén đặt ở trước mặt trên mặt bàn về sau, lúc này mới cười khẽ.

Nàng giống như là đang lăm bằm lăm bầu, nhẹ nhàng nói ra: "Hôm nay đều tháng mười một 21, hóa ra là thật đem chỗ này đương nhà mình?"

Nói xong, nàng liền mở cửa xe, đi xuống xe.

Nữ nhân này dáng người rất cao gầy, mặc một bộ Canada Goose vàng nhạt lớn lên áo, dưới chân giẫm lên một đôi bale N CIAga màu đen trường ngoa, nhìn nàng lồi ầu ầu này, cũng có chút giống như là chuyên môn đến phố cũ đập chân dung người mẫu.

Trên trời còn tại tung bay Tiểu Tuyết, phố cũ cái khác quán nhỏ hôm nay đều không có bày ra tới.

Dù sao cái này trời đang rất lạnh, vẫn là trong nhà ở lấy tốt.

Phố cũ bàn đá xanh đường đã bị kín trầm xuống tuyết đọng, nữ nhân đi đường mang theo thanh âm tại trống trải trong ngõ nhỏ quanh quẩn.

Mấy phút đồng hồ sau, nữ nhân tới bốn hợp cửa đại viện trước.

Nàng cũng không khách khí, trực tiếp liền đẩy cửa mà vào.

Trần Hi cùng tiểu gia hòa chính ngồi xổm ở trong sân chất đông người tuyết.

Hắn đã sớm phát giác được trong ngõ nhỏ động tĩnh, cho nên động tác cũng theo đó ngừng lại.

Bởi vậy, ngay tại nữ nhân kia đẩy cửa vào đồng thời, Trần Hi cũng đi theo đứng lên.

Một cái tại góc đông nam tường xây làm bình phong ở cổng trước, một cái tại chính đường trước trong sân.

Hai người đều hướng phía đối phương vị trí nhìn một cái.

Nhưng này đạo cao cao tường viện lại chặn tầm mắt của bọn hắn.

Trần Hi đứng tại chỗ không hề động, tiểu gia hòa vào xem lấy cho người tuyết góp một viên gạch, cho nên cũng không có phát hiện Trần Hi dị dạng.

Nữ nhân bắt đầu chuyển động.

Cộc cộc cộc. . .

Gót giày của nàng giẫm tại phiến đá bên trên, phát ra một trận tiếng vang lạnh lạnh.

Thanh âm kia mỗi vang lên một tiếng, phảng phất đều như là thần chung mộ cổ, hung hăng nện tại Trần Hi ngực.

Hắn kinh ngạc nhìn qua trước mắt đạo này ngăn cách nội viện cùng ngoại viện cửa thủy hoa.

Nữ nhân hành tẩu rất ổn, rất nhanh liền xuyên qua tiền viện, đi tới cửa thủy hoa trước.

Mà ngay trong nháy mắt này.

Trần Hi cũng rõ ràng thấy được dung mạo của nàng.

Không phải Doanh Doanh. . .

Một loại nói không nên lời hương vị cảm giác, lập tức xông lên Trần Hi trong lòng.

Hắn cứ như vậy kinh ngạc, nhìn qua nữ nhân kia trực tiếp hướng phía hắn đi tới.

Tiểu gia hòa ngồi xổm trên mặt đất, hai tay dâng một đoàn tuyết cặn bã, đang muốn đem bọn nó đập tới người tuyết trên thân.

Nữ nhân càng đến càng gần, mà nàng bước chân âm thanh cũng rốt cục kinh động đến tiểu gia hòa.

Tiểu gia hỏa quay đầu, nhìn thoáng qua cái này đột nhiên xuất hiện nữ nhân.

Sau đó, nàng chột nhếch miệng nở nụ cười, giống như là rất vui vẻ đồng dạng, ngọt ngào hỏi: "Tỷ tỷ, ngươi muốn theo chúng ta cùng một chỗ đóng tuyết người sao?"

Nữ nhân không có nói chuyện.

Tiểu gia hỏa đợi một trận.

Gặp nàng không nói chuyện, liền không còn phản ứng nàng, áp úng áp úng tiếp tục chất lên mình người tuyết.

Nữ nhân yên lặng nhìn xem ngói xồm trên mặt đất tiểu gia hỏa.

Trợn vẹo qua sau một lúc lâu, nàng mới đột nhiên hỏi: "Nàng gọi cái gì danh tự?"

Thanh âm của nàng nghe vào rất vắng lặng.

Tựa như hôm nay thời tiết như thế, mặc dù ánh nắng tươi sáng, nhưng lại vẫn như cũ tung bay bông tuyết.

Trần Hi sừng sốt một chút, lúc này mới trình trọng hồi đáp: "Trần Niệm."

"Vậy còn ngươi?"

"Trần Hi."

"Trần Hi?"

Nữ nhân đem cái này danh tự nhẹ nhàng thì thăm một lần về sau, cuối cùng đem ánh mắt từ nhỏ gia hỏa trên thân chuyển qua Trần Hi trên thân.

"Ta gọi Tàn Dư Khanh."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

099 ta không xứng?

"Ta gọi Tàn Dư Khanh."

Nàng âm sắc tựa như hôm nay ánh nắng như thế tươi đẹp, nhưng ngữ khí lại băng lãnh giống kia bay là tả bông tuyết.

Bông tuyết bay vào người qua đường trong cổ, lạnh lạnh, để cho người ta nhận không được sợ run cả người, đành phải đem quần áo lông cừu càng chặt hơn một chút.

Tàn Dư Khanh.

Cũng họ Tàn.

Nhìn kỹ đến, dung mạo của nàng kỳ thật cùng Doanh Doanh kỳ thật vẫn là có một hai phần tương tự.

Nhưng nàng trên thân loại kia băng lãnh khí chất, lại là cùng Doanh Doanh có thiên soa địa viễn.

Nếu như là trên đường gặp phải, đoán chừng ngay cả Trần Hi đều không nhận ra, trước mắt cái này thần sắc băng lãnh nữ nhân, vậy mà lại là Doanh Doanh muội muội.

Trương thẩm nói qua, Doanh Doanh có một người muội muội, là nàng Nhị thúc gia nữ nhi.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, rõ ràng liền là nữ nhân trước mắt này.

Nghe được nữ nhân tự giới thiệu về sau, nguyên bản còn có chút trù trù Trần Hi, liền lập tức hướng về phía trước bước ra một bước, mười phần khách khí nói ra: "Ngài tốt, ngài tốt. . ."

Vừa nói, Trần Hi liền một bên hướng nàng đưa ra tay phải.

Nói thật, hắn sống mấy trăm năm, vẫn là thứ nhất lần gặp được loại tình huống này.

Đây chính là hắn cô em vợ đâu. . .

Thượng kinh có câu chuyện xưa: Cô em vợ là tỷ phu nửa cái mông.

Ý tứ liền là không thương ngu sao mà không đau, không sờ ngu sao mà không sờ.

Trung Quốc nam nhân từ xưa đến nay liền có một loại nói mơ hồ, đạo không rõ cô em vợ tình tiết, đến mức dân gian thậm chí dựng dục ra cô em vợ, nửa cái vợ chị vợ thê muội, chạm mặt liền ngủ tỷ phu hí tiểu di, từ xưa không hiếm lạ loại này cực kỳ ác tục từ địa phương.

Kỳ thật đều lúc trước truyền thống tư tưởng phong kiến đưa đến.

Người quen thuộc tiện hạ thủ, dù là bị phát hiện, mẹ vợ cũng sẽ một mắt nhắm một mắt mở.

Dù sao lấy trước rất giảng cứu chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài.

Trần Hi ngược lại không có nhiều như vậy buồn nôn ý nghĩ, hắn chỉ là đơn thuần bởi vì thứ nhất lần nhìn thấy Doanh Doanh thân nhân, cho nên có vẻ hơi khẩn trương.

Đúng vậy, khẩn trương.

Bởi vì hắn sợ hãi mình sẽ cho trước mắt cái này tên là Tần Dư Khanh nữ nhân, lưu lại một cái không tốt ấn tượng đầu tiên.

Cái này cùng thân phận địa vị thực lực tu vi không có bất kỳ quan hệ gì.

Mà là cùng Doanh Doanh ở trong mắt hắn địa vị có trực tiếp quan hệ.

Cái gọi là yêu ai yêu cả đường đi, Trần Hi rất yêu Doanh Doanh, tự nhiên cũng sẽ đối nàng người nhà phóng xuất ra đầy đủ thiện ý.

Nhưng mà, Trần Hi không nghĩ tới chính là. . .

Hai người bắt quá thứ nhất lần gặp gỡ.

Tần Dư Khanh lại tựa hồ như đối với hắn ôm tình độ nhất định địch ý.

"Trông thấy phía ngoài chữ sao? Đây là Tần gia, các người đi thôi."

Giọng nói của nàng rất bình tĩnh, tựa hồ chỉ là tại tự thuật một kiện mười phần chuyện đơn giản đồng dạng.

Nghe vậy, Trần Hi hơi kinh ngạc nhìn nàng một cái.

Sững sốt một chút sau.

Trần Hi mới nhẹ nhàng lắc đầu, thu hồi con kia biểu đạt thiện ý tay phải.

"Ta đang chờ Doanh Doanh, nhìn thấy nàng về sau, ta tự nhiên sẽ rời đi."

"Nàng sẽ không tới."

Tần Dư Khanh lờm Trần Hi một chút, liền tương ánh mắt một lần nữa đặt ở tiểu gia hỏa trên thân.

Nhưng khi nàng nhìn thấy tiểu gia hỏa kia hàm hàm tiểu bộ dáng lúc, trong mắt lại không có thích, ngược lại lóe lên một tia không dễ dàng phát giác chán ghét.

"Nếu như ta là người, hiện tại liền mang theo hài tử càng xa càng tốt. . ."

"Vì cái gì?"

Trần Hi tựa hồ có chút không hiểu.

Tần Dư Khanh cũng không có lập tức trở về nói.

Nàng cứ như vậy yên lặng nhìn xem tiểu gia hỏa, giống như là tại chăm chú suy nghĩ cái gì đồng dạng.

Trợn vụn trầm mặc sau một lúc lâu.

Nàng mới một lần nữa nhìn về phía Trần Hi, bình tĩnh nói ra: "Bởi vì ngươi không xứng."

"Ta không xứng?"

Tựa như là nghe được một cái thiên lớn trò cười đồng dạng, Trần Hi lập tức nhin không được bật cười.

Hắn lắc đầu, nghẹn ngào khẽ cười nói: "Ý tứ liền là nhà các ngươi rất giảng cứu môn đẳng hộ đối, thật sao?"

Tần Dư Khanh trầm mặc không nói.

Trần Hi liền chỉ chỉ hậu phương chính đường, cười hỏi: "Lập tức liền Kiến Quốc bảy mươi chu niên, làm sao, đại cách mạng đều không thể đem các ngươi bộ kia chủ nghĩa phong kiến ngoan cố tư tưởng cho quét đi?"

Nghe vậy, Tần Dư Khanh kia như là tuyên cổ chưa từng biến hóa biểu lộ rốt cục có chút buông lỏng.

Nhẹ nhàng thở dài một hơi sau.

Nàng mang theo một chút nghi hoặc, giống như là đang lăm bằm lăm bầu, nhẹ nhàng nói ra: "Ta là thật không hiểu tỷ tỷ đến tột cùng là thế nào nghĩ, thế mà lại còn cho ngươi sinh cái nữ nhi. . ."

Trần Hi trên mặt đáng tuổi cười biến mất.

Bởi vì Triệu Nguyên đã từng cũng đã nói lời tương tự.

Nếu như. . .

Tần Dư Khanh không phải hắn cô em vợ liền tốt.

Trần Hi cũng là thật không nghĩ tới, hắn cùng cô em vợ thứ nhất lần gặp gỡ sẽ là kết quả như vậy.

Trong viện bầu không khí bỗng nhiên hạ xuống điểm đóng băng.

Bất quá, Tần Dư Khanh rõ ràng sẽ không để ý Trần Hi cảm thụ.

Suy tư một hồi về sau, nàng liền dẫn một loại gần như thương hại ánh mắt, nhẹ nhàng thở dài: "Thôi, ta sẽ nói cho ngươi biết vì cái gì đi."

Nói xong, Tần Dư Khanh liền giơ lên mình Thiên Thiên ngọc thủ.

Ngón tay của nàng rất xinh đẹp, trắng nõn mà thon dài, tinh tế lại không có chút nào tạp chất, tựa như hàn ngọc hoàn mỹ không một tí vết.

Sau đó, nàng nắm ngón tay nhẹ lay động.

Một đạo vô hình kinh khí nhưng trong nháy mắt bắn ra, trực tiếp đánh về phía tiểu gia hỏa người tuyết trước mặt.

Bành!

Người tuyết lập tức băng liệt tán loạn, hóa thành vô số tuyết cặn bã bốn phía bay là tả ra ngoài.

Nắm ngón tay gãy nhẹ, trống rỗng đánh một trượng!

Biến cố đột nhiên xuất hiện để tiểu gia hỏa ngây ngẩn cả người.

Nàng chính bung lấy một đoàn vụn băng, chuẩn bị đem trên tay vụn băng đập tới người tuyết trên đầu.

Nhưng chính là như thế một cái chớp mắt, người tuyết liền không thấy.

Nàng vất vả đập lên thật lâu người tuyết, đã hóa thành vô số mảnh vụn, từ trước mắt nàng hoàn toàn biến mất.

Tiểu gia hỏa cúi đầu nhìn thoáng qua người tuyết nguyên bản vị trí.

Nơi đó cũng chỉ còn lại một tầng thật dày tuyết đọng.

"Ba ba?"

Tiểu gia hỏa ngồi xổm trên mặt đất bung lầy vụn băng, có chút không rõ cho nên ngẩng đầu nhìn Trần Hi một chút.

Trong ánh mắt của nàng tất cả đều là nghi hoặc.

Người tuyết đi nơi nào?

Nàng lại cúi đầu một lần nữa nhìn thoáng qua người tuyết nguyên bản vị trí, thẳng đến xác định người tuyết xác thực không thấy về sau.

Lúc này mới đột nhiên oa một tiếng, đột nhiên khóc rống lên.

Kỳ thật, Trần Hi hoàn toàn có thể ngăn cản Tần Dư Khanh hành vi.

Nhưng là hắn không có.

Bởi vì nữ nhân này động tác, đột nhiên để hắn có một loại minh ngộ.

Bất quá cũng chính là hắn cái này vừa để xuống đảm nhiệm, để tiểu gia hỏa khổ sở gào khóc.

Thế là, Trần Hi vội vàng ngồi xuống, nhẹ nhàng đem tiểu gia hỏa cho ôm vào trong ngực.

Tiểu gia hỏa khóc rất thương tâm.

Trần Hi vừa mới vươn tay, nàng liền trực tiếp nhào vào Trần Hi trong ngực, sau đó thật chặt ôm cổ của hắn, biết trừ chủ yếu lớn tiếng khóc rống nói: "Ba ba, người tuyết không thấy. . . Người tuyết không thấy. . ."

"Ngao, niệm niệm không khóc, ba ba cho ngươi biến cái ảo thuật, có được hay không?"

Nhưng mà, đáp lại hắn lại là tiểu gia hỏa trung khí mười phần khóc lớn âm thanh.

Trần Hi cũng không còn nói chuyện, ôm nàng chậm rãi đứng lên.

Tiểu gia hỏa nằm ở Trần Hi trên bờ vai khóc lớn, kia đáng thương hề hề tiểu bộ dáng quả nhiên là ta thấy mà yêu.

Trần Hi nhẹ nhàng sờ lên đầu của nàng, lại an ủi nàng vài câu.

Sau đó mới quay đầu, hướng phía Tần Dư Khanh bình tĩnh nói ra: "Ngươi dọa ta nữ nhi."

Lúc này, đến phiên Tần Dư Khanh ngây ngẩn cả người.

"Ngươi biết không."

"Nếu như ngươi không phải Doanh Doanh muội muội."

"Ngươi hiện tại đã chết qua một vạn lần."

"Ta muốn theo ngươi giảng đạo lý, ngươi lại không phải muốn cùng ta giảng lực lượng. . ."

"Như vậy ta liền để ngươi kiến thức một chút, cái gì gọi là lực lượng đi."

Thoại âm rơi xuống.

Kia đầy trời phong tuyết cũng đột nhiên biến lớn hơn.

Theo sát lấy, trong viện quý đệ thổi lên một đạo vòi rồng, phạm là sân nhỏ trên không bông tuyết đều bị cuốn tiến vào cái này đạo phong trụ bên trong.

Kia nguyên bản vô hình phong trụ, giờ phút này cũng giống như biến thành một cái cực kỳ lớn màu trắng cái phễu.

Mà cái phễu trung tâm, thì rõ ràng là người tuyết vừa rồi vị trí.

Trần Hi đứng tại người tuyết bên cạnh, tay trái ôm tiểu gia hỏa, chậm rãi đưa tay phải ra.

Vô số bông tuyết tại phong chỉ dẫn dưới, không ngừng rơi vào trên đồng tuyết.

Sau đó, người tuyết lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, chậm rãi ngưng tụ thành hình, sau đó trở nên càng ngày càng lớn.

Trước mắt phát sinh hết thảy, đã hoàn toàn vượt quá Tần Dư Khanh tưởng tượng.

Nàng kinh ngạc nhìn cái kia ôm hài tử nam nhân, có chút sợ hãi lui về sau mấy bước.

Người tuyết càng chất chồng lên.

Bất quá mấy cái thời gian hô hấp, vậy mà đã biến thành một cái vượt qua ba mét loại cực lớn người tuyết.

Điều này cũng làm cho Tần Dư Khanh kia một đôi mắt đẹp cơ hồ đều nhanh muốn tròng ra.

Trước mắt phát sinh hết thảy, há lại nhân lực có khả năng làm được?

Nghĩ đến cái này, nàng không khỏi có chút run rẩy mà hỏi: "Người, người đến tốt cùng là người nào!"

"Ta?"

Nghe vậy, Trần Hi lại cười khẽ.

"Ta là Tần Nhược Doanh trưởng phu, Trần Niệm ba ba."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

100 phương sĩ

Bốn hợp trong đại viện.

Trận kia đột nhiên nổi lên gió lớn rồi cực lắng lại.

Tuyết rơi quá lớn, kỳ thật cũng không phải là điềm tốt gì.

Cái gọi là Thụy Tuyết điềm báo năm được mùa.

Cũng chỉ có vừa phải tuyết lượng, mới có thể được xưng là chi Thụy Tuyết.

Số lượng vừa phải tuyết đã năng sát trùng giữ ẩm, lại có thể vì hoa màu cung cấp trình độ, hơn nữa còn sẽ không đè sập hoa màu.

Đây mới là năm được mùa báo hiệu.

Tuyết ngừng.

Tiểu gia hỏa ngo ngắc nhìn qua trước mắt kia lớn như vậy người tuyết.

Phát sinh trước mắt một màn, đã triệt để đem nàng cho sợ ngây người.

Nàng cứ như vậy không tự chủ được mở ra miệng nhỏ.

Dù là không tiếp tục rơi lệ, cái mũi nhỏ cũng tại vô ý thức co quắp.

Thậm chí đều không cần Trần Hi hống nàng, nàng liền đã triệt để quên khóc chuyện này.

"Ba ba. . . Người tuyết này. . . Thật lớn a. . ."

Tiểu gia hỏa có chút ngẩng lên cái đầu nhỏ, kia khiếp sợ không thôi tiểu bộ dáng, lập tức liền chọc cho Trần Hi nhìn không được khẽ cười.

Thấy được nàng cái này ngọc manh đáng vẻ khả ái, Trần Hi tâm tình cũng không khỏi tốt hơn rất nhiều.

mua!

Trùng điệp tại tiểu gia hỏa gương mặt bên trên hôn một cái về sau, Trần Hi lúc này mới nhìn xem nàng, ôn nhu hỏi: "Thế nào, thích người tuyết này sao?"

"Thích lắm! ! !"

Trần Hi hỏi lên như vậy, cũng làm cho tiểu gia hỏa hồi phục thần trí.

Bởi vậy, nàng lập tức liền ngồi ở trong ngực hắn huơ tay múa chân.

"Ba ba mau buông ta xuống! Ta muốn cùng người tuyết chơi!"

Trần Hi liền tranh thủ nàng để xuống.

Vừa mới giẫm trên mặt đất, tiểu gia hỏa liền bỗng nhiên bỏ nhào người tuyết trong ngực.

Người tuyết cũng sẽ không ôm nàng, cho nên nàng là đem mình tiểu thân bản cho đắm vào trong đồng tuyết.

Rì rào rơi xuống tuyết cận bã không dứt rồi đến tiểu gia hỏa trên đầu, có một ít thậm chí còn tiến vào nàng trong quần áo.

Mặc dù bị lạnh run lập cập, nhưng nàng lại làm không biết mệt, dán người tuyết khảnh khách phá lên cười.

Nhìn nàng kia đáng vẻ hưng phấn, đoán chừng còn kém đem đầu của mình đều vùi vào trong đồng tuyết.

Trần Hi buông xuống tiểu gia hỏa, sau đó mới quay đầu nhìn về phía Tần Dư Khanh.

Mà lúc này, Tần Dư Khanh cũng đã hồi phục thần trí.

Nàng nguyên lai tưởng rằng Trần Hi chỉ là một cái người bình thường, nhưng lại không nghĩ tới . .

Trần Hi lại là một cái phương sĩ!

Mà lại, lấy Trần Hi vừa rồi chỗ hiện ra thủ đoạn, cảnh giới thậm chí khả năng đạt đến nhập đạo phía trên tu pháp.

« Hàn Phi Tử nhân chủ »: "Lại pháp thuật chi sĩ, cùng nắm quyền chi thần, bất tương dung. Dùng cái gì mình chi? Chủ có thuật sĩ, thì đại thần không được chế đoạn, gần tập không dám bán trọng, đại thần chi phối quyền thế hơi thờ, thì nhân chủ chi đạo mình vậy."

« sử ký Hoài Nam Hành Sơn liệt truyện »: "Xưa kia Tần tuyệt thánh nhân chi đạo, sát thuật sĩ, phần « thơ » « sách », vứt bỏ lễ nghĩa, còn lừa dối lực, đảm nhiệm hình phạt, chuyên Phụ Hải chi tức gây nên chi Tây Hà."

Hán vương phủ « lạn phu luận hiền khó »: "Cho nên đức mỏng người, ác nghe đẹp đi; chính loạn người, ác nghe trị nói. Nay vong Tần chi cho nên tru ngẫu ngữ mà thuật đặt bẫy sĩ."

Phương sĩ, phương thuật chi sĩ, cũng xưng thuật sĩ.

Bọn hắn am hiểu tế bái Quỷ Thần, luyện đan Trường Sinh, thậm chí cũng được xưng là pháp thuật chi sĩ.

Tỉ như, vị kia để Ninh Trọng Quốc sống qua năm mươi ẩn sĩ cao nhân, liền có thể là một vị phương sĩ.

Phương sĩ một mạch nguồn gốc lưu truyền, nhưng đến hiện tại, lại cơ hồ đã tuyệt tích tại thế gian, ngay cả có quan hệ tại phương sĩ truyền thuyết cũng ít đến đáng thương.

Phương sĩ một mạch còn sót lại một chút bàng chi, cũng phần lớn ẩn cư trong núi sâu, duy trì nhất mạch đơn truyền truyền thống cổ xưa.

Mà tạo thành phương sĩ một mạch như thế tàn lụi kẻ cầm đầu, nhưng thật ra là Trung Quốc sử thượng vị thứ nhất Hoàng đế —— Tần Thủy Hoàng.

Tần Thủy Hoàng đốt sách chôn người tài.

Đây là một đoạn phi thường tàn khốc lịch sử.

Sách sử đối với cái này có nhiều ghi chép, các triều đại đổi thay sử quan đối với cái này cũng nhiều có luận thuật.

Nhưng kỳ quái là, các loại thư tịch đều đối đốt sách làm kỹ càng ghi chép, lại đối hồ nho một chuyện ghi lại mười phần không rõ ràng.

Trên thực tế, đây là bởi vì ——

Tần Thủy Hoàng lừa giết căn bản cũng không phải là nho sinh, mà là phương sĩ.

Mà Tần Thủy Hoàng chỉ cho nên muốn lừa giết phương sĩ, thế muốn đoạn tuyệt phương sĩ truyền thừa lý do cũng rất đơn giản.

Năm đó, phương sĩ Từ Phúc phụng Tần Thủy Hoàng chi mệnh, suất lĩnh ba ngàn đồng nam đồng nữ tiến về Đông Hải, tìm kiếm trong truyền thuyết Bồng Lai, phương trượng, Doanh Châu ba tòa tiên sơn, vì đó tìm kiếm trường sinh bất tử thuốc.

Nhưng mà Từ Phúc rời đi về sau, nhưng từ này bất vô âm tín, rốt cuộc không có trở lại Trung Quốc.

Phát giác được bị lừa Tần Thủy Hoàng giận tím mặt, vì vậy mà giận lây sang phương sĩ một mạch.

Hắn ôm hận lừa giết vô số phương sĩ, lúc này mới dẫn đến phương sĩ một mạch suốt nửa đoạn tuyệt.

Đồng Hán về sau, thời gian cách Tần đã xa, kịch Tần xã hội dư luận, cùng lúc ấy Nho gia độc tôn chi địa vị, lại tăng thêm lấy nay Văn Học phái hư chi xúc nổi, thậm chí giả mạo chi học phong ngày càng hưng thịnh, lúc này mới sinh sinh chi hươu bảo ngựa, bẻ cong sự thật, đem Tần Thủy Hoàng hồ phương sĩ cố sự, hoàn toàn méo mó thành Tần Thủy Hoàng "Hổ nhỏ".

Kỳ thật nói trắng ra, Tần Thủy Hoàng là bị người mưu hại, cho nên mới hại hắn bị Nho gia thóa mạ rỗng rã hơn một ngàn năm.

Về phần đây có phải hay không là phương sĩ dư nghiệt đối Tần Thủy Hoàng trả thù, đến hiện tại cũng không ai biết.

Dù sao, lịch sử sớm đã hóa thành bụi bặm.

...

Lật tay làm mây lật tay mưa, nhao nhao khinh bạc không cần số.

Loại này lật tay thành mây, trở tay thành mưa Thông Thiên thủ đoạn, rõ ràng đã không phải là Tần Dư Khanh đủ khả năng ứng phó tồn tại.

Nàng không khỏi sinh lòng khiếp ý, muốn nhanh lên rời đi cái này quý dị địa phương.

Thế nhưng là nàng đến đều tới, Trần Hi lại thế nào khả năng lại thả nàng đi?

Đây chính là cùng Doanh Doanh có lớn lao liên quan cô em vợ, nhưng ngàn vạn đến lưu lại.

Bởi vậy, Tần Dư Khanh vừa mới chuyển qua thân thể, Trần Hi liền hướng phía mè to nhẹ giọng quát: "Mè to, lưu khách."

"Meo!"

Mè to gần nhất cả ngày đều qua lo lắng đề phòng, hiện tại rốt cục có giây cơ hội biểu hiện, nó đương nhiên là ra sức không được.

Thế là, ngay tại Tần Dư Khanh vừa mới hướng về phía trước phóng ra một bước thời điểm

Nguyên bản ngồi xổm ở tây sương trên bậc thang mè to, liền đã hóa thành một đạo bóng đen, lập tức liền cướp đến cửa thủy hoa trước.

Mà theo thân thể nó kịch liệt biến lớn, Tần Dư Khanh cũng không nhận được đi theo từng lớn ánh mắt của mình.

"Yêu vật? !"

Mè to hiện ra nguyên hình.

Nó chân trước hơi cong, chân sau đạp địa, thân thể có chút cong lên, con mắt thì gắt gao nhìn chăm chăm Tần Dư Khanh, thậm chí còn nhếch miệng lộ ra một ngụm răng nanh.

Nhìn thấy nó bày ra điệu bộ này về sau, Tần Dư Khanh cũng không thể không ngừng bước chân.

Nàng do dự một chút, lúc này mới chuyển qua thân thể, hướng phía Trần Hi nghiêm nghị khẽ kêu nói: "Người đến tốt cùng là ai!"

Nghe vậy, Trần Hi đành phải lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói ra: "Ta nhớ được ta giống như đã nói với người. . . Ta gọi Trần Hi, ta là Tần Nhược Doanh trọng phu, Trần Niệm ba ba."

"Người!"

Tần Dư Khanh hận hận giậm chân một cái, vậy mà không biết mình hiện tại nên như thế nào cho phải.

Không nói đến cái này cao thâm mạt trắc nam nhân, liền ngay cả phía sau nàng đầu này quý dị vô cùng yêu vật, nàng đều không dám hứa chắc mình có thể bình yên vô sự theo nó bên người đi qua.

Mà ngay tại Tần Dư Khanh khổ não không thôi thời điểm, tiểu gia hỏa lại đột nhiên thấy được ngồi chờ tại cửa thủy hoa trước mè to.

Nàng hôm nay đã gặp được quá nhiều ngạc nhiên sự vật.

Nhưng giờ phút này nhìn thấy mè to biến lớn sau bộ dáng lúc, nàng vẫn là không nhận được giờ lên tay nhỏ vượt vượt ánh mắt của mình.

"Mèo to? Là người sao?"

Tiểu gia hỏa cùng mèo to sớm chiều ở chung lâu như vậy, ngay cả chân mèo đều đóng chính là cùng một trường.

Bởi vậy, cơ hồ không cần trải qua quá nhiều suy nghĩ, tiểu gia hỏa liền phát hiện đầu này lớn như vậy báo đen cùng với nàng mèo to rất giống rất giống. . .

Mà vì xác nhận chính mình suy đoán, tiểu gia hỏa thì hấp tấp hướng phía cửa thủy hoa chạy đi qua.

"Meo ~ "

Lão đại tới, mèo to đành phải ngoan ngoãn kêu một tiếng, xem như chào hỏi.

Nghe được kia thanh âm quen thuộc về sau, tiểu gia hỏa kích động!

Lúc đầu nàng còn có chút không dám tới gần, nhưng vừa nghe đến mèo to tiếng kêu, nàng liền lập tức giang hai cánh tay bỏ nhào đi lên, sau đó ôm lấy mèo to đầu.

"Mèo to! Mèo to! Mèo to! Thật là người a!"

Tiểu gia hỏa quá mức hưng phấn, cho nên liền dùng mình tay nhỏ, dùng sức xoa mèo to đầu.

Mèo to mặt đều bị nàng vò biến hình, nhưng lại không dám tránh.

Cho nên nó đành phải thu hồi trên đầu lưỡi gai ngược, sau đó là lưỡi liếm lấy tiểu gia hỏa không rảnh lại vò nó.

Tiểu gia hỏa ôm mèo to, mừng rỡ khanh khách cười không ngừng.

Nhưng theo sát lấy, trong đầu của nàng đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ, thế là lập tức cao hứng hô lớn: "Mèo to! Ta có thể cười người sao!"

Không phải câu nghi vấn, mà là khẳng định câu.

Bởi vậy, không đợi mèo to có bất kỳ bày tỏ gì, nàng liền đã ôm mèo to cổ, ra sức nhảy, muốn bò lên trên lưng của nó.

Đáng tiếc nàng quá thấp, mèo to biến lớn về sau, làm sao cũng có nàng hai phần ba cao, cho nên tiểu gia hỏa căn bản là bò không đi lên.

Thấy thế, mèo to đành phải thành thành thật thật ép xuống thân thể, để nàng cười tại mình trên thân.

Đợi đến tiểu gia hỏa ngồi vững vàng về sau, mèo to lúc này mới lại đứng lên.

Mà tiểu gia hỏa thì hai tay ôm mèo to cổ, ghé vào nó trên thân khanh khách phá lên cười.

"Mèo to! Mèo to! Giá giá giá!"

Bốn hợp trong đại viện.

Mèo to công tiểu gia hỏa, tại nàng không ngừng thúc giục dưới, đành phải bắt đắc dĩ vây quanh sân nhỏ xoay lên vòng tới.

Nó không dám chạy quá nhanh, sợ té tiểu gia hỏa.

Nếu như tiểu gia hỏa này không nhỏ tâm ngã sắp xuống, nó đoán chừng mình bốn chân đều sẽ bị Trần Hi đánh gãy.

Cho nên vẫn là cẩn thận một điểm tốt. . .

Tần Dư Khanh đứng tại chỗ, trong đầu một mảnh trống không.

Nàng ngơ ngác nhìn trước mắt phát sinh hết thảy.

Trong hoảng hốt, nàng liền có một loại đầu vầng mắt hoa cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

101 tù binh

Tần gia bốn hợp đại viện.

Vốn nên là Tần Dư Khanh rất quen thuộc một cái địa phương.

Nhưng hiện tại, nơi này lại trở nên dễ dàng cảm thấy rất lạ lẫm.

Hết thấy đều là bởi vì kia hai cái khách không mời mà đến!

Không đúng, là ba cái.

Bởi vì đầu này nhìn như là sừng vật mèo đen, chỉ ít cũng là một đầu tu hành trên trăm năm yêu vật.

Niệm niệm cười mèo to vây quanh sân nhỏ loạn toan.

Trần Hi vì phòng ngừa nàng đến rơi xuống, còn chuyên môn dùng dây thừng bọc tại mèo to trên cổ, cho nàng làm một đầu giản dị cương ngửa.

Tiểu gia hóa hiện tại nhưng rất khó lường.

Nàng giải trí hoạt động ngoại trừ bịt mắt trốn tìm, 123 người gõ bên ngoài, rốt cục lại nhiều một cái. . .

Cười mèo to!

Cười mèo to nhưng so sánh cười ba ba chơi vui nhiều, cho nên nàng cười đi lên về sau liền không muốn lại xuống tới.

Mèo to bị nàng ý lại vào.

Không có biện pháp, đành phải mang theo nàng một vòng lại một vòng chậm rãi chuyển.

Tần Dư Khanh đứng tại đông sương phòng trên bậc thang, nhìn trước mắt cái này cười báo đen không ngừng xoay quanh hải tử, nhưng trong lòng thì phiền muộn không thôi.

Cái này hải tử là tỷ tỷ nữ nhi, cho nên cùng với nàng là quan hệ thế nào tới?

Nàng cau mày suy nghĩ kỹ một hồi mới rốt cục nghĩ thông suốt, nàng hẳn là cái này hải tử tiểu di, mà cái này hải tử thì là cháu ngoại của nàng nữ. . .

Tiểu di? Cháu gái?

Tần Dư Khanh đứng tại trên bậc thang hơi có chút xuất thần.

Mà lúc này, tiểu gia hóa thì cười mèo to chuyển đến trước mặt nàng.

"Tỷ tỷ, ngươi có muốn hay không cùng ta cùng nhau chơi đùa a? Ta mời ngươi cười mèo to!"

Niệm niệm cũng không biết mình người tuyệt nhiên là bị nữ nhân trước mắt này làm hỏng, cho nên nàng đối với cái này đột nhiên ra hiện tại bọn hắn gia nữ nhân xa lạ, biểu hiện mười phần thân mật.

Nhưng mà, Tần Dư Khanh đang nghe nàng về sau, lại là hơi có vẻ chán ghét trừng tiểu gia hóa một chút.

Tiểu gia hóa vào xem lấy cao hứng, cũng không có phát giác được nữ nhân này rất không thích chính mình.

Bất quá dưới người nàng mèo to lại cảm thấy.

Cho nên mèo to lập tức liền nhếch miệng gầm nhẹ.

"Meo!"

Cầm giận bất bình gầm nhẹ một tiếng về sau, mèo to liền dẫn tiểu gia hóa trực tiếp từ nàng phía sau cái môn đi đi qua.

Nhìn mèo to điệu bộ này, cũng là chánh chứ cùng cái hai năm 8 vạn giống như, căn bản không nguyện ý để tiểu gia hóa cùng nữ nhân này nói thêm mấy câu.

Mà Tần Dư Khanh chỉ cho nên đến hiện tại còn đứng tại nơi này.

Không phải nàng không muốn đi, mà là nàng đi không được.

Mỗi khi nàng ném thư rời đi thời điểm, Trần Hi lại luôn có thể dùng một loại nàng xong hoàn toàn không có pháp lý giải phương thức đưa nàng cho bắt trở lại.

Tựa như có một con bàn tay vô hình tại ngăn cản nàng đồng dạng, dù là nàng nghĩ leo tường đào tẩu, bàn tay lớn kia cũng sẽ đem nàng nắm lấy thả lại trong viện.

Liên giống bị vây ở một cái đồ chơi trong thành bảo đồng dạng.

Mà nàng, chỉ là trong đó một cái đồ chơi bình sĩ.

Loại này gần như thiên nhân thủ đoạn, cũng triệt để đoạn tuyệt Tần Dư Khanh muốn chạy trốn ý nghĩ.

Nhập đạo, tu pháp, thông thần.

Phương sĩ một mạch truyền thừa quá mức thần bí.

Tần Dư Khanh mặc dù sớm có nghe thấy, nhưng lại hoàn toàn không nghĩ tới, chân chính tu luyện có thành tựu phương sĩ sẽ là đáng sợ như vậy.

Bởi vậy, nàng cũng mười phần vinh hạnh trở thành Trần Hi tù binh.

Mặc dù là tù binh, bất quá nàng đãi ngộ kỳ thật cũng không tệ lắm.

Ngoại trừ không thể rời đi sân nhỏ bên ngoài, Trần Hi cũng không có đối nàng như thế nào.

Hoặc là cũng có thể nói, là Trần Hi cũng không dám đối nàng như thế nào.

Chẳng lẽ lại còn muốn đem nàng trói lại, treo ngược roi da nhỏ nhắn?

Đây là cô em vợ, cũng không phải ngoại nhân.

Tất cả mọi người là người một nhà, Trần Hi rõ ràng cũng không có khả năng đem nàng đắc tội quá độc ác.

Trần Hi chỉ có một cái mục đích, cái kia chính là để nàng nói ra Doanh Doanh hạ lạc.

Có lẽ là nhìn ra Trần Hi không dám làm gì được nàng, cho nên Tần Dư Khanh dứt khoát đem miệng khép lại, một câu cũng không chịu nói.

Trần Hi cảm nàng không có biện pháp, cũng đành phải từ nàng.

Cô em vợ vừa mới đến, hẳn cái này làm tỷ phụ, đối nàng vẫn là phải hơi khách khí một chút.

Bất quá, Trần Hi kiên nhẫn thủy chung là có hạn.

Cho nên hẳn cũng chỉ có thể hi vọng, Tần Dư Khanh không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.

Nếu không đến lúc đó làm cho mọi người trên mặt rất khó coi, rõ ràng cũng không phải là chuyện tốt lành gì.

...

Bởi vì tiểu gia hỏa không thích ăn phía ngoài đồ vật, cho nên sớm tại vào ở sau ngày thứ hai, Trần Hi liền đã khai hỏa xuống bếp.

Hôm nay có khách quý lâm môn, bởi vậy, Trần Hi một trận này làm phá lệ phong phú.

Bốn đồ ăn một chén canh, tất cả đều là món chính.

Trong đó một món ăn là hoàng muội vây cá, món ăn này đặc điểm liền là màu vàng hơi đỏ trong suốt, cánh thịt mềm nát, vị cực thuần tươi, cả cánh nhiều chất lỏng.

Bởi vì thời tiết quá lạnh, cho nên Trần Hi chỉ có thể đem đĩa bày tại Tây Sương phòng bên trong trên mặt bàn.

Mà đợi đến hẳn theo thứ tự đem đĩa bung lên về sau, tiểu gia hỏa thậm chí đều không cần hẳn chào hỏi, nghe hương vị liền cười mèo to thật nhanh chạy tới.

"Ba ba! Thom quá a! Ta đói! !"

"Đói bụng liền đi rửa tay, tẩy xong tay liền có thể ăn."

"Tốt! Mèo to chúng ta đi rửa tay!"

Có mỹ thực dụ hoặc, cái này tiểu tình nghịch cũng rất cực không cần Trần Hi hầu hạ, mình liền hấp tấp chạy tới rửa tay.

Mà lúc này, Trần Hi thì ra khỏi phòng, nhìn xem đối diện Tần Dư Khanh, mười phần khách khí hỏi: "Muốn cùng một chỗ ăn sao?"

Vừa nói, Trần Hi nghiêng thân thể chỉ chỉ sau lưng bàn ăn.

Nhưng mà, Tần Dư Khanh đang nghe hẩn về sau, lập tức liền như là bị đập cái đuôi mèo con đồng dạng, lập tức gương mặt nộ khí quát: "Phi!"

Hung hăng trừng Trần Hi một chút về sau, nàng liền mở ra đồng sương cửa phòng, đi vào giữ cửa trùng điệp đóng lại.

Thời tiết như thể lạnh, nàng vẫn còn đứng tại trong viện thời lâu như vậy gió lạnh.

Ngắm lại cũng là rất ngốc. . .

Trần Hi nhẹ nhàng cười cười, hết sức hài lòng về tới Tây Sương phòng.

Cả tòa sân nhỏ đều bị hẩn bày ra cấm chế.

Chỉ cần Tần Dư Khanh một ngày không nói ra Doanh Doanh hạ lạc, kia nàng liền muốn ngoan ngoãn tại nơi này chờ lâu bên trên một ngày.

Vừa rồi cường ép lưu lại Tần Dư Khanh thời điểm, Trần Hi liền đã dùng chân nguyên tìm tới thân thể của nàng.

Chỉ là Tần Dư Khanh không mang điện thoại, cho nên Trần Hi cũng không có biện pháp xem xét điện thoại của nàng.

Ba ngày, Trần Hi chỉ cấp nàng ba ngày cân nhắc thời gian.

Nếu như ba ngày về sau nàng còn không chịu nói. . .

Vậy liền đừng trách hẩn cái này làm tỷ phu không nể tình!

Mà ngay tại Trần Hi suy nghĩ nên xử trí như thế nào Tần Dư Khanh thời điểm, tiểu gia hỏa cũng tẩy xong tay hấp tấp chạy trở về.

Chỉ gặp nàng ra sức bò lên trên cái ghế, cầm lấy thìa liền chuẩn bị thúc đẩy.

Nhưng lúc này, tiểu gia hỏa lại như nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ, sau đó có chút nghi ngờ hỏi: "Ba ba, vừa rồi tỷ tỷ kia đâu? Nàng không theo chúng ta cùng nhau ăn cơm sao?"

Nghe vậy, Trần Hi liền vuốt vuốt đầu của nàng, đem hoàng muện vây cá đĩa kéo đến nàng trước mặt, lúc này mới mỉm cười nói ra: "Nàng là mẹ người mẹ nó muội muội."

"Ma ma muội muội? Là ai a?"

"Người phải gọi nàng tiểu di."

"Tiểu di? Tiểu di không theo chúng ta cùng nhau ăn cơm sao?"

"Võ công của nàng cao cường, cho nên không cần ăn cơm."

"A, tiểu di thật đáng thương, cơm ăn ngon như vậy, nàng lại không cần ăn cơm. . ."

"Ngaoan, ăn ngon người liền ăn nhiều một điểm."

"Tốt!"

Nhưng mà, thời khắc này đồng sương trong phòng.

Tần Dư Khanh có chút tần lấy lông mày, có chút kim lòng không được nắm tay đặt ở trên bụng của mình.

Võ giả cũng không phải tu tiên giả, thể năng của bọn hắn tiêu hao đặc biệt lớn, cho nên bình thường lượng cơm ăn cũng sẽ đặc biệt lớn.

Lúc này mới mấy giờ không ăn đồ vật, bụng của nàng liền bắt đầu đói đến kêu lên ừng ực.

Tần Dư Khanh nhin không được xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thoáng qua đối diện Tây Sương phòng.

Nàng hiện tại cuối cùng là minh bạch, vì cái gì Trần Hi vừa rồi sẽ làm bộ bảo nàng cùng nhau ăn cơm.

Hóa ra là đoán chắc nàng sẽ không đi, cho nên liền dùng loại phương thức này đến buồn nôn nàng. . .

Đánh lại đánh bắt quá, đi lại đi không được, hiện tại thế mà ngay cả cơm đều không có ăn.

Vừa nghĩ tới nơi này, Tần Dư Khanh liền không cảm khí sắc mặt có chút trắng bệch.

Cái này thời gian không có cách nào qua!

Thế là, do dự liên tục sau.

Tần Dư Khanh vẫn là một cước đá văng cửa phòng, nhanh chân hướng phía đối diện Tây Sương phòng đi đi qua.

Ta rất hoài nghi. . .

Các người sợ không phải quên ta sách này tên là cái gì đi?

Đây là « tu tiên trở về đương vũ em »

Không phải « tu tiên trở về đương bức vương »

Ta không thể là vì trang bức mà vứt bỏ thường ngày, bởi vì kia là được cái này mất cái khác cách làm, rất ngu xuẩn.

Ta có hai loại độc giả, một loại thích xem sáng văn, một loại thích xem ám áp thường ngày.

Nhưng gần nhất, thích xem sáng văn kia bộ phận độc giả nháo đảng càng ngày càng lợi hại.

Thậm chí đã phát triển đến, ngay cả niệm niệm ra sân đều nói ta nước. . .

Ta rất muốn cho hai loại độc giả cùng tồn tại, cho nên tiếp xuống xác thực sẽ có một đợt đại cao trào, nhưng đó là một cái tiến hành theo chất lượng quá trình.

Bởi vì tại ta trong lòng, một trăm cái trang bức đánh mặt kiều đoạn cũng không bằng một cái hoàn chỉnh đại cao trào tới trọng yếu.

Đúng không, lão Thiết?

. . .

Mặt khác, còn có chút nói ta là một thiên văn chương nửa quyển sách Baidu.

Muốn Baidu, ta tối thiểu cũng phải có cái này tri thức dự trữ, trước đó liền biết có cái này đồ vật tồn tại được không?

Ta không phải tới làm phổ cập khoa học dạy học.

Nhưng nếu như ta không viết ra, cái khác độc giả sẽ biết những này sao?

Người bác học người ngu bức người lợi hại, dạng này khen người được đi?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

102 sát ý

. . .

Bảnh!

Mang theo một bụng oán khí, Tần Dư Khanh một cước hung hăng đá vào tây sương trên cửa.

Nhưng mà nàng một cước này xuống dưới, đáp lại nàng lại là một trận càng thêm mãnh liệt phản tác dụng lực.

Rõ ràng liền là một cái gỗ cửa, nhưng lại cứng đến nỗi cùng ngân hàng kim khó đại môn giống như.

Nói rõ liền là tại Trần Hi đang tác quái!

Tần Dư Khanh cắn răng, có chút bất đắc dĩ thu hồi chân phải.

Bởi vì thực tế quá qua phần nộ, cho nên nàng kia sung mãn lồng ngực cũng theo dòn dập hô hấp mà kịch liệt đập trùng.

Như thế rất tốt.

Ngay cả cửa đều mở không ra, nhưng nếu như cứ như vậy hậm hực lui về, nàng lại cảm thấy rất không cam tâm.

Thế nhưng là để nàng hảo hảo gõ cửa, nàng lại không kéo không hạ cái kia mặt. . .

Tuyệt đã ngừng.

Nhưng hàn phong nhưng như cũ hô hô rung động.

Tần Dư Khanh một mặt oán khí đứng tại Tây Sương phòng cổng, vậy mà không biết mình hiện tại đến tốt cùng nên làm gì bây giờ.

Nàng rốt cục cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng.

Trường cái này bao lớn, vẫn là thứ nhất lần cảm nhận được cảm thụ như vậy.

Đánh bất quá, chạy không thoát.

Lấy nàng thân phận, lại không thể như cái bát phụ đồng dạng đi chửi đồng.

Còn có thể làm sao?

Trần Hi tựa như một cái kinh nghiệm phong phú lão thợ săn.

Mà nàng thì giống một cái bị thương con mồi, cứ như vậy bị Trần Hi tùy ý đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Tần Dư Khanh càng nghĩ càng giận, thế là lập tức liền quay người hướng phía đông sương phòng đi trở về.

Nàng tính bướng bỉnh cũng nổi lên.

Mình đường đường Bão Đan cảnh Vô đạo Tông Sư, dù là một tháng không ăn không uống cũng sẽ không chết.

Cùng lắm thì trở về liền quy tức, chậm rãi cùng hấn đông dài!

Tần Dư Khanh bên này hạ quyết tâm, nhưng ngay tại nàng quay người chuẩn bị rời đi đồng thời, sau lưng nàng cửa phòng lại đột nhiên mở ra.

Tiểu gia hỏa quay đầu thấy được ngoài phòng Tần Dư Khanh, thế là lập tức cảm thấy vui vẻ vung.

Một bên vung, nàng còn một bên cao hứng hô lớn: "Tiểu di! Tiểu di! Người muốn cùng chúng ta cùng nhau ăn cơm sao?"

Tiểu gia hỏa mười phần nhiệt tình hướng Tần Dư Khanh phát ra mời.

Nhưng Tần Dư Khanh giờ phút này cái nào còn có tâm tư gì ăn cơm, cho nên ngay cả cũng không quay đầu lại, trực tiếp liền hướng phía đông sương phòng bước nhanh tới.

Nhưng mà, nàng vừa mới bước ra một bước, liền vạn phần hoảng sợ phát hiện, mình vậy mà không có biện pháp không chế thân thể.

Một loại lực lượng vô hình, đột nhiên liền cướp đoạt nàng quyền khống chế thân thể, sau đó thao túng nàng chậm rãi đổi qua thân thể.

Thời khắc này nàng tựa như một cái điều khiển người máy, tại người khác điều khiển dưới, tứ chi cứng ngắc hướng phía Tây Sương phòng đi tới.

Thấy thế, Tần Dư Khanh lập tức liền trên mặt sợ hãi hô lớn: "Người đối ta làm cái gì! Thả ta ra!"

Trần Hi không có phản ứng nàng, mà là cười tủm tỉm khống chế nàng ngồi xuống tiểu gia hỏa bên người.

Sau đó, Trần Hi liền sờ lên tiểu gia hóa đầu, ôn nhu hỏi: "Niệm niệm, người đi cho tiểu di thêm một bát com có được hay không?"

"Tốt!"

Nghe vậy, tiểu gia hóa lập tức vui vẻ nhẹ gật đầu, sau đó hấp tấp nhảy xuống cái ghế, chạy đến nồi com điện bên cạnh cho Tàn Dư Khanh giả thành com tói.

Mặc dù nàng còn không có lý giải tiểu di cái từ ngữ này đến tột cùng đại biểu cho có ý tứ gì, nhưng chỉ cần cùng ma ma có quan hệ, tiểu gia hóa đều sẽ biểu hiện ra đầy đủ nhiệt tình.

Thừa dịp tiểu gia hóa đi thêm com khe hở, Trần Hi thì quay đầu nhìn về phía Tàn Dư Khanh, mỉm cười hỏi: "Thế nào, nữ nhi của ta đáng yêu a?"

Tàn Dư Khanh giả vờ lấy muốn thoát khỏi Trần Hi trời buộc, nhưng cái này hiển nhiên là phí công.

Thế là, nàng cũng đành phải nghiêm nghị quát lớn: "Thả ta ra!"

"Thả ra người có thể, bắt quá người trước tiên cần phải đem bữa com này ăn."

Trần Hi cười chỉ chỉ thức ăn trên bàn.

Tàn Dư Khanh không có trả lời, mà là trừng mắt liếc hắt một cái.

"Tiểu di, com!"

Tiểu gia hóa rất nhanh liền ôm bát chạy trở về, sau đó cao hứng cầm chén giờ lên Tàn Dư Khanh trước mặt.

Thấy thế, Tàn Dư Khanh còn có chút do dự.

Trần Hi cũng không cùng với nàng nói nhảm, lập tức liền khống chế nàng nhận lấy tiểu gia hóa cái chén trong tay.

Tàn Dư Khanh giận tím mặt, muốn quát lớn Trần Hi vài câu.

Mà lúc này, nàng lại phát hiện mình lại có thể động.

Sững sốt một chút về sau, Tàn Dư Khanh phản ứng đầu tiên liền là rời đi nơi này.

Nhưng nàng mới vừa mới động một chút, Trần Hi nhưng lại chế trụ nàng.

"Người. . ."

Tàn Dư Khanh muốn nói chút cái gì, nhưng vừa mới nói ra một chữ, nàng lại đột nhiên giống như là bị người bóp lấy cổ đồng dạng, sinh sinh đem kia đoạn không nói ra nuốt trở về.

Trần Hi nhàn nhạt quét nàng một chút, bình tĩnh nói ra: "Ăn com."

Lúc này, tiểu gia hóa cũng chạy trở về trên vị trí của mình, cảm thấy liền chuẩn bị một lần nữa thúc đẩy.

Mười phần thỏa mãn uống một ngụm tươi canh về sau, tiểu gia hóa lại phát hiện Tàn Dư Khanh còn duy trì vừa rồi bụng bát đáng về, thế là liền có chút nghi ngờ hỏi: "Tiểu di, người vì cái gì không ăn a?"

Nhìn thấy tiểu gia hóa kia mặt mũi tràn đầy đáng về nghi hoặc, Tàn Dư Khanh hổng mắt.

Bị Trần Hi phen này giày vò, tức giận đến nàng nước mắt đều nhanh muốn rớt xuống!

Nàng tình nguyện bị Trần Hi đánh chết tươi, cũng không muốn Trần Hi dạng này tùy ý nhục nhã!

Đúng vậy, nhục nhã.

Như cái con rối đồng dạng, bị Trần Hi bóp trên tay tùy ý đùa bỡn.

Nàng thử một chút, phát hiện mình có thể nói chuyện về sau, liền lập tức thật nhanh nói ra: "Thả ta ra, ta ăn!"

Thoại âm rơi xuống, nàng phát hiện mình có thể động.

Thế là, Tàn Dư Khanh liền một tay bưng bát, một tay cầm đũa, có chút cứng ngắc đào lên chén kia nóng hôi hổi com trắng tói.

Nàng không có gấp thức ăn, cứ như vậy cắn ăn com.

Trần Hi gặp nàng một mực không chịu gấp thức ăn, liền cười tủm tỉm nói ra: "Người là khách nhân, đừng vào xem lấy ăn cơm, cũng ném thử ta làm đồ ăn đi."

Nghe vậy, Tần Dư Khanh động tác trì trệ.

Theo sát lấy, nàng trên mặt lại đột nhiên rơi xuống một nhóm nước mắt.

Thế mà bị Trần Hi cho sinh sinh tức khóc!

"Ây. . ."

Trần Hi cũng không ngờ tới mình có thể đem cô em vợ cho khí khóc, thế là vội vàng hướng phía tiểu gia hòa hỏi: "Niệm niệm, ăn no chưa?"

"Ta ăn no rồi! Tốt no bụng tốt no bụng!"

"Vậy người cùng mèo to đi xem phim hoạt hình đi."

"Tốt!"

Nói chuyện đến phim hoạt hình, tiểu gia hòa đục trên thân hạ đều là sức lực.

Cho nên Trần Hi vừa mới đem nàng để dưới đất, nàng liền hét lớn mèo to đến trên giường nhìn phim hoạt hình.

Đợi đến tiểu gia hòa rời đi về sau, Trần Hi lúc này mới quay đầu nhìn về phía Tần Dư Khanh.

Mà lúc này, Tần Dư Khanh cũng đã len lén đem mình nước mắt trên mặt lau sạch.

"Chúng ta tâm sự đi."

Tần Dư Khanh không có nói chuyện, mà là cúi đầu tiếp tục đào bắt đầu bên trên cơm trắng.

Nàng bộ dáng bây giờ, cái nào còn có lúc mới tới cái chủng loại kia ngạo khí?

Ngược lại càng giống là một cái thụ thiên đại uy khuất tiểu nữ nhân.

Đây cũng là Trần Hi kết quả mong muốn.

Gặp nàng rốt cục đỡ xuống tầng kia tầng xác ngoài về sau, Trần Hi lúc này mới lại hỏi: "Ta là thật rất hiếu kì, vì cái gì làm người lần đầu tiên nhìn thấy niệm niệm thời điểm, trong lòng sẽ hiện lên một tia sát ý?"

Tần Dư Khanh ngập ngừng cả người.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Trần Hi thế mà ngay cả cái này đều có thể cảm giác được.

"Người hẳn là may mắn, người trong lòng kia tia sát ý thoáng qua liền mất, nếu không ta nghĩ chúng ta khả năng ngay cả ngồi ở nơi này cơ hội nói chuyện đều không có."

Cái gọi là sát ý cùng sát khí, một cái là đại biểu cho muốn giết người, khác một cái lại đại biểu cho chuẩn bị giết người.

Cả hai nhìn như không có khác biệt lớn, nhưng lại có bản chất khác nhau.

Sát ý là lập tức sinh ra ý nghĩ, mà sát khí thì là chuẩn bị giết người trước khi tức.

Tần Dư Khanh là võ đạo cao thủ, cho nên nàng mỗi khi chuẩn bị xuất thủ thời điểm, bắp thịt toàn thân đều sẽ tự nhiên mà vậy kéo căng, lỗ chân lông cũng sẽ lập tức co vào phong bế.

Nếu như là cùng cảnh giới cao thủ, tự nhiên có thể phát giác được nàng trên người đủ loại biến hóa rất nhỏ.

Đây chính là cái gọi là sát khí, cũng đại biểu nàng sắp xuất thủ.

Sát khí có thể cảm giác, nhưng sát ý lại không cách nào cảm giác.

Bởi vì sát ý chỉ là một loại ý nghĩ, trừ phi có thể nhìn rõ lòng người, nếu không lại làm sao có thể phát giác được người khác ý nghĩ đâu?

Trần Hi cũng không thể nhìn rõ lòng người.

Nhưng hẳn lại có thể thông qua Tần Dư Khanh trong nháy mắt đó nhỏ bé biểu lộ đến suy đoán.

Tần Dư Khanh xác thực hẳn là may mắn. . .

Nàng sát ý trong lòng đến nhanh, đi cũng rất nhanh.

Nếu không, nàng là thật sẽ bị Trần Hi tại chỗ cho bóp chết.

Tần Dư Khanh không có trả lời.

Trần Hi cười cười, liền tự mình tiếp tục nói ra: "Ngươi rất kỳ quái, ta đoán chừng ngươi ngay cả gà đều không có giết qua, nhưng hôm nay lại muốn giết chết một cái hài tử, hơn nữa còn là tỷ tỷ ngươi hài tử. . . Nói cho ta, vì cái gì?"

Nói xong, Trần Hi liền lẳng lặng nhìn chăm chú lên nàng.

Tần Dư Khanh bùng bát, cúi đầu giống như là đang tự hỏi.

Nàng trầm mặc thật lâu.

Trần Hi cũng chờ nàng thật lâu.

Suy nghĩ thật lâu về sau, nàng mới giống như là làm quyết định gì đồng dạng, nặng nề nói ra: "Bởi vì nàng bắt tử, tỷ tỷ liền sẽ chết. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

103 Thiên Môn

. . Tu tiên trở về đương vũ em

"Bởi vì nàng bắt tử, tỷ tỷ liền sẽ chết. . ."

Vừa dứt lời, Tần Dư Khanh rõ ràng cảm giác được Trần Hi trên thân bộc phát ra một trận sát khí mãnh liệt.

Sát khí kia chi thịnh, lập tức dọa đến nàng bấp thối toàn thân căng cứng, theo bản năng liền muốn bày ra phòng ngự tư thế.

Hơn nữa còn không chỉ là nàng, ngay cả đang xem phim hoạt hình mèo to đều bị giật nảy mình.

Bất quá mèo to quý tính không được, lập tức liền chui vào tiểu gia hỏa trong ngực.

Tiểu gia hỏa rất tự nhiên ôm nó, hành động này cũng giống là cho mèo to ăn một viên vững chắc thuốc an thần.

Cho nên mèo to lấy lại bình tĩnh về sau, liền quay đầu, thò đầu ra nhìn quan sát đến bàn ăn tình huống bên kia.

"Vì cái gì?"

Trần Hi thanh âm rất bình tĩnh, trên mặt biểu lộ cũng nhìn không ra có bất kỳ khác thường gì.

Nhưng hẳn trên thân không ngừng truyền ra sát khí ngập trời. .

Hẳn là tu tiên giả, mà không phải võ giả, cho nên dưới con thịnh nộ, chung quanh thiên địa linh khí cũng sẽ tùy theo phun trào.

Bởi vậy, Tần Dư Khanh dù sao cũng là Tông Sư cấp bậc nhân vật, cho nên dù là nàng không có nhìn ra Trần Hi có bất luận cái gì muốn động thủ dấu hiệu, nhưng cũng có thể rõ ràng phát giác được, Trần Hi muốn giết người.

Cái này thâm tàng bất lộ tỷ phu, rốt cục lộ ra hẳn rằng nanh.

Tần Dư Khanh có chút xuất thần, tựa hồ không nghe thấy Trần Hi.

Thế là, Trần Hi liền hỏi lần nữa: "Vì cái gì?"

"A?"

Tần Dư Khanh thân thể đột nhiên run rẩy một chút, sau đó lại sắc mặt phức tạp nhìn Trần Hi một chút, có chút miễn cưỡng lắc đầu nói ra: "Ta không thể nói cho ngươi. . . Ta căn bản cũng không nên tới tìm ngươi, là ta nhiều chuyện. . ."

Nghe vậy, Trần Hi chợt nở nụ cười.

"Đầu kia dây chuyền là ngươi giúp nàng mang tới a?"

Nói xong, Trần Hi liền như dường như biết được suy nghĩ nhìn thoáng qua chính ngồi ở trên giường tập trung tinh thần nhìn phim hoạt hình tiểu gia hóa.

Tần Dư Khanh không có trả lời.

"Ngươi chỉ cho nên nghĩ đuổi chúng ta đi, có phải hay không sợ ngươi người trong nhà biết, kỳ thật Doanh Doanh cho ta sinh cái nữ nhi?"

Tần Dư Khanh vẫn là không có nói chuyện.

Trần Hi đợi một hồi lâu.

Gặp nàng không muốn lại mở miệng, Trần Hi liền tưởng lời nói xoay chuyển, nhiều hứng thú mà hỏi: "Nếu như ta nhớ không lầm, Hóa Kinh phía trên gọi là Tông Sư, cho nên ngươi hẳn là Vô đạo Tông Sư a?"

Nghe vậy, Tần Dư Khanh lúc này mới rốt cục nhẹ gật đầu, có chút bất đắc dĩ hồi đáp: "Hóa Kinh phía trên, gọi là Bảo Đan; Bảo Đan có thành tựu, mới là Tông Sư."

"Ta gặp qua Hóa Kinh, nhưng bọn hắn niên kỷ lớn hơn ngươi, mà lại thân kinh bách chiến, trên thân tùy thời đều có một loại giấu đều không giấu được lệ khí. . . Ngươi không có, mà lại cảnh giới còn xa vượt xa quá bọn hắn, cho nên ngươi xác thực có mấy phần kiêu ngạo lý do."

Nhưng mà, đương nàng nghe được Trần Hi sau.

Tần Dư Khanh lại lập tức nhú mày, có khí gấp bội hoại quá lớn: "Ngươi là nghĩ nhục nhã ta sao? Đừng tưởng rằng các ngươi phương sĩ một mạch rất đáng gờm. . . Nếu như chúng ta cảnh giới ngang nhau, mười bước bên trong, ta giết ngươi như giết gà!"

"Thật sao?"

Trần Hi ra vẻ kinh ngạc nhìn nàng một cái.

Theo sát lấy lại cười mỉm mà hỏi: "Kỳ thật ta rất hiếu kỳ, ngươi đến tột cùng giết qua gà không có?"

Tần Dư Khanh lại bị hắn cho chọc giận.

Nàng đứng dậy liền muốn rời đi, nhưng Trần Hi há có thể thả nàng đi?

Cho nên ngay tại nàng đứng dậy một nháy mắt, Trần Hi liền lại chế trụ nàng, sau đó còn cười mỉm nói ra: "Đừng nóng giận, đừng nóng giận, hai ta hôm nay thứ nhất lần gặp gỡ, tỷ phu còn muốn nhiều hàn huyên với ngươi hai câu đâu."

"Ngươi đến tột cùng muốn như thế nào?!"

"Chẳng ra sao cả, chỉ cần ngươi nói cho ta Doanh Doanh ở nơi nào, ta lập tức thả ngươi đi."

Tần Dư Khanh giật mình.

Sững sốt sau một lúc lâu.

Nàng lại giống như là nghĩ đến cái gì đồng dạng, mang theo một mặt khinh bỉ nói ra: "Dù là ta cho ngươi biết, ngươi thì phải làm thế nào đây? Đã ngươi là phương sĩ một mạch, vậy ta liền hỏi ngươi, ngươi biết Thiên Môn sao?"

"Thiên Môn? Cái gì đồ vật?"

Trần Hi hơi nghi hoặc một chút, hắn vẫn là thứ nhất lần nghe được cái danh từ này.

Tần Dư Khanh gặp cái kia một mặt sương mù đáng vẽ, lập tức liền không nhịn được ha ha nở nụ cười.

"Ngươi thế mà ngay cả Thiên Môn đều không biết. . ."

Giống như là phát hiện một kiện thật buồn cười sự tình đồng dạng.

Tần Dư Khanh càng cười càng lớn âm thanh, cười đến cuối cùng, thậm chí ngay cả tiểu gia hóa đều bị tiếng cười của nàng cho kinh động đến.

Tiểu gia hóa quay đầu nhìn thoáng qua cái này kỳ quái tiểu đi, sau đó mới ôm mèo to tiếp tục xem lên phim hoạt hình tới.

Trần Hi không có nói chuyện, mà là lẳng lặng nhìn nàng.

Hắn bình tĩnh tựa như là một đầm nước đọng, không có bất kỳ gợn sóng nào.

Tần Dư Khanh cười một trận, nhưng khi nàng nhìn thấy Trần Hi kia chẳng hề để ý dánh về về sau, sắc mặt của nàng nhưng lại trầm xuống.

"Phi! Hạ trùng không thể Ngừ Bãng, giếng con ếch không thể ngừ biển, người thật giống một con tự đại con cóc!"

"Ồ? Thật sao?"

Trần Hi cũng đi theo nàng nở nụ cười, hỏi ngược lại: "Người chỉ Thiên Môn, chẳng lẽ lại là Thiên Đình Nam Thiên môn? Chỉ cần đi vào Nam Thiên môn liền có thể đứng hàng tiên ban?"

Nghe vậy, Tần Dư Khanh liền ha ha cười nói: "Người muốn như thế lý giải, kỳ thật cũng không tính sai."

"Sau đó thì sao?"

Trần Hi hai tay một đám, một mặt không hiểu thấu mà hỏi: "Vậy cùng ta có quan hệ thế nào?"

Tần Dư Khanh bị hắn cho ể trụ.

Cảm giác mình tựa như là tại đàn gây tai trâu đồng dạng.

Thế là, nàng không khỏi cả giận nói: "Ta cùng tỷ tỷ đều là chủ trì Thiên Môn tế tự Huyền Nữ, Thiên Môn không ra, chúng ta lại không thể thành gia! Nếu như bị người phát hiện nàng có hài tử, tỷ tỷ nhất định sẽ bị bọn hắn đốt sống chết tươi!"

"A, dạng này a. . ."

Trần Hi nhẹ gật đầu, sau đó đột nhiên đứng lên thân thể, bắt đầu tự mình thu lại trên bàn bát đĩa tới.

Phát giác được mình thất ngôn về sau, Tần Dư Khanh có chút ngơ ngác nhìn qua hắn.

Qua nửa ngày, nàng lúc này mới do do dự dự hỏi: "Người còn muốn như thế nào nữa? Tỷ tỷ để cho ta mang dây chuyền cho người, liền là muốn cho người quên nàng, chúng ta là Huyền Nữ, không thể thành gia. . ."

Nghe vậy, Trần Hi một bên thu thập, một bên nói ra: "Cái quy củ này Doanh Doanh cũng biết a? Nhưng nàng vẫn là lựa chọn sinh hạ niệm niệm, cũng liền nói rõ nàng cũng không muốn làm kia cái gì tế tự Huyền Nữ, đúng không?"

Tần Dư Khanh không có trả lời, Trần Hi nhìn nàng thòi điếm, nàng ánh mắt cũng có chút né tránh, tựa hồ không dám cùng Trần Hi đối mặt.

"Đã Doanh Doanh cũng không muốn làm kia cái gì Huyền Nữ, người nói ta có phải hay không nên đi đem nàng tiếp về nhà đâu?"

Nghe vậy, Tần Dư Khanh lập tức khẩn trương, không khỏi hoảng sợ nói: "Không được! Người không thể đi! Người sẽ hại chết tỷ tỷ!"

"Hại nàng? Không, ta là muốn đón nàng về nhà."

Tần Dư Khanh có chút kích động còn muốn nói nhiều cái gì.

Nhưng lúc này.

Trần Hi đột nhiên vung lên ống tay áo.

Sau đó, nàng cả người liền như là như gió tranh đồng dạng, trực tiếp hướng phía sân nhỏ bay ra ngoài, sau đó lơ lửng tại trong sân không thể động đậy.

Đưa nàng trời buộc tại trong sân về sau, Trần Hi liền chậm rãi đi ra Tây Suong phòng.

Hắn ngừng đầu, sắc mặt bình tĩnh nhìn qua Tần Dư Khanh.

Trầm mặc một chút về sau, Trần Hi lúc này mới bình tĩnh hỏi: "Nói cho ta, Doanh Doanh ở đâu?"

Tần Dư Khanh do dự một chút, vẫn là lựa chọn ngậm miệng lại.

Nhưng mà, Trần Hi câu tiếp theo về sau, lại lập tức liền để sắc mặt nàng đại biến.

"Nếu như người không có nói, ta hiện tại liền thiêu chết người."

Trần Hi bề ngoài không có bất kỳ biến hóa nào, biểu lộ cũng bình tĩnh như trước.

Nhưng Tần Dư Khanh lại phảng phất cảm thấy, hiện tại đứng tại trước mặt nàng cái này nam nhân.

Đơn giản tựa như là một đầu cưỡi xuống da dê nguy trang sói đồng dạng, triệt để lộ ra hấn thực chất bên trong hung tính.

Ân, ta cùng đại đa số tác giả không đồng dạng, bởi vì ta rất không quen nhìn bình xịt.

Bị vui dập giữa chợ nhào lâu, cho nên ta căn bản sẽ không dung túng bình xịt ở trước mặt ta làm càn.

Trước đó nữ chính thời điểm đã tới qua một đợt, hiện tại cô em vợ còn muốn đến một đợt.

Cường ép tẩy trắng? Giảm xuống trí thông minh? Logic không hợp lý?

Giải thích quá nhiều sẽ buồn nôn đến cái khác độc giả.

Cho nên liên quan tới cô em vợ hành vi động cơ, ta sẽ không lại giấy tính tiền chương giải thích.

...

Trở xuống là phiên ngoại thiên:

...

Trần Hi mang theo tiểu gia hỏa đi chơi cầu độc mộc.

Tiểu gia hỏa đi đến một nửa, cảm thấy rất đơn giản.

Thế là liền để Trần Hi buông nàng ra, nàng muốn tự mình đi.

Trần Hi cố chấp bắt quá nàng, đành phải buông ra nàng.

Tiểu gia hỏa thử nghiệm đi ra một hai bước.

Phát hiện quả nhiên rất đơn giản.

Thế là, nàng cũng có chút đắc ý.

Lanh lợi liền muốn trực tiếp nhảy đến đối diện đi.

Nhưng ngay tại nàng nhảy vui sướng thời điểm, dưới chân lại đột nhiên trượt đi, không nhỏ tâm rớt xuống.

Tiểu gia hỏa rơi trên mặt đất quăng đau, lập tức liền oa oa khóc rống lên, không ngừng trách cứ Trần Hi không có dắt tốt nàng.

Trần Hi thấy thế, đành phải ôm chặt lấy tiểu gia hỏa, mặt mũi tràn đầy áy náy an ủi: "Niệm niệm thật xin lỗi, đều là ba ba sai, là ba ba không có chiếu cố tốt người, ba ba giải thích với người, có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

104 Côn Luân

. . Tu tiên trở về đương vú em

Thiên Toàn giới cùng Địa Cầu khác biệt lớn nhất là ——

Linh thạch tiên thuốc có thể đoạt, động phủ linh mạch có thể đoạt.

Lợi ích là nhân loại hành động hết thấy động lực.

Marx từng nói qua: Mọi người phấn đấu chỗ tranh thủ hết thấy, đều cùng bọn hắn lợi ích có quan hệ.

Trần Hi tại Địa Cầu sinh sống hơn hai mươi năm.

Nhưng ở Thiên Toàn giới lại sinh sống hơn năm trăm năm.

Chẳng lẽ kia năm trăm năm vẫn còn so sánh không lên hơn hai mươi năm?

Rõ ràng không phải.

Hắn chỉ cho nên không thích Thiên Toàn giới, chủ yếu vẫn là bởi vì Thiên Toàn giới cùng Địa Cầu so sánh, cả hai có khác biệt về bản chất.

Địa cầu là sinh ra hắn nuôi nấng hắn địa phương, Trần Hi tại nơi này lớn lên thành thực, nhân sinh quan, giá trị quan, thế giới quan cũng đã sớm vì vậy mà tạo thành cơ bản nhất dàn khung.

Cho nên hắn đi Thiên Toàn về sau, mới có thể từ đầu đến cuối đều cảm thấy mình cùng cái kia thế giới có chút không hợp nhau.

Đây cũng là để hắn liều mạng cũng muốn lá rụng về cội nguyên nhân một trong.

Ba tuổi nhìn lớn, bảy tuổi nhìn lão.

Đây là Trung Quốc ngàn năm, ba tuổi cùng bảy tuổi tại cổ đại mặc dù chỉ là một cái số xấp xỉ, là người Hoa dân ở trên ngàn năm sinh hoạt kinh nghiệm bên trong tổng kết ra.

Câu nói này nhìn như rất vô đoán, nhưng cũng bị hiện đại khoa học chứng minh là có nhất định đạo lý.

Người là một loại rất phức tạp sinh vật.

Như thật muốn cẩn thận tìm tòi nghiên cứu, liền nhất định phải nâng lên Tiên Thiên quyết định nói cùng Hậu Thiên ảnh hưởng nói.

Vậy quá mức phức tạp, mà Trần Hi cũng không phải nhà tư tưởng, cho nên hắn sẽ không đi nghiên cứu nhiều như vậy.

Hắn chỉ cần biết rõ ràng một điểm, cái kia chính là ——

Mình muốn đến tốt cùng là cái gì?

Trần Hi muốn không phải Trường Sinh, mà là gia đình hạnh phúc.

Đây là mục tiêu, cũng là truy cầu.

Đồng thời còn là hắn vì đó phấn đấu nguyên động lực.

Niệm niệm đã ở bên cạnh hắn, cho nên Trần Hi thế muốn để năng trở thành trên đời này nhất hạnh phúc hài tử.

Nhưng Doanh Doanh nhưng như cũ bất vô âm tín. . .

Không có Doanh Doanh, niệm niệm lại như thế nào làm trên đời này nhất hạnh phúc hài tử?

Không có Doanh Doanh, hắn theo đuổi gia đình hạnh phúc, lại như thế nào mới có thể đủ thực hiện?

Không có Doanh Doanh, hắn lúc trước ưng thuận lời thề, lại như thế nào mới có thể đủ thực hiện?

Ta phi thăng thành tiên.

Không vì Trường Sinh, chỉ vì phù hộ người một thế Hi Nhạc bình an.

Nếu như nói, tại Địa Cầu sinh hoạt hơn hai mươi năm cho Trần Hi đặt vững cơ bản tam quan dàn khung.

Như vậy tại Thiên Toàn năm trăm năm, nhưng lại tái tạo Trần Hi hành vi chuẩn tắc.

Hắn cuối cùng không phải phạm nhân rồi.

Hắn là Thiên Toàn giới phong hào Thần Quân, Hóa Thần kỳ tu tiên giả.

Bởi vậy, đương Trần Hi nghe được Doanh Doanh gặp nguy hiểm về sau, trong đầu hắn liền chỉ còn lại có một cái ý niệm.

Tiếp Doanh Doanh về nhà.

Từ hắn bảo vệ gia.

Cùng cô vợ trẻ so ra, cô em vợ tự nhiên cũng chính là không quan trọng gì tồn tại.

Bởi vậy. . .

Tần Dư Khanh đột nhiên bị ném ra sân nhỏ sau.

Nàng liền vạn phần hoảng sợ nhìn qua nam nhân kia.

Cái này nhìn như rất ôn hòa nam nhân, đột nhiên ngay tại trước mặt nàng thể hiện ra mình dữ tợn một mặt.

Kia cổ sát khí ngập trời, tựa hồ tại vô thanh vô tức tuyên ngôn.

Nếu như nàng dám nói một chữ "Không", hắn liền thật sẽ giết nàng.

Tần Dư Khanh bị sợ choáng váng.

Trần Hi cứ như vậy đứng tại trên bậc thang, lẳng lặng nhìn qua bị hắn trói buộc tại không trung Tần Dư Khanh.

Bỗng nhiên, cổ tay của hắn động một chút.

Theo sát lấy, một tia ngọn lửa liền từ đầu ngón tay của hắn nhảy ra ngoài.

Nhìn thấy kia tia đột nhiên xuất hiện ngọn lửa, Tần Dư Khanh cũng rốt cục hồi phục thần trí.

Cái này tiện nghi tỷ phú là cùng nàng đến thật!

Tần Dư Khanh sợ hãi.

Nhìn thấy Trần Hi liền phải đem kia tia ngọn lửa ném ra thời điểm, nàng lập tức liền giật ra cuống họng âm thanh hô lớn: "Không muốn! Ta cho người biết!"

. . .

« Sơn Hải kinh? Đại hoang kinh tuyển Tây thứ mười sáu » có lời: "Tây Hải chi nam, lưu sa chi tân, Xích Thủy về sau, hắc thủy trước đó, có đại sơn, có nói Côn Luân chi đồi."

Côn Luân Sơn được vinh dự Trung Quốc vạn sơn chi tổ, Long mạch chi nguyên.

Trung Quốc rất nhiều truyền thuyết đều cùng Côn Luân Sơn có quan hệ.

Nhưng rất nhiều người không biết ——

Cổ đại chi Côn Luân Sơn, cùng hiện đại chi Côn Luân Sơn nhưng thật ra là hai cái địa phương.

Có ít người thậm chí coi là, cổ đại Côn Luân Sơn liền là hiện tại Côn Luân sơn mạch.

Hiện tại Côn Luân sơn mạch độ cao so với mặt biển cao tới năm trăm mét đến sáu ngàn mét ở giữa, khí hậu rét lạnh ẩm ướt, không khí mỏng manh, quanh năm có không thay đổi cao nguyên đất đông cứng tầng, sinh tồn điều kiện cực kỳ ác liệt, lại thể nào khả năng dựng dục ra Trung Quốc dân tộc?

Trên thực tế theo tư liệu lịch sử ghi chép, sớm tại Tần triều nhất thống Trung Quốc trước kia, bị mọi người gọi Côn Luân Sơn, nhưng thật ra là Tần Lĩnh sơn mạch.

Tần Lĩnh phía bắc Quan Trung bình nguyên, nơi đó mới là Trung Quốc dân tộc khởi nguyên địa.

Trung Quốc dân tộc hai vị Thủy tổ, Hoàng Đế, Viêm Đế cũng chính là sinh ra tại cái này địa phương.

« quốc ngữ tán ngữ » chơ: "Xưa kia thiếu niên cưới tại có kiều thị, sinh Hoàng Đế, Viêm Đế. Hoàng Đế lấy Cơ Thủy thành, Viêm Đế lấy Khương Thủy thành. Thành mà dị đức, cho nên Hoàng Đế vì cơ, Viêm Đế vì khương. Nhị đế dùng sự lấy chung sức vậy. Dị đức nguyên có."

Đây cũng là trước mắt có khả năng nhìn thấy sớm nhất ghi lại Viêm Đế, Hoàng Đế tư liệu lịch sử.

Tần Lĩnh một bắt đầu cũng không gọi Tần Lĩnh.

Nó ban sơ được xưng Côn Luân Sơn.

Về sau, Tần Thủy Hoàng nhất thống Trung Quốc, dời đô Hàm Dương, bởi vì Tần Lĩnh đứng sừng sững ở Tần quốc thủ đô Hàm Dương phía Nam, cho nên có thiên chi bên trong, đều chi nam, tên cổ bên trong nam, cũng xưng Chung Nam thuyết pháp.

Cho nên Tần Lĩnh liền được xưng là Chung Nam sơn.

Lại về sau, Tần triều diệt vong, đến Tây Hán, Tư Mã Thiên tại trong sử sách viết đến: "Tần Lĩnh, thiên hạ chi đại ngăn."

Tần Lĩnh lúc này mới rốt cục có nó chính thức quan phương xưng hô.

Côn Luân Sơn, Chung Nam sơn, Tần Lĩnh, đây chính là Tần Lĩnh kiếp trước kiếp này.

Trung Quốc Long mạch, nhưng thật ra là tại nơi này.

...

Trường An.

Sân bay xuất trạm miệng.

Một nhà ba người, một con mèo.

Nam đẹp trai, nữ tình, em bé vẫn rất đáng yêu.

Thậm chí liền ngay cả tiểu hài trong ngực mèo, nhìn qua cũng là càng bên ngoài linh động cơ linh, ngó dáo dác đánh giá đi ngang qua người đi đường.

Cái này một nhà ba người họa phong không giống người địa phương, hạ xuất trạm miệng, bọn hắn liền đón xe thẳng đến Tần Lĩnh.

Tần Lĩnh là vắt ngang ở Trung Quốc một tòa to lớn sơn mạch, đồng thời cũng là Trung Quốc nam bắc khí hậu đường ranh giới.

Người phương nam, người phương bắc khu sinh hoạt dừng, đều bởi vì tòa này sơn mạch mà hình thành.

Mỗi khi đến mùa đông, Tần Lĩnh phía bắc Quan Trung địa khu hàn phong lạnh thấu xương, ngàn dặm băng phong, vạn dặm tuyết bay, mọi người trông coi nóng giường lò hỏa, mới có thể vượt qua cái này rét lạnh thời kỳ.

Mà Tần Lĩnh phía Nam Hán Trung bồn địa, nhưng như cũ non xanh nước biếc, khắp nơi trên đất lưu danh.

Tòa này sơn mạch đối Trung Quốc tự nhiên khí hậu có tính quyết định ảnh hưởng, cũng chính là tòa này sơn mạch cải biến Trung Quốc tự nhiên cách cục.

Một nhà ba người bao hết một chiếc xe taxi, không phải muốn đi cảnh khu, mà là muốn đi Tần Lĩnh chân núi một tòa vắng vẻ tiểu trấn.

Thiểm Bắc người hào sảng, nhanh nam người chất phác, Quan Trung người nhiệt tình.

Chuyến này lữ trình làm sao cũng phải muốn hơn hai giờ, đường dài từ từ, lái xe mấy lần muốn mở ra nói gộc rạ, nhưng trên xe vợ chồng trẻ lại giống như là bức bội tiểu phu thê đồng dạng, từ lên xe liền một câu cũng không nói qua.

Không có biện pháp, khách nhân đều không muốn nói chuyện, hắn cũng liền đành phải yên lặng nhắm lại miệng của mình.

Từ Trường An đến Tần Lĩnh thẳng tắp khoảng cách cũng liền năm sáu mươi cây số, Trường An còn chưa có tuyết rơi, nhưng Tần Lĩnh lại sớm đã hóa thành một mảnh trắng xóa.

Bọn hắn muốn đi thị trấn cách Trường An ước chừng có hơn hai trăm cây số, nhanh đến đến thị trấn thời điểm, trên trời lại đã nổi lên mưa nhỏ.

Mờ tối thời tiết, mông lung mưa nhỏ.

Trên núi còn có sương mù, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ nhìn thấy sương mù mông lung một mảnh.

Lần này kiểm lời không ít, lái xe cũng liền mười phần khách khí đưa bọn hắn một cây dù.

Hắn đối cái này một nhà ba người cũng có chút hiếu kỳ, cho nên rời đi về sau, hắn còn thông qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua.

Kính chiếu hậu dính lấy một chút hạt mưa, xuyên thấu qua tấm gương, hắn nhìn thấy kia một nhà ba người chậm rãi đi hướng đầu kia lên núi đường nhỏ.

"Trời lạnh như vậy còn muốn lên núi?"

Lão ca nhóm đùi thúc giục!

Ta xác thực không viết ra được nhiều như vậy!

Các người ngắm lại cũng biết a, ta là tới viết sách kiếm tiền, chẳng lẽ ta còn có thể cùng tiền không qua được?

Quyển sách này bối cảnh thiết lập rất không lò, trước sau phức tạp đều muốn quán thông cùng một chỗ, cho nên do ta viết rất là tốn sức.

Xin nhờ xin nhờ, có thể hay không lý giải một chút?

Cho dù là Baidu, ta cũng phải một thiên một thiên đi thăm dò, chờ đến tiêu hóa về sau, giả bộ tiến ta thiết lập bên trong.

Chương này liên quan đến tư liệu quá nhiều, ta tối hôm qua viết đến rạng sáng ba điểm, hôm nay 12 đót lên đến, viết đến hiện tại mới rốt cục viết xong, viết xong còn phải đợi lấy bị chửi hàng hôm . .

Ta có đôi khi thật cảm thấy mình rất oan uổng.

Xin nhờ, hi vọng các người năng lý giải, ta xác thực đã rất cố gắng. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

105 Phương Thốn

Tần Linh vắt ngang ở Trung Quốc nam bắc phân giới tuyến thượng, là nó khiến cho thiên phú nam bắc, địa cát giang hà, đồ vật uốn lượn, cao thấp tương ma.

Kìa mệnh mệnh khí thế cùng liên miên bao la hùng vĩ khiến người ta nhóm khó mà dòm toàn cảnh, nhưng cũng không thể không đi tìm kiếm.

Thế giới chi lớn, hỗn loạn bên trong.

Khó được Thanh Sơn còn tại.

Sương mù bốc lên, Bạch Tuyết mệnh mệnh.

Một mảnh thế Ngoại Cảnh tượng.

Cùng Nga Mi tuần tú không đồng dạng, Tần Linh cho người ta một loại mệnh mệnh hùng hậu cảm giác.

Lên núi về sau, tiểu gia hỏa ngoan ngoan nằm ở Trần Hi trong ngực, mắt to quay tròn chuyển.

Theo độ cao so với mặt biển càng ngày càng cao, trên núi tuyết động cũng càng ngày càng dày, đầu kia vốn là có chút gập ghềnh tron ướt đường nhỏ, cũng dần dần bị tuyết lớn cho che giấu.

Giương mắt nhìn lên, cái này giữa thiên địa phẳng phát liên chỉ còn lại có màu trắng.

Đương tiểu gia hỏa nhìn thấy đồng kia tích như là chắn bông đồng dạng dày đặc tuyết động lúc, nàng rốt cục nhìn không được, ôm Trần Hi cổ liên tục làm nũng nói: "Ba ba, ba ba, ta muốn đi tuyết bên trong chơi. . ."

Nghe vậy, Trần Hi liền ngừng bước chân, nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, sau đó tại một chỗ địa thế tương đối bằng phẳng địa phương đem nàng đem thả xuống dưới.

Nhìn thấy trước mắt thật dày một tầng Bạch Tuyết, tiểu gia hỏa cũng là chơi tâm nổi lên.

Chỉ gặp, nàng ôm mèo to, hai tay đột nhiên ra sức vung lên.

Cứ như vậy đem mèo to hướng phía tuyết động chổng lên ném ra ngoài.

Mèo to giật mình, lập tức liền dọa đến tại không trung loạn vũ lấy bốn cái chân.

Nhưng bởi vì không chỗ mượn lực, cho nên nó đành phải trở mắt nhìn mình bị tiểu gia hỏa vứt ra ngoài.

Phốc

Nó hiện tại cũng liền sùng vật mèo hình thể, cho nên rơi vào trong đồng tuyết về sau, nó cũng chỉ là ném ra nhàn nhạt một cái hồ nhỏ.

"Meo!"

Mèo to có chút bất mãn kêu một tiếng, dẫn tới tiểu gia hỏa khanh khách phá lên cười.

Theo sát lấy, nàng cũng lanh lợi đi vào tuyết động đồng bên cạnh, hô to một tiếng "Ta tới rồi!", sau đó cũng một đầu nhào vào trong đồng tuyết.

Kia đồng tuyết nhìn xem cùng bông đồng dạng mềm, nhưng tuyết đối không có khả năng giống bông như thế ấm áp lạnh.

Nhưng nàng nhào vào đi đồng tuyết về sau, lại giống như là căn bản không sợ lạnh đồng dạng, lập tức liền tại bên trong lăn lộn.

Tại đất tuyết lăn lộn nguyện vọng rốt cục thực hiện!

Mà ngay tại tiểu gia hỏa cùng mèo to tại đất tuyết lăn lộn thời điểm.

Trần Hi nhìn xem Tần Dư Khanh, đột nhiên hỏi: "Thế nào, nữ nhi của ta đáng yêu sao?"

Đây là Trần Hi lần thứ hai hỏi ra cái này vấn đề.

Tần Dư Khanh sắc mặt phức tạp nhìn hắn một cái, sau đó mới đưa ánh mắt chuyển đến tiểu gia hỏa trên thân.

Bốn tuổi nhiều hài tử, chính là đáng yêu nhất thời điểm, cho nên dù là lại không tình nguyện, Tần Dư Khanh cũng đành phải chán ngắt mở miệng hỏi đáp: "Đáng yêu."

"Tạ ơn."

Trần Hi gật đầu cười, giống như là hết sức hài lòng câu trả lời của nàng.

Tần Dư Khanh lúc đầu muốn nói chút cái gì.

Nhưng nghĩ đến Trần Hi trước đó còn tuyên bố muốn thiêu chết nàng, nàng liền không nhận được sầm mặt lại, một cái người đi đến bên cạnh phụng phịu đi.

Nói chuyện im bật mà dừng.

Lớn như vậy trong núi rất yên tĩnh, chỉ có tiểu gia hỏa một cái người gào to âm thanh.

Trong núi hàn phong gào thét mà qua, bọc lấy liên tiếp bông tuyết ở trên trời đánh chuyển, lác lác ung dung hướng phía Tần Linh chân núi lướt tới.

Tiểu gia hỏa chơi một hồi, phát hiện xác thực lạnh có chút không chịu nổi, thế là liền vắt chân lên cổ chạy trở về.

"Ba ba! Lạnh quá, lạnh quá a!"

Vừa nói, nàng một bên giơ chân run lấy thân thể.

Tuyết hóa băng bản thân liền là cái hấp thu nhiệt lượng quá trình, tại trong đồng tuyết lăn lộn, tuyết đọng rơi vào quần áo, vừa gặp phải người nhiệt độ cơ thể liền sẽ lập tức hòa tan biến thành nước.

Cho nên dù là lại thích đồng tuyết, nàng cũng không thể không chạy về Trần Hi bên người sưởi ấm.

Trần Hi liền tranh thủ nàng bế lên.

Chân nguyên phun trào, tiểu gia hỏa trên thân lập tức toát ra một trận nhàn nhạt bạch khí.

Một cổ ấm áp đưa nàng cho bao trùm, tiểu gia hỏa lập tức liền thoải mái lắm lắm nói: "Thật là ấm áp a, ba ba thật ấm áp!"

Loại này có thể ăn nhờ ở đậu cơ nhiệt độ thời điểm, mèo to là tuyết đối không cam lòng rơi vào người sau.

Cho nên khi nó nhìn thấy tiểu gia hỏa bị Trần Hi ôm lấy về sau, nó cũng lập tức tướng trên người băng tuyết run ròi, sau đó giống chó đại đồng dạng thật nhanh nhảy tót vào tiểu gia hỏa trong ngực.

Nó chỉ cho nên nguyện ý đi theo Trần Hi, chính là bởi vì Trần Hi trong lúc vô tình phun ra một tia chân nguyên, đều đủ để nó được ích lợi vô cùng.

Tuyết lớn ngập núi thời điểm, Thiên Sơn Điều Phi Tuyết, vạn kính Nhân Tung Diệt.

Nhưng Hóa Kinh cao thủ còn có thể đập nước bất quá đầu gối, huống chi Tần Dư Khanh vẫn là Tông Sư đâu?

Có lẽ là cùng Trần Hi lên tương đối chi tâm, cho nên vừa vào núi, nàng liền giẫm lên đồng tuyết một đường phiêu nhiên đi xa, bất quá trong chốc lát đã lướt đi đến mấy mét xa.

Tông Sư như rồng, lên núi như vượn, vào nước như rải cá, kỳ thể như Thái Sơn.

Bị Trần Hi một phen tra tấn về sau, Tần Dư Khanh đều nhanh hoài nghi mình đến tột cùng có còn hay không là cái Võ đạo tông sư!

Cô em vợ hiện tại chịu hợp tác, Trần Hi tự nhiên cũng không có khả năng lại không có chuyện trêu chọc nàng, thế là liền lặc ung dung dấn tại phía sau nàng.

Mà theo hai người nhanh chóng tiến lên, đảo mắt liền đã thâm nhập Tần Lĩnh phúc địa.

Lúc này, Trần Hi cũng đại khái đoán được nàng trong miệng cái kia thần bí địa phương đến tột cùng ở đâu.

Bởi vì theo bọn hắn không ngừng xâm nhập, Trần Hi phát hiện nơi này thiên địa linh khí vậy mà so Trung Nam Hải còn muốn nồng đậm mấy phần.

Thật đúng là một cái vạn vật cạnh sinh tốt địa phương.

Đi ước chừng có hơn một giờ sau.

Tần Dư Khanh bỗng nhiên ngừng xuống tới.

Trần Hi nhìn một chút phía trước sơn cốc, cũng theo đó ngừng lại.

Bởi vì hắn biết, Tần Dư Khanh nói ra suy nghĩ của mình.

Quả nhiên, Tần Dư Khanh dừng lại bước chân về sau, liền vừa quay đầu đến, trên mặt biểu lộ cũng có vẻ hơi gầy gò.

Trần Hi đợi nàng một chút, nàng lúc này mới nhìn như rất căm tức nói ra: "Ta sai rồi, ta không nên mang ngươi đến nơi này. . . Dù là ngươi hiện tại giết ta, ta cũng sẽ không lại mang ngươi hướng phía trước một bước. . . Không có ta dẫn đường, ngươi vào không được, cho nên ngươi vẫn là trở về đi. . ."

"Đến đâu tới, ngươi còn để cho ta trở về, ngươi cảm thấy khả năng sao?"

"Ngươi thật không thể càng đi về phía trước! Ngươi làm như thế, ngoại trừ sẽ hại chết mình, hại chết tỷ tỷ, thậm chí còn có thể hại chết ngươi trong ngực hài tử! Coi như vì hài tử, ngươi trở về được không? Ngươi về trước đi, chờ đến Thiên Môn mở ra về sau, tỷ tỷ tự nhiên sẽ trở về tìm ngươi. . ."

Tần Dư Khanh càng nói càng kích động.

Nói cuối cùng, nàng lại nhịn không được lại đối Trần Hi rống lớn.

Trần Hi không có trả lời.

Đợi đến nàng cảm xúc hơi bình phục một chút về sau, hắn lúc này mới hướng phía Tần Dư Khanh gật gật đầu, hết sức trịnh trọng nói ra: "Tạ ơn."

"Ngươi. . ."

Tần Dư Khanh sững sốt một chút, theo sát lấy liền giận tím mặt, tức giận đến mặt đỏ rần.

Mà đang lúc nàng nghĩ giận dữ mắng mỏ Trần Hi vài câu thời điểm.

Trần Hi chợt hỏi: "Ngươi là Tông Sư, như vậy Tông Sư chỗ đối ứng phương sĩ cảnh giới là cái gì?"

"Ta không có công phu đùa giỡn với ngươi! Ta cảnh cáo ngươi, càng đi về phía trước, ngươi thật sẽ hại chết tất cả mọi người!"

"Ngươi trả lời vấn đề ta hỏi trước đã."

Trần Hi biểu lộ rất nghiêm túc, tựa hồ đang cùng nàng rất chăm chú thảo luận vấn đề đồng dạng.

Thấy thế, Tần Dư Khanh hận hận giậm chân một cái, hơi không kiên nhẫn nói ra: "Nhập đạo!"

"Lại phía trên đâu?"

"Tu pháp."

"Lại phía trên đâu?"

". . . Người không phải liền là thông thần sao?"

"Trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, lại phía trên đâu?"

"Ngưng Đan!"

"Tông Sư không phải liền là Bão Đan sao? Bão Đan cùng Ngưng Đan có cái gì khác nhau?"

"Cả hai không thể cùng nói mà dụ! Trong truyền thuyết phương sĩ Ngưng Đan có thành tựu, liền có thể cách mặt đất thăng tiên, Tiêu Dao Tự Tại Thiên địa ở giữa. Võ đạo Bão Đan thì là chỉ võ giả tương toàn thân tinh khí thần, huyết tủy tương áp súc đến một điểm, cũng chính là đem toàn thân kinh đạo toàn bộ tập trung ở đan điền, cùng người lúc đối địch, Đan kinh bộc phát, một chiêu liền có thể giết địch."

"Vậy thì tốt, ta không thành vấn đề."

Nói xong, Trần Hi liền ôm tiểu gia hỏa trực tiếp hướng phía sơn cốc đi đến.

Tần Dư Khanh nghĩ đưa tay ngăn lại hắn, nhưng nghĩ đến mình căn bản không phải hắn đối thủ, nàng liền không tự chủ được ngừng lại.

Hiển nhiên là bị Trần Hi cho tra tấn ra bóng ma.

Roi vào đường cùng, Tần Dư Khanh đành phải hung hăng giậm chân một cái, hướng phía Trần Hi bóng lưng hô lớn: "Ta đã nói rồi, không có ta dẫn đường, ngươi vào không được!"

Vừa dứt lời dưới, tiếp xuống trước mắt phát sinh một màn lại làm cho nàng ngây ngẩn cả người.

Chỉ gặp Trần Hi nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, một đạo như hồ nước, không ngừng nhộn nhạo gọn sóng quang môn liền ra hiện tại trước mắt hắn.

Sau đại môn phương, cửa vào sơn cốc chỗ.

Nguyên bản không có vật gì địa phương đột nhiên xuất hiện một tấm bia đá.

Trên tấm bia đá có hai cái dòng chữ tiểu triện thể viết thành chữ lớn:

Phương Thốn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

106 chốn đào nguyên

Tiểu gia hỏa kinh ngạc nhìn trước mắt đạo này đột nhiên xuất hiện quang môn.

Đạo ánh sáng này cửa là trong suốt, nếu như không phải nó chính có chút phát ra quang mang nhàn nhạt, đã không ngừng nhộn nhạo gọn sóng, thật đúng là giống như là một khối phổ phổ thông cửa thủy tinh.

Loại tình huống này, dù là một cái người trưởng thành đến cũng không cách nào lý giải, huống chi nàng cái này bốn tuổi nhiều một chút tiểu gia hỏa đâu?

"Ba ba, đây là cái gì a?"

Tiểu gia hỏa trừng mắt nhìn cái kia khả ái mắt to, mang theo một mặt ngạc nhiên bộ dáng nhìn Trần Hi một chút về sau, lúc này mới đưa tay trái ra ngón

trò, nhẹ nhàng thọc cánh cửa ánh sáng kia.

Sau đó, đương tay nàng chỉ đụng phải quang môn thời điểm, lại cái gì cũng không có cảm giác được, liền đi theo sờ không khí đồng dạng.

Ngón tay của nàng xuyên qua quang môn, tựa như đem bàn tay tiến vào trong nước đồng dạng.

Mặt nước không ngừng lay động, ngón tay của nàng cũng đi theo lắc lư.

Quang môn lắc a lắc, ngón tay của nàng cũng lắc a lắc.

Tiểu gia hóa vui vẻ.

Nàng đưa ngón tay không ngừng đâm cánh cửa ánh sáng kia, rõ ràng cái gì cảm giác đều không có, nhưng nhìn thấy ngón tay của mình theo gợn sóng không ngừng dập dờn, nàng vẫn là mừng rỡ khanh khách phá lên cười.

Nhìn nàng kia vui vẻ tiểu bộ dáng, Trần Hi không khỏi cười hỏi: "Thích không?"

"Thích lắm! Chơi thật vui!"

Tiểu gia hóa khanh khách cười to, cả người đều nằm ở Trần Hi trên cánh tay, sau đó đem đầu cao cao giơ lên, nho nhỏ cái cằm đều nhanh vênh đến bầu trời.

"Ba ba mang người đi vào chơi, có được hay không?"

"Tốt!"

Hai cha con rất nhanh đạt thành chung nhận thức.

Sau đó, Trần Hi mới quay đầu nhìn Tần Dư Khanh một chút, cười hỏi: "Người đây? Muốn cùng chúng ta cùng đi sao?"

Tần Dư Khanh kinh ngạc nhìn qua hắn.

Toà này hộ sơn đại trận thế nhưng là Thượng Cổ tiên hiền lưu lại, thế mà mất hiệu lực? !

Trần Hi có chút kỳ quái nhìn nàng một cái, gặp nàng không có nói chuyện về sau, liền ôm tiểu gia hóa trực tiếp bước vào quang môn.

"Chờ một chút! Ta đi theo người!"

Lúc này, Tần Dư Khanh mới bỗng nhiên phản ứng lại, co cẳng liền đuổi theo.

"Ta mang người đi vào! Nhưng là người tốt nhất đem nàng ở lại chỗ này, người không phải còn có một con yêu vật sao? Để cái này yêu vật xem trọng nàng, hẳn là sẽ không ra vấn đề gì. Ta cùng người hai người đi vào, hành động cũng thuận tiện một chút. . ."

Tần Dư Khanh chỉ chỉ tiểu gia hóa trong ngực mèo to, muốn thuyết phục Trần Hi đem tiểu gia hóa ở lại bên ngoài.

Nghe vậy, Trần Hi lại khe khẽ lắc đầu, mười phần trả lời khẳng định nói: "Doanh Doanh là ta thê tử, cũng là niệm niệm mụ mụ. Nếu là tiếp mụ mụ về nhà, người nói nàng làm sao có thể vắng mặt đâu?"

Nói xong, Trần Hi cúi đầu còn nhìn tiểu gia hóa một chút.

Tiểu gia hóa mặc dù không có nghe hiểu Tần Dư Khanh ý tứ, nhưng lại nghe hiểu Trần Hi ý tứ trong lời nói.

Thế là, nàng lập tức liền có vẻ hơi kích động nói ra: "Ta muốn tiếp ma ma về nhà!"

Nói nói, tiểu gia hóa tựa hồ còn có chút tiếc nuối lên, lập tức liền đem khuôn mặt nhỏ chôn đến Trần Hi trên lồng ngực.

Thẹn thùng ngồi ở Trần Hi trong ngực, không ngừng giẫy dụa nàng tiểu thân bản.

Mụ mụ cái từ ngữ này, tại nàng trong đầu kỳ thật sớm đã biến thành một cái đơn thuần khái niệm.

Khác tiểu bằng hữu đều có mụ mụ, cho nên nàng tự nhiên cũng hẳn là có mụ mụ.

Đây chính là nàng đối với mụ mụ toàn bộ nhận biết.

Mặc dù có chút lạnh nhạt, nhưng nàng nhưng vẫn là có chút khát vọng. . .

Trần Hi sờ lấy tiểu gia hóa đầu, hướng phía Tần Dư Khanh mỉm cười về sau, hắn liền ôm tiểu gia hóa trực tiếp hướng phía phía trước sơn cốc đi.

Tần Dư Khanh sắc mặt có chút âm tình bất định.

Nàng bên này còn đang do dự, Trần Hi đều nhanh đi đến bia đá bên cạnh.

Thấy thế, Tần Dư Khanh đành phải oán hận giậm chân một cái, hô: "Chờ một chút! Ta dẫn ngươi đi!"

Nói xong, nàng liền cũng đi theo vượt qua cánh cửa ánh sáng kia.

Mà đợi đến nàng vượt qua cánh cửa ánh sáng kia về sau, kia quang môn cũng đột nhiên liền biến mất.

Tần Dư Khanh sắc mặt phức tạp nhìn thoáng qua quang môn nguyên bản vị trí, lắc đầu về sau, nàng lúc này mới bước nhanh đuổi kịp Trần Hi.

. . .

Vượt qua bia đá, tiến vào sơn cốc.

Một tòa nhìn như rất cổ lão thôn trang đột nhiên ra hiện tại Trần Hi trước mắt.

Phảng phất liền như là « đào hoa nguyên ký » bên trong chỗ ghi lại như thế: Phục đi mấy chục bước, rộng mở trong sáng. Thổ địa bình bõ, ốc xá nghiêm nhiên, có ruộng tốt đẹp ao tang trúc chi thuộc. Bờ ruộng dọc ngang giao thông, gà chó tương nghe.

Nhưng mà rất đáng tiếc là, hiện tại là mùa đông, trên trời chính tung bay tuyết lớn, cho nên đứng tại thôn trang bên ngoài, căn bản không nhìn thấy bất luận cái gì bóng người.

Tần Dư Khanh từ phía sau chạy đến, vượt qua Trần Hi về sau, nàng liền dẫn Trần Hi đi lặng lẽ tiến vào thôn.

Thôn này kỳ thật rất lớn, đoán chừng có mấy trăm gia đình.

Tần Dư Khanh gương mặt xinh đẹp căng cứng, cơ hồ lấy ra mình trạng thái lâm chiến.

Một đường đi tới, rõ ràng đều là giẫm tại tuyết đọng bên trên, đều nàng lại không có để lại bất luận cái gì dấu chân!

Nhìn nàng kia thận trọng bộ dáng, đơn giản cùng làm tặc không có khác biệt gì.

Trong thôn rất yên tĩnh.

Mà lúc này, tiểu gia hỏa chuyển đầu nhỏ của nàng, hơi nghi hoặc một chút nói ra: "Ba ba, nơi này thật kỳ quái a."

Thanh âm của nàng không lớn, nhưng truyền tại Tần Dư Khanh trong lỗ tai, lại cùng rơi xuống đất kinh lôi không có khác biệt gì.

Thế là, nàng lập tức liền bị giật mình kêu lên, từng chiếc lông tơ đều bắt đầu dựng ngược lên!

Tần Dư Khanh vội vàng quay đầu lại, hung hăng trợn mắt nhìn tiểu gia hỏa một chút.

Tiểu gia hỏa bị nàng như thế hung dữ trừng một cái, lập tức cũng có chút bị hù dọa, vội vàng quệt mồm co lại đến Trần Hi trong ngực.

Thấy thế, Trần Hi liền cũng hung hăng trợn mắt nhìn Tần Dư Khanh một chút.

Đồng thời còn không quên uy hiếp nói: "Ngươi còn dám trừng nàng một chút, ta liền móc mắt ngươi."

"Ngươi. . ."

Tần Dư Khanh vừa định nói cái gì, nhưng ngay lúc đó lại phản ứng lại, hiện tại cũng không phải cãi nhau thời điểm.

Cho nên nàng đành phải hít sâu một hơi, đem kia cỗ tà hỏa cho đặt tại đáy lòng.

Mà lúc này, Trần Hi thì tự mình vượt qua nàng, tiếp tục đi về phía trước.

Thấy thế, Tần Dư Khanh lập tức khẩn trương.

Vội vàng bay tới Trần Hi phía trước, đưa tay chỉ bên cạnh một đầu đường nhỏ, ra hiệu hẩn từ đường nhỏ quán đi qua.

Nhưng mà, Trần Hi nhưng căn bản không để ý nàng, ôm tiểu gia hỏa liền trực tiếp đi về phía trước.

Trong thôn có cái lớn như vậy quảng trường.

Ước chừng có hai cái sân bóng rổ lớn như vậy, trung ương thì trưng bày một tòa cao chừng hai mét Thanh Đồng cổ đỉnh.

Bởi vì tuyết quá lớn, trên chiếc đỉnh cổ đã bao trùm thật dày một tầng tuyết đọng, đột xuất tại đỉnh bên trên, thậm chí còn treo mấy cây băng trụ.

Mà tại quảng trường mặt phía bắc, thì có một tòa từ đường bộ dáng lão kiến trúc.

Phòng ở cũ đại môn đóng chặt, nhìn qua hơi có chút trang nghiêm túc mục hương vị.

Trần Hi tựa hồ không cần Tần Dư Khanh dẫn đường.

Đi vào quảng trường về sau, hắn liền trực tiếp sẽ xuyên qua quảng trường, sau đó dọc theo quảng trường góc Tây Bắc một đầu đường nhỏ, hướng phía trên núi bước nhanh tới.

Tần Dư Khanh đi theo phía sau hắn, một mặt khẩn trương bộ dáng.

Rõ ràng muốn nói chút cái gì, nhưng nàng cũng không dám phát ra âm thanh.

Muốn ngăn lại Trần Hi đâu, nàng lại sợ lại bị Trần Hi cho chế tác. . .

Cho nên nàng đành phải bắt đắc dĩ đi theo Trần Hi sau lưng, không ngừng đánh giá bốn phía, sợ có người phát hiện bọn hắn.

Từ đường phía sau có một tòa thấp thấp sườn núi nhỏ, đoán chừng cũng liền cao hai mươi, ba mươi mét dáng vẻ, chỉ có một đầu uốn lượn đường nhỏ có thể lên đi.

Trần Hi đi vào chân núi, như dường như biết được suy nghĩ nhìn một cái cái kia sườn núi nhỏ.

Khi hắn nhìn thấy trên sườn núi kia một vòng tường vây về sau, ánh mắt cũng rốt cục có một chút thập phần vi diệu biến hóa.

Tần Dư Khanh phát hiện Trần Hi dị dạng.

Đang lúc nàng muốn tới gần Trần Hi, chuẩn bị nói với hắn chút cái gì thời điểm.

Trần Hi lại đột nhiên ôm tiểu gia hỏa, trực tiếp liền bay đi lên.

Tần Dư Khanh do dự một chút.

Nhưng việc đã đến nước này, nàng hiện tại hối hận cũng không kịp.

Cho nên nàng cũng đành phải mang theo một bộ thấy chết không sờn dáng vẻ, vội vàng đi theo Trần Hi nhảy lên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

107 nguyện người trốn đi nửa đời, trở về vẫn là thiếu niên

Trần Hi đã mang theo tiểu gia hỏa bay qua một lần.

Cho nên cái này một lần, nàng tựa hồ cũng không có quá kích động dáng vẻ.

Từ đường phía sau sườn núi nhỏ, phía trên chỉ có một tòa tiểu viện.

Trần Hi không có bay thẳng tiến sân nhỏ, mà là đứng tại xa nhà bên ngoài.

Trong cửa ngoài cửa.

Trong tường sau tường.

Tiểu gia hỏa tựa hồ đã nhận ra cái gì.

Nàng vênh lên đầu nhìn Trần Hi một chút, lại phát hiện ba ba bờ môi nhấp rất căng rất căng.

Tựa hồ có chút khăn trương?

Thế là, nàng liền ôm Trần Hi cổ, chậm rãi đem lỗ tai của mình dán tại Trần Hi trên lồng ngực, tựa hồ muốn nghe một chút tiếng tim đập của hắn.

Trần Hi cũng không có quá nhiều do dự.

Hắn nhẹ nhàng vung cánh tay lên một cái, cửa sân liền tự động mở ra.

Tiểu viện, đình nghỉ mát.

Bàn đá, cỏ cầm.

Nàng một bộ áo trắng, chính đứng tại trong đồng tuyết ngửa mặt lên trời phát ra ngốc.

Nữ nhân nghe được động tĩnh, chậm rãi quay đầu nhìn về phía cửa sân.

Theo sát lấy, nàng trên mặt sầu bi liền hết thấy hóa thành kinh ngạc.

Nhưng ở một nháy mắt sau.

Những cái kia kinh ngạc lại hết thấy hóa thành khó mà ức chế kích động. . . Cùng phần nộ.

Nàng muốn nhìn lại tấm kia mặt mũi quen thuộc, nhưng này kim lòng không được nổi lên nước mắt, chớp mắt đã mơ hồ cặp mắt của nàng.

"Doanh Doanh, thật xin lỗi. . ."

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa, sai bước hướng nàng đi đến.

Súc Địa Thành Thốn, trong chốc lát.

Tiểu gia hỏa núp ở Trần Hi trong ngực, trên mặt mặc dù có chút sợ hãi, nhưng nàng mắt to nhưng vẫn là trừng trừng nhìn qua trước mắt cái này bạch y nữ nhân.

Nữ nhân tựa hồ không có chuẩn bị sẵn sàng.

Chỉ bất quá thời gian một cái nháy mắt, mới vừa rồi còn đứng tại ngoài viện Trần Hi, giờ phút này vậy mà ra hiện tại trước mặt nàng, cái này cũng dọa đến nàng không khỏi lui về sau một bước.

"Doanh Doanh, là ta! Ta trở về."

Trần Hi một tay ôm tiểu gia hỏa, một tay giữ nàng lại.

Nhưng mà.

Đáp lại hắn lại là vang dội một bàn tay.

Ba!

Nữ nhân không có nói chuyện, đang nhìn hắn một chút về sau, liền thật nhanh cúi đầu nhìn về phía trong ngực hắn tiểu gia hỏa.

Cái kia vốn là liền đã tại trong hốc mắt đảo quanh nước mắt, đột nhiên tựa như mở áp đồng dạng, điên cuồng trào lên mà ra.

Nàng không tiếp tục để ý tới Trần Hi, mà là nhìn về phía trong ngực hắn tiểu gia hỏa.

"Niệm niệm. . . Là người sao?"

Nữ nhân đánh giá Trần Hi trong ngực tiểu gia hỏa.

Đương nhìn thấy tiểu gia hỏa kia phần nộ khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu lúc, nhưng không khỏi một bên rơi lệ một bên khẽ cười.

Nàng có chút run rẩy vươn hai tay, muốn từ Trần Hi trong ngực tiếp nhận tiểu gia hỏa.

Nhưng mà, tiểu gia hỏa lại rụt rè ôm Trần Hi, vịn vịn thân thể né tránh nữ nhân tay.

Kia khăn trương bất an tiểu bộ dáng, tựa như Trần Hi thứ nhất lần nhìn thấy nàng thời điểm như thế.

Nữ nhân nhìn thấy tiểu gia hỏa kia một mặt mơ hồ khăn trương biểu lộ, trong lòng lập tức liền như là bị mũi đao hung hăng đâm một đao.

Kia lo lắng đau nhức, đau đến nằng đều có chút không thể thừa nhận!

Sinh mà không nuôi, như thế nào mẹ người?

Bởi vậy nữ nhi đều cái này bao lớn, mới có thể đối nằng là như thế lạ lẫm.

Đây đều là báo ứng. . .

Trần Hi thấy thế, vội vàng hướng tiểu gia hỏa nói ra: "Niệm niệm, gọi mẹ, nhớ kỹ dáng vẻ của mẹ sao? Còn nhớ rõ người mỗi ngày đều đang nhìn ảnh gia đình sao? Suy nghĩ một chút? Đây chính là mẹ nha!"

Tiểu gia hỏa nắm thật chặt Trần Hi quần áo.

Có chút bất an đánh giá trước mắt cái này khóc rống nữ nhân.

Nằng do dự một chút sau.

Lúc này mới bỗng nhiên hướng phía nữ nhân vươn mình tay nhỏ, sau đó nhẹ nhàng nói ra: "Ma ma. . ."

Nữ nhân ngây ngẩn cả người, tựa hồ có chút không dám tin tưởng mình lỗ tai.

Thấy thế, tiểu gia hỏa liền lại gia tăng thanh âm, một lần nữa hô: "Ma ma, ôm!"

Nữ nhân run rẩy một lần nữa duỗi ra hai tay.

Mà cái này một lần, tiểu gia hỏa cũng chủ động hướng nằng vươn hai tay.

Nằng động tác có chút cứng ngắc đem tiểu gia hỏa từ Trần Hi trong ngực nhận lấy.

Tiểu gia hỏa hai tay vòng quanh cổ của nằng, gấp nằng nước mắt y nguyên lưu không ngừng, thế là liền duỗi ra tay nhỏ tại nằng trên mặt xoa xoa, mùi phần hiểu chuyện nói ra: "Ma ma, người đừng khóc, khóc liền không đẹp!"

Nữ nhân sững sờ nhìn xem tiểu gia hỏa, lẳng lẳng cảm thụ được trên tay nằng truyền đến ấm áp tinh tế tỉ mỉ, nước mắt nhưng như cũ không cảm được rơi xuống.

Tiểu gia hỏa cho nằng xoa xoa nước mắt, gấp nằng vẫn là đang khóc, liền dùng hai tay ôm cổ của nằng, sau đó nằm ở nằng trên thân, nhu nói ra: "Ma ma là đại mỹ nhân! Đừng khóc! Khóc liền không đẹp! Ma ma không xinh đẹp, ta lớn lên về sau cũng không đẹp!"

Hài tử như thế hiểu chuyện.

Nữ nhân lại đột nhiên hồng mắt.

Nằng ôm chặt tiểu gia hỏa, chậm rãi ngồi xổm ở trên mặt đất.

Khóc là như thế tê tâm liệt phế, phảng phất liền giống bị sói điều đi hài tử Tường Lâm tẩu như thế, khổ sở để cho người ta không khỏi vì đó tan nát cõi lòng.

Tiểu gia hỏa rất hiểu chuyện, ôm nữ nhân không ngừng an ủi: "Ma ma, đừng khóc, đừng khóc. . ."

Một bên nói, nằng còn một bên dùng mình tay nhỏ, vỗ nhẹ lấy nữ nhân phía sau lưng.

Trần Hi yên lặng đứng ở bên cạnh, nhìn xem người yêu khóc lóc đau khổ bộ dáng, trong lòng không khỏi có chút trầm mồi cảm xúc ngổn ngang.

Thời gian rút đi nằng ngây ngô, vì nằng phủ thêm một tia tang thương.

Một cái tát kia, hẳn không thể tránh.

Tần Nhược Doanh.

Tĩnh như doanh.

Có lẽ là tiểu gia hỏa an ủi làm ra tác dụng.

Nữ nhân dần dần ngừng tiếng khóc.

An tĩnh bình phục một chút về sau, nằng lúc này mới nhẹ nhàng buông ra tiểu gia hỏa, sau đó nắm tay của nằng, một lần nữa đứng lên.

Hốc mắt của nàng ửng đỏ, nhìn xem tiểu gia hóa thời điểm trong mắt tràn đầy từ ái.

Nhưng nhìn xem Trần Hi thời điểm, nàng ánh mắt lại trở nên hết sức phức tạp.

Do dự một chút, nàng mới khe khẽ nói ra: "Vì cái gì muốn đi."

Thanh âm của nàng rất nhẹ, nghe vào tựa hồ không có bất kỳ tâm tình gì.

Trần Hi tâm lại lập tức liền nhắc đến cô hòng.

Do dự một chút.

Trần Hi đột nhiên bóp ra một đạo pháp quyết, sau đó nhẹ nhàng điểm vào nữ nhân trên trán.

Nữ nhân ngây ngẩn cả người.

Sau đó, kia không lồ ký ức liền giống như thủy triều điên cuồng tuôn hướng nàng trong óc.

Thiên Toàn giới.

Thiên Diễn Thần Tông.

Tạp dịch đệ tử.

Thời điểm đó Trần Hi.

Bằng hoàng, gãy dựa, bắt lực, mờ mịt thất thố, càng nhiều hơn là thống khổ.

Nhìn như đơn giản một chút, lại bởi vì Trần Hi cưỡng ép vận dụng thần hồn, lập tức liền nhận lấy một trận phản phệ, để hấn nhẹn không được phát ra kêu đau một tiếng!

Mà nghe được Trần Hi kêu rên về sau, Tần Nhưộc Doanh lập tức phản ứng lại, vội vàng hô: "Đủ rồi!"

Nhìn thấy cái kia thống khổ đáng vẻ, nàng không khỏi liền gấp khóc lên.

Trần Hi tại Thiên Toàn ban sơ mấy năm ký ức, cũng làm cho nàng rốt cục minh bạch. . .

Những năm này, hấn đến tột cùng kinh lịch cái gì.

"Ta rất nhớ ngươi. . ."

Tần Nhưộc Doanh nhào vào Trần Hi trong ngực, sau đó đem đầu tựa ở trên ngực của hấn, nước mắt như mưa không ngừng rơi xuống.

Trần Hi nhẹ nhàng ôm nàng.

Nàng ngừng đầu, lại nhìn một chút Trần Hi trong nháy mắt kia liền tái nhợt rất nhiều khuôn mặt, không khỏi thì thảo nói ra: "Ngươi biết không? Ngươi đi về sau, ta liền ưng thuận một cái nguyện vọng. . ."

Nghe vậy, Trần Hi đành phải cố nén vận dụng thần hồn mang đến đau đớn, có chút miễn cưỡng hỏi: "Nguyện vọng gì?"

"Nguyện ngươi trốn đi nửa đời, trở về vẫn là thiếu niên."

Nàng ánh mắt, phảng phất như là ngày đó tại bên trong đường núi lúc như thế thanh tịnh.

Rõ ràng khóe mắt rung rung, nhưng lại bỗng nhiên nở nụ cười.

Doanh Doanh cười một tiếng Bách Mị sinh.

Thấy thế, Trần Hi liền cũng đi theo nàng nở nụ cười.

Hấn phảng phất cũng trở về đến lấy dừng khí lớn tiếng thổ lộ cái kia Hạ Thiên.

"Hết thầy chính như ngài mong muốn!"

Nói xong, Trần Hi liền nhẹ nhàng tương Tần Nhưộc Doanh ôm đến trong ngực.

Cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên kia hai mảnh hơi lộ ra ý lạnh môi đỏ.

Cái hôn này, thời gian qua đi năm năm

Cái hôn này, thời gian qua đi năm trăm năm

Từ nay về sau, ta chỉ nguyện cùng người một thể chung triền miên.

...

Tần Dư Khanh đứng tại bên ngoài viện, một mực không dám vào đi.

Đương nàng nhìn thấy hai người ôm hôn cùng một chỗ thời điểm, nàng mới tựa hồ rốt cục minh bạch cái gì.

Hai hàng thanh lệ thuận gương mặt của nàng không ngừng rơi xuống, nàng khòe miệng lại có chút gương lên đáng tươi cười.

Nhưng lúc này, một cái tiếng quát mắng đột nhiên vang lên.

"Dư Khanh, người tại làm cái gì?!"

Tần Dư Khanh trên mặt đáng tươi cười lập tức biến mất.

Nàng có chút sợ hãi thối lui đến trong viện.

Mà cái này, cũng kinh động đến sân nhỏ bên trong đang vuốt ve ân ái hai người.

Thấy thế, Tần Nhữc Doanh mới đột nhiên nhớ tới cái gì giống như, vội vàng lôi kéo Trần Hi liền muốn hướng bên cạnh trong phòng đi.

"Nhanh, người mau dẫn niệm niệm đi trước!"

Giờ khắc này, nàng trên mặt tất cả đều là thất kinh, cái nào còn có cái gì hạnh phúc ngọt ngào bộ dáng!

Nhưng mà lúc này.

Trần Hi lại nhẹ nhàng cầm tay của nàng, mười phần dịu dàng nói ra: "Đừng sợ, có ta ở đây."

Tần Nhữc Doanh còn muốn nói nhiều cái gì, nhưng lại bị Trần Hi một thanh kéo vào trong ngực, dùng miệng đưa nàng cho chặn lại trở về.

"Ba ba không xấu hổ! Xấu hổ xấu hổ!"

Tiểu gia hỏa bị Tần Nhữc Doanh nắm, một nhìn thấy Trần Hi lại hôn đi lên về sau, nàng liền lập tức kích động khanh khách phá lên cười.

"Người điên rồi sao? ! Còn không đi?"

Tần Dư Khanh đột nhiên lao đến, muốn tướng Trần Hi đẩy ra.

Nhưng nàng người còn không có tới gần, liền đã lần nữa bị Trần Hi cho chế trụ.

Sau đó, Trần Hi nhẹ nhàng buông ra Tần Nhữc Doanh, sau đó hết sức nghiêm túc mà hỏi: "Ta đã tới, hôm nay liền nhất định phải tiếp người về nhà. Doanh Doanh, người tin tưởng ta sao?"

Tần Nhữc Doanh sững sờ một chút.

Nhưng theo sát lấy, nàng liền nặng nề gật đầu, trịnh trọng hỏi đáp: "Ta tin!"

Trần Hi nhẹ nhàng sờ lên khuôn mặt của nàng, lúc này mới xoay người tướng tiểu gia hỏa bế lên.

Hắn tay trái ôm tiểu gia hỏa, tay phải nắm Tần Nhữc Doanh.

Một nhà ba người cứ như vậy chính đối sân nhỏ đại môn.

Bên ngoài viện người càng đến càng nhiều.

Cuối cùng ngay cả một vị lão giả râu tóc bạc trắng đều đã bị kinh động.

Lão giả vừa mới đi vào sân nhỏ, liền thấy được Trần Hi cái này gương mặt lạ.

Mà khi hắn nhìn thấy Trần Hi trong ngực tiểu gia hỏa lúc, càng là nhìn không được sắc mặt đại biến, chỉ vào tiểu gia hỏa nghiêm nghị quát lớn: "Nàng là ai!"

Trần Hi yên lặng xem kỹ lấy trước mắt mỗi một người.

Cuối cùng, hấn tướng ánh mắt dừng lại tại lão già này trên thân.

Theo sát lấy, hấn liền quay đầu đối mèo to nói ra: "Mèo to. . ."

Mèo to một mực ngồi xổm ở bên cạnh xem náo nhiệt.

Nghe được Trần Hi thanh âm về sau, nó liền lập tức thoan ra, Miêu Miêu đáp lại.

"Bãi giá. . ."

"Meo?"

Mèo to nghiêng đầu, tựa hồ nghe không hiểu.

"Chúng ta về nhà!"

Tiếng như hồng chung, rơi xuống đất kinh lôi!

Kia góp nhặt trọn vẹn hơn năm trăm năm tâm tình tiêu cực, tại thời khắc này rốt cục toàn diện bạo phát!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

108 kiếm đến!

Trong viện đột nhiên tràn vào rất nhiều người.

Những người này hoặc nam hoặc nữ, hoặc già hoặc trẻ.

Bọn hấn đứng tại cửa sân phụ cận, thần sắc bất thiện nhìn xem trong viện một nhà ba người.

Một tên lão già râu tóc bạc trắng, đẩy ra đám người đi ra.

Hấn gặp Trần Hi một tay ôm hài tử, một tay nắm Tàn Nhược Doanh, lập tức liền khí ngay cả râu ria đều run rẩy lên.

Lão già trong mắt lóe lên một tia tàn khốc, chỉ vào tiểu gia hỏa giận tím mặt nói: "Nàng là ai!"

Kỳ thật cái này còn cần hỏi sao?

Cho nên cũng không có người trả lời hấn vấn đề.

Trần Hi nắm Tàn Nhược Doanh.

Cảm giác Doanh Doanh tay có chút lạnh.

Thế là hấn liền nhẹ nhàng nắm tay nàng, ra hiệu nàng đừng sợ.

Mặc dù nhận lấy Trần Hi cổ vũ, nhưng Tàn Nhược Doanh vẫn còn có chút không dám nhìn thẳng lão già.

Nàng hơi cúi đầu, cắn chặt môi, nhìn qua tựa hồ có chút sợ hãi.

Lão già hỏi xong nói về sau, liền nhìn chăm chăm vào Tàn Nhược Doanh.

Nhưng mà Tàn Nhược Doanh căn bản không dám nhìn hấn.

Điều này cũng làm cho lão già tức giận đến râu ria đều run lên.

Hắn chỉ vào Tần Nhưộc Doanh đang muốn quát lớn vài câu thời điểm, Trần Hi lại đột nhiên quay đầu đối mèo to nói ra: "Mèo to. . ."

"Bãi giá. . ."

"Chúng ta về nhà!"

Tiếng như hồng chung, rơi xuống đất kinh lôi!

Mèo to nghe tiếng mà lên.

Lập tức nhảy đến Trần Hi bên người, thân thể cũng gấp kịch bành trướng lên.

Mây sâu mực báo, răng nanh sơ hiện.

Cái này đột nhiên lên biến cố cũng làm cho lão giả giật mình, trên mặt lập tức hiện lên một tia vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn nhìn xem mèo to, hơi kinh ngạc nói ra: "Yêu vật? !"

Mèo to đột nhiên biến trở về nguyên hình cũng hù dọa cửa sân cái khác không ít người, có ít người thậm chí lập tức liền thối lui ra khỏi tiểu viện.

Nhưng mà, lão giả lại cũng chỉ là sùng sốt một chút.

Ngay sau đó, hắn lại đột nhiên cười ha ha.

"Chúng ta thôn một mực không có hộ núi Linh thú, lão hủ mười mấy năm qua trèo non lội suối đều không có tìm được, không nghĩ tới hôm nay lại là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, được đến toàn không uổng thời gian!"

Mèo to nằm ở Trần Hi bên chân, bày ra một bộ tấn công tư thế.

Cái này lão đầu để nó rất khó chịu, cho nên nó lập tức liền xông lão giả gầm nhẹ nói: "Meo!"

Lão giả cười lớn hướng về phía trước bước ra một bước.

Nhưng lúc này, một đạo bóng người đột nhiên từ trên núi thật nhanh lướt qua tới.

Bất quá mấy cái trần trục xê dịch công phu, cái kia đạo bóng người lại đột nhiên ra hiện tại trong sân trên đất trống.

Đây là một cái nhìn qua ước chừng hơn bốn mươi tuổi trung niên nam nhân.

Hắn khí chất nho nhã, rất có vài phần nho sinh hương vị.

"Tam thúc."

Nam nhân đến về sau, liền rất cung kính hướng phía lão nhân đi một cái lễ.

Lão giả có chút không vui nhìn hắn một cái, nhưng vẫn là ngừng bước chân, phát tay áo nổi giận nói: "Nhìn xem ngươi sinh con gái tốt!"

Nghe vậy, trung niên nam nhân liền chậm rãi chuyển qua thân thể, nhìn về phía Trần Hi một nhóm

Tần Nhưộc Doanh nhìn thấy hắn quay người về sau, không khỏi cũng có chút khản trương hô: "Cha. . ."

Người tới rõ ràng là Tần Vĩnh Ngôn!

Tần Vĩnh Ngôn yên lặng nhìn Tần Nhưộc Doanh, sau đó lại nhìn Trần Hi một chút.

Cuối cùng, hắn tương ánh mắt rơi vào Trần Hi trong ngực tiểu gia hòa trên thân.

Tiểu gia hòa ghé vào Trần Hi trong ngực.

Gặp Tần Vĩnh Ngôn đang nhìn nàng, tiểu gia hòa lập tức cũng có chút ngượng ngùng đem khuôn mặt nhỏ giấu ở Trần Hi trong ngực.

Người ở đây nhiều lắm, tiểu gia hòa còn học được sợ người lạ.

Tần Vĩnh Ngôn trầm mặc một hồi lâu.

Lúc này mới nặng nề thở dài một hơi, sắc mặt phức tạp nhìn xem Tần Nhưộc Doanh, nhẹ nhàng hỏi: "Doanh Doanh, đây là người hài tử? Mấy tuổi?"

Tần Nhược Doanh không có nói chuyện, Trần Hi liền mỉm cười, nói: "Bốn tuổi rưỡi, nhập hạ liền năm tuổi."

Nghe vậy, Tần Vĩnh Ngôn không khỏi lắc đầu.

Hắn giống như là tại cảm khái, yếu ớt thờ dài: "Nguyên lai ta đều là ông ngoại. . ."

Ông ngoại cùng tôn nữ thứ nhất lần gặp gỡ, lại là tại loại tình huống này.

Được xưng Tam thúc lão giả rõ ràng không hứng thú xem bọn hắn một nhà đoàn tụ, thế là liền lần nữa quát: "Tần Vĩnh Ngôn, ta lại hỏi ngươi, Huyền Nữ cùng người tư thông sinh hạ con hoang, dựa theo tổ huấn đương như thế nào trừng trị?"

Tần Vĩnh Ngôn sững sốt một chút.

Hắn không có quay người.

Mà là nhìn xem Tần Nhược Doanh, biểu lộ có chút thống khổ thấp giọng nói ra: "Bào cách."

"Vậy ngươi còn thất thần làm gì? ! Cho ta bắt lấy bọn hắn!"

Tần Vĩnh Ngôn đứng tại chỗ, trên mặt biểu lộ hết sức phức tạp.

Tần Nhược Doanh gấp bộ dáng kia của hắn, lập tức lại nhìn không được khóc lên, không khỏi thê âm thanh lâm lâm nói: "Cha, thật xin lỗi. . ."

Nói nói, nàng liền muốn tránh thoát Trần Hi tay xông đi qua.

Nhưng lúc này, Trần Hi lại thật chặt giữ nàng lại, chuẩn bị nhìn nhìn lại Tần Vĩnh Ngôn phản ứng.

Trước mắt vị này mặc dù là nhạc phụ đại nhân.

Nhưng hắn nếu muốn tướng Doanh Doanh tự tay cho thúc đẩy hố lửa, vậy liền đừng trách Trần Hi vô tình!

Tần Vĩnh Ngôn không có phản ứng.

Tam thúc đợi một chút, gấp hắn vẫn là không có động tĩnh, không khỏi giận quá thành cười, nói: "Làm sao? Không hạ thủ được?"

Tần Vĩnh Ngôn vẫn như cũ không có trả lời.

Thấy thế, Tam thúc không khỏi giận tím mặt, lập tức hướng phía người đứng phía sau bầy hô: "Hưng Hoài, Hòa An, cho ta cầm xuống đôi cầu nam nữ này, còn có cái tên nghiệt chủng kia!"

Hắn vừa dứt lời, hai đạo bóng người liền đột nhiên từ trong đám người vọt ra.

"Lão Tần, Tam thúc có lệnh, đặc tội!"

Triệu Hưng Hoài, Lý Hòa An, Tần Vĩnh Ngôn.

Ba người đều là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, cho tới nay cũng khó khăn phân sản sản nhau.

Trước mắt người xa lạ này hiển nhiên là Tần Vĩnh Ngôn con rể, nữ oa kia thì là hắn ngoại tôn nữ.

Triệu Hưng Hoài cùng Lý Hòa An vốn không nguyện tham dự những chuyện hư hỏng này, nhưng lão giả ra lệnh một tiếng, bọn hắn cũng đành phải phụng mệnh xuất thủ, đến đây cảm nã cái này đột nhiên xâm nhập người xa lạ.

Hai người nhảy ra đám người, thẳng đến Trần Hi mà đi.

Nhưng lúc này, Tần Vĩnh Ngôn lại đột nhiên quay người ngăn ở trước người bọn họ, theo sát lấy liền một chương trực tiếp chụp về phía Triệu Hưng Hoài phía sau lưng.

"Lão Tần, ngươi? !"

Triệu Hưng Hoài hoàn toàn không nghĩ tới, Tần Vĩnh Ngôn cũng dám tại loại tình huống này ra tay với hắn, xử chí không kịp đề phòng hạ đánh phải sinh sinh thụ hắn một chương.

Lý Hòa An thấy thế, lập tức đỡ lấy Triệu Hưng Hoài, sau đó cùng Tần Vĩnh Ngôn nộ lên tay tới.

Ba người lập tức đánh làm một đoàn.

Trần Hi thấy thế, lập tức hướng mèo to nói ra: "Mèo to, đi giúp hắn."

"Meo!"

Mèo to gia nhập chiến đoàn.

Lập tức liền khiến cho Lý Hòa An không được không xoay người lại chống đỡ, cái này cũng lập tức liền giảm bớt Tần Vinh Ngôn áp lực.

Mèo to là khai trí cảnh yêu vật , giống như là tu tiên giả Trúc Cơ kỳ.

Nhưng Lý Hòa An lại năng cùng mèo to giao thủ mà không rơi vào thế hạ phong.

Điều này cũng làm cho Trần Hi đối bọn hắn thực lực có nhất trực quan phán đoán.

Tam thúc sắc mặt âm trầm nhìn xem đánh làm một đoàn ba người, nhưng lại không có mở miệng quát bảo ngưng lại.

Lúc này, Trần Hi bỗng nhiên buông lỏng ra Tần Nhượng Doanh tay.

Hắn nhẹ nhàng nhéo nhéo tiểu gia hỏa khuôn mặt, sau đó mười phần dịu dàng tướng tiểu gia hỏa đưa cho Tần Nhượng Doanh.

Tiểu gia hỏa cùng mụ mụ còn có chút lạnh nhạt, thế là liền lập tức giữ chặt Trần Hi, có vẻ hơi khẩn trương hỏi: "Ba ba, ngươi muốn làm cái gì a?"

"Ba ba muốn đi cùng bọn hắn giảng đạo lý, ngoan, ngươi đi mụ mụ nơi đó."

"Nha."

Tiểu gia hỏa mộc mạc nhẹ gật đầu, cũng không biết nàng đến tột cùng nghe hiểu không có.

Nhìn trước mắt đột nhiên đánh nhau ba người, tiểu gia hỏa còn tưởng rằng bọn hắn là đang khiêu vũ đâu. . .

Nàng nghiêng đầu suy nghĩ một chút, mở ra miệng nhỏ đang chuẩn bị lại nói chút cái gì thời điểm.

Trần Hi lại đột nhiên một đạo Tinh Tâm chú điểm vào tiểu gia hỏa ẩn đường.

Tiểu gia hỏa nặng nề ngủ đi qua.

"Ng Sloan, ngủ một giấc đi, chờ ngươi tỉnh lại thời điểm, chúng ta thì đến nhà."

Trần Hi nhẹ nhàng sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, sau đó lại sờ lên Tần Nhượng Doanh mặt.

Tần Nhượng Doanh cảm tay của hắn, mặt mũi tràn đầy đều là thần sắc lo lắng.

Nhưng lúc này, Trần Hi lại cười đối nàng nói ra: "Ta mang ngươi về nhà."

Tần Nhượng Doanh sửng sốt một chút.

"Ừm!"

Nàng nặng nề gật đầu, đem trong ngực tiểu gia hỏa ôm chặt hơn.

Trần Hi thu tay lại, quay người hướng về phía trước bước ra một bước.

Sau lưng,

Là vợ của hắn hài tử.

Cùng cái kia không thể nói chuyện không thể động, chỉ có thể lo lắng suông cô em vợ.

Trước mặt.

Thì là lấy lão già cầm đầu một bang người xa lạ.

Lão già đánh giá hắn vài lần, đang chuẩn bị để cho người đem hắn cầm xuống thời điểm.

Trần Hi lại đột nhiên mở miệng, nhẹ nhàng nói ra hai chữ:

"Kiếm đến!"

Hắn nâng tay phải lên, lẳng không Hư Ác.

Gió tuyết đầy trời tựa như nghe được hân kêu gọi.

Lưu loát như Long Vũ, trùng trùng điệp điệp lưu luyến tới.

Tích tuyết bay đến Trần Hi trên tay, lập tức liền ngưng tụ thành băng.

Bất quá thời gian trong nháy mắt, một thanh từ lạnh Băng Ngưng tụ mà thành ba thước Thanh Phong liền đã xuất hiện tại trên tay hắn.

Một tiếng kiếm đến, phong tuyết lên tiếng mà tới.

Ta cầm kiếm mà đứng.

Sương tuyết làm kiếm, dám cùng thiên hạ là địch!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

109 ai đến?

Một tiếng kiếm tới.

Một thanh từ sương tuyết ngưng tụ thành trường kiếm liền ra hiện tại Trần Hi trong tay.

Kìa mũi kiếm mỏng như cánh ve, nhẹ nhàng vạch một cái liền có thể đoạt tính mạng người.

Nhưng thanh kiếm này dù sao cũng là băng làm.

Luận độ cứng, đây chính là ngay cả pha lê đều không bằng tồn tại, tùy tiện đập một cái đều có thể liền sẽ nát làm một chỗ.

Nhưng mà thanh kiếm này xuất hiện về sau. . .

Tam thúc lại là đột nhiên biến sắc, già nua khắp khuôn mặt là chấn kinh!

"Thuật pháp thông thần! Người tuổi còn trẻ vậy mà liền đã bước vào Thiên Sư cảnh giới? !"

Võ giả Bảo Đan Tọa Khố, gọi là Tông Sư.

Phương sĩ thuật pháp thông thần, gọi là Thiên Sư.

Cả hai đều là xưng hào, nhưng đại biểu ý nghĩa lại không thể cùng nói mà dụ.

Đại đạo như thủy ngân tả địa, hạt hạt đều tròn.

Vô luận đi đâu con đường, kỳ thật cuối cùng đều có thể đạt tới cùng một cái điểm cuối cùng.

Bởi vậy, như đem cả hai đặt chung một chỗ so sánh, Thiên Sư thế nhưng là so Tông Sư cao rộng rõ hai cái cảnh giới tồn tại.

Tam thúc có chút kinh nghi không chừng đánh giá Trần Hi.

Cái này nam nhân bất luận nhìn thế nào, cũng liền cùng Tần Nhược Doanh không kém bao lớn.

Nhưng hắn lại là một cái Thông Thần Cảnh phương sĩ?

Tam thúc bên này còn tại kinh nghi không chừng.

Nhưng Trần Hi nhưng lại hướng về phía trước bước ra một bước, lạnh lùng quát: "Ai đến!"

Ai đến?

Ai dám đến?

Hắn cảm Kiếm Ngạo lập, lấy sương tuyết làm kiếm, khí thế bỗng nhiên kéo lên.

Phảng phất một cái thường thường không có gì lạ người trẻ tuổi, đột nhiên liền biến thành một vị khinh thường thiên hạ tuyết thế kiếm khách.

Một đạo Khí toàn bỗng nhiên ra hiện tại sân nhỏ trên không, gió tuyết đầy trời cũng bị cái kia đạo vô hình Khí toàn cho bài xuất bên ngoài viện.

Cái này trong viện, thậm chí ngay cả tuyết đều ngừng.

Võ đạo giáng cứu khí thế.

Cùng người đối địch, nếu như thua khí thế, vậy liền đã thua ba phần.

Trần Hi khí thế chi thịnh, đột đột bức bách.

Tam thúc ngược lại có chút sờ mơ hồ lai lịch của hắn.

Bất quá lão đồ vật mười phần giáo hoạt, đã sờ mơ hồ nội tình, hắn liền lập tức liền hướng sau lưng nhìn thoáng qua.

Hắn cũng không có nói chuyện, một người trung niên nam nhân liền lập tức đi ra.

Người trung niên này nam nhân một thân bắp thịt cuộn cuộn, giữa mùa đông còn chỉ mặc một kiện áo mỏng.

Trong đám người đi ra về sau, hắn liền hướng phía trên mặt đất hung hăng nhỏ một ngụm nước bọt, có chút khinh thường nói ra: "Tiểu oa nhi cũng dám ở chỗ này làm càn, ngươi. . ."

Nhưng mà, hắn còn chưa nói hết, Trần Hi liền đánh gãy hắn.

Thậm chí đều không thấy hắn từ kia một chút, hắn liền lạnh lùng nói ra: "Ngươi không xứng."

Hắn từ kia sững sờ, khí cả khuôn mặt đều có chút bóp méo.

Nhưng lúc này, Trần Hi lại đột nhiên vung cánh tay lên một cái, một đạo vô hình khí kinh lập tức bắn ra.

Hắn từ kia lập tức liền bỗng nhiên phun ra một ngụm nhiệt huyết, lẳng không bay ngược ra ngoài!

"Triệu Lão Tứ! Ngươi không sao chứ?"

Nếu không phải phía sau hắn người kịp thời đỡ lấy hắn, sợ là hắn từ này đã trùng điệp té lăn trên đất.

Triệu Lão Tứ không ngừng phun huyết, một câu cũng nói không nên lời.

Nhìn hắn bộ dạng này, sợ là đã thụ nội thương rất nặng.

"Diu hắn đi tìm Vương thần y."

Tam thúc chỉ là nhìn Triệu Lão Tứ một chút, liền một lần nữa quay đầu nhìn về phía Trần Hi.

Lúc này, nét mặt của hắn cũng rốt cục trở nên ngưng trọng lên.

"Ai đến?"

Trần Hi lần nữa hướng về phía trước bước ra một bước, lạnh lùng nói.

Mặc dù nói là đối trong viện tất cả mọi người nói, nhưng ánh mắt lại đặt ở Tam thúc trên thân.

Dưới tình huống bình thường, Trần Hi là không biết dùng kiếm.

Hôm nay chỉ cho nên muốn chưa chiến trước lấy kiếm, chính là vì cho mình đoạt thế.

Cái này lão đầu không đơn giản.

Thôn này càng là tàng long ngọa hổ.

Trần Hi tự ngạo, nhưng lại không tự đại.

Kim Đan trở xuống đều là sâu kiến.

Nhưng nếu quả thật xuất hiện mấy cái Kim Đan, vậy vẫn là có chút khó giải quyết.

Dù sao, hấn hiện tại y nguyên trọng thương chưa lành.

Huống chi, lão bà hấn hài tử đều tại nơi này.

Một khi xuất thủ, vậy sẽ phải giết bọn hấn sợ hãi!

Trần Hi dẫn theo kiếm chậm rãi hướng về cửa sân phương hướng đi đến.

Một chút thực lực thấp, giờ phút này thấy tình thế không ổn, lập tức liền bị dọa đến chạy ra sân nhỏ.

"Người trẻ tuổi, thật là lớn nhuệ khí."

Tam thúc rốt cục mở miệng nói chuyện.

Hấn ha ha nở nụ cười, như dường như biết được suy nghĩ nhìn Trần Hi một chút về sau, lúc này mới lắc đầu thở dài: "Thôi, liền để ta cái này lão xương cốt đến chiếu cổ ngươi đi."

Vừa dứt lời, Tam thúc liền đột nhiên xuất thủ!

Chỉ gặp hấn toàn thân kinh khí phòng lên, lập tức liền hướng phía Trần Hi đột nhiên vỗ ra một chưởng.

Một chưởng này như là trường hồng quán nhật, thẳng đến Trần Hi trán.

Tam thúc dạng này hành vi, kỳ thật cùng đánh lên không khác, là bị người chỗ khinh thường.

Mà hấn chỉ cho nên muốn như vậy làm, thì là bởi vì hấn không có niềm tin tuyệt đối có thể thắng được Trần Hi.

Chỉ có thể nói, Trần Hi biểu hiện quá mức cường thế, cho nên hấn căn bản không dám ở Trần Hi trước mặt khinh thường.

"Trần Hi cẩn thận!"

Ngay tại Tam thúc xuất thủ đồng thời, đã sớm bị Trần Hi buông ra Tần Dư Khanh lại đột nhiên hô: "Tam thúc đã luyện được Cương kinh, là Tông Sư phía trên. . ."

Nhưng mà, Tam thúc động tác sao mà nhanh.

Nàng bên này mới vừa mới mở miệng, Tam thúc bên kia liền đã một chưởng vỗ hướng về phía Trần Hi đầu.

Hấn chọn vị trí rất khéo léo, vốn là đứng tại Trần Hi bên trái đằng trước, Trần Hi tay phải cầm kiếm, vừa vặn bên trái không môn mở rộng, sơ hở trăm chỗ.

Nhìn xem gần trong gang tấc Trần Hi, Tam thúc trong mắt không khỏi hiện lên một đạo hàn quang.

Hấn thậm chí đã nghĩ đến, một chưởng này đánh trúng sau nên như thế nào một cái hình tượng.

Thiên Sư?

Mười bước bên trong, ta giết ngươi như giết gà!

Tam thúc trong mắt lóe lên một tia tàn khốc, hấn cũng không phải cái gì thiện nam tín nữ.

Cho nên một chưởng này vung ra về sau, cũng căn bản liền không có nghĩ qua muốn lưu thủ!

Nhưng lúc này.

Trần Hi lại đột nhiên từ trước mắt hấn biến mất.

Tam thúc sững sờ, rốt cuộc không cách nào bảo trì hiện trạng thông dong.

Hấn sắc mặt đại biến, thân hình lập tức như là lão hạc về cánh, lập tức liền muốn tránh cách né ra.

Thế nhưng là, Trần Hi há có thể thả hấn đi?

Kiểm tùy tâm động, cái kia thanh từ sương tuyết ngưng tụ thành trường kiếm, lập tức đâm về phía Tam thúc lồng ngực.

Nguyệt hoàng kiếm quyết thức thứ nhất.

Một kiếm, Tàng Không.

Chưa xuất kiếm lúc, kiếm khí quy nhất, ẩn mà không phát.

Kiểm thế vừa ra.

Lập tức như là trường hà treo ngược, xông lên trời nhập Vân Tiêu!

Mũi kiếm đầu tiên là đâm thủng Tam thúc bên ngoài cơ thể cương khí, tăng kia cương cảnh vô già mới có thể ngưng luyện ra cương trảo.

Kia danh xưng Đao Thương Bất Nhập cương khí vòng bảo hộ, giờ phút này lại như là lồng thủy tinh, lập tức liền bị Trần Hi mũi kiếm đâm rách.

Bất quá thời gian trong nháy mắt, không ngờ hóa thành bạch khí bốn phía tản mạn ra.

Tam thúc vội vàng thối lui!

So với hần lúc đến còn nhanh hơn ba phần, chớp mắt đã lướt ra ngoài bên ngoài viện.

Trôn!

Người này quá mức đáng sợ!

Đáng tiếc là, thanh kiếm kia càng nhanh.

Nhất Kiếm Tàng Không.

Kiểm chiêu vừa ra, uống máu phương về!

Tam thúc cả người đều còn tại nửa không trung, Trần Hi kiếm lại phảng phát hóa thành một đạo quang mang, trực tiếp bắn về phía Tam thúc phía sau lưng.

Phốc!

Kiểm khí thẳng vào da thịt, Tam thúc trên thân thoáng chốc nổ ra một đoàn huyết vụ!

Sau đó, hần như là một con bị thợ săn bắn trúng ngỗng trời, trùng điệp rơi tại dưới sườn núi.

Toàn trường tĩnh mịch.

Liền ngay cả Tần Nhược Doanh cũng bị Trần Hi sát khí dọa sợ, không khỏi liền đưa tay kéo hần lại quần áo.

Trách không được hần muốn đề niệm niệm thiếp đi, hóa ra là muốn đại khai sát giới. . .

"Tam thúc!"

Mấy cái cơ linh một điểm, lập tức kịp phản ứng, kêu to Tam thúc liền lao ra tìm hần.

Biến cố này tới quá đột ngột.

Đang cùng Tần Vĩnh Ngôn cùng mèo to giao thủ hai người, càng là lập tức nhảy ra chiến đoàn, trực tiếp liền thối lui đến cửa sân bên cạnh.

Mèo to còn muốn lại truy, nhưng lại bị Trần Hi cho kịp thời gọi lại.

"Mèo to, trở về."

"Meo ~ "

Tần Vĩnh Ngôn tròn mắt hốc mồm nhìn trước mắt cái này tiện nghi con rể.

Kia là Tam thúc a!

Cương cảnh Đại tông sư!

Thậm chí ngay cả hần một kiếm đều không tiếp nổi. . .

Trần Hi lại không có chú ý tới nhạc phụ biểu lộ.

Hắn chỉ là lần nữa hướng về phía trước bước ra một bước, quét mắt trước mặt tất cả mọi người, lạnh lùng hỏi: "Còn có ai?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

110 đáp trời!

Kỳ thật, Trần Hi không phải muốn giết sạch bọn hắn, mà là muốn giết bọn hắn sợ hãi!

Cái gì câu thí tử huan?

Cái gì câu thí đồ vật?

Bào cách Doanh Doanh?

Vậy ta trước hết bào cách các ngươi!

Giờ phút này, quang Trần Hi trong mắt sát khí, cũng đủ để cho người tránh lui ba thước.

Hắn một đạo kiếm mang tướng Tam thúc đánh trúng về sau, trong viện đám kia xem náo nhiệt người không có phận sự liền đều nhao nhao thối lui ra khỏi sân nhỏ.

Bọn hắn tới thời điểm rất nhanh, lui thời điểm càng nhanh.

Trần Hi cơ hồ không có bất luận cái gì dừng lại, lần nữa hướng về phía trước bước ra một bước, lạnh lùng quát: "Còn có ai?!"

Hắn quét mắt mỗi một cái dám thò đầu ra người.

Phàm là mỗi một cái cùng hắn ánh mắt có tiếp xúc người, đều biết bay nhanh bỏ qua một bên ánh mắt, căn bản không dám cùng hắn đối mặt vượt qua một giây đồng hồ.

Liền ngay cả vừa rồi cùng Tần Vĩnh Ngôn giao thủ Triệu Hưng Hoà, Lý Hoà An hai người, giờ phút này cũng lui giữ đến ngoài cửa viện, một mặt khẩn trương trông coi cửa sân.

Tam thúc ngay cả hắn một chiêu đều không tiếp nổi. . .

Không người nào dám đứng ra.

Trần Hi đợi một chút, gặp bọn họ đều sợ hãi, lúc này mới lần nữa dặt Doanh Doanh tay, dịu dàng đối nàng nói ra: "Chúng ta về nhà."

Giản đơn giản đơn bốn chữ.

Lại làm cho Tần Nhược Doanh trong nháy mắt này vừa khóc ra.

Nàng nhìn trước mặt cái này đã lạ lẫm lại quen thuộc nam nhân, một loại vô hạn bành trướng cảm giác an toàn lập tức liền lấp kín lòng của nàng.

Hai mươi năm trước, kia theo bản năng lựa chọn. . .

Không có sai!

Trần Hi một tay cầm kiếm, một tay nắm Doanh Doanh.

Hắn muốn dẫn nàng về nhà.

Tại chúng ta trên đường về nhà. . .

Người cần giết người.

Phật cần giết Phật.

Nhưng mà, ngay tại Trần Hi khí thế chỉ thịnh thời điểm, một tiếng nói già nua lại đột nhiên từ trên trời truyền tới.

Đúng vậy, từ trên trời truyền đến.

"Người trẻ tuổi, đã nguoi đã là cao quý Thiên Sư, sát khí cần gì phải nặng như vậy đâu? Ta đã từng nhìn thấy một vị Thiên Sư, khí độ cũng là làm cho người chết phục. . ."

Thanh âm này phảng phất ở khắp mọi nơi, vô không bắt nhập.

Bên ngoài viện người đang nghe thanh âm này về sau, đều có vẻ hơi kinh nghi không chừng, không ngừng quay đầu đánh giá chung quanh thanh âm nơi phát ra.

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi tức giận hừ một tiếng.

Hắn nhẹ nhàng nhéo nhéo Doanh Doanh kia mềm mại không xương bàn tay, lúc này mới lần nữa buông lỏng ra tay của nàng.

"Giả thần giả quỷ, giết tiểu nhân đến lão. . ."

Trần Hi lần nữa bước ra một bước, tướng Doanh Doanh bảo hộ ở sau lưng.

Sau đó, hắn có chút ngẩng đầu, nhìn thoáng qua từ đường vị trí.

Theo sát lấy, Trần Hi liền đột nhiên ngửa mặt lên trời cuồng hống nói: "Đã muốn đánh, vậy các nguoi liền rút ra đây cho ta! Cùng tiến lên, miễn cho lãng phí thời gian của ta!"

Trong nháy mắt đó, thanh âm của hắn tựa như sư tử gầm thét, Lôi Đình nổ vang.

Bên ngoài viện người bị chấn lỗ tai oanh minh rung động, lập tức liền không nhận được che lên lỗ tai.

Có chút không chịu được, thậm chí còn lập tức liền ngồi xổm trên mặt đất thông khí to.

Nhưng mà, trong viện người Tần gia lại ngay cả mây may cảm giác đều không có.

Tần Dư Khanh thậm chí còn tại kỳ quái, bên ngoài viện người đều thế nào?

"A a a a. . ."

Một trận tiếng cười đột nhiên vang lên.

Người còn chưa đến, nhưng lại đã có thể từ trong giọng nói của hắn nghe ra hình tượng của hắn.

Tựa như một cái già nua hiền hòa lão gia gia, đang xem mình tinh nghịch cháu trai đồng dạng, đầy mắt đều là hiền lành cưng chiều cảm giác.

"Người trẻ tuổi khẩu khí thật lớn. . ."

Thoại âm rơi xuống, một đạo thân ảnh đột nhiên ra hiện tại từ đường trên không.

Kia là một người mặc màu trắng quần áo luyện công lão nhân.

Tuổi già sức yếu, chống một cây du mộc quái trượng.

Hắn cứ như vậy chậm rãi hướng phía sân nhỏ phương hướng đi tới.

Đúng vậy, hắn tại đi.

Nhưng lại lẳng không đi tại cao bốn mươi, năm mươi mét không bên trên, đập trời mà tới.

"Cái đó là. . . Kia là. . . Thái Thúc công! !"

Triệu Hưng Hoài một mực ngốc ngốc nhìn chăm chăm lão nhân kia, dùng sức dụi dụi con mắt về sau, lúc này mới đột nhiên quỳ xuống la lớn: "Cho Thái Thúc cùng mời an!"

Lời vừa nói ra, bên ngoài viện tất cả mọi người liền hết thảy quỳ trên mặt đất, cao giọng nói: "Cho Thái Thúc cùng mời an."

Thái Thúc công, trong thôn truyền kỳ.

Không ai biết Thái Thúc công đến tột cùng bao nhiêu tuổi, mà hần bối phận đến tột cùng cao bao nhiêu, cũng không ai năng làm cho tình tường.

Cho nên liền ngay cả Tam thúc, cũng chỉ có thể xưng hô Thái Thúc công vì Thái Thúc công. . .

Thái Thúc công đã mấy chục năm không có hiện thân, cho nên rất nhiều người đều coi là Thái Thúc công đã về cõi tiên.

Không nghĩ tới, hôm nay vẫn còn năng gặp lại Thái Thúc công!

Trần Hi lông mày hơi nhú lại.

Hắn rất không thoải mái.

Bởi vì hắn không quen nhìn loại này đã phong kiến truyền thống đến mực nát, nhưng thủy chung không muốn hóa thành bụi đất lão tạp mao!

Ta quản ngại cái gì Thiên Môn, cái gì Huyền Nữ, người muốn thiêu chết Doanh Doanh, cái kia chính là sống mái với ta!

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi không khỏi một tiếng tức giận hừ.

Ngay sau đó, hắn liền dẫn theo kiếm, một bước một bước hướng về lão giả vị trí đi đi qua.

Phảng phất là tại Thái Sơn du ngoạn.

Trần Hi mỗi bước ra một bước, cũng giống như bước lên một cái giai đoạn mới.

Nhưng hắn dưới chân, lại cái gì đều không có.

Lăng không hư đạp.

Bước lên trời!

Thái Thúc công chính cười ha ha đi theo bên ngoài viện bọn văn bối chào hỏi.

Đội đến hắn khi nhìn thấy Trần Hi từ trong viện đạp trời mà đến thời điểm, hắn trên mặt đảo đạt hiền lành đáng tươi cười cũng chậm chậm biến mất.

"Thiên nhân?"

Thái Thúc công chống quái trọng, không khỏi kinh ngạc bật thốt lên hỏi: "Người vậy mà đã bước vào thiên nhân?"

Thiên Sư phía trên, gọi là Ngưng Đan.

Ngưng Đan có thành tựu, mới là thiên nhân!

Trần Hi đạp trời mà đến, đứng ở Thái Thúc công trước mặt.

Một già một trẻ, một người cầm kiếm, một người trụ trọng.

Cứ như vậy lăng không đứng ở trên trời.

Trần Hi giống như là không có nghe được Thái Thúc công sợ hãi thần phục, ngược lại tự mình hỏi: "Ta chỉ có một vấn đề."

Thái Thúc công nhìn thật sâu hắn một chút, lúc này mới ha ha cười nói: "Mời nói."

Trần Hi hiện tại chỗ biểu hiện ra cảnh giới, đã để hắn không thể không đem cái này người trẻ tuổi đặt ở cùng mình ngang hàng vị trí bên trên.

Nghe vậy, Trần Hi bỗng nhiên nở nụ cười.

"Đánh con thì cha tới, như thế không dứt, không bằng liền cùng lên đi. . . Người phía trên còn có không có người? Có liền tranh thủ thời gian kêu đi ra đi, ta thời gian đang gấp."

Nói xong, Trần Hi liền đứng chấp tay, mũi kiếm chỉ xéo.

Sương tuyết làm kiếm.

Chiếu sáng rạng rỡ.

Thái Thúc công không có nói chuyện.

Giờ phút này, hắc ánh mắt cũng biến thành có chút âm trầm.

Từ Tam thúc vào cửa bắt đầu, Trần Hi thế chỉ tại không ngừng kéo lên.

Còn chưa giao thủ, Thái Thúc công trong lòng vậy mà đã sinh ra một tia khiếp ý!

Đây chính là thế!

Lấy thế thủ thắng, chưa chiến trước thắng!

Người trẻ tuổi này, quả thật là đáng sợ.

Thái Thúc công mặt không biểu tình nhìn xem Trần Hi, tựa như đang suy tư cái gì giống như.

Suy nghĩ một chút về sau, hắc chợt lại ha ha nở nụ cười.

"Người trẻ tuổi, có nhuệ khí là chuyện tốt. . ."

"Nhưng là ngươi từng nghĩ tới, nếu như ngươi hôm nay thua, dù là chỉ thua một chiêu. . ."

"ngươi cùng ngươi vợ con sẽ có như thế nào hạ tràng?"

Lão tạp mao sao mà ác độc!

Lời này vừa nói ra, dù là lấy Trần Hi tự tin và định lực, giờ phút này cũng không nhịn được quay đầu nhìn thoáng qua trong viện lão bà hài tử.

Cơ hồ không có bất cứ chút do dự nào, hắc liền giơ tay trái lên, ngưng trống rỗng bất!

Phong tuyết bỗng nhiên biến lớn!

Bất quá một nháy mắt công phu, mấy trăm thanh sương kiếm liền ở bên cạnh hắc ngưng tụ thành hình!

Trần Hi tay trái vung lên.

Kìa dày đặc ma ma sương kiếm, liền đột nhiên bay về phía trong viện Tàn Nhược Doanh.

Tốt tốt. . .

Trường kiếm chui từ dưới đất lên mà vào, mang theo một trận xóp giòn xóp giòn rung động âm thanh.

Lấy Tàn Nhược Doanh vì tâm, dày đặc ma ma sương kiếm liên tiếp không ngừng cắm vào mặt đất.

Một cái phòng ngự đại trận lập tức thành hình!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

111 về nhà

Sương tuyết làm kiếm, kiếm vì trận!

Mấy trăm chuỗi sương kiếm dày đặc ma ma cắm trên mặt đất, tương ôm tiểu gia hỏa Tàn Nhược Doanh cho vây ở chính giữa.

Nếu như từ trên trời nhìn lại, liền có thể phát hiện những này kiếm cũng không phải là tùy ý cắm.

Mỗi thanh sương kiếm vị trí chỗ ở đều ẩn ẩn ẩn chứa nhất định thiên địa chí lý.

Tần Vinh Ngôn là nhạc phụ, Tần Dư Khanh là tiểu di tử.

Đây đều là cùng Doanh Doanh cùng một nhịp thở nhân vật, cho nên Trần Hi liền thuận tay đem bọn hắn cũng cuốn vào.

Cái này lớn như vậy trong thôn, Doanh Doanh tựa hồ cũng liền chỉ còn lại hai cái này thân nhân.

Bây trận là cần phân tâm.

Mà cái này, kỳ thật mới là Thái Thúc công mục đích thực sự.

Hắn thật sẽ háo tâm đến nhắc nhở Trần Hi bảo vệ tốt lão bà hài tử sao?

Rõ ràng sẽ không.

Thái Thúc công chỉ là tại phá Trần Hi thế.

Nắm mệnh mạch, một lời phá thế.

Đánh rắn còn đánh bảy tấc, huống chi là đánh người đâu?

Tại Thái Thúc công trong mắt, Trần Hi mang theo một thân kinh thiên kiếm thế, ung dung đạp trời mà tới.

Trần Hi bản thân thế đã đạt đến hóa cảnh.

Tựa như Từ Cẩm thành đỉnh Tây Môn Xuy Tuyết, một người một kiếm, khí thế đã tự nhiên mà thành.

Nhưng Trần Hi cuối cùng không phải Tây Môn Xuy Tuyết.

Hắn càng giống là có nhược điểm trí mạng Diệp Cô Thành.

Cái kia chính là ——

Doanh Doanh cùng niệm niệm.

Thái Thúc công mười phần xảo diệu nắm đến Trần Hi nhược điểm.

Cũng bởi vậy phá hắn thế.

Trần Hi cảnh giới, Thái Thúc công đoán không ra.

Bất quá kia cũng không trọng yếu.

Nếu như chỉ xem cảnh giới liền có thể quyết định ai thắng ai thua, cái kia còn đánh cái gì đánh?

Trực tiếp so tài một chút ai cảnh giới càng thăng chức hơn có thể.

Sư tử vô thê cũng dùng toàn lực.

Minh kinh đỉnh phong võ giả, nếu như dùng đúng phương pháp, cũng không nhất định đánh không chết Hóa Kinh.

Đây mới là Võ đạo.

Cao thủ tranh chấp, chớp mắt có thể thấy được thắng bại.

Cho nên ngay tại Trần Hi phân tâm vì Tần Nhược Doanh bố trí xuống phòng ngự đại trận thời điểm, Thái Thúc đi công cán tay.

Chỉ gặp hắn đột nhiên cảm quái trượng, hướng phía Trần Hi hung hăng vung tới.

Cái này quái trượng đầu rồng, liền là vũ khí của hắn!

Tại Thái Thúc công kinh lực gia trì dưới, quái trượng đỉnh long đầu phảng phất sống lại đồng dạng, tựa như một đầu ẩn núp ngủ say Hắc Long đột nhiên tỉnh lại, lời cuốn lấy một đạo Bạch Hồng khí kinh, mang theo kinh thiên uy thế, bỗng nhiên đánh phía Trần Hi.

Rồng ngủ đông kinh ngủ, rít gào động Thiên Sơn!

Tám Phương Vân động, tứ phương thần phục!

Thái Thúc công đánh lên mười phần đột nhiên, Trần Hi trở lại bày trận, vốn là chưa xoay người lại.

Hắn một trượng đánh ra, lại là nhắm ngay Trần Hi cái ót.

Cùng Tam thúc trước đó hành vi đơn giản không khác chút nào.

Nhưng hẳn so Tam thúc muốn Cao Siêu một điểm, cái kia chính là biết muốn phá thế, khiến đối thủ trước loạn tâm thần lại ra tay.

Nhưng mà.

Dù là Thái Thúc công lại thế nào đa mưu túc trí, nhưng hẳn vẫn là tính sai một điểm.

Cái kia chính là. . .

Hắn đoán sai Trần Hi thực lực.

Không phải đánh giá cao, mà là xa xa đánh giá thấp.

Mình kinh xác thực có thể đánh chết Hóa Kinh.

Nhưng Kim Đan, cũng tuyệt đối không có khả năng đánh chết Hóa Thần!

Dù chỉ là một cái trọng thương chưa lành Hóa Thần.

Bởi vậy, ngay tại quái trượng đầu rồng liền muốn đánh đến Trần Hi thời điểm.

Một thanh trường kiếm đột nhiên ra hiện tại Thái Thúc công trước mắt.

Đốt

Sương kiếm từ dưới lên trên, kia nhìn như yếu ớt không chịu nổi mũi kiếm, lại tương Thái Thúc công quái trượng đầu rồng ngăn cản xuống dưới.

Bởi vì khoảng cách quá gần, Thái Thúc công thậm chí nhìn Thanh Sương trên thân kiếm mỗi một đầu té văng.

Hắn trừng trừng mắt, toàn thân kinh khí phòng lên, ống tay áo bay phát phới.

Còn kém một điểm.

Lập tức liền có thể lấy đánh nát thanh này sương kiếm!

Nhưng mà, vô luận Thái Thúc công cố gắng thế nào, cái kia thanh sương kiếm đều tựa như kinh thiên chi trụ, vắt ngang ở hắn cùng Trần Hi ở giữa.

Lúc này, Trần Hi trận cũng rốt cục bố trí xong.

Chân nguyên quán chú, sương kiếm mũi kiếm đột nhiên bộc phát ra một trận mãnh liệt kim quang.

Hắn quay đầu nhìn về phía Thái Thúc công.

"Đã ngại chán sống, vậy ta liền tiến ngại một đoạn đường đi."

Thoại âm rơi xuống, Thái Thúc công liền bỗng nhiên trong lòng cả kinh, đột nhiên phát giác được một cỗ to lớn uy hiếp ngay tại giáng lâm.

Thấy thế, Thái Thúc công lập khắc thu hồi quái trượng đầu rồng, sau đó bày ra một cái tư thế.

Đuôi rồng chiếm cứ, đầu rồng ngửa mặt lên trời, hai tay nắm trượng tại trước.

Thủ tự quyết ——

Bàn Long tại uyên, bất động như núi!

Mà ngay tại hắn dọn xong tư thế một nháy mắt, cái kia thanh trường sương tuyết ngưng tụ thành mũi kiếm cũng hướng phía hắn đâm tới.

Nhất Kiếm Tàng Không.

Trần Hi vì cái gì sẽ dùng kiếm?

Đó là bởi vì hắn hiện tại tích lũy chân nguyên vẫn là quá ít, thậm chí có thể nói ít đến thương cảm.

Tựa như là một cái rõ ràng có một ngàn vạn tiền mặt, nhưng lại lựa chọn toàn bộ cầm lấy đi mua nhà, về sau dựa vào thu vào làm thiếp thuê qua thời gian chức nghiệp chủ thuê nhà. . .

Hơn nữa còn là vừa nhập môn loại kia.

Cho nên hẳn nhất định phải tính toán tỉ mỉ, ngay cả mua thức ăn đều muốn tính toán chi li, một chút cũng không có ngàn vạn phú ông kia hào khí nuốt mây dáng vẻ.

Tích lũy tiền, mua nhà, thu tô, tích lũy tiền, lại mua phòng, thu càng nhiều thuê. . .

Đây mới là một cái hợp cách chức nghiệp chủ thuê nhà.

Nguyệt hoàng kiếm quyết là có thể so với Thiên Diễn bốn mươi chín thức thần kỹ.

Mặc dù chiêu thức không nhiều, cực hạn cũng lớn, nhưng lại có một cái thiên diễn bốn mươi chín thức chỗ không cách nào so sánh ưu điểm.

Cái kia chính là kiếm quyết đối chân nguyên tiêu hao ít.

Mà cái này, cũng là Thái Thúc công vì cái gì đến bây giờ còn có thể tại Trần Hi trước mặt nhảy nhót căn bản nguyên nhân.

Khí thể như cầu vòng, Nhất Kiếm Tàng Không.

Kiếm mang hóa thành một vệt kim quang, lập tức đánh phía Thái Thúc công.

Cái này một kiếm khí thể hung hung, Thái Thúc công lập khắc hai tay nắm chặt long trượng, lệ thanh nộ hồng nói: "Lên!"

Ngôn xuất pháp tùy.

Một đầu màu đen Bàn Long giống như thực chất, hóa hình gầm thét, làm bộ muốn lao vào!

Dùng võ nhập đạo, linh ngộ thiên địa chí lý, hoà hợp thiên địa linh khí.

Đem Võ đạo luyện đến cảnh giới này, Thái Thúc công kỳ thật đã là thế gian hiếm thấy tuyệt thế cao nhân.

Nhưng rất đáng tiếc là. . .

Hắn hôm nay gặp phải là Trần Hi.

Một cái đã thuộc về cái này thế giới, nhưng lại không thuộc về cái này thế giới người.

Cho nên, đương cái kia đạo kim mang vọt tới Hắc Long về sau, đầu kia Hắc Long lập tức liền bị chấn động đến cơ hồ lung lay sắp đổ.

Nguy cơ quan đầu, Thái Thúc công gầm lên giận dữ.

Quanh thân nguyên khí lập tức tăng vọt, điều này cũng làm cho cái kia vốn nên lung lay sắp đổ Hắc Long vậy mà lại một lần nữa chiếm cứ thành hình.

Hắn thế mà vững vàng đón đỡ lấy cái này một kiếm.

Trần Hi hơi kinh ngạc nhìn hắn một cái, bất quá tay bên trên động tác lại không có ngừng.

Một kiếm tiếp nhận, vậy liền lại đến một kiếm đi.

Không đúng.

Là một trăm kiếm mới đúng.

Nguyệt hoàng kiếm quyết thức thứ hai ——

Trăm kiếm, không có cuối cùng.

Trần Hi nâng lên trường kiếm, xa xa chỉ vào Thái Thúc công.

Một trận làm cho người cơ hồ không mở ra được hàn phong đột nhiên nổi lên, gió tuyết đầy trời bên trong, một trăm thanh sương kiếm tại Trần Hi bên cạnh theo thứ tự ngưng tụ thành hình.

Số lượng mặc dù không có vừa rồi bảy trận thời điểm nhiều, nhưng lại mỗi thanh đều ẩn ẩn hiện ra kim quang.

Trăm kiếm lơ lửng, phảng phất muốn chiếu sáng cái này toàn bộ thế gian.

Nam nhân kia lẳng không mà đứng, ánh mắt bên trong không có bất kỳ tâm tình gì.

Đây cũng chính là Thái Thúc công đời này có khả năng nhìn thấy cuối cùng một cái hình tượng.

"Không! !"

Kim quang nổ rộ.

Đủ để dẹp yên thế gian một chút hắc ám.

Trăm kiếm bay ra về sau, Trần Hi liền trực tiếp quay người hướng phía sân nhỏ bay trở về.

Hắn nhẹ nhàng buông lỏng tay ra bên trên sương kiếm.

Cái kia thanh vô kiên bắt tòi thần kiếm, cũng một lần nữa hóa thành đầy trời bông tuyết, du du dương dương vậy hướng toà này cổ lão thôn trang nhỏ.

Trần Hi chậm rãi rơi vào Tần Nhược Doanh bên cạnh.

Đưa thay sờ sờ nàng kia bị phong tuyết thổi có chút lạnh buốt gương mặt xinh đẹp sau.

Hắn lúc này mới chậm rãi dắt tay của nàng, dịu dàng đối nàng nói ra: "Chúng ta về nhà."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

112 mẫu nữ

Tiểu gia hỏa làm một cái rất dài rất dài mộng.

Tại giấc mộng kia bên trong, có kỳ diệu vô cùng ma huyền tòa thành, có hoạt bát đáng yêu phim hoạt hình con rối, càng có rực rỡ sáng chói kỳ diệu Ma pháp. . .

Thật dài thật dài một giấc mộng.

Nàng muốn đi chơi tàu lượn siêu tốc, nhưng là ba ba không mang theo nàng đi!

Vẫn là Hằng Nga tỷ tỷ tốt, là Hằng Nga tỷ tỷ mang nàng đi ngồi tàu lượn siêu tốc!

Tàu lượn siêu tốc thật nhiều người chơi, tiểu gia hỏa đi theo Hằng Nga tỷ tỷ chơi nhiều lần đều không có chơi chán.

Hả?

Ba ba đâu?

Tiểu gia hỏa bỗng nhiên nghĩ đến ba ba, thế là liền ngồi ở tàu lượn siêu tốc bên trên tìm kiếm khắp nơi lấy ba ba thân ảnh.

"Niệm niệm."

"Ba ba tại nơi này."

Tiểu gia hỏa theo tiếng kêu nhìn lại, đột nhiên nhìn thấy ba ba chính bay ở trên trời cùng với nàng chào hỏi!

"Ba ba!"

Nàng lập tức liền kích động nhảy dựng lên, lập tức liền nhào vào ba ba trong ngực.

"Ba ba dẫn người đi trên trời Trích Tinh tinh có được hay không?"

"Tốt!"

Nàng ngồi ở ba ba trong ngực, thò đầu nhỏ ra, cứ như vậy nhìn xem dưới thân tàu lượn siêu tốc càng ngày càng nhỏ.

Bay càng ngày càng cao, nhưng nàng lại một điểm sợ hãi cảm giác đều không có.

Bỗng nhiên, tiểu gia hỏa trước mắt thối qua một đóa mây trắng.

Nàng móc khối tiếp theo, cao cao nâng tại trên tay, nhìn qua ba ba hỏi: "Ba ba, đây là đám mây sao?"

"Đúng vậy a, người ném thử, ăn ngon không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức cầm mây trắng cắn một cái.

Kia ngọt ngào hương vị, lập tức liền để nàng cười con mắt đều híp lại.

"Ăn ngon! Ba ba người ăn!"

"Ừm! Niệm niệm thật ngoan! Ăn ngon!"

Hai cha con ăn đám mây, đột nhiên. . .

Tĩnh mộng.

Tia sáng có chút churóng mắt, tiểu gia hỏa chăm chú nhắm mắt lại, rên rì lão nửa ngày mới rốt cục mở mắt.

"Niệm niệm, tỉnh ngủ?"

Thanh âm một nữ nhân truyền vào trong tai nàng.

Tiểu gia hỏa tại nữ nhân trợ giúp ngồi xuống lên, trên mặt còn mang theo một mặt mơ hồ biểu lộ.

Nàng dụi dụi con mắt, nhìn nữ nhân một chút về sau, lại đột nhiên oa một tiếng, khóc rống lên!

"Ba ba. . . Ba ba. . ."

Tần Nhược Doanh ngây ngẩn cả người.

Thấy thế, Trần Hi lập tức từ bên cạnh đi tới.

Hắn nhẹ nhàng tương tiểu gia hỏa kéo, sau đó càng không ngừng an ủi: "Ba ba tại nơi này, ba ba tại nơi này. . ."

Nghe được kia thanh âm quen thuộc, tiểu gia hỏa lúc này mới chậm rãi ngừng tiếng khóc.

Nàng bấu môi, ôm thật chặt Trần Hi.

Phảng phất thụ cái gì thiên đại ủy khuất đồng dạng.

An ủi một trận, Trần Hi gặp nàng không còn khóc về sau, liền đưa nàng bế lên, cười nói ra: "Đi, ba ba mang người rửa mặt đi."

Tiểu gia hỏa nằm ở Trần Hi trên thân, đỏ hồng mắt ngơ ngác nhìn qua Tần Nhược Doanh.

Tần Nhược Doanh cũng đang nhìn nàng.

Bất quá, Tần Nhược Doanh trên mặt biểu lộ lại có vẻ mười phần khổ sở.

Nàng nhìn thấy Trần Hi tương tiểu gia hỏa từ trên giường ôm về sau, liền lập tức từ trên ghế đứng lên, sau đó đi đến bên cạnh, cho Trần Hi nhường ra lối đi nhỏ.

Trần Hi gặp kia nàng một mặt khổ sở đáng vẽ, lập tức liền đưa tay vỗ vỗ cánh tay của nàng, cười an ủi: "Cho hài tử một chút thời gian. . ."

"Ừm."

Tần Nhược Doanh nhẹ gạt đầu, đem kia đã tại trong hốc mắt đảo quanh nước mắt cho cưỡng ép nuốt trở vào.

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa đi phòng vệ sinh.

Nàng cũng nghĩ theo sau, nhìn xem Trần Hi là như thế nào cho tiểu gia hỏa rửa mặt.

Nhưng nàng mới vừa mới phóng ra một bước, nhưng lại lập tức lui trở về.

Trong phòng vệ sinh vang lên rầm rầm tiếng nước chảy.

Tiểu gia hỏa cắn răng xoát, muộn thanh muộn khí cùng Trần Hi nói cái gì, lập tức liền chọc cho Trần Hi ha ha nở nụ cười.

Tần Nhược Doanh thật rất muốn nghe nghe bọn hắn đang nói chút cái gì, cho nên do dự một chút về sau, nàng liền lặng lẽ hướng phía phòng vệ sinh dựa vào đi qua.

Nhưng mà, nàng không phải tu tiên giả, cũng không phải phương sĩ, thậm chí liền võ giả đều tính không lên.

Cho nên dù là lại cố gắng, nàng cũng nghe mơ hồ tiểu gia hỏa đến tột cùng đang nói chút cái gì.

Tiếng nước chảy im bặt mà dừng.

Tần Nhược Doanh cuống quýt lui về nguyên địa, tựa như chưa hề đi động qua đồng dạng.

Rửa mặt hoàn tất.

Tiểu gia hỏa cũng rốt cục thanh tĩnh lại.

Trần Hi nắm nàng đi ra phòng vệ sinh, sau đó liền đi thẳng tới Tần Nhược Doanh trước mặt.

"Niệm niệm, ba ba muốn đi làm cơm, mụ mụ chơi với người, có được hay không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa không khỏi do dự một chút.

Nàng ngẩng đầu nhìn Trần Hi một chút, sau đó lại nhìn Tần Nhược Doanh một chút.

Chăm chú cân nhắc một phen về sau, nàng lúc này mới khẽ gạt đầu một cái, mười phần nhu thuận nói ra: "Được."

"Thật ngoan, đi thôi, để mụ mụ cùng người nhìn phim hoạt hình."

Nói xong, Trần Hi liền nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, sau đó đem tay của nàng đưa cho Tần Nhược Doanh.

Tần Nhược Doanh tựa hồ còn không có lấy lại tinh thần.

Thấy thế, Trần Hi liền nhẹ nhàng cười nói: "Doanh Doanh, người theo nàng nhìn một lát phim hoạt hình đi."

Nói xong, Trần Hi liền một tay nắm tiểu gia hỏa, một tay nắm Tần Nhược Doanh.

Tướng hai mẹ con để tay cùng một chỗ về sau, hần lúc này mới cười nói ra: "Ba ba đi làm cơm, cơm chín rồi gọi các người."

Trước một câu là đối tiểu gia hỏa nói, sau một câu lại là nhìn xem Tần Nhược Doanh nói.

Nói xong, Trần Hi còn hướng lấy Tần Nhược Doanh nháy nháy mắt.

Hết thấy đều không nói bên trong.

Hai mẹ con cứ như vậy nhìn qua Trần Hi đi ra Tây Sương phòng.

Đợi đến hần giữ cửa nhẹ nhàng đóng lại về sau, Tần Nhược Doanh lúc này mới giống như là bị vắn vẹo dây cót con rối đồng dạng, hướng phía tiểu gia hỏa có chút thử hỏi: "Niệm niệm . . . Mụ mụ . . . Có thể ôm người sao?"

Tiểu gia hỏa nhẹ gạt đầu, chủ động giơ lên tay nhỏ, ngọt ngào nói ra: "Ma ma, ôm!"

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh lập tức liền có vẻ hơi kích động.

Nàng vội vàng ngồi xuống, nhẹ nhàng tướng tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực về sau, lúc này mới nâng tiểu gia hỏa cái mông, đem nàng bế lên.

Cùng trùng phùng lúc kích động khác biệt.

Giờ khắc này, Tần Nhược Doanh trong lòng chỉ còn lại có cao hứng.

Phát ra từ nội tâm cao hứng.

Cao hứng để nàng đều nhin không được rơi xuống nước mất tới.

"Niệm niệm, ngươi muốn nhìn cái gì phim hoạt hình? Mụ mụ cho ngươi tìm . ."

Tựa hồ không muốn để hài tử nhìn thấy mình thút thít đáng về.

Cho nên Tần Nhưộc Doanh tướng tiểu gia hỏa đặt lên giường về sau, liền lập tức quay người tìm kiếm điều khiển từ xa đi.

Nàng một bên tìm được điều khiển từ xa, một bên vụng trộm lau sạch trên mặt nước mắt.

Tần Nhưộc Doanh làm bộ tìm kiếm lấy điều khiển từ xa.

Tiểu gia hỏa đợi một chút, tựa hồ các loại hơi không kiên nhẫn, thế là nàng liền nằm lý ở trên giường mình tìm.

Quả nhiên, kia điều khiển từ xa cũng không ngay tại trên tủ đầu giường lẳng lặng đặt vào.

Nàng cầm lấy điều khiển từ xa, lập tức liền khanh khách phá lên cười: "Tại nơi này! Tại nơi này!"

Vừa nói, nàng còn một bên thuần thực theo mở TV.

Kênh là thiếu nhi kênh, ngay tại chỗ nàng thích nhất phim hoạt hình.

Bởi vậy, nàng lập tức quay đầu nhìn về gian phòng khác một góc hô lớn: "Mèo to! Mèo to! Mau tới! Chúng ta nhìn phim hoạt hình!"

Cũng không biết mèo to vừa rồi giấu ở chỗ nào.

Bất quá nghe được tiểu gia hỏa kêu gọi về sau, nó liền lập tức xông ra, sau đó hóa thành một đạo bóng đen chui vào tiểu gia hỏa trong ngực, ngoan ngoãn cùng với nàng cùng một chỗ nhìn lên phim hoạt hình tới.

Tần Nhưộc Doanh chuyển qua thân thể, nhìn trước mắt cái này cầm điều khiển từ xa, trong ngực còn ôm mèo to nữ nhi, trong lúc nhất thời lại không biết mình nên làm chút cái gì.

Tiểu gia hỏa đợi một chút, gặp nàng còn sững sờ tại nguyên chỗ, liền lập tức hướng nàng hô: "Ma ma! Ngồi lại đây!"

Vừa nói, nàng còn một bên vỗ vỗ bên cạnh chân mền.

Tần Nhưộc Doanh ngồi ở trên mép giường, tiểu gia hỏa lại tựa hồ như còn có chút không hài lòng, thế là lập tức liền quệt mồm nói: "Ma ma muốn ngồi lên đến!"

Nghe vậy, Tần Nhưộc Doanh liền lập tức cởi giày, ngồi xuống tiểu gia hỏa bên cạnh.

Gặp nàng ngồi lên đến về sau, tiểu gia hỏa mới hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó trực tiếp liền nâng lên cánh tay của nàng, giống con con mèo đồng dạng chui vào trong ngực của nàng.

"Ma ma theo giúp ta nhìn phim hoạt hình!"

"Được. . . Mụ mụ cùng ngươi nhìn!"

Ngoài phòng.

Nghe được hai mẹ con đối thoại về sau, Trần Hi lúc này mới nhin không được khẽ cười.

Cười một trận, hấn lúc này mới yên tâm đi hướng phòng bếp.

Làm thời đại mới nam nhân tốt, hấn còn phải đi cho lão bà hài tử nhạc phụ cô em vợ nấu cơm lạc!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

113 gia yến

Tần gia bốn hợp đại viện bỗng nhiên náo nhiệt.

Trong nhà đồ ăn không nhiều, cho nên Trần Hi đi trước một chuyến siêu thị, sau đó mang theo bao lớn bao nhỏ, trở về về sau liền trực tiếp chui vào phòng bếp.

Người một nhà này bên trong chỉ có hắn cùng niệm niệm là kẻ ngoại lai.

Cũng chính bởi vì bọn hắn hai cái này kẻ ngoại lai, để cái nhà này bên trong bầu không khí trở nên có chút lạ.

Tần Nhược Doanh cùng tiểu gia hỏa tại Tây Sương phòng nhìn phim hoạt hình, Tần Dư Khanh tại đông sương phòng gọi điện thoại, Tần Vĩnh Ngôn thì một cái người đợi tại chính phòng bên cạnh trong thư phòng, cũng không biết tại làm chút cái gì.

Nhà đông người, cơm tối tự nhiên cũng muốn làm càng phong phú một chút.

Cho nên Trần Hi trở lại phòng bếp sau liền ba lò đều mở, rửa rau chuẩn bị đồ ăn, cắt tia phá da, một bên nấu canh còn muốn một bên xào rau, bận bịu kia là một cái quên cả trời đất.

Hắn dù sao không có ba đầu sáu tay, cho nên dứt khoát cầm lên Ngự Kiếm Thuật, tay nắm Không Hòa Pháp Quyết, chuẩn bị lấy tu tiên giả thủ đoạn đến nấu nướng cái này bỗng nhiên gia yến.

Đúng vậy, gia yến.

Trần Hi từ nhỏ là được gia gia nuôi lớn.

Đáng tiếc gia gia hắn qua đời sớm, cho nên hắn tại cái này trên thế giới cũng sớm đã không có thân nhân.

Bên trên đại học thời điểm, rốt cục có người yêu.

Cũng làm cho hắn minh bạch cái gì gọi là lo lắng.

Hiện tại, người yêu biến thành thân nhân.

Cho nên nàng thân nhân, cũng liền biến thành của hắn thân nhân.

Hắn có thân nhân.

Một loại thoát ly huyết thống, lại đủ để so sánh huyết thống quan hệ.

Một cái không có gia người đột nhiên có gia.

Cho nên hắn so bất luận kẻ nào đều muốn trân quý.

Kho nga toàn bản ghép, đường phen hàm yến 窩, kim câu cánh tiểu chung, hấp Tôm rồng, lư man muộn Long Thiệt, đại bảo chụp xoắn ốc thịt, vớt nước Liêu Ninh tham gia, hấp đại sừng cua, hấp Cá mú chấm, đông trùng hạ thảo hầm hoa nhài cây. . .

Mười cái đồ ăn, tất cả đều là món chính.

Doanh Doanh thích uống thức ăn chay canh, cho nên Trần Hi còn chuyên môn cho nàng làm một phần mùa đông dưỡng sinh bổ dưỡng thức ăn chay canh.

Trần Hi cầm sắt muối mức một muối nếm nếm.

Ân, hương vị cũng không tệ lắm.

Về phần tiểu gia hỏa nha, nàng không kén chọn, chỉ cần là ba ba làm đều thích ăn, cho nên vẫn còn tương đối tốt thu thập.

Bởi vì không biết nhạc phụ cùng cô em vợ khẩu vị như thế nào, cho nên Trần Hi tạm thời cũng không có biện pháp chuyên môn vì bọn họ nấu nướng nào đó dạng món ăn.

Bởi vì là mùa đông, cho nên còn chưa tới sáu giờ tối, Thượng kinh bầu trời liền đã bị màn đêm hoàn toàn bao phủ.

Nhà nhà đốt đèn trời không đêm, mười dặm kinh La Phong từ hương.

Tần gia trong tứ hợp viện cũng sáng lên đèn.

Thức ăn hôm nay rất nhiều, cho nên chỉ có thể đi chính đường ăn.

Trần Hi tại theo thứ tự tướng bát đĩa dọn xong về sau, lúc này mới hướng phía ngoài cửa hô: "Com chín rồi, tới trước ăn com đi."

Tiểu gia hỏa nghe được ba ba tiếng la.

Thế là lập tức liền từ Tàn Nhục Doanh trong ngực nhảy dựng lên, đứng ở trên giường lanh lợi đặc ý nói: "Ma ma! Ăn com, ta đói! Ta muốn ăn com!"

"Tốt, đi, mụ mụ dẫn người đi ăn com."

Tàn Nhục Doanh ôm tiểu gia hỏa ra Tây Sương phòng.

Đi vào chính đường xem xét, lập tức liền bị trước mắt kia phong phú bữa tối dọa sợ.

"Người làm?"

Nàng buông xuống tiểu gia hỏa, sau đó chỉ vào trước mắt tiệc không khỏi có chút hoài nghi hỏi.

Trần Hi trước kia cũng muốn làm com, bất quá lại sẽ chỉ mấy cái đơn giản đồ ăn thường ngày, quá phức tạp món chính, kia là chó hòng mơ tưởng.

Liền lấy trước mắt bàn này tới nói, dù là Trần Hi nói cho nàng biết là ở bên ngoài mua được, sợ là nàng cũng sẽ lập tức tin tưởng.

"Thế nào, thủ nghệ của ta tạm được."

"Tiến triển."

Tàn Nhục Doanh lặng lẽ lườm tiểu gia hỏa một chút.

Gặp nàng chỉ lo nghiên cứu thức ăn trên bàn, thế là liền thật nhanh tại Trần Hi trên mặt hôn một cái.

Đạt được lão bà đại nhân ban thưởng, Trần Hi lập tức liền cười đặc ý.

Không uống công hẩn phí hết cái này bao lớn sức lực.

Vẫn được.

Mặc dù thật lâu không gặp, nhưng bọn hắn ở giữa loại kia ăn ý, lại ngược lại trở nên càng thêm chặt chẽ.

Hai người đứng tại chính đường trước đợi một chút, gặp tiểu gia hỏa đều có chút không thể chờ đợi, liền gần như đồng thời làm ra một động tác.

Không có trải qua bất cứ chuyện gì thương lượng trước.

Tàn Nhục Doanh chỉ hướng bên phải thư phòng, Trần Hi thì chỉ hướng bên trái đông sương phòng.

Thấy thế, Tàn Nhục Doanh liền lập tức khẽ cười nói: "Tâm hữu linh tê. . ."

Trần Hi nói tiếp: "Một điểm thông!"

Nói xong, hai người bọn hắn cũng không khỏi phá lên cười.

Tàn Nhục Doanh quay người đi hướng thư phòng.

"Ta đi trước kêu ba ba."

Đợi đến nàng đi về sau, Trần Hi lúc này mới sò lên tiểu gia hỏa đầu, nói ra: "Niệm niệm ngoan, không muốn ăn vụng, ba ba đi gọi tiểu di ăn com, chờ ông ngoại cùng tiểu di đến chúng ta lại mở com."

"Ân! Ta không ăn vụng!"

Tiểu gia hỏa một bên nhai lấy kho nga, một bên nặng nề gật đầu.

"Nghịch ngợm"

Nhẹ nhàng nhéo nhéo nàng kia cùng hamster đồng dạng hờ ra khuôn mặt nhỏ, Trần Hi liền cười đi ra chính đường.

Đông sương phòng đèn sáng rõ.

Tàn Dư Khanh từ về nhà về sau, vẫn trốn ở trong phòng, cũng không biết đang làm gì.

Trần Hi gõ cửa một cái, nàng không có đáp lại.

Cô em vợ gian phòng là không thể xông loạn.

Thế là, Trần Hi chờ ở bên ngoài một chút về sau, liền ở ngoài cửa hô: "Ăn cơm."

Không có xưng hô.

Bởi vì hần xác thực còn không muốn tốt hần là như thế nào xưng hô cô em vợ. . .

Trực tiếp gọi tên đầy đủ đâu, lộ ra thái sinh sơ.

Nếu như gọi Dư Khanh đâu, liền lấy trước mắt hần cùng cô em vợ quan hệ trong đó, sợ là sẽ phải chịu tất tai nha.

Cho nên Trần Hi nghĩ tới nghĩ lui, dứt khoát liền xưng hô đều bớt đi.

Đợi không bao lâu, cửa mở.

Tần Dư Khanh đi ra đông sương phòng đứng ở Trần Hi trước mặt.

Nàng như dường như biết được suy nghĩ nhìn Trần Hi một chút, bất quá vẫn là một câu cũng chưa hề nói.

Thấy thế, Trần Hi liền cười đối nàng nói ra: "Ăn cơm"

Nói xong, hần liền quay người hướng phía chính đường đi đến.

Lời đã dẫn tới, tới hay không ăn, vậy liền nhìn nàng mình.

Nhìn xem Trần Hi lập tức bóng lưng, Tần Dư Khanh do dự một chút, lúc này mới đột nhiên nói ra: "Lãnh đạo muốn gặp ngươi một mặt, hi vọng ngươi năng đi với ta một chuyến Thượng kinh tổng bộ. . ."

Trần Hi không có quay người, tựa hồ tựa như không có nghe được đồng dạng.

Tần Dư Khanh có chút gấp, lập tức liền muốn đuổi theo.

Nhưng lúc này.

Trần Hi chợt ngừng bước chân.

Hần nghiêng thân thể, quay đầu nhìn Tần Dư Khanh một chút, lúc này mới nhân nhạ nói ra: "Ta có thể cho ngươi một bộ mặt, để hần tới gặp ta."

Nói xong, hần liền quay người đi vào chính đường.

Bên ngoài thư phòng.

Tần Nhượng Doanh nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

Đợi hai giây, không nghe thấy đáp lại, thế là nàng liền trực tiếp đẩy cửa mà vào.

"Cha, ăn cơm. . ."

Tần Vĩnh Ngôn ngồi ở trên ghế, kinh ngạc nhìn qua trước mặt bàn đọc sách, cũng không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Tần Nhượng Doanh đi đến bên cạnh hần, nhìn trên bàn giấy tuyên một chút về sau, liền đem hần viết trên giấy chữ cho nói ra: "Thiên Môn gián đoạn sở Giang mở, bích Thủy Đông Lưu đến tận đây về. Hai bên bờ Thanh Sơn tương đối ra, cô buồn một mảnh ngày bên cạnh tới. . ."

Chữ là chữ tốt, thơ là thơ hay.

Niệm xong về sau, Tần Nhượng Doanh liền nhẹ nhàng nắm tay đặt ở phụ thân trên bờ vai.

Hơi do dự một chút, nàng lúc này mới có chút không xác định hỏi: "Cha, ngươi là đang trách ta sao?"

Tần Vĩnh Ngôn không có nói chuyện.

Tần Nhượng Doanh yên lặng đứng tại phía sau hần.

Trên mặt biểu lộ cũng biến thành càng ngày càng khó qua.

Bỗng nhiên.

Tần Vĩnh Ngôn nặng nề thở dài một hơi.

Theo sát lấy, hất lại tướng trên bàn giấy tuyên vò thành một đoàn, tùy ý ném vào bên cạnh trong sọt rác.

"Đi thôi, ăn com, để cho ta ném thử ta kia con rề tốt tay nghề."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

114 cha vợ

Gia yến.

Gia cùng yến.

Người một nhà ngồi cùng một chỗ ăn com, cái này kêu là gia yến.

Gia yến quá bình thường, đến mức đều không có cái gì giảng cứu, chỉ cần người một nhà ngồi cùng một chỗ mở vui vẻ tâm ăn một bữa liền tốt.

Trung Quốc rất lớn, bởi vậy các nơi tập tục khả năng đều có một ít khác biệt.

Tại một ít địa phương, dù là đi xa hoa nhất quý nhất phòng ăn, kỳ thật cũng cũng không thể tính làm tiếp đãi khách nhân tối cao quy cách.

Chân chính tối cao quy cách, kia là tướng khách nhân mời đến trong nhà ăn một bữa nhìn như tầm thường chuyện thường ngày.

Gia yến.

Trần Hi chưa hề chưa từng ăn qua gia yến.

Trước kia cùng Doanh Doanh cùng một chỗ ăn gọi là tình lữ bữa ăn.

Trần Hi trở lại chính đường, vừa vặn trông thấy tiểu gia hòa đứng tại trên ghế, lặng lẽ ăn vụng lấy thức ăn trên bàn.

Nàng sẽ dùng đĩa, nhưng lại không thích dùng.

Bình thường ăn com cũng là canh chan canh, cho nên bình thường đều dùng thìa.

Trần Hi hôm nay bên trên chính là món chính.

Tiểu gia hòa thử mấy lần, phát hiện mình kẹp không dậy nổi đồ ăn, thế là liền dứt khoát ném đĩa đổi dùng tay bắt.

Trần Hi lặng lẽ đi đến nàng bên cạnh cách đó không xa, nhẹ nhàng ho một tiếng.

Bởi vì sợ hù đến nàng, Trần Hi còn chuyên môn thấp xuống thanh âm.

Nhưng không nghĩ tới chính là điểm này thanh âm, đều đem tiểu gia hòa làm cho giật mình, lập tức liền có chút hoảng cảm trên tay kho nga mảnh vứt ra ngoài.

"Ba ba. . . Ta không có ăn vụng!"

Vừa nói, tiểu gia hòa còn thật nhanh lau lau mình ngoài miệng dầu.

Gấp nàng trên tay ngoài miệng tất cả đều là dầu, Trần Hi liền ngồi xuống nàng bên cạnh, sau đó rút ra khăn tay, giúp nàng từ cẩn thận mảnh lau sạch.

Tựa hồ là sợ ba ba sinh khí, cho nên tiểu gia hòa lập tức lau bầu lấy miệng, bày ra một bộ vô cùng đáng thương đáng vẻ.

Thấy thế, Trần Hi liền vuốt vuốt đầu của nàng, cười nói ra: "Ngoan, đói thì ăn, không có việc gì."

Vừa nói, Trần Hi còn đứng đứng dậy đem trên bàn kho nga chân đưa cho nàng.

Tiểu gia hỏa này còn có chút tiểu cơ linh, biết không cầm lớn nhất bắt mắt nhất kho nga chân, mà là từ chỉ cầm một chút nhìn như không đáng chú ý kho nga mảnh.

"Ba ba thật tốt!"

Tiếp nhận kho nga chân, tiểu gia hỏa lập tức vui vẻ, cười khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên đều muốn mở ra hoa tới.

Cắn một miếng lớn về sau, nàng lúc này mới một bên nhai một bên đem kho nga lui đưa cho mèo to, mồm miệng mơ hồ nói ra: "Mèo to, đến, người cũng ăn."

Nghe vậy, mèo to vội vàng nhảy lên đến tiểu gia hỏa bên người, cắn một cái về sau, liền Miêu Miêu kêu lên.

Gia hỏa này là tu luyện có thành tựu yêu vật, thiên địa linh khí vốn là gột rửa nó trên người uế khí, cho nên Trần Hi cũng không ngại tiểu gia hỏa cùng nó cùng một chỗ ăn đồ vật.

Trần Hi đợi một chút.

Gặp nàng vui vẻ về sau, liền đưa nàng kéo đến bên người, sau đó nhìn con mắt của nàng, chăm chú nói ra: "Niệm niệm, đáp ứng ba ba, về sau đừng bảo là kiao. . . Người muốn cái gì đều có thể cùng ba ba nói, chỉ cần là yêu cầu hợp lý, ba ba đều có thể đáp ứng người, biết không?"

Tiểu gia hỏa sừng sốt một chút.

Do dự một chút về sau, nàng lúc này mới nhẹ nhàng gật gật đầu, quệt mồm yếu ớt hỏi đáp: "Tốt, ta không nói kiao. . ."

"Thật ngoan."

Trần Hi nheo nheo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Lúc này, Tàn Dư Khanh cũng cùng đi theo tiến vào chính đường.

Gặp nàng sau khi ngồi xuống, Trần Hi liền quay đầu nhìn về phía thư phòng vị trí.

Nói thật, hắn còn chưa nghĩ ra phải dùng một loại như thế nào thái độ đến đối mặt Tàn Vĩnh Ngôn. . .

Từ xưa đến nay, cha vợ quan hệ liền so quan hệ mẹ chồng nàng dâu muốn hơi chỗ tốt một chút.

Nhưng cái này cũng không đại biểu cha vợ ở giữa liền sẽ không có mâu thuẫn.

Tục ngữ nói: Mẹ vợ nhìn con rể, càng xem càng thích.

Nhưng là cha vợ nhìn con rể, lại không có một cái tương đối thống nhất thuyết pháp.

Có thể là bởi vì thành thực nam nhân đều là tương đối nội liêm, cho nên bọn hắn sẽ đem một chút ý nghĩ giấu ở trong lòng, sẽ không dễ dàng làm xuống kết luận.

Dù là lại thích, hoặc lại không thích, cha vợ cũng sẽ không tùy tiện biểu đạt.

Tốt trước đó, Tàn Nhược Doanh liền đưa ra ở bên ngoài ăn, bất quá Trần Hi lại đưa ra muốn cho nàng nếm thử thủ nghệ của mình.

Tàn Nhược Doanh cố chấp bất quá hắn, cho nên mới có trước mắt cái này bỗng nhiên phong phú tiệc.

Kỳ thật, ăn cơm cũng không phải trọng điểm.

Cùng Doanh Doanh phụ thân chính thức gặp mặt, mới là cái này bỗng nhiên cơm tối trọng điểm.

Trần Hi cùng Tàn Vĩnh Ngôn, đôi này cha vợ quan hệ rất vi diệu.

Niệm niệm đều bốn tuổi, Tàn Vĩnh Ngôn mới biết mình còn có cái ngoại tôn nữ.

Mà lại làm hắn sắp là con rể, Trần Hi buổi sáng còn tại trong thôn đại phát thần uy, thể hiện ra kia vượt quá tưởng tượng lực lượng tuyệt đối.

Đây hết thầy hết thầy.

Đối với Tần Vinh Ngôn tới nói, nên loại như thế nào một loại thể nghiệm?

Trần Hi xác thực không có biện pháp thay vào hẳn thị giác đi tưởng tượng.

Dù sao, hẳn cũng không phải người trong cuộc. . .

Dù sao gạo sống đều gạo nấu thành cơm, mà lại hẳn còn đem cơm đều đã ăn xong, cha vợ cũng không thể để hẳn phun ra a?

Đội không đầy một lát.

Tần Nhượng Doanh cùng Tần Vinh Ngôn đến.

Bọn hẳn vừa đi vào chính đường, Trần Hi liền chuẩn bị đứng dậy chào hỏi một chút.

Cùng Tần Dư Khanh đồng dạng, Trần Hi hiện tại cũng còn chưa nghĩ ra, mình hẳn là như thế nào đi xưng hô Tần Vinh Ngôn.

Doanh Doanh dù sao không phải hẳn cười hỏi đằng hoàng thê tử.

Hai người bọn hẳn vốn chính là tư định chung thân, cho nên trực tiếp đổi giọng gọi ba ba rõ ràng không phải rất tốt.

Niệm niệm đều bốn tuổi, bên này còn tại một ngum một cái ông ngoại ngọt ngào kêu, cái kia bên cạnh lại xưng hô Tần Vinh Ngôn vì thúc thúc, sợ là lại lộ ra quá sinh phân một chút?

Đến tốt cùng hẳn là gọi hẳn như thế nào đâu?

Phiền a phiền.

Chuyện nhà, thần tiên cũng sầu.

Trần Hi bên này còn tại phát sầu, Tần Vinh Ngôn phản ứng lại lập tức liền hóa giải Trần Hi xấu hổ.

Chỉ gặp, Tần Vinh Ngôn đi theo Tần Nhượng Doanh sau lưng đi vào chính đường.

Hắn nhìn thấy Trần Hi chuẩn bị đứng dậy, liền lập tức ngăn trở Trần Hi, sau đó ha ha cười nói: "Ngươi vất vả, ngồi một chút ngồi."

Nói xong, hẳn liền trực tiếp ngồi xuống tử đàn điều ly án phía trước thượng thủ vị bên trên.

"Chờ lâu như vậy, hài tử đều đói a? Động đũa động đũa, để chúng ta đến nếm thử, đại sư trù nghệ có phải hay không giống Kiếm pháp tốt như vậy. . ."

Tần Vinh Ngôn cười mỉm nói, bất động thanh sắc ở giữa lại cùng Trần Hi mở cái nho nhỏ trò đùa.

Lời này vừa nói ra, Tần Dư Khanh chuẩn bị cầm đũa tay lập tức liền run lên một chút.

Nàng thế nhưng là Võ đạo Tông Sư, nhưng bây giờ lại ngay cả cầm đôi đũa đều muốn run rẩy.

Có thể nghĩ, tâm tình của nàng nên như thế nào phức tạp.

Nàng dù sao không có Tần Vinh Ngôn mạnh như vậy lòng dạ cùng định lực.

Len lén liếc Trần Hi một chút về sau, lúc này mới cầm lấy đũa trực tiếp chạy.

Mà lúc này, Trần Hi thì đứng dậy tưởng kia chung kim câu cánh tiểu chung đẩy lên Tần Vinh Ngôn trước mặt, sau đó cười nói ra: "Để ngài chê cười, đạo này kim câu cánh tiểu chung là ta thức ăn cầm tay, ngài nếm thử?"

"Ha ha, vậy ta liền không khách khí."

"Ngài mời."

Dừng lại nhìn như lại tầm thường bất quá gia yến, ngay tại loại này các loại hòa thuận hòa thuận không khí hạ bắt đầu.

Trong lúc đó, Tần Vinh Ngôn không ngừng cùng Trần Hi tán gẫu các loại việc vặt.

Tần Nhượng Doanh thì phụ trách hầu hạ tiểu gia hỏa ăn cơm.

Chỉ có Tần Dư Khanh, một mực đứng ngồi không yên, cảm giác hết sức không được tự nhiên.

Hai ba lần đem cơm đào sạch sẽ về sau, nàng liền lập tức đứng dậy nói ra: "Ta ăn no rồi, Đại bá, tỷ, các ngươi từ từ ăn. . ."

Nói xong, Tần Dư Khanh liền muốn quay người rời đi.

Nhưng mà lúc này.

Tần Vĩnh Ngôn chợt gọi lại nàng, ha ha hỏi: "Dư Khanh, cùng người cha thông qua điện thoại sao?"

Tần Dư Khanh gật đầu hồi đáp: "Thông qua được, bọn hắn qua một thời gian ngắn mới có thể trở về."

"A, tốt."

Tần Vĩnh Ngôn nhẹ gật đầu, nhưng theo sát lấy chợt chỉ chỉ vị trí của nàng, cười nói ra: "Trong nhà khách đến thăm, người cũng coi là nơi này nửa cái chủ nhân, không cần vội vã đi, lại ngồi một chút đi."

"A?"

Tần Dư Khanh hơi kinh ngạc nhìn Tần Vĩnh Ngôn một chút.

Gặp hắn chính cười mỉm nhìn xem mình, Tần Dư Khanh không khỏi do dự một chút, sau đó mới có hơi bất đắc dĩ một lần nữa ngồi xuống.

Trần Hi nhìn Tần Dư Khanh một chút, gặp nàng ngồi xuống về sau, lúc này mới bỗng nhiên hướng Tần Vĩnh Ngôn nói ra: "Tần thúc thúc, xưng hô như vậy ngài, tha thứ ta thất lễ. . ."

Nghe vậy, Tần Vĩnh Ngôn lập tức quay đầu nhìn về phía Trần Hi.

Hắn trên mặt từ đầu đến cuối treo mỉm cười, cứ như vậy cười mỉm nhìn xem Trần Hi không có nói chuyện.

Thấy thế, Trần Hi cũng đi theo mỉm cười.

Hắn dưới bàn nhẹ nhàng cầm Tần Nhượng Doanh tay, sau đó mới cười nói ra: "Niệm niệm đều bốn tuổi, ta vẫn còn thiếu Doanh Doanh một trận lãng mạn hôn lễ. . ."

"Cho nên, ta hi vọng có thể tại ngài chứng kiến dưới, vì nàng bổ sung cuộc hôn lễ này, ngài nhìn. . ."

"Có thể chứ?"

Tần Vĩnh Ngôn còn chưa kịp trả lời, Tần Nhượng Doanh cũng đã quay đầu, kinh ngạc nhìn Trần Hi.

Hôn lễ.

Nàng thật chưa hề không có nghĩ qua.

Trần Hi thế mà một mực đem chuyện này đem thả ở trong lòng. . .

Nghĩ nói uống rượu, cùng từ giai lão.

Cầm sắt tại ngự, ai cũng tỉnh tốt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

115 đêm xuân

Hôn lễ?

Tần Nhượng Doanh ngây ngẩn cả người.

Kìa là nàng chưa hề hi vọng xa vời qua.

Bởi vậy, nàng phản ứng đầu tiên là không muốn phiền toái.

Nhưng khi nàng cảm nhận được từ Trần Hi trên tay không ngừng truyền đến nhiệt độ sau.

Do dự mãi, nàng vẫn là tướng cơ hồ thốt ra nuốt trở về.

Thiếu nữ nào chẳng mộng mơ?

Cái nào thiếu niên không chung tình?

Vội vàng hai mươi năm, nàng đã nhanh muốn ba mươi tuổi.

Nữ nhi cũng đã bốn tuổi.

Trần Hi hiện tại đột nhiên nói muốn cho nàng bỏ sung hôn lễ, nói ra làm sao tổng cảm giác có chút khó chịu đáng sợ.

Rất khó vì tình. . .

"Ồ? Vậy các người thương lượng xong lúc nào cử hành sao?"

Vừa nói, Tần Vinh Ngôn còn một bên giống như cười mà không phải cười nhìn Tần Nhược Doanh một chút.

"Ta tùy thời đều có thể, nhìn Doanh Doanh ý tứ."

Nói xong, Trần Hi liền cũng quay đầu nhìn về phía Tần Nhược Doanh.

"Ta? Hỡi ta ta chỗ nào biết. . ."

Gặp phụ thân cùng trưởng phu đều đang nhìn mình, Tần Nhược Doanh vội vàng hốt hoảng cúi đầu xuống, nhìn qua tựa hồ là có chút ngượng ngùng.

Trần Hi sừng sốt một chút, theo sát lấy mới giống như là nghĩ đến cái gì đồng dạng, không khỏi lập tức liền ha ha nở nụ cười.

Hắn nhẹ nhàng nhéo nhéo Tần Nhược Doanh tay, lúc này mới đối Tần Vinh Ngôn nói ra: "Là ta độc tài, ta hẳn là trước đó cùng Doanh Doanh thương lượng một chút. . ."

Nghe vậy, Tần Vinh Ngôn lập tức liền nhẹ gật đầu, ha ha cười nói: "Vậy các người hảo hảo thương lượng, xác định lại nói với ta đi."

Nói xong, hắn liền tiếp tục ăn lên đồ ăn tới.

Thái độ của hắn có chút vì diệu.

Chẳng lẽ. . .

Nhạc phụ đại nhân đã sớm chấp nhận cái này gạo sống đã gạo nấu thành cơm sự thật?

Cho nên trước đó liền làm xong chuẩn bị tâm lý?

Trần Hi suy nghĩ một chút, sau đó liền đem vấn đề này cho không hề để tâm.

Hắn chỉ là tôn trọng nhạc phụ, nhưng cũng sẽ không bởi vì nhạc phụ thái độ mà ảnh hưởng quyết định của mình.

Chân chính có thể ảnh hưởng đến hắn làm ra quyết định, chỉ có Doanh Doanh.

Trần Hi nhìn Tần Nhược Doanh một chút.

Cảm giác lòng bàn tay của nàng có chút xuất mồ hôi, không khỏi liền nhẹ nhàng vuốt ve.

Thế nhân ngàn vạn loại, mây bay chó đi cầu.

Tư nhân như cầu vòng, gặp gỡ mới biết có.

Lại đi lại trần quý.

. . .

Ăn xong cơm tối, Tần Vinh Ngôn liền trực tiếp về tới thư phòng.

Tần Dư Khanh gặp hắn rồi đi, lúc này mới giống như là chạy trốn đồng dạng, thật nhanh chạy trở về mình đông sương phòng.

Thấy thế, hai vợ chồng không khỏi liếc nhau, nhao nhao lắc đầu.

Thôi, từ từ sẽ đến. . .

Làm gia yến nhưng thật ra là một kiện rất mệt mỏi người sự tình.

Rửa rau nấu cơm bản thân liền rất mệt mỏi, đã ăn xong còn phải quét rác lê đất rửa chén lau bàn, cho nên gia đình bà chủ có đôi khi thật rất vất vả.

Làm thời đại mới nam nhân tốt, Trần Hi có trở thành gia đình chủ phu giác ngộ.

Cho nên khi Tần Nhưộc Doanh muốn giúp hắn cùng một chỗ thu thập thời điểm, liền trực tiếp bị Trần Hi đẩy đi ra, để nàng đi mang hài tử, hảo hảo cùng tiểu gia hòa bồi dưỡng một chút tình cảm.

Thượng kinh là cái Bất Dạ Thành, hậu hải, công thể, ba dặm đồn những này địa phương tất cả đều là quán bar, quán ăn đêm, quán bán hàng.

Hậu hải rất náo nhiệt, nhưng là một hồ chi cách đông minh hẻm cũng rất yên tĩnh.

Đây mới là lão Thượng kinh hương vị.

Thu thập xong hết thấy, chờ đến Trần Hi trở lại Tây Sương phòng thời điểm, tiểu gia hỏa chính nằm ở Tần Nhưộc Doanh trong ngực, đối TV khanh khách cười không ngừng.

Mà tiểu gia hỏa nhìn thấy Trần Hi vào cửa, liền lập tức ngồi xuống vỗ vỗ giường chiếu, la to nói: "Ba ba! Ba ba mau tới theo giúp ta nhìn phim hoạt hình!"

"Tốt, ba ba mụ mụ cùng ngươi nhìn."

Trần Hi lên giường, cùng Tần Nhưộc Doanh một tả một hữu đem tiểu gia hỏa kẹp ở giữa.

Tiểu gia hỏa nhìn nhìn bên trái, lại nhìn nhìn bên phải.

Đây là nàng thứ nhất lần hưởng thụ được loại đãi ngộ này, cho nên lập tức liền hết sức hưng phấn.

Thế là, nàng liền một hồi xoay trái ôm lấy Trần Hi, một hồi lại rẽ phải lật đi qua ôm Tần Nhưộc Doanh, cứ như vậy lăn qua lộn lại trên giường lăn lộn, lăn qua lăn lại, vậy mà mừng rỡ liên động bức tranh được in thu nhỏ lại cũng không nhìn.

Nhìn xem không ngừng trên giường lăn lộn nháo đàng tiểu gia hỏa, Trần Hi bỗng nhiên quay đầu cùng Tần Nhưộc Doanh liếc nhau một cái.

Loại kia ăn ý cảm giác lại tới.

Bởi vậy, Trần Hi liền để nàng chơi một trận.

Gặp nàng mệt có chút lật bất động thời điểm, Trần Hi lúc này mới nhẹ nhàng sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, chăm chú nói ra: "Niệm niệm, không sai biệt lắm ngươi nên đi ngủ."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lại lập tức ôm Trần Hi cánh tay, quệt mồ hôi lấm nhễ nói: "Ta không! Ta không khốn, ta còn muốn lại chơi một hồi!"

Nàng hôm nay xác thực ngủ nhiều lắm

Hiện tại mới chín điểm qua, cho nên tiểu gia hỏa tinh thần sáng láng, một điểm nghỉ ngủ cảm giác đều không có.

Trần Hi có chút bất đắc dĩ nhéo nhéo mặt của nàng, Tần Nhưộc Doanh thì vụng trộm nở nụ cười.

Tiểu hài tử thật không hiểu chuyện!

Vướng bận. . .

Mặc dù có thể dùng pháp thuật để hắn thiếp đi, nhưng Trần Hi rõ ràng cũng không có cấp sắc đến mức này, cho nên đành phải một lần nữa ôm nàng nhìn lên phim hoạt hình.

Nhưng mà, thiếu nhi kênh anime kịch trường đều kết thúc, tiểu gia hỏa nhưng vẫn là không nguyện ý ngủ.

Không có biện pháp, Trần Hi lại cho nàng phát theo yêu cầu một bộ băng tuyết kỳ duyên.

Một bộ băng tuyết kỳ duyên dài đến hơn chín mươi phút, chờ nàng xem hết về sau, thời gian cũng rốt cục đi tới mười hai giờ.

"Ba ba, ta buồn ngủ. . ."

Tiểu gia hỏa giờ tay nhỏ, mở ra miệng nhỏ miễn cưỡng đánh một cái ngáp về sau, lúc này mới rốt cục muốn đi ngủ.

Trần Hi sợ làm tỉnh lại nàng, cho nên tối nay thế mà lần đầu tiên không có mang nàng đi đánh răng rửa mặt ý tứ.

Tiểu gia hỏa một tay lười kéo ba ba, một tay lười kéo mẹ mẹ, chỉ chốc lát sau liền ngủ thật say.

Nhẹ nhàng vì nàng đắp kín mền về sau, Trần Hi lúc này mới một đạo Tĩnh Tâm chú đập vào trán của nàng.

Sau đó.

Hắn ngồi dậy thân thể, hướng phía ghé vào cuối giường ngủ gật mèo to nhẹ nhàng nói ra: "Mèo to, ra ngoài, đêm nay không cho phép trở về."

"Meo?"

Mèo to có chút không hiểu thấu nhìn hắn một cái.

Nhưng mà, đáp lại nó lại là Trần Hi kia mang theo sát khí ánh mắt.

"Meo!"

Thấy thế, mèo to lập tức lao ra ngoài.

Cửa đang đóng, cho nên đang lúc nó chuẩn bị nhảy dựng lên mở cửa thời điểm, Trần Hi cũng đã tự thân vì nó mở cửa.

Mèo to sừng sốt một chút, theo sát lấy lợi dụng tốc độ nhanh hơn, một nháy mắt liền xông ra Tây Sương phòng.

Nơi đây không nên ở lâu!

Mèo to sau khi đi, Trần Hi lúc này mới tướng tiểu gia hỏa ôm nhẹ nhàng phóng tới bên cạnh, sau đó chuyển đến Tàn Nhục Doanh bên cạnh nằm xuống.

Tàn Nhục Doanh nằm ở trên giường, tựa hồ có chút khấn trương.

Trần Hi vừa mới nằm đến bên người nàng, nàng tựa như là nhận cái gì kích thích đồng dạng, lập tức từ trên giường ngồi dậy.

Do dự một chút, Tàn Nhục Doanh mới có hơi thẹn thùng nói ra: "Niệm niệm còn tại bên cạnh đâu. . ."

"Nàng ngủ thiếp đi."

"Ai nha. . ."

Tàn Nhục Doanh vỗ nhè nhẹ roi con kia muốn tác quái ma quỷ.

Nàng cắn môi đỏ, hé miệng nghĩ lại nói chút cái gì thời điểm, Trần Hi cũng đã nhẹ nhàng hôn lên nàng.

...

Chuyển điện Lưu Hoa tuyết, trèo lên giường ôm khinh bụi.

Uyên ương giao cái cổ múa, phi thúy đoàn tụ lỏng.

Lông mày xấu hổ nhiều lần tự, môi Chu ẩm càng tan. ?

??? Khí Thanh Lan nhị phúc, da nhuận ngọc cơ phong.

Bắt lực thung dòi cổ tay, nhiều kiều yêu liễu cung.

Mồ hôi quang châu điểm điểm, phát loạn lực lỏng loét. ?

???? Phương vui ngàn năm sẽ, Nga nghe năm đêm nghèo.

Lưu luyến thường có hạn, lưu luyến ý khó cuối cùng.

...

Mây mưa sơ nghĩ.

"Doanh Doanh, ngày mai muốn hay không đi trên trời thử một chút?"

"Trên trời?"

Tần Nhược Doanh sững sốt một chút, theo sát lấy lại hết sức thẹn thùng xỉ hấn một ngụm.

"Phi! Uống cho người nghỉ ra, không xấu hổ!"

"Vợ chồng, còn hại cái gì thẹn. . ."

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh ra vẻ sinh khí uy hiếp nói: "Ta phải tức giận!"

Thấy thế, Trần Hi lập tức nhấc tay đầu hàng.

"Tốt tốt tốt, không nói không nói. . ."

"Hừ!"

Hai người lại triển miên một trận.

Trần Hi ôm nàng, bỗng nhiên chăm chú hỏi: "Doanh Doanh, người chờ mong hôn lễ của chúng ta sao?"

Tần Nhược Doanh tại trong bóng tối lẳng lặng nhìn qua hấn, không có trả lời ngay.

Tướng đầu nhẹ nhàng tựa ở Trần Hi trên lồng ngực, sau đó, nàng mới mang theo một loại giải thoát cảm giác, bỗng nhiên ung dung thờ dãi: "Trước kia không dám nghĩ, cho nên chưa hề không nghĩ tới."

"Cám ơn người. . ."

"Để cho ta học xong chờ mong. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

116 vĩnh sinh

Hai vợ chồng một phen vượt ve an ủi về sau, hôn lễ ngày cũng rốt cục xác định ra.

Tháng mười hai số mười hai.

Nửa tháng sau.

Cũng không có gì ý nghĩa đặc biệt.

Trần Hi chỉ là muốn mau chóng, cho nên nghĩ nghĩ liền tuyển định tháng mười hai số mười hai.

1212, yêu hai yêu hai, muốn yêu muốn yêu. . .

Cảm giác cũng không tệ lắm, rất cát tường, cho nên liền ngày đó đi.

Tần Nhược Doanh nghĩ nghĩ, liền cũng tùy theo hấn quyết định.

Nàng kỳ thật cũng không có gì đặc biệt ý nghĩ, cho rằng chỉ cần giản đơn giản đơn liền tốt.

Chỉ cần có thể tại phụ thân chứng kiến dưới, tên chính ngôn thuận đem mình gả cho Trần Hi, nàng đời này cũng không có cái gì tiếc nuối.

Bất quá, Trần Hi bởi vì kinh lịch Phương Lôi trận kia cấp cao đại khí du thuyền hôn lễ, cho nên cũng nghĩ cho Doanh Doanh tổ chức một trận lẳng mạn hôn lễ.

Tần Nhược Doanh không đồng ý.

Trần Hi người cô đơn liền không nói, liền ngay cả nàng cũng là không có mấy cái bằng hữu thân thích, cho nên dù là hôn lễ làm được lại long trọng, bọn hấn lại có thể mời nhiều ít quý khách đến đây xem lễ đâu?

Vốn chính là bỏ sung hôn lễ, cho nên giản đơn giản đơn chúc phúc mình một chút cũng liền tốt.

Trần Hi cười đáp ứng nàng.

Ngày kế tiếp.

Đợi đến tiểu gia hóa mơ màng tỉnh lại thời điểm mặt trời đã phai cái mộng.

Trần Hi tựa ở đầu giường bên trên cười tủm tỉm nhìn xem nàng.

Tiểu gia hóa tựa hồ còn chưa tỉnh ngủ đáng vẻ.

Nàng duỗi lưng một cái, híp mắt nhìn một chút bên cạnh ba ba một chút về sau, liền trên giường lăn một vòng, trực tiếp lăn đến Trần Hi trong ngực ngủ tiếp lên hồi lưng giác.

Hai vợ chồng song song dựa vào gối ở đầu giường bên trên, lẳng lặng nhìn ghé vào Trần Hi trong ngực ngủ gật tiểu gia hóa.

Đột nhiên, bọn hấn lại đổi xem một chút.

Sau đó đều nhao nhao nở nụ cười.

Khả năng đây chính là thế gian nhất chuyện hạnh phúc.

Cái này hai ngày thỉnh thoảng liền sẽ phá điểm Tiểu Tuyết, không lớn, lại đủ để cho trên đất tuyết đọng đóng càng ngày càng cao.

Hôm nay thời tiết cũng không tệ lắm, ban đêm hạ tuyết hậu, ban ngày liền là sáng sủa đại trời nắng.

Tần Dư Khanh khả năng cảm thấy mỗi ngày ăn Trần Hi ăn không có chút không tốt lắm, cho nên Trần Hi đến phòng bếp về sau liền phát hiện, nàng thế mà đã lấy lòng bữa sáng đặt ở giữ ấm trong tủ.

Cô em vợ nhưng thật ra là rất cường thế một cái người.

Nhưng làm sao, tỷ phu cường thế hơn nàng.

Cường thế đến để nàng đều không có biện pháp lại tại Trần Hi trước mặt ngẩng đầu lên.

Bởi vì tiểu gia hóa ngủ lại nguyên nhân, cho nên đợi đến Tần Nhược Doanh mang nàng rửa mặt hoàn tất, rồi giường lúc ăn cơm, thời gian đều đã đi tới 9h sáng.

Cô em vợ là rất giằng co một cái người, cho nên nàng mua được bữa sáng tự nhiên không phải cái gì bên đường trong quán bát cháo màn thầu.

Cũng không biết nàng đây là đi chỗ nào mua được Quảng Đông thức trà sớm điểm tâm, nhìn xem cũng làm người ta muốn ăn mở rộng.

Bởi vì bọn hấn lên quá muộn, Tần Dư Khanh cùng Tần Vĩnh Ngôn đã sớm ném qua, cho nên Trần Hi liền trực tiếp đem bữa sáng cầm lại Tây Sương phòng.

Xoa thiêu bao, tôm thịt xú mại rất được tiểu gia hóa thích.

Đồng dạng ném thử một miếng về sau, tiểu gia hóa liền một tay cầm xoa thiêu bao, một tay nắm lấy tôm thịt xú mại, miệng nhỏ chống cùng trộm hạt thông con sóc đồng dạng, vẫn không quên gật đầu tán thưởng ăn ngon.

Đoán chừng là thời tiết quá lạnh nguyên nhân, cho nên ăn xong điểm tâm, tiểu gia hóa lại chạy đến trên giường muốn nhìn phim hoạt hình.

Cái thói quen này cũng không tốt.

Thế là tại Trần Hi mãnh liệt yêu cầu dưới, nàng đành phải ngoan ngoãn đi theo Trần Hi đi vào trong viện, chuẩn bị đi theo ba ba cùng một chỗ đóng tuyết người.

Nhưng mà, có thể là Trần Hi trước đó vì nàng đóng qua loại cực lớn người tuyết nguyên nhân.

Bởi vậy, tiểu gia hóa chất thành một hồi liền không muốn lại chất thành, bởi vì nàng hiện tại sợ lạnh.

Trần Hi có chút im lặng, đành phải bắt đầu nghĩ lại có phải hay không đối với mình đối đãi từ giáo dục xuất hiện vấn đề gì?

Cảm giác niệm niệm hiện tại là càng ngày càng không ngoan.

Nhất là Tần Nhược Doanh trở về về sau, động một chút lại nũng nịu muốn đi nhìn phim hoạt hình.

Mà lại nũng nịu đối tượng còn không phải chính mình. . .

Lúc này mới qua một ngày, nàng cùng mụ mụ lại là càng ngày càng thân mật.

Đoán chừng là bởi vì Tần Nhược Doanh vừa mới nhìn thấy nữ nhi, cho nên mới muốn đối nàng ngoan ngoãn phục tùng.

Nếu không phải Trần Hi ngăn đón, Tần Nhược Doanh thậm chí đã mang nàng trở về nhìn phim hoạt hình.

Nàng sợ lạnh, không muốn đợi ở bên ngoài, nhưng là vào nhà nàng lại muốn nhìn phim hoạt hình.

Cái này phim hoạt hình khẳng định là không thể nhìn, cả ngày đều ở nhà cũng không giống lời nói, đến làm cho nàng vận động một chút mới được.

Thế là, Trần Hi liền gọi tới mèo to.

Gia hỏa này tối hôm qua trên giường ồ dễ chịu, đột nhiên bị Trần Hi cho đuổi tới chính đường nói mát, hiện tại còn kìm nén một bụng oán khí lặc.

Nhưng là Trần Hi gọi nó, nó cũng không dám không đáp ứng, thế là mèo một tiếng về sau, vẫn là ngoan ngoãn chạy tới.

"Người biến trở về đi, mang theo niệm niệm tại trong viện chạy vài vòng đi."

"Mèo. . ."

Mèo to có chút bất đắc dĩ, Miêu Miêu vài tiếng ý đồ kháng nghị.

Kháng nghị tất nhiên là vô hiệu, nó cũng đành phải ngoan ngoãn thay đổi trở về.

Chiều này quả nhiên hữu hiệu.

Tiểu gia hỏa nhìn thấy mèo to biến trở về nguyên hình về sau, lập tức liền bị hấp dẫn lực chú ý, đều không cần Trần Hi nhắc nhở, nàng liền thật nhanh nhào đi qua ôm lấy mèo to.

Mèo to rất phối hợp, tiểu gia hỏa liền cũng cực kỳ thành thạo ngồi lên.

"Mèo to! Chúng ta đi! Giá giá giá!"

Rõ ràng là mèo to tại xuất lực, thế nhưng là tiểu gia hỏa lại bởi vì quá mức hưng phấn, một mực tại la to, cho nên không bao lâu liền mặt đỏ bừng thối chí.

Trần Hi đứng tại tây sương bên ngoài trên bậc thang, nhìn một chút tại trong viện tung hoành ngang dọc tiểu gia hỏa, lại nhìn bên người cô đơn kiết lập thê tử.

Bỗng nhiên ở giữa, hắn cảm thấy mình khả năng đã là dưới gầm trời này nhất người hạnh phúc.

Nhân sinh bên thắng?

Loại này cảm giác hoàn toàn chính xác rất không tệ.

Trần Hi ngửa mặt lên trời nhìn lại.

Phong tuyết sơ tễ, Thượng kinh bầu trời, tựa như ngày Quốc khánh như thế, phá lệ xanh thắm.

Đây chính là hạnh phúc cảm giác sao?

Kinh năm tháng năm xưa cọ rửa, đèn đuốc rồi về sau, mới có thể minh bạch bình thân đáng quý.

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi không khỏi nhẹ nhàng cầm Tần Nhược Doanh tay.

Hắn bỗng nhiên quay đầu đối nàng nói ra: "Doanh Doanh, ta đột nhiên có một cái nhân sinh mới mục tiêu. . ."

"Mục tiêu cuộc sống?"

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh hơi nghi hoặc một chút nhìn hắn một cái.

Gặp hắn một mặt nghiêm túc, lập tức liền nhịn không được hé miệng cười nói: "Giữa ban ngày, đừng làm rộn."

Nàng coi là Trần Hi lại muốn cùng với nàng mở cái gì nói giỡn.

Nhưng mà.

Trần Hi lẳng lặng nhìn nàng mấy giây sau, chợt đổi nàng, mười phần chăm chú nói ra: "Doanh Doanh, ta yêu ngươi, nếu nhất định phải cho phần này tình yêu tăng thêm một tuần lễ hạn, ta hi vọng là. . ."

Nói đến nơi này, hần đột nhiên dừng một chút, sau đó mới trịnh trọng nói ra hần muốn kỳ hạn.

"Vĩnh sinh."

Nguyện vĩnh viễn ngươi cũng năng ở bên cạnh ta.

Cùng ta cùng một chỗ, nhìn hết thiên hoang địa lão.

Tần Nhược Doanh ngây ngẩn cả người.

Nhưng theo sát lấy.

Nàng lại một chút nhào vào Trần Hi trong ngực, tựa như năm đó ở trường học thao trường như thế, chủ động ngẩng đầu hôn vào Trần Hi ngoài miệng.

Thật lâu.

Hai nhân tài lưu luyến không rời buông lỏng ra lẫn nhau.

Tần Dư Khanh đứng tại đông sương bên ngoài, nhìn xem bọn hần ở nơi công cộng không kiêng nể gì cả tú lấy ân ái, lập tức liền tức giận hừ một tiếng.

Lúc này, tiểu gia hỏa nhưng lại cười mèo to chuyển đến bên cạnh của nàng.

Tiểu gia hỏa lần nữa giờ lên cái đầu nhỏ, ngọt ngào hỏi: "Tiểu di, ngươi có muốn hay không cùng ta cùng nhau chơi đùa a?"

Tần Dư Khanh do dự một chút.

Sau đó lại sờ lên đầu nhỏ của nàng, nhẹ nhàng nói ra: "Không được, ngươi cùng mèo to hảo hảo chơi đi."

"Tốt! Mèo to, chúng ta chơi!"

Nhìn xem tiểu gia hỏa cười mèo to đi xa sau.

Tần Dư Khanh lại do dự một chút, sau đó mới bước nhanh xuyên qua sân nhỏ, đi tới tây sương bên ngoài bậc thang dưới.

Nàng có chút ngẩng đầu.

Nhìn xem cái này cùng tỷ tỷ sống vai đứng chung một chỗ nam nhân, đột nhiên mở miệng hỏi: "Đã ngươi là thiên nhân, có thể hay không chỉ điểm ta một chút?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

117 năm trăm năm

Cô em vợ đưa ra yêu cầu thời gian rất vi diệu.

Trần Hi bên này mới vừa mới cùng với nàng tỷ tỷ tú xong ân ái, nàng bên này liền đưa ra yêu cầu chỉ điểm.

Nhưng mà, ngữ khí của nàng cũng không phải là rất khách khí, giống như cảm thấy mở miệng thỉnh cầu Trần Hi chỉ điểm là một kiện rất dễ dàng chuyện mất mặt đồng dạng.

Cái này rất thẳng băng thái độ, cũng làm cho người căn bản cảm giác không thấy thành ý của nàng.

Cô em vợ ngao khí nha.

Trần Hi cúi đầu nhìn nàng một cái, không có trả lời ngay.

Mà lúc này, Tần Nhược Doanh lại đột nhiên có chút dùng sức bóp hấn tay một chút, hiển nhiên là nhắc nhở hấn mau trả lời.

Lão công còn không có tỏ thái độ, lão bà liền đã bắt đầu thôi bên gối phong lạc.

Trần Hi cười nhìn Tần Nhược Doanh một chút.

Theo sát lấy hấn lại tại Tần Dư Khanh hơi có vẻ mong đợi ánh mắt bên trong, bỗng nhiên lắc đầu, nhẹ nhàng nói ra: "Không thể."

Tần Dư Khanh ngây ngẩn cả người.

Tần Nhược Doanh cũng ngây ngẩn cả người.

Hai tỷ muội đều có chút khó có thể tin nhìn qua Trần Hi.

Các nàng rõ ràng đều không ngờ rằng, Trần Hi thể mà lại cự tuyệt.

Minh kinh, Âm Kinh, Hóa Kinh, Đan cảnh, Cương cảnh, Bất Phôi, Thiên Nhân.

Trần Hi đã đứng ở cái này thế giới đỉnh phong nhất.

Bảo Đan có thành tựu, gọi là Tông Sư.

Nhưng đến cảnh giới tông sư, Tần Dư Khanh mới phát hiện, muốn lại tiến một bước đến tột cùng là đến cỡ nào khó khăn.

Trần Hi là cao quý thiên nhân, chỉ cần tùy tiện chỉ điểm nàng một chút, đối với nàng tới nói khẳng định đều là trợ giúp lớn lao.

Ý nghĩ rất tốt, nhưng nàng xác thực không ngờ rằng, Trần Hi thể mà lại ngay trước tỷ tỷ diện trực tiếp cự tuyệt nàng.

Tần Dư Khanh càng nghĩ càng giận.

Thẹn quá hoá giận dưới, nàng lập tức liền quay người giận đùng đùng hướng phía đông sương phòng đi trở về.

Tần Nhược Doanh biết rõ muội muội tính nết, cho nên lập tức liền lôi kéo Trần Hi, muốn vì muội muội năn nỉ một chút.

Nhưng mà, nàng còn không có mở miệng.

Trần Hi lại khẽ thở dài một tiếng, bỗng nhiên gọi lại Tần Dư Khanh.

"Ta không có học qua Võ đạo, ngươi để cho ta làm sao chỉ điểm ngươi? Ngươi trước biểu hiện ra một lần, ta xem một chút lại nói."

Nghe vậy, Tần Dư Khanh lập tức ngừng bước chân.

Nàng là Võ đạo Tông Sư, bây giờ lại thỉnh cầu một cái phương sĩ chỉ điểm mình, giống như đúng là có chút nói bất quá đi?

Bất quá Trần Hi tóm lại là Thiên Nhân cảnh giới, tầm mắt tất nhiên không phải thường nhân có thể so sánh được.

Thế là, suy nghĩ một chút về sau, Tần Dư Khanh lúc này mới quay người nói ra: "Tốt, ta đánh trước một lần cho ngươi xem."

Nói xong, nàng đi tới trong sân, theo sát lấy bày ra một cái thức mở đầu.

Tần gia võ học gia truyền —— Tử Mẫu Miên Chương.

Tử Mẫu Miên Chương tổng cộng chín thức, mỗi thức có sáu loại biến hóa, bàn bạc năm mươi bốn chiêu, mỗi chiêu lại phân tử mẫu biến hóa, cho nên Tử Mẫu Miên Chương trên thực tế tổng cộng có 108 chiêu.

Trong tiểu viện.

Vào đông hơi say rượu, Tần Dư Khanh ngao ngễ kiết lập, nín hơi đề khí.

Nàng là cao quý Đan cảnh Tông Sư, sớm đã đem Võ đạo từ có âm thanh cảnh giới luyện đến im ắng cảnh giới.

Bỗng nhiên, nàng bắt đầu chuyển động.

Bước liên tục khê dôi, điệu thái tuyệt luân.

Nhẹ Vân Mạn múa, tay áo tung bay.

Trong chớp nhoáng giống như Khinh Vân phiêu miểu, bỗng nhiên lại như chim khách chim kinh tổ.

Một bộ trong nhu có cương Tử Mẫu Miên Chương từ trên tay nàng đánh ra, không giống Vô đạo, ngược lại càng giống múa nói.

Tung bay nhảy múa ở giữa, tựa như Thiên Sơn tuyết liên phần nở rộ.

Chính cười mèo to khắp nơi đi dạo tiểu gia hỏa bị nàng vũ đạo hấp dẫn, thế là liền lập tức cười mèo to trở lại Trần Hi bên người, ngẩng lên cái đầu nhỏ hỏi: "Ba ba, tiểu di đang khiêu vũ sao?"

Trần Hi xoay người đưa nàng từ mèo to trên thân bế lên, sau đó mới cười hỏi: "Thế nào, tiểu di nhảy được không?"

"Ừm!"

Tiểu gia hỏa lập tức nặng nề gật đầu, bỗng nhiên mang theo một chút mong đợi nói ra: "Ta cũng nghĩ học. . ."

Nghe vậy, Trần Hi liền tại nàng khuôn mặt nhỏ nhắn là hôn một cái, cười to nói: "Tiểu di nhảy phạm nhân vũ đạo, chờ người lớn lên về sau, ba ba liền dạy người tiên nhân vũ đạo, để người biến thành Hằng Nga tỷ tỷ như thế tiên nữ, có được hay không?"

"Tốt! Ba ba dạy ta!"

Tiểu gia hỏa ôm Trần Hi cổ, lập tức liền khinh khách phá lên cười.

108 chiêu rất nhanh liền diễn luyện xong.

Tần Dư Khanh thu chiêu đứng vững, ngẩng đầu một lần nữa nhìn về phía Trần Hi, ánh mắt bên trong ẩn ẩn mang theo vài phần chờ mong.

Trần Hi không có lập tức nói chuyện, bởi vì nhìn thấy Tần Dư Khanh biểu hiện ra về sau, hắn chợt nhớ tới Thái Thúc công cùng hắn lúc giao thủ chỗ sử xuất chiêu thức.

Kia đã đã vượt ra vũ đạo phạm vi.

Địa Cầu hoàn cảnh không thích hợp tu luyện, cho nên Vô đạo bản thân liền là hoàn cảnh lớn ảnh hưởng dưới xuất hiện dị dạng sản phẩm.

Đây là một đầu tuyệt lộ.

Phía trước đã không có đường.

Mà Thái Thúc công hiển nhiên là tìm được đường khác.

Bởi vậy, trầm ngâm một phen về sau, Trần Hi lúc này mới nhìn xem Tần Dư Khanh nhẹ nhàng nói ra: "Cứ như vậy đi, ta trước tiên nghĩ một chút, ngày mai cho người thêm trả lời chắc chắn."

"Được."

Tần Dư Khanh ánh mắt phức tạp nhìn Trần Hi một chút, quay người về tới mình đông sương phòng.

Đội đến muội muội rồi đi về sau.

Tần Nhược Doanh lúc này mới quay đầu nhìn Trần Hi, bỗng nhiên như dường như biết được suy nghĩ hỏi: "Người hiện tại lợi hại như vậy, là bởi vì người trong trí nhớ cái kia địa phương sao?"

Nàng nhìn qua Trần Hi ký ức.

Mặc dù chỉ có ban sơ mấy năm, nhưng lại đủ để cho nàng minh bạch, cái này trên thế giới nguyên lai còn có một cái tên là Thiên Toàn giới địa phương.

Người ở đó. . .

Rất lợi hại.

Trần Hi nhìn xem Tần Nhược Doanh.

Gặp nàng một mặt lo lắng bộ dáng, không khỏi cười nói: "Kia là một cái rất dài cổ sự, đi thôi, ta chậm rãi giảng cho người nghe."

Hai vợ chồng mang theo tiểu gia hỏa về tới Tây Sương phòng.

Sau đó, Trần Hi liền cho Tàn Nhược Doanh nói về cái kia dài đến năm trăm năm cố sự.

Thiên Toàn giới, tu tiên giả.

Chư Thiên Vạn vực, Thiên Diễn Thần Tông.

Tạp dịch đệ tử, Trần Hi thần quân.

Từ đến Thiên Toàn bắt đầu, lại đến hần tiến vào Thiên Diễn Thần Tông, trở thành tạp dịch đệ tử, cuối cùng từ vô số tạp dịch đệ tử bên trong trở hết tài năng, nhảy lên trở thành Thần Tông chính thức đệ tử, chính thức bắt đầu hần con đường tu tiên.

Cố sự rất dài, mà lại rất không thể tưởng tượng, cho nên Trần Hi chỉ có thể chọn trọng điểm giảng.

Tàn Nhược Doanh càng nghe càng mơ hồ.

Thẳng đến nàng nghe được Trần Hi nói mình tại Thiên Toàn giới sinh sống trọn vẹn năm trăm năm về sau, lúc này mới nhin không được há miệng ra, một mặt khiếp sợ nói ra: "Năm trăm năm? !"

Nàng nguyên lai tưởng rằng Trần Hi chỉ là đi một cái cùng loại với thôn thần bí địa phương, tại nơi đó học tập tu hành.

Đến nàng hiện tại mới rốt cục minh bạch.

Trần Hi căn bản chính là đi một khác một cái thế giới.

Một cái khoảng cách Địa Cầu vô hạn xa xôi địa phương, một cái tốc độ thời gian trôi qua cùng Địa Cầu hoàn toàn khác biệt địa phương.

Quá không thể tưởng tượng nổi.

Tàn Nhược Doanh tiêu hóa thật lâu, nhưng thủy chung không có biện pháp tiếp nhận.

Nàng chú ý cũng không phải là cái gì tu tiên giả, cũng không phải cái gì Thiên Toàn giới.

Nàng chú ý, chỉ là Trần Hi trong miệng nói tới kia năm trăm năm.

Nàng mất đi Trần Hi năm năm.

Nhưng Trần Hi. . .

Lại mất đi nàng ròng rã năm trăm năm?

Một cái người tại một cái hoàn toàn xa lạ địa phương, lẻ loi trợ trợ sinh sống năm trăm năm?

Mà lại năm trăm năm về sau, Trần Hi thế mà còn nhớ rõ nàng?

Trải qua thiên tân vạn khổ, đều chỉ là vì trở về tìm tới nàng?

Tàn Nhược Doanh kinh ngạc nhìn qua Trần Hi.

Nàng sẽ không hoài nghi hần, cho nên mới sẽ cảm thấy có chút không có biện pháp tiếp nhận.

Năm trăm năm là khái niệm gì?

Tàn Nhược Doanh thực sự không có biện pháp tưởng tượng.

Nàng kinh ngạc nhìn qua trước mắt người yêu.

Bỗng nhiên.

Nàng giống như minh bạch Trần Hi nói tới vĩnh sinh, đến tột cùng là ý gì.

Trần Hi nhìn xem Tàn Nhược Doanh.

Gặp nàng một mặt đáng vẻ thất hồn lạc phách, lập tức cũng có chút hối hận.

Loại này không thể tưởng tượng sự tình, xác thực không nên nói cho Doanh Doanh.

Hắn hẳn là đem cái này cố sự cho ưu hóa một chút, lấy một loại Doanh Doanh có thể phương thức đến nói cho nàng.

Trần Hi có chút hối hận.

Nhưng mà sau một khắc.

Tần Nhược Doanh lại bỗng nhiên nhào vào trong ngực hắn.

Nàng ngẩng đầu nhìn người yêu gương mặt, đột nhiên chảy xuống nước mắt tới.

"Hi, ta yêu ngươi, nếu nhất định phải cho phần này tình yêu tăng thêm một tuần lễ hạn, ta hi vọng là. . ."

"Vĩnh sinh."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

118 hướng lên trời lại mượn năm trăm năm

Vĩnh sinh.

Vô số người Chung cực mộng tưởng, nhưng vậy hiển nhiên là không thể nào thực hiện.

Tu tiên giả mặc dù tuổi thọ kéo dài, nhưng tương đối với vĩnh sinh tới nói, chỉ là mấy trăm năm lại tính toán cái gì?

Trần Hi là Hóa Thân kỳ, cho nên tuổi thọ của hắn chỉ ít có thể đạt tới hai ngàn năm.

Cái này cũng dẫn đến một vấn đề bày tại trước mặt hắn.

Tần Nhược Doanh dù sao chỉ là một cái phạm nhân.

Sống qua trăm tuổi, đã trường thọ.

Trần Hi có thể sống hai ngàn, Tần Nhược Doanh lại không thể cùng hắn hai ngàn năm.

Thời gian năm năm, đều đủ để để thời gian tại nàng trên mặt lưu lại một tia không dễ dàng phát giác vết tích.

Hướng chỉ là hai ngàn năm đâu?

Trải qua thiên tân vạn khổ mới rốt cục tìm về người yêu, chẳng lẽ mấy chục năm về sau, liền phải trở mắt nhìn nàng tại trong lồng ngực của mình tàn lụi khô héo?

Trần Hi quyết không cho phép xảy ra chuyện như vậy.

Quyết không cho phép.

Hắn đối với Trường Sinh không có bất luận cái gì vọng tưởng.

Bởi vì hắn biết, Trường Sinh vốn là không cất thực tế huyền tưởng.

Không có người có thể vĩnh sinh bất tử, nhưng nếu như chỉ có mấy chục năm thời gian, Trần Hi lại cảm thấy quá ít.

Cho nên hắn muốn vì Doanh Doanh. . .

Hướng lên trời lại mượn năm trăm năm!

Kim Đan kỳ liền có thể có được năm trăm tuổi thọ.

Bởi vậy, đương cái này ý niệm từ Trần Hi trong đầu toát ra một nháy mắt, cơ hồ liền lập tức mọc rễ nảy mầm, trưởng thành một gốc che trời đại thụ.

Hắn nhất định phải làm cho Doanh Doanh đạt tới Kim Đan kỳ.

Địa Cầu thiên địa linh khí mặc dù mỏng manh, nhưng như cũ xuất hiện Thái Thúc công gần như vậy hồ Kết Đan ẩn thế cao nhân.

Không có tu tiên giả truyền thừa, Thái Thúc công đều có thể đi đến cái này một bước.

Huống chi hắn hoàn thủ nắm tay nắm Tần Nhược Doanh đi đâu?

Chẳng phải Kim Đan mà thôi.

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi lập tức chỉ đạo Tần Nhược Doanh tìm kiếm lên khí cảm tới.

Muốn trở thành tu tiên giả, thứ nhất bước chính là muốn tìm khí cảm.

Chỉ có phát giác được thiên địa linh khí tồn tại về sau, mới có thể thông qua bí pháp, tương linh khí luyện hóa thành tự thân chân nguyên hợp ở đan điền.

Ngay cả thiên địa linh khí đều không phát hiện được, cái kia còn tu cái gì tiên?

Khí cảm là siêu thoát tại ngũ giác bên ngoài một loại ảo diệu cảm giác.

Có chút kinh thái tuyệt diệu hạng người, thậm chí không cần bất luận kẻ nào dạy bảo, còn tại trong tâ lốt thời điểm liền có thể thức tỉnh khí cảm, bản năng đi luyện hóa thiên địa linh khí.

Thế nhưng là cái này thiên tài dù sao cũng là rất ít gặp.

Cho nên thật muốn nói đến, thân là vạn vật chi linh nhân loại, tại cái này trên một điểm ngược lại không bằng yêu vật.

Tỉ như mèo to.

Nó vốn chỉ là một con sinh hoạt tại trong núi lớn hoang đại Kim Tiên Bảo.

Ngày nào đó đột nhiên thức tỉnh khí cảm về sau, nó liền dựa vào bản năng, chậm rãi bước vào Tụ Linh cảnh.

Linh khí càng để lâu càng nhiều, mèo to cũng liền tự nhiên mà vậy đạt đến khai trí cảnh.

Mở linh trí, nó cũng coi là chân chính bước lên con đường tu luyện.

Đối với Tần Nhược Doanh, Trần Hi là không thể nào có bất luận cái gì tàng tư.

Bởi vậy, hắn trực tiếp liền lấy ra tốt nhất công pháp, Thiên Diễn Thần Tông trấn tông chi bảo —— « Thiên Diễn Thần Diễn »

Công pháp là tốt nhất, nhưng Tần Nhược Doanh lại không biết chuyện gì xảy ra, gầy vò một đêm đều không có tìm được khí cảm.

Địa Cầu linh khí thưa thớt không giả.

Nhưng nàng ngồi bên người thế nhưng là một vị Hóa Thần kỳ đại năng.

Trần Hi thậm chí dùng mình chân nguyên đưa nàng triệt để bực lại.

Không chút nào khoa trương, nàng hiện tại hồ hấp mỗi một chiếc khí, đều là trải qua Trần Hi rèn luyện sau thuần túy chân nguyên.

So nguyên bản thiên địa linh khí còn tinh khiết hơn mấy phần.

Nhưng dù là chính là như vậy, Tần Nhược Doanh lại như cũ tìm không thấy khí cảm.

Tìm kiếm khí cảm, chậm một điểm có thể muốn mấy giờ, nhanh một điểm lại chỉ cần mấy phút.

Giống Trần Hi loại này dùng chân nguyên trực tiếp đem nàng bao lấy tới cách làm, cơ hồ đã là gian lận.

Đáng tiếc nàng vẫn là cảm giác không thấy.

Không có biện pháp, Trần Hi không muốn cho nàng áp lực quá lớn, thế là đành phải lừa nàng nói vạn sự khởi đầu nan, để nàng buổi sáng ngày mai thử lại lần nữa.

Tần Nhược Doanh ngay cả võ giả đều tính không lên, thể năng vốn là kém, gầy vò như thế một đêm cũng là mệt nhọc, cho nên cũng không nghi ngờ gì,

ôm Trần Hi liền nặng nề ngủ đi qua.

Ngày kế tiếp.

Tần Dư Khanh vẫn như cũ lấy lòng điểm tâm.

Ăn xong điểm tâm, Trần Hi liền dẫn tiểu gia hỏa tại trong viện làm lên thể dục buổi sáng.

Mà Tần Nhược Doanh thì lưu tại trong phòng tiếp tục tìm kiếm lấy khí cảm.

Thế nhưng là. . .

Thắng tới giữa trưa lúc ăn cơm, Tần Nhược Doanh đều vẫn là không có tìm được khí cảm.

Lúc này, Trần Hi cũng không nhận được sót ruột.

Tu tiên giả có cảnh giới phân chia, mỗi vượt qua một cái đại cảnh giới, đều sẽ để tu tiên giả có Siêu Phàm thuế biến.

Nhưng cái này cảnh giới tăng lên lại là khó khăn vô cùng, rất nhiều tư chất hạng người bình thường, thậm chí cả một đời đều có thể vây ở Luyện Khí kỳ phí thời gian năm tháng, đau khổ không được tiến thêm.

Hắn tại Thiên Toàn giới chờ đợi hơn năm trăm năm, thật đúng là chưa từng nghe nói qua có người sẽ tìm không đến khí cảm.

Tìm không thấy khí cảm, ngay cả cửa còn không thể nào vào được, tính cái gì tu tiên giả?

Chẳng lẽ. . .

Là bởi vì Thiên Toàn giới công pháp không thể tại Địa Cầu sử dụng?

Nghĩ đến đây, Trần Hi liền lập tức tìm được Tần Dư Khanh, sau đó đem một bộ phổ thông tu hành pháp quyết truyền thụ cho nàng.

Tần Dư Khanh coi là Trần Hi truyền thụ cho nàng chính là phương sĩ một mạch tu hành pháp môn, thế là lập tức liền dựa theo hắn nói tới, bắt đầu tìm kiếm lên khí cảm tới.

Nhưng mà, Tần Dư Khanh cùng Tần Nhược Doanh tình huống là đồng dạng.

Hai người giầy vò đến xế chiều, đều vẫn là không có tìm được Trần Hi nói tới khí cảm đến tột cùng là cái gì.

Tìm không thấy khí cảm, cũng liền đại biểu các nàng không có biện pháp tiến hành tu luyện.

Sự tình có chút lớn rồi.

Trần Hi do dự một chút, liền cảm bộ kia công pháp tìm được Tần Vĩnh Ngôn, chuẩn bị để nhạc phụ đại nhân cũng thử một chút.

Tần Vĩnh Ngôn cũng là Đan cảnh Tông Sư, được chứng kiến Trần Hi lợi hại về sau, hắn vẫn đối Trần Hi tu hành đồ vật cảm thấy rất hứng thú, cho nên giờ phút này Trần Hi cảm công pháp tìm tới hắn, Tần Vĩnh Ngôn lập tức liền cười ha hả dựa theo hắn nói tới luyện.

Cùng Tần Dư Khanh hưởng thụ đãi ngộ đồng dạng.

Tần Vĩnh Ngôn vừa mới nhắm mắt lại, Trần Hi liền dùng chân nguyên bao lấy hắn.

Nhưng mà.

Qua không có vài giây đồng hồ.

Tần Vĩnh Ngôn lại đột nhiên mở to mắt, ha ha cười nói: "Đây chính là như lời người nói khí cảm? Thật đúng là một loại kỳ quái cảm giác. . ."

"Cảm thấy?!"

Trần Hi đột nhiên biến sắc, lập tức liền thu hồi chân nguyên, sau đó có chút khẩn trương hỏi: "Vậy ngài thử lại lần nữa, nhìn xem có thể hay không thông qua bộ này pháp quyết, tương chung quanh thiên địa linh khí hút tới thể nội?"

"Tốt, ta thử một chút."

Tần Vĩnh Ngôn khoanh chân ngồi dưới đất, hai tay đặt ở trên đầu gối, theo sát lấy liền dựa theo Trần Hi đưa cho pháp quyết luyện.

Trần Hi có chút khẩn trương nhìn xem Tần Vĩnh Ngôn.

Qua ước chừng mười phút sau.

Trần Hi liền bỗng nhiên cảm giác được, Tần Vinh Ngôn chung quanh thiên địa linh khí bắt đầu chậm chậm lưu động.

Mặc dù cực kỳ yếu ớt, nhưng cũng đã chứng minh công pháp không có vấn đề gì.

Có thể tu luyện!

Đã pháp quyết không có vấn đề, kia lại là cái gì địa phương xảy ra vấn đề đâu?

Mang theo một bụng nghi hoặc, Trần Hi bước nhanh về tới Tây Sương phòng.

Tần Nhượng Doanh chính ngồi ở trên giường cố gắng tìm kiếm lấy khí cảm.

Nàng nghe được Trần Hi nói tu luyện có thể kéo dài tuổi thọ về sau, liền triệt để tâm động.

Dù sao, nếu như có thể mà nói, ai không muốn sống lâu mấy năm nữa?

Nàng rất cố gắng.

Bởi vì nàng cũng nghĩ cùng Trần Hi tương mạo tư thù, thắng đến vĩnh sinh.

Tiểu gia hóa ngồi ở trên giường, một bên nhìn phim hoạt hình một bên hiếu kỳ đánh giá Trần Hi cùng Tần Nhượng Doanh.

Ba ba mà mà hôm nay thật kỳ quái. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

119 khí cảm

Tần Vinh Ngôn có thể tu luyện, vậy liền nói rõ công pháp bản thân không có vấn đề gì.

Thiên Diễn Thần Tông công pháp lấy lấy chính thức thắng, không có bất luận cái gì đường tắt, nhưng là một đầu trực chỉ Đại Thừa kang trang đại đạo.

Hai bộ công pháp, một bộ vì Nhập môn đệ tử tu hành cơ sở công pháp, một bộ khác thì là Thiên Diễn Thần Tông trấn tông bí điển.

Nhưng đối với Luyện Khí kỳ tu tiên giả tới nói, cái này hai bộ công pháp nhưng thật ra là không có khác nhau chút nào.

Đại đạo như thủy ngân tã địa, hạt hạt đều tròn.

Thiên Diễn Thần Tông không có khả năng của mình mình quý, để vừa nhập môn đệ tử tu luyện không trọn vẹn cơ sở công pháp, kia không thể nghi ngờ là tự hủy Trường Thành ngu xuẩn cách làm.

Tần Vinh Ngôn có thể tu luyện, nhưng Tần Nhượng Doanh cùng Tần Dư Khanh hai tỷ muội làm thế nào cũng tìm không thấy khí cảm.

Cái này khiến Trần Hi mười phần nghi hoặc.

Không phải công pháp vấn đề, chẳng lẽ là giới tính?

Nhưng này hiển nhiên là không thể nào.

Thiên Diễn Thần Điển nhưng không có cái gì truyền nam không truyền nữ dờ hơi yêu cầu.

Du Tử Cẩm thân là tông chủ đích nữ, so với hắn còn phải sớm hơn một bước tu hành Thiên Diễn Thần Điển.

Mà tại Trần Hi trước khi rời đi, du Tử Cẩm càng là đã thành công bước vào Hóa Thần, phong hào Tử Cẩm thần nữ.

Đến tốt cùng là cái gì địa phương xảy ra vấn đề đâu?

Trần Hi đứng tại Tàn Nhược Doanh bên cạnh, nhìn xem người yêu khác khổ cố gắng bộ dáng, trong lòng của hắn áp lực lại là càng ngày càng lớn.

Hắn có thể vì nàng luyện chế cường ép tăng lên tu vi linh đan, nhưng này không có chút ý nghĩa nào.

Tìm kiếm khí cảm thật sự có khó khăn như vậy sao?

Trần Hi có chút mờ mịt.

Lúc này, ngồi ở trên giường tiểu gia hỏa đột nhiên bị động bức tranh được in thu nhỏ lại chọc cho một trận trước ngực sau nấp, phát ra liên tiếp khanh khách tiếng cười to.

Trần Hi nhìn tiểu gia hỏa một chút.

Suy nghĩ một chút về sau, hắn liền tới đến tiểu gia hỏa bên cạnh, nhẹ nhàng hỏi: "Niệm niệm, bang ba ba một chuyện có được hay không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức nhào tới Trần Hi trong ngực, cười to nói: "Tốt a! Ta có thể giúp ba ba làm cái gì? !"

"Àn, người ngồi trước tốt, sau đó dựa theo ba ba nói tới đi cảm giác. . ."

Tại Trần Hi chỉ đạo dưới, tiểu gia hỏa liền ra dáng bày ra một cái ngũ tâm hướng thiên tư thế.

Sau đó, Trần Hi dùng chân nguyên nhẹ nhàng bao lấy nàng.

"Niệm niệm, dụng tâm đi cảm thụ, người chung quanh là không phải có rất nhiều đồ vật tại bay tới bay lui, liền cùng bỏ công anh đồng dạng?"

Tiểu gia hỏa ngoan ngoãn nhắm mắt lại cảm thụ một hồi, nhưng lại cái gì đều không có cảm giác được.

Thế là, nàng liền nhíu lại cái mũi nhỏ khắp nơi ngửi ngửi, tựa như một đầu đáng yêu chó con khắp nơi tại nghe vị đạo một dạng.

Trần Hi xem xét nàng bộ dáng kia, liền biết nàng căn bản không tĩnh tâm được.

Niệm niệm vẫn là quá nhỏ, xem ra căn bản không có biện pháp lý giải hắn nói tới ý tứ.

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi liền không khỏi khẽ thở dài một hơi, chuẩn bị từ bỏ.

Hắn cũng là hồ đồ, thế mà muốn cho một cái hài tử đến ném thứ. . .

Nhưng ngay tại hắn chuẩn bị thu hồi chân nguyên đồng thời, tiểu gia hỏa lại đột nhiên cao hứng kêu lớn lên.

"Ba ba! Ta thấy được thật nhiều ngâm một chút a!"

Nàng không có mở to mắt, nhưng lại giống như là thấy được cái gì đồ vật giống như.

Tiểu gia hỏa vui vẻ duỗi ra ngón tay, không ngừng tại không trung đâm.

Thấy thế, Trần Hi ngây ngẩn cả người.

Niệm niệm cái này tiểu tinh nghịch đều có thể tìm tới khí cảm?

Bởi vì có chút hoài nghi tiểu gia hỏa cảm giác, thế là Trần Hi liền cố ý để chân nguyên phân tán, đông một khối tây một khối, sau đó chỉ dẫn nàng đi tìm.

Nhưng Trần Hi không nghĩ tới chính là, tiểu gia hỏa thế mà thật sự có thể chính xác điểm ra mỗi một đoàn chân nguyên vị trí.

"Hào hảo chơi! Hào hảo chơi!"

Tiểu gia hỏa nhắm mắt lại, mừng rỡ la to.

Trong bóng tối, nàng cảm giác được chung quanh có vô số tản ra lấp lánh ánh sáng nhạt bọt khí, chính vậy quanh nàng chậm chậm lưu động.

Trần Hi thu hồi chân nguyên.

Địa Cầu thiên địa linh khí quá mức mỏng manh, bởi vậy hắn thu hồi chân nguyên lập tức, tiểu gia hỏa cũng liền lập tức đã mất đi nhìn trời địa linh khí cảm ứng.

"Ba ba, không có! Ngâm một chút không thấy!"

Tiểu gia hỏa vênh lên miệng nhỏ mồm, sau đó nằm lý ở trên giường khắp nơi tìm kiếm lấy cái kia không biết từ đó xuất hiện ngấm một chút.

Trần Hi nhìn qua tiểu gia hỏa im lặng không nói.

Hắn tạm thời sẽ không cân nhắc để tiểu gia hỏa bắt đầu tu luyện.

Dù sao, niệm niệm vẫn chỉ là một cái bốn tuổi nhiều một chút hài tử, nơi này cũng không phải Thiên Toàn giới, về sau niệm niệm còn muốn đến trường, Trần Hi cũng không muốn đem nàng biến thành một cái dị loại.

Hài tử bên trong dị loại, kia là lại nhận xa lánh.

Đem tiểu gia hỏa hống đi xem phim hoạt hình về sau, Trần Hi lúc này mới nhìn về phía Tàn Nhục Doanh.

Ngay cả niệm niệm đều có thể tu hành, như vậy hiển nhiên là các nàng hai tỷ muội tự thân xuất hiện vấn đề.

Lúc này, Tàn Nhục Doanh từ lâu đình chỉ tu hành.

Nàng nghe được tiểu gia hỏa làm ra động tĩnh.

Nhìn thấy nữ nhi đều có thể lập tức tìm tới Trần Hi nói tới cái chủng loại kia cảm giác, Tàn Nhục Doanh không khỏi sắc mặt tối sầm lại, có chút khổ sở nói ra: "Có thể là ta quá ngu ngốc đi. . ."

Nghe vậy, Trần Hi liền ngồi vào bên người nàng, nhẹ nhàng nắm chặt tay của nàng, an ủi: "Vạn sự khởi đầu nan, hài tử là thiên địa chi linh, chưa nhận thể gian trắc khí ảnh hưởng, cho nên so người trưởng thành càng dễ dàng tiếp tìm tới loại kia cảm giác. . ."

Vì phòng ngừa nàng đối với mình sinh ra hoài nghi, Trần Hi thậm chí còn xuất ra cô em vợ đến nêu ví dụ an ủi nàng.

"Người không ngu ngốc, Dư Khanh cũng đàn, Dư Khanh hơn hai mươi tuổi liền luyện đến Võ đạo Tông Sư cảnh giới, đã là thế gian này ít có Võ đạo thiên tài, ngay cả nàng dạng này thiên tài đều không thể tìm tới khí cảm, huống chi người vẫn chỉ là một cái chưa hề tu hành qua người bình thường đâu? Không nên gấp gáp, cũng không cần áp lực, chúng ta từ từ sẽ đến. . ."

"Tốt, vậy ta thử lại lần nữa."

Nghe được Trần Hi nói như vậy về sau, Tàn Nhục Doanh lập tức liền buông lỏng không ít.

Ngay cả Dư Khanh đều không có học được, bởi vậy có thể thấy được, Trần Hi dạy các nàng đồ vật khẳng định luận võ đạo khó học nhiều.

Bởi vậy, nàng nhất thời bán hội học không được cũng là rất bình thường một sự kiện.

Nghĩ như vậy, Tàn Nhục Doanh lập tức buông lỏng không ít, hướng phía Trần Hi mỉm cười về sau, nàng liền nhắm mắt lại một lần nữa bắt đầu tu luyện.

Nhưng mà.

Nàng không có áp lực, Trần Hi trong lòng áp lực lại càng ngày càng lớn. . .

Lưu lại một đoàn chân nguyên đưa nàng nhẹ nhàng bao lấy về sau, Trần Hi liền lặng lẽ đi ra Tây Sương phòng, sau đó đến chính phòng tìm được Tàn Vĩnh Ngôn.

Tàn gia Tứ Hợp Viện tại thập sát hải tây bờ, đi xuống dưới một điểm liền là Trung Quốc quyền lợi trung tâm—— Trung Nam Hải.

Trần Hi trở lại Địa Cầu lâu như vậy, lấy trước mắt hắn đi qua địa phương tới nói, Trung Nam Hải linh khí mức độ đậm đặc chỉ lần này tại Tàn Linh, tuyệt đối tính được là là bế quan tu luyện tuyệt hảo vị trí.

Tàn Vĩnh Ngôn một mực ngồi ở chính phòng bên trong tu luyện.

Giữa vò đến trưa, đương Trần Hi lần nữa đi vào chính phòng thời điểm, thậm chí đã nhìn thấy Tàn Vĩnh Ngôn bên người dâng lên một tia như có như không vân khí.

Đây là thiên địa linh khí ngưng hóa sau biến hiện, cũng đại biểu cho Tàn Vĩnh Ngôn đã bắt đầu thử nghiệm luyện hóa thiên địa linh khí.

Trần Hi không có nói cho Tàn Vĩnh Ngôn chân tướng.

Hắn chỉ là đơn giản miêu tả hai tỷ muội hiện tại vấn đề gặp phải.

Tàn Vĩnh Ngôn cỡ nào nhân tính.

Cho nên hắn lập tức liền minh bạch, Trần Hi đây là ám chỉ hắn không muốn tại hai tỷ muội trước mặt nhắc tới liên quan tới tu luyện sự tình, để tránh cho các nàng mang đến không cần thiết áp lực tâm lý.

Cơm tối vẫn là từ Trần Hi phụ trách.

Đồ ăn lên bàn về sau, tại Trần Hi không ngừng thúc giục dưới, Tần Dư Khanh mới lưu luyến không rời đi ra đông sương phòng.

Nhưng mà nàng lên bàn về sau, lại chỉ là tùy tiện ăn hai cái, sau đó liền nói mình ăn no rồi.

Nói xong, nàng liền thật nhanh trở lại đông sương phòng, đóng cửa phòng tiếp tục tu luyện.

Cô em vợ là vô sỉ, bằng không thì cũng không thể cái tuổi này liền luyện đến Đan cảnh.

Trần Hi cho nàng chỉ ra một đầu hoàn toàn mới con đường, cho nên nàng hiện tại cả người đều là ý chí chiến đấu sục sôi, nhất định phải tìm tới Trần Hi nói tới cái kia khí cảm không thể.

Có lẽ là nhận lấy muội muội ảnh hưởng, Tần Nhược Doanh cảm xúc cũng dần dần tăng vọt.

Trần Hi biết nàng ý nghĩ, thế là liền vỗ bộ ngực nói về sau mang hài tử làm việc nhà những chuyện này đều giao cho hấn, nàng chỉ cần chuyên tâm tu luyện là được rồi.

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh liền cũng yên tâm trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Chính đường bên trong chỉ còn lại có ba người.

Trần Hi cùng Tần Vĩnh Ngôn yên lặng ăn đồ vật, tiểu gia hỏa thì mười phần đại khí chiếu cố mèo to.

Mà lúc này, Tần Vĩnh Ngôn lại đột nhiên không để lại dấu vết nhìn Trần Hi một chút.

Hấn ả ả cảm thấy. . .

Chuyện này khả năng không hề giống là Trần Hi nói như vậy đơn giản. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

120 mẫu chót

Hôm sau trời vừa sáng.

Tần Dư Khanh hôm nay không có mua điểm tâm, cho nên Trần Hi liền đi quán ven đường bên trên tùy tiện mua một chút.

Lúc này hấn không có mua bánh bao, mà là cho tiểu gia hỏa mua được bánh rán quả.

Tiểu gia hỏa ăn hai ngày Quảng Đông thức trà sớm điểm tâm, Trần Hi còn tưởng rằng khẩu vị của nàng sẽ bị nuôi rất xảo trá, cho nên mua bánh rán quả đều chỉ là vì để nàng nếm thử hương vị, nếu như nàng thực sự không thích lời nói, cũng chỉ có từ hấn tự mình xuống bếp.

Bất quá Trần Hi không nghĩ tới chính là, tiểu gia hỏa cầm tới bánh rán quả về sau, nhưng trong nháy mắt liền bị khơi gợi lên hứng thú.

Nàng nắm vuốt giấy dầu túi, đem miệng há lỗ đại, hung hăng cắn xuống một ngụm, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức liền dán lên rất nhiều tương liệu.

Tiểu gia hỏa nhú lại khuôn mặt nhỏ tồn sức nhai.

Nhai một hồi về sau, nàng lại đột nhiên đem bánh rán quả đưa tới Trần Hi trước mặt, cười to nói: "Ăn ngon! Ba ba người ăn!"

Bởi vì mèo to tồn tại, cho nên nàng hiện tại đã dưỡng thành thói khác cùng người chia xẻ thói quen tốt.

Thấy thế, Trần Hi liền mỉm cười sờ lên đầu của nàng, nhẹ nhàng nói ra: "Ngoan, người hảo hảo ăn, đừng đem dầu làm cho toàn thân đều là."

"Ừm!"

Nhẹ gập đầu, tiểu gia hóa lại cầm bánh rán quả cho ăn mèo to đi.

Mà lúc này, Trần Hi thì quay đầu nhìn về phía Tàn Nhược Doanh.

Tàn Nhược Doanh chỉ là tùy tiện ăn vài miếng, hiện tại đã ngồi ở trên giường một lần nữa tu luyện.

Nói là tu luyện cũng không đúng, bởi vì nàng ngay cả cửa đều không có nhập, hiện tại còn dừng lại đang tìm kiếm khí cảm giai đoạn bên trên.

Đây thật ra là một kiện rất khó khăn sự tình, nhưng vì theo sát Trần Hi bộ pháp, nàng nhất định phải cố gắng.

Trần Hi đem hết thầy đều xem ở trong mắt.

Trong lòng rõ ràng lo lắng vô cùng, vẫn còn muốn biểu hiện điềm nhiên như không có việc gì, điều này thực để hấn có chút khó chịu. . .

Trần Hi đã kiểm tra Tàn Nhược Doanh trạng thái thân thể, rất khỏe mạnh, không có vấn đề gì.

Ngoại trừ tìm không thấy khí cảm bên ngoài, hết thầy đều rất hoàn mỹ.

Nếu như nói Tàn Nhược Doanh tìm không thấy khí cảm coi như bình thường.

Như vậy Tàn Dư Khanh tìm không thấy khí cảm, rõ ràng cũng có chút nói bất quá đi.

Nàng dù sao cũng là Bảo Đan cảnh Tông Sư, ngũ giác hơn xa thường nhân, thậm chí còn có thể hoàn mỹ khống chế lại thân thể của mình, chính xác đến da lông nội tạng.

Nhưng dù là chính là như vậy, Tàn Dư Khanh nhưng như cũ cảm giác không thấy thiên địa linh khí tồn tại.

Đường đường Vô đạo Tông Sư, lại còn không bằng một cái bốn tuổi nhiều một chút hài tử.

Ngắm lại cũng cảm thấy có chút buồn cười.

Trần Hi sợ hãi chân tướng sẽ đánh đánh tới các nàng, cho nên chỉ có thể không ngừng cho các nàng cường điệu tìm kiếm khí cảm khó khăn tính.

Mà Tàn Vĩnh Ngôn rõ ràng cũng nhìn ra hai người bọn họ có vấn đề, thế là dứt khoát cả ngày trốn ở trong phòng mình yên lặng tu luyện.

Cho tới trưa rất nhanh liền đi qua.

Tàn Nhược Doanh, Tàn Dư Khanh, Tàn Vĩnh Ngôn, hiện tại ngoại trừ dùng cơm thời gian, lúc khác các nàng cơ bản cũng sẽ không lộ diện.

Tiểu gia hóa rất hiểu chuyện, nghe được mụ mụ tại học tập về sau, nàng cũng liền không quấy rầy mụ mụ.

Ăn cơm trưa, Trần Hi suy tính một chút, liền dẫn tiểu gia hóa ra cửa.

Mục đích chuyến đi này hơn là Thượng kinh lớn nhất thuốc bắc bán buôn thị trường.

Lúc trước hấn tại Trung Hải mua nhiều như vậy dược liệu đều không dùng hết, không nghĩ tới cái này cũng không lâu lắm lại muốn mua.

Vì lão bà cùng cô em vợ, Trần Hi hiện tại cũng là liễu mạng, cho nên khi hấn mang theo tiểu gia hóa đi thuốc bắc thị trường một vòng về sau, mấy trăm vạn lại trôi theo dòng nước.

Tự Linh đan.

Có thể để Luyện Khí kỳ tu tiên giả nhanh chóng tích lũy Nhập môn cấp linh đan.

Bởi vì thiếu khuyết mấy vị hạch tâm chủ dược, cho nên thành đan hiệu quả có thể sẽ giống phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan lớn như vậy suy giảm.

Đối với các nàng trước mắt gặp được tình huống, Trần Hi xác thực cũng không có giải quyết biện pháp, cho nên chỉ có thể tưởng hết thầy hi vọng đều đặt ở đan dược bên trên.

Nói không chừng các nàng ăn Tự Linh đan, thể nội có chân nguyên về sau, liền có thể phát giác được thiên địa linh khí tồn tại đâu?

Ý nghĩ cũng không tệ lắm, có thể thử một chút.

Thế là Trần Hi liền chờ đến nửa đêm, chờ đến xe hàng vận đến hấn cần có dược liệu về sau, hấn liền lập tức ở trong viện bắt đầu luyện Tự Linh đan.

Mà vì tăng lên hiệu quả của đan dược, Trần Hi thậm chí còn trực tiếp ở bên trong quán thâu chân nguyên.

Mặc dù không nhiều, nhưng hẳn là có thể hơi tăng lên được hiệu.

Luyện đan là cái rất tốn thời gian sự tỉnh, bởi vậy , chờ đến hẳn rốt cục luyện tốt Tụ Linh đan thời điểm, Tàn Nhược Doanh sớm đã chống đỡ không nổi, nặng nề ngủ đi qua.

Nhìn xem người yêu cái này hai ngày cố gắng đáng vẻ, Trần Hi không khỏi vừa tức vừa gấp.

Trong lòng của hắn rất bức bối, dứt khoát liền đến trong viện bắt đầu bố trí xong trận pháp, lấy Tàn gia bốn hợp đại viện làm trận cơ, tướng Trung Nam Hải phụ cận linh khí tất cả đều hội tụ đến nơi đây.

Tụ linh, liễm tức, phòng ngự, ba trận hợp nhất.

Cũng coi là vì bọn họ mở ra một cái tuyệt hảo tu luyện tràng chỗ.

Sương tuyết đêm, hàn phong lâm liệt.

Đồng minh hẻm một mảnh tường hòa an bình, cùng hậu hải quấy rượu ồn ào oanh minh tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Trần Hi lẻ loi lơ lửng đứng tại chính đường trên nóc nhà, nhìn qua kia vòng vắng lặng trắng lười liễm, trong lòng chỉ còn lại vô hạn lo nghĩ.

Không nói gì, hắn cũng phải làm cho Doanh Doanh bước vào Kim Đan kỳ.

Cái này vừa đứng, liền trọn vẹn đứng suốt cả đêm.

Thẳng đến húc nhật đông thẳng, chân trời lộ ra một tia mỏng lung ánh sáng nhạt thời điểm, Trần Hi mới gõ cô em vợ cửa phòng.

Cô em vợ là Tông Sư, mỗi ngày chỉ cần nghỉ ngơi hai giờ là đủ rồi, cho nên Trần Hi đến gõ cửa thời điểm, nàng đã sớm bắt đầu tu hành.

Trần Hi đưa cho nàng một viên Tụ Linh đan, nàng cũng không hỏi nhiều, trực tiếp liền ăn vào, sau đó tiếp tục trở lại trong phòng tiếp tục tu luyện.

Mà Trần Hi thì đứng ở ngoài cửa, yên lặng cảm thụ được nàng trong phòng động tĩnh.

Vẫn còn có chút không thích hợp.

Tụ Linh đan mặc dù không thể đưa đến hiệu quả nhanh chóng hiệu quả, nhưng làm sao cũng phải có điểm phản ứng a?

Vì cái gì một điểm động tĩnh đều không có?

Trần Hi hơi có vẻ nôn nóng tại trong viện đi qua đi lại.

Cũng không biết trải qua bao lâu, tiểu gia hỏa cũng mơ màng tỉnh lại, Trần Hi lúc này mới vội vàng chạy tới mua sớm một chút, sau đó phục thị nàng rồi giường rửa mặt.

Tàn Nhược Doanh ngồi ở trên giường, nhìn xem vội vội vàng vàng xong Trần Hi, đột nhiên lại khẽ thở dài một hơi.

Chung quy là người bên gối.

Cho nên vô luận Trần Hi giấu diếm cho dù tốt, Tàn Nhược Doanh vẫn là nhạy cảm phát giác được hẳn có chút không đúng.

Bất quá nàng cũng chưa hề nói cái gì, đơn giản ăn xong điểm tâm, liền yên lặng ngồi ở trên giường tiếp tục tu luyện.

Trần Hi dứt nàng ăn vào Tụ Linh đan, ra hiệu nàng buông lỏng về sau, lúc này mới một lần nữa tìm được Tàn Vĩnh Ngôn.

Tàn Vĩnh Ngôn lúc này đã thành công luyện ra một tia chân nguyên.

Mặc dù cực kỳ bé nhỏ, nhưng lại đại biểu cho hắn đã trở thành một tên chân chính tu tiên giả.

Trần Hi do dự một chút, vẫn là tướng Tụ Linh đan đưa cho hắn.

Nghe được Trần Hi nói đôi này tu hành có trợ giúp, Tàn Vĩnh Ngôn liền lập tức ăn vào.

Tụ Linh đan vào miệng tan đi, Tàn Vĩnh Ngôn sùng sốt một chút, vội vàng ngồi xếp bằng.

Trần Hi đứng ở bên cạnh, yên lặng cảm thụ được quanh người hắn linh khí biến hóa tình huống.

Mười phút sau.

Trần Hi đi tới trong viện.

Hắn nhìn một chút Tây Sương phòng, lại nhìn một chút đông sương phòng.

Sau đó nhưng lại quay người nhìn thoáng qua chính đường.

Chính đường cửa phòng mở rộng, từ hần vị trí này vừa vặn có thể nhìn thấy tám kia đại tử đàn điều ly bàn.

Bàn phía trên, là Lý Bạch kia thủ « nhìn trời cửa núi ».

Thiên Môn gián đoạn sờ Giang mở, bích Thủy Đông Lưu đến tận đây về.

Bỗng nhiên ở giữa.

Một cổ trùng thiên sát khí từ hần trên thân bỗng nhiên bộc phát.

Một đạo vô hình kinh khí lấy hần vì Viên Tâm nhanh chóng khuếch tán ra tới.

Tựa như bình tĩnh mặt nước đột nhiên tiến vào một viên cục đá, lập tức tạo nên một vòng lại một vòng gợn sóng.

Răng rắc!

Trong tiểu viện, bàn đá xanh trưng trưng vỡ vụn.

Theo sát lấy, dưới chân hần mặt đất đột nhiên rơi vào gần hơn một thước sâu.

Trần Hi sắc mặt âm trầm ngửa mặt lên trời nhìn lại.

Hắn rốt cục biết vì cái gì.

Tần Nhược Doanh, Tần Dư Khanh.

Thiên Môn, Huyền Nữ!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

121 Thiên Môn

Bốn hợp đại viện.

Trong nội viện nền đá tám đều vỡ vụn, mặt đất quý dị rơi vào gần hơn một thước sâu.

Bởi vì bị tuyết động bao trùm nguyên nhân, cho nên diện vỡ tan thời điểm cũng không nhắc lên quá lớn bụi mù.

Trần Hi đứng tại trong sân im lặng không nói.

Phen này động tĩnh cũng kinh động đến trong viện người khác.

Tiểu gia hỏa là cái thứ nhất chạy đến.

Ra ngoài phòng, nàng liền thấy được Trần Hi chỗ làm ra động tĩnh.

"Oa. . ."

Một màn trước mắt cũng là triệt để sợ ngây người tiểu gia hỏa.

Nàng mở ra miệng nhỏ, trừng mắt mắt to, hết sức tò mò đánh giá chung quanh.

Cái này sân nhỏ liền giống bị sao băng đập trúng, càng đến gần trong sân, mặt đất liền sụp đổ càng sâu.

Nguyên bản bằng phẳng nền đá tẩm đã bị triệt để chấn hòng, mặt đất sụp đổ cũng dẫn đến rất nhiều bùn đất bị lật lên, nhìn qua liền cùng hủy nhà hiện trường giống như.

Tiểu gia hỏa mở rộng bước chân, thận trọng đi xuống bậc thang.

Nàng rất thông minh, biết nền đá tẩm đã giẫm ghê gớm, thế là liền thận trọng giẫm tại bùn trên mặt đất, sau đó thông qua lập tức hai tay đến bảo trì cân bằng, cứ như vậy một bước một bước hướng phía Trần Hi dựa vào đi qua.

Bởi vì là mùa đông, bùn đất bị đông cứng rất cứng thực, cũng vì vậy mà trở nên mười phần trơn trượt, hơi không chú ý liền sẽ trượt đến.

Càng đi về trước càng khó đi, tiểu gia hỏa đi về phía trước chưa được hai bước, đột nhiên dưới chân một cái lão đảo, kém chút liền trượt chân.

Nàng vung vẩy tay nhỏ cố gắng bảo trì cân bằng, đứng vững sau cũng không dám càng đi về phía trước.

Thế là, nàng đành phải thành thành thật thật đứng tại chỗ, có chút rụt rè quyết miệng hô: "Ba ba?"

Thanh âm của nàng rất nhỏ, nhưng lại lập tức đem Trần Hi suy nghĩ cho kéo lại.

Trần Hi vội vàng quay đầu nhìn lại, vừa vặn nhìn thấy tiểu gia hỏa kia đáng thương hề hề tiểu bộ dáng, thế là liền thật nhanh đi vào bên người nàng, trực tiếp đưa nàng bế lên.

Trần Hi ôm nàng trở lại tây sương trên bậc thang, tiểu gia hỏa thì ghé vào hán trên thân, không ngừng quay đầu đánh giá trong sân cảnh tượng.

Lấy nàng hiện tại lịch duyệt, rõ ràng làm không hiểu cuối cùng là chuyện gì xảy ra, cho nên đành phải có chút nghi ngờ hỏi: "Ba ba, đây là có chuyện gì a?"

"Ừm, không có việc gì, vừa mới nho nhỏ động đất một chút."

"Địa chấn là cái gì?"

". . ."

Trần Hi bị vấn đề của nàng cho ế trụ.

Nghĩ nghĩ, hán liền ôm tiểu gia hỏa trên dưới lay động, sau đó cười nói ra: "Đây chính là địa chấn."

Tiểu gia hỏa bị hán run cái đầu nhỏ thẳng lắc lư, nhưng so sánh cười mèo to thời điểm còn muốn sáng rõ lợi hại.

Bất quá khả năng cũng chính bởi vì cười mèo to cười ra kinh nghiệm, cho nên dù là tại kịch liệt như thế lay động dưới, tiểu gia hỏa không chút nào không sợ dáng vẻ, ngược lại ôm Trần Hi đầu lớn hô hét lớn: "Chơi thật vui!"

Nghe vậy, Trần Hi vội vàng dừng lại động tác, sau đó một mặt nghiêm túc nhắc nhở nói: "Không đứng! Không dễ chơi! Địa chấn rất đáng sợ, địa chấn phát sinh thời điểm, người liền muốn trốn ở an toàn địa phương, tỉ như phòng bếp, phòng vệ sinh góc tường, dưới mặt bàn, biết không?"

"Nha."

Nhìn thấy Trần Hi một mặt bộ dáng nghiêm túc, tiểu gia hỏa liền lập tức ngưng cười âm thanh, kéo căng lấy khuôn mặt nhỏ, ra vẻ nghiêm túc nhẹ gật đầu.

Lại cho nàng nhấn mạnh một phen địa chấn nguy hại về sau, Trần Hi lúc này mới tướng tiểu gia hỏa để xuống, sau đó cùng nàng nói nơi này không sao, để nàng đi tìm mèo to chơi.

Tiểu gia hỏa dù sao còn nhỏ, cho nên nghe ba ba kiểu nói này về sau, nàng liền đơn thuần coi là cái này thật không phải là cái gì đại sự, thế là liền đem cảnh tượng trước mắt cho không hề để tâm, hấp tấp chạy về Tây Sương phòng tiếp tục xem lên phim hoạt hình.

Tần gia ba người sớm đã nghe được động tĩnh đi tới trong viện.

Đội đến nữ nhi khoa tay múa chân chạy về phòng về sau, Tần Nhược Doanh lúc này mới đi đến Trần Hi bên cạnh, nhẹ nhàng nắm chặt tay của hán, lộ ra có chút lo lắng hỏi: "Thế nào?"

Trần Hi không có nói chuyện, mà là lôi kéo nàng trực tiếp đi hướng chính đường.

Chính đường bên trong.

Tần Vĩnh Ngôn sớm đã chờ ở đây.

Đội đến Tần Dư Khanh cũng đến về sau, Trần Hi lúc này mới lại nhìn kia thủ nhìn trời cửa núi một chút, sau đó trầm giọng hỏi: "Thiên Môn, đến tột cùng là cái gì?"

Nghe vậy, Tần Vinh Ngôn lập tức nheo mắt, biểu lộ cũng biến thành càng thêm nghiêm túc mấy phần.

Tần Nhưộc Doanh cùng Tần Dư Khanh thì liếc nhau một cái, trên mặt đều là nghi ngờ biểu lộ.

Thiên Môn, Huyền Nữ.

Trần Hi trước đó chưa hề để ý qua.

Hắn từ Thiên Toàn giới trở về, một lần nữa trở lại Địa Cầu dạng này một cái linh khí thừa thốt hoàn cảnh.

Đường đường Hóa Thần kỳ tu tiên giả, đi vào dạng này một cái mật pháp tinh cầu, dù là đem toàn thể giới cao thủ đều tập trung đặt ở trước mặt hắn, cũng chỉ bất quá là một chiêu liền có thể giải quyết sự tình.

Tựa như đem mma đai lưng vàng quyền thủ bỏ vào viện dưỡng lão, nhà trẻ đồng dạng.

Dễ dàng liền có thể quyền đả Nam Sơn viện dưỡng lão, chân đá Bắc Hải nhà trẻ.

Cho nên Trần Hi chưa hề để ý qua trên Địa Cầu truyền thừa.

Nhưng hiện tại, hắn phát hiện mình sai.

Sai quá bất hợp lý.

Tần Vinh Ngôn, niệm niệm có thể tu hành.

Tần Nhưộc Doanh, Tần Dư Khanh lại không thể tu hành.

Tần Dư Khanh thậm chí còn là cùng Tần Vinh Ngôn ngang nhau cảnh giới Vô đạo Tông Sư.

Nhưng vì cái gì Tần Dư Khanh nhưng thủy chung cũng không tìm tới khí cảm?

Vì cái gì?

Trần Hi trước đó không có nghĩ tới phương diện này, bởi vì hắn sống hơn năm trăm năm, thật đúng là chưa từng nghe nói qua có người sẽ ngay cả khí cảm cũng không tìm tới.

Không cách nào đột phá Luyện Khí kỳ tu tiên giả có rất nhiều, đó là bọn họ tư chất ngu dốt.

Nhưng nếu như ngay cả thiên địa linh khí đều không phát hiện được, chẳng phải là so với cái kia chưa khai trí dã thú còn không bằng?

Cái này hiển nhiên không phải tư chất vấn đề.

Tần Nhưộc Doanh cùng Tần Dư Khanh chỉ là đường tỷ muội, mà không phải thân tỷ muội.

Cho nên bọn họ ở giữa cũng liền chỉ còn lại một cái điểm giống nhau.

Cái kia chính là. . .

Các nàng Huyền Nữ thân phận.

Cái kia thần bí khó lường Thiên Môn, thế mà có thể khiến người ta không thể nhận ra cảm giác đến thiên địa linh khí.

Trần Hi ngẫm lại cũng cảm thấy có chút đáng sợ.

Cho nên khi vụ chi gấp, chính là muốn biết rõ ràng, cái kia cái gọi là Thiên Môn đến tột cùng là cái gì?

Trần Hi vấn đề hỏi ra về sau, chính đường bên trong lập tức lâm vào một trận trầm mặc.

Qua thật lâu.

Tần Vinh Ngôn lúc này mới nhìn xem Trần Hi, ung dung thở dài: "Thiên Môn là cái truyền thuyết xa xưa, căn cứ ghi chép, nó đã có hơn một trăm năm chưa từng xuất hiện."

"Hơn một trăm năm chưa từng xuất hiện? Vậy nó đến tột cùng là cái gì?"

"Trong thôn lão nhân nói, Thiên Môn liền là Thiên Đình Nam Thiên môn, cùng ngày cửa mở ra thời điểm, phàm nhân liền có thể đắc đạo phi thăng, đứng hàng tiên ban. . ."

"Trò cười!"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi nổi giận nói: "Cái này đều 21 thế kỷ, trên trời khắp nơi đều là vệ tinh, người nước Mỹ thậm chí đều bò lên trên ánh trăng, thôn rách còn tại làm phong kiến mê tín kia một bộ?"

Không phải Trần Hi xem thường Địa Cầu, mà là sự thật vốn là như thế.

Liền Địa Cầu cái này tu luyện hoàn cảnh, Thái Thức công kia nguy Đan cảnh giới đoán chừng cũng đã là thế gian đỉnh phong.

Kim Đan đều không có hoàn toàn ngưng kết, Nguyên Anh càng là nghĩ cũng đừng nghĩ.

Liền hán dạng này còn muốn phi thăng thành tiên?

Khả năng này là Trần Hi hơn năm trăm năm đến nay nghe được lớn nhất chê cười.

Nhưng mà, nghe được Trần Hi giận dữ mắng mỏ về sau, Tần Vĩnh Ngôn lại là xem thường lắc đầu, bất quá lại không có lập tức trở về nói.

Trần Hi sùng sốt một chút, lập tức liền ý thức được mình có chút thất thố.

Hắn gần nhất không biết thế nào.

Lệ khí càng ngày càng lớn, cả người cũng biến thành càng ngày càng táo bạo, hơi có một điểm không thuận tâm địa phương, liền sẽ trở nên mười phần thất thố.

Tình huống này tựa như là từ hắn đi vào Thượng kinh về sau mới bắt đầu?

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi không khỏi hít sâu một hơi, điều chỉnh tốt tâm tình của mình về sau, lúc này mới một lần nữa nhìn về phía Tần Vĩnh Ngôn.

Tần Vĩnh Ngôn gặp hắn cảm xúc bình phục rất nhiều về sau, lúc này mới nghiêm túc hồi đáp: "Đây không phải là trò cười, là thật."

Trần Hi ngây ngẩn cả người.

Hắn quả thực là bị làm hồ đồ rồi.

Chẳng lẽ lại, Địa Cầu người tu hành cho rằng Kim Đan liền là Tiên đế rồi?

Không nói đến Tiên đế đến tột cùng là cái cảnh giới nào.

Liền chỉ nói tuổi thọ, Tiên đế danh xưng bắt từ bất diệt, cùng thiên địa đồng thọ.

Kim Đan kỳ mới nhiều ít năm tuổi thọ?

Chỉ là năm trăm năm.

Tại tu tiên giả trong mắt, năm trăm năm chỉ bất quá là thoáng qua liền mất thời gian, căn bản tính không được cái gì.

Thôi, hắn cùng Tần Vĩnh Ngôn ở giữa khả năng tồn tại nhận biết chênh lệch.

Trần Hi nghĩ nghĩ, cũng không muốn trong vấn đề này quá mức xoắn xuýt, mà là lựa chọn tạm thời nhảy qua, trực tiếp hỏi: "Kia Huyền Nữ đâu? Huyền Nữ lại là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

12 2 Địa Hồn

Huyền Nữ là cái gì?

Vấn đề này vừa ra, Tần Dư Khanh không khỏi lật ra cái bạch nhãn.

Bởi vì nàng đã cùng Trần Hi nói qua rất nhiều lần.

Cô em vợ không muốn trả lời, Tần Nhượng Doanh liền lập tức giải thích nói: "Huyền Nữ liền là chủ trì Thiên Môn tế tự đại điển vu nữ, tế tự đại điển hàng năm đều có một lần, cùng ăn tết thời điểm tế tổ không sai biệt lắm."

"Điều kiện đâu? Trở thành Huyền Nữ cần điều kiện gì?"

"Không có cái gì đặc biệt yêu cầu, mười tuổi trở xuống, đến ba mươi tuổi tự động từ nhiệm."

Không muốn cầu?

Chỉ cần tuổi tác phù hợp liền có thể?

Trần Hi suy nghĩ một chút.

Sau đó, hắn liền giống như là nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng truy vấn: "Kia được tuyển chọn về sau đâu? Trở thành Huyền Nữ trước đó cần không muốn cử hành cái gì nghi thức?"

"Nghi thức?"

Tần Nhượng Doanh suy nghĩ một chút, lúc này mới có chút không xác định nói ra: "Có chút nhớ không rõ. . . Ta nhớ được chúng ta trở thành Huyền Nữ ngày đó giống như tiến vào từ đường, đi vào về sau tộc lão liền để chúng ta cầu nguyện, hắn nói mỗi một cái Huyền Nữ đều có thể ứng thuận một cái nguyện vọng. . ."

"Đúng!"

Tần Dư Khanh lúc này cũng giống là nhớ tới cái gì giống như, lập tức phụ họa nói: "Ta nhớ được ta ngay lúc đó nguyện vọng là muốn trở thành Vô đạo Tông Sư!"

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó?"

Tần Dư Khanh có chút đáng giận suy nghĩ nửa ngày, lúc này mới thản nói: "Sau đó ta liền quên. . ."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi sắc mặt run lên.

Có vấn đề. . .

Các nàng trở thành Huyền Nữ thời điểm, Tần Nhượng Doanh tám tuổi, Tần Dư Khanh sáu tuổi.

Cái tuổi này tiểu hài, hắn là có thể rõ ràng nhớ kỹ một chút trọng yếu hơn sự tình.

Trở thành Huyền Nữ cái này bao lớn sự tình, làm sao lại quên không còn một mảnh?

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi không khỏi quay đầu nhìn về phía Tần Vĩnh Ngôn.

Tần Vĩnh Ngôn tựa hồ biết hắn muốn hỏi cái gì, thế là liền trực tiếp hồi đáp: "Huyền Nữ cầu nguyện là tại từ đường bên trong tiến hành, ta không thể đi vào, cho nên ta cũng không biết trở thành Huyền Nữ trước đó đến tột cùng muốn cử hành cái gì nghi thức."

Trần Hi hơi nhú lên lông mày.

Do dự một chút sau.

Hắn lúc này mới quay đầu nhìn về phía Tần Nhượng Doanh, hết sức nghiêm túc nói ra: "Doanh Doanh, ngươi nhìn ta, sau đó dựa theo sự phân phó của ta đi làm."

"Được."

Tần Nhượng Doanh có chút không rõ cho nên, bất quá từ đối với Trần Hi tín nhiệm, nàng vẫn là lập tức nhẹ gật đầu.

Sau đó, nàng liền tại Trần Hi yêu cầu hạ chuyển qua thân thể, mặt đối mặt nhìn thẳng Trần Hi con mắt.

"Thả lỏng. . ."

"Hít sâu một hơi. . ."

"Phun ra. . ."

"Rất tốt, Doanh Doanh, nhìn ta con mắt. . ."

Suru hồn thuật có nhất định tác dụng phụ, dù là cực kỳ bé nhỏ, Trần Hi cũng không có khả năng đối Tàn Nhược Doanh sử dụng.

Mặc dù không thể suru hồn, nhưng hẳn lại có thể ném thử thôi miên Tàn Nhược Doanh, lại thông qua thôi miên đến đào móc ra nòng chôn giấu trong tiềm thức ký ức.

Trần Hi không có học qua thôi miên, bất quá hẳn đã thấy biết qua Thiên Tuyền giới huyền thuật, đây chính là so thôi miên còn muốn cao cấp tồn tại.

Tàn Nhược Doanh bản thân liền là dưới gầm trời này ngoại trừ niệm niệm bên ngoài nhất tin tưởng hẳn người, cho nên không có qua hai phút sau, Trần Hi liền đã thành công đưa nòng cho thôi miên.

"Doanh Doanh, người thử tưởng tượng, tám tuổi năm đó, người trở thành Huyền Nữ, đi vào từ đường, ưng thuận nguyện vọng, sau đó. . . Người còn làm cái gì?"

Người ý thức có chấp hành cùng giám sát hai loại cơ bản công năng: Chấp hành công năng có thể khiến cho chúng ta không chế cùng quy phạm hành vi của mình; giám sát công năng có thể khiến cho chúng ta quan sát hành vi của mình.

Dưới tình huống bình thường, ý thức hai loại công năng là liền tại cùng nhau, nhưng thông qua thôi miên có thể làm hai loại công năng ở giữa liên hệ cắt ra.

Thôi miên dưới điều kiện, bị thôi miên người sẽ tiến vào một loại đặc thù ý thức trạng thái, chấp hành công năng hết thảy bình thường, có thể tiếp nhận Thôi Miên sư chỉ lệnh, nhưng giám sát công năng lại đánh mất tác dụng.

Giám sát công năng mất đi hiệu lực, liền có thể dễ dàng tiến vào tiềm thức trạng thái, từ đó đào móc ra một chút lãng quên sự tình.

Tàn Nhược Doanh ánh mắt trống rỗng nhìn qua Trần Hi.

Nghe được Trần Hi vấn đề về sau, nòng trên mặt biểu lộ lập tức có vẻ hơi thống khổ.

Suy nghĩ thật lâu, Tàn Nhược Doanh lúc này mới thì thào than nhẹ nói: "Cầu nguyện về sau. . . Ta thấy được một cái Môn. . . Môn tại đối ta nói chuyện. . . Nó gọi ta đi qua. . ."

Tàn Nhược Doanh nói lời quá mơ hồ, Trần Hi có chút nghe không hiểu.

Bất quá trực giác nói cho hẳn biết, đây là rất mấu chốt địa phương.

"Quang biến mất. . . Uống xong phục hồn canh. . . Trở thành Huyền Nữ. . ."

Phục hồn canh?

Hồn phách? !

Trần Hi bỗng nhiên giật mình, theo sát lấy liền sắc mặt xanh xám từ cái ghế đứng lên.

Chỉ gặp hẳn thật nhanh bóp ra một đạo pháp quyết, sau đó tướng tay phải nhẹ nhàng đặt tại Tàn Nhược Doanh đỉnh đầu.

Người có tam hồn thất phách, người sau khi chết, bảy phách trước tán, về sau Thiên Hồn thăng thiên, Địa Hồn xuống đất, mệnh hồn vào luân hồi.

Thiên Hồn vì dương, Địa Hồn vì âm, mệnh hồn lại vì dương.

Là cho nên, Địa Hồn lại gọi âm hồn.

Trần Hi thần hồn bị hao tổn, cho nên dù là mỗi ngày cùng Tàn Nhược Doanh sớm chiều ở chung, hẳn cũng không thể phát hiện. . .

Tàn Nhược Doanh lại là thần hồn phương diện xảy ra vấn đề.

Bảy phách đều tại, ba hồn thiếu một!

Nàng ném đi Địa Hồn, trách không được từ đầu đến cuối không có biện pháp tìm tới khí cảm!

Ba hồn thiếu một, căn bản cũng không năng xem như một cái hoàn chỉnh người, lại làm sao có thể bước lên chính thống tiên đạo đâu?

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi liền lập tức đi tới Tàn Dư Khanh bên cạnh.

Hắn cũng không nói chuyện, trực tiếp liền đem đề tay tại Tần Dur Khanh trên đầu.

Tần Dur Khanh sững sốt một chút, không đợi đến nàng lấy lại tinh thần thời điểm, Trần Hi cũng đã thu về bàn tay một lần nữa đứng ở Tần Nhượng Doanh bên cạnh.

Hắn dùng nhẹ tay nhẹ phẩy qua Tần Nhượng Doanh gương mặt, sau đó mới nhìn không được thấp giọng ní non nói: "Trách không được các ngươi không nói gì cũng không tìm tới khí cảm, nguyên lai trở thành Huyền Nữ đại giới là nỗ lực Địa Hồn. . ."

Ba hồn thiếu một, đối với phạm nhân mà nói, kỳ thật cũng không phải là muốn mạng vấn đề.

Thiếu một hồn, người yếu nhiều bệnh.

Thiếu hai hồn, hôn mê bất tỉnh.

Thiếu ba hồn, bảy phách tiêu tán, người cũng theo đó tử vong.

Kia cái gọi là phục hồn canh, đoán chừng chính là vì để Huyền Nữ năng giống người bình thường đồng dạng sinh hoạt phương thuốc.

Không có Địa Hồn, Huyền Nữ mãi mãi cũng không cách nào trở thành phương sĩ, dù là luyện võ, Võ Đạo cảnh giới cũng mãi mãi không cách nào đột phá Bảo Đan.

Về phần tu tiên, kia càng là chó hòng mơ tưởng.

Trần Hi tưởng Tần Nhượng Doanh tỉnh lại tới.

Nàng sau khi tỉnh lại, lập tức liền ôm đầu, tựa hồ có chút đau đầu.

Thấy thế, Trần Hi liền nhẹ nhàng vì nàng dụi dụi huyệt đạo.

Đợi đến nàng rốt cục thư hoãn một chút về sau, Trần Hi liền nhẹ nhàng nói ra: "Doanh Doanh, ta phải lại đi thôn một chuyến."

Tần Nhượng Doanh có chút mơ hồ, còn không biết phát sinh cái gì.

Nghe được Trần Hi nói muốn đi thôn về sau, nàng lập tức liền khẩn trương hỏi: "Đi thôn? Vì cái gì?"

"Không có cái gì, ngươi nghỉ ngơi thật tốt là được rồi."

"Chiều có tốt niệm niệm, đừng để nàng biết ta đi."

"Yên tâm, buổi chiều trước đó, ta nhất định sẽ trở về. . ."

Gặp Trần Hi kia một mặt nghiêm túc bộ dáng, Tần Nhượng Doanh đành phải gật đầu đáp ứng.

Nàng há to miệng, còn muốn nói nhiều cái gì.

Nhưng lúc này, Trần Hi cũng đã quay người đi ra chính đường.

Tần Nhượng Doanh liền vội vàng đứng lên đuổi theo.

Nhưng đợi đến nàng đi ra chính đường thời điểm, Trần Hi cũng đã phóng lên tận trời, chớp mắt liền từ nàng trong phạm vi tầm mắt biến mất.

Tần Nhượng Doanh đứng tại chính đường ngoài cửa lớn, nhìn qua kia hơi có vẻ âm trầm bầu trời.

Thật lâu về sau.

Nàng mới cúi đầu nhìn về phía trong viện những cái kia đá xanh khối vụn, trên mặt lại nhìn không được lóe lên một vết sâu lo.

. . .

Lần này đi muốn gì?

Đạp Nam Thiên, nát Lăng Tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

123 lựa chọn

Tần Lĩnh mùa đông rất lờ mờ.

Rõ ràng là vào lúc giữa trưa, trên núi tầm nhìn nhưng thủy chung sẽ không vượt qua hai ba trăm mét.

Sương mù mịt mờ, băng tuyết trắng ngần.

Cái này trốn ở trong sơn cốc thôn nhỏ, hoàn toàn như trước đây yên tĩnh tường hòa.

Trang nghiêm túc mục từ đường bên ngoài.

Tôn này Thanh Đồng cự đỉnh đã bị người cẩn thận quét dọn một lần, trên đỉnh chông chất tuyết đọng cũng bị dọn dẹp sạch sẽ, lộ ra kia bị tuyết đọng vùi lấp đã lâu, độc thuộc về thanh đồng khí hùng hậu ngưng trọng.

Nguyên bản quảng trường trồng trái bên trên, đã bày đầy vô số tế tự dùng Pháp Khí đạo cụ.

Thái Thúc công hài cốt không còn.

Dựa theo trong thôn truyền thống, vì hấn lập xuống mộ quần áo về sau, còn cần tại từ đường bên ngoài trên quảng trường tế điện bảy ngày bảy ngày, sau đó mới có thể cử hành hạ táng nghỉ thức.

Trận này tang lễ nhân vật chính chỉ có Thái Thúc công một người.

Tam thúc thoi thóp, bất quá lại may mắn nhất được một cái mạng.

Đoán chừng Tam thúc tỉnh lại về sau, cũng sẽ vụng trộm may mắn đi.

Triệu Hưng Hoài, Lý Hòa An trốn ở trong phòng uống vào rượu buồn.

Cam khổ vào cổ họng, hai người lại nghĩ không say không nghĩ.

Làm sao tu vi tinh xảo, cho nên uống liền say rượu đều biến thành một loại hi vọng xa vời.

Mặc dù đã đi qua tốt mấy ngày, nhưng này cái trẻ tuổi nam nhân bộ dáng, tại bọn hấn trong đầu lại tựa hồ như trở nên càng ngày càng rõ ràng.

Triệu Hưng Hoài cùng Lý Hòa An đồng niên, so Tần Vĩnh Ngôn lớn hơn hai tuổi.

Thôn không phải môn phái, cũng không phải gia tộc.

Đây chính là một cái ở mấy trăm gia đình phổ thông thôn.

Đương nhiên, cái thôn này có nó đặc thù địa phương.

Kỳ môn Bách gia, Lục Đạo tạp học, mỗi một nhà khả năng đều có khác biệt truyền thừa.

Triệu Hưng Hoài, Lý Hòa An, Tần Vĩnh Ngôn, bọn hấn học đều là Võ đạo, cho nên từ nhỏ đã rất chơi tới.

Mà xem như trong thôn lực lượng trung kiên, Triệu Hưng Hoài cùng Lý Hòa An cũng vẫn luôn có thuộc về mình kiêu ngạo.

Tam thúc, là bọn hấn tấm gương.

Thái Thúc công, thì là giấc mộng của bọn hấn.

Nhưng hiện tại, hết thầy đều bị đánh nát.

Thẳng đến ngày ấy, bọn hấn mới rốt cục minh bạch

Cái gì gọi là lực lượng.

Kia là tuyệt đối lực lượng, cũng là làm người tuyệt vọng lực lượng.

Mọi người đều bị hù dọa, đến mức trong thôn bối phận tối cao, thực lực mạnh nhất, đức cao vọng trọng Thái Thúc công đột tử tại chỗ, sau đó thế mà cũng không ai dám đứng ra nói muốn cho Thái Thúc công báo thù.

Tộc lão sẽ giữ im lặng, Thái Thúc công sau khi chết, bảy vị tộc lão thậm chí liền diện cũng không dám lộ, cứ như vậy bỏ mặc nam nhân kia ngênh ngang rời đi.

Lão Tần ghé góm a.

Sinh nữ nhi tốt, nữ nhi tìm cái con rể tốt.

Không nghĩ tới cùng Tần Vinh Ngôn tranh giành hơn nửa đời người, cuối cùng bọn hắn lại thua ở phương diện này.

Triệu Hưng Hoài càng nghĩ càng thấy đến khí muộn, ôm lấy bên cạnh thổ cái bình liền uống.

Lý Hòa An sững sốt một chút, liền cũng dẫn theo thổ cái bình cùng hắn đụng phải một chút.

Ngoài phòng phong Tuyết Y cũ.

Uống xong cái này vô rượu, bọn hắn liền phải ra ngoài thanh lý tuyết động, phòng ngừa trên quảng trường Thanh Đồng cự đình cùng Pháp Khí đều bị tuyết động cho vùi lấp.

Tốt xấu là Thái Thúc công té lể, cũng không thể quá mức hàn sầm không phải.

Hai người đều là Đan cảnh Tông Sư, cho nên uống rượu xong về sau, bọn hắn liền tùy tiện mặc một bộ áo mỏng liền đi ra cửa phòng, sau đó cầm cái chổi quét lên trên đất tuyết động.

Rõ ràng là giữa trưa, nhưng bởi vì sương mù che khuất ánh nắng, cho nên toàn bộ bầu trời đều lộ ra rất âm trầm, tựa như mưa to tiến đến trước như thế ngọt ngào.

Trầm muộn thời tiết, cũng làm cho tâm tình của người ta cũng biến thành càng thêm buồn bực.

"Phi, cái thời tiết này." "

Triệu Hưng Hoài dẫn theo cái chổi một bên quét tuyết, một bên hận hận mắng một câu.

Đột nhiên.

Hắn tựa hồ cảm thấy cái gì, thế là vội vàng ngẩng đầu hướng trời cao nhìn lại.

Chỉ gặp kia sương mù mông lung trên bầu trời, đột nhiên liền xuất hiện một cái như có như không điểm đen.

Điểm đen càng ngày càng lớn, Triệu Hưng Hoài không khỏi đứng thẳng thân thể, ngẩng lên đầu muốn xem càng tinh tường một chút.

"Lão Lý, mau nhìn!"

Hai người bọn hắn thị lực hơn xa thường nhân, cho nên Lý Hòa An cũng lập tức liền phát hiện cái kia mười phần điểm đen thật nhỏ.

Tựa như là người?

Bất quá một cái hô hấp công phu.

Cái kia đạo bóng đen vậy mà liền đã bay đến đỉnh đầu bọn họ ngay phía trên.

Mà lúc này, hai người cũng rốt cục thấy rõ cái kia đạo bóng người.

Là hắn!

Người trẻ tuổi này liền là hóa thành tro, hắn đều có thể một chút nhận ra!

Triệu Hưng Hoài bị giật mình kêu lên.

Cơ hồ không có trải qua bất luận cái gì suy nghĩ, hắn liền giơ lên cái chổi liền bày ra một bộ phòng ngự tư thái.

Nhưng mà, cái kia bay ở bầu trời bên trong người trẻ tuổi, lại tựa hồ như căn bản là không có nhìn thấy bọn hắn đồng dạng.

Cũng không gặp hấn có cái gì động tác, một thanh trường kiếm lại đột nhiên trên tay hấn xuất hiện.

"Không được!"

Một nhìn thấy thanh kiếm kia, Triệu Hưng Hoài liền nóng nảy.

Nhưng hấn còn không có hô lên thanh âm, liền đã nhìn thấy người tuổi trẻ kia hướng phía phía dưới từ đường nhẹ nhàng chém ra một kiếm.

Một đạo hiện ra kim quang kiếm mang thuận thế mà ra.

Kiếm mang bay về phía từ đường quá trình bên trong, bắt đầu từ từ lớn lên

Nhất bắt đầu vẫn là một thanh phổ thông trường kiếm bộ dáng.

Thời gian trong nháy mắt, càn đã bị phóng đại mấy chục lần.

Đội đến sắp tiếp cận từ đường thời điểm, đạo kiếm mang này càn là phảng phát biến thành một cỗ ngay tại cao tốc chạy bên trong xe lửa, trực tiếp liền chặn ngang đâm vào từ đường chính giữa trên cửa chính.

Oanh!

Từ đường đại môn ầm vang nổ tung, lập tức liền nhắc lên ngàn vạn đạo bão táp bạo loạn khí lưu.

Làm bằng gỗ đại môn tại kia nóng nảy khí lưu quét sạch dưới, lập tức liền cho quấy thành vô số mảnh vụn.

Nhưng mà

Cái này còn chưa xong.

Kích Trung Tông từ đại môn về sau, đạo kiếm mang kia dư thế không ngừng.

Như là xe lửa đến trạm không ngừng, đạo kiếm mang này một hơi sẽ xuyên qua tiền viện, nghiền nát chính đường, thẳng đến trạm tại từ đường hậu phương trên sườn núi, lúc này mới khó khăn lắm ngừng lại.

Người trẻ tuổi này tiện tay một kiếm, vậy mà liền tương từ đường chém thành hai nửa!

Kiếm mang biến mất.

Nhắc lên bạo loạn khí lưu lại trở nên càng thêm mãnh liệt lên.

Triệu Hưng Hoài đứng tại trên quảng trường, Bão Đan Tọa Khố, hai tay giao nhau đón đỡ tại trước mặt.

Nóng nảy cát bay đá chạy không ngừng đụng vào hấn trên thân, lại chấn hấn da thịt đau nhức.

Cứng như vậy chống được đi có thể sẽ nhận không cần thiết tổn thương, thế là Triệu Hưng Hoài nghĩ nghĩ, đành phải bắt đắc dĩ buông xuống Tông Sư tự tôn, lập tức liền ngã sấp trên mặt đất, sau đó dùng hai tay che đầu, cầu nguyện trận gió lốc này mau mau lắng lại.

Qua thật lâu.

Khí lưu rốt cục vững vàng xuống tới, bụi mù cũng theo đó tán đi.

Kia trang nghiêm túc mục từ đường, giờ phút này đã bị một phân thành hai, phảng phát bị sinh sinh chụp xuống ở giữa kia bộ phận.

Một mảnh tường đổ cảnh tượng.

Triệu Hưng Hoài nằm rạp trên mặt đất, cảm giác phong bạo lắng lại về sau, hấn mới lén lút ngẩng đầu nhìn tình huống.

Lý Hòa An ghé vào bên cạnh hấn cách đó không xa.

Chung quanh quảng trường trên đất trống tất cả đều là đoạn mộc đá vụn, từ đường cũng bị chém thành hai nửa.

Hấn do dự một chút, lúc này mới ngẩng đầu nhìn trên trời.

Người trẻ tuổi kia

Dẫn theo trường kiếm, tựa như Thiên thần hạ phàm, mặt không thay đổi nhìn xuống chúng sinh.

Hấn nhẹ nhàng rơi vào Triệu Hưng Hoài trước mặt cách đó không xa.

Sau đó, thanh âm của hắn liền ung dung truyền đến Triệu Hung Hoài trong lỗ tai.

"Ta không muốn tự dung chế tạo sát nghiệt "

"Cho nên nghĩ xin các người nói cho ta "

"Huyền Nữ âm hồn "

"Ở đâu?"

Lời nói này không phải đối Triệu Hung Hoài một cái người nói.

Thanh âm của hắn rất nhẹ, nhưng lại đồng thời tại thôn mỗi một hẻm vang lên.

Trong thôn yên tĩnh bị đánh vỡ.

Vô số người ra khỏi phòng, nhao nhao hướng phía quảng trường vọt tới.

Từ trên trời nhìn lại, tựa như một trương trên tờ giấy trắng đột nhiên xuất hiện rất nhiều con kiến.

Người người nhón nháo, nhưng lại không người nào dám tới gần quảng trường.

Trần Hi dẫn theo trường kiếm, yên lặng nhìn chăm chú lên trước mắt từ đường.

Bỗng nhiên.

Một nhóm lão già từ từ đường tường đổ chỗ đi ra.

Bọn hắn hết thấy có bảy người, đều mặc màu trắng quần áo luyện công, ngoại hình có cao có thấp, có béo có gầy.

Người cầm đầu thì cầm ngày đó Thái Thúc công quả trứng đầu rồng, đoán chừng là Thái Thúc công sau khi chết mới thay vị trí của hắn.

Bảy tên lão già đứng tại trên bậc thang, xa xa nhìn qua Trần Hi.

Do dự một chút về sau, cầm đầu tên lão già kia mới nhẹ nhàng thở dài: "Người tuổi còn trẻ đã là cao quý thiên nhân, vì sao không phải muốn đổi chúng ta đám này lão xương cốt dồn ép không tha đâu?"

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi cười lạnh nói: "Các người giao ra Huyền Nữ âm hồn, ta cam đoan sẽ không tổn thương bất luận kẻ nào."

Thoại âm rơi xuống, lão già dẫn đầu lại trầm mặc.

Bên cạnh hắn mấy vị lão già cũng không nhìn được hơi biến sắc mặt.

Theo sát lấy, bọn hắn liền im ắng dùng ánh mắt trao đổi.

Cái này cô lão thôn ẩn giấu rất nhiều bí mật.

Tỉ như: Huyền Nữ âm hồn nhưng thật ra là mở ra Thiên Môn chia khoá.

Thiên Môn đã hơn một trăm năm chưa từng xuất hiện, Huyền Nữ cũng đổi một nhóm lại một nhóm.

Thẳng đến cái này một nhóm, bọn hắn mới rốt cục thu được trời cáo, xác nhận Thiên Môn sắp mở ra.

Đây cũng là bọn hắn cơ hội cuối cùng.

Mấy tên lão già nhìn xem bậc thang hạ Trần Hi, im ắng trao đổi.

Là lựa chọn từ bỏ, vẫn là

Gần nhất áp lực quá lớn, ta muốn tìm lên khung trước trạng thái, cho nên mỗi viết một chương đều rất cẩn thận từng li từng tí mong được tha thứ

124 triệu tịch

Phong Tuyết Y cũ.

Mấy vị lão già từ đầu đến cuối không có nói chuyện.

Bọn hấn tại dùng ánh mắt giao lưu.

Có thể là bọn hấn đặc hữu ăn ý.

Trần Hi xem không hiểu, cũng lười đi đoán.

Hấn cứ như vậy dẫn theo kiếm đứng tại trên quảng trường, lẳng lặng chờ chờ lấy bọn hấn trả lời chắc chắn.

Người chung quanh càng ngày càng nhiều, nhưng lại không có một cái người dám tới gần quảng trường.

Triệu Hung Hoài, Lý Hòa An cũng đã sớm thối lui đến vừa rồi bọn hấn uống rượu căn phòng bên trong.

Hàn phong gào thét mà qua, trên quảng trường một mảnh tức sát cảnh tượng.

Ước chừng qua hai phút sau, cầm quả trứng đầu rồng vị lão già kia mới rốt cục quay đầu nhìn Trần Hi một chút.

Nhưng theo sát lấy, hấn nhưng lại tương ánh mắt dò đi.

Hấn trên mặt biểu lộ rất phức tạp, tựa hồ còn tại xoắn xuýt cái gì.

Kỳ thật ngay tại Trần Hi mang đi Tàn Nhược Doanh kia một ngày, bọn hấn liền đã thương lượng qua.

Khi đó bọn hấn lựa chọn thỏa hiệp.

Nhưng bọn hấn không nghĩ tới chính là, Trần Hi thế mà lại còn đến, hơn nữa còn muốn cầm Huyền Nữ âm hồn

Tất cả mọi người đem làm ra quyết định quyền lợi giao cho trên tay của hấn, điều này cũng làm cho áp lực của hấn rất lớn.

Lần nữa nhìn một chút bên cạnh mấy vị tộc lão, gặp bọn họ đều nhao nhao hướng mình gật đầu ra hiệu về sau, lão già lúc này mới cau mày, rốt cục làm ra quyết định sau cùng.

"Chúng ta đáp ứng ngươi yêu cầu."

Nghe vậy, Trần Hi không khỏi nhẹ gật đầu, đối với hấn đáp biểu thị hết sức hài lòng.

Lão già dẫn theo quả trứng đầu rồng chậm rãi đi xuống bậc thang, sau đó trực tiếp thẳng đi tới tôn này Thanh Đồng cự đỉnh bên cạnh.

"Lịch đại Huyền Nữ âm hồn đều phong ấn tại tôn này cự đỉnh bên trong, ta hiện tại liền đem bọn chúng phóng xuất ra "

Cùng Trần Hi giải thích một chút về sau, lão già liền đột nhiên nhảy lên một cái, tướng trong tay quả trứng đầu rồng cho cắm vào Thanh Đồng cự đỉnh bên trong.

Kết.

Một trận kim loại va chạm thanh âm đột nhiên vang lên.

Theo sát lấy, Thanh Đồng cự đỉnh bên trong liền đột nhiên toát ra một vệt kim quang.

Đạo này kim quang vừa bắt đầu tựa như kích quang bút bắn ra tia sáng như thế nhỏ bé.

Nhưng bất quá thời gian một cái nháy mắt về sau, đạo ánh sáng này tuyến liền đã trở nên như là thùng nước tràn kiện.

Kim quang lóe sáng, xông thẳng lên trời.

Âm trầm bầu trời lập tức liền bị xé mở một vết nứt.

Bầu trời bên trong mây mù bốc lên.

Phảng phất nhận lấy ảnh hưởng gì đồng dạng, lấy kim quang làm trung tâm, trong mây mù dần dần ngưng tụ ra một cái to lớn tầng mây vòng xoáy.

Mà càng quỷ dị hơn chính là, cái này tầng mây vòng xoáy còn tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chậm rãi chuyển động.

Đứng tại cự đỉnh bên cạnh lão giả nhìn thấy một màn trước mắt về sau, biểu lộ lập tức liền trở nên có chút kích động.

Đột nhiên.

Một đạo có chút hiện ra huỳnh quang kim sắc bình chướng ra hiện tại thôn trên không, lập tức liền đem toàn bộ sơn cốc đều bao phủ.

Sau đó, mặt đất đột nhiên truyền đến một trận mãnh liệt chấn động, tựa như động đất.

Theo sát lấy, sơn cốc Đông Nam Tây Bắc bốn hẻm lãnh, liền đều nhao nhao dâng lên một đạo cỡ thùng nước kim sắc cột sáng.

Cái này năm đạo cột sáng phảng phất tựa như là bình chướng trụ cột.

Mà đợi đến Đông Nam Tây Bắc bốn hẻm lãnh cột sáng đều thẳng lên về sau, bầu trời bên trong cái kia đạo bình chướng cũng biến thành càng thêm chói mắt.

Bình chướng như là một đạo kim sắc mai rùa, tương thôn chỗ sơn cốc cho vòng.

Gió tuyết đầy trời im bất mà dừng.

Sắc trời phá mây tầng.

Cơ hồ lập tức cũng làm người ta cảm thấy hai mắt tỏa sáng, ánh mắt cũng theo đó mở rộng rất nhiều.

"Pháp trận?"

Thấy thế, Trần Hi không khỏi nhú mày.

Hắn còn nhớ rõ thôn lối vào chỗ có một tấm bia đá, trên đó viết Phương Thốn hai chữ.

Thế là liền quay đầu nhìn về cửa thôn chỗ nhìn lại, lúc này mới phát hiện bia đá vị trí, cũng không liền là cột sáng dâng lên vị trí.

Nguyên lai tưởng rằng cái thôn này chỉ là có một cái đơn giản ẩn nấp pháp trận, không nghĩ tới chân chính khởi động về sau, Trần Hi mới phát hiện toà này pháp trận không giống bình thường.

Pháp trận công năng không có gì hơn liền mấy loại: Khốn, giết, huyễn, cùng một chút phi công kích tính phụ trợ pháp trận, tỉ như liễm tức, tụ linh.

Toà này pháp trận căn cứ địa thế Long mạch bố trí mà thành, thủ bút có thể nói không nhỏ.

Năm đạo cột sáng dâng lên về sau, toàn bộ pháp trận bên trong thiên địa linh khí lập tức tựa như thủy triều, một đợt lại một đợt cuốn tới.

Cái này sôi trào mãnh liệt thiên địa linh khí, Trần Hi đã thật lâu chưa từng cảm thụ.

Bất quá có chút kỳ quái.

Lấy Địa Cầu điều kiện, cho dù là Động Hư kỳ tu tiên giả bố trí xuống đoạt linh đại trận, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy liền nhắc lên mãnh liệt như thế linh khí triều tịch.

Trần Hi hơi suy tư một chút.

Lúc này mới đột nhiên minh bạch

Trước mắt đại trận cũng không phải là đoạt linh trận, mà một tòa đồng thời có tụ linh, trói linh công năng hợp lại đại trận!

Đại trận lấy sơn cốc làm trận cơ, bốn phương tám hướng bốn tòa bia đá vì trận môn, trong sân rộng Thanh Đồng cự đỉnh là trận nhãn, sơn cốc địa thế vì trận văn, đại trận bố trí xong về sau, liền sẽ không ngừng cướp lấy Tàn Linh thiên địa linh khí, sau đó lại tương linh khí trói buộc được đại trận bên trong.

Muốn tại Địa Cầu cướp lấy đến như thế khổng lồ thiên địa linh khí, tòa trận pháp này chỉ ít cũng là tại năm trăm năm trước bày ra.

Trói linh trận là duy nhất một lần trận pháp, mở ra về sau, nhiều năm tích lũy được thiên địa linh khí liền sẽ duy nhất một lần bộc phát ra.

Tại Thiên Toàn giới, Kim Đan kỳ trở lên tu tiên giả, bình thường cũng sẽ ở động phủ của mình bố trí xuống một tòa trói linh trận, chuẩn bị bất cứ tình

huống nào.

Đây quả thực là Thiên Hàng Cam Lâm a!

Thế là, Trần Hi vội vàng khoanh chân ngồi dưới đất, thừa dịp cái này sóng mãnh liệt linh khí triều tịch, bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Tận dụng thời cơ, cho nên Trần Hi tạm thời cũng không muốn đi nghiên cứu, lão giả tại sao lại đột nhiên mở ra cái này duy nhất một lần phụ trợ đại trận.

Nhưng mà, ngay tại hán khoanh chân ngồi xuống sau đó không lâu.

Đông Nam Tây Bắc kia bốn đạo cột sáng lại đột nhiên hóa thành trường hồng, giống như là cầu vòng cầu nổi, đột nhiên khoác lên Thanh Đồng cự đỉnh trên không chủ cột sáng bên trên.

Năm đầu cột sáng đột nhiên hội tụ đến cùng một chỗ, chủ cột sáng lập tức liền trở nên mười phần trắng kiết.

Chỉ xem kia đường kính, liền đã cùng Thanh Đồng cự đỉnh không sai biệt lắm.

Lúc này, đứng tại cự đỉnh phía dưới lão giả biến sắc, trên mặt đột nhiên hiện ra một trận vẻ mừng như điên.

Theo sát lấy, hán liền bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, rất cung kính hô lớn: "Cung nghênh Thần Tướng!"

Lời còn chưa dứt, một đạo bóng người liền từ trong cột ánh sáng đi ra.

Đây là một cái thân cao gần hai mét khôi ngô đại hán, hán người để trần, lộ ra một thân từng cục cơ bắp.

Cái này được xưng Thần Tướng nam nhân trôi nổi tại giữa không trung.

Chậm rãi quét mắt chung quanh một vòng về sau, hán mới chậm rãi mở miệng nói ra: "Thiên khai một tuyến, các ngươi chỉ có thời gian một nén nhang, nói đi."

Lão giả quỳ trên mặt đất, mười phần thành kính ngửa đầu nhìn trên trời Thần Tướng.

Tựa hồ là quá quá kích động, đến mức môi của hán nhuyền động nửa ngày, lại ngay cả một câu cũng không có nói ra.

Lão tổ tông quả nhiên là thật

Lúc này, Trần Hi bỗng nhiên mở mắt.

Hán nhìn một chút cái kia bay ở trên trời nam nhân, sau đó lại nhìn một chút quỳ trên mặt đất lão giả.

Sau đó, Trần Hi khoe miệng đột nhiên hiện ra một tia nhàn nhạt cười lạnh.

"Ta còn tưởng rằng các ngươi thật muốn đem Huyền Nữ âm hồn trả lại cho ta "

"Không nghĩ tới, các ngươi lại chỉ là muốn viện binh "

"Thôi, đã các ngươi không cho, vậy ta liền tự mình tìm đi."

Vừa nói, hán liền một bên chậm rãi từ dưới đất đứng lên.

Nghe được Trần Hi nói một mình lời nói về sau, Thần Tướng cũng cúi đầu chú ý tới hán.

Một cái ở trên trời.

Một cái tại đất bên trên.

Hai người cứ như vậy cách không gần gũi co.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

125 Thần Tướng

Tồn tại mấy trăm năm trời linh đại trận đột nhiên mở ra.

Thiên địa linh khí một đợt lại một đợt mãnh liệt đánh tới, không khỏi làm Trần Hi sinh ra một loại ảo giác.

Phảng phất cảm thấy mình về tới Thiên Toàn giới đồng dạng.

Kìa sôi trào mãnh liệt thiên địa linh khí, vì hấn sáng tạo ra một cái cực kỳ thoải mái dễ chịu hoàn cảnh, dễ chịu đến để toàn thân hấn lỗ chân lông cũng nhin không được tự nhiên thư mở ra tới.

Hấn là thật quá cần thiên địa linh khí thoải mái.

Hiện tại mỗi hô hấp một hơi, đối với Trần Hi tới nói đều là một loại lớn lao vui vẻ.

Linh khí mãnh liệt, kim quang xông thẳng lên trời.

Đương cái kia cái gọi là Thần Tướng từ trong cột ánh sáng đi ra về sau, Trần Hi mới rốt cục minh bạch đại trận này chỗ tồn tại ý nghĩa.

Toà này trời linh đại trận, lại là thôn cuối cùng một trương vương bài.

Thiên Môn, Thần Tướng.

Đại trận mấy trăm năm tích lũy, thế mà chỉ là vì đối lấy Thần Tướng xuất hiện thời gian một nén nhang.

Trần Hi giết chết Thái Thúc công mang đi Tần Nhược Doanh thời điểm, bọn hấn đều không có mở ra đại trận.

Giờ phút này trở về tìm bọn hấn yêu cầu âm hồn, những lão gia hỏa này mới rốt cục lựa chọn mở ra đại trận, ý đồ cùng Trần Hi liều chết đánh cược một lần.

Bởi vậy có thể thấy được, Huyền Nữ âm hồn đối với bọn hấn tới nói, khả năng so với mình mạng già còn trọng yếu hơn.

Trần Hi ngẩng đầu nhìn cái kia bay ở bầu trời bên trong khối ngũ nam nhân.

Một thanh sương tuyết trường kiếm, bỗng nhiên ra hiện tại hấn trên tay.

Đám lão già này chỉ ít còn có giấy dựa do dự cơ hội, nhưng là hấn lại không có.

Bởi vì hấn gặp phải chỉ có một lựa chọn.

Thu hồi Doanh Doanh âm hồn.

Nếu không, chờ đến Tần Nhược Doanh nằm ở trong ngực hấn dần dần già đi thời điểm, Trần Hi cũng tương lâm vào vô tận thống khổ cùng hối hận bên trong.

Hấn không thể nào tiếp thu được kia một ngày đến.

Bởi vậy. . .

Vậy liền đánh đi.

Không muốn cho, vậy liền đánh bọn hấn cho.

Trần Hi sát ý đã quyết, sương tuyết trên trường kiếm lập tức nổi lên một đạo lấp lánh ánh sáng nhạt.

Sau đó, hấn liền tại Thần Tướng hơi có vẻ kinh ngạc ánh mắt bên trong, đột nhiên múa lên trong tay trường kiếm.

Mũi kiếm từ dưới lên trên, lẳng không vạch ra một đường cong tròn.

Một đạo kiếm mang bỗng nhiên bay ra.

"Ủm?"

Mắt thấy Trần Hi dám can đảm đột nhiên đối với mình phát động công kích, Thần Tướng trong mắt không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc.

Đạo kiếm mang này khí thể hung hung, lập tức liền đã bay đến trước mặt hắn.

Cũng không thấy hắn có cái gì động tác, Thần Tướng quanh thân lại đột nhiên nhảy lên lên một đoàn nóng bỏng hỏa diễm.

Một đạo phảng phát từ hỏa diễm tạo thành cương khí bình chướng lập tức ngưng tụ thành hình.

Bành!

Kiếm mang đánh vào hỏa diễm bình chướng phía trên, lập tức liền như là 12 cấp bão bộc phát, nhắc lên trùng thiên bão táp khí kinh.

Nhưng theo sát lấy, cái kia đạo hỏa diễm bình chướng lại đột nhiên nở lớn.

Sau đó, một đoàn đường kính vượt qua hơn mười mét cự đại hỏa cầu ra hiện tại giữa không trung.

"Có chút ý tứ. . ."

Nương theo lấy một trận cười ha ha âm thanh, Thần Tướng thân ảnh đột nhiên từ Hỏa cầu bên trong bay ra.

Hắn bỗng nhiên đưa tay phải ra, năm ngón tay thành trảo, hướng phía dưới khe vồ, một đoàn kim sắc Hỏa cầu lập tức liền ra hiện tại hắn trong lòng bàn tay.

Kim sắc Hỏa cầu xuất hiện về sau, Thần Tướng quanh thân cũng giống như phát hỏa, không ngừng toát ra Luru Kim sắc cực nóng khí diễm.

Chiêu thức chưa ra, hắn trong lòng bàn tay đoàn kia từ nguyên khí ngưng tụ mà thành kim sắc Hỏa cầu, không ngờ gây nên thiên địa dị biến.

Kim sắc Hỏa cầu như là húc nhật đông thăng, lập tức liền đem phương viên mấy chục mét bên trong không khí cho đều đốt lên.

Thiên luân treo trời, hỏa thiêu trời cao!

Trần Hi mắt không chớp nhìn trên trời cái này khôi ngô nam nhân, trong lòng lại có chút dâng lên vẻ hưng phấn cảm giác.

Một chiêu này, để hắn phát giác được một tia nguy hiểm.

Thần Tướng phảng phát đem mặt trời cho nắm vào trong tay, quanh người hắn thiêu đốt lên rừng rực lửa cháy bùng bùng.

Lăng không mà xuống, như là thiên thạch rơi xuống, vạch phá trời cao, hung hăng đánh tới hướng đứng trên mặt đất Trần Hi.

Nguy cấp như vậy trước mắt, Trần Hi bỗng nhiên vùng lên trong tay trường kiếm, lập tức liền đã chém ra ngàn vạn đạo kiếm ảnh.

Vô số thanh từ sương tuyết trường kiếm không ngừng ra hiện tại hắn bên người.

Lăng không phù phiếm, lặng chờ chỉ lệnh.

Trần Hi cầm kiếm ngửa mặt lên trời Nhất Chỉ, những này lơ lửng tại bên cạnh hắn sương kiếm liền lập tức thay đổi mũi kiếm, nhắm ngay trên trời đoàn kia Hỏa cầu.

Nguyệt hoàng kiếm quyết thức thứ ba.

Vạn Kiếm Quy Tông.

Dày đặc ma ma sương tuyết trường kiếm lập tức rút thành một đạo kiếm ảnh trường hà, như là Ngân Hà ngược lại tả, liên tục không ngừng đi ngược dòng nước, cùng đoàn kia Hỏa cầu tại nửa không trung hung hăng đụng vào nhau.

Toàn bộ bầu trời lập tức liền bị cắt thành hai cái thế giới.

Thần Tướng một bên liệt diễm ngập trời, Hỏa xà lộn xộn bay, phảng phát để cho người ta đưa thân vào trên thái dương, miện lưu cực vũ rạn rờ bóc lên. Trần Hi một bên gió nổi mây phun, băng tuyết vắng khắp nơi, phảng phát lâm vào Bắc Cực cuồng bạo nhất bão tuyết bên trong.

Hai người bị một đạo vô hình vô biên pha lê tường ngăn cách mở đồng dạng.

Một cái thế giới, hai loại kỳ quan, quả thực để cho người ta sợ hãi thần phục.

Oanh!

Kiếm ảnh cùng Hỏa cầu gặp nhau lập tức, như là hạch đạn nổ tung đồng dạng.

Một trận đá kích cường liệt sóng đột nhiên bộc phát, cách bọn họ gần nhất tên lão giả kia, lập tức liền bị kia cuồng bạo kinh khí cấp hiên phi ra ngoài.

Như thế cuồng liệt táo bạo sóng xung kích, cũng lập tức liền để chung quanh quảng trường phòng ốc đều biến thành phế tích.

Còn tốt trong thôn phần lớn là không phải cái gì người bình thường, dám lên trước gần khoảng cách quan chiến, cũng đều là có nhất định thực lực cường giả.

Nhưng cho dù là dạng này, chiến đấu dư ba vẫn là làm bọn hắn nhận lấy nội thương không nhẹ.

Thật là đáng sợ!

Vén vén chỉ là hai người chiến đấu sinh ra dư ba, vậy mà cũng có thể tạo thành như thế không lồ lực sát thương.

Đây là người sao?

Triệu Hưng Hoài nằm rạp trên mặt đất run rẩy.

Bỗng nhiên, hắn bỗng nhiên hồi phục thần trí, sau đó thật nhanh đứng lên thân thể, có chút thống khổ che ngực, sau đó kéo lên một cái Lý Hòa An, quay người liền hướng người đứng phía sau bày rồng to: "Mọi người chạy mau, rời đi thôn! Càng xa càng tốt!"

Đám người vây xem ầm vang né ra.

Cấp độ này chiến đấu, đã không phải là bọn hắn đủ khả năng vây xem.

Trên quảng trường.

Hai người giao thủ đưa tới sóng xung kích rất cực chậm rãi lắng lại.

Cái kia nguyên bản có hai cái sân bóng rổ lớn nhỏ quảng trường, phảng phất là bị một cái vô hình to lớn thiết cầu đập trúng, lấy Trần Hi vì Viên Tâm, quảng trường mặt đất lại trống rỗng lõm xuống một cái to lớn hình tròn hố to.

Hố to chỗ sâu nhất, chỉ ít cũng có hơn năm mét sâu!

Trần Hi trôi nổi tại hố to người, cùng thiên thượng Thần Tượng cách không gần gũi.

Lần này va chạm về sau, bọn hắn cũng đại khái thăm dò lai lịch của đối phương, cho nên cũng không có lập tức ý tứ động thủ.

Thần Tượng như có chút suy nghĩ nhìn Trần Hi một chút, sau đó lại đột nhiên cười nói: "Ngươi tu vi chẳng ra sao cả, nhưng là vừa rồi sử dụng chiêu thức xác thực rất lợi hại. . ."

Nhìn bộ dạng này, hắn tựa hồ là đối Trần Hi vừa rồi sử dụng kiếm quyết cảm thấy rất hứng thú.

"Thật sao?"

Trần Hi mí mắt vừa nhấc, nhìn qua cái kia cao cao tại thượng khô ngô nam nhân, không khỏi liền nở nụ cười lạnh.

Trước mắt cái này Thần Tượng cũng không phải là tu tiên giả, nhưng Trần Hi cùng hắn giao thủ một chiêu về sau, nhưng cũng có thể đại khái suy tính ra hắn thực lực.

Nguyên Anh trở lên, Hóa Thần trở xuống.

Mà chính hắn đâu?

Kỳ thật hắn hiện tại tựa như một cái hết lam Pháp sư đồng dạng, cảnh giới còn tại, nhưng chân nguyên tích lũy nhưng lại xa xa không đủ.

Vừa rồi đại trận mở ra thời điểm, Trần Hi thừa cơ hấp thu một đợt thiên địa linh khí, cái này cũng mới khiến cho hắn thuận lợi sử dụng xuất nguyệt hoàng kiếm quyết thứ ba —— Vạn Kiếm Quy Tông.

Trần Hi trôi nổi tại hố to phía trên, dẫn theo trường kiếm im lặng không nói, tựa hồ là đang suy nghĩ cái gì giống như.

Thần Tượng tựa hồ cũng không vội, bởi vì trước mắt cái này người xác thực khơi gợi lên hứng thú của hắn.

Qua một hồi lâu.

Đã hóa thành phế tích từ đường hậu phương, một tên nằm rạp trên mặt đất lão giả đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng hướng phía trên trời Thần Tượng hô lớn: "Thần Tượng đại nhân, thiên khai một tuyến, chẳng mấy chốc sẽ quan bế. . . Ngài chỉ có thời gian một nén nhang, hắn là đang có ý lãng phí ngài thời gian!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

126 đao kiếm

Lãng phí thời gian?

Sợ là đang trì hoãn thời gian đi.

Nghe được lão giả lời nói về sau, Thần Tướng liền cúi đầu giống như cười mà không phải cười nhìn xem Trần Hi.

Hắn nghĩ nghĩ, bỗng nhiên mở ra hai tay.

Theo sát lấy, hai đoàn kim sắc Hỏa cầu lập tức liền từ hắn trong lòng bàn tay nhảy lên.

"Ta đối với ngươi vừa rồi sử dụng kiếm quyết cảm thấy rất hứng thú, nếu như ngươi đem bộ kia kiếm quyết giao cho ta, ta có thể cam đoan không còn xuất thủ."

Hắn đối Trần Hi kiếm quyết cảm thấy rất hứng thú.

Trốn ở một bên mấy tên lão giả nghe được hắn kiểu nói này, lập tức sắc mặt đại biến.

Nếu như Thần Tướng không xuất thủ, như vậy chờ đến hắn rời đi về sau, người trẻ tuổi kia sợ là liền muốn huyết tẩy toàn thôn. . .

Sớm biết sẽ có kết quả như vậy, còn không bằng trực tiếp liền đem âm hồn trả lại hắn!

Trần Hi cầm kiếm trôi nổi tại hồ to phía trên, cúi đầu trầm mặc không nói, cũng không biết hắn đến tột cùng đang suy nghĩ chút cái gì.

Nghe được Thần Tướng về sau, Trần Hi lúc này mới ngẩng đầu nhìn hắn một chút.

Tựa hồ là có chút không thích loại này ngưỡng vọng người khác cảm giác.

Thế là Trần Hi liền bay lên, thẳng đến lên tới cùng Thần Tướng một cái độ cao về sau, hắn mới mười phần bình tĩnh nói ra: "Muốn kiếm quyết của ta? Ánh mắt không tệ."

Nguyệt hoàng kiếm quyết là so sánh Thiên Diễn bốn mươi chín thức thần kỹ, chỉ có ba thức, nhưng là cái này ba thức uy lực lại theo người sử dụng cảnh giới tăng lên mà không ngừng tăng lên.

"Là vàng cũng sẽ phát sáng, ngươi tu vi không đủ, cho nên cũng không cách nào phát huy ra bộ này kiếm quyết uy lực chân chính. . ."

"Không bằng liền đem nó chuyển tặng tại ta, ngươi nhìn như thế nào?"

Thần Tướng khẽ mỉm cười, một bên nói chuyện, hắn còn một bên nhìn một chút mình chương trong lòng hai đoàn kim sắc Hỏa cầu.

Kim sắc Hỏa cầu không ngừng toát ra, tựa hồ là đang im ắng uy hiếp.

"Thời gian một nén nhang không nhất định có thể đánh chết ngươi, nhưng nếu là muốn trọng thương ngươi, ta cảm thấy hắn là không có vấn đề quá lớn."

Thần Tướng mười phần tự tin, tựa hồ ăn chắc Trần Hi đồng dạng.

Nghe vậy, Trần Hi lại nhìn không được bật cười.

"Bộ này kiếm quyết tên là nguyệt hoàng kiếm quyết, âm thuộc tính, cùng ngươi Hỏa thuộc tính công pháp sợ là có chút xung đột."

"Kia không trọng yếu, công pháp ai cũng sẽ không ngại nhiều."

Thần Tướng chẳng hề để ý nói.

Nhưng mà, Trần Hi lời kế tiếp lại làm cho hắn ngây ngẩn cả người.

"Ta còn có một bộ đủ để so sánh kiếm quyết đao pháp, dương thuộc tính, đoán chừng cùng người công pháp còn có thể xứng đôi."

Thoại âm rơi xuống.

Trần Hi liền nhẹ nhàng nâng lên tay trái.

Sau đó, hần phía dưới trong hồ sâu đột nhiên thổi lên một trận gió.

Một cỗ nhỏ bé vọt rùng từ đáy hồ bỗng nhiên dâng lên, sau đó liền bọc lấy trên đất bụi đất cát, uốn lượn xoay quanh, hướng thẳng đến Trần Hi tay trái bay tới.

Bất quá thời gian trong nháy mắt, một thanh từ bụi đất ngưng tụ mà thành trường đao liền đột nhiên ra hiện tại trên tay của hần.

Bụi đao thành hình về sau, lập tức liền cùng hần trên tay phải sương hình kiếm thành chênh lệch rõ ràng.

Đao ó vàng, kiếm trong trẻo.

Bụi đất làm đao, sương tuyết làm kiếm.

Muốn trăm người trong thiên hạ!

Thần Tướng sừng sốt một chút, theo sát lấy hần mới đột nhiên cười như điên nói: "Đao kiếm song tuyệt? ! Có ý tứ, vậy liền để ta đi thử một chút người đao này, đến tột cùng xứng hay không kiếm của người!"

Nói xong, Thần Tướng bỗng nhiên tướng hai tay hợp lại.

Hai viên như là mặt trời cực nóng Hòa cầu lập tức hòa làm một thể, bộc phát ra một trận mãnh liệt khí kinh gọn sóng.

Một cỗ chói lọi vô cùng kim quang đột nhiên từ hần nơi lòng bàn tay nổ tung, đem toàn bộ bầu trời chiếu rọi một mảnh trắng bệch!

Dương hòa chi cực, phần thiên chữ hải!

Mà ngay tại Thần Tướng vận công đồng thời, Trần Hi cũng không có nhàn rỗi.

Chỉ gặp hần trên tay phải sương kiếm đột nhiên nổi lên một trận yếu ớt lãnh quang, trong tay trái bụi đao thì lóng lánh một chút hào quang màu vàng đất.

Nguyệt hoàng kiếm quyết, Xích Dương đao pháp.

Đao kiếm sát nhập.

Đao Trảm Phong, kiếm cắt mây, Phân Phân Nhiều Nhiều Đoạn Phong Vân!

Chiều này vừa ra, giữa thiên địa bỗng nhiên biến sắc.

Trần Hi sau lưng phảng phát xuất hiện một trận đao hải sóng kiếm.

Bầu trời bên trong vô hình phong, hữu hình mây, tại đao kiếm đều lấy ra một khắc này cũng đều quý dị biến mất.

Đao kiếm chôn vùi, phong vân biến sắc.

Lấy Trần Hi vì Viên Tâm, trong phạm vi mười trượng phảng phát xuất hiện một cái khu vực chân không.

Hết thủy phong, mây, bụi bặm, thậm chí là thiên địa linh khí đều bị hần bài xuất bên ngoài chiến trường.

Sau đó, hần liền hướng phía Thần Tướng đánh ra mình đao trong tay cùng kiếm.

...

Bốn hợp đại viện.

Tiểu gia hỏa xem hết một tập phim hoạt hình về sau, liền ngồi ở trên giường gào to: "Ba ba? Ba ba? Ta muốn đi tiểu!"

Nàng dính người không được, rõ ràng sẽ tự mình đi nhà xí, nhưng chính là không nguyện ý mình một cái người đi.

Tiểu gia hỏa hô một trận.

Trước kia một mực trăm hô trăm ứng ba ba, hôm nay lại gọi lâu nửa ngày đều không có tới.

Nàng quệt mồm, hiển nhiên là có chút không cao hứng, thế là liền lập tức nằm ở trên giường đánh lên lãn tới.

"Ba ba! Ba ba! Ba ba! Ngươi đã đi đâu a!"

Tần Nhược Doanh dù sao chỉ là một cái phàm nhân, cho nên không có Trần Hi như thế nhạy cảm ngũ giác.

Nàng còn đứng tại trong viện phát ra ngốc.

Mặc dù Trần Hi ngay cả Thái Thúc công đều có thể một kiếm chém giết, nhưng hần lần này rời đi về sau, Tần Nhược Doanh lại ần ần có một loại không có chút nào lý do không yên lòng.

Năm năm không thấy, nàng thật rất sợ hãi lần nữa cùng Trần Hi tách ra. . .

Ba ba không tại, mụ mụ không có nghe được.

Mèo to gặp tiểu gia hỏa đều khóc lóc om sòm lãn lộn, thế là lập tức liền từ trên giường lao ra ngoài, trực tiếp chạy đến Tần Nhược Doanh bên người, sau đó cầm thân thể cọ xát chân của nàng.

"Meo!"

Mèo to tướng Tần Nhược Doanh từ phân loạn trong suy nghĩ hoá trở về.

Một nhìn thấy mèo to, nàng liền biết nhất định là niệm niệm có chuyện gì, thế là co cẳng liền hướng phía Tây Sương phòng chạy tới.

Quả nhiên.

Nàng còn không có bước vào phòng, liền đã nghe được tiểu gia hỏa la hét muốn tìm ba ba.

Tiểu hài tử luôn luôn rất dính người, cho nên có đôi khi mụ mụ một không ở bên người, đi nhà vệ sinh, đi ra ngoài ném cái rác rưởi thời gian, bọn hần đều sẽ bắt đầu không hiểu thấu muốn tìm mụ mụ.

Một khi mụ mụ không có kịp thời xuất hiện, ngượng ngùng như vậy. . .

Nhệ thì dễ giận, nặng thì khóc lớn, mà lại mười phần khó哄.

Tần Nhược Doanh cùng tiểu gia hỏa thời gian chung đụng vẫn là quá ngắn, cho nên tiểu gia hỏa một khi có bất cứ chuyện gì, phản ứng đầu tiên đều là tìm ba ba, mà không phải tìm mụ mụ.

Nàng vội vàng ngồi vào tiểu gia hỏa bên cạnh, nhẹ nhàng tướng tiểu gia hỏa nâng đỡ về sau, lúc này mới có chút lo lắng hỏi: "Niệm niệm, thế nào?"

"Ta muốn đi tiểu!"

Tiểu gia hỏa bĩu môi, bất mãn hết sức nói.

"Kia mụ mụ dẫn ngươi đi có được hay không?"

Vừa nói, Tần Nhược Doanh liền muốn đưa tay đem tiểu gia hỏa ôm.

Nhưng mà, tiểu gia hỏa lại một tay lấy nàng cho đẩy ra.

"Không muốn, ta muốn ba ba! Ta muốn ba ba!"

Nói nói, tiểu gia hỏa lại đột nhiên quệt miệng khóc rống lên.

"Ta muốn ba ba. . ."

Càng nói càng khổ sở, to như hạt đậu nước mắt lập tức liền từ nàng khóe mắt tuột xuống.

Tần Nhược Doanh có chút chân tay luống cuống, chỉ có thể ôn nhu an ủi: "Ba ba ra ngoài mua đồ vật, lập tức liền trở về, ngươi muốn đi tiểu, kia mụ mụ cùng ngươi đi, có được hay không?"

"Không muốn! Ta liền muốn ba ba!"

Tiểu gia hỏa ngồi ở trên giường, tay nhỏ không ngừng vuốt, hai con chân thì lung tung đạp giường.

Nhìn nàng bộ dạng này, đã nhanh muốn đạt tới bộc phát biên giới.

Tần Nhược Doanh nhìn xem nàng cái dạng này, lập tức liền có vẻ hơi khó xử.

Do dự một chút, nàng lúc này mới thăm dò tính lần nữa vươn tay.

Tiểu gia hỏa không có cự tuyệt, Tần Nhược Doanh mới rút cục đưa nàng cho tại trong ngực.

"Niệm niệm, ba ba ra ngoài mua đồ vật, hấn lập tức liền sẽ trở về, niệm niệm người đừng khóc, mẹ mẹ cùng người, có được hay không?"

"Không muốn! Ba ba nói qua hấn mãi mãi cũng sẽ không rời đi ta! Ta muốn ba ba. . ."

"Ta muốn ba ba!"

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh toàn thân run lên, lại nhin không được rơi xuống nước mắt tới.

Trong giây lát này, nàng mới chợt nhớ tới niệm niệm vừa mới ra đời đoạn thời gian kia.

Khi đó, tiểu gia hỏa vẫn là một cái đáng yêu tiểu b ABy, chỉ cần có một hồi không có ôm nàng, nàng liền sẽ oa oa khóc lớn lên.

Mỗi khi tiểu niệm niệm khóc lên thời điểm, Tần Nhược Doanh liền sẽ vội vàng hấp tấp đem nàng ôm vào trong ngực.

Điều a điều, lắc a lắc, mỗi lần đều muốn thật lâu, tiểu niệm niệm mới có thể ngừng tiếng khóc, cười khanh khách.

Cho nên nàng lúc ấy sợ nhất liền là tiểu gia hỏa khóc. . .

Thời gian nhoáng một cái, hài tử đều dài cái này bao lớn.

Tháng mười lăm bạn, sữa mẹ nuôi nấng mang đến vô hình ràng buộc, cũng theo nàng bị ép rời đi mà bên trong gãy mất. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

127 huyết mang

Tần Nhược Doanh ôm tiểu gia hỏa.

Bỗng nhiên ở giữa, nàng phảng phất ý thức được cái gì.

Nàng rời đi niệm niệm thời điểm, niệm niệm còn nhỏ, cho nên đối nàng không có cái gì ấn tượng.

Trần Hi nặc dù cũng là về sau mới trở về, nhưng hấn trở về về sau vẫn hầu ở tiểu gia hỏa bên người.

Bằng vào cái kia vô vi bất chí quan tâm cùng sủng ái, Trần Hi thành công tại tiểu gia hỏa trong lòng dần dần chiếm cứ càng ngày càng nhiều phần lượng.

Vượt qua mẹ mẹ, cũng vượt qua Trương thẩm.

Cho nên tiểu gia hỏa hiện tại chỉ cần ba ba là đủ rồi.

Ba ba chính là nàng toàn thế giới.

Mà bọn hấn hai cha con ở giữa tùy thời biểu hiện ra cái chủng loại kia thân mật, cũng làm cho Tần Nhược Doanh cảm thấy mười phần thất lạc.

Ba ba, mẹ mẹ, hài tử.

Vốn nên là thân mật vô gian một nhà ba người.

Nhưng là bởi vì lúc trước ngăn ngại tách rời, nhưng lại làm cho bọn họ ở giữa có một loại nhàn nhạt xa cách cảm giác.

Tần Nhược Doanh chỉ cho nên sẽ cùng niệm niệm có xa cách cảm giác, đó là bởi vì nàng còn không có ý thức được, mình hấn là như thế nào đi dung nhập cái gia đình này.

Bởi vì niệm niệm xuất sinh, nàng cùng Trần Hi ở giữa cái kia đơn thuần hai người thế giới, cũng triệt để biến thành một cái hoàn toàn mới ba người thế giới.

Làm ba ba mẹ mẹ, bọn hắn nhưng xưa nay không có đồng thời ra hiện tại tiểu gia hỏa bên người.

Mà theo người một nhà trùng trùng đoàn tụ, đương Trần Hi thể hiện ra vô cùng cường đại thực lực cùng tự tin về sau, Tần Nhược Doanh mất phương hướng.

Đó là một loại có thể làm cho bất kỳ nữ nhân nào mê thất bản thân cảm giác, đồng thời cũng gọi. . .

Cảm giác an toàn.

Cho nên Trần Hi chỉ bắt quá mới rời đi một chút, nàng liền cảm nhận được vô cùng lo lắng.

Tựa như niệm niệm đồng dạng, đi nhà xí đều muốn tìm ba ba.

Nàng cùng nữ nhi so ra, lại tốt đi đến nơi nào?

Hai mẹ con đều quá mức ý lại Trần Hi.

Hắn là một cái hoàn mỹ trọng phụ, cũng là một cái hoàn mỹ ba ba.

Mà nàng, lại chỉ là một cái không hợp cách mẹ mẹ.

Nghĩ đến nơi này, Tần Nhược Doanh bỗng nhiên đã ngừng lại nước mắt.

Không để lại dấu vết xoa xoa hốc mắt của mình về sau, nàng lúc này mới buông ra tiểu gia hỏa, sau đó cẩn thận vì nàng xoa lên nước mắt.

"Niệm niệm, đừng khóc, ba ba không có rời đi người, hắn chỉ là đi mua thức ăn, lập tức liền trở về nấu cơm cho người, người không phải thích ăn nhất ba ba làm đồ ăn sao? Buổi tối hôm nay muốn ăn cái gì?"

"Ta không ăn, ta liền muốn ba ba. . ."

Tiểu gia hỏa đập giường, còn tại phát cáu.

Tần Nhược Doanh đành phải nhẹ nhàng ôm nàng, sau đó không ngừng cùng với nàng giảng đạo lý.

Qua một hồi lâu.

Đợi đến tiểu gia hỏa cảm xúc hơi lắng lại một chút về sau, Tần Nhược Doanh liền làm cơ quyết đoán đưa nàng bế lên, trực tiếp liền ôm nàng đi phòng vệ sinh.

"Đi, người không phải muốn đi tiểu sao? Mẹ mẹ dẫn người đi, cẩn thận lại muốn đái dầm."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lại giống như là bị đập cái đuôi mèo đồng dạng, lập tức liền quệt mồm, nhu hô: "Ta không đái dầm!"

. . .

Kiếp trước kiếp này hai tướng nhìn, đao kiếm tề thi Đoạn Sầu ruột.

Thượng thiên xuống đất ta độc hành, đạo nghĩa không thể chùn bước vì tình cuồng.

. . .

Bộ này đao kiếm tề thi tuyệt học cũng không phải là xuất từ Thiên Diễn Thần Tông, mà là Trần Hi trước kia tại dưới cơ duyên xảo hợp đạt được Thượng Cổ truyền thừa.

Huyền Thiên Tà Đế.

Đao ba thức, kiếm ba thức.

Đao kiếm tề thi lại ba thức.

Tam tam không hết, suy cho cùng.

Đao Trảm Phong, kiếm cắt mây, Phân Phân Nhiễm Nhiễm Đoạn Phong Vân.

Thần kỹ về thần kỹ, nhưng cái này cũng không thể cải biến Trần Hi tu vì bị hao tổn sự thật.

Trần Hi lấy thân bị trọng thương nghiền chiến toàn thịnh tư thái Thần Tướng.

Thần Tướng tay nâng Kim Ô, như là mặt trời hàng thế, ngàn vạn đạo kim quang hỏa trụ thể phải thiên địa vạn vật đều đốt vì tro tàn.

Trần Hi mặt trầm như nước, đao kiếm chém ra về sau, bầu trời bên trong lập tức xuất hiện hai đạo to lớn bóng mờ.

Một cây đao, một thanh kiếm, lập tức liền đâm vào đoàn kia cực nóng Hỏa cầu bên trên.

Đương đao mạng kiếm ánh cùng kia đầy trời liệt diễm đụng vào nhau thời điểm, toàn bộ thiên địa cũng theo đó chấn động.

Bắn ra bốn phía bão táp sóng xung kích, lập tức liền làm kia năm đạo kim trụ âm đậm không ít.

Trên trời cái kia to lớn tầng mây vòng xoáy cũng là tùy theo run lên, suất nữa liền bị kia cuồng bạo kinh khí cho xé rách tan thành mây khói.

Trời linh đại trận lung lay sắp đổ.

Mấy tên lão giả trốn ở từ đường hậu phương dốc núi phía sau, chờ đến sương khói tán đi về sau, bọn hắn mới thận trọng thò đầu ra tới.

Một màn trước mắt, cũng là triệt để sợ ngây người bọn hắn. . .

Chôn vùi.

Hết thấy hết thấy, tất cả đều chôn vùi.

Cái này lịch sử lâu đời thôn, tại kịch liệt như thế va chạm phía dưới, lập tức bị san bằng thành đất bằng.

Đội đến bụi mù tán đi.

Một cái đường kính dài đến vài trăm mét hình tròn hồ to ra hiện tại hai người phía dưới.

Nguyên bản thổ địa bình bõ, phòng ốc nghiêm nhiên, có ruộng tốt đẹp ao tang trúc chi thuộc, bờ ruộng dọc ngang giao thông, gà chó tương nghe thể ngoại đào nguyên. . .

Hiện tại đã triệt để hóa thành hư không.

Liền ngay cả bọn hắn hiện tại tránh cái này sườn núi nhỏ, giờ phút này cũng bị trống rỗng chém tới hơn phân nửa.

Thần Tướng y nguyên lơ lửng tại không trung, hắn không có mặc vào áo, lộ ra một thân từng cục cơ bắp.

Quanh thân như là hỏa diễm không ngừng bốc lên hỏa diễm đã biến mất.

Xùy!

Cái kia cổ đồng màu da trên da không có bất kỳ vết thương nào.

Nhưng theo sát lấy, Thần Tướng tựa như một cái phá động vôi hoa sen đồng dạng, toàn thân đều tại bão tố lấy nhỏ bé huyết hoa.

Cũng không lâu lắm, hắn cả người đều bị máu tươi cho nhuộm đỏ.

Trần Hi tay trái cầm đao, tay phải cầm kiếm, tựa hồ chưa hề động dậy đồng dạng.

Nhưng nếu là nhìn kỹ lại, liền sẽ phát hiện Trần Hi hiện tại trạng thái rất kỳ quái.

Ánh mắt trống trơn, tựa như mắt hồn đồng dạng.

Đao kiếm như cũ tại tay, nhưng hắn quanh thân lại nổi lên một trận huyết màu đỏ nhàn nhạt quang mang.

Thần Tướng trên mặt tự tin cùng cười như điên đã biến mất, chỉ còn lại sợ hãi.

Đúng vậy, hắn sợ hãi.

Bởi vì thương thế quá nặng, hắn thậm chí đã không có biện pháp duy trì phi hành trạng thái.

Thế là, Thần Tướng lập tức làm ra một cái sáng suốt quyết định.

Trốn!

Nhưng mà, ngay tại hán xoay người một nháy mắt.

Phía sau hán huyết quang chột sáng, kia như là máu tươi kiểu điểm ướt át huyết mang, lập tức liền nhuộm đỏ toàn bộ bầu trời.

Cái kia đạo xông thẳng lên trời kinh thiên cột sáng biến mất.

Tầng mây vòng xoáy tán đi, tựa như mai rùa kim sắc bình chương, cũng chậm chậm hóa thành khói trắng chậm rãi biến mất.

Trên trời phong Tuyết Y cũ.

Hán phong bọc lấy đầy trời bông tuyết gào thét mà đến, phảng phất một nháy mắt liền từ giữa hê chuyển đến Lãm Đông.

Một đạo huyết kiếm mang màu đỏ đột nhiên chém ra.

Bành!

Mấy tên lão giả ẩn thân sườn núi nhỏ lập tức bị san bằng thành đất bằng!

"Huyền Nữ âm hồn ở đâu."

Kia băng lãnh phảng phất không mang theo bất kỳ tâm tình gì thanh âm, đột nhiên tại bầu trời bên trong vang lên.

Nghe vậy, lão giả dẫn đầu lập tức quỳ rạp xuống đất, trùng điệp dập đầu một cái khấu đầu về sau, mới run rẩy từ trên thân mọc ra một cái đen sì hộp, sau đó hô lớn: "Huyền Nữ âm hồn ở đây, tiểu nhân cả gan, còn xin tiên sư tha cho chúng ta một mạng!"

Hán quỳ trên mặt đất, dùng hai tay thật chặt nắm vuốt cái kia hộp, tựa hồ là đang cầu xin tha thứ.

Cái này hộp, liền là bọn hán cơ hội sống sót.

Nếu như nam nhân kia không đáp ứng. . .

Vậy bọn hán cũng chỉ có hủy cái này hộp!

Mọi người cá chết lưới rách!

Nhưng mà.

Ngay tại lão giả chuẩn bị lại nói chút cái gì thời điểm, một thanh sương tuyết trường kiếm đột nhiên tại đỉnh đầu hán ngay phía trên bầu trời bên trong ngưng tụ thành hình.

Ngay sau đó, một đạo kiếm mang màu đỏ ngòm ầm vang rơi xuống!

Cạch

Hộp rơi trên mặt đất, lăn hai vòng về sau, mới yên lặng nằm ở trong đất bùn.

Trần Hi tiện tay một chiêu.

Kia hộp giống như là có cái gì cảm ứng giống như, hơi run rẩy một chút về sau, liền đột nhiên bay đến trong tay hán.

Cầm tới hộp về sau, Trần Hi mới nhân nhặt quét mắt chung quanh một vòng.

Thôn đã hóa thành hư không.

Các thôn dân cũng đều thối lui đến đại trận biên giới.

Mọi người ôm thành một đoàn, run lấy bầy nhìn trên trời cái kia như là thần đồng dạng nam nhân.

Hán nghĩ nghĩ, lúc này mới quay người hướng về nơi đến phương hướng bay ra ngoài.

Bất quá tại hán quay người bay đi một nháy mắt.

Trên trời nhưng lại đột nhiên xuất hiện Lục Đạo kiếm mang màu đỏ ngòm.

Sau đó, kiếm mang ầm vang rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

128 chơi trốn tìm

Bốn hợp đại viện.

Tần Nhược Doanh ôm tiểu gia hỏa đi phòng vệ sinh, sau đó dùng khăn nóng cho nàng xoa xoa mặt.

Tiểu gia hỏa lúc này cũng ngừng tiếng khóc.

Nàng đứng trên mặt đất, xẹp lấy miệng nhỏ, một mặt ủy khuất tiểu bộ dáng, nhìn qua lại là vô cùng khả ái.

Bởi vì vừa mới rửa mặt xong nguyên nhân, cho nên tiểu gia hỏa khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

Tựa như một cái chín muối táo đỏ đồng dạng, nàng kia phấn nộn phấn nộn khuôn mặt nhỏ nhắn, lập tức liền để Tần Nhược Doanh nhìn không được đưa tay nhẹ nhàng nhéo nhéo.

"Ta muốn đi tiểu!"

Tựa hồ vì biểu hiện ra mình độc lập tự cường, tiểu gia hỏa thật nhanh chạy đến bồn cầu bên cạnh, sau đó mình áp úng áp úng ngồi lên.

Tần Nhược Doanh vẫn là thứ nhất lần nhìn thấy nữ nhi đi nhà xí, không khỏi liền cảm giác có chút là lạ. . .

Bất quá nàng lại không yên lòng tiểu gia hỏa sẽ đến rơi xuống, thế là vội vàng đi đi qua nhẹ nhàng đỡ nàng.

Đi nhà cầu xong, tiểu gia hỏa cũng không cần Tần Nhược Doanh ôm, cả tay đều không tẩy liền như một lần khói lao ra ngoài.

Tần Nhược Doanh vội vàng đi theo phía sau nàng, phát hiện nàng là muốn mở cửa ra ngoài, thế là vội vàng ngăn cản nàng, có chút khẩn trương hỏi: "Niệm niệm, muốn đi đâu đây?"

Nàng sợ tiểu gia hỏa sẽ đi ra ngoài tìm ba ba.

Bất quá tiểu gia hỏa tựa hồ không có cái kia ý nghĩ, mà là quệt mồ hôi đáp: "Ba ba nói xem hết một tập phim hoạt hình vừa muốn đi ra vận động một chút, ta muốn đi vận động!"

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh đành phải cười khổ vì nàng mở cửa.

Cái này hài tử, ba câu nói không rời ba ba, cũng không cần nhắc một chút nàng cái này làm mẹ cảm thụ. . .

Cửa mở một trận hàn phong lập tức thổi vào.

Tiểu gia hỏa đánh cái run rẩy, bất quá lại không có lùi bước, ngược lại lớn tiếng hét lớn: "Mèo to! Mèo to! Chúng ta đi trong sân chơi!"

"Meo. . ."

Mèo to ghé vào chân giường, tựa hồ có chút không nguyện ý động.

Tiểu gia hỏa thấy thế, lập tức liền không cao hứng.

Chỉ gặp nàng thật nhanh chạy đến bên giường, một thanh để lại mèo to, sau đó đưa nó ôm vào trong ngực, ôm nó liền hướng phía Tây Sương phòng đi ra ngoài.

"Ba ba nói, người phải bồi ta chơi!"

"Meo. . ."

Mèo to mặc dù là yêu vật, bất quá nhưng vẫn là có động vật bản tính, cho nên vừa đến mùa đông, nó liền uể oải không nguyện ý sống lâu động.

Nhưng là tiểu gia hỏa đều nói như vậy, nó cũng đành phải ngoan ngoãn theo nàng.

Nội viện đã bị Trần Hi cho triệt để phá hủy, ở giữa lộ cái hố to, Tàn Nhựt Doanh sợ nàng chạy đến trong hố đi gặp ngã sắp xuống, thế là vội vàng nói: "Niệm niệm, ngay tại trên bậc thang chơi đi, người muốn chơi cái gì? Mụ mụ có thể chơi với người. . ."

Tiểu gia hỏa đem mèo to để xuống, suy nghĩ một chút, tựa hồ cũng cảm thấy trong viện không có biện pháp chơi, thế là nàng không khỏi liền nhăn nhó khuôn mặt nhỏ, giống như là đang suy tư mình nên chơi cái gì.

Tàn Nhựt Doanh thấy thế, cũng lập tức liền vắt hết óc nghĩ tới.

Chơi cái gì đâu?

Không thể không nói, nàng cái này mụ mụ làm vẫn là rất thất bại.

Cho nên tốt nhất vẫn là mượn cơ hội này, hảo hảo cùng tiểu gia hỏa bồi dưỡng một chút tình cảm mới đúng. . .

Tàn Nhựt Doanh suy nghĩ kỹ một hồi, lúc này mới bỗng nhiên suy nghĩ một cái tuyệt diệu ý tưởng, thế là liền lập tức đối tiểu gia hỏa nói ra: "Niệm niệm, mụ mụ chơi với người chơi trốn tìm, thế nào?"

"Chơi trốn tìm?"

Tiểu gia hỏa sững sốt một chút, theo sát lấy lại cao hứng nhảy dựng lên.

Nàng mừng rỡ một bên vỗ tay, một bên hô lớn: "Tốt! Ta muốn chơi chơi trốn tìm!"

Nàng đối chơi trốn tìm đây chính là hướng tới đã lâu.

Chỉ lúc trước ở tại Khang cư cư xá, cái nhà kia quá nhỏ, cho nên nàng cũng không có biện pháp chơi.

Trương thẩm không thích nàng tại trong khu cư xá chạy loạn, cho nên vẫn luôn không cho phép nàng cùng khác hài tử cùng nhau chơi đùa chơi trốn tìm.

Bởi vậy, đương Tàn Nhựt Doanh đưa ra cái ý tưởng này về sau, tiểu gia hỏa lập tức liền kích động ghê gớm.

Bốn hợp đại viện cái này bao lớn, gian phòng lại nhiều, chơi lên chơi trốn tìm đến, quả thực là lại thích hợp cực kỳ.

Hai mẹ con rất nhanh liền đạt thành chung nhận thức.

Tàn Nhựt Doanh tìm, tiểu gia hỏa giấu.

Thương lượng xong về sau, Tàn Nhựt Doanh liền ghé vào trên tường, lớn tiếng niệm lên ba mươi giây đếm ngược.

Nghe được nàng đếm ngược, lúc đầu còn tại khanh khách cười to tiểu gia hỏa lập tức liền hoảng hồn, nhìn chung quanh xem xét một hồi lâu, lúc này mới bỗng nhiên nhảy tót vào Tây Sương phòng, sau đó vội vàng hấp tấp trốn vào trong tủ treo quần áo.

Tây Sương phòng là nàng nhất quen thuộc địa phương, cho nên phản ứng đầu tiên liền là chui trốn vào phòng.

Nàng đây là thứ nhất lần chơi chơi trốn tìm, cho nên cũng không có cái gì kinh nghiệm, bởi vậy làm ra động tĩnh rất lớn.

Tàn Nhựt Doanh đếm ngược hoàn tất, liền giống như cười mà không phải cười đi tới gian phòng, hơi nhìn một chút, liền biết tiểu gia hỏa nhất định là giấu vào trong tủ treo quần áo.

"Niệm niệm, giấu đi đến nơi nào a~ mụ mụ tìm không thấy người ~ "

Nàng làm bộ trong phòng đi dạo.

Tiểu gia hỏa thì dùng hai tay che miệng của mình, vội vã cuống cuống giấu ở trong tủ treo quần áo, ngay cả không dám thở mạnh một ngụm.

Tàn Nhựt Doanh tính toán thời gian.

Ước chừng qua hai phút sau, nàng lúc này mới một bên nói chuyện, một bên tới gần tủ quần áo.

Bởi vì sợ hù đến tiểu gia hỏa, nàng còn tại tủ quần áo bên ngoài hơi dừng lại một chút, sau đó mới chậm rãi kéo ra cửa tủ quần áo.

"Tìm tới người!"

"Ma ma thật lợi hại!"

Gặp Tàn Nhựt Doanh kéo ra cửa tủ quần áo, tiểu gia hỏa cũng không che giấu, lập tức liền nhào vào trong ngực nàng khanh khách phá lên cười.

"Thế nào, chơi vui sao?"

"Chơi vui! Ta còn muốn chơi!"

"Tốt, kia cho người thêm một cơ hội, lần này cần nấp kỹ một điểm a ~ "

"Tốt!"

Tiểu gia hỏa nặng nề gật đầu.

Nhìn nàng kia hưng phấn tiểu bộ dáng, sợ là đã sớm đem ba ba cho để qua ngoài chín tầng mây.

Muốn cùng tiểu hải tử vui sướng ở chung đến cùng một chỗ, vậy liền không thể thiếu ba viên tâm.

Kiên nhẫn, ái tâm, tri kỷ.

Hướng chi, niệm niệm vẫn là Tàn Nhược Doanh tâm đầu nhục.

Bởi vậy, đương nàng điều chỉnh tốt tâm tình của mình về sau, lập tức liền cùng tiểu gia hỏa chơi đến cùng một chỗ đi.

Có mụ mụ làm bạn, thời gian trôi qua rất nhanh.

Đương Tàn Nhược Doanh lần thứ năm tìm tới tiểu gia hỏa thời điểm, Trần Hi cũng rốt cục trở về.

Hắn tựa như một trận gió, vô thanh vô tức liền ra hiện tại trong viện.

Tàn Nhược Doanh đi theo tiểu gia hỏa sau lưng, vừa mới ra khỏi phòng liền thấy được Trần Hi.

Nàng sững sờ một chút.

Nhưng tiểu gia hỏa cũng đã kêu to hướng phía Trần Hi nhào đi qua, "Ba ba!"

Trần Hi sợ nàng trượt đến, liền vội vàng tiến lên đưa nàng bế lên.

"Thế nào? Đang chơi cái gì đâu?"

"Chơi trốn tìm! Ma ma chơi với ta chơi trốn tìm!"

"Chơi vui sao?"

"Chơi vui!"

Tàn Nhược Doanh kinh ngạc nhìn Trần Hi.

Trần Hi thì ha ha đùa với trong ngực tiểu gia hỏa, tựa hồ không có bất kỳ khác thường gì.

Hắn còn muốn che dấu cái gì.

Nhưng che giấu sao?

Có lẽ là thấy được Tàn Nhược Doanh trong mắt lo lắng, Trần Hi liền cười tương tiểu gia hỏa để xuống, sau đó sờ lên đầu của nàng, cười nói ra: "Niệm niệm, bên ngoài lạnh lẽo, người về trước phòng đi."

"Tốt!"

Mất thấy ba ba trở về, tiểu gia hỏa cũng liền yên tâm, thế là liền hấp tấp chạy trở về gian phòng.

Đợi đến tiểu gia hỏa rời đi về sau.

Tàn Nhược Doanh lúc này mới rốt cục nhìn không được, lập tức bắt lấy Trần Hi cánh tay, rất là lo lắng hỏi: "Người thụ thương sao? Tôn thương ở đâu? Có nghiêm trọng không?"

Vừa nói, nàng còn một bên khăn trương nhìn từ trên xuống dưới Trần Hi.

Trần Hi trên thân không có thụ thương vết tích.

Nhưng là cái kia khuôn mặt lại là không có một điểm huyết sắc, bờ môi càng là một mảnh trắng bệch, nhìn qua hoàn toàn liền là một cái mất máu quá nhiều bệnh nhân đồng dạng.

"Ta không sao, yên tâm . ."

Trần Hi thuận miệng an ủi nàng một câu, sau đó liền lấy ra cái kia hộp đen, cười nói ra: "Doanh Doanh, người nhìn, ta tìm tới người không thể tu hành nguyên nhân. . ."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

129 nguyện vọng

Trần Hi hiến vật quý giống như đem hộp đưa tới trước mặt nàng, nguyên lai tưởng rằng Tần Nhược Doanh sẽ rất cao hứng, nhưng không nghĩ tới nàng nhìn thấy cái này hộp về sau, trên mặt lại là một mặt phức tạp biểu lộ.

Trần Hi có chút không rõ cho nên, thế là liền có chút nghi ngờ hỏi: "Doanh Doanh, thế nào? Không cao hứng?"

Tần Nhược Doanh không có nói chuyện, trên mặt biểu lộ nhìn qua cũng có chút phức tạp.

Trần Hi cho là nàng không lý giải trong đó lợi hại quan hệ, thế là liền giải thích nói: "Người chỉ cho nên tìm không thấy khí cảm, đó là bởi vì các người lúc trước trở thành Huyền Nữ thời điểm, bị bọn hắn rút lấy Địa Hồn. . . Người có tam hồn thất phách, thiếu một hồn cũng không thể xem như một cái hoàn chỉnh người, cũng chính bởi vì vậy, người mới không thể tu luyện. . ."

Trần Hi còn chưa nói hết, Tần Nhược Doanh chợt đánh gãy hắn.

"Ta có thể không tu luyện."

Nói xong, Tần Nhược Doanh liền ngay cả bận bịu đất Trần Hi tay, nhẹ nhàng thở dài: "Người biết ta tám tuổi năm đó nguyện vọng là cái gì sao?"

"Trở thành Huyền Nữ lúc ưng thuận nguyện vọng?"

"Đúng, Huyền Nữ có thể ưng thuận một cái nguyện vọng, ta lúc ấy không có Dur Khanh như thế chí khí, cho nên nguyện vọng của ta rất đơn giản, chỉ hi vọng mình có thể giống người bình thường đồng dạng bình an, hạnh phúc khoái hoạt sinh hoạt. . ."

Lời này vừa nói ra, Trần Hi đột nhiên liền minh bạch cái gì.

Hắn nhìn xem Tần Nhược Doanh kia một mặt chăm chú đáng vẻ, nhìn không được liền đem nàng nhẹ nhàng ôm vào trong ngực, sau đó trịnh trọng đối nàng nói ra: "Thật xin lỗi, Doanh Doanh, để người lo lắng. . ."

Cùng Thần Tướng một trận chiến, Trần Hi cũng không có thụ thương.

Nhưng lại bởi vậy bỏ ra trả giá nặng nề.

Bởi vì hắn lại thiêu đốt một giọt tinh huyết.

Tinh huyết, huyết chi chỗ tinh hoa, cũng là tu tiên giả sinh mệnh bản nguyên.

Tinh huyết bên trong ẩn chứa năng lượng to lớn, rất nhiều Ma đạo tà công, thậm chí liền là dựa vào cướp đoạt người khác tinh huyết đến tăng cường mình tu vi.

Trần Hi lấy bí pháp thiêu đốt tinh huyết, từ đó để cho mình trong khoảng thời gian ngắn bộc phát ra tiếp cận thời kỳ toàn thịnh lực lượng, này mới khiến hắn thành công tương có thể so với Nguyên Anh Đại thành Thần Tướng trăm dưới kiểm.

Tinh huyết không phải sinh ra đã có, mà là theo tu tiên giả tu vi tăng trưởng mà dần dần ngưng tụ mà thành.

Trải qua năm trăm năm tích lũy, Trần Hi kỳ thật hết thảy cũng chỉ có tích lũy ba giọt tinh huyết.

Về Địa Cầu trước đó, hắn liền đã bởi vì chân nguyên chống đỡ hết nổi mà thiêu đốt một giọt.

Nghênh Chiến thần tướng lại thiêu đốt một giọt.

Cho nên hấn hiện tại liền chỉ còn lại có một giọt tinh huyết.

Nếu như ngay cả giọt này tinh huyết đều mất đi, Trần Hi cũng liền rời khỏi người tử đạo tiêu không xa.

Hối hận không?

Tuyệt không hối hận.

Dù cho thân tử đạo tiêu, không gọi tâm ta bị long đong.

Tần Nhược Doanh nhìn xem Trần Hi kia hơi có vẻ khuôn mặt tái nhợt, không khỏi liền đưa tay sờ sờ.

Cảm thụ được hấn trên mặt truyền đến ôn nhuận cảm giác về sau, Tần Nhược Doanh không khỏi thì thầm nói nhỏ: "Có thể là bởi vì Huyền Nữ thân phận, mới khiến cho ta đã từng ưng thuận nguyện vọng cơ bản đều thực hiện. . . Coi như là lòng tham đi, cho nên ta lại có một cái mới nguyện vọng. . ."

Nói đến nơi này, Tần Nhược Doanh bỗng nhiên nở nụ cười, sau đó lại quay đầu nhìn về phía trong phòng.

Lúc này, gian phòng bên trong đang tỏa sáng lên tiểu gia hỏa khanh khách tiếng cười to.

Ngốc hải tử, một cái người nhìn phim hoạt hình cũng có thể mừng rỡ tiền phủ hậu ngưỡng.

. . .

Địa Hồn quy vị về sau, Tần Dư Khanh quả nhiên tìm được khí cảm.

Loại kia huyền chi lại huyền cảm giác, cũng làm cho nàng cái này võ si lập tức liền say đắm ở trong đó.

Trong mơ hồ, nàng thậm chí có một loại ảo giác.

Cái kia đạo phủ bụi đã lâu Cương cảnh đại môn, tựa hồ rốt cục có một tia buồng lỏng dấu hiệu?

Nàng rốt cục có thể bước vào Cương cảnh rồi?

Tần Dư Khanh bên này còn đang vì Cương cảnh phấn đấu, Tần Vĩnh Ngôn là bởi vì so với nàng sớm mấy ngày tu hành, lại tăng thêm phúc dụng Tụ Linh đan nguyên nhân, cho nên mười phần thuận lợi bước vào Luyện Khí sơ kỳ, Võ Đạo cảnh giới càng là vì vậy mà trực tiếp bước vào Cương cảnh.

Hấn hiện tại đã là Cương cảnh Đại tông sư!

Điều này cũng làm cho hấn càng thêm vững tin, Trần Hi dạy cho bọn hấn đồ vật, luận võ đạo mạnh lên nhiều lắm.

Nhạc phụ cùng cô em vợ đều say mê tại tu luyện, cho nên ngay cả cơm tối đều chưa hề đi ra ăn.

Loại này mất ăn mất ngủ trạng thái, Trần Hi cũng không tốt đánh gãy bọn hấn, thế là đành phải cho bọn hấn lưu lại một chút đồ ăn tại giữ ấm trong tủ.

Ăn xong cơm tối, Trần Hi liền muốn để Tần Nhược Doanh cũng đi tu luyện.

Nhưng lúc này, Tần Nhược Doanh lại lắc đầu, đưa ra muốn đi hậu hải tản tản bộ.

Tần bộ?

Tiểu gia hỏa nằm ở trên giường, nghe được mụ mụ đề nghị về sau, liền lập tức giơ hai tay lên hai chân, biểu thị ra tuyệt đối tán thành.

Mỗi ngày đều ở nhà, cái này tiểu bất điểm đều ỏ sắp mốc meo. . .

Mùa đông mặt trời xuống núi sớm, vẫn chưa tới buổi tối bây giờ, một chút không có đèn đường địa phương liền đã đưa tay không thấy năm ngón tay.

Ra đại trạch cửa, quay đầu liền có thể nhìn thấy đông minh đầu hẻm kia ngọn cũ kỹ đèn đường.

Đèn đường quang mang hơi có vẻ mờ nhạt, tưởng một nhà ba người cái bóng kéo lão trường lão dài.

Tiểu gia hỏa tay trái nắm Tần Nhược Doanh, tay phải nắm Trần Hi, mình thì ngồi xổm ở trên mặt tuyết, hai con tiểu bông vải giày phăng phất hóa thành ván trượt tuyết, không ngừng la hét muốn bọn hấn chạy.

Tựa như lễ Giáng Sinh trượt tuyết kéo xe đồng dạng, ba ba mụ mụ là kéo xe con nai.

Mà nàng, thì là vì thế gian đưa tới sung sướng ông già Noel.

Nữ nhi có yêu cầu này, phụ mẫu đương nhiên là làm trâu làm ngựa cũng phải đáp ứng.

Thế là, Tàn Nhược Doanh cùng Trần Hi nhìn nhau cười một tiếng về sau, liền lập tức lôi kéo nàng chạy chậm.

"Giá giá giá! Con ngựa chạy mau! Con ngựa chạy mau!"

Trượt tuyết chạy, tiểu gia hỏa hai cái chân lập tức ngay tại trên mặt đất kéo ra khỏi một đạo thật dài vết tích.

Nàng mừng rỡ khanh khách cười không ngừng, cảm giác tựa hồ so cười mèo to còn có ý nghĩ.

Tàn Nhược Doanh tố chất thân thể, mùa đông mặc lại nhiều, đất tuyết lại khó đi, cho nên chạy một hồi, nàng liền mệt thở nặng khí.

Mà bởi vì quá mức cao hứng, cho nên nàng còn một mực cười ha ha.

Vận động dữ dội tăng thêm không khí lạnh kích thích, bụng của nàng lập tức liền truyền đến một trận quặn đau.

Vận động tính đau bụng.

"Ồi!"

Tàn Nhược Doanh một bên thở hỏn hển, một bên ôm bụng thẳng rên rĩ.

Trần Hi thấy thế, vội vàng ngừng lại.

Dùng chân nguyên thay nàng điều trị một phen, gấp nàng khá hơn một chút về sau, Trần Hi lúc này mới đối tiểu gia hỏa nói ra: "Mụ mụ thân thể không tốt, niệm niệm, đến, ba ba chơi với ngươi, hôm nay liền để ngươi hào hào cảm thụ một chút cái gì gọi là Fast & Furious!"

"Tốt!"

Tàn Nhược Doanh sau khi dừng lại, tiểu gia hỏa liền đặt mông ngồi trên đất.

Nghe được Trần Hi kiểu nói này, nàng liền lập tức duỗi ra hai tay, sau đó kéo lại Trần Hi tay phải.

"Tiểu công chúa khỏi giá, đi tới!"

Nói xong, Trần Hi liền chạy.

Loại này đất tuyết kéo trượt cũng không thể chạy quá nhanh, nếu như tiểu gia hỏa một cái không chế không nổi, vậy liền sẽ bị Trần Hi kéo té xuống đất bên trên.

Bởi vậy, Trần Hi cũng chỉ có thể một bên lưu ý lấy tiểu gia hỏa trạng thái, một bên chậm rãi tăng tốc bước chân.

Tốc độ kỳ thật cũng không có bao nhanh, nhưng tiểu gia hỏa lại kích động không được, cao hứng khanh khách cười không ngừng nói: "Ba ba cố lên! Ba ba cố lên!"

Quả nhiên là muốn so cười mèo to chơi vui nhiều. . .

Hậu hải còn không có hoàn toàn kết băng, trượt băng trận không có mở ra, cho nên hiện tại thập sát biển nhìn qua có chút vắng ngắt.

Thời tiết vẫn là quá lạnh, một nhà ba người dạo qua một vòng sau liền về tới trong nhà.

Ban đêm, chờ đến tiểu gia hỏa ngủ thật say về sau, Tàn Nhược Doanh mới rốt cục bắt đầu tu luyện.

Nàng đã nghĩ thông suốt.

Nếu như bởi vì tu luyện mà xem nhẹ nữ nhi, kia nàng liền không xứng làm niệm niệm mẫu thân!

. . .

Đen nhánh trong phòng.

Tiểu gia hỏa ngọt ngào ngủ, Trần Hi cùng Tàn Nhược Doanh thì một tả một hữu khoanh chân ngồi ở bên người nàng.

Bỗng nhiên, Trần Hi mở mắt.

Xác nhận Tàn Nhược Doanh đã tiến vào quên mình trạng thái về sau, hần lúc này mới lặng lẽ đứng dậy đi ra cửa phòng. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

130 cuộc sống mới

Ngoài phòng, hàn phong gào thét.

Bị Trần Hi giam ra hồ to đã bao trùm một tầng nhàn nhạt tuyết đọng.

Nền đá tấm nát làm một chỗ, đông lồi một khối tây lõm một khối, khe rãnh ngàn vạn, hơi không chú ý liền sẽ để người trượt đến.

Mất thấy tiểu gia hỏa hoạt động nơi chốn lập tức liền hấn làm cho thiếu đi như thể một khối lớn, Trần Hi liền suy nghĩ ngày mai vẫn là tìm người tới sửa lý một chút, cũng tốt để tiểu gia hỏa có thể tiếp tục tại trong viện rong ruổi.

Có lẽ. . .

Còn có thể mua cho nàng một bộ nhi đồng ngoài trời phát triển thiết bị?

Tựa như trong thương trường loại kia cỡ lớn phát triển công trình, trong đó có lớp xe trận, leo núi, cân bằng tấm, vòng cầu, Vân Thế loại hình bố trí, rất nhẹn chơi, cũng có thể nhờ vào đó rèn luyện tiểu gia hỏa cân bằng tính, vận động năng lực, cân đối năng lực cùng nhiều phương diện năng lực.

Trần Hi tạm thời không cân nhắc để tiểu gia hỏa tu tiên.

Đó là bởi vì niệm niệm về sau vẫn là phải đi học, đến lúc đó nàng trong trường học chịu Định thiếu không được sẽ cùng khác tiểu bằng hữu đùa giỡn chơi đùa, ngộ nhớ hơi không có không chế lại, một bàn tay đem những người bạn nhỏ khác cho đánh thành trọng thương, vậy coi như phiền toái.

Cho nên dạy nàng tu tiên chuyện này, vẫn là chờ nàng hơi hiểu chuyện một điểm sau lại dạy cũng không muộn.

Vừa nghĩ, Trần Hi một bên bay ra sân nhỏ.

Hắn muốn đi ra ngoài mặt khác tìm địa phương tu luyện.

Thập sát biến phụ cận thiên địa linh khí mặc dù rất nồng nặc, nhưng là hiện tại hấn lão bà, cô em vợ, nhạc phụ đều ở chỗ này tu luyện.

Ba người bọn hấn tu vi còn thấp, nhét chung một chỗ ngược lại là không có gì quan trọng.

Bất quá Trần Hi tu vi lại quá cao một chút, cho nên ngàn vạn không thể cùng bọn hấn đọi tại cùng một chỗ.

Bởi vì hấn một khi bắt đầu tu luyện, liền sẽ lập tức ở bốn hợp trong đại viện hình thành một cái linh khí lỗ đen, tướng phụ cận thiên địa linh khí đều hút tới hấn trên thân.

Dạng này người khác còn thể nào tu luyện?

Cho nên Trần Hi cũng chỉ có thể ra mặt khác tìm địa phương.

Từ khi trở lại Địa Cầu về sau, Trần Hi liền chưa hề tận lực muốn đi tu luyện.

Hiện tại chi cho nên sẽ cải biến ý nghĩ, đó là bởi vì hấn cùng Thần Tướng một trận chiến về sau, đột nhiên liền có một loại cảm giác nguy cơ.

Nếu như trở lại Địa Cầu về sau hấn liền bắt đầu toàn tâm toàn ý khôi phục tu vi, hôm nay cần gì phải lại lãng phí một giọt tinh huyết đâu?

Thực lực mới là cuộc sống hạnh phúc cơ bản bảo hộ, vì để cho mình cuộc sống hạnh phúc kéo dài càng thêm lâu dài, Trần Hi cũng mới quyết định muốn bắt đầu chăm chú tu luyện.

Trước kia là sinh không thể luyện, hiện tại là hạnh phúc tràn đầy, cho nên hấn cả người đều trở nên ý chí chiến đấu sục sôi. . .

Muốn tu luyện, đầu tiên liền phải tìm tới một cái thích hợp động thiên phúc địa.

Động thiên phúc địa bình thường đều tại người ở thừa thớt địa phương.

Tỉ như trong núi lớn, trên hải đảo, những này địa phương liền rất dễ dàng xuất hiện động thiên phúc địa.

Mà cái gọi là động thiên phúc địa, kỳ thật cũng chính là thiên địa linh khí nồng đậm địa phương.

Thượng kinh làm một nước chi đô, vị trí địa lý vốn là tuyệt hảo, nằm ở bình nguyên cùng vùng núi giao nhau chỗ, tập sơn mạch chi hiểm trở, dòng sông chi trào lên, bình nguyên chi màu mỡ vào một thân, quả thật giấu phong chứa nước bảo địa, cũng là thành lập quốc đô tuyệt hảo chi địa.

Kề bên này có hai đầu sơn mạch, Thái Hành sơn mạch từ bắc hướng nam, khí thế bàng bạc; Yến Sơn sơn mạch từ tây hướng đông, mệnh mông mệnh mang, uyển đình khúc chiết.

Phía tây là Thái Hành sơn, mặt phía bắc là Yến Sơn.

Yến Sơn vẫn là hơi nhỏ hơn một chút, không đủ đại khí, cho nên Trần Hi suy nghĩ một chút liền trực tiếp đem Yến Sơn cho loại bỏ.

Hiện tại khách du lịch phát đạt, hơi phong cảnh tốt một điểm địa phương đều bị quây lại liệt vào cảnh khu.

Đoán chừng mèo to năm đó tìm địa bàn lúc tu luyện, cũng là phí hết rất lớn sức lực mới tìm được Nga Mi. . .

Trần Hi một đường bay một đường tìm.

Thẳng đến vượt qua Thượng kinh tây ngoại ô Linh Sơn, ra Thượng kinh phạm vi, hắn mới rốt cục tìm được một chỗ địa thế vắng vẻ, mà lại thiên địa linh khí mười phần nồng đậm tốt địa phương.

Ngọn núi này địa thế hiểm trở, độ cao so với mặt biển đoán chừng có hơn hai ngàn mét cao, đỉnh núi sớm đã bao trùm thật dày một tầng tuyết đọng.

Đứng tại trên đỉnh núi, mây mù dâng lên lúc, mây trải thành đường, người hành tại trời, tựa như Tiên cảnh.

Trần Hi dò xét một vòng, xác định chung quanh không có khả năng có người khác tồn tại về sau, lúc này mới khoanh chân ngồi ở đỉnh núi một khối tảng đá lớn bên trên tu luyện.

Theo hần dần dần tiến vào trạng thái, Trần Hi thân thể phảng phất hóa thành một cái lỗ đen, chung quanh thiên địa linh khí nhao nhao hướng phía hần trào lên mà tới.

Phương viên mấy chục mét phạm vi bên trong vậy mà quý dị không có phong, tựa như một trương thái sắc ảnh chụp đồng dạng, hết thảy giống như đều dừng lại.

Núi tuyết chi đỉnh, một vòng trắng sáng lơ lửng ở giữa không trung, nổi bật lên quanh mình đầy sao âm đạm phai mờ.

Thời gian cực nhanh.

Đợi đến Trần Hi mở mắt lần nữa thời điểm, chân trời mặt trời mới mọc cũng vừa cũng may trong mây lộ ra một góc, vạn đám kim tiền giống như hào quang tòng vân tầng bên trong bắn ra đến, chiếu rọi tại hần trên thân, giống như là vì hần phủ thêm một đạo kim sắc sa mông.

Tu luyện vốn là buồn tẻ vô vị, bởi vì đây là một cái tích lũy tháng ngày quá trình.

Trần Hi cũng không nóng nảy, gặp mặt trời mọc về sau, hần liền lập tức đứng dậy rời đi đỉnh núi.

Bởi vì hần còn phải trở về cho tiểu gia hỏa chuẩn bị điểm tâm đâu.

. . .

Tần Nhược Doanh hiện tại cũng là quyết định chủ ý, ban ngày bồi niệm niệm, ban đêm lại dành thời gian tu luyện.

Nàng muốn để tiểu gia hỏa sâu sắc cảm nhận được cái gì gọi là tình thương của mẹ.

Đương nhiên, loại này yêu cũng không phải không có hạn chế.

Thích hợp ái tài gọi sùng ái, một khi qua độ, vậy liền biến thành yêu chiều.

Yêu chiều đối với bất luận cái gì hài tử tới nói, đều tuyệt đối là không có chỗ tốt.

Tần Nhược Doanh cũng là dụng tâm, mặc dù nàng mới cùng niệm niệm ở chung được không có mấy ngày, bắt quá cũng rất nhạy cảm phát hiện một cái còn chưa phát sinh vấn đề. . .

Niệm niệm rất thông minh rất hiểu chuyện, cũng rất ít lung tung phát cáu.

Mặc dù có đôi khi nàng cũng yêu làm âm ỉ, nhưng càng nhiều thời điểm, niệm niệm lại thích cùng mèo to cùng một chỗ lẳng lặng nhìn phim hoạt hình.

Đối với chuyện bên ngoài vật, niệm niệm giống như chưa hề đều không phải là cảm thấy rất hứng thú đáng vẽ.

Cùng ba ba mẹ mẹ chơi đùa, cùng mèo to nhìn phim hoạt hình.

Đây cũng chính là nàng sinh hoạt toàn bộ nội dung.

Loại cuộc sống này phương thức. . .

Tuyệt đối là sai lầm!

Bởi vì nàng khuyết thiếu cùng người đồng lứa câu thông, cũng tương đối thiếu xã hội kết giao tâm lý cùng năng lực.

Mèo to mặc dù là yêu vật, trí lực xa vượt xa quá hải tử, nhưng nó dù sao cũng không thể nói chuyện, cho nên cũng không có biện pháp cùng tiểu gia hòa câu thông giao lưu.

Nếu như hải tử từ nhỏ cùng ngoại giới tiếp xúc quá ít, khả năng liền sẽ dẫn phát một cái hậu quả cực kỳ nghiêm trọng. . .

Cái kia chính là hải tử lớn lên về sau, sẽ trở nên càng ngày càng quái gở!

Nghiêm trọng một điểm, thậm chí còn có thể diễn biến thành bệnh tâm lý, như là tự ti, tự bế, hậm hực các loại.

Làm phụ mẫu, tại hải tử trưởng thành quá trình bên trong, hiển đã muốn chủ động vì hải tử sáng tạo cùng người xa lạ, hoàn cảnh xa lạ cơ hội tiếp xúc, gia tăng hải tử tại nhân tế kết giao, hoàn cảnh thích ứng phương diện năng lực, dưỡng thành sáng sủa, lạc quan tính cách.

Tần Nhược Doanh nhìn xem ăn xong điểm tâm liền lập tức leo đến trên giường tiểu gia hỏa, nàng càng nghĩ càng thấy đến không thích hợp, thế là vội vàng liền đem vấn đề này nói cho Trần Hi nghe.

Mà Trần Hi nghe nàng kiểu nói này, lập tức cũng ý thức được tình thế tính nghiêm trọng.

Trương thâm dù sao tuổi tác cao, thân thể cũng không tốt, cho nên trước kia rất ít đeo niệm niệm ra ngoài cùng khác tiểu bằng hữu chơi.

Mà hần trở về về sau, tựa hồ cũng không mang niệm niệm đi cùng khác tiểu bằng hữu cùng nhau chơi đùa qua?

Hần tối đa cũng liền là để tiểu gia hỏa đi một chuyến nhà trẻ, nhưng là cũng mới lên mấy ngày liền không có đi.

Không đúng không đúng. . .

Dựa theo tiến độ này phát triển tiếp, niệm niệm tựa hồ rất có thể sẽ trở nên càng ngày càng quái gở?

Nàng bây giờ nhìn đi lên rất hướng ngoại, đó là bởi vì nàng cả ngày đều đợi tại ba ba mẹ mẹ bên người.

Cũng không thể đối mặt ba ba mẹ mẹ thời điểm, hải tử còn biểu hiện rất hướng nội a?

Làm sao bây giờ?

Hai người liếc nhau một cái, nhao nhao vắt hết óc nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

131 quái gở

Cùng ta song song đi đường, đối hần như vậy tính tình quái gở người mà nói, rõ ràng cũng là khổ sự tình. —— « chứa ở mũ bên trong người »

Nhân loại bản thân liền là một loại quần cư sinh vật.

Một chút quốc gia phương tây học giả thậm chí tương tính cách quái gở, không cùng người khác kết giao liệt vào phản xã hội hình nhân cách.

Bởi vì bản thân cái này liền là một loại bệnh trạng biểu hiện.

Quái gở cùng cô độc khác biệt.

Người cô độc khát vọng cùng người lui tới, sẽ không ghét phiền bất luận kẻ nào, thậm chí cũng sẽ không đối tất cả mọi người ôm lấy đề phòng tâm lý.

Quái gở người thì là một loại nhân cách biểu hiện thiếu hụt, bọn hắn bình thường sẽ tự cao tự đại, hiện ra một bộ xem thường người bộ dáng, nhưng nội tâm cực kỳ suy yếu, sợ hãi bị người đâm bị thương, cho nên không muốn cùng người lui tới.

Tại không thể không cùng người lui tới lúc, quái gở người cũng sẽ lộ ra hành vi quái dị, kì lạ cùng làm ra vẻ, luôn luôn cho người ta một loại tố chất thần kinh cảm giác.

Bọn hắn kỳ thật rất đáng thương, không nhất định có phản xã hội tâm lý hoặc bạo lực khuynh hướng, nhưng lại tuyệt đối sẽ cảm thấy tự bế, thất lạc, tự ti, thần kinh quá nhạy cảm, sầu não uất ức. . .

Không cách nào bình thường cùng người câu thông, từ đó cũng làm cho bọn hắn trở nên càng thêm thích độc lai độc vãng, bỏ đàn sống riêng.

Quái gở tính cách hình thành, Tiên Thiên tính nhân tố cũng không nhiều, chủ yếu là Hậu Thiên nhận các loại chủ khách xem hoàn cảnh ảnh hưởng trái chiều, dẫn đến tâm lý thời gian dài ở vào kiềm chế trạng thái vận vẹo bố trí.

Tỉ như nói, niệm niệm nếu như lại tiếp tục tiếp tục như vậy, về sau nâng lên tiểu học thời điểm, liền rất có thể sẽ bởi vì không có học được cùng người đồng lứa câu thông, từ đó nhận đồng học xa lánh, bị các bạn học xem như là khác loại.

Một cái cả ngày sẽ chỉ cùng con mèo nói chuyện trời đất tiểu nữ hài, chẳng lẽ còn không đủ quái dị sao?

Điều tra kết quả cho thấy, tại học sinh trung tiểu học quần thể bên trong, ước chừng 5% đến 8% hài tử sẽ biểu hiện rất quái gở.

Mà cái này, đã là một cái cực kỳ khoa trương con số.

Hai mươi người bên trong, sẽ xuất hiện một cái quái gở cá thể.

Lớp là một cái tập thể, tính cách quái gở hài tử nhưng thủy chung không cách nào dung nhập cái này tập thể, đến mức bọn hắn càng dễ dàng nhận đồng học mỉa mai, chế giễu, xa lánh cùng chỉ trích.

Loại tình huống này sẽ theo hài tử tuổi tác tăng trưởng mà dần dần giảm bớt.

Nhưng cái này quá trình, đối với những cái kia tính cách quái gở đáng thương hài tử tới nói, lại là cực kỳ chậm rãi.

Bọn hắn sẽ tiếp nhận đủ loại áp lực tâm lý, cuối cùng lại chỉ là trở thành người khác trưởng thành quá trình một khối bàn đạp.

Nhiều năm về sau, ai lại sẽ nhớ kỹ lúc trước cái kia tại trong lớp nhận hết chế giễu cùng trêu đùa quái thai đâu?

Ai lại sẽ đi đề ý, cái kia quái thai hiện tại qua còn tốt chứ?

. . .

Trần Hi hoảng hốt.

Dù sao, bệnh tâm lý hắn thật đúng là không có biện pháp trị.

Thế là chăm chú cân nhắc một phen về sau, hắn liền ngay cả bạn bực cùng Tần Nhượng Doanh thương lượng: "Nếu không. . . Đưa niệm niệm đi nhà trẻ?"

Nghe vậy, Tần Nhượng Doanh lập tức nhẹ gật đầu.

Nàng vừa vận cũng có cái này ý nghĩ.

Mặc dù Tần Nhượng Doanh càng muốn nhiều bồi bồi niệm niệm, nhưng vì để cho niệm niệm khỏe mạnh khoái hoạt hoàn cảnh lớn lên, cho nên vẫn là cần thận một chút tốt.

Chỉ cần dính đến hài tử, bất luận cái gì một ngôi nhà trưởng đều sẽ trở nên phá lệ buồn lo vô có, dù là chỉ có một chút xú khả năng, bọn hắn cũng muốn kịp thời tương gia chút khả năng đập tắt.

Hai vợ chồng rất đạt thành chung nhận thức, thế là, Trần Hi liền ngồi xuống tiểu gia hỏa bên cạnh.

"Niệm niệm, ba ba thương lượng với người vấn đề có được hay không?"

"Ừm?"

Tiểu gia hỏa đang bận nhìn phim hoạt hình, Trần Hi đi tới thời điểm vừa vặn chặn tầm mắt của nàng.

Lầm bầm một tiếng về sau, nàng liền trực tiếp bên cạnh nằm ở trên giường, tiếp tục xem lên phim hoạt hình.

Thấy thế, Trần Hi liền ra vẻ nghiêm túc nói ra: "Niệm niệm, ba ba đang cùng người nói chuyện đâu!"

"Ừm?"

Tiểu gia hỏa trong mắt tràn đầy nghi hoặc, lừa Trần Hi một chút về sau, lúc này mới lầu bầu nói: "Ba ba người ngăn trở ta!"

"Ba ba cùng người nói chuyện đâu, người trước tạm dừng một chút, không phải ba ba liền muốn tức giận nha."

"Nha."

Trần Hi tại tiểu gia hỏa trong suy nghĩ rõ ràng vẫn còn có chút phân lượng.

Bởi vậy, do dự một chút về sau, nàng liền ngoan ngoãn cầm điều khiển từ xa nhấn xuống tạm dừng, sau đó mười phần nhu thuận ngồi dậy.

"Ba ba người nói!"

Gặp tiểu gia hỏa khéo léo như thế, Trần Hi liền hết sức hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng đưa nàng ôm vào trong ngực, chăm chú hỏi: "Niệm niệm, người có muốn hay không đi nhà trẻ nha?"

Nhưng mà, tiểu gia hỏa nghe được hần vấn đề về sau, lại là nghĩ cũng không nghĩ, lập tức liền đem cái đầu nhỏ dao cùng cá bát lẳng cổ giống như.

"Không muốn! Ta đừng đi nhà trẻ!"

Cái này hiển nhiên cũng có chút vượt quá Trần Hi dự liệu, thế là liền vội vàng hỏi: "Vì cái gì? Trước kia người không phải thật thích nhà trẻ sao?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa liền quệt mồ hôi lớn tiếng hồi đáp: "Ta không thích nhà trẻ!"

Có lẽ là vì cho thấy thái độ của mình, tiểu gia hỏa thậm chí còn lặp lại hô: "Ta không thích nhà trẻ! Không thích!"

Nàng cái này không theo lẽ thường ra bài, lập tức liền đem Trần Hi cho làm hồ đồ rồi.

Trước kia rõ ràng là chính nàng muốn đi, hiện tại đột nhiên lại không muốn đi, cái này lật lọng cũng biến thành quá nhanh đi. . .

Không có biện pháp, Trần Hi cũng đành phải kiên nhẫn khuyên nói ra: "Niệm niệm, nhà trẻ rất thú vị nha, lão sư dạy người vẽ tranh, cho người mang tiểu hồng hoa, còn có đồng học cùng người làm trò chơi, vì cái gì không muốn đi?"

Nghe được Trần Hi kiểu nói này, tiểu gia hỏa nhưng trong nháy mắt nổ tung.

Cũng không biết vì sao, nàng đột nhiên liền nghĩ thầm độc.

Chỉ gặp nàng một tay lấy Trần Hi cánh tay đẩy ra về sau, liền nằm ở trên giường chỉ phớt lờ, miệng bên trong thì tại không ngừng lầm bầm: "Ta đừng đi! Ta đừng đi! Ta không thích nhà trẻ!"

Trần Hi ngây ngẩn cả người.

Niệm niệm là lúc nào biến thành dạng này?

Đây quả thực là hùng hài tử a!

Chẳng lẽ hần giáo dục phương pháp thật sự có vấn đề?

Còn nhớ rõ hần vừa mới trở về kia một hồi, niệm niệm nhưng ngoan, đã nghe lời lại hiểu chuyện.

Hần lúc này mới mang theo niệm niệm bao lâu?

Thế nào liền đem hài tử cấp dưỡng thành dạng này. . .

Nghĩ đến nơi này, Trần Hi không khỏi lâm vào thật sâu nghĩ lại.

Mất thấy tiểu gia hỏa bão nổi, Tàn Nhục Doanh liền cũng ngồi xuống bên người nàng.

Nhẹ nhàng tưởng tiểu gia hỏa nâng đỡ về sau, nàng lúc này mới kiên nhẫn hỏi: "Niệm niệm, có thể cùng chúng ta nói một chút, người vì cái gì không muốn

đi nhà trẻ sao?"

Nghe được vấn đề này về sau, tiểu gia hỏa sững sốt một chút.

Nhưng theo sát lấy, nàng lại oa một tiếng khóc rống lên.

Lần này Tần Nhưộc Doanh cũng hoảng hốt, liền tranh thủ nàng ôm vào trong ngực ôn nhu an ủi.

"Niệm niệm đừng khóc, người không muốn đi, ba ba mẹ mẹ cũng sẽ không miễn cưỡng người, nhưng là người dù sao cũng phải cùng chúng ta nói một chút người không muốn đi lý do chứ?"

Tiểu gia hỏa khóc kia là một cái thảm.

Trần Hi thấy thế, vội vàng đi phòng vệ sinh cho nàng cầm một trương khăn nóng tới.

Hai vợ chồng đồng tâm hiệp lực, phí hết lão đại sức lực mới đem tiểu gia hỏa tiếng khóc cho đã ngừng lại.

Lại qua một hồi lâu, tiểu gia hỏa lúc này mới một bên khóc nức nở, một bên biết trứ chủ, mười phần ủy khuất nói ra: "Ta đừng đi nhà trẻ, ta muốn cùng ba ba mẹ mẹ cùng một chỗ. . ."

Nghe vậy, Tần Nhưộc Doanh không khỏi cùng Trần Hi liếc nhau một cái, lập tức liền minh bạch nguyên nhân.

Cái này đáng thương hài tử. . .

Trước kia là bị Trương thẩm một mình nuôi lớn, ba ba mẹ mẹ vẫn luôn không có tại bên người nàng.

Bởi vậy, đương tiểu gia hỏa một lần nữa có được ba ba mẹ mẹ về sau, nàng liền một khắc cũng không muốn lại cùng bọn hắn tách ra.

Mà cái này, rõ ràng chính là nàng gần nhất thường xuyên khinh suất căn bản nguyên nhân.

Đã hài tử đều nói như vậy, vườn trẻ này hiển nhiên là không đi được.

Tần Nhưộc Doanh ôm niệm niệm suy nghĩ kỹ một hồi, bỗng nhiên đối Trần Hi nói ra: "Nếu không, chúng ta thay cái phương pháp?"

"Cái gì phương pháp?"

"Người nhìn cái này trời đang rất lạnh, căn bản là không có mấy cái hội phụ huynh mang hài tử ra chơi. . ."

"Niệm niệm lại không muốn đi nhà trẻ, tiếp tục như thế khẳng định không phải cái biện pháp. . ."

"Bằng không như vậy đi. . ."

"Chúng ta mở một nhà tiệm sách, hoặc là phòng ăn, quán cà phê loại hình cửa hàng, dạng này liền có thể để niệm niệm tiếp xúc đến rất nhiều người xa lạ. . ."

Nghe vậy, Trần Hi lập tức hai mắt tỏa sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

132 mở tiệm

Mở tiệm?

Cái này ý nghĩ tựa hồ cũng không tệ lắm?

Đương nhiên, nếu như là cái khác thời kỳ, cũng là không cần hành hạ như thế, trực tiếp mỗi ngày mang theo niệm niệm ra ngoài chuyển hậu hải là được rồi.

Một lúc sau, nàng tự nhiên sẽ nhận biết một chút bằng hữu mới.

Nhưng cũng tiếc chính là, hiện tại là mùa đông, mà lại là Bắc Phương mùa đông.

Nhiệt độ không khí lại thấp phong lại lớn, tại trượt băng trận không có chính thức mở ra trước kia, thập sát biến ban ngày thế nhưng là nhân khí thâm đậm vô cùng.

Đương nhiên, cái gọi là nhân khí thâm đậm là chỉ ban ngày.

Hậu hải chân chính nào nhiệt thời điểm là ở buổi tối.

Nếu như nói ba dặm đồn quán bar đường phố đi là một lộ tuyến, như vậy hậu hải quán bar đường phố đi liền không thể nghi ngờ là văn nghệ lộ tuyến.

Một nước ngõ hẻm nhỏ, gần biển mà tự, không có ồn ào âm nhạc, kia tiếng hát du dương tăng thêm lão Thượng kinh đặc biệt vận vị, tuyệt đối là hiện đại trong đô thị du dương bài ca phúng điệu.

Loại này văn nghệ tươi mát địa phương, mở một cửa hàng ngược lại thật đúng là không tệ.

Dù sao bọn hắn cả ngày cũng là nhàn rỗi, mở cửa hàng chiếu cố tiểu gia hỏa, thuận tiện còn có thể cho sinh hoạt gia tăng một chút niềm vui thú.

Ngắm lại cũng là thật không tệ.

Bất quá vấn đề tới, bọn hắn mở cái gì cửa hàng tốt đâu?

Trần Hi cũng là không có cái gì ý nghĩ, nếu là Tần Nhược Doanh nói lên đề nghị, vậy liền dứt khoát nghe một chút ý kiến của nàng tốt, thế là cười mỉm mà hỏi: "Nghĩ thoáng một nhà cái gì cửa hàng?"

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh lại cau mày bắt đầu cân nhắc.

Bọn hắn không thiếu tiền, mở tiệm thuần túy liền là đồ chơi vui, cho tiểu gia hỏa sáng tạo một cái cuộc sống mới hoàn cảnh.

Sinh ý không thể quá tốt, quá tốt rồi liền không rảnh chiếu cố hài tử.

Nhưng cũng không thể quá kém, quá kém cả ngày cũng chỉ có nhìn qua công ngân người, cái kia còn không bằng không ra.

Suy nghĩ một trận, Tần Nhược Doanh cũng không nghĩ ra cái nguyên do, thế là liền đưa ra đi bên ngoài đi dạo, nhìn xem chung quanh đều có chút cái gì cửa hàng.

Hậu hải quán bar đường phố là hơn mười năm trước SARS kết thúc về sau, mới lấy một loại làm cho người không cách nào lý giải tốc độ tiêu thăng hình thành quy mô.

Nàng lơ mơ còn nhớ rõ, trước kia nơi này cũng chỉ có rải rác mấy nhà quán rượu nhỏ.

Nhưng đến hiện tại, phóng tầm mắt nhìn tới, hậu hải hai bên tất cả đều là dày đặc ma ma quán rượu nhỏ.

Một nhà ba người dọc theo hậu hải dạo qua một vòng, Tần Nhược Doanh càng xem càng không hài lòng.

Trần Hi nhìn ở trong mắt, bất quá lại một mực không có nói chuyện.

Chờ tiểu gia hỏa hấp tấp chạy đến lan can bên cạnh, nghiêng cứu nước hồ đến tột cùng có không có kết băng thời điểm, Trần Hi lúc này mới bỗng nhiên cười nói: "Doanh Doanh, chúng ta mở tiệm chỉ là vì để niệm niệm tiếp xúc đến càng nhiều người, về phần mở cái gì cửa hàng, kỳ thật cũng không trọng yếu. . ."

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh không khỏi sùng sột một chút.

Cẩn thận nghĩ nghĩ Trần Hi về sau, nàng lúc này mới có chút xoắn xuýt nói ra: "Là ta nghĩ lầm, nơi này phần lớn đều là quán bar, xác thực không thích hợp mở tiệm sách. . ."

Tần Nhược Doanh nghĩ thông nhất cửa hàng nhưng thật ra là tiệm sách.

Nhưng hậu hải dù sao cũng là một cái tương đối thành thực thương vòng.

Hậu hải quán bar đường phố danh khí thậm chí có thể so sánh ba dặm đồn, công thể, cho nên nơi này ngoại trừ quán bar, cũng chỉ có một chút quán trà, nhà hàng, quán bán hàng loại hình cửa hàng, ngay cả siêu thị quầy bán quà vặt đều không có mấy cái.

Danh khí liền đã quyết định cái khác cửa hàng không cách nào tại nơi này sinh tồn, cho nên Tần Nhược Doanh suy nghĩ thật lâu, đều không nghĩ tới bọn hắn đến tột cùng nên mở một nhà dạng gì cửa hàng.

Trần Hi gặp nàng một mặt xoắn xuýt bộ dáng, liền cười đề nghị: "Không phải mới vừa nhìn thấy một nhà quán trà bên ngoài treo mặt tiền cửa hàng chuyển nhượng bằng hiệu sao? Chúng ta đem nó tiếp nhận tới, thế nào?"

"Quán trà?"

Tần Nhược Doanh hơi kinh ngạc, nhưng nhìn thấy Trần Hi một mặt vẻ mặt nghiêm túc về sau, nàng cũng không thể không chăm chú suy nghĩ lên đề nghị này tới.

Kỳ thật tương đối với quán trà, Tần Nhược Doanh càng có khuynh hướng quán cà phê.

Nhưng cũng tiếc chính là, cà phê dù sao cũng là phương tây văn hóa, cho nên đến cái này hậu hải dạng này một cái rất có dân tục vận vị địa phương về sau, cũng có chút không quen khí hậu.

Vừa rồi bọn hắn dọc theo đường đi tới thời điểm, đã nhìn thấy mấy gia đóng cửa quán cà phê.

Trung Quốc từ xưa liền có trà văn hóa nói chuyện, trà hưng tại Đường mà thịnh tại Tống, từ đế vương tướng tướng, văn nhân mặc khách, cho tới khuôn vác người buôn bán nhỏ, bình dân bách tính, đều lấy trà cho thỏa đáng.

Tại rất nhiều người tuổi trẻ trong mắt, cà phê phong cách tựa hồ so trà cao rất nhiều?

Nhưng trên thực tế, cà phê, Khả Khả, trà cùng xưng là thế giới tam đại không đồ uống còn.

Tơ lụa, đồ sứ, lá trà, đây cũng là Trung Quốc đưa cho thế giới danh thiệp.

Tại Hậu Hải quán bar đường phố chưa hưng khởi trước kia, nơi này bản thân liền lấy quán trà chiếm đa số.

Mỗi khi đến mùa hạ, hậu hải mặt hồ khoáng đạt, thủy quang liễm diễm, hai bên bờ rủ xuống Liễu Y Y, đèn đuốc điểm điểm, nơi xa thành cung tháp nhọn phản chiếu trong nước, thỉnh thoảng có thuyền hoa thuyền con nhẹ nhàng xẹt qua.

Nếu là tại lúc này pha bên trên một bình trà ngon, tĩnh tọa tại ven hồ tĩnh tế phẩm vị, há không hài lòng đẹp quá thay?

Đây là một loại văn hóa vận vị, thuộc về Trung Quốc, cũng thuộc về hậu hải.

Tần Nhược Doanh bị đánh động.

Thế là, hai vợ chồng lập tức đạt thành nhất trí, kêu lên tiểu gia hòa quay đầu đi hướng nhà kia treo mặt tiền cửa hàng chuyển nhượng quán trà.

Lão bản là một vị hơn bốn mươi tuổi trung niên nhân, nghe được Trần Hi nói rõ ý đồ đến về sau, liền lập tức nhiệt tình vì bọn họ giới thiệu quán trà tình huống.

Căn này quán trà quy mô cũng tạm được, đại đường ước chừng có bảy tám chục mét vuông, đằng sau còn có một cái hơn năm mươi bình phương tiểu viện, chỉnh thể trang trí mười phần cổ kính, tinh xảo trang nhã.

Bề ngoài là lão bản nhà mình, bởi vì hiện tại quán trà sinh ý xác thực không tốt lắm, cho nên lão bản liền không có ý định tiếp tục kinh doanh, chuẩn bị đem cửa hàng thuê thu chút tiền thuê nhà.

Hậu hải cửa hàng giá cả cũng không tiện nghi, vị trí tốt hơn một chút bề ngoài, một bình phương tiền thuê đại khái tại ba trăm khối trên dưới lưu động.

Nói cách khác, giống cái này bao lớn cửa hàng, một tháng tiền thuê nhà tối thiểu cũng phải tại bốn vạn khối chi phối.

Một năm xuống tới, quang tiền thuê nhà đều gần 50 vạn, cũng quả nhiên là tắc đất tắc vàng.

Bởi vì lão bản liền là chủ thuê nhà, cho nên đã giảm bớt đi chuyển nhượng phí, bất quá tiền gần vẫn là đến cho.

Trần Hi nhiều tiền không giả, nhưng hắn cũng không muốn làm oan đại đầu, thế là liền cùng lão bản nói tới giá cả tới.

Trải qua một phen cò kè mặc cả về sau, lão bản lúc này mới đáp ứng chỉ lấy hai mươi vạn tiền gần, cửa hàng bên trong hàng tồn khác tính, tiền thuê nhà mỗi tháng ba vạn 5, một năm một bộ, cộng thêm một tháng tiền thế chấp.

Vì phòng ngừa Trần Hi nói hắn loạn thu tiền gần, lão bản thậm chí còn xuất ra mình trước kia tiền gần dùng danh sách, luôn mồm nói mình ban đầu là bỏ ra hơn 50 vạn mới đem cửa hàng trùng tu xong, nếu như Trần Hi chuyển tay cho người khác muốn, quang chuyển nhượng phí đều có thể thu được bốn mươi vạn.

Lời tuy nói như vậy, tin hay không liền nhìn Trần Hi.

Cái này dù sao không phải chuyện nhỏ, cho nên lão bản còn tưởng rằng đôi này tiểu phu thê muốn trở về thương lượng một chút.

Nhưng hắn không nghĩ tới chính là, đôi này tiểu phu thê cũng không do dự bao lâu, hai người đơn giản thương lượng vài câu về sau, liền trực tiếp đánh nhịp quyết định muốn thuê.

Giá cả thỏa đàm, như vậy tiếp xuống liền đơn giản, nhìn giấy tờ bất động sản, ký hợp đồng, quyết toán sổ sách, điểm hàng, giao tiền, hợp tác vui vẻ.

Cửa hàng chuyển nhượng nhưng thật ra là cái chuyện rất phiền phức, nếu như muốn cải biến cửa hàng danh tự, hoặc là thay đổi cửa hàng kinh doanh chủng loại, vậy thì phải để lão bản đi công thương chỗ gạch bỏ nguyên bản bằng buôn bán, sau đó Trần Hi lại đi một lần nữa đăng kí.

Trần Hi ngại phiền phức, thế là ngay cả danh tự đều chẳng muốn đổi, lão bản thấy hắn như thế sáng khoái, cùng hắn bỏ ký một đầu hiệp nghị về sau, liền cũng yên tâm đem bằng buôn bán chính phủ bản đều giao cho hắn.

Bởi vậy, không đến một ngày công phu, căn này khoảng cách đồng minh hẻm không xa, tiếp giáp hậu hải quán trà liền triệt để đổi vị mới chủ nhân.

Thanh Dật trà phường.

Đây chính là bọn họ một nhà ba người mới sản nghiệp.

Mà tại Trần Hi cùng lão bản ký hợp đồng thời điểm, tiểu gia hỏa thì mang theo mèo to tại trong quán trà bốn phía quay trở ra, thỉnh thoảng còn đông sò sò tây đục chút, tựa hồ đối với nơi này cảm thấy rất hứng thú.

Tần Nhược Doanh xem xét năng dạng như vậy, trong đầu lập tức an tâm không ít.

Hiện tại, năng cũng liền chỉ hi vọng căn này quán trà có thể cho niệm niệm mang đến không đồng dạng sinh hoạt thể nghiệm . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

133 khách nhân

Ngày kế tiếp, tiểu gia hỏa là bị một trận gạch đá va chạm thanh âm cho đánh thức.

Nàng mơ mơ màng màng mở to mắt, sau đó leo đến bên cửa sổ xem xét, lúc này mới phát hiện là một bang người xa lạ ngay tại hướng trong viện vận chuyển bàn đá xanh.

Trần Hi đứng tại trong viện chỉ huy công nhân, Tần Nhược Doanh nhìn thấy tiểu gia hỏa rời giường về sau, liền lập tức đi vào nàng bên cạnh, chuẩn bị hầu hạ nàng rời giường.

"Ma ma, bọn hắn đang làm gì a?"

"Sân nhỏ hồng, ba ba mời người tới chữa trị, sửa tốt về sau người liền có thể lại đi trong sân chơi."

"Ba ba thật tốt!"

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh lập tức nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, hỏi: "Kia mụ mụ đâu?"

"Ma ma cũng tốt!"

Tiểu gia hỏa một cái mộng ngửa đi lên, lập tức liền chọc cho Tần Nhược Doanh ha ha nở nụ cười.

Nhẹ nhàng tướng tiểu gia hỏa từ trên giường ôm về sau, nàng lúc này mới cười nói: "Đi, mụ mụ dẫn người đi rửa mặt."

"Ừm!"

Muốn chữa trị sân nhỏ, đầu tiên liền phải sẽ lấy lúc trước chút đã đứt gãy bàn đá xanh quét sạch ra ngoài, sau đó từ bên ngoài kéo bùn đất đến đem hố to lấp bên trên, về sau mới có thể một lần nữa trải bàn đá xanh.

Công nhân động tĩnh rất lớn, Tần Dư Khanh cau mày ra nhìn thoáng qua, sau đó mới trùng điệp đóng sập cửa về tới đông sương phòng.

Nàng cùng Tần Vinh Ngôn gần nhất vì tu luyện đã là triệt để nhập ma, thường xuyên sẽ một cả ngày ngay cả cửa đều không ra.

Trần Hi hiện tại cũng không gọi bọn hắn ăn cơm, dù sao bọn hắn một nhà ba miệng ném qua về sau, Trần Hi liền sẽ đem còn lại đồ ăn hết thảy bỏ vào giữ ấm trong tủ, Tần Dư Khanh cùng Tần Vinh Ngôn đói bụng về sau, tự nhiên biết mình ra ăn.

Ăn xong điểm tâm, Trần Hi cùng công ty sửa chữa người phụ trách đơn giản bàn giao một chút, để bọn hắn hôm nay cần phải chuẩn bị cho tốt về sau, bọn hắn một nhà ba miệng liền ra cửa.

Quán trà nguyên lão bản bản thân liền là một cái rất người ý tứ, hôm qua rồi đi thời điểm đã từ cẩn thận mảnh tương quán trà cho quét dọn một bên, Trần Hi đơn giản kiểm tra một chút về sau, liền từ quầy bar xuất ra một cái thẻ bài treo ở ngoài cửa.

Kinh doanh bên trong.

Liên chiều bài đều không đổi, cũng không biết sẽ có hay không có khách hàng cũ tới cửa.

Trần Hi ngồi ở trên quầy bar, chăm chú báo cho tiểu gia hỏa miệng muốn ngọt, phải có lễ phép, nhìn thấy khách nhân tiến đến muốn chủ động chào hỏi.

Tiểu gia hỏa nghe hắn lộp bộp một trận khuyên bảo về sau, liền默默 điểm một cái cái đầu nhỏ, cũng không biết nàng đến tốt cùng nghe hiểu không có. . .

Trần Hi trước đó đã nhìn qua lão bản sổ sách, sinh ý xác thực không tốt.

Bởi vì hiện tại là mùa đông, cho nên quán trà buổi sáng trên cơ bản không có cái gì sinh ý, đến xuống buổi trưa mới có thể hơi tốt một chút, rất nhiều mộ danh mà đến quán bar khách nhân, đang chờ đợi quán bar mở cửa trước, liền sẽ cùng băng hữu tại quán trà ngồi lên một hồi, tâm sự đánh một chút bài loại hình.

Quán trà mở cửa, liên chiều bài đều không đổi.

Nhưng là Trần Hi lại không để ý đến một cái vấn đề rất trọng yếu.

Cái kia chính là. . .

Mở quán trà cần nhất định nhân mạch.

Quán trà bản thân liền là một loại người quen sinh ý, Tụ Khí Tán khí đều cùng lão bản cùng một nhịp thở.

Một cái thành công quán trà, tất nhiên có một cái có thể xưng xã giao cao thủ lão bản.

Khách nhân chạy lão bản mà đến, cũng bởi vì lão bản tán đi.

Cho nên trong quán trà thường xuyên nghe được một câu, lão bản tại sinh ý liền tốt, lão bản không tại quý đều không có.

Đại đường phía bên phải, gần cửa sổ hàng ghế dài bên cạnh có một cái giá sách, phía trên đặt vào tiền nhiệm lão bản trước kia mua được một chút thế giới có tên.

Tần Nhượng Doanh tùy tiện lật ra một chút, liền cảm lấy một bản « hoặc loạn thời kỳ tình yêu » ngồi ở ghế dài bên trong nhìn lại.

Trần Hi thấy thế, liền ngã một ly trà, để tiểu gia hỏa cho nàng bụng đi qua.

"Niệm niệm, đến, cho mụ mụ bụng một ly trà đi qua. . . Cẩn thận một điểm, đừng sảy lấy."

Để cho tiện tiểu gia hỏa cầm, Trần Hi còn chuyên môn chọn là nắm tay chén, nước cũng chỉ trộn lẫn hai phần ba.

Tiểu gia hỏa hai tay nắm cái chén, đi rất chậm.

Đợi đến nàng cẩn thận từng li từng tí đi vào Tần Nhượng Doanh phía sau người, lúc này mới ngọt ngào hô: "Ma ma, uống trà!"

Tần Nhượng Doanh nhìn chăm chú, cho nên đợi đến tiểu gia hỏa bảo nàng về sau, nàng lúc này mới phát hiện tiểu gia hỏa còn bụng chén trà tại, thế là liền ngay cả bận bịu từ nhỏ gia hỏa trong tay tiếp nhận chén trà, đồng thời không quên tán thưởng nói: "Ài, niệm niệm thật ngoan."

Tiểu gia hỏa vui vẻ, tựa hồ cảm thấy cho người ta bụng trà dâng nước cũng là một kiện rất mau mắn sự tình, thế là liền lập tức quay người chạy quầy bar, ngửa đầu nhìn qua Trần Hi hỏi: "Ba ba, khách nhân lúc nào đến a?"

"Đừng nóng vội đừng nóng vội, từ từ sẽ đến, mở cửa làm ăn, trọng yếu nhất liền là kiên nhẫn. . ."

Trần Hi cười mỉm đưa nàng ôm vào trong ngực, sau đó, hai cha con liền ngồi ở đằng sau quầy bar diện nói chuyện phiếm.

9h sáng mở cửa, buồn bực ngán ngẩm đợi sau hai giờ, một nhà ba người mới rốt cục nghênh đón bọn hắn gầy dựng về sau cái thứ nhất khách nhân.

Có chút vượt quá Trần Hi dự kiến chính là, cái này khách nhân cũng không thuộc về trung lão niên quần thể, kia là một cái tuổi trẻ nữ hài.

Nữ hài đứng ở ngoài cửa do dự một chút, nhìn một chút ngoài cửa kinh doanh tiêu chí về sau, lúc này mới đẩy cửa đi đến.

Nàng tuổi không lớn lắm, nhìn qua ước chừng cũng ngay tại 20 tuổi chi phối.

Vốn nên là áo lông, quần jean niên kỷ, nhưng nàng bây giờ lại mặc một bộ cùng với nàng khí chất hoàn toàn không đáp lớn lên áo, nửa người dưới thì là quần lót liền thêm ủng ngắn tổ hợp.

Nữ hài hóa trang, có thể là bởi vì kỹ thuật không tốt duyên cớ, cho nên nàng trang dung ngược lại cho người ta một loại là lạ cảm giác.

Rõ ràng liền là một đóa thiên nhiên xuất thủy hoa sen, lại vẫn cứ muốn vẽ rắn thêm đu, đem mình ăn mặc có chút trang điểm lộng lẫy, đương nhiên sẽ cho người cảm thấy có chút quái dị.

Nữ hài tiến vào quán trà, nhìn chung quanh một chút, nhìn thấy phía bên phải hàng ghế dài đã ngồi người về sau, nàng liền đi thẳng tới đại đường bên trái gần cửa sổ vị bên trên.

Thấy thế, Trần Hi vội vàng vỗ vỗ tiểu gia hỏa, ra hiệu nàng nên đi tiếp khách.

Bọn hấn mở tiệm bản thân liền là vì rèn luyện tiểu gia hỏa xã giao năng lực, nếu như tiểu gia hỏa không có biểu hiện tốt, như vậy hấn lại ra mặt cũng không muộn.

Phụ mẫu đều tại, cho nên tiểu gia hỏa tựa hồ cũng không sợ sinh, tiếp vào Trần Hi ra hiệu về sau, nàng liền hấp tấp chạy đi qua.

"Tỷ tỷ, ngươi muốn uống điểm cái gì?"

Nhìn trước mắt cái này bốn năm tuổi tiểu nữ hài, Kiều Viện không khỏi ngây ngẩn cả người.

Căn này quán trà thật đúng là kì lạ, phục vụ viên lại là một cái thiên thật đáng yêu hài tử.

Tiểu gia hỏa gặp nàng không có nói chuyện, còn tưởng rằng nàng không có nghe được, thế là liền lần nữa ngọt ngào hỏi: "Tỷ tỷ, ngươi muốn uống cái gì a? Ba ba nói chúng ta nơi này cái gì cũng có!"

Nghe vậy, Kiều Viện không khỏi nở nụ cười, tâm tình một chút liền trở nên tốt hơn rất nhiều.

Nhìn thoáng qua trên bàn giá cả biểu về sau, Kiều Viện liền đối với tiểu gia hỏa cười nói: "Vậy liền hồng trà đi, tạ ơn."

"A, tốt."

Tiểu gia hỏa mặc mặc nhẹ gật đầu, tựa hồ không hiểu hồng trà là cái gì.

Bất quá kia không trọng yếu, trọng yếu là, bọn hấn có khách!

Thế là, tiểu gia hỏa lập tức quay người chạy về, một bên chạy còn một bên kích động hô: "Ba ba! Tỷ tỷ muốn hồng trà! Muốn hồng trà!"

Tiểu gia hỏa thanh âm rất lớn, nghe vào hết sức kích động, ngay cả Tần Nhược Doanh đều bị nàng kinh động đến.

"Được rồi, biết."

Trần Hi cười sờ lên tiểu gia hỏa đầu, sau đó liền từ đằng sau quầy bar phụng cảm một bao kỳ cửa hồng trà ra.

Bởi vì là gầy dựng sau cái thứ nhất khách nhân, cho nên Trần Hi tại pha trà thời điểm, còn thuận tay rót vào một tia linh khí.

Kiều Viện sợ là nằm mơ cũng không nghĩ tới, đi làm trước tùy tiện tìm một nhà quán trà ngồi một chút, thế mà còn có thể để nàng bên trong cái hạng nhất thường. . .

"Tỷ tỷ, uống trà!"

Tiểu gia hỏa kia miệng nhỏ nhưng ngọt, lại tăng thêm nàng cảm đủ để tưởng người mạnh hóa đáng yêu bộ dáng, cho nên Kiều Viện lập tức liền bị nàng cho bắt làm tù binh. . .

Kiều Viện do dự một chút, liền thật nhanh lấy điện thoại cầm tay ra, hướng đằng sau quầy bar diện Trần Hi hỏi: "Lão bản, ta có thể cùng người nữ nhi hợp trương chiếu sao?"

Trần Hi nhẹ gật đầu, cười nói: "Nàng đồng ý là được."

Nhìn thấy mình như thế được hoan nghênh, tiểu gia hỏa cũng là mừng rỡ đều không ngậm miệng được.

Cùng Kiều Viên hợp xong chiếu, tiểu gia hỏa cũng có chút ngượng ngùng chạy trở về Trần Hi bên người, sau đó một chút chui vào trong ngực hắn, tá thặng hữu thặng vung lên kiều tới.

Nhìn xem tiểu gia hỏa kia đáng về đắc ý, Trần Hi cũng không nhịn được hài lòng nhẹ gật đầu.

Mở cửa hàng, để tiểu gia hỏa tiếp xúc người xa lạ đồng thời, còn có thể để nàng thông qua biểu hiện đến thu hoạch được người khác tán thành.

Xem ra cái này mạch suy nghĩ xác thực cũng không tệ lắm. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

134 hồng trà

Kiều Viên tới về sau, lục tục lại tới ba khách người.

Đều là trung niên nhân, xem xét liền là trong quán trà khách quen.

Ba người một bên trên ghẹo một bên đẩy ra quán trà đại môn, nhưng vào cửa về sau, bọn hắn vẫn không khỏi sửng sốt một chút.

Một người trong đó hơi nghi hoặc một chút nhìn đại đường một vòng, xác định mình không có đi sai về sau, lúc này mới nhìn xem đằng sau quầy bar phương Trần Hi hỏi: "Lão Từ đâu?"

Nghe vậy, Trần Hi liền cười giải thích nói: "Cửa hàng này đã chuyển nhượng, ta là nơi này mới lão bản, mấy vị có cái gì cần sao?"

"Nha. . ."

Người kia cau mày nhẹ gật đầu, sau đó liền quay đầu cùng hắn đồng bạn thương lượng.

Ba người nhỏ giọng thương lượng vài câu về sau, trước đó nói chuyện kia nhân tài hướng Trần Hi nói ra: "Vậy đến ba chén làm trà đi."

"Được rồi, các người mời theo liền ngồi."

Nói xong, bọn hắn liền hướng thẳng đến Tàn Nhược Doanh sau lưng ghé dài đi đi qua, tựa hồ rất quen thuộc nơi này bộ dáng.

Nhìn thấy bọn họ chạy tới về sau, Tàn Nhược Doanh do dự một chút, liền cầm quay về truyện đến đi dài.

Nói thế nào nàng cũng là lão bản nương, luôn chiếm vị trí tốt nhất sợ là có chút không tốt lắm.

Trần Hi từ trong ngăn tủ xuất ra ba cái cái chén.

Tiểu gia hỏa đưa tay liền muốn đi bưng, Trần Hi vội vàng ngăn lại nàng, cười nói ra: "Đừng nóng vội, ba chén người bắt không được, ba ba cùng người cùng một chỗ."

"A, tốt!"

Tiểu gia hỏa thu hồi tay nhỏ, sau đó nhu thuận nhẹ gật đầu.

Đợi đến Trần Hi đem cái chén đưa cho nàng về sau, tiểu gia hỏa lúc này mới bưng cái chén thận trọng đi theo Trần Hi sau lưng, hướng phía ba người kia đi đi qua.

"Nha, lão bản, đây là con gái của người a?"

"Ừm, đúng thế."

"Lớn bao nhiêu?"

"Bốn tuổi rưỡi."

Nhìn thấy tiểu gia hòa hấp tấp đi theo Trần Hi sau lưng bưng trà dâng nước, vừa rồi nói chuyện người kia liền nhin không được lên tiếng tán thán nói: "Con gái của người thật đáng yêu, cùng ta gia cái kia khi còn bé đơn giản như đúc đồng dạng. . ."

Trần Hi mười phần khách khí cười cười, sau đó liền sờ lên tiểu gia hỏa đầu, đối nàng nói ra: "Niệm niệm, thúc thúc tại khen người người đáng yêu đâu, mau cùng thúc thúc nói tạ ơn."

Nghe vậy, tiểu gia hỏa liền ngọt ngào nói ra: "Tạ ơn thúc thúc."

"Ồi nha, nhà người cái này hài tử thật đáng yêu."

"Đúng đấy, các người nói vợ ta năm đó làm sao lại không cho ta sinh cái nữ nhi đâu?"

"Thôi đi, liền người kia khó coi dạng, năng sinh ra như thế tuấn khuê nữ đây? Ta nhìn a, nếu như vợ người nếu quả thật cho người sinh ra như thế tuấn khuê nữ, sợ là người nhà đã sớm mang hài tử đi làm thân tử giám định đi. . ."

"Phi, người nhà trong mồm chó nhà không ra ngà voi!"

Quan hệ của ba người tựa hồ rất tốt, tương hồ ở giữa ngay cả loại đồ chơi này đều có thể tùy tiện mở.

Trần Hi đứng ở bên cạnh nghe vài câu, lúc này mới cười mím nói ra: "Mấy vị chậm ngồi, có chuyện gì cứ việc phân phó."

"Được rồi, lão bản người làm việc của người, không quan tâm chúng ta."

Hạnh phúc mỹ mãn gia đình luôn luôn rất làm người khác chú ý.

Cho nên Kiều Viện một mực len lén đánh giá ngồi ở đằng sau quầy bar phương một nhà ba người.

Lão bản anh tuấn đẹp trai, lão bản nương mỹ mạo hiền thực.

Xem ra cũng căn bản không thiếu tiền, mà lại trọng yếu nhất chính là, bọn hắn còn có một cái nhu thuận hiểu chuyện hài tử.

Nghĩ đi nghĩ lại, Kiều Viện trong mắt liền nhin không được lóe lên một tia vẻ hâm mộ.

Có lẽ là phát giác được mình có chút thất thố, gặp Trần Hi hướng nàng nhìn bên này một chút về sau, Kiều Viện liền lập tức cúi đầu, sau đó bưng lên trên bàn hồng trà uống.

Hồng trà cửa vào, hương vị thuần hậu.

Nhưng khi nó chậm rãi rót vào yết hầu lúc, Kiều Viện liền ần ần cảm giác có một mùi thơm, chính dọc theo cổ họng của nàng thẳng tới dạ dày.

Hương vị kia cực kỳ hương thuần, mùi thơm ngát ngọt, đơn giản làm cho người say mê.

Tinh tế phẩm vị một phen về sau, Kiều Viện phảng phất cảm thấy mình cả người đều thanh tỉnh rất nhiều, trước mắt cũng có một loại rộng mở trong sáng cảm giác.

Nàng đem cái chén bưng đến trước mặt, cẩn thận nghiên cứu lên trong đó hồng trà tới.

Đây là cái gì trà?

Làm sao tốt như vậy uống?

Tựa hồ còn có đề thần tinh não tác dụng?

Kiều Viện lại uống một ngụm, cẩn thận phẩm vị một phen về sau, nàng lại giống như là đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng nhìn thoáng qua trên bàn giá cả biểu.

Cái này chén trà tốt như vậy uống, hẳn là rất đắt a?

Vừa nghĩ tới nơi này, nàng không khỏi cũng có chút khản trương lên.

Vừa rồi đã nhìn qua giá cả biểu, nếu như nàng nhớ không lầm, nơi này tiêu phí cũng không phải là rất cao?

Nhưng mà cái này chén trà hương vị, lại làm cho Kiều Viện bắt đầu hoài nghi mình mới vừa rồi là không phải nhìn lầm, thế là nàng vội vàng cầm lấy giá cả biểu cẩn thận nhìn lại.

Nhất tiện nghi là làm trà, hai mươi khối một chén.

Bích Loa Xuân, hai mươi tám một chén.

Kỳ cửa hồng trà, ba mươi tám một chén.

Mà quý nhất Vũ Di đại hồng bào, cũng mới sáu mươi tám một chén.

Ba mươi tám?

Starbucks một chén tiêu đường mã kỳ đoá đều muốn hơn ba mươi khối, khẩu vị như thế thuần hương hồng trà, thế mà mới chỉ muốn ba mươi tám khối?

Không biết vì sao, Kiều Viện lại có một loại nhặt được tiện nghi cảm giác. . .

Nếu như Trần Hi biết nàng hiện tại ý nghĩ, sợ là sẽ phải nhin không được ha ha nở nụ cười.

Loại trà này quán lá trà bình thường đều là từ lá trà thị trường bán buôn, từng cái từng cái mua, một bao năm trăm khác, một kiện hai mươi cân.

Mỗi chén trà đại khái là chỉ cần ba đến bốn khác lá trà, có chút nhân khẩu vị trọng, nhiều thả một chút cũng liền mười gram đáng về.

Như thế bình quân tính được, một bao lá trà tối thiểu cũng có thể ngâm ra một trăm chén trà tới.

Đương nhiên, cái này cũng không đại biểu quán trà liền là một cái bạo lợi ngành nghề.

Nếu như cẩn thận tính toán liền có thể biết, tại Hậu Hải mở một gian dạng này quán trà, đây tuyệt đối là cái thâm hụt tiền sinh ý.

Lợi nhuận cao, nhưng đem đối ứng tiền thuê nhà thủy điện cũng rất đắt, nơi này tiền thuê nhà ba vạn 5, muốn nhiều ít chén trà mới có thể kiếm về? Mà lại khách nhân đốt một ly trà liền có thể tại nơi này ngồi lên một cả ngày, kỹ viện liền cái này bao lớn, dù là sinh ý nóng nảy, ngồi đầy về sau cũng không có biện pháp tiếp đãi càng nhiều khách nhân.

Kiều Viện còn tại trở về chỗ hồng trà tư vị, bỗng nhiên, điện thoại của nàng vang lên.

Kiều Viện vội vàng kết nối điện thoại, đầu bên kia điện thoại vang lên thanh âm của một nam nhân.

"Kiều Kiều, hôm nay vận khí không tệ, cái này cũng còn không tới giữa trưa liền giấy tính tiền, người tranh thủ thời gian tới, còn có thể cộ một bữa cơm trưa. . ."

"Àn, tốt, ta lập tức tới."

Cúp điện thoại, Kiều Viện liền hướng phía Trần Hi hô: "Lão bản, tính tiền."

Nghe vậy, Trần Hi lập tức vỗ vỗ tiểu gia hỏa, cười nói: "Niệm niệm, đi lấy tiền, ba mươi tám khối, nhớ kỹ đếm một chút."

"Nha."

Tiểu gia hỏa suy nghĩ một chút, lúc này mới nhẹ gật đầu, sau đó từ Tần Nhượng Doanh trong ngực nhảy xuống tới, trực tiếp chạy đến Kiều Viện bên cạnh, ra dáng học Trần Hi nói ra: "Tỷ tỷ, ba mươi tám khối."

Kiều Viện xuất ra hai tấm hai mươi, gấp tiểu gia hỏa tới về sau liền trực tiếp đưa cho nàng.

Tiểu gia hỏa tiếp nhận tiền, sau đó liền hấp tấp chạy trở về quầy bar.

"Ba ba, cho!"

Thấy thế, Trần Hi cùng Tần Nhượng Doanh không khỏi liếc nhau một cái, hai người đều nhao nhao nở nụ cười.

Cái này hài tử còn sẽ không thêm phép trừ, để nàng kiếm tiền đơn giản liền là đang tận lực làm khó dễ nàng.

"Tỷ tỷ tiền cho nhiều, cho nên chúng ta muốn tìm tiền lẻ cho nàng, đến, niệm niệm, đem cái này hai khối cho tỷ tỷ đưa cho tỷ tỷ."

Tiểu gia hỏa có chút không rõ cho nên.

Bất quá nghe xong Trần Hi, nàng vẫn là thành thành thật thật tiếp nhận kia hai khối tiền, sau đó lại thật nhanh hướng phía Kiều Viện chạy đi qua.

Kiều Viện lúc này đã đứng dậy chuẩn bị ra cửa, tựa hồ quên lão bản hẳn là muốn tìm nàng hai khối tiền mới đúng.

Tiểu gia hỏa gấp nàng đẩy cửa muốn đi, liền vội vội vàng vàng hô: "Tỷ tỷ, tiền của người!"

Vừa nói, tiểu gia hỏa còn một bên quơ trên tay tiền mặt, hứng thú bừng bừng địa chạy tới Kiều Viện bên cạnh về sau, nàng liền ngừng lên đầu đem hai

khối tiền đưa cho nàng.

Kiều Viên ngừng bước chân, quay người tiếp nhận tiểu gia hỏa trên tay hai khối tiền về sau, liền thuận tay sờ lên đầu của nàng, cười nói ra: "Tạ ơn muội muội, có thể nói cho tỷ tỷ người gọi cái gì danh tự sao?"

"Ta gọi Trần Niệm! Tỷ tỷ người có thể gọi ta niệm niệm!"

Nói xong, tiểu gia hỏa lại lập tức hướng phía quầy bar chạy về, tựa hồ có chút không có ý tứ.

"Niệm niệm gấp lại, tỷ tỷ ngày mai trở lại thăm người."

Kiều Viên cười hướng phía tiểu gia hỏa bóng lưng hô một câu.

Tiểu gia hỏa không quay đầu lại, thế là nàng liền nhìn về phía đằng sau quầy bar diện hai vợ chồng, trước khi đi hoàn lễ mạo hướng bọn họ phát phát tay.

Trần Hi thấy thế, liền cũng hướng nàng mỉm cười, lấy đó đáp lại.

Kiều Viên đi.

Nhưng lúc này, Tần Nhược Doanh lại như dường như biết được suy nghĩ đối Trần Hi cười nói ra: "Người có cảm giác hay không. . . Cô bé này cùng năm đó Lâm Huyền rất giống?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

135 Kiêu Viên

Lâm Huyền?

Tần Nhược Doanh đã rất nhiều năm không có nhìn thấy Lâm Huyền, cho nên nàng đối Lâm Huyền ấn tượng còn dừng lại tại đại học thời kì.

Nhưng mà, Trần Hi đối Lâm Huyền ký ức lại dừng lại tại trước đó không lâu.

Du thuyền, bến tàu, cây cọ.

Cái kia ánh nắng tươi sáng buổi chiều, Lâm Huyền đứng tại dưới bóng cây, nhìn xem bọn hắn hai cha con lên xe rồi đi.

Nàng tại nơi đó đứng yên thật lâu.

Kỳ thật, trước kia Lâm Huyền cùng vừa rồi cô nương kia thật rất giống.

Tiểu trong huyện thành đi ra cô nương, đi vào Trung Hải dạng này một cái quốc tế siêu thành thị cấp một đến trường dốc sức làm, khi đó Lâm Huyền, liền có một loại cùng người đồng lứa không hợp nhau thành thực.

Đương nhiên, loại kia cái gọi là thành thực, bây giờ trở về nhớ tới cũng là một loại khác ngây thơ.

Đội đến duyên hoa rửa sạch, vừa rồi cô nương kia, khả năng mới có thể trở nên cùng hiện tại Lâm Huyền đồng dạng đi.

Trần Hi như dường như biết được suy nghĩ nghĩ đến cái gì.

Tần Nhược Doanh nhìn Trần Hi một chút, bỗng nhiên cười mỉm mà hỏi: "Làm sao? Người cùng Lâm Huyền đã gặp mặt?"

Nghe vậy, Trần Hi lập tức nhẹ gật đầu, hồi đáp: "Gặp qua, ta vừa trở về thời điểm còn cùng với nàng nghe ngóng tin tức của người tới. . . Phương Lôi kết hôn thời điểm còn xin niệm niệm đi cho nàng làm hoa đồng."

"Phương Lôi đều kết hôn? Cẩn thận tính toán, ta thật đúng là thật lâu chưa thấy qua các nàng, người nói chúng ta nếu không muốn về Trung Hải tìm các nàng hợp gặp?"

"Người nghĩ lúc nào đi?"

Tần Nhược Doanh suy nghĩ một chút, cúi đầu nhìn thoáng qua trong lòng ngực của mình tiểu gia hỏa về sau, lúc này mới nói ra: "Sang năm đầu xuân rồi nói sau, thời tiết lạnh, không muốn giày vò."

"Được."

Trần Hi nhẹ gạt đầu, nhưng theo sát lấy hấn lại đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, vội vàng lấy ra điện thoại.

"Ai, người không nói ta đều quên, người trở về cái này bao lớn sự tình, chúng ta hẳn là trước cho Trương thẩm báo tin vui mới đúng. . ."

Vừa nói, Trần Hi một bên mở ra Wechat.

Hướng Trương thẩm phát ra video thỉnh cầu về sau, Trần Hi liền đem điện thoại đưa cho Tần Nhược Doanh.

Tần Nhược Doanh sững sốt một chút, vội vàng tiếp nhận điện thoại.

Video thỉnh cầu không có vang mấy lần, sau đó liền bữu một tiếng tiếp thông.

Trương thẩm tựa hồ còn tại bận bịu cái gì, hình tượng là nhà nàng trần nhà, đoán chừng nàng kết nối video về sau, liền đem điện thoại đặt ở trên mặt bàn.

"Ồi nha, thói tiểu tử, rốt cục nhớ tới phải cho ta lão thái bà này gọi điện thoại a?"

Trương thẩm tôn nữ ngay tại khóc, nàng vội vàng hồng tôn nữ cũng chưa kịp nhìn điện thoại.

Tần Nhược Doanh nhìn xem video đầu kia hình tượng, bởi vì không có nhìn thấy Trương thẩm, cho nên nàng do dự một chút, sau đó mới ôn nhu nói ra: "A di, là ta, Doanh Doanh. . ."

Trương thẩm sững sốt một chút.

Theo sát lấy liền một bả nhấn lên trên bàn điện thoại, sau đó mang theo một mặt ngạc nhiên hướng phía camera hô lớn: "Ồi! Doanh Doanh! Người lúc nào trở về?"

Nhìn thấy tấm kia khuôn mặt quen thuộc, Tần Nhược Doanh cũng là hơi có chút kích động, vội vàng trả lời: "Vừa trở về không có mấy ngày, đang cùng Trần Hi thương lượng lúc nào đi thành đô nhìn ngài đâu."

"Cám ơn trời đất, người có thể tính trở về. . . Trần Hi cùng niệm niệm đâu? Tới tới tới, để cho ta nhìn xem các người người một nhà. . ."

Nghe được Trương thẩm yêu cầu, Tần Nhược Doanh liền cao cao giọng điện thoại, sau đó để Trần Hi cùng tiểu gia hỏa cũng lại gần.

Trong tấm hình, Tần Nhược Doanh thật chặt dựa vào Trần Hi, Trần Hi trong ngực thì ôm tiểu gia hỏa.

Hai người đều đang cười ngâm ngâm nhìn xem nàng.

Tiểu gia hỏa dò xét cái đầu thấy được trong video Trương thẩm, thế là lập tức liền kích động hô: "Nãi nãi! Nãi nãi!"

Một bên hô, nàng còn một bên vung tay nhỏ, ra hiệu Trương thẩm nhìn nàng một cái.

"Ồi, các người người một nhà xem như đoàn viên. . ."

Nhìn xem trong tấm hình một nhà ba người, Trương thẩm ngôn ngữ trung là có chút cảm khái.

Kính lịch nhiều ít khó khăn trắc trở, bọn hắn cũng coi như là cả nhà đoàn viên.

Tần Nhược Doanh cùng Trương thẩm tự lấy cữ, Trần Hi liền ôm tiểu gia hỏa ở bên cạnh cười mỉm nghe.

Hai người trọn vẹn hàn huyên hơn nửa giờ.

Đợi đến Trương thẩm nhất định phải đi cho tôn nữ chuẩn bị cơm trưa thời điểm, Tần Nhược Doanh mới lưu luyến không rời cùng với nàng nói tạm biệt.

Nàng đã cùng Trương thẩm đã hẹn, lúc sau tết nhất định phải đi một chuyến thành đô.

. . .

Bởi vì quán trà nguyên nhân, cho nên cơm trưa thời điểm, Trần Hi liền tại sát vách cơm trưa quán tùy tiện điểm vài món thức ăn.

Một phần bọn hắn ăn, một phần đóng gói mang về cho nhà hai cái tu luyện cuồng ma.

Buổi chiều sinh ý xác thực muốn tốt một chút, ba giờ không đến, liền đã ngồi bốn năm bàn khách nhân.

Tần Nhược Doanh tính một cái sổ sách.

Bình quân mỗi bàn tiêu phí tám mươi, ít nhất cũng phải vượt qua mười lăm bàn khách nhân, bọn hắn mới có thể kiếm về mỗi ngày tiền thuê nhà.

Cái này còn không có tính nhân công thủy điện.

Đương nhiên, bọn hắn vốn cũng không phải là vì kiếm tiền, Tần Nhược Doanh tính sổ sách cũng chỉ là đồ chơi vui thôi.

Thần tiên quyến lữ trà quán chủ người, hoạt bát đáng yêu nữ nhi, còn có một con cá ngày ghé vào quầy bar ngủ gật mèo đen.

Ngắn ngủi ba ngày thời gian, rất nhiều người liền biết nhà này Thanh Dật trà phòng đã đổi lão bản.

Cũng không phải bởi vì Trần Hi thật có như vậy làm người khác chú ý, mà là bởi vì treo ở cổng khối kia bảng hiệu.

Bản điểm không cung cấp cờ bài giải trí

Nhà này quán trà đã biến thành một nhà thuần túy trà xanh quán.

Cái gọi là trà xanh quán, liền là không cung cấp cờ bài giải trí, chỉ cung cấp nước trà cùng một cái tương đối yên tĩnh buồng lòng hoàn cảnh quán trà.

Rất nhiều người đến quán trà chính là vì đánh bài, cho nên khi Trần Hi ở bên ngoài phủ lên không còn cung cấp cờ bài giải trí bảng hiệu về sau, quán trà sinh ý cũng ngày càng sa sút.

Bất quá, mọi thứ có cũng có sai lầm.

Cờ bài quán trà biến thành trà xanh quán, ít đi rất nhiều tán khách, nhưng lại nhiều một chút khách quen.

Tỉ như Kiều Viện.

Kiều Viện từ khi ngày đó uống nơi này hồng trà về sau, mỗi ngày buổi sáng mười một điểm, nàng đều sẽ đúng giờ đi vào quán trà, sau đó kêu lên một chén hồng trà, lẳng lặng ngồi ở trên ghế sa lon nhìn xem mình mang tới sách.

Không có tiếp vào điện thoại thời điểm, Kiều Viện liền sẽ tại quán trà ngồi lên một cả ngày, thẳng đến sáu giờ chiều mới có thể rời đi.

Mỗi ngày đều là như thế này, cho nên ngắn ngủi mấy ngày thời gian, nàng liền cùng niệm niệm lẫn vào rất quen.

Trần Hi thông qua cùng nàng nói chuyện phiếm biết được, Kiều Viện là bác Sư đại học sinh, năm nay năm thứ ba đại học, chỉ cho nên mỗi ngày đều đến nơi này, đó là bởi vì nàng gần nhất tại Hậu Hải tìm phần kiêm chức.

Nàng cái này kiêm chức tựa hồ có chút kỳ quái, tới ba ngày, chỉ có ngày đầu tiên thời điểm lên ban, đằng sau cái này hai ngày, nàng cả ngày đều ở trong quán trà ngồi đọc sách, đến xuống buổi trưa mới rời đi.

Kiều Viện mặc dù chưa hề nói mình đến tốt cùng tại làm cái gì kiêm chức, bất quá Trần Hi lại suy nghĩ khả năng cùng quán bar có quan hệ.

Cái này một ngày buổi chiều, tính cả Kiều Viện, trong quán trà cũng chỉ có ba bàn khách nhân.

Bỗng nhiên.

Phía ngoài trên đường phố đột nhiên vang lên một trận lớp xe thẳng gấp thanh âm, theo sát lấy liền vang lên một trận tiếng mắng chửi.

Có vị khách nhân đã bị kinh động, thế là thuận tiện kỳ đi ra quán trà nhìn thoáng qua.

Ra ngoài xem xét, hắn liền nhìn thấy phía trước cách đó không xa một nhà cửa quán bar đứng một đại bang người.

Lúc này còn chưa tới quầy rượu kinh doanh thời gian, mà những người kia cũng không giống là đến uống rượu, cũng có chút giống như là đến gây chuyện.

Đây là hậu hải, Tứ Cửu thành, dưới chân thiên tử.

Giữa ban ngày lại có thể có người dám ở nơi này nháo sự, ngấm lại cũng là hiếm lạ.

Khách nhân kia nhìn một chút, liền kêu gọi cùng hắn đồng hành mấy vị bằng hữu ra nhìn xem.

Tần Nhược Doanh thấy thế, cũng đi theo ra ngoài.

Kiều Viện ngồi ở bên cửa sổ, cho nên liền muốn xuyên thấu qua cửa sổ nhìn xem tình huống bên ngoài.

Nhưng lúc này, điện thoại của nàng tiếng chuông lại đột nhiên vang lên, lập tức liền đem nàng giật nảy mình.

Kiều Viện nhận nghe điện thoại.

Nghe vài câu về sau, nàng nhưng không khỏi sắc mặt đại biến.

Thật nhanh cúp điện thoại, Kiều Viện từ trên chỗ ngồi đứng lên, tay chân luống cuống nhìn quán trà một vòng sau.

Nàng liền trực tiếp chạy hướng quầy bar, sau đó một mặt cầu khẩn đối Trần Hi nói ra: "Lão bản, có thể hay không để cho ta tại nơi này tránh một chút?"

Nói xong, nàng liền chỉ chỉ quầy bar phía dưới đất trống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

136 dê béo

Quầy bar phía dưới có cái đứng không chỗ, vừa vặn nhưng lấy tàng hạ một cái người.

Trần Hi nghe nàng kiều nói này, lập tức liền vui vẻ.

Hóa ra phía ngoài náo nhiệt vẫn là nàng đưa tới?

Kiều Viện cô bé này cho Trần Hi ấn tượng không tệ, nàng tựa hồ như trước kia Lâm Huyền đồng dạng, gia đình điều kiện không tốt lắm, cho nên mới sẽ lựa chọn sau khi học xong thời gian ra kiếm chức làm công.

Mặc dù nàng tận lực đem mình ăn mặc trang điểm lộng lẫy, nhưng nàng trên thân lại như cũ ẩn ẩn tản ra một loại thuộc về cái kia tuổi trẻ mà đặc hữu câu nệ cùng ngây ngô.

Mà cái này, cũng không phải dựa vào trang điểm cùng cách ăn mặc liền có thể che giấu.

"Vậy người an vị chỗ này đi, ta đi ra trước xem một chút tình huống."

Vừa nói, Trần Hi một bên đứng dậy nhường ra cái ghế.

Kiều Viện thấy thế, liền lập tức ngồi xổm hẳn cái ghế đằng sau, ý đồ dùng quầy bar cùng cái ghế đến che giấu mình thân ảnh.

Tiểu gia hỏa thấy được nàng kia lén lút đáng vẻ, lập tức liền vui vẻ lên.

Vỗ tay ra hiệu Trần Hi đem mình buông ra về sau, tiểu gia hỏa liền trực tiếp chạy đến Kiều Viện trước mặt, sau đó hưng phấn đối nàng nói ra: "Tỷ tỷ, người muốn chơi trốn tìm sao? Ta có thể cùng chơi đùa với người!"

Nghe vậy, Kiều Viện không khỏi có chút im lặng.

Nàng vội vã cuống cuống làm ra một cái xuyt thủ thế về sau, lúc này mới nhỏ giọng đối tiểu gia hỏa nói ra: "Niệm niệm người không muốn cùng ta nói chuyện, coi như chưa từng thấy qua ta. . ."

"Ừm?"

Tiểu gia hỏa默默 nhìn xem nàng, tựa hồ nghe không hiểu nàng ý tứ.

Kiều Viện nghĩ nghĩ, liền đổi một loại phương thức nói ra: "Có người xấu muốn tới bắt ta, người không muốn tỷ tỷ bị người xấu bắt đi a?"

Nghe nàng kiều nói này, tiểu gia hỏa cũng rất cục nghe minh bạch.

Thế là, tiểu gia hỏa lập tức tướng cái đầu nhỏ dao cùng cá bát lẳng cổ giống như, đồng thời còn không quên nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Tỷ tỷ không cần phải sợ! Ta bảo vệ người!"

"Xuyết. . . Người coi như không có thấy qua ta là được rồi. . ."

Gặp Kiều Viện một mặt xoắn xuýt ý đồ cùng tiểu gia hỏa nói rõ tình huống, Trần Hi không khỏi liền khẽ cười.

Hắn đứng tại tiểu gia hỏa sau lưng, nhẹ nhàng tướng tiểu gia hỏa ôm về sau, lúc này mới đối tiểu gia hỏa nói ra: "Đề tỷ tỷ tại nơi này đợi một hồi đi, ba ba mang người ra ngoài xem náo nhiệt."

"A, tốt."

Mất thấy Trần Hi tướng mình từ nhỏ gia hỏa ma chảo bên trong giải cứu ra, Kiều Viện lập tức thờ dài một hơi, sau đó liền sắc mặt phức tạp hướng Trần Hi nhỏ giọng nói ra: "Lão bản, cảm ơn người. . ."

Nghe vậy, Trần Hi lại đối nàng cười cười, an ủi: "Ngồi xồm khó chịu, người ghé ngồi từ lên đi. Nếu như thực sự sợ, ta đề nghị người gọi ngay bây giờ điện thoại báo động."

Nói xong, Trần Hi liền ôm tiểu gia hỏa đi ra quầy bar.

Nhìn xem hắn rồi đi bóng lưng, Kiều Viện như dường như biết được suy nghĩ cúi đầu nhìn một chút điện thoại trong tay.

Nhưng do dự một chút về sau, nàng nhưng vẫn là đưa điện thoại di động đem thả tiến vào trong bọc, sau đó hướng phía bên dưới quầy bar diện chúi chúi, ý đồ để cho mình giấu càng tốt hơn một chút.

Quán trà bên ngoài.

Tần Nhược Doanh nhìn thấy Trần Hi ôm tiểu gia hỏa ra về sau, liền lập tức đi tới bên cạnh hắn.

Trần Hi quay đầu nhìn lại, thì nhìn thấy con đường này phía trước cách đó không xa, có hơn mười hai mươi người chính ngẩn ở một nhà quán bar ngoài cửa.

Nhóm người này tuổi tác cũng không lớn, ước chừng liền hơn hai mươi tuổi, khí điểm mười phần phách lối, miệng bên trong biểu tất cả đều là một chút ô ngôn uế ngữ.

Một cái nhìn qua hắn là quán bar người phụ trách thanh niên bị vây quanh ở ở giữa, tựa hồ ngay tại ý đồ cùng bọn hắn thương lượng cái gì.

Chung quanh người vây xem càng ngày càng nhiều, Trần Hi nghe một trận, cũng đại khái giải được tình huống.

Đây là một nhà nấm đi.

Cái gọi là nấm đi, liền là bình thường kinh doanh đồng thời, sẽ còn an bài một chút tay keyboard tại trên mạng cùng người nói chuyện phiếm, lấy hẹn hò làm mỗi như, dụ dỗ người khác đến nơi này tiêu phí.

Nếu như là bình thường đến cửa hàng tiêu phí khách nhân, như vậy bọn hắn liền sẽ cảm thấy tiệm này cũng không tệ lắm, tiêu phí cũng không cao.

Nhưng nếu như là bị rượu nấm nữ mang tới khách nhân, như vậy bọn hắn tại nơi này tiêu phí liền sẽ lật lên trên cái gấp mười còn không thôi.

Nấm a không chỉ có quán bar cái này một loại hình thức, rất nhiều quán cà phê, phòng ăn, quà tặng cửa hàng, thậm chí dù là quán trà cũng có thể là là nấm đi.

Rượu nấm đã biến thành một đầu hoàn chỉnh dây chuyền sản nghiệp, chủ yếu từ tay keyboard, rượu nấm nữ, tiêu phí nơi chốn tạo thành, trong đó quy mô khá lớn, khả năng còn sẽ có chủ quản vòng này tiết.

Tay keyboard thông qua QQ, Wechat, Mịch Mịch, tìm kiếm chờ xã giao phần mềm, hay là ra mắt trang web, giao hữu diễn đàn, đem tư liệu của mình ngụy trang thành một cái tuổi trẻ nữ nhân xinh đẹp, sau đó câu dẫn một chút độc thân, hoặc là lòng mang ý đồ xấu nam nhân ra gặp mặt.

Tay keyboard tại trên mạng cùng dê béo cho tới trình độ nhất định về sau, rượu nấm nữ mới có thể ra mặt tiếp khách.

Các nàng không cần thật xinh đẹp, ngữ quan đoan chính là được, kỳ thật cũng là lợi dụng một ít nam nhân tư tưởng xấu xa.

Gặp mặt địa điểm ngay tại nấm a phụ cận, rượu nấm nữ bản nhân cùng dê béo tại trên mạng nhìn thấy không đồng dạng, dê béo phần lớn cũng sẽ không hoài nghi, bởi vì bọn hắn phần lớn đều sẽ bị cái này đột nhiên xuất hiện điểm ngộ cho làm choáng váng đầu óc.

Gặp mặt về sau, rượu nấm nữ sẽ trước bồi dê béo tan hợp mà bước, sau đó mượn cơ hội nói mình mệt mỏi, nghĩ đến nấm trong forum ngồi một chút.

Dê béo đương nhiên sẽ không cự tuyệt, ngược lại còn chờ mong rượu nấm nữ tốt nhất có thể uống say. . .

Nếu như dê béo còn không có bị điểm ngộ choáng váng đầu óc, liền sẽ tại rượu nấm nữ điểm đồ vật trước đó nhìn xem giá cả biểu.

Nắm a đồ vật tất cả đều là mình mã thực giả, nếu như chề đất, dê béo có thể tùy thời đi.

Nhưng nếu như dê béo ngay cả giá cả biểu cũng không nhìn, trực tiếp liền muốn tại rượu nắm nữ trước mặt giả người giàu có, vậy liền không có ý tứ.

Hai chén đồ uống thêm mâm đựng trái cây 388, đây là thứ nhất bước, ra tay hơi nhẹ, nếu như mập Dương Đồng ý để rượu nắm nữ chút rượu, liền sẽ thẳng cấp tiến vào bước thứ hai, hơn mười đồng tiền rượu đồ, tại nơi này lại muốn bán được 1888, 3 888.

Tâm hắc một điểm, thậm chí có thể trực tiếp chào giá 8888 nhân dân tệ.

Nếu như dê béo cự tuyệt thanh toán, ngưng ngưng như vậy, nắm a đã thủ liền sẽ ra sân.

Cũng không phải thật đánh, liền là uy hiếp, không trả tiền không được đi.

Thông minh một điểm dê béo, sẽ muốn cầu cùng rượu nắm nữ gánh vác, chỉ cấp một nửa tiền, sau đó sau đó báo động.

Nhưng mà đáng tiếc là, cái nghề này bản thân liền ở vào màu xám khu vực, chỉ cần nắm a lão bản khôn khéo một điểm, dù là dê béo sau đó báo động, lão bản cũng chỉ cần trả lại tiền là có thể giải quyết, bởi vì bọn hắn không có phạm pháp.

Mỗi một trên bàn đều có giá cả biểu, mình mã thực giả tiêu phí, hơn nữa còn là tự nguyện tiêu phí.

Kiều Viên, rất rõ ràng liền là một cái rượu nắm nữ.

Bất quá có chút kỳ quái là, dê béo bình thường đều là lịch duyệt xã hội không nhiều lắm oan đại đầu, đám này ngăn ở cửa quán bar gây chuyện người trẻ tuổi, xem xét cũng không phải là cái gì loại lương thiện.

Nói câu khó nghe, bọn hắn căn bản cũng không phải là làm dê béo nguyên liệu đó.

Cuối cùng là làm sao một chuyện?

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa tại quán trà bên ngoài nhìn xem náo nhiệt.

Mà lúc này, nhưng cũng không biết ai nói một câu: "Nàng ở bên kia cái kia quán trà!"

Đám người kia nghe được câu này về sau, lập tức liền hướng phía Trần Hi vị trí lao qua.

Mấy cái quán trà khách nhân vốn đang vui ung dung nhìn xem náo nhiệt, xem xét đám người kia đột nhiên hướng bên này đi tới về sau, bọn hắn liền ngay cả bận bịu trốn đến một bên.

Quán trà bên ngoài có một con đường, đường phố đối diện liền là hậu hải.

Trần Hi cùng Tần Nhữc Doanh sống vai đứng tại quán trà cổng, đám kia người trẻ tuổi tới về sau, liền đem bọn hắn cho bao quanh vây lại.

Tiểu gia hỏa hiển nhiên là bị bọn hắn bày ra chiến trận dọa sợ, thế là lập tức rút về Trần Hi trong ngực.

Trần Hi thấy thế, liền tướng tiểu gia hỏa đưa cho Tần Nhữc Doanh, sau đó ra hiệu nàng mang hài tử đi vào trước.

Đội đến Tần Nhữc Doanh tiến vào quán trà về sau, Trần Hi lúc này mới bình tĩnh hỏi: "Các vị, có chuyện gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

137 phá tiệm

Trần Hi bình tĩnh đánh giá trước mắt đám này người trẻ tuổi.

Đám này người trẻ tuổi bên trong, nhỏ tuổi nhất đại khái cũng ngay tại 20 tuổi chi phối, tuổi tác lớn một điểm cũng nhiều nhất sẽ không vượt qua hai mươi lăm.

Bọn hán cách ăn mặc đều rất triều, có mấy cái bộ dáng còn mười phần tuấn tiểu, nhưng chính là đứng không có đứng tướng, mà lại mới mở miệng liền là miệng đầy ô ngôn uế ngữ, trong lúc lơ đãng liền sẽ cho người ta một loại lỗ mãng, thô bỉ cảm giác.

Cầm đầu người kia tuổi chừng chớ tại hai bốn hai lăm đáng về.

Đội đến đồng bạn tướng quán trà đại môn cho bao bọc vây quanh về sau, hán liền ngâm một điều thuốc lắc ung dung đứng ở Trần Hi trước mặt.

Tựa hồ là muốn vì mình kiến tạo khí thế, cho nên người trẻ tuổi kia cũng không khách khí, một điều thuốc vòng liền hướng thẳng đến Trần Hi phun ra tới.

Nhưng mà hán không ngờ tới, hôm nay gió thật to.

Cho nên ngay tại hán vừa mới phun ra vòng khói thời điểm, một trận đột nhiên xuất hiện gió lớn liền đem vòng khói trực tiếp thổi tới hán trên mặt.

Bị sương mù bị sắc con mắt, người tuổi trẻ kia lập tức liền cúi đầu nhìn không được dụi dụi con mắt.

Mà hán tận lực tạo nên khí thế, cũng bởi vậy bị phá hư biến mất hầu như không còn.

Người trẻ tuổi này tên là Vương Hạo, tại Thượng kinh quán ăn đêm vòng tròn bên trong cũng là có chút danh khí một cái người.

Mỗi khi đến ban đêm xa hoa truy lạc lúc, liền là Vương Hạo qua lại các đại quầy rượu thời điểm.

Gần nhất Trung Quốc đột nhiên nhắc lên một trận hip-hop dậy sóng, liền như là thế kỷ trước tám chín mười năm thay mặt Rock n' Roll dậy sóng đồng dạng, lập tức lửa khắp cả đại giang nam bắc.

Vương Hạo làm sớm nhất một nhóm dưới mặt đất Rapper, gặp phải cái này sóng hip-hop dậy sóng về sau, hán tại Thượng kinh gần nhất cũng là danh tiếng vô lượng.

Hậu hải bên này phần lớn đều là quán rượu nhỏ, cho nên Vương Hạo đối khối này cũng không quen, hôm nay chỉ cho nên muốn dẫn người đi tìm đến, đó là bởi vì hán một cái huynh đệ tại nơi này bị rượu nắm lừa tiền.

Cái kia huynh đệ cùng hán có quan hệ thân thích, mới vừa từ quê quán ra cùng hán hỗn.

Trước đó thật đáng hoàng một cái người, không chút thấy qua việc đời, cho nên cũng không hiểu trong quán bar những cái kia cong cong thẳng thẳng.

Trên mạng cùng tay keyboard hán huyền sau một thời gian ngắn, huynh đệ kia đột nhiên đầu óc nóng lên, liền muốn ước cô nương kia ra gặp mặt.

Thật vừa đúng lúc chính là, lão bản an bài cho hán rượu năm nữ đúng lúc là Kiều Viện.

Nếu như nếu luận mỗi về nhan đáng giá lời nói, Kiều Viện nhan giá trị tại rượu năm nữ cái quần thể này bên trong, cũng tuyệt đối là nhất là bạt tiêm kia một túm.

Mới vừa tới Thượng kinh xông xáo thanh niên, lúc nào cùng cái này cấp bậc mỹ nữ gần khoảng cách tiếp xúc qua?

Cho nên hán lúc ấy liền bị Kiều Viện cho mê đầu óc choáng váng, đến mức Kiều Viện đều không có nói với hán mấy câu, hán liền chính mình hưng phấn chút rượu uống.

Càng uống càng mơ hồ, cuối cùng trực tiếp mở ra một cái hai vạn khối đại đơn.

Hai vạn khối, bàn phím cầm 20%, rượu năm nữ cầm 40%, lão bản lấy thêm 40%.

Cái này đơn xác nhận tới sở về sau, Kiều Viện liền có thể phân đến tám ngàn.

Số tiền này nửa tháng hoặc một tháng mới có thể kết một lần, đó là bởi vì khách nhân báo động, liền muốn trả lại tiền miễn phí, cho nên số tiền kia bây giờ căn bản liền còn chưa tới Kiều Viện trên tay.

Giống Vương Hạo loại này không báo động, ngược lại mình dẫn người đến gây chuyện tình huống quả thật rất ít gặp.

Tất cả mọi người là một con đường bên trên lẫn vào, Vương Hạo hiện tại chiếm lý, cho nên lão bản liền quả quyết đem hai vạn khối trả lại cho hán.

Bất quá kỳ quái là, Vương Hạo cầm lại tiền vẫn còn không hài lòng, cư đã muốn cầu lão bản đem Kiều Viện cho giao ra.

Yêu cầu này liền quá mức.

Lão bản không có khả năng đáp ứng, cho nên mới ý đồ cùng bọn hán hiệp thương.

Nhưng mà, ngay tại lão bản cùng Vương Hạo hiệp thương quá trình bên trong, một cái bình thường liền rất ghen ghét Kiều Viện nữ hải lại vụng trộm đem Kiều Viện cho ra bán, cho nên Vương Hạo liền dẫn người trực tiếp vây lại quán trà tới.

Mặt báo cô bé kia rất cơ linh không có bại lộ mình, lão bản cũng không biết đến tột cùng là ai cáo mật.

Đội đến hán trông thấy Vương Hạo khí thế hung hăng dẫn người phóng tới quán trà về sau, lão bản cũng có chút gấp, vội vàng gọi điện thoại gọi lên người tới.

Trả lại tiền là hợp lý yêu cầu, nhưng xách người tuyệt đối không được, không phải hán về sau còn thể nào tại trên con đường này hỗn?

Đáng tiếc hiện tại mới buổi chiều ba điểm qua, cho nên đã thủ quán bar đều đang ở nhà bên trong nằm ngáy o o.

Lão bản hướng phía điện thoại phát một trận tính tình về sau, lúc này mới có chút lo lắng nhìn về phía cách đó không xa nhà kia quán trà. . .

. . .

Năng tại Hậu Hải mở tiệm, phần lớn đều không phải là cái gì đèn đã cạn dầu.

Cường long không ép địa đầu xà.

Bởi vậy, Vương Hạo tướng tàn thuốc hung hăng ném xuống đất về sau, lúc này mới cả lơ phát phơ đối Trần Hi nói ra: "Ngươi là tiệm này lão bản?"

"Đúng thế."

"Cái này chuyện không liên quan tới ngươi, ngươi đem cái kia gọi Kiều Kiều giao ra, chúng ta lập tức đi, cũng sẽ không ảnh hưởng ngươi làm ăn."

Nói xong, Vương Hạo liền híp mắt, lạnh lạnh nhìn Trần Hi.

Nếu như nói chơi Rock n' Roll người đều có một loại phóng đảng không bị trói buộc khí chất, như vậy chơi hip-hop hiển nhiên là bọn hán thẳng cấp vốn liếng, cả ngày một bộ Thiên lão tập thể lão nhị đáng vẻ, ngay cả đại địa mẫu thân cũng sẽ không để vào mắt.

Nhưng mà, Trần Hi trả lời lại có chút nằm ngoài sự dự liệu của hán.

Chỉ gặp Trần Hi bỗng nhiên mỉm cười, thuận miệng hồi đáp: "Kiều Kiều? Ta không biết, nơi này không có cái này người."

"CNM, hù chúng ta đây?"

"Hạo ca, chớ cùng hán nhiều lời, chúng ta trực tiếp đi vào lực soát, đừng để cô nương kia chạy!"

"Đúng, đi vào lực soát!"

Vương Hạo không có nói chuyện, cứ như vậy nhìn từ trên xuống dưới Trần Hi.

Bất quá, phía sau hán đám kia thanh niên lại lập tức an vị không ở.

Trần Hi chậm rãi quét mắt trước mắt đám người một chút, biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào.

Hán cứ như vậy lẳng lặng đứng tại quán trà công, tựa hồ không có ý định để Vương Hạo bọn người đi vào.

Nhưng đúng lúc này, một cái nguyên bản đứng tại đám người hậu phương người trẻ tuổi đột nhiên có động tác.

Chỉ gặp hán đột nhiên quay người từ dưới đất nhật lên một khối to bằng đầu nắm tay tảng đá, sau đó liền hướng thẳng đến quán trà pha lê hung hăng đập đi qua!

Bành!

Trong tường tượng pha lê vỡ vụn âm thanh cũng không có vang lên.

Kia phiến pha lê phảng phất là thủy tinh cường lực, tảng đá nện ở phía trên thể mà cũng chỉ là phát ra một trận to lớn tiếng va chạm.

Tảng đá rơi trên mặt đất, pha lê lại không nhúc nhích tí nào.

Người tuổi trẻ kia không phục, hung hăng trợn mắt nhìn Trần Hi một chút về sau, hán liền lần nữa từ dưới đất nhật lên tảng đá.

Bất quá cái này một lần, hán lại không có đem tảng đá ném ra đi, mà là cầm tảng đá trực tiếp đứng ở cửa sổ thủy tinh trước.

Bành!

Bành!

Bành!

Người trẻ tuổi cầm tảng đá, dùng sức đâm vào pha lê.

Tần Nhược Doanh ôm tiểu gia hỏa ngồi ở Kiêu Viện cái ghế bên cạnh bên trên, tiểu gia hỏa thì núp ở Tần Nhược Doanh trong ngực.

Cái này động tĩnh không riêng hù dọa tiểu gia hỏa, cũng hù dọa trong quán trà khách nhân.

Nhìn thấy người kia không ngừng cầm tảng đá đâm vào pha lê, khách nhân liền đều nhao nhao thối lui đến nơi hẻo lánh bên trong.

Đám này người trẻ tuổi đơn giản coi trời bằng vung!

Người trẻ tuổi kia cầm tảng đá đập một hồi lâu, nhưng pha lê lại như cũ không có chút nào hư hao vết tích.

Lúc này, Trần Hi nói chuyện.

"Kia là thủy tinh cường lực, cẩn thận một điểm, chớ tự mình nện vào tay của mình, chờ một lúc lại chạy đến tìm ta bồi tiền thuốc men. . ."

Thoại âm rơi xuống, người tuổi trẻ kia tựa như căn bản không có nghe được đồng dạng, cầm lấy tảng đá lại lần nữa hung hăng đập đi lên.

Bành!

To lớn tiếng va chạm vang lên lần nữa.

Theo sát lấy, người tuổi trẻ kia miệng bên trong lại đột nhiên phát ra một trận như giết heo tiếng kêu rên.

Đám người vội vàng quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy hắn dùng tay trái che lấy tay phải, không ngừng la to.

Máu tươi thuận hắn khe hở không ngừng nhỏ xuống, xem ra thật đúng là bị Trần Hi nói trúng.

Hắn thế mà cầm tảng đá nện vào tay của mình. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

138 báo động

Nện pha lê nện vào tay của mình?

Cái này một biến cố đột nhiên xuất hiện, lập tức liền sợ ngây người ở đây tất cả mọi người.

"Giống như tổn thương có chút nghiêm trọng? Mau dẫn hắn đi cầm máu đi, con đường này ra ngoài rẽ trái, không đến hai trăm mét có một nhà chỗ khám bệnh. . ."

Mất thấy người tuổi trẻ kia trên tay máu chảy không ngừng, Trần Hi liền cười mím nhắc nhở Vương Hạo một câu.

Nghe được Trần Hi về sau, Vương Hạo lúc này mới giống như là rốt cục lấy lại tinh thần đồng dạng, vội vàng để cho người mang thương người đi tìm phòng khám bệnh cầm máu.

Người bị thương rời đi, trước mắt đám này người trẻ tuổi nhưng không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Nghĩ nện người khác pha lê thị uy, không nghĩ tới pha lê không có đập hư, lại đem tay của mình cho đập bị thương.

Cái này mất mặt thật đúng là ném đại phát.

Vương Hạo có chút lúng túng ho nhẹ một tiếng.

Nhưng theo sát lấy, hắn lại có chút cảm tức đối Trần Hi nói ra: "Lão bản, ta hôm nay mang nhiều huynh đệ như vậy tới, cũng không phải vì đứng tại nơi này nói mát, ngươi mở ra cửa làm ăn, hẳn là biết nhiều một sự không bằng ít một chuyện đi. . . Ngươi để kia nữ ra, chúng ta đã gặp nhau thì cũng có lúc

chia tay, như thế nào?"

Trần Hi không có đáp lời, mà là cười lắc đầu.

"CNM! Có tin hay không là chúng ta đem người cái này phá quán trà đập!"

Cũng không biết từ ai miệng bên trong đột nhiên toát ra một câu nói như vậy.

Nghe vậy, Trần Hi liền nghĩ đến một chút, sau đó mang theo nghi ngờ hỏi ngược lại: "Không phải mới vừa đã nện qua sao?"

Lời này vừa nói ra, lập tức tựa như hoá tính rơi tại thuốc nổ trong ống, trước mắt đám này người trẻ tuổi lập tức liền bị hấn cho dẫn nổ.

Mấy cái tính khí nóng nảy tại chỗ liền muốn xông lên.

Xem bọn hấn khí thế kia rào rạt tư thế, sợ là muốn động thủ.

Nhưng mà không đợi Trần Hi có bất kỳ phản ứng nào, Vương Hạo cũng đã giang hai tay ra đem bọn hấn cho ngăn lại.

Vương Hạo còn không ngốc, mà lại hấn đã sớm qua đánh nhau vì thể diện niên kỷ.

Mặc dù hấn bình thường nhìn làm việc cực kỳ phách lối, nhưng trên thực tế, hấn làm việc lại rất có chừng mực.

Đây cũng không phải là cái gì mười tám tuyến tiểu huyện thành, cái này Trung Quốc thủ đô, Thượng kinh!

Thượng kinh nước rất sâu, đến trên đường tùy tiện ném cục gạch, đều có thể sẽ nện vào một cái bọn hấn tuyệt đối không chọc nổi đại nhân vật.

Vương Hạo từ nhỏ trong huyện thành đi tới, hấn đến hôm nay cũng coi như là kiếm ra một điểm thành tựu, cho nên hấn làm sao có thể làm ra dẫn đầu nháo sự loại chuyện ngu xuẩn này?

Muốn ồn ào cũng phải hấn rồi đi mới nào. . .

Liền cùng rượu năm đồng dạng, các ngành các nghề đều có mình pháp tắc sinh tồn.

Ném tảng đá nện pha lê kỳ thật căn bản cũng không tính sự tình, cho dù là bọn họ hiện tại xông đi vào đánh nện một phen, cuối cùng khả năng cũng chỉ cần bồi thường ít tiền là có thể giải quyết.

Hình pháp thứ hai trăm bảy mươi lăm đầu có mình xác quy định: Cố ý hủy hoại tài vật án, tạo thành công và tư tài vật tổn thất vượt qua năm ngàn nguyên trở lên, ứng cho lập án truy tố.

Nói một cách khác, chỉ cần tổn thất không có vượt qua năm ngàn, như vậy cảnh sát liền sẽ không lập án truy tố.

Đầu năm nay lưu manh không đáng sợ, liền sợ lưu manh có văn hóa.

Cho nên phá tiệm có thể, đánh người không được.

Hiện tại có nhiều người như vậy vậy xem, nếu như người này hướng trên mặt đất một chuyến, không phải nói mình đầu óc bị bọn hấn đánh ra vấn đề, như vậy bọn hấn rõ ràng cũng đành phải đến cục cảnh sát bên trong qua cái tiêu nghi dài hạn.

Bất quá, Vương Hạo cũng là bị Trần Hi sạch sẽ tính nhấn nại, ra hiệu bọn hấn không cho phép nhúc nhích tay về sau, Vương Hạo liền hướng trên mặt đất nhỏ một ngụm nước bọt, sau đó hung tợn nói ra: "Đi vào tìm!"

Nói xong, Vương Hạo còn lạnh lùng nhìn chăm chăm Trần Hi, tựa hồ là đang cảnh cáo Trần Hi không muốn mù chột rợn.

Theo hấn ra lệnh một tiếng, Vương Hạo sau lưng người trẻ tuổi liền như ong vỡ tổ hướng phía quán trà đại môn lao đến.

Nhưng mà, bọn hấn lại nghĩ sai.

Bọn hấn không động thủ, lại cũng không đại biểu Trần Hi không động thủ.

Trần Hi cũng lười lại cùng bọn hấn nói nhảm, ai dám tới gần đại môn, như vậy hấn liền sẽ một cước đạp đi qua.

Rượu năm nữ không phải cái gì hào quang chức nghiệp.

Biết rõ nguyên do chuyện về sau, Trần Hi cũng là muốn cho Kiều Viện ra ngoài cho bọn hấn một cái công đạo.

Dù sao, là Kiều Viện đã làm sai trước.

Nhưng rất đáng tiếc là, đám này người trẻ tuổi đầu rất sắt, phù phiếm túi da hạ đều chứa một viên vô hạn bành trướng trái tim.

Một nhóm người đi trên đường đều hận không thể tại mình trên mặt treo tấm bảng hiệu, trên đó viết: Lão tử nhất xâu, lão tử thiên hạ thứ nhất.

Khí thế kia rào rạt đáng về cũng hù dọa niệm niệm.

Bởi vậy, vốn nên chiếm lý một phương, tại Trần Hi xem ra lại là phá lệ ghê tởm.

Xông lên phía trước nhất hai người trẻ tuổi coi là Trần Hi không dám can bợn hấn, cho nên ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Trần Hi một chút, hướng phía đại môn liền vọt thẳng đi qua.

Nhưng liền tại bợn hấn sắp sờ đến quán trà đại môn thời điểm, Trần Hi lại đột nhiên một cước đem bợn hấn cho đập trở về.

Trần Hi ra tay rất có phân tặc, cũng không thương tổn bợn hấn, liền là để bợn hấn không có biện pháp tới gần đại môn.

Nhìn xem kia hai cái bị Trần Hi đập trở về huynh đệ, Vương Hạo lập tức giận tím mặt.

"Con mẹ nó! Ngươi dám động thủ? ! Cho ta đánh cho đến chết!"

Đã đối phương đều động thủ, hấn há lại sẽ lại nhẫn, thế là dẫn đầu liền muốn xông lên.

Đúng lúc này. . .

Trần Hi sau lưng đại môn lại đột nhiên mở ra.

"Dừng tay!"

Theo một tiếng khê kêu, Kiều Viện vội vã chạy đến Trần Hi phía trước, sau đó trực tiếp đem hấn ngăn cản tại sau lưng.

Kiều Viện mang theo khiếp ý nhìn Vương Hạo một chút.

Do dự một chút về sau, nàng nhưng vẫn là ra về trấn tĩnh nói ra: "Không liên quan Trần lão tử sự tình, ta chính là Kiều Kiều, các ngươi có chuyện gì hướng ta đến!"

Kiều Viện một mực chú ý đến động tĩnh ngoài cửa, nghe xong bợn hấn muốn động thủ, lập tức liền không nhìn được vọt ra.

Mặc dù Kiều Viện cũng làm không hiểu đám người này vì cái gì nhất định phải tìm nàng, nhưng không hề nghi ngờ, chuyện này đúng là từ nàng đưa tới, cho nên nàng không thể liên lụy đến người khác.

Vương Hạo ngừng lại, trên dưới đánh giá Kiều Viện một chút về sau, trên mặt nhưng không khỏi lộ ra một tia kỳ quái biểu lộ.

Kiều Viện cũng không ngốc, phát hiện đối phương mang theo rất nhiều người đến, nàng liền quả quyết gọi điện thoại báo cảnh sát.

Cho nên hiện tại đứng tại Vương Hạo trước mặt, Kiều Viện vẫn là có mấy phần lực lượng.

Cầm điện thoại như đang thị uy lung lay một vòng về sau, Kiều Viện lúc này mới đối Vương Hạo tiếp tục nói ra: "Ta cảnh cáo các ngươi chó làm loạn, ta vừa rồi liền đã báo cảnh sát, cảnh sát lập tức liền sẽ đuổi tới nơi này. . ."

Nghe vậy, Vương Hạo không khỏi nở nụ cười, thuận miệng châm chọc nói: "Báo động? Làm sao? Chúng ta phạm cái gì pháp? Gái điểm thú, ta cho ngươi biết, vốn là làm việc nhỏ, bất quá bây giờ bị ngươi làm lớn chuyện! Ngươi chờ đó cho ta!"

Nói xong, hấn còn hung tợn chỉ Kiều Viện một chút.

Kiều Viện bị hấn hù dọa, không tự chủ được lui về sau một bước nhỏ.

Nhưng rất kỳ quái chính là, Vương Hạo tiếp xuống lại không có bất kỳ động tác gì, ngược lại dẫn người trực tiếp đi tới đường phố đối diện, sau đó đóng một cái tây một cái dựa vào lan can đứng thành một loạt.

Kiều Viện có chút không rõ cho nên, không khỏi liền quay đầu nhìn Trần Hi hỏi: "Bọn hấn thế nào?"

"Ngươi có phải hay không báo cảnh sát?"

"A, ta báo a."

"Vậy thì chờ cảnh sát tới rồi nói sau."

Nói xong, Trần Hi liền quay người về tới quán trà.

Kiều Viện hơi nghi hoặc một chút quay đầu nhìn thoáng qua Vương Hạo một đoàn người, phát hiện hấn còn tại hung tợn nhìn mình lom lom, thế là liền

cũng trong lòng run sợ đi theo Trần Hi chạy vào quán trà.

Lưu manh đều có cái đặc điểm, cái kia chính là lần yếu sợ mạnh.

Cho nên nghe được cảnh sát muốn tới về sau, bọn hắn lập tức liền trung thực.

Bắt quá cảnh sát tới thì phải làm thế nào đây?

Chẳng lẽ lại còn muốn đem bọn hắn hết thảy mang về cục cảnh sát?

Dùng Vương Hạo tới nói, cái kia chính là. . .

Bọn hắn phạm pháp sao?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vụ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

139 cố sự

Nghe được Kiều Viện báo cảnh sát về sau, Vương Hạo liền dẫn người tản ra.

Tự chúng nháo sự?

Không không không, bọn hắn chỉ là đến hậu hải ngắm phong cảnh mà thôi.

Kiều Viện còn có chút không rõ cho nên, bắt quá nhìn thấy Vương Hạo đám người cũng chưa rời đi, nàng cũng liền không dám đến chỗ chạy loạn, đành phải ngoan ngoãn đi theo Trần Hi về tới quán trà.

Trần Hi trở lại quán trà về sau, bên trong kia hai bàn khách nhân liền nhao nhao hướng hắn giơ ngón tay cái lên, tán dương: "Lão bản, người lợi hại, là tên hán tử. . ."

Không nói đến chuyện này ai đúng ai sai, chỉ bằng vào Trần Hi ngăn ở quán trà cổng, một cái người ngăn trở kia hơn mười người, cũng đủ để làm bọn hắn vỗ tay tán thưởng.

Cái này lão bản nên được rất xứng chức.

Tần Nhược Doanh tại trong quầy bar thấp giọng cùng tiểu gia hỏa kể lời nói, thỉnh thoảng chọc cho tiểu gia hỏa cười khanh khách.

Nhìn thấy Trần Hi trở về về sau, tiểu gia hỏa liền lập tức liền Tần Nhược Doanh trong ngực cọ xát, sau đó đưa tay muốn Trần Hi ôm nàng.

Đội đến Trần Hi đưa nàng từ Tần Nhược Doanh trong ngực ôm về sau, tiểu gia hỏa lúc này mới ngọt ngào hỏi: "Ba ba, các người ở bên ngoài làm cái gì a?"

"Ba ba đang cùng bọn hắn giảng đạo lý, làm sao? Hừ đến người sao?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức lắc đầu, quyết miệng nói ra: "Không có, ta không thích bọn hắn!"

Tiểu hài tử có đôi khi rất kỳ quái, người xa lạ cho bọn hắn lưu lại ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu.

Nếu như cái này người là bọn hắn thích, như vậy bọn hắn liền sẽ lập tức đối cái này người biểu hiện rất thân thiết, đơn giản liền là như quen thuộc.

Nhưng nếu như cái này người cũng không lấy bọn hắn thích, như vậy thật xin lỗi, hài tử liền sẽ trốn xa chừng nào tốt chừng đó, trừ phi gia trưởng ở bên người, bằng không bọn hắn căn bản sẽ không áp sát quá gần.

Bên ngoài kia một đám người, rõ ràng cũng không phải là tiểu gia hỏa yêu thích.

Trần Hi sờ lên tiểu gia hỏa khuôn mặt nhỏ nhắn, lúc này mới cười nói: "Đây là nhà của chúng ta, người không thích bọn hắn, kia ba ba liền không cho phép bọn hắn tiến đến, có được hay không?"

"Tốt!"

Tiểu gia hỏa cao hứng vung lên kiêu tới.

Mà lúc này, Kiều Viện mới chậm rãi đi tới.

Do dự một chút, nàng lúc này mới mười phần ngượng ngùng nói ra: "Lão bản, thật xin lỗi, cho ngài làm loạn thêm. . ."

Nói xong, Kiều Viện còn đột nhiên hướng Trần Hi bái.

Trần Hi còn không có nói chuyện, Tần Nhượng Doanh cũng đã hướng nàng vẫy vẫy tay, sau đó cười nói: "Không có việc gì, ngồi lại đây trò chuyện hai câu a?"

Nghe được lão bản nương lên tiếng, Kiều Viện liền ngoan ngoãn ngồi vào bên cạnh nàng.

"Người làm nghề này làm bao lâu?"

"Năm tháng. . ."

"Kiếm lời bao nhiêu tiền?"

Kiều Viện sững sốt một chút, lúc này mới có chút ấp a ấp úng nói ra: "Nếu như đem cái này một đơn cũng tính cả, hẳn là có hơn hai vạn, bất quá hiện tại còn không có thanh toán. . ."

"Vì cái gì muốn làm cái này đâu? Ta nhớ không lầm, người là bác Sư đại học sinh a? Thanh Bắc thầy người, bác Sư đại danh xưng Kinh thành bốn đại danh trường học, tại cả nước cũng có thể đứng vào trước hai mươi. . . Sư phạm sinh viên đại học bây giờ lại chạy đến làm rượu năm nữ, người cảm thấy cái này thích hợp sao?"

Tần Nhượng Doanh thanh âm rất nhẹ cũng rất dịu dàng, nhưng lại chữ chữ khoan tìm, thẳng đâm Kiều Viện đáy lòng.

Kiều Viện cúi đầu trầm mặc.

Trợn vụn qua một hồi lâu, nước mắt của nàng mới vô thanh vô tức chảy xuống.

Mất thấy lão bà chuẩn bị cùng người khác bàn luận nhân sinh lý tưởng, Trần Hi liền ôm tiểu gia hỏa ngồi xuống trong hành lang, cho các nàng chữa lại một điểm tư nhân không gian.

Kiều Viện thấp giọng khóc sụt sùi, Tần Nhượng Doanh đợi một chút, lúc này mới rút ra mấy tờ giấy khăn đưa cho nàng.

"Có thể nói một chút là vì cái gì sao?"

Kiều Viện tiếp nhận khăn tay xoa xoa nước mắt.

Hít sâu một hơi về sau, nàng lúc này mới nhìn xem Tần Nhượng Doanh, một mặt khổ sở nói ra: "Cha ta ngã bệnh. . . Cần đòi tiền. . . Ta làm rất nhiều công việc, nhưng là đều không kiếm được tiền. . ."

"Có người giới thiệu ta đi KTV đi làm. . . Ta sợ hãi, không có đi. . . Thế nhưng là ta thật rất cần đòi tiền, cho nên bọn hắn mới giới thiệu để ta làm rượu năm. . ."

Kiều Viện gia cảnh rất phổ thông, phụ thân là giáo sư trung học, mẫu thân là giáo viên tiểu học, thu nhập cũng không cao, toàn dựa vào phụ thân mở trường luyện thi kiếm lấy một chút thu nhập thêm, nhà bọn hắn mới miễn cưỡng đạt đến thường thường bậc trung gia đình tuyển hợp lệ.

Nàng vốn là cái rất hạnh phúc nữ hài, mặc dù gia đình cũng không tính giàu có, nhưng lại ăn mặc không lo, gia đình mỹ mãn, làm sao cũng coi là tiểu gia bích ngọc.

Kiều Viện cũng rất không chịu thua kém, thi đại học năm đó vẫn là bọn hắn huyện văn khoa Trương Nguyên.

Nhưng mà, hiện thực có đôi khi thật so cổ sự còn muốn khuôn sáo cũ.

Dù sao nhân sinh tựa như điện tâm đồ, thuận buồm xuôi gió vậy liền nói rõ người đã treo.

Ba năm trước đây, Kiều Viện phụ thân bị tra ra hoạn có mẫn tính nhiễm trùng tiểu đường, đã chẩn đoán chính xác, cho nên bày ở trước mặt bọn hắn liền chỉ còn lại có hai con đường, chung thân thâm tách, hoặc là thay thận.

Thâm tách một lần giá cả kỳ thật không tính quá đắt, mỗi cái địa phương thu phí hơi có khác biệt, đơn lần giá cả đại khái cũng ngay tại bốn trăm nguyên trên dưới. Một bệnh nhân mỗi tuần ít nhất phải thâm tách ba đến bốn lần, một tháng ngay tại 13 lần chi phối, cái này cần 5200 nguyên, một năm xuống tới đại khái cần 6 vạn nguyên.

6 vạn nguyên, nghe vào tựa hồ cũng không phải là quá nhiều.

Nhưng đối với tiểu trong huyện thành đồng dạng gia đình tới nói, cái này kỳ thật đã là một bút rất lớn chi tiêu.

Bởi vì thân thể nguyên nhân, kiều cha đành phải bị ép đóng lại trường luyện thi, bắt quá lại không có rời chức, ngược lại kiên trì mỗi ngày đi làm

Kiều cha thường xuyên đem một câu treo ở bên miệng: "Kiều Kiều, chuyện trong nhà người đừng quản, hảo hảo đọc sách là được rồi. Đợi đến người tốt nghiệp tìm phần công việc tốt, ba ba liền có thể hưởng hưởng thanh phúc rồi. . ."

Cái bệnh này nhất thời bán hội là không có nguy hiểm tính mạng, nhưng lại sẽ để cho một gia đình kinh tế áp lực trở nên mười phần to lớn.

Cho nên Kiều Viện mỗi lần về nhà, đều sẽ cảm giác phụ mẫu lại già đi rất nhiều.

Cũng chính bởi vì vậy, từ đại nhất bắt đầu, Kiều Viện cố gắng học tập kiếm lấy học bổng đồng thời, sẽ còn ở bên ngoài kiêm chức làm công.

Nàng làm qua rất nhiều công việc, phục vụ viên, gia giáo, chuyển phát nhanh, kiêm chức người mẫu, cũng liền kiêm chức người mẫu đến tiền hơi mau một chút, nhưng chuyện tốt như thế lại cũng không thường có.

Kỳ thật nàng có trở thành ký kết người mẫu điều kiện, nhưng Kiều Viện nhưng thủy chung không có quên mình vẫn là một cái học sinh, cho nên quả quyết cự tuyệt.

Nàng muốn cho phụ thân thay thận, nhưng đây cũng là một bút giá trên trời.

Thận nguyên hai mươi vạn cất bước, tiền giải phẫu năm đến 6 vạn. Thay thận thành công về sau, còn cần phục dụng kháng bài dị dược vật, một tháng đại khái cần một vạn khối chi phối.

Nửa năm về sau, còn phải cầu nguyện sẽ không xuất hiện lây nhiễm hoặc bài dị phản ứng, nếu không khả năng sẽ còn để bệnh tình trở nên càng thêm nghiêm trọng.

Mà lại thận nguyên khó tìm, có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Mặc dù thay thận cũng không nhất định liền có thể khôi phục, nhưng tương đối với chung thân thâm tách tới nói, thay thận đúng là một cái lý tưởng nhất trị liệu biện pháp.

Cho nên Kiều Viện hiện tại chỉ muốn mau chóng tồn đủ ba mươi vạn, để tránh về sau xuất hiện thích hợp thận nguyên, nàng lại không có tiền cho ba ba thay thận.

Kiều Viện rất tiết kiệm, liền ngay cả trên người quần áo đều là từ khuê mật nơi đó mượn tới.

Trần Hi trong quán trà hồng trà ba mươi tám một chén, nếu không phải là bởi vì rượu năm nữ nhất định phải thời khắc chờ ở năm a phụ cận, mà lại có đôi khi chờ đợi rỗng rã một cả ngày, nàng cũng không có khả năng tiến đến ngồi xuống uống một chén trà.

Làm rượu năm xác thực rất kiếm tiền, lại tăng thêm nàng bản thân liền có một ít tư sắc.

Cho nên Kiều Viện mới lên ban nửa tháng, liền đã thành công làm thịt mấy cái dê béo.

Tiền đến mức như thế dễ dàng, nhưng cũng để Kiều Viện có một loại cảm giác tội lỗi.

Cho nên nàng đem những người này điện thoại đều cất.

Nàng đã nghĩ kỹ, chờ đến ba ba khỏi bệnh rồi về sau, nàng liền muốn sát bên đem tiền trả lại cho những người này, đồng thời từ đáy lòng hướng bọn hắn nói một tiếng: Tạ ơn.

Nàng xác thực nghĩ không ra khác biện pháp, cho nên. . .

Thật xin lỗi.

Tần Nhượng Doanh là một cái rất hợp cách lắng nghe người.

Nàng liền ngồi ở đằng kia, yên lặng nghe Kiều Viện tự thuật.

Đợi đến Kiều Viện đem chuyện xưa của mình nói xong về sau, Kiều Viện lại là cũng nhin không được nữa, lập tức liền ghé vào trên quầy bar gào khóc.

Có lẽ là bị đè nén quá lâu, cho nên nữ hài khóc rất thương tâm.

Tần Nhượng Doanh thấy thế, liền tương rút giấy nhệ nhàng đặt ở Kiều Viện bên người.

Sau đó, nàng mới như đường như biết được suy nghĩ nhìn Trần Hi một chút.

Trần Hi thấy thế, liền cũng hướng nàng khẽ gật đầu một cái.

Lấy hần ngũ giác, có thể nhẹ nhõm đánh giá ra cô gái này đến tột cùng có không có nói sai.

Kiều Viện vừa rồi giảng thuật thời điểm, Trần Hi ngay tại bên cạnh yên lặng nghe.

Cho nên hẳn rất xác định, cô gái này không có nói sai.

Hai vợ chồng im ắng trao đổi, mà lúc này, bên ngoài lại đột nhiên truyền đến một trận tiếng còi cảnh sát.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

140 đua xe

Nghe xong Kiêu Viện cổ sự cũng không muốn mấy phút, bên ngoài trên đường phố liền truyền đến một trận tiếng còi cảnh sát.

Bộ công an « 110 báo động phục vụ công việc quy phạm hoá tiêu chuẩn » có minh xác quy định: Chỗ cảnh nhân viên tại tiếp vào chỗ cảnh chỉ lệnh sau muốn làm đến nhanh chóng phản ứng. Phạm nguy hiểm cho công dân thân người, tài sản an toàn trọng đại, khẩn cấp báo động, xin giúp đỡ. Tại thị khu, nhất định phải 5 phút bên trong đến hiện trường; tại vùng ngoại thành, nhất định phải 10 phút bên trong đến hiện trường.

Đây là chỉ tiêu chính, cho nên không có chuyện tuyệt đối đừng báo giả cảnh, không phải sẽ bị mời đi uống trà, vừa quất liền là mấy giờ. . .

Nhìn thấy cảnh sát tới, Trần Hi liền đem tiểu gia hỏa giao cho Tần Nhược Doanh, mà hẳn thì mang theo Kiêu Viện đi ra ngoài.

Xe cảnh sát đứng tại quán trà công.

Lái xe là cái trung niên cảnh sát nhân dân, tay lái phụ cảnh sát thì niên kỷ nhỏ bé, nhìn qua cùng Vương Hạo không kém bao lớn.

Xem xét liền là cảnh sát nhân dân thêm phụ cảnh tiêu chuẩn thấp nhất.

Trung niên cảnh sát nhân dân cũng không khách khí, lờm Vương Hạo một đoàn người một chút về sau, liền hướng thẳng đến Trần Hi hỏi: "Là các người báo cảnh?"

Trần Hi điểm một cái, đang chuẩn bị cùng cảnh sát nhân dân giới thiệu một chút tình huống thời điểm, cái này trung niên cảnh sát nhân dân cũng đã chỉ vào Vương Hạo một đoàn người hỏi: "Là bọn hắn a?"

Nghe vậy, Kiêu Viện lập tức liền như là cùng lão sư đàm thục lớp trưởng đồng dạng, vội vàng xen vào nói ra: "Liền là bọn hắn, vừa rồi ngăn ở quán trà công nháo sự, còn đập pha lê!"

"Động thủ không có? Có không có tổn thất gì?"

"Áy. . ."

Kiều Viện sững sốt một chút, nhìn thoáng qua kia còn nguyên cửa sổ về sau, lúc này mới có chút khó xử nói ra: "Không có động thủ, giống như cũng không có tổn thất gì. . ."

"Được rồi, ta biết."

Trung niên cảnh sát nhân dân nhẹ gật đầu, sau đó liền quay người hướng thẳng đến đường phố đối diện đi đi qua.

Đây là quán bar đường phố, cho nên thường xuyên sẽ có một chút uống say người tại nơi này nháo sự, làm phiền khu cảnh sát, hẳn xác thực gặp nhiều lần, cho nên đối với những tình huống này cũng là không cảm thấy kinh ngạc.

"Các người ai là đầu nhí?"

Trung niên cảnh sát nhân dân tiếng nói vừa dứt, Vương Hạo liền lập tức cười hồi đáp: "Không có đầu nhĩ, liền mấy người bằng hữu ở chỗ này họp gặp, tâm sự, nhìn xem hậu hải phong cảnh."

"Ít đến đi theo ta bộ này, nhanh tần, nên làm gì làm cái đó đi."

Trung niên cảnh sát nhân dân trừng mắt liếc hấn một cái, liền phát tay để bọn hấn rời đi.

Thấy thế, Vương Hạo lại có chút bất mãn nói ra: "Ài, cảnh sát đồng chí, chúng ta không có phạm pháp a? Nơi này cũng không phải Trung Nam Hải, còn không được chúng ta tới chỗ này đi dạo a?"

"Đúng đấy, chỗ này không phải quán bar đường phố sao? Chúng ta còn phải đợi lấy ban đêm uống rượu lạc. . ."

Một cái tiểu đệ thuận miệng tiếp một câu.

Bất quá lúc nói chuyện, ánh mắt của hấn lại nhìn xem hậu hải, tựa hồ không dám cùng cái này trung niên cảnh sát đối mặt.

Trung niên cảnh sát cũng là lão cơ sở, tự nhiên biết làm sao mới có thể thu thập đám này tiểu lưu manh, thế là lập tức đối Vương Hạo nói ra: "Đem thẻ căn cước lấy ra."

"Ừm?"

Vương Hạo tựa hồ không có nghe tỉnh tường.

Trung niên cảnh sát nhìn hấn một cái, theo sát lấy lại đột nhiên hướng hấn kính một cái lễ, sau đó trực tiếp móc ra mình căn cứ chính xác kiện, nghiêm túc nói ra: "Kê bên này phát sinh nhiều lên cướp bóc sự kiện, vì bảo hộ quần chúng sản xuất sinh hoạt an toàn, ta có quyền đối người tiến hành đề ra nghi vấn kiểm tra. . . Mời người phối hợp kiểm tra, nếu không ta có quyền đối người tiến hành cưỡng chế gọi đến, nếu có dị nghị có thể đánh 110 hoặc 12389 tiến hành khiếu nại, đây là ta cảnh hào. . ."

"Xin lấy ra thẻ căn cước của người."

Mất thấy cái này trung niên cảnh sát nhân dân lập tức liền cùng thay đổi người giống như, Vương Hạo tại chỗ liền sợ.

Thế là, hấn vội vàng gạt ra một tia nụ cười, hướng cảnh sát nhân dân kính cái xiêu xiêu vẹo vẹo lễ về sau, lúc này mới cười đùa tí từng nói ra: "Minh bạch, lập tức, chúng ta lập tức liền đi."

Nói xong, hấn liền kêu gọi huynh đệ tránh người.

Trung niên cảnh sát nhân dân gặp hấn coi như thức thời, lúc này mới hài lòng thu hồi mình căn cứ chính xác kiện.

Làm cơ sở cảnh sát, hấn cũng coi là rất có lòng trách nhiệm loại kia, cho nên cũng không có lập tức rời đi, mà là chuẩn bị đợi đến Vương Hạo một đoàn người rời đi sau mới thu đội.

Tại trung niên cảnh sát nhân dân nhìn soi mói, Vương Hạo đành phải bắt đầu dĩ mang người hướng phía xe của bọn hấn đi đến.

Hấn càng nghĩ càng giận, thế là tại trước khi rời đi, vẫn không quên hướng Trần Hi hung hăng dựng lên một cây ngón giữa, sau đó chậm rãi làm ra một vòng cổ thù thế.

Nhìn cái kia tư thế, tựa hồ tại im ắng nói cho Trần Hi, chuyện này không xong.

Lưu manh đặc điểm ngoại trừ lần yếu sợ mạnh bên ngoài, còn có liền là buồn nôn.

Nếu như Thương gia đắc tội bọn hấn, bọn hấn cũng không thương tổn người, liền là không dứt quấy rối, quấy người khác Liên Sinh ý đều không có cách nào làm tiếp.

Kiều Viện cũng xem hiểu Vương Hạo muốn biểu đạt ý tứ, thế là vội vàng hướng Trần Hi nói ra: "Lão bản, thật xin lỗi! Ta cái này đi cùng bọn hấn nói tình huống!"

Nói xong, nàng liền hướng phía Vương Hạo bọn người đuổi theo.

Chuyện này dù sao cũng phải giải quyết, không bằng liền thừa dịp cảnh sát còn tại nơi này, nàng cùng Vương Hạo hảo hảo đàm một chút.

Cùng lắm thì bồi thường tiền nha. . .

Nhưng mà, Kiêu Viện vừa mới chạy ra chưa được hai bước, Trần Hi lại đột nhiên giữ nàng lại, sau đó hướng nàng lắc đầu, ra hiệu nàng đừng đi.

Không thể không nói, Kiêu Viện xác thực đem chuyện này nghĩ quá đơn giản.

Vương Hạo nói rõ liền là hướng về phía nàng tới, mặc dù còn không biết bọn hấn đến tột cùng muốn làm cái gì, nhưng rõ ràng không phải là vì tiền.

Khẳng định còn có mục đích khác.

Gặp Kiều Viện vẫn là lộ đầy vẻ mê man, Trần Hi liền nhẹ nhàng thở dài: "Chớ đi, ta đoán chừng bọn hán không phải là vì tiền, mà là vì người cái này người. . ."

"Ta cái này người? Có ý tứ gì? Lão bản, ta nghe không hiểu. . ."

Nhưng mà.

Trần Hi lại lắc đầu, không tiếp tục giải thích.

Thấy thế, Kiều Viện đành phải thành thành thật thật đứng ở Trần Hi bên cạnh.

Lão bản vừa mới cứu được nàng, hán không phải là cái gì người xấu, nghe hán hán là không sai. . .

Vương Hạo một nhóm mở bốn chiếc xe tới, cũng không phải cái gì xe sang trọng, nhưng xe phát động về sau, lại phát ra một trận rầm rầm rầm thanh âm, rõ ràng liền là cái tiền xe, mà lại sửa lại đuôi hậu, gắn thêm tua bin, cho nên giảm mạnh chân ga liền sẽ phát ra đinh tai nhức óc tiếng oanh minh.

Tựa hồ đang thị uy, Vương Hạo lái xe đi ngang qua quán trà cổng thời điểm, còn cố ý quay người đập mạnh chân ga, để tạp âm trở nên lớn hơn.

Kiều Viện nhìn không được bùng kín lỗ tai.

Tên kia trung niên cảnh sát im lặng mặc đứng ở bên cạnh, mặt không thay đổi nhìn xem Vương Hạo một nhóm.

Hán là cảnh sát nhân dân không phải cảnh sát giao thông, cho nên loại chuyện này hán không quản được, không phải không phải đem mấy cái này thẳng ranh con xe cho giữ lại không thể!

Vương Hạo quay cửa kính xe xuống, hướng phía ngoài cửa sổ hung hăng nhỏ một ngụm nước bọt về sau, lúc này mới hé miệng, im ắng nói ra một câu thao mẹ người. .

Sau đó, hán lần nữa hướng Trần Hi giơ lên ngón tay giữa.

Hộp số, phanh lại, giảm chân ga.

Một bộ nước chảy mây trời thao tác về sau, Vương Hạo cuồng tiếu biểu.

Bốn chiếc cái tiền xe mang theo một trận oanh minh, lập tức nhanh chóng đi.

Trung niên cảnh sát nhân dân lắc đầu, tựa hồ là đang cảm khái thể phong nhật hạ.

Nhưng mà đúng lúc này.

Trần Hi lại đột nhiên vung cánh tay lên một cái.

Theo sát lấy, Vương Hạo xe liền bỗng nhiên hướng phía hậu hải lan can đụng vào!

Bành!

Vì đưa bọn hán đoạn đường, Trần Hi còn chuyên môn đánh rách tả tơi lan can.

Bởi vậy, đương Vương Hạo xe đụng vào về sau, lan can lập tức vỡ tan, mà xe của hán cũng lẳng không bay vào hậu hải.

Hậu hải trượt băng trận muốn tới tháng một mới có thể mờ ra, hiện tại có chút địa phương mặc dù đã Ngưng Băng, nhưng lại không phải rất dày.

Xe rơi vào trong nước lập tức nhấc lên một trận ngập trời bọt nước.

Trung niên cảnh sát nhân dân tròn mắt hốc mồm trước mắt một màn này.

Thẳng đến xe chậm rãi chìm vào mặt nước về sau, hán lúc này mới bỗng nhiên hồi phục thần trí, vội vàng gọi phụ cảnh cùng hán đi cứu người.

Chỉ là tiểu trừng đại giới, cũng không phải là thật muốn mạng của bọn hán.

Bởi vậy, vì phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh, Vương Hạo còn tại không trung thời điểm, Trần Hi liền đã mui phân trí kỷ vì bọn họ mở cửa xe ra.

Đội đến trung niên cảnh sát nhân dân vội vã đuổi đi qua thời điểm, vừa vận trông thấy Vương Hạo kia một xe người từ trong xe chui ra, sau đó giấy dựa lấy nổi lên mặt nước. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

141 hài tử

Năm nay không phải âm đông, mà là lạnh đông.

Cho nên vừa tới tháng mười hai phần, hậu hải mặt nước liền đã ngưng kết ra một tầng thật mỏng mặt băng.

Vương Hạo kia một xe ngồi năm người.

Xe tiến vào trong nước về sau, năm người liền giầy dựa lấy bờ, trên bờ người khác vội vàng luống cuống tay chân đem bọn hắn cho kéo lên.

Nhìn xem vậy ngay cả lẫn lẫn bỏ chen đến trong xe mấy người, trung niên cảnh sát nhân dân cũng là nhin không được cảm khái một câu. . .

Hiện thế báo.

Mặc dù thỉnh thoảng liền sẽ có du khách không nhỏ tâm rơi vào hậu hải, nhưng trung niên cảnh sát nhân dân tại mảnh này chờ đợi lâu như vậy, thật đúng là chưa nghe nói qua có người thể mà có thể đem xe cho tiến vào hậu hải.

Xe đoán chừng là báo hỏng, mà lại làm sao vớt ra cũng thành một cái vấn đề lớn.

Đoán chừng thập sát biển đường đi cộng đồng sẽ còn tìm bọn hắn tìm kiếm bồi thường. . .

Đám này thói tiểu tử cũng là đen đuôi.

Bất quá cái này đã không liên quan trung niên cảnh sát nhân dân sự tình, thế là hắn liền kêu lên cảnh sát trẻ tuổi chuẩn bị thu đội rồi đi.

"Đồng chí đi thông thả."

Trần Hi cười ha ha cùng trung niên cảnh sát nhân dân lên tiếng chào về sau, lúc này mới mang theo Kiều Viện về tới quán trà.

Vừa đi vào quán trà, Tần Nhược Doanh giống như cười chế nhạo nhìn Trần Hi một chút.

Nàng biết bên ngoài phát sinh cái gì, cho nên cũng đoán được cái này nhất định là Trần Hi làm chuyện tốt.

Người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng, trừng phạt nho nhỏ một chút cũng là có thể.

Bị đám này khốn nạn nháo đằng một phen, vừa rồi đi ra bàn kia khách nhân ngay cả sổ sách đều không có kết, hiện tại sớm không biết chạy đi đâu.

Hai vợ chồng đem bọn hắn bàn kia chén trà thu thập về sau, liền ôm tiểu gia hòa về tới quầy bar.

Kiều Viện đàn độn đứng tại đại đường, nhìn xem bọn hắn kia phong khinh vân đạm bộ dáng, trong lúc nhất thời lại không biết mình nên nói chút cái gì tốt.

Ngay người thật lâu, Kiều Viện lúc này mới đi vào quầy bar bên cạnh, hướng phía vợ chồng hai người cúi mình vái chào, sau đó chân thành nói ra: "Lão bản, lão bản nương, tạ ơn. . ."

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh liền cười mím nói ra: "Cho người cái lời khuyên, về sau đừng lại làm cái này một nhóm. . . Đây không phải cái gì hào quang chức nghiệp, lấy người trình độ về sau hẳn là có thể tìm được một phần rất tốt công việc, hi vọng người năng phân rõ chủ thứ, không muốn làm tiền đồ của mình."

Nghe xong nàng về sau, Kiều Viện lại trầm mặc.

Do dự một hồi lâu, nàng lúc này mới khẽ gật đầu một cái, sau đó mang theo một mặt phức tạp biểu lộ thấp giọng nói ra: "Ta minh bạch, cảm ơn người, lão bản nương. . ."

Tần Nhược Doanh cười cười, quay đầu nhìn về phía Trần Hi.

Trần Hi bắt đầu nhìn lão bà một chút, lúc này mới từ mèo to trước mặt hạt dưa trong mâm cầm lên một viên đen sì đan được.

Mèo to ưỡ oải ghé vào quầy bar, một nhìn thấy mình đồ ăn vặt cứ như vậy bị cầm đi một viên, lập tức liền dò xét lên đầu, có chút bất mãn meo một tiếng.

Trần Hi sờ lên đầu của nó, lúc này mới cười đối Kiều Viện nói ra: "Đây là một vị lão trung y lưu lại được hoàn, nghe nói đối bệnh thận đặc biệt có trợ giúp, người có thể đem viên này được hoàn lấy về cho người phụ thân phục dụng, nhìn xem có không có hiệu quả. . . Yên tâm, thuần thuốc Đông y phối phương, dù là không có hiệu quả cũng tuyệt đối không có bất luận cái gì tác dụng phụ."

Kiều Viện nửa tin nửa ngờ nhận lấy được hoàn.

Nhìn thoáng qua về sau, nàng liền dùng khăn giấy tương được hoàn bao hết, sau đó hướng Trần Hi trịnh trọng nói ra: "Cám ơn người, lão bản. . ."

"Đi thôi, đến, niệm niệm, cùng tỷ tỷ nói tạm biệt."

"Tỷ tỷ gặp lại!"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa liền lập tức đứng tại Trần Hi trên đùi, từ đằng sau quầy bar diện nhô ra cái cái đầu nhỏ, cười hi hi cùng Kiều Viện phất tay tạm biệt.

"Niệm niệm gặp lại, tỷ tỷ về sau trở lại thăm người. . ."

Kiều Viện sắc mặt phức tạp xoay người rời đi.

Ra quán trà, nhìn không được quay đầu nhìn thoáng qua kia viết Thanh Dật trà phường bốn chữ chiều bài về sau, nàng mới giống như là rốt cục đã quyết định cái gì quyết tâm giống như, hướng phía quán bar bước nhanh đi đi qua.

. . .

Hôm nay thời tiết không tốt lắm, vẫn luôn là tối tăm mờ mịt.

Mặc dù còn không có lên mai, bất quá trời đang rất lạnh liền chút ánh nắng đều không có, quả thực không có biện pháp để cho lòng người vui sướng.

Vừa rồi khúc nhạc dạo ngắn qua đi, thời gian đã đi tới xuống buổi trưa 4:30.

Có lẽ là bị mèo to cho lấy bệnh, tiểu gia hỏa ngồi ở Trần Hi trên đùi, ưỡ oải tương cái cầm đặt ở quầy bar trên mặt bàn, không ngừng dùng miệng nhỏ hà hơi, ý đồ đem một tờ giấy cho thổi bay lên.

Trần Hi muốn mang nàng ra ngoài đi một vòng, nhưng tiểu gia hỏa lại quệt mồm lắc đầu, xem bộ dáng là tuyệt không muốn động.

Trong quán trà TV không có điểm truyền bá công năng, cho nên nàng không có biện pháp phát theo yêu cầu phim hoạt hình.

Phim hoạt hình nhìn không thành, muốn cho khách nhân bùng trà dâng nước đầu, khách nhân lại không mấy cái, cho nên tiểu gia hỏa đều muốn buồn bực hông.

Tần Nhược Doanh thấy thế, liền nhẹ nhàng cười nói: "Niệm niệm, mụ mụ kể cho người cô sự, có được hay không?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức hai mắt tỏa sáng.

Mụ mụ giảng cổ sự nhưng so sánh ba ba giảng cổ sự êm tai.

Thế là, nàng lập tức từ Trần Hi trên đùi bò tới Tần Nhược Doanh trên đùi, sau đó đông đưa Tần Nhược Doanh cánh tay cười nói: "Ma ma nhanh giảng!"

"Tốt, người ngồi trước tốt, mụ mụ kể cho người cô sự. . . Lúc trước, trên núi có tòa miếu. . ."

Tần Nhược Doanh cho tiểu gia hỏa nói về ba cái hòa thượng cổ sự.

Nhưng cổ sự còn không có giảng đến một nửa, quán trà đại môn lại đột nhiên bị người đẩy ra.

Trần Hi thấy thế, liền đánh gãy Tần Nhược Doanh cổ sự, trực tiếp đối tiểu gia hỏa nói ra: "Niệm niệm, mau nhìn, khách tới rồi."

"Khách nhân?"

Trải qua mấy ngày thói quen, tiểu gia hỏa đã quen thuộc quán trà tiếp đãi công việc, cho nên nghe được khách nhân tới cửa về sau, nàng liền kích động muốn từ Tần Nhược Doanh trong ngực nhảy đi xuống.

Tần Nhược Doanh sợ nàng nhảy loạn té, đành phải thận trọng đem nàng đem thả xuống dưới.

Tiểu gia hỏa tựa hồ rất nóng lòng tại chào hỏi khách khứa, cho nên vừa mới dẫm lên mặt đất, nàng liền hấp tấp từ đằng sau quầy bar diện chạy ra ngoài.

Nhưng mà, đương tiểu gia hỏa chạy ra quầy bar nhìn thấy khách nhân dáng vẻ về sau, nhưng không khỏi sững sờ một chút.

Theo sát lấy, nàng liền như một làn khói chạy về quầy bar trốn đi.

Thấy thế, Trần Hi liền một tay lấy nàng bế lên, sau đó ôm nàng trực tiếp đi ra quầy bar.

"Ngài tốt, mời theo liền ngồi."

Người đến là vị lão đại gia.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn còn mang theo hai cái cùng niệm niệm không kém bao lớn hài tử.

Kia hai cái hài tử dài đơn giản như đúc đồng dạng, ăn mặc cũng là như đúc đồng dạng, nhìn qua hoàn toàn liền là cùng trong một cái mô hình khác ra. . .

Song bào thai!

Quán trà thứ nhất lần xuất hiện khác tiểu hài tử, mà lại kéo đến tận một đôi.

Tiểu gia hỏa chưa thấy qua song bào thai, cho nên mới bị dọa đến chạy trở về.

Nghe được Trần Hi về sau, lão đại gia liền dẫn song bào thai ngồi xuống Kiêu Viện trước đó chỗ ngồi.

Ôm tiểu gia hỏa đi vào lão nhân bên cạnh về sau, Trần Hi liền cười mỉm mà hỏi: "Ngài người ta muốn uống điểm cái gì?"

Lão nhân không có nói chuyện, ngược lại nhiều hứng thú đánh giá Trần Hi trong ngực tiểu gia hỏa.

Tiểu gia hỏa tựa hồ có chút thẹn thùng, một mực ghé vào Trần Hi trên bờ vai, ngay cả đầu không dám quay tới.

"Đây là người khuê nữ đây?"

"Ừm, đúng."

"Lớn bao nhiêu?"

"Bốn tuổi rưỡi."

Nghe vậy, lão đại gia không khỏi nở nụ cười, sau đó liền chỉ vào chen tại cùng một trương sô pha bên trên song bào thai cười nói: "Đúng dịp, cái này hai hài tử cũng vừa mới bốn tuổi rưỡi."

"Là có chút xảo. . ."

Vừa nói, Trần Hi một bên đem tiểu gia hỏa để dưới đất, sau đó nắm tay của nàng, đối nàng nói ra: "Niệm niệm, đến, cùng gia gia chào hỏi."

Tiểu gia hỏa do dự một chút, lúc này mới tại Trần Hi cổ vũ dưới, mười phần có lễ phép đối lão đại gia nói ra: "Gia gia tốt. . ."

Nói xong, tầm mắt của nàng liền lại nhìn không được trôi dạt đến kia hai cái như đúc đồng dạng hài tử trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

142 viên bi

Song bào thai!

Theo thống kê, toàn thế giới song bào thai bình quân tỉ lệ sinh đẻ vì tám mươi chín so một.

Nói cách khác, bình quân mỗi tám mươi chín cái người phụ nữ có thai bên trong, liền sẽ có một cái người phụ nữ có thai sinh ra song bào thai.

Hai thai chính sách chưa mở ra trước kia, Trung Quốc mỗi ngày ra đời nhân khẩu số tại 2. 0 8 vạn chi phối; nếu như chính xác đến giây, như vậy Trung Quốc bình quân cách mỗi 4. 15 giây liền xuất hiện một cái con mới sinh.

Dù là lấy 1% tỉ lệ đến tính toán, Trung Quốc mỗi ngày cũng sẽ sinh ra 2000 đôi song bào thai.

Mà tại hai thai mở ra về sau, cái số này còn phải lật lên trên một phen. . .

Song bào thai cũng không phải là cái gì đặc biệt kỳ kỳ tồn tại.

Bất quá tiểu gia hỏa niên kỷ quá nhỏ, cho nên khi nàng nhìn thấy hai cái đáng đáp như đút đồng dạng tiểu hài xuất hiện về sau, lập tức liền bị hù dọa.

Đội đến nàng ngoan ngoãn cùng gia gia đánh xong chào hỏi về sau, tiểu gia hỏa liền lập tức co lại đến Trần Hi sau lưng, sau đó thận trọng đánh giá trước mắt đôi này song bào thai.

Đôi này song bào thai đều là nam hài, đáng đáp mi thanh mục tú mười phần đáng yêu.

Song bào thai bình thường đều dài rất giống, đó là bởi vì cùng trứng song bào, dẫn đến bọn hắn mang theo gen cơ hồ là đồng dạng.

Số ít song bào thai dài không giống, thì là bởi vì xuất hiện dị trứng song bào tình huống.

Nếu như mục mục sắp xếp hạ hai viên trứng, xuất hiện hai cái thụ tinh trứng, như vậy bọn hắn mang theo gen tự nhiên cũng liền không đồng dạng, lớn lên về sau mới có thể liền có rõ ràng khác nhau.

Đôi này song bào thai xác thực đáng đáp rất giống, lại tăng thêm hài tử còn nhỏ, cho nên dù là lấy Trần Hi thị lực, cũng chỉ có thể tìm ra mấy chỗ nhỏ xíu khác biệt.

Gặp tiểu gia hỏa có chút sợ hãi, Trần Hi liền đưa nàng bế lên, sau đó hướng lão giả cười nói: "Hài tử dài giống như vậy, ngài bình thường làm sao chia Biệt đâu?"

Nghe vậy, đại gia liền ha ha cười nói: "Ca ca vành tai đằng sau có khóa nốt ruồi, đệ đệ không có, bất quá kia không rõ ràng, cho nên ta liền tại bọn hắn trên quần áo làm ký hiệu. . ."

Nói xong, lão giả liền để hai cái hài tử xoay người sang chỗ khác.

Nghe được lời của gia gia, song bào thai liền ngoan ngoãn quay người ghé vào trên ghế sa lon.

Mà lúc này, Trần Hi mới phát hiện bọn hắn quần áo đằng sau, thế mà đều viết số lượng.

Bên trái là 1, bên phải là 2.

"Mười tám đại không phải đưa ra giăng văn minh cây lùn gió mới sao, cho nên ta liền cho hài tử lấy tên gọi làm văn minh, bên trái là ca ca, bên phải là đệ đệ, Hạ Văn, Hạ Minh."

"Văn minh?"

Trần Hi suy nghĩ một chút, lúc này mới cười đối tiểu gia hỏa nói ra: "Đến, niệm niệm, cùng gia gia giới thiệu một chút chính mình."

Tiểu gia hỏa một tay ôm Trần Hi cổ, nghiêng đầu qua nhìn thoáng qua song bào thai huynh đệ về sau, nhưng lại thật nhanh quay đầu lại, sau đó đem cái đầu nhỏ chôn đến Trần Hi hõm vai bên trong.

Nhìn nàng cái này đà điệu dạng, Trần Hi đành phải mang theo áy náy đối lão giả nói ra: "Không có ý tứ, hài tử thẹn thùng. . ."

"Không có chuyện, nhà ta hai cái này trước kia cũng sợ sinh, không bận rộn dẫn bọn hắn ra dạo chơi cũng liền quen thuộc."

Cùng lão giả nói chuyện tào lao vài câu về sau, Trần Hi lúc này mới chợt nhớ tới mình chức trách, thế là vội vàng chỉ chỉ trên bàn giá cả biểu, cười nói: "Ngài cần chút cái gì?"

"Làm trà đi, ta chờ một lúc còn có chuyện, ngồi một hồi liền đi."

"Vậy thì tốt, ngài chờ một lát một chút."

Trần Hi ôm tiểu gia hỏa về tới quầy bar, Tàn Nhược Doanh cũng phát hiện tiểu gia hỏa dị dạng, thế là liền vội vàng hỏi: "Thế nào?"

"Đoán chừng chưa thấy qua song bào thai, bị hù dọa. . ."

Vừa nói, Trần Hi một bên đem tiểu gia hỏa đưa cho Tần Nhược Doanh.

Nghe vậy, Tần Nhược Doanh đành phải có chút dở khóc dở cười từ Trần Hi trong tay tiếp nhận tiểu gia hỏa, sau đó cùng nàng giải thích cái gì gọi là song bào thai.

Mà lúc này, Trần Hi thì làm lão giả rót một chén trà.

Phục vụ viên nghỉ việc, cũng chỉ có hần cái này lão bản tự thân xuất mã. . .

Tiểu gia hỏa rất ít cùng người đồng lứa liên hệ, dưới mắt kéo đến tận hai, mà lại dài còn như đúc đồng dạng, tự nhiên cũng liền hù đến nàng.

Nghe xong Tần Nhược Doanh sau khi giải thích, tiểu gia hỏa cái hiểu cái không nhẹ gật đầu.

Nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nàng mới bỗng nhiên quệt mồm, hỏi: "Ma ma, vì cái gì ta không có một cái như đúc đồng dạng muối muối đâu?"

Tần Nhược Doanh bị nàng chọc cười, thế là liền nhéo nhéo nàng cái mũi nhỏ nhọn, hỏi ngược lại: "Ngươi muốn một người muối muối?"

"Ừm!"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức nặng nề gật đầu, sau đó đầy côi lòng mong đợi nói ra: "Ta muốn muối muối! Muối muối có thể chơi với ta!"

"Ngươi nha, liền biết chơi."

Kỳ thật Tần Nhược Doanh đã sớm đoán được nàng vì cái gì muốn một người muối muối.

Còn không phải bởi vì cô đơn, không có người đồng lứa có thể theo nàng chơi.

Nàng cùng Trần Hi tạm thời không có hai thai dự định, mà lại nước xa cũng cứu không được gần lửa, cho nên hiện tại mang nhiều tiểu gia hỏa ra ngoài cùng người đồng lứa tiếp xúc mới là tốt nhất phương pháp.

Nghe đến nơi này, Tần Nhược Doanh liền tướng tiểu gia hỏa bế lên, sau đó hướng thẳng đến song bào thai đi đi qua.

Trần Hi đem chén trà đặt ở trước mặt của lão giả, đang chuẩn bị quay người về quầy bar thời điểm, Tần Nhược Doanh thì đã mang theo tiểu gia hỏa đến đây.

Hai vợ chồng rất có ăn ý, đều không cần một câu giải thích, Trần Hi liền minh bạch nàng ý tứ.

Thế là, trải qua Trần Hi một phen sau khi giới thiệu, lão người ta cũng minh bạch Tần Nhược Doanh ý đồ đến.

Mỗi cái gia trưởng đều hi vọng mình hài tử năng cùng người đồng lứa chơi đến một khối, bởi vì cái này đối với sáu tuổi trở xuống tiểu hài tử tới nói, bản thân liền là trăm lợi mà vô một hại sự tình.

Gặp lão người ta đồng ý về sau, Tần Nhược Doanh thật cũng không khách khí, trực tiếp mang theo tiểu gia hỏa đi vào song bào thai bên cạnh, sau đó cười đối hai hài tử hỏi: "Có thể để muối muối cùng các ngươi cùng nhau chơi đùa sao?"

Ngồi ở bên trái ca ca nghe được nàng về sau, cũng không có cùng đệ đệ thương lượng, lập tức liền đánh nhịp nói ra: "Tốt!"

Nói xong, hần còn nhìn xem lão giả hỏi: "Gia gia, chúng ta có thể mang muối muối chơi viên bi sao?"

"Đi thôi, không muốn khi dễ muối muối!"

"Sẽ không! Chúng ta không khi dễ muối muối, chúng ta muốn bảo vệ muối muối!"

Ca ca có chút hưng phấn từ trên ghế salon nhảy xuống tới, vỗ bộ ngực bảo đảm một phen về sau, hần liền trực tiếp dặt tiểu gia hỏa tay, như cái tiểu đại nhân giống như, đối tiểu gia hỏa nói ra: "Muối muối, ta đùa với ngươi!"

"Còn có ta!"

Đệ đệ tựa hồ sợ bọn hần sẽ lọt mắt mình, cho nên lập tức từ ca ca sau lưng chen chúc tới.

Nhìn đệ đệ dạng như vậy, tựa hồ cũng nghĩ nắm tiểu gia hỏa.

Thế là, Tần Nhược Doanh liền đem tiểu gia hỏa tay trái đưa cho hần.

Hai huynh đệ kỳ thật so tiểu gia hỏa phải lớn hơn hai tháng, ba người đứng chung một chỗ thời điểm, bọn hần cũng so tiểu gia hỏa cao hơn ra gần phân nửa đầu.

Hai huynh đệ mang theo niệm niệm tại trong đại đường dạo qua một vòng.

Trong góc tìm tới một khối đất trống về sau, bọn hán liền lập tức ngồi xổm trên mặt đất, sau đó từ trong túi móc ra viên bi.

Tiểu gia hỏa còn không có chơi qua pha lê viên bi.

Bởi vậy, đương nhiên nhìn thấy kia xanh xanh đỏ đỏ pha lê viên bi về sau, lập tức liền bị giữa này mang theo kì lạ hoa văn pha lê tiểu cầu cho thật sâu hấp dẫn lấy.

Tiểu gia hỏa nắm lên một viên viên bi thường thức lên, ca ca thấy thế, liền lập tức đối nàng nói ra: "Muội muội, chúng ta dạy ngươi chơi!"

"Ừm!"

Tiểu hài tử luôn luôn có thể rất mau nắm chơi đến cùng một chỗ.

Tần Nhược Doanh cười mỉm đứng tại ba tên tiểu gia hỏa bên người, lẳng lặng xem bọn hán bắt đầu chơi viên bi trò chơi.

Tiểu gia hỏa đã thật lâu không cùng người đồng lứa cùng nhau chơi đùa, cho nên vừa lúc bắt đầu, nàng còn có vẻ hơi câu nệ.

Nhưng chơi một hồi, tiểu gia hỏa liền dần dần buông ra mình, động tác biên độ cùng tiếng cười cũng càng ngày càng lớn.

Hai huynh đệ tựa hồ ghi nhớ lấy bảo hộ muội muội trách nhiệm, cho nên đều nhao nhao để cho nàng, điều này cũng làm cho tiểu gia hỏa chơi càng thêm vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

143 tỷ phu

Bán bi nhưng thật ra là cái rất công bằng thi đấu trò chơi, mà lại đối hài tử về sau học tập vật lý rất có ích lợi.

Ti như, khi bọn hán học được đường vòng cung, động lượng, tác dụng lực chờ chương trình học thời điểm, liền sẽ kim lòng không được liên tưởng đến khi còn bé chơi viên bi tình cảnh, điều này cũng làm cho hài tử càng dễ dàng lý giải lão sư giảng thuật nội dung.

Tiểu gia hỏa trường cái này bao lớn, còn coi là thật không có chơi qua loại trò chơi này, cho nên lập tức liền hưng phấn không được.

Song bào thai đã là trong cái này lão thủ, gặp muội muội không thể nào biết chơi, liền đều nhao nhao để cho nàng, tiểu gia hỏa đánh ba lần, bọn hán mới đánh một lần.

Tần Nhược Doanh bồi tiếp hài tử, Trần Hi bồi lão già rơi xuống cờ vây.

Nhưng mà.

Bàn cờ này mới xuống đến một nửa, lão già điện thoại lại đột nhiên vang lên.

Lão người ta lấy điện thoại di động ra xem xét, sắc mặt lập tức liền trầm xuống.

Hơi có vẻ không vui kết nối điện thoại về sau, lão già cũng không đợi đầu bên kia điện thoại trước nói chuyện, trực tiếp liền đối microphone nói ra: "Tới, đừng thúc giục."

Nói xong, hán liền lộ ra mười phần không nhịn được cúp điện thoại.

Trần Hi thấy thế, liền cười mỉm mà hỏi: "Ngài còn có chuyện?"

"Ai, một điểm gia sự. . . Ta phải đi, ván này coi như ta thua, chúng ta hôm nào lại đến."

Lão già một bên lắc đầu, vừa nói.

Khẽ thở dài một hơi về sau, hán mới bắt đầu đứng lên thân thể, thuận miệng hỏi: "Trà này bao nhiêu tiền?"

"Ngài cái này ngồi vẫn chưa tới nửa giờ, cũng không uống trà nấy ngụm, tiền thì không cần, cái này đơn coi như ta."

Gặp Trần Hi đều nói như vậy, lão già cũng không có khách khí với hắn, nói một tiếng tạ về sau, liền chào hỏi hai cái tôn nhi nên rời đi.

Nghe được gia gia kêu gọi, song bào thai sùng sốt một chút, không khỏi thầm nói: "Nhanh như vậy. . ."

Bọn hắn tựa hồ cũng biết chờ một lúc còn có chuyện, cho nên đành phải bắt đắc đi đối tiểu gia hòa nói ra: "Muội muội, chúng ta muốn đi, ngày mai lại tới tìm người chơi đi. . ."

Vừa nói, hai huynh đệ còn thu lại trên đất viên bi tới.

Tiểu gia hòa thấy thế, trên mặt tất cả đều là không bỏ được biểu lộ.

Nhưng không có biện pháp, người khác muốn đi, cho nên nàng cũng đành phải yên lặng bang hai huynh đệ thu lại viên bi tới.

"Kia lục sắc chính là ta!"

Đệ đệ nhìn thấy ca ca đem mình viên bi cho bắt đi, lập tức liền giống bị đập cái đuôi mèo con đồng dạng, nhào lấy liền từ ca ca trong tay đem viên kia lục sắc viên bi đoạt trở về.

Tiểu gia hòa ngồi xổm trên mặt đất, yên lặng nhìn xem bọn hắn tương hỗ chọn mình viên bi.

Nàng một bộ đáng vẻ đáng thương, tựa hồ rất không nỡ hai huynh đệ rời đi.

Hai huynh đệ thu thập xong viên bi, sau đó đứng lên.

Lúc này, ca ca tựa hồ phát hiện tiểu gia hòa dị dạng.

Hắn do dự một chút, lại là tại trong túi chọn lựa một chút.

Tuyển một trận, ca ca liền từ trong túi móc ra hai cái viên bi, sau đó đưa cho tiểu gia hòa.

"Muội muội, cái này hai viên tặng cho người!"

Tiểu gia hòa sùng sốt một chút, ngẩng lên đầu nhìn thoáng qua ca ca về sau, lúc này mới do do dự dự từ trong tay hắn nhận lấy viên bi.

"Còn có ta! Ta cũng đưa hai người khóa!"

Đệ đệ xưa nay không cam ròi vào ca ca về sau, gặp ca ca đem viên bi đưa cho tiểu gia hòa về sau, hắn cũng liền bận bịu cảm ra hai viên viên bi nhét vào tiểu gia hòa trong tay.

Nhưng mà, viên bi đưa ra ngoài về sau, đệ đệ lại là có chút hối hận.

Bởi vì ca ca đưa ra chính là hai viên trải qua chọn lựa qua, hoa văn không tốt nhất nhìn viên bi, nhưng hắn tặng lại là đẹp mắt nhất kia hai viên. . .

Mặc dù có chút đau lòng, nhưng đệ đệ dù sao cũng là nam tử hán, cho nên biết mình đã đưa ra ngoài, vậy liền không thể đòi ý.

Thế là, hắn liền cùng ca ca đứng ở cùng một chỗ, hướng tiểu gia hòa phát tay tạm biệt.

"Muội muội gặp lại! Về sau lại tới tìm người chơi!"

"Còn có ta! Ta cũng tới tìm người chơi!"

Hai huynh đệ tranh nhau chen lấn cùng tiểu gia hòa tạm biệt.

Tiểu gia hòa thấy thế, liền cũng đứng lên, sau đó dùng nắm vuốt viên bi tay nhỏ hướng bọn họ huy vũ.

"Gặp lại. . ."

Song bào thai đi.

Tiểu gia hòa đứng tại chỗ, cúi đầu nhìn xem trên tay viên bi, cũng không biết nàng đang suy nghĩ chút cái gì.

Tần Nhược Doanh lẳng lẳng chờ trong chốc lát, lúc này mới nhẹ nhàng đi đi qua, ngồi xổm ở tiểu gia hòa bên cạnh, sau đó đem nàng kéo vào trong ngực.

"Niệm niệm, các ca ca đưa người đồ vật, người cùng người khác nói cảm ơn sao?"

Nghe vậy, tiểu gia hỏa lập tức dùng tay nhỏ ôm Tần Nhưộc Doanh cổ.

Hơi suy tư một chút về sau, nàng lúc này mới tại Tần Nhưộc Doanh bên tai đầy cõi lòng mong đợi hỏi: "Ma ma, các ca ca lúc nào lại tới tìm ta chơi a?"

Tần Nhưộc Doanh cười cười, không có trả lời ngay.

Nàng ôm tiểu gia hỏa đi vào Trần Hi bên cạnh, Trần Hi liền tướng tiểu gia hỏa tiếp đi qua, dùng tay sờ sờ nàng cái mũi nhỏ nhọn về sau, lúc này mới cười đối nàng nói ra: "Các ca ca ngày mai sẽ còn tới, đến lúc đó còn muốn đùa với ngươi, vui về sao?"

"Vui về! !"

Nghe được Trần Hi kiểu nói này, tiểu gia hỏa mới rốt cục nhếch miệng nở nụ cười, sau đó vui vẻ cảm viên bi thương thức.

Hai vợ chồng thấy thế, cũng đều nhao nhao nở nụ cười.

Song bào thai quả nhiên là so chỉ có một con cái hạnh phúc nhiều lắm. . .

. . .

Hôm sau trời vừa sáng.

Tiểu gia hỏa tựa hồ còn bản khoản ngày hôm qua hai cái như đúc đồng dạng tiểu ca ca.

Cho nên vừa mới uống một ngụm canh bí đỏ, nàng liền không kịp chờ đợi hét lớn muốn đi quán trà.

"Niệm niệm đừng nóng vội, trước tiên đem điểm tâm ăn xong lại nói, hiện tại còn sớm, ngươi đi bọn hán cũng sẽ không tới. . ."

Tần Nhưộc Doanh hầu hạ tiểu gia hỏa ăn điểm tâm, Trần Hi thì dọn dẹp gian phòng.

Đợi đến một nhà ba người ăn xong điểm tâm, chuẩn bị xuất phát đi quán trà thời điểm, đông sương phòng cửa lại đột nhiên mở ra.

Tần Dư Khanh thế mà ra cửa!

Nàng vừa mới đi ra cửa phòng, liền nhìn thấy một nhà ba người đứng tại tây sương trên bậc thang nhìn trừng trừng lấy nàng.

Sững sốt một chút, Tần Dư Khanh lúc này mới có chút lúng túng hỏi: "Thế nào?"

"Nha, hôm nay mặt trời mọc lên từ phía tây sao?"

Trần Hi vừa nói, còn một bên làm bộ nhìn một chút bầu trời.

Tần Dư Khanh nghe hán kiểu nói này, lập tức cũng có chút không có ý tứ.

Trong khoảng thời gian này, nàng cùng Tần Vĩnh Ngôn cả ngày đều trốn ở trong phòng tu luyện, ngay cả ăn cơm đều không đúng giờ, nhờ có Trần Hi mỗi ngày cho bọn hán lưu lại cơm.

Tu luyện, ăn cơm, đi ngủ.

Mỗi ngày cũng chỉ làm cái này ba chuyện, đơn giản liền là lười ung thư thời kỳ cuối. . .

Tần Nhưộc Doanh rất tinh tường mọi mọi tính cách, sợ Trần Hi một câu trò đùa lại cho nàng chọc tới, thế là liền cười hỏi: "Ngươi muốn ra cửa?"

"Ừm, vừa mới tiếp vào lãnh đạo điện thoại, có chuyện cần ta đi xử lý."

"Vậy ngươi chú ý an toàn, có vấn đề, có thể cho chúng ta gọi điện thoại. . ."

Nghe vậy, Tần Dư Khanh không khỏi nhìn Tần Nhưộc Doanh một chút, sau đó lại thật nhanh lờm Trần Hi một chút, sau đó mới có chút do dự gật đầu nói ra: "Được. . . Vậy ta đi trước. . ."

"Đi thôi."

Đợi đến Tần Dư Khanh thật nhanh đi ra sân nhỏ về sau, Trần Hi lúc này mới giống như cười mà không phải cười nhìn Tần Nhưộc Doanh một chút.

Thấy thế, Tần Nhưộc Doanh lại là cười mỉm mà hỏi: "Nếu như Dư Khanh gặp được vấn đề gì, ngươi cái này làm tỷ phụ. . . Bang, vẫn là không giúp?"

"Bang! Đương nhiên bang!"

Nói xong, Trần Hi lại đột nhiên phá lên cười, sau đó một tay lấy Tần Nhược Doanh cho chặn ngang bế lên.

Cái này đột nhiên xuất hiện cử động, lập tức liền đem Tần Nhược Doanh làm cho giật mình, vội vàng vỗ cánh tay của hắn nói ra: "Ai, ngươi làm gì đâu! Mau buông ta xuống. . ."

"Đi thôi! Lão bản nương khỏi giá, mở cửa kinh doanh lạc!"

Trần Hi chặn ngang ôm Tần Nhược Doanh, Tần Nhược Doanh ôm tiểu gia hỏa, mà tiểu gia hỏa thì ôm mèo to.

Một nhà ba người vui cười âm thanh, lập tức liền vang vọng toàn bộ sân nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

144 tiểu đồng bọn

Quán trà hôm nay sinh ý không tốt, cho tới trưa đều không có khách nhân tới cửa.

Tiểu gia hỏa ghé vào trên quầy bar, cầm hai huynh đệ đưa nàng viên bi không ngừng khuấy động lấy.

Một cái người chơi viên bi xác thực không có có ý tứ gì.

Tiểu gia hỏa chơi một hồi liền cảm thấy có chút nhàm chán, cho nên liền ngửa đầu, không ngừng hỏi Trần Hi ngày hôm qua hai cái tiểu ca ca lúc nào tới.

Lão giả nói chỉ là bọn hắn sẽ đến, nhưng cụ thể lúc nào đến, Trần Hi cũng không biết.

Mất thấy tiểu gia hỏa đã nhanh muốn đạt tới bộc phát biên giới, hai vợ chồng bàn bạc một chút, liền dứt khoát ôm nàng đi tới ngày hôm qua hẻo lánh, sau đó ngồi xôm trên mặt đất theo nàng bắt đầu chơi viên bi trò chơi.

Bốn khóa viên bi, một nhà ba người.

Mất thấy ba ba mụ mụ nguyên ý bởi mình chơi, tiểu gia hỏa lập tức liền cao hứng lên.

Bắn bi cùng đánh bi-a kỳ thật rất giống, đều cần nhất định kỹ thuật.

Trần Hi chơi cái này cùng mở hack không có cái gì khác nhau.

Vì có thể để cho tiểu gia hỏa chơi tận tâm, hắn đành phải mỗi lần đều cố ý đánh lệch ra.

Tiểu gia hỏa học song bào thai giao cho nàng chuyên nghiệp tư thế, trải qua một phen không ngừng cố gắng, nàng mới rốt cục đánh trúng Trần Hi viên bi.

"Ba ba! Ta thắng! Ta thắng!"

Đoạt lấy Trần Hi trước mặt viên bi về sau, tiểu gia hỏa thật hưng phấn hướng Trần Hi khanh khách phá lên cười.

"Niệm niệm thật lợi hại, còn chơi hay không?"

"Muốn chơi!"

Tựa hồ là sợ ba ba không bởi mình chơi, tiểu gia hỏa vội vàng đem viên bi đưa cho Trần Hi.

Trần Hi tiếp nhận viên bi, một lần nữa thả lại trên mặt đất về sau, lúc này mới cười nham nhảm nói ra: "Niệm niệm, ba ba không thể nào biết chơi, ngươi đến làm cho lấy ba ba một điểm."

"Tốt! Ta muốn để lấy ba ba!"

Tiểu gia hỏa gà con mổ thóc giống như liên tục gật đầu.

Nhưng một lần nữa bắt đầu về sau, nàng có thể là vận khí bạo rap, cho nên một chút liền đánh trúng Trần Hi viên bi.

"Ồi, niệm niệm, người thật sự là càng ngày càng lợi hại."

"Ba ba thực ngốc! Ta lại thắng á!"

Hai vợ chồng ngồi xổm ở tiểu gia hòa bên cạnh, nhìn xem nữ nhi kia bởi vì quá mức hưng phấn mà đỏ bừng lên khuôn mặt nhỏ, không khỏi đều nhao nhao đưa tay bóp nắn khuôn mặt nhỏ một chút.

"Chán ghét! Ba ba chán ghét! Ma ma chán ghét!"

Tiểu gia hòa lắc lắc thân thể né tránh, lại dẫn tới Trần Hi cùng Tần Nhược Doanh cười ha ha.

Có ba ba mụ mụ làm bạn, nhằm chán buổi sáng rất nhanh liền đi qua.

Ba người vừa mới ăn cơm trưa, quán trà đại môn liền bị đẩy ra.

Lão giả đứng hẹn mà tới.

Cùng hần đồng hành, tự nhiên là tiểu gia hòa chờ mong đã lâu song bào thai huynh đệ.

Ba tên tiểu gia hòa trải qua ngày hôm qua ngắn ngủi ở chung về sau, đã bồi dưỡng được đầy đủ thâm hậu hữu nghị.

Cho nên hai huynh đệ đi vào quán trà, liền lập tức tìm kiếm khắp nơi lên tiểu gia hòa thân ảnh tới.

"Muội muội, chúng ta tới!"

Nhìn thấy tiểu gia hòa về sau, hai huynh đệ vội vàng đi ra ngoài đưa nàng vây vào giữa.

Sau đó, ca ca liền hiến vật quý giống như từ trong túi móc ra một cái về lực xe nhỏ, sau đó đối tiểu gia hòa nói ra: "Muội muội nhìn! Ta mang cho người tốt đồ vật!"

Nói xong, hần liền trực tiếp nằm trên đất, sau đó tướng về lực xe nhỏ đè xuống đất chậm rãi hướng về sau lôi kéo.

Đối đến hần nắm tay buông ra về sau, về lực xe lập tức liền lái về phía trước ra ngoài.

Tiểu gia hòa không có chơi qua loại này đồ chơi, lập tức liền hấp tấp chạy đi qua, từ dưới đất nhặt lên về lực xe nhỏ nghiêng cứu.

Đệ đệ thấy thế, lại một thanh từ nhỏ gia hòa trong tay giành lấy về lực xe, sau đó đem mình vạn hoa đồng nhét vào tiểu gia hòa trong tay.

"Muội muội người nhìn cái này! Cái này mới tốt chơi!"

Ca ca thấy thế, lập tức liền không làm.

Hần nhanh chóng từ đệ đệ trong tay đoạt lại về lực xe, sau đó bất mãn hết sức đối đệ đệ nói ra: "Xe của ta chơi vui!"

Vừa nói, hần còn muốn đem chiếc xe một lần nữa nhét về tiểu gia hòa trên tay.

Đệ đệ thấy thế, cũng không cam chịu yếu thế đối ca ca hô: "Vạn hoa đồng chơi vui!"

"Xe chơi vui!"

"Vạn hoa đồng chơi vui!"

Tiểu gia hòa một tay cầm vạn hoa đồng, một tay cầm xe, cứ như vậy đần độn nhìn xem hai huynh đệ ở trước mặt mình rùm beng.

Nhìn tư thế kia, nếu như lại bỏ mặc bọn hần ăm ỹ vài câu, sợ là liền phải muốn đánh đi lên. . .

Không có biện pháp, Tần Nhược Doanh đành phải tiến lên ngăn lại bọn hần, sau đó đối tiểu gia hòa nói ra: "Niệm niệm, các người không phải muốn chơi viên bi sao? Để các ca ca chơi với người đi."

Có Tần Nhược Doanh từ đó điều giải, hai huynh đệ lúc này mới buông xuống tranh chấp, cùng tiểu gia hòa cùng một chỗ ngồi xổm trên mặt đất, một lần nữa bắt đầu chơi hôm qua không có tận hưởng viên bi trò chơi.

Trần Hi vì lão giả rót một chén trà về sau, liền lại lần nữa cùng hần rơi ra cò vây tới.

Bởi vì bận tâm lão mặt mũi của người ta, cho nên Trần Hi lưu lại nấy tay, cuối cùng lấy Tam tử chi kiếm khó khăn lắm lạc bại.

Lão già thắng gian nan, nhưng cũng bởi vậy thu hồi lòng khinh thị.

Lúc trước hẳn vẫn chỉ là muốn tùy tiện chơi đùa, thật không nghĩ đến quán trà này lão bản tuổi còn trẻ lại quả thực là một vị cao thủ, cư đã muốn hẳn xuất ra toàn bộ thực lực mới có thể may mắn chiến thắng.

Hai người một bên đánh cờ một bên tán gẫu.

Thông qua nói chuyện phiếm biết được, lão người ta họ Cốc, năm nay đã sáu mươi có năm, liền ở tại Tân Hải hẻm, khoảng cách đông minh hẻm cũng chỉ có không đến hai trăm mét khoảng cách.

Song bào thai họ Hạ, lão người ta lại họ Cốc, rõ ràng liền là ông ngoại.

Trần Hi thuận miệng hỏi một câu việc nhà của ông lão, không nghĩ tới lão người ta sau khi nghe xong lại thẳng lắc đầu, nhin không được bùi ngùi thờ dài nói: "Ai, không muốn xách những chuyện này. . ."

Thấy thế, Trần Hi cũng không tốt hỏi nhiều nữa.

Hai người tiếp tục rơi xuống cờ vây.

Lần này cờ cũng phải là kỳ phùng địch thủ mới có ý tứ, đối thủ quá mạnh hoặc quá yếu, hạ hai bàn liền sẽ cảm thấy không sức lực.

Trần Hi trình độ cao hơn lão người ta quá nhiều, đến mức hẳn nhường để cho mình bị lão người ta giết sạch Đại Long, lão người ta đều không có phát giác bất kỳ khác thường gì, ngược lại có chút dương dương đắc ý nói Trần Hi kinh nghiệm không đủ. . .

Trần Hi cười ha hả gật đầu thụ giáo, sau đó liền mời lão người ta một ván nữa.

Gần nhất mấy ngày đều có chút âm trầm, mặc dù chưa có tuyết rơi, nhưng cũng không chút đi ra mặt trời.

Hôm nay là từ trước tới nay sinh ý kém nhất một ngày, nhưng cùng lúc nhưng cũng là tiểu gia hỏa nhất vui vẻ một ngày.

Trong quán trà hơi ẩm ướt rất đủ, Trần Hi cùng lão người ta thành thoi thành thoi rơi xuống cờ vây, ba tên tiểu gia hỏa thì lú lú não không ngừng, Tần Nhược Doanh thả lên nhẹ âm nhạc, sau đó liền ngồi vào bên cạnh bọn họ trên ghế sa lon lẳng lặng nhìn lên sách tới.

Có lẽ là chơi viên bi chơi mệt lấy, ba tên tiểu gia hỏa ngồi vào trên ghế sa lon nghỉ ngơi.

Sau đó, ca ca lại nghĩ ra một cái trò mới.

Lật hoa dây thừng!

Đoán chừng hai huynh đệ bình thường ở nhà liền sẽ chơi, cho nên Tần Nhược Doanh giúp bọn hắn tìm tới một sợi dây thừng về sau, hai huynh đệ lập tức ngay tại tiểu gia hỏa hiện ra.

Ca ca trước tiên đem dây thừng kết thành dây thừng bộ, sau đó liền dùng ngón tay trực tiếp lật ra một cái phương xiên.

Đệ đệ thấy thế, lập tức đem đưa tay đi qua, lật qua lật lại mấy lần về sau, dây thừng bộ đã đến trên tay của hắn.

Sau đó, một cái hai mươi chữ đồ án liền ra hiện tại đệ đệ trên tay.

Tiểu gia hỏa vừa bắt đầu còn không có cảm thấy có cái gì hiếm lạ.

Nhưng là nhìn thấy đệ đệ như thế tiện tay lật một cái, liền biến ra một cái bản đồ mới án, nàng mới rốt cục bị khơi gợi lên hứng thú.

Ca ca cũng không cam chịu yếu thế, nhìn thoáng qua đệ đệ hai mươi chữ về sau, hắn liền ngón tay cái một xuyên, ngón út nhất câu, một cái màn lập tức từ trên tay của hắn xuất hiện.

"Thật lợi hại!"

Tiểu gia hỏa trừng mắt nhìn, bị bọn hắn phen này thao tác tú đến nỗi ngay cả con mắt cũng không dám nháy một chút.

Thế là lập tức trở mắt nhìn hai huynh đệ, có chút mong đợi nói ra: "Có thể hay không dạy một chút ta?"

Nghe vậy, ca ca lập tức nắm tay vừa thu lại, cầm dây thừng liền đưa đến tiểu gia hỏa trước mặt.

"Muội muội, đến, ta đến dạy ngươi!"

Nhưng mà, không đợi tiểu gia hỏa đưa tay đón.

Đệ đệ lại là đột nhiên từ ca ca trên tay giành lấy dây thừng, sau đó nắm vuốt dây thừng đối tiểu gia hỏa nói ra: "Muội muội, không muốn hắn dạy! Ta đến

dạy người!"

"Cho ta! Ta đến dạy!"

"Không cho! Ta đến dạy!"

"Ta đến dạy!"

"Ta đến dạy!"

Tần Nhược Doanh thấy thế, không khỏi lắc đầu bật cười.

Xem ra sinh song bào thai cũng có bất hảo địa phương. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

145 cầu cứu

Cốc lão vừa lui đùng lão nhân, hiện tại duy nhất công việc liền là mang cháu trai.

Hai anh em bây giờ nhìn giống như rất ngoan ngoãn, nhưng trên thực tế, bọn hắn nhưng so sánh niệm niệm muốn nghịch ngợm nhiều.

Nếu như hai huynh đệ tại một cái địa phương ở lâu, đoán chừng trên trần nhà đều sẽ có bàn chân của bọn họ ấn. . .

Bọn hắn vô luận đi đến chỗ nào đều là hai huynh đệ cùng một chỗ, cho nên lá gan cũng so với bình thường tiểu bằng hữu phải lớn hơn rất nhiều.

Nếu không phải trong quán trà có tiểu gia hỏa tại, đoán chừng bọn hắn đã sớm ngồi không yên, la hét muốn ra ngoài chơi.

Cốc lão thân thể vẫn được, nhưng bình thường chiều cổ cái này hai tinh nghịch tiểu tử, cũng là sẽ đem hắn một quá sức.

Hôm nay khó được hai huynh đệ không đến phiền mình, Cốc lão tự nhiên cũng là mừng rỡ thanh nhàn.

Ông cháu ba người tại trong quán trà ngồi xuống liền là đến trưa.

Trần Hi mười phần có kiên nhẫn bồi tiếp lão người ta rơi xuống cò vây.

Hắn đem trình độ của mình không chế rất tốt, hạ mấy bàn về sau, chiến tích cũng biến thành hai thắng ba thua.

Như thế thể lực ngang nhau, cũng triệt để khơi dậy lão người ta lòng háo thắng, đánh cờ thời điểm cũng càng ngày càng chuyên chú.

Bốn giờ chiều hai mươi.

Thứ sáu cục mới vừa mới bắt đầu không đầy một lát, Trần Hi điện thoại lại đột nhiên vang lên.

Hắn lấy điện thoại di động ra xem xét, mới phát hiện điện báo người lại là rất lâu không từng liên hệ Ninh Thu Đồng.

Từ khi Trần Hi lần trước quai điệu Ninh Trọng Quốc điện thoại về sau, Ninh gia cha con liền không tiếp tục tới quấy rầy qua hắn.

Ninh Thu Đồng lần này đột nhiên gọi điện thoại tới, đoán chừng là lại có chuyện gì cần hắn hỗ trợ.

Hơi suy tư một chút, Trần Hi lúc này mới đối Cốc lão mang theo áy náy cười cười, sau đó nhận nghe điện thoại.

"Ừ?"

"Trần tiên sinh? Là ta, Ninh Thu Đồng. . ."

Vừa mới kết nối điện thoại, Trần Hi liền từ Ninh Thu Đồng trong giọng nói nghe được một chút khẩn trương.

Lần trước cùng Ninh Trọng Quốc trò chuyện thời điểm, thái độ của hắn chỉ cho nên sẽ như thế ác liệt, tất cả đều là bởi vì khi đó tìm không thấy Doanh Doanh manh mối, dẫn đến tâm tình của hắn thật không tốt duyên cớ.

Hiện tại lão bà tìm được, người một nhà cả ngày hạnh phúc khoái hoạt sinh hoạt chung một chỗ, Trần Hi tự nhiên cũng liền biến trở về lấy trước kia người súc vô hại bộ dáng.

Suy nghĩ cẩn thận, Ninh gia cha con trước kia còn là giúp hắn không ít việc, mặc dù phần lớn đều là một loại trên lợi ích kết hợp. Nhưng bọn hắn biết đại thể, biết tiến thoái, cho nên Trần Hi cũng không để ý tiếp tục cùng bọn hắn bảo trì quan hệ.

Thế là, hắn liền cười hỏi: "Là ta, có chuyện gì sao?"

Xác định Trần Hi hiện tại đối nàng cũng không phải là rất mâu thuẫn về sau, Ninh Thu Đồng lập tức liền hơi có vẻ kích động nói ra: "Trần tiên sinh, ngài có thể hay không mau cứu cha ta?"

"Ừm? Ba ba của người thế nào?"

"Hắn bị người bắt cóc!"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Ba ba hôm qua không có về nhà, đánh hắn điện thoại cũng đánh không thông, ta còn tưởng rằng hắn có chuyện trọng yếu gì, cho nên cũng không có đi tìm hắn. . . Không nghĩ tới buổi sáng hôm nay ta lại đột nhiên nhận được bọn cướp điện thoại. . ."

"Báo cảnh sát sao?"

"Báo, cảnh sát hiện tại ngay tại trong nhà của ta. . ."

"Đã đều báo cảnh sát, vậy người liền nghe từ cảnh sát an bài a, nói với ta có cái gì dùng?"

Nói xong, Trần Hi tựa hồ cũng cảm thấy mình nói như vậy có chút không tốt lắm, thế là vội vàng nói bổ sung: "Trong nhà người rất có tiền a? Không được liền hao tài tiêu tài, trước tiên đem người cứu trở về, tiền về sau kiểm lại nha. . ."

Nghe vậy, Ninh Thu Đồng lại là mang theo một chút giọng nghẹn ngào gào thét nói: "Bọn cướp không đòi tiền, bọn hắn chỉ cần ngài lần trước cho ba ba cái chủng loại kia được hoàn!"

Trần Hi hơi nhíu lên lông mày.

Đan được?

Chẳng lẽ là lần trước kia hai cái Nam Dương người đồng bọn?

Trần Hi bên này còn tại suy tư, Ninh Thu Đồng lại coi là Trần Hi không nguyện ý, thế là liền vừa khổ khổ ai tìm đường: "Trần tiên sinh, ba ba trước đó khuyên bảo qua ta không muốn cho tùy tiện ngài gọi điện thoại. . . Mặc dù cảnh sát đã bắt đầu hành động, nhưng ta còn là cảm thấy rất không yên lòng. . . Ta không dám cầm ba ba sinh mệnh đi mạo hiểm, cho nên mới mạo muội cho ngài gọi cú điện thoại này, mong rằng ngài bỏ qua cho. . ."

"Tốt, ta biết."

Nghe nàng kia sợ hãi không thôi thanh âm, Trần Hi liền mở miệng đánh gãy nàng, trực tiếp nói ra: "Người biết nhà ta ở đâu a? Trong nhà của ta còn lại mấy khóa đan được, ở phòng khách dưới bàn trà điện một cái trong nắm, người đi lấy đi, nhưng là nhớ kỹ đừng đem khóa làm hư."

"Tạ ơn ngài! Trần tiên sinh! Tạ ơn. . ."

"Vậy cứ như vậy đi."

Nói xong, Trần Hi liền cúp điện thoại.

Mà lúc này, Cốc lão thì hơi có vẻ kinh ngạc nhìn Trần Hi một chút, trực tiếp lại hỏi: "Hao tài tiêu tài? Bằng hữu của người bị bắt cóc rồi?"

Trần Hi cười lắc đầu đầu, thuận miệng giải thích nói: "Một người bạn ở bên ngoài thiếu nợ, vay nặng lãi tìm tới cửa, người nhà của hắn không yên lòng, cho nên mới gọi điện thoại cho ta."

Nghe hắn kiểu nói này, Cốc lão lại là cũng lắc đầu, cảm khái nói: "Bình thường người làm sao đi cùng vay nặng lãi liên hệ? Người bằng hữu kia đoán chừng cũng không phải cái gì người đứng đắn, lão đầu tử cậy già lên mặt khuyên người một câu, về sau vẫn là thiếu cùng loại người này liên hệ tốt, không phải nói không chừng ngày nào liền sẽ liên lụy đến người. . ."

Trần Hi gật đầu nói phải, ha ha cười một chút về sau, lại không tiếp tục tiếp tục cái đề tài này.

Cốc lão thấy thế, liền cũng không tốt nói thêm nữa cái gì.

Hai người tiếp tục rơi xuống cờ vây, Trần Hi thì suy nghĩ Ninh Trọng Quốc chuyện này tới.

Hắn là thật không nghĩ tới, chỉ là một viên phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan, thế mà lại liên lụy ra nhiều chuyện như vậy.

Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy lần trước bị hắn đã cảnh cáo về sau, liền đã lòi thẻ son sắt cam đoan tuyệt đối sẽ đem đan dược lực ảnh hưởng xuống đến thấp nhất.

Nhưng có chút lửa đốt lên đến dễ dàng, muốn dập tắt sẽ rất khó.

Dù sao tại giang hồ truyền văn bên trong, đây chính là có thể nghịch thiên cải mệnh thần dược. . .

Ai không muốn muốn?

Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy cũng coi là dòi lên tảng đá đập chân của mình, tiền không có kiếm được nhiều ít, ngược lại bởi vậy chọc tới một thân tao.

Tính toán ra, Ninh Trọng Quốc đây đã là lần thứ hai bởi vì đan dược bị bắt cóc.

Bất quá hắn lúc này cũng coi là học tỉnh, tại được chứng kiến Trần Hi bằng son một góc thực lực về sau, Ninh Trọng Quốc liền đã quyết định chủ ý, không nói gì cũng sẽ không lại nói ra bất luận cái gì có quan hệ tại Trần Hi tin tức, ngược lại một mực chắc chắn, có thể luyện chế thần dược ẩn thế cao nhân đã cười hặc qua tây thiên rồi. . .

Ninh Thu Đồng cũng biết Trần Hi tồn tại, nhưng là bởi vì Ninh Trọng Quốc khuyên bảo, cho nên nàng do dự thật lâu, lúc này mới rốt cục lấy dũng khí cho Trần Hi đánh như thế một trận điện thoại.

Bọn cướp chỉ cần đan dược không đòi tiền, nhưng là đan dược đã không có, chẳng lẽ lại muốn nàng cầm một viên thuốc giả đi đổi ba ba mệnh?

Ngộ nhờ bị đối phương khám phá làm sao bây giờ?

Can hệ trọng đại, Ninh Thu Đồng không dám đánh cược, cho nên mới sẽ nghĩ đến muốn tìm Trần Hi.

Còn tốt.

Trần Hi so với cái kia bọn cướp dễ tiếp xúc nhiều.

Đạt được Trần Hi đáp ứng về sau, Ninh Thu Đồng lúc này mới vội vội vàng vàng chạy tới Khang cư cư xá, chuẩn bị cầm đan dược đổi về Ninh Trọng Quốc.

Phiên bản đơn giản hóa Bồi Nguyên đan mà thôi, Trần Hi muốn nhiều ít có bao nhiêu, cho nên hắn cũng không phải là rất để ý.

Lão Ninh lần này biểu hiện cũng không tệ lắm, kia mấy cái đan dược coi như ban thưởng hắn.

Về phần những cái kia bọn cướp. . .

Trần Hi cũng không phải cảnh sát, không có việc gì quản nhiều như vậy làm gì?

Ninh Trọng Quốc dù sao cũng là Trung Hải có danh tiếng giới kinh doanh đại lão, hắn bị bắt cóc, Trung Hải cảnh sát tự nhiên sẽ toàn lực ứng phó, thế tất yếu bảo đảm hắn một cái chu toàn.

Đó căn bản không cần đến Trần Hi không yên lòng, cho nên hắn rất nhanh liền đem chuyện này cho ném ra sau đầu. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Dương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

146 biến cố

Cốc lão là rất giảng cứu một cái người.

Gần nhất cái này hai ngày, hán mỗi ngày ăn cơm trưa liền sẽ mang theo song bào thai chuyển tới quán trà tới.

Đến xuống buổi trưa năm điểm, Cốc lão liền sẽ cự tuyệt Trần Hi cơm tối mời, sau đó mang theo lưu luyến không rời song bào thai về nhà ăn cơm.

Mỗi ngày một chén làm trà cũng liền hai mươi khối, Trần Hi không thu hán vẫn còn không phải muốn cho, luôn nói một mã thì một mã.

Một ngày này, đương Cốc lão mang theo song bào thai lần nữa đi vào quán trà thời điểm, hán lại đột nhiên phát hiện trong quán trà nhiều hơn một cái mà Đồng Nhạc vườn.

Nguyên lai, hai vợ chồng gặp ba tên tiểu gia hỏa phần lớn thời gian đều sẽ nằm rạp trên mặt đất, cho nên thương lượng một phen về sau, dứt khoát đem quầy bar bên trái dựa vào góc tường một loạt ghế dài phá hủy.

Trống ra địa phương ước chừng có bảy tám cái bình phương.

Trần Hi trước dùng nhựa plastic hàng rào đem khối này cho vòng lên, sau đó còn trải lên đủ mọi màu sắc nhi đồng bò đệm.

Song bào thai cái này hai ngày thường xuyên sẽ cho tiểu gia hỏa mang một ít đồ chơi tới, để tiểu gia hỏa mở rộng tầm mắt đồng thời, nhưng cũng để nàng sinh ra muốn ba ba mẹ mẹ mua cho nàng đồ chơi ý niệm.

Trần Hi lúc này mới bỗng nhiên ý thức được, mình trở về lâu như vậy, thế mà còn không có cho niệm niệm mua qua cái gì đồ chơi.

Thế là, hán liền cùng Tần Nhữc Doanh thương lượng tại kinh đông trắng trơn mua sắm một phen.

Thượng kinh tam hoàn trong vòng, kinh đông phối đưa hôm sau trời vừa sáng liền có thể đạt tới.

Trần Hi vì tiểu gia hỏa mua một bộ Barbie, trả lại cho nàng mua hai ba bộ linh kiện, mộng ảo tù quần áo, biệt thự tòa thành nhà nghỉ dưỡng, kia là cái gì cần có đều có.

Nói không chừng niệm niệm có âm nhạc thiên phú đâu?

Nhi đồng đàn điện tử được đến một bộ.

Nói không chừng niệm niệm còn có hội họa thiên phú đâu?

Mà Đồng Hòa bút, bút sáp màu, màu nước bút, hội họa túi công cụ được đến một bộ.

Niệm niệm thiếu khuyết làm bạn, cho nên nhi đồng Trí Năng người máy đồ chơi cũng phải đến một cái.

Còn có vui cao xếp gỗ được đến một bộ, ích trí đồ chơi, tốt đồ vật. . .

Hai vợ chồng cũng là mua lấy nghiện, người tuyển đồng dạng, ta tuyển đồng dạng.

Đội đến Tần Nhữc Doanh lấy lại tinh thần thời điểm, mua sắm xe kết toán giá cả đã đạt tới hơn tám nghìn.

Cái này cần phải không được.

Cho hải tử mua nhiều ít đồ chơi, đây chính là một kiện thật ý tứ sự tình.

Trải qua Virginia đại học các học giả nghiên cứu phát hiện, bọn hán cho rằng cho hải tử mua đồ chơi số lượng tốt nhất là năm cái.

Nếu như đồ chơi ít hơn so với năm cái, bọn nhỏ có thể sẽ tự ti.

Nhưng nếu như vượt qua năm cái, không chỉ có đồ chơi chơi đến không đầy đủ, sẽ còn hạn chế hải tử sức sáng tạo.

Mà sự thật cũng đã chứng minh, trong nhà đồ chơi càng nhiều, bọn nhỏ chơi đùa đồ chơi tần suất cũng càng thấp.

Quá nhiều đồ chơi sẽ phân tán hải tử lực chú ý, từ đó dễ dàng để hải tử dưỡng thành ba phút nhiệt độ không tốt quen thuộc.

Tới tương phản, nếu như đồ chơi số lượng thiếu, hải tử chơi chán chán ghét, đồng thời lại phải không đến mới đồ chơi, nhằm chán hải tử liền sẽ sáng tạo ra mới cách chơi.

Đây là nhân loại bản tính, như là người nguyên thủy đang dùng cơm đi ngủ sau nhằm chán bên trong sáng tạo ra ca múa đồng dạng.

Bởi vậy, thích chuyển nghiên cứu hải tử, trí lực thường thường sẽ khá cao, đồng thời cũng chính là bởi vì đồ chơi thiếu nguyên nhân, cũng khiến cho bọn hán sẽ càng thêm chuyển chú.

Đương nhiên, nếu như một cái đồ chơi cũng không cho hải tử mua, kia đồng dạng cũng là sai lầm cách làm.

Khác hẳn từ đều có chơi cỡ, liền hẳn không có.

Hài từ tại hâm mộ người khác đồng thời, cũng sẽ vì vậy mà sinh ra tự ti tâm lý, cũng tương ảnh hưởng nghiêm trọng đến hài từ tâm lý khỏe mạnh.

Năm cái đồ chơi số lượng cũng không phải là một cái tuyệt đối tiêu chuẩn, dù sao mỗi cái hài từ đều có chỗ khác biệt, cho nên chân chính có hiệu tiêu chuẩn vẫn là cần gia trưởng mình đi quan sát suy nghĩ.

Trải qua Tần Nhữc Doanh phen này nhắc nhở, Trần Hi cũng đành phải tiếc nuối đem mua sắm xe sang chọn một lần, cuối cùng chỉ còn lại có Barbie, vui cao xếp gỗ cùng đàn điện tử.

Song bào thai đi vào quán trà thời điểm, tiểu gia hỏa chính ghé vào mà Đồng Nhạc trong viên chất đồng vui cao xếp gỗ.

Bởi vì có món đồ chơi mới, cho nên nàng hôm nay đều không la hét nhỏ hơn ca ca.

Đợi đến hai huynh đệ nhìn thấy kia bị Trần Hi tỉ mỉ trang phục qua mà Đồng Nhạc vờn về sau, lập tức liền hấp tấp chạy tới hàng rào bên cạnh, mười phần hâm mộ đối tiểu gia hỏa nói ra: "Muội muội, chúng ta có thể tiến đến chơi sao?"

"Tốt a! Bất quá ma ma nói, tiến đến chơi muốn cởi giày!"

"Tốt! Chúng ta thoát!"

Nghe vậy, hai huynh đệ liền thật nhanh đá rơi xuống trên chân giày, không kịp chờ đợi kéo ra hàng rào cửa chui vào về sau, liền trực tiếp úp sấp tiểu gia hỏa bên cạnh cùng với nàng cùng nhau chơi đùa lên vui cao xếp gỗ.

Ba tên tiểu gia hỏa tại trong quán trà làm ra động tĩnh rất lớn, Tần Nhữc Doanh liền thả lên nhẹ âm nhạc, dùng cái này để che dấu bọn hắn lú lo không ngừng ồn ào âm thanh.

Gần nhất quán trà sinh ý là một ngày không bằng một ngày, đoán chừng cùng cái này ba tên tiểu gia hỏa có trực tiếp quan hệ.

Chiều cái này tình thế phát triển tiếp, đoán chừng quán trà sớm muộn sẽ biến thành mà Đồng Nhạc vờn. . .

Tần Nhữc Doanh ngồi ở quầy bar một bên đọc sách một bên thưởng thức trà, ba tên tiểu gia hỏa thỉnh thoảng truyền đến khanh khách tiếng cười to, thì để nàng khóe miệng thời khắc đều treo một tia mỉm cười thần nhiên.

Ngẩng đầu nhìn một chút đang cùng Cốc lão đánh cờ người yêu, Tần Nhữc Doanh trong hoảng hốt có loại đặt mình vào Như Mộng cảm giác.

Loại này không màng danh lợi thoải mái dễ chịu sinh hoạt, cũng không chính là nàng đã từng tha thiết ước mơ sao?

Tần Nhữc Doanh ngơ ngác ngồi ở quầy bar hậu phương, trên mặt tất cả đều là vẻ hạnh phúc.

Nhưng đúng lúc này.

Một trận êm tai tiếng chuông lại đột nhiên vang lên.

Là điện thoại di động của nàng đang vang lên.

Cái điện thoại di động này vẫn là nàng trở lại Thượng kinh về sau mới làm, biết nàng dãy số cũng liền trong nhà ba người.

Tần Nhữc Doanh vội vàng cầm lấy xem xét.

Quả nhiên, điện báo người là Tần Vĩnh Ngôn.

Điện thoại tiếp thông.

Nhưng Tần Vĩnh Ngôn câu nói đầu tiên, liền đem Tần Nhữc Doanh làm cho giật mình.

"Doanh Doanh, Dư Khanh thụ thương. . ."

"Nàng thế nào?"

"Nghe nói là trúng mai phục, bị người dùng súng ngắm đánh trúng cánh tay, nếu không phải nàng tránh nhanh, hiện tại đã là cái người chết. . . Có thể coi là dạng này, nàng một cái tay cũng coi là phế đi. . ."

Tần Nhữc Doanh bị sợ ngây người, cầm điện thoại trực tiếp sững sờ ngay tại chỗ.

Mà lúc này, Trần Hi hướng Cốc lão xin lỗi về sau, liền đứng dậy đi tới quầy bar.

Hắn đã nghe được hai cha con đối thoại.

Nhẹ nhàng vỗ vỗ Tần Nhược Doanh phía sau lưng, ra hiệu nàng không muốn không yên lòng sau.

Trần Hi liền trực tiếp từ Tần Nhược Doanh trên tay nhận lấy điện thoại, sau đó đối Tần Vinh Ngôn hỏi: "Nàng hiện tại ở đâu đây?"

"Tại Điền châu."

"Ta lập tức đi qua."

"Tốt!"

Nghe được Trần Hi kiểu nói này, Tần Vinh Ngôn lập tức an tâm không ít, đem vị trí cụ thể nói cho Trần Hi về sau, hắn lúc này mới cúp điện thoại.

Cô em vợ thực lực, Trần Hi là lại tình huống bất quá.

Trước mấy ngày rời đi thời điểm, nàng liền đã thành công đột phá Cường cảnh.

Nhưng không nghĩ tới. . .

Nàng còn vì vậy mà may mắn nhất về một cái mạng.

Võ đạo tại sao lại xuống dốc, còn không phải bởi vì xã hội loài người đã triệt để tiến vào vũ khí nóng thời đại.

Dù là niệm niệm cái này bao lớn hải tử, cảm thương cũng có thể tùy tiện giết chết một cái tập võ nhiều năm võ đạo cao thủ.

Súng ngắm viên đạn tốc độ đồng dạng tại 900m/ S chi phối, vận tốc âm thanh thì chỉ có 340m/ S.

Cái tốc độ này đã là vận tốc âm thanh 2.5 lần.

Nếu như Tần Dư Khanh hiện tại còn dừng lại tại Hóa Kinh, kia nàng căn bản không có khả năng tránh thoát phát súng trí mạng này.

Vận khí của nàng xác thực cũng không tệ lắm.

Dù sao, cùng mạng nhỏ so ra, đoạn một cái tay lại tính toán cái gì đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vũ Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

147 đánh lén

Tần Dư Khanh xảy ra chuyện.

Nhưng đánh điện thoại thông tri bọn hắn lại là Tần Vinh Ngôn.

Nói cách khác, Tần Dư Khanh hiện tại rất có thể còn chưa thoát khỏi nguy hiểm kỳ.

Tần Nhược Doanh chỉ có như thế một người muội muội.

Mặc dù Tần Dư Khanh khi còn bé đặc biệt thích cùng với nàng tranh cái thắng thua, nhưng này cũng là tiểu hải tử bức bối thôi.

Thật muốn nói các nàng hai tỷ muội không có tình cảm gì, vậy hiển nhiên là không thể nào.

Tần Dư Khanh nhưng thật ra là rất quan tâm tỷ tỷ, chính như Tần Nhược Doanh quan tâm nàng đồng dạng.

Chỉ bất quá, nàng tùy thời đều biểu hiện rất cao lạnh thôi.

Tần Nhược Doanh cũng không phải là rất tình tường, bị ngắm bắn súng bắn bên trong cánh tay sẽ có kết quả như thế nào.

Nhưng Tần Vĩnh Ngôn ở trong điện thoại đã nói, Dư Khanh phẩy đi một cái tay. . .

Nàng vốn chính là võ sĩ, nếu như thật phẩy đi một cái tay, cái này đối với nàng tới nói, lại nên như thế nào một loại đã kích?

Tần Nhượng Doanh càng nghĩ càng sợ hãi, không khỏi nắm thật chặt bắt Trần Hi tay, có vẻ hơi thấp thòm lo âu.

Trần Hi thấy thế, liền nhẹ nhàng đưa nàng kéo vào trong ngực, ôn nhu an ủi: "Đừng sợ, có ta ở đây."

Tần Nhượng Doanh đem đầu nhẹ nhàng tựa ở Trần Hi lồng ngực, hơi điều chỉnh một chút tâm tình mình về sau, nàng lúc này mới nhẹ nhàng nói ra: "Hi, người đi xem một chút Dư Khanh đi. . ."

"Được."

Trần Hi nhẹ gật đầu, sau đó liền cúi đầu tại Tần Nhượng Doanh ngoài miệng lưu lại một hôn.

Có lẽ là bởi vì Trần Hi tại bên người nàng nguyên nhân, hai người rời môi về sau, Tần Nhượng Doanh tâm tình cũng không khỏi đã thả lỏng một chút.

Hai vợ chồng quay đầu nhìn về phía quầy bar bên trái.

Ba tên tiểu gia hỏa ngồi ở bờ trên nệm, mỗi người trước mặt đều đặt vào một đồng vui cao xếp gỗ, bọn hắn ngay tại tương đối ai bày ra xếp gỗ tòa thành đẹp mắt.

"Niệm niệm, ba ba phải đi ra ngoài một bận, rất nhanh liền trở về, người ở nhà ngoan ngoãn nghe mẹ lời nói, có được hay không?"

Trần Hi trong giọng nói tràn đầy thương lượng hương vị, bởi vì hắn không yên lòng tiểu gia hỏa lại đột nhiên bạo nổi. . .

Nhưng mà.

Tiểu gia hỏa phản ứng lại có chút ngoài Trần Hi dự kiến.

Nàng ngẩng lên đầu nhìn Trần Hi một chút.

Suy nghĩ một chút về sau, tiểu gia hỏa chợt nhếch miệng cười nói: "Ba ba gấp lại! Ta ở nhà chờ người!"

Vừa nói, nàng còn một bên hướng Trần Hi vung lên tay nhỏ.

Mà lúc này, song bào thai hai huynh đệ cũng nhao nhao hướng Trần Hi phát tay hô: "Thúc thúc gấp lại!"

Thấy thế, Trần Hi lại là sửng sốt một chút, sau đó mới dùng tay theo thứ tự sờ lên ba tên tiểu gia hỏa đầu.

Tiểu gia hỏa đột nhiên liền trở nên không dính hắn, đoán chừng cùng cái này hai huynh đệ có quan hệ.

Trần Hi cũng không biết, hai huynh đệ từ nhỏ đã là bị Cốc lão một tay nuôi nấng, cha mẹ của bọn hắn công việc bận rộn nhiều việc, cho nên từ nhỏ đã rất không tiếp xúc lâu được bạn ở bên cạnh họ.

Hai huynh đệ đem tình huống của mình cùng tiểu gia hỏa kiểu nói này, tiểu gia hỏa mới rốt cục minh bạch minh hiện tại đến tốt cùng đến cỡ nào hạnh phúc.

Bởi vậy, đương Trần Hi đưa ra phải đi ra ngoài một bận thời điểm, niệm niệm mới biểu hiện mười phần rộng lượng.

Bởi vì nàng hiện tại minh bạch, đại nhân là cần đi ra ngoài làm việc, cho nên không thể cả ngày hầu ở hải tử bên người.

Tiểu gia hỏa biểu hiện rất đại độ, thực cũng đã Trần Hi bớt đi tâm.

Đơn giản cùng Cốc lão nói rõ một chút tình huống về sau, Tần Nhượng Doanh đi theo Trần Hi liền tới đến quán trà phía sau trong viện.

"Có ta ở đây, yên tâm."

"Ừm, tìm hiểu tình huống về sau, nhớ kỹ gọi điện thoại cho ta. . ."

"Được."

Trần Hi đưa tay nhẹ nhàng sờ lên Tần Nhượng Doanh gương mặt, đưa nàng ôm vào trong ngực lần nữa hôn một phen về sau, lúc này mới khẽ cười nói: "Đi."

Sau đó, Trần Hi liền tại Tần Nhượng Doanh nhìn soi mói, lập tức liền biến mất tại không trung.

Khẽ thở dài một hơi về sau, Tần Nhược Doanh lúc này mới quay người về tới quán trà.

...

Xuân Thành.

Cái gì gọi là Xuân Thành?

Đông không giá lạnh, hạ không khô nhiệt, bốn mùa như mùa xuân.

Xuân Thành là Điền châu tỉnh lỵ thành thị, là Trung Quốc khu vực phía Tây trọng yếu trung tâm thành thị một trong, đồng thời cũng là Trung Quốc mặt hướng Đông Nam Á, Nam Á mở ra môn hộ thành thị.

Xuân Thành ba mặt núi vây quanh, Nam Lâm Điền Trì, bởi vì chỗ thấp vĩ cao nguyên mà tạo thành bốn mùa như mùa xuân đặc biệt khí hậu, đặc biệt là có cao nguyên hồ nước Điền Trì tại điều tiết lấy ẩm ướt độ, khiến cho nơi này năm bình quân nhiệt độ không khí từ đầu đến cuối duy trì tại 16. 5°C chỉ phối, quả nhiên là không khí tươi mát, khí hậu nghỉ nhân.

Làm nhị tuyến thành thị, Xuân Thành tự nhiên không bằng Trung Hải phồn hoa, Thượng kinh đại khí.

Nhưng có một điểm, Xuân Thành lại xong bạo cái này hai tòa thành thị.

Cái kia chính là không có sương mù mai.

Đương nhiên, cao độ cao so với mặt biển đổi lấy bốn mùa như mùa xuân, đại giới chính là không khí độ ẩm quá thấp, ở lâu sẽ cho người làn da trở nên rất khô ráo, nhưng đối với hoạn có loại phong thấp tật bệnh người mà nói, nơi này đơn giản liền là dương sinh thánh địa.

Thành đô quân đội Xuân Thành tổng bệnh viện.

Cán bộ nòng cốt phòng bệnh.

Nơi này cán bộ nòng cốt phòng bệnh không bằng Thượng kinh 3 01 bệnh viện cao như vậy bùng đại khí, nhưng lại thắng ở tầng lầu cao, hoàn cảnh tốt, tủ quần áo, tủ lạnh, toilet, phòng tắm cái gì cần có đều có, diện tích không lớn nhưng lại đầy đủ mọi thứ.

Bởi vì mất máu quá nhiều, Tần Dư Khanh hiện tại còn tại con sóc bên trong.

Làm tân tấn Võ đạo Đại tông sư, thể chất của nàng xác thực hơn xa thường nhân.

Bị 12.7mm hạng nặng súng bắn tia khóa chặt về sau, nàng thể mà còn có thể bị người kiểm chế tình huống dưới, kịp thời phát giác được nguy hiểm mà né tránh.

Nhưng mà, trí mạng một thương mặc dù tránh thoát, nhưng nàng cả cánh tay phải nhưng cũng vì vậy mà báo hồng.

Bởi vì những năm gần đây các loại thần kịch xuất hiện, đến mức để rất nhiều người nghĩ lầm bị ngắm bắn súng bắn não giữa túi về sau, sẽ chỉ ở cái trán lưu lại một cái lỗ nhỏ.

Nhưng trên thực tế, nếu như thực sự có người bị ngắm bắn súng bắn não giữa túi, như vậy đầu của hắn liền sẽ cùng cái trái dưa hấu đồng dạng nổ tung, lập tức biến thành một cỗ thi thể không đầu.

Cái gọi là 12.7mm hạng nặng súng bắn tia, kỳ thật cũng chính là. 50 phân thiết bị súng bắn tia.

Loại này thương chủ yếu tác chiến đối tượng là xe bọc thép, máy bay, công sự công sự che chắn, ưu điểm là bắn Trình Viễn, uy lực lớn, độ chính xác cao, khuyết điểm thì là ổ đạn bên trong bình thường chỉ có một phát viên đạn, mà lại lắp đạn thời gian rõ dài.

Bị loại này thương trực tiếp mệnh trung thân thể, vận khí tốt một chút, khả năng chỉ là cắt thành hai đoạn.

Nhưng nếu như vận khí không tốt, khả năng này liền khắp nơi đều có. . .

Ngay cả nhặt xác đều không có cách nào thu.

Tần Dư Khanh cánh tay tại chỗ liền bị đứt đoạn.

Còn tốt nàng không phải người bình thường, nếu không toàn bộ cánh tay gãy mất đồng thời, còn có thể kéo xuống xương bả vai, cưỡng ép kéo xuống thân thể nàng một bộ phận.

Đây mới là vũ khí hiện đại uy lực chân chính.

Bởi vì mất máu quá nhiều, Tần Dư Khanh hiện tại cũng vẫn còn đang hôn mê ở trong.

Phòng bệnh của nàng ngoại trạm lấy một đám người.

Bọn hắn đã tại nơi này chờ đợi ròng rã một ngày một đêm, bất quá Tần Dư Khanh nhưng như cũ không có tỉnh lại.

Một cái nhìn qua ước chừng hơn ba mươi tuổi nam nhân đứng lên thân thể, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh nhìn thoáng qua nằm ở trên giường bệnh Tần Dư Khanh về sau, hắn liền giống như là làm ra quyết định gì giống như, sắc mặt tái xanh xoay người đi ra ngoài.

"Lão tam! Dừng lại! Người muốn đi đâu mà!"

Được xưng lão tam hắn từ còn không có đi ra hai bước, liền bị sau lưng đồng bạn cho kéo lại.

Hắn không nói một lời, nghĩ trực tiếp hát ra đồng bạn, nhưng đồng bạn lại gắt gao bắt hắn lại cánh tay, một bước cũng không được hắn rời đi.

Hai người xảy ra tranh chấp, bên cạnh mấy người cũng liền bận rộn vây quanh, nhao nhao thuyết phục bọn hắn phải tỉnh táo.

Mà liền tại bọn hắn mấy người cãi lộn đồng thời, cửa thang máy lại đột một tiếng mở ra.

Một cái nam nhân từ trong thang máy chậm rãi đi ra.

Hắn đứng ở trong hành lang nhìn chung quanh một chút, xác nhận bảng số phòng về sau, liền hướng thẳng đến mấy người chỗ cán bộ nòng cốt phòng bệnh đi tới.

Lão tam ngay tại nổi nóng, một nhìn thấy người này vậy mà như thế không có mắt, lập tức liền đưa tay bắt hắn cho ngăn lại.

"Dừng lại! Người TM ai nha? Biết cái này cái gì địa phương không?"

Nam nhân nhìn hắn một cái, sau đó liền chỉ chỉ phía sau hắn phòng bệnh, hỏi: "Tần Dư Khanh tại nơi này?"

"Người TM ai nha?"

Lão tam thái độ mười phần ác liệt, cho nên nam nhân cũng không muốn phản ứng hắn, nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn về sau, liền muốn vượt qua hắn, hướng thẳng đến phòng bệnh đi đến.

Lão tam lập tức giận tím mặt, đưa tay vừa muốn đem cái này nam nhân lôi trở về.

Nhưng mà, tay của hắn còn không có kịp đến người khác góc áo, một cỗ to lớn lực lượng lại đem hắn cho hung hăng đặt ở trên tường.

"Ta là nàng tỷ phu."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

148 bình tĩnh

Tỷ phu?

Phòng bệnh bên ngoài đám người nghe được câu này về sau, không khỏi có chút hai mặt nhìn nhau.

Thoại âm rơi xuống về sau, Trần Hi cũng lùi lại phản ứng bọn hắn, trực tiếp liền vượt qua đám người đi vào phòng bệnh.

Không người nào dám lại cản hắn.

Bởi vì lão tam bị hắn một chương trực tiếp cho đập tới trên tường, riêng này một tay cũng đủ để chấn nhiếp đến bọn hắn.

Tất cả mọi người rất biết hàng, bởi vì bọn hắn rất tinh tường lão tam Võ Đạo cảnh giới.

Ám Kinh đỉnh phong!

Tiền tay một bàn tay liền có thể đem Âm Kinh đỉnh phong võ giả cho đánh bay, trước mắt cái này nam nhân trẻ tuổi chỉ ít cũng là một vị Võ đạo Tông Sư.

Đối với hấn tự bộc thân phận, phòng bệnh bên ngoài mấy người suy nghĩ một chút, tạm thời cũng liền nửa tin nửa ngờ.

Bất quá, lão tam cũng không tin.

Trần Hi đem hấn đánh lui về sau, lão tam liền lập tức từ bên hông lấy ra một cây súng lục, sau đó đồ bừa cả khuôn mặt hướng mấy người còn lại giận dữ hét: "Con mẹ nó, người kia là ai các ngươi đều không biết, liền dám đem người đem thả đi vào? !"

Nói xong, hấn liền cầm thương khí thế hung hăng vọt vào phòng bệnh.

Trong phòng bệnh.

Tần Dư Khanh sắc mặt tái nhợt nằm ở trên giường bệnh.

Nhìn xem ngày bình thường ngạo kiều vô cùng cô em vợ đột nhiên nằm ở trên giường bệnh, Trần Hi cũng không nhịn được hơi nhíu lên lông mày.

Mà ngay tại hấn chuẩn bị tiếp cận gần giường bệnh thời điểm, lão tam cũng đã dẫn theo thương vọt vào.

"Ngươi đứng lại đó cho ta! Giơ lên. . ."

"Cút!"

Hấn còn không có nói chuyện, Trần Hi cũng đã nghiêng đi thân thể trừng mắt liếc hấn một cái, sau đó hướng phía hấn lạnh lùng phun ra một chữ.

Tần Dư Khanh còn chưa bước vào Cương cảnh thời điểm, đều chỉ năng tùy ý Trần Hi đưa nàng xoa tròn bóp nghiền, huống chi lão tam cái này liền Hóa Kinh đều không có bước vào măng phu đâu?

Bởi vậy, cũng không gặp Trần Hi có bất kỳ động tác gì.

Lão tam ngực lập tức liền như là bị người dùng đũa đập trúng, cả người lập tức lảo đảo bay ngược ra ngoài.

Trần Hi không có thương tổn hấn, đem hấn đánh bay ra phòng bệnh về sau, liền thuận tay đóng lại phòng bệnh đại môn.

Ngoài cửa đồng bạn vội vàng tiếp được lão tam, lúc này mới không để cho hấn rơi xuống tới đất bên trên.

Vừa mới cùng lão tam nổi tranh chấp tên kia đồng bạn nhìn thấy một màn này về sau, lập tức liền nhịn không được bật thốt lên: "Lấy khí ngực vật, Cương cảnh Đại tông sư!"

Nghe vậy, ngoài cửa mấy người lập tức sắc mặt đại biến.

"Cương cảnh?"

"Còn trẻ như vậy? !"

"Hấn thật là khoa trường tỷ phu?"

"Hấn là không sai, nhìn qua so ta còn muốn nhỏ tuổi, không nghĩ tới hấn cũng đã là Đại tông sư. . ."

Cương cảnh Đại tông sư, cái này đối với bọn hấn những này tuổi nhỏ tập võ người mà nói, đây chính là truyền thuyết tồn tại.

Tần Dư Khanh vừa mới đột phá Cương cảnh, cảnh giới cũng còn chưa kịp vững chắc, cho nên cũng không có nói cho bọn hấn kỳ thật nàng đã bước vào Cương cảnh.

Lão tam chịu như thế một cái buồn bực nện về sau, rốt cục tinh tảo không ít.

Đội đến hấn tại đồng bạn trợ giúp hạ một lần nữa đứng lên thân thể, liền cũng không tiếp tục lảo đảo muốn đi đuổi người, mà là chen đến cửa sổ thủy tinh nhìn thẳng trước lên trong phòng tình huống.

Đây là thành đô quân đội Xuân Thành tổng bệnh viện, coi như đám kia Châu Âu to gan, nghĩ đến cũng không có khả năng chạy đến nơi này đến nháo sự.

Lão tam chỉ cho nên ngăn cản Trần Hi đi vào, kỳ thật còn không phải bởi vì hấn tâm tình không tốt thôi.

Muốn tùy tiện tìm người trút giận, không nghĩ tới lại không nhỏ tâm đụng phải một khối tấm sắt.

Lúc này, Trần Hi đã đứng ở Tần Dư Khanh bên cạnh.

Hắn đem Tần Dư Khanh chặn mền nhắc lên một góc, cau mày nhìn thoáng qua nàng kia trống rỗng tay áo về sau, liền nhẹ nhàng đem tay phải đặt ở Tần Dư Khanh cái trán.

Ba giây sau.

Trần Hi chậm rãi thu hồi tay phải, Tần Dư Khanh cũng theo đó từ từ tỉnh lại.

"Khoa trương tình!"

"Ta thao! Như thế xâu?"

"Đi, vào xem!"

Mấy người ở ngoài cửa ngơ ngác nhìn ta chen, lại phát hiện làm sao cũng vào không được, cửa giống như bị người từ bên trong khóa lại đồng dạng.

Tần Dư Khanh đầu chi phối lắc lư một chút, theo sát lấy lại hơi có vẻ thống khổ phát ra một tiếng rên rỉ.

Nàng lông mi thật dài khẽ run.

Có thể là bởi vì ánh mắt quá chói mắt, cho nên cau mày thích ứng sau một lúc lâu, Tần Dư Khanh mới chậm rãi mở mắt.

Dù sao cũng là Cương cảnh Đại tông sư, thể chất hơn xa thường nhân.

Cho nên trải qua ngắn ngủi sau khi thích ứng, Tần Dư Khanh liền dùng còn sót lại tay trái chống đỡ lấy mình ngồi dậy.

Trong phòng bệnh tràn ngập một cỗ như có như không mùi nước khử trùng.

Nơi này là tầng mười ba, buổi sáng ánh mặt trời sáng rỡ xuyên thấu qua cửa sổ vẩy vào trong phòng.

Trong hoảng hốt, Tần Dư Khanh nhớ mang máng mình làm một cái thật dài thật dài mộng.

Giấc mộng kia quá dài.

Đến mức nàng tỉnh lại sau giấc ngủ, liền phảng phất cảm thấy mình từ đây trời tuyết bay trời đông giá rét, đi thẳng tới hương hoa bốn phía mùa xuân ấm áp.

"Ừm?"

Phát giác được bên cạnh có người, Tần Dư Khanh quay đầu nhìn cái kia đạo bóng người một chút về sau, lại có chút ngầy ngẩn cả người.

Trợn vện qua một hồi lâu, nàng lúc này mới khàn khàn cuống họng hỏi: "Người làm sao ở chỗ này? Đây là nơi nào?"

"Xuân Thành, bệnh viện quân khu."

"Bệnh viện?"

Tần Dư Khanh ni non một câu.

Theo sát lấy, nàng tựa như là nhớ tới cái gì giống như, vội vàng quay đầu nhìn về phía cánh tay phải của mình. . .

Quả nhiên, trống rỗng tay áo hơi rung nhẹ.

Trước khi hôn mê ký ức như là phim đèn chiếu, thật nhanh tại nàng trong đầu lấp lóe.

Nàng nghĩ tới.

Đã bước vào Cương cảnh nàng, tại đám kia Châu Âu người trước mặt liền tựa như Chân thần hàng thế, giết đến bọn hắn liên tục bại lui.

Nàng thậm chí cũng còn nhớ kỹ những cái kia Châu Âu người trên mặt tuyệt vọng biểu lộ.

Đám kia Châu Âu người thủ lĩnh cũng là một vị võ đạo cao thủ.

Nàng tại cùng đối phương giao thủ thời điểm, đối phương lại giả ý không địch lại, dụ khiến nàng tiến về truy kích.

Làm một tên võ giả, Tần Dư Khanh có tự tin của mình cùng ngạo khí.

Cho nên nàng theo bản năng cho rằng, mỗi một cái võ đạo cao thủ đều hẳn là có mình ngạo khí.

Nàng là thật không nghĩ tới, đối phương thế mà sớm đã an bài tốt tay bắn tia, liền chờ nàng mắc câu rồi.

Tần Dư Khanh gần nhất trong khoảng thời gian này khắc khổ tu hành xác thực không có uống phí.

Trần Hi mặc dù cũng không truyền thụ nàng bất luận cái gì pháp thuật, nhưng ở trúng đạn về sau, nàng nhưng như cũ dựa vào bản năng, quả quyết tướng thể nội chân nguyên đều đánh ra, dùng cái này bức lui địch nhân, cũng vì chính nàng tranh thủ một chút hi vọng sống, từ đó chèo chống đến trợ giúp chạy đến.

Nàng sống tiếp được, tay cụt cũng bị đồng bạn mang theo trở về.

Nhưng cũng tiếc là. . .

Trúng đạn vị trí là ở trên cánh tay, viên đạn tại chỗ liền đem nàng cánh tay quấy thành thịt nát.

Loại trình độ này tổn thương, đã không có biện pháp lại làm gãy chi lại thực giải phẫu, cho nên bác sĩ đành phải vì nàng làm cắt xử lý.

Thiếu một chi tay phải, từ đây cũng tính được là người tàn tật a?

Không nói đến nàng vẫn là một cái Võ đạo Đại tông sư.

Dù là một cái người bình thường đột nhiên biến thành tàn phế, đoán chừng trong thời gian ngắn cũng không có biện pháp tiếp nhận sự thật này.

Cụt một tay đao, kia là truyền hình điện ảnh kịch bên trong mới có kiểu đoạn.

Một cái võ giả liền tứ chi đều không kiện toàn, còn nói cái gì Võ đạo?

Mặc dù nàng hiện tại một cái tay cũng có thể đánh thắng phổ thông Hóa Kinh Tông Sư, nhưng nếu như đối phương cùng với nàng cùng cảnh giới đâu?

Nghĩ đến nơi này, Tần Dư Khanh không khỏi sắc mặt tối sầm lại, cả người phảng phất đều đã mất đi hào quang.

Bởi vì mất máu quá nhiều, cho nên nàng sắc mặt có chút tái nhợt, đôi môi cũng hơi có chút khô nứt.

Tựa hồ là không muốn để cho Trần Hi nhìn thấy mình mềm yếu bất lực đáng ghét.

Tần Dư Khanh trên mặt hiện lên một tia thống khổ về sau, nàng nhưng như cũ biểu hiện như là thường ngày đồng dạng, lạnh lùng nói ra: "Người đi về trước đi, ta nghỉ lại nghỉ ngơi một chút."

Nói xong, nàng liền nằm lại đến trên giường.

Trần Hi đứng tại nàng bên trái.

Nàng nằm xuống về sau, phát hiện Trần Hi còn tại nhìn nàng, thế là liền trực tiếp chuyển hướng phía bên phải.

Phía bên phải đã không có cánh tay.

Bị nàng dùng thân thể như thế đè ép, vết thương lập tức nứt toác ra, máu tươi lập tức liền từ băng gạc bên trong thấm thấu tuôn ra.

Tần Dư Khanh nhẹ nhàng phát ra một trận kêu rên.

Theo sát lấy, nàng lại dùng tay phải nắm chặt mền đi lên khẽ kéo, dùng chặn mền bưng kín đầu của mình.

"Ta muốn đi ngủ, mời người ra ngoài."

Tần Dư Khanh trốn ở bên dưới chăn ồm ồm nói.

Nhưng tại nói chuyện đồng thời, hai hàng nhiệt lệ nhưng cũng lặng lẽ rơi xuống.

Bên nàng lấy thân thể, đem đầu hướng phía trước duỗi ra, ý đồ dùng chặn mền đến lau khô mình nước mắt trên mặt.

Nàng không muốn để cho bất luận kẻ nào nhìn thấy mình bộ dáng bây giờ.

Nàng là Tần Dư Khanh, không đến ba mươi tuổi liền đã bước vào Cường cảnh Võ đạo Đại tông sư!

Trần Hi đứng ở bên cạnh, lẳng lặng nhìn cái này trốn ở trong chăn lặng lẽ chảy nước mắt cô em vợ. . .

Không khỏi có chút phát ra thở dài một tiếng.

Cuối cùng chỉ là một cái tiểu nữ nhân a. . .

Cảm khái một chút về sau, Trần Hi lúc này mới có hành động mới.

Bắt quá, động tác này lại có vẻ có chút thô bạo.

Bởi vì hắn trực tiếp đem Tần Dư Khanh chặn mền cho nhấc lên.

Tần Dư Khanh nằm ở trên giường, tựa hồ hoàn toàn không nghĩ tới Trần Hi lại dám vén chăn mền của nàng, cho nên khi trận liên ngay ngắn cả người.

Đợi đến chăn mền rơi xuống đất về sau, Tần Dư Khanh lúc này mới hồi phục thần trí.

"Người muốn làm cái gì? !"

"Là nghĩ mịa mai ta sao? !"

"Vẫn là nghĩ thương hại ta? !"

Nàng ngồi dậy thân thể, hướng phía Trần Hi gào thét đồng thời, trên mặt lại vẫn giữ lại một tia chưa lau khô vết nước mắt.

Trần Hi không có nói chuyện.

Hai người im ắng nhìn nhau.

Tần Dư Khanh từ Trần Hi trong mắt nhìn thấy không phải mịa mai, cũng không phải thương hại, mà là bình tĩnh.

Bình tĩnh tựa như một vũng trong núi sâu nước hồ, không mang theo bất cứ tia cảm tình nào.

Trần Hi thì từ Tần Dư Khanh trong mắt thấy được tuyệt vọng cùng thống khổ.

Cái này tay cụt để nàng rốt cục nhận thức đến, cái gì gọi là tuyệt vọng. . .

Qua thật lâu.

Trần Hi mới rốt cục phá vỡ bình tĩnh.

Hắn chỉ chỉ Tần Dư Khanh kia còn tại không ngừng thấm lấy máu tươi cánh tay phải, mui oán bình tĩnh hỏi: "Ta đi giết người, người có muốn hay không cùng ta cùng một chỗ?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

149 khẩn cấp xử lý

Tác giả: Cửa phía tây chữ viết nhầm số: 2138 thời gian đổi mới: 2 018 - 01 - 20 18: 03: 19

Giết người?

Tần Dư Khanh ngây ngẩn cả người.

Bỗng nhiên, nàng nhớ tới trước đó ở trong thôn chỗ nhìn thấy một màn.

Liền là trước mắt cái mới nhìn qua này người vật vô hại nam nhân, lấy sương tuyết làm kiếm, trực tiếp tướng trong thôn truyền kỳ chém xuống tại dưới kiếm.

Hắn đây là. . .

Chuyện đến cho mình chỗ dựa?

Tần Dư Khanh ngơ ngác nhìn qua Trần Hi, khóe mắt còn mang theo một tia nước mắt.

Kia đáng thương hề hề bộ dáng, nhìn qua hoàn toàn tựa như là một cái vừa mới cùng bạn trai nào chia tay, giờ phút này ngay tại khổ sở không thôi tiểu nữ nhân.

Nàng kia lê hoa đái vũ, ta thấy mà yêu đáng vẽ, cũng là để Trần Hi thấy trở nên đau đầu.

Ho nhẹ một tiếng về sau, Trần Hi liền thấp giọng nói ra: "Đi thôi, ta báo thù cho ngươi."

Tần Dư Khanh không có nói chuyện.

Sững sốt một chút, nàng lại đột nhiên tướng hai chân cuộn tròn.

Nàng ngồi ở trên giường, dùng còn sót lại tay trái ôm lấy hai chân của mình về sau, liền cúi đầu tướng đầu dán thật chặt tại trên đầu gối.

Tần Dư Khanh cắn răng cố gắng không để cho mình khóc lên, nhưng này có chút run run bả vai, cùng như có như không tiếng nghẹn ngào, lấy Trần Hi ngũ giác, lại như thể nào phát giác không được đâu?

Tay cắt đá kích, đối với nàng dạng này một cái từ trước đến nay tự tin lại tự phụ nữ nhân mà nói, vẫn còn có chút quá mức nặng nề.

Thôi bùn sơi thô bên trên Thanh Vân, lên người chết mọc lại thịt từ xương.

Tại trong những lời này, lên cùng thịt đều là phát động cách dùng.

Nếu như dùng bạch thoại văn đến phiên dịch, vậy liền hẳn là: Để người chết đứng lên, để bạch cốt sinh ra thịt.

Chết mà sống lại, bạch cốt sinh nhục, đây là Tiên gia thủ đoạn.

Không phải liền là đoạn mất một cái tay sao?

Nàng liền là cắt thành hai đoạn, Trần Hi đều có biện pháp cho nàng tiếp trở về.

Bất quá, suy nghĩ tỉ mỉ một chút về sau, Trần Hi lại cũng không tính hiện tại liền nói cho Tần Dư Khanh, mình có thể cứu nàng biện pháp.

Bởi vì Tần Dư Khanh tính cách xác thực có rất lớn thiếu hụt.

Cái gọi là Thượng Thiện Nhược Thủy, cứng quá dễ gãy, Thiện Nhu người bất bại.

Họa này phúc chỗ dựa, phúc hề họa chỗ nằm.

Có lần này tay gãy kinh lịch, để cái này thiên chi kiêu nữ ném thử đau khổ, bởi vậy ma luyện nàng một phen, cũng là chưa chắc liền là một chuyện xấu.

Tần Dư Khanh ôm hai chân yên lặng im ắng thống khổ.

Trần Hi cũng không vội, cứ như vậy yên lặng đứng tại bên giường nhìn xem nàng.

Qua một hồi lâu, Tần Dư Khanh mới dần dần bình tĩnh lại.

Nàng đem đầu tựa ở trên đầu gối lung tung lau hai lần, lúc này mới ngẩng đầu, hai mắt đỏ bừng nhìn qua Trần Hi, hỏi: "Là tỷ tỷ gọi ngươi tới?"

Nữ nhân này Logic tư duy giống như có chút nhảy vọt.

Trần Hi hoàn toàn không nghĩ tới nàng khóc một hồi về sau, thế mà lại hỏi ra như thế một vấn đề.

Lời nói này nghe vào, làm sao cảm giác giống như là còn coi hấn là làm ngoại nhân đồng dạng?

Để tay lên ngực tự hỏi, làm tỷ phu, biểu hiện của hấn hấn là cũng không tệ lắm phải không? . .

Suy nghĩ một chút, Trần Hi lúc này mới nhẹ gạt đầu, nhẹ nhàng nói ra: "Tần thúc thúc cùng Doanh Doanh đều rất không yên lòng ngươi, cho nên ta trước hết ghé thăm ngươi một chút tình huống."

"Vậy còn ngươi?"

"Ừm?"

Trần Hi nghe không hiểu nàng nghĩ biểu đạt ý tứ.

Nhưng lúc này, Tần Dư Khanh cũng đã quay đầu nhìn về phía khác một bên.

Nàng nhìn thoáng qua bên cạnh tủ quần áo, sau đó trực tiếp đi xuống giường bệnh.

"Người đi ra ngoài trước đi, ta muốn đổi thân quần áo. . ."

"Tốt, ta đi bên ngoài chờ người."

Gặp nàng tựa hồ tốt hơn nhiều, Trần Hi liền không còn nói nhảm, trực tiếp liền đi ra phòng bệnh.

Phòng bệnh bên ngoài.

Kia mấy người còn ngồi ở cổng nghe lén.

Mất thấy Trần Hi tới về sau, bọn hắn mới nhao nhao làm chim thú hình đáng tản ra.

Trần Hi mở cửa phòng, mấy người đã hoặc ngồi hoặc đứng bày xong tư thế.

Nơi này hết thảy có bốn nam một nữ, bọn hắn đều là Tần Dư Khanh thuộc hạ.

Tần Dư Khanh là làm cái gì?

Nàng là võ liên Thượng kinh tổng bộ lệ thuộc trực tiếp, đặc thù sự kiện khẩn cấp hành động quản lý chủ nhiệm phòng làm việc, chính khoa cấp, cho nên tất cả mọi người xưng hô nàng là Tần khoa trưởng.

Võ liên là hành chính đơn vị, áp dụng tự nhiên cũng là hành chính cấp bậc.

Nàng cái này khoa trưởng nhìn như phẩm cấp không cao, nhưng quyền lợi cũng rất đặc thù, trong đó có một đầu liên là giết người không phạm pháp.

Võ liên sở thuộc bộ môn tại địa chấp hành nhiệm vụ trong lúc đó, có quyền yêu cầu nơi đó cảnh sát phối hợp hành động; nếu như tình huống đặc thù, thậm chí có thể hướng thượng cấp lãnh đạo xin, thỉnh cầu địa phương cảnh sát vũ trang cùng quân đội trợ giúp.

Tần Dư Khanh chỗ khẩn cấp xử lý hạ hạt mười cái hành động tiêu tở, lấy Thượng kinh vì Viên Tâm, phụ trách đã kích Hoa Bắc địa khu tất cả cùng võ giả tương quan phạm tội hoạt động.

Cái này một lần, nàng chỉ cho nên sẽ chuyển tới Xuân Thành, hoàn toàn là bởi vì nhiệm vụ đặc thù.

Kia là một bang từ Châu Âu lên qua tới võ giả, tại Trung Hải bày ra cùng một chỗ kinh thiên vụ án bắt cóc, kinh động đến toàn bộ quốc tế võ liên.

Bọn hắn hành động thời gian chọn mười phần xảo diệu, thừa dịp Trung Hải phân bộ nhân thủ phần lớn bị điều đi Kim Lăng chấp hành khác một cái nhiệm vụ về sau, bọn hắn mới bắt đầu hành động, trực tiếp liền bắt cóc hai cái tại Trung Hải nổi tiếng lâu đời giới kinh doanh đại lão. . .

Cái này hành động tạo thành xã hội ảnh hưởng quá lớn.

Trung Hải phân bộ không kịp từ Kim Lăng điều nhân thủ, cho nên đành phải hướng tổng bộ phát ra khẩn cấp cầu viện.

Thượng kinh tổng bộ thu được thỉnh cầu về sau, lập tức liền phái ra tiếp viện, Tần Dư Khanh chính là lần này tiếp viện nhiệm vụ người phụ trách chủ yếu một trong.

Các nàng từ Thượng kinh xuất phát, đến Trung Hải về sau, mới phát hiện đám kia Châu Âu người đã trần trọc xâm nhập Trung Quốc.

Đám người này có lẽ cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, biết trên biển cùng không trung đều khẳng định từ quân đội tiếp quản bỏ phòng về sau, liền dứt khoát lựa chọn đi đường bộ, một đường đi ngang qua Hoa Đông, Hoa Trung, Hoa Nam, dự định từ Phụng Châu trở về Châu Âu.

Bọn hắn có con tin nơi tay, từng cái võ nghệ cao cường hoàn thủ cẩn thận hình vũ khí, ra ngoài các loại cân nhắc, địa phương cảnh sát căn bản không dám quá mức ngăn cản, một đường thiết lập trạm, nhưng lại một đường cho đi.

Từ Hoa Đông đến Châu Âu đường biên giới, hơn hai ngàn cây số lộ trình, đám người này chỉ dùng một ngày một đêm liền chạy xong toàn bộ hành trình.

Cái này đã được xưng tụng là kinh khủng hoạt động, võ liên lãnh đạo dưới con nóng giận, mệnh lệnh hành động tổ tại Phụng Châu biên cảnh tuyến thượng, liên hợp bộ đội biên phòng tăng tăng bố phòng, dù là thương tới con tin, cũng tuyệt đối không có khả năng để bọn hắn bình yên vô sự rời đi Trung Quốc!

Tần Dư Khanh suất đội tại Phụng Châu chặn đường, cùng đám người kia giao thủ ngắn ngủi về sau, bọn hắn lại một kích tức lui, đi vòng nhảy tót vào Thập Vạn Đại Sơn.

Thập Vạn Đại Sơn, nằm ở Phụng Châu Bắc bộ, đối mặt biển cả, tiếp giáp Việt Bắc, trong núi cây rừng che trời, đường ít người hiếm.

Tần Dư Khanh nguyên bản còn tưởng rằng, bọn hắc tử Thập Vạn Đại Sơn tìm cơ hội xuyên qua đường biên giới trốn hướng Việt Bắc, thế là liền tại Thập Vạn Đại Sơn triển khai lục soát núi hành động.

Nàng cái nào biết, nhóm người này nhưng căn bản không có ý định từ Thập Vạn Đại Sơn rời đi, mà là lần nữa đi vòng, trực tiếp đi đến Điền châu.

Có Thập Vạn Đại Sơn ngăn cản, vừa phòng quân cũng bị bọn hắc tử thành công bỏ rơi.

Bất quá, Tần Dư Khanh dưới trường yếu nhất đều là Âm Kinh trung kỳ, lại há có thể để bọn hắc tử tại mình mí mắt dưới chạy đi?

Cho nên nàng lập tức theo đuổi phía sau, một đường truy kích.

Rốt cục, tại Điền châu biên cảnh tuyến thượng, Tần Dư Khanh lần nữa đem nhóm người này cho ngăn lại.

Mà cái này một lần, đối phương cũng rốt cục cùng bọn hắc tử triển khai chính diện giao chiến.

Tần Dư Khanh không dám vận dụng vũ khí hạng nặng, nhưng đối phương không chút nào không khách khí, vai khiêng súng phóng tên lửa kia là chỉ hướng phía nhiều người địa phương thả.

Bọn hắc tử nhìn như từ đầu tới đuôi đều đang chạy trốn, nhưng trên thực tế, vô liên hết thay hành động đều tại đám người này trong dự liệu.

Bọn hắc tử mục đích liền là Điền châu!

Tần Dư Khanh thụ thương về sau, khẩn cấp xử lý lập tức đã mất đi chủ tâm cốt, không có võ đạo cao thủ ngăn cản, đám người này liền thuận thế xông qua đường biên giới.

Cái này ngàn dặm truy kích nhiệm vụ, cũng triệt để tuyên cáo thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đường Vô Em Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

150 phi hành

Tác giả: Cửa phía tây chữ viết nhầm số: 2157 thời gian đổi mới: 2 018 - 01 - 20 22:08: 27

Phòng bệnh bên ngoài bầu không khí có chút xấu hổ.

Lão tam dựa vào tường ngồi xồm trên mặt đất, buồn bực đầu cũng không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

Mấy người khác thì là hiểu kì đánh giá Trần Hi.

Tần Dư Khanh đã tỉnh.

Từ phản ứng của nàng không khó nhìn ra, cái này nam nhân xác thực cùng với nàng có quan hệ thân thích, cho nên bọn hắc tử cũng không tốt lại cho người khác sắc mặt nhìn.

Hướng hồ, bọn hắc tử dám cho Cương cảnh Đại tông sư sắc mặt nhìn à. . .

Mấy người kia đều có võ giả trên thân thương gấp ngao khí, có thể là bởi vì rất ít cùng người khác liên hệ nguyên nhân, cho nên bọn hắc tử mặc dù cảm thấy có chút xấu hổ, nhưng cũng không có một cái người nghĩ đến muốn đứng ra cùng Trần Hi phiếm vài câu, hơi chậm giải nhất hạ bầu không khí.

Thấy thế, Trần Hi liền cũng không có dừng lại thêm, trực tiếp liền xoay người hướng phía cửa thang máy đi đi qua.

Thăng đến đi vào cửa thang máy đối diện hành lang trước cửa sổ, Trần Hi lúc này mới ngừng bước chân.

Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, dù là cách mấy con phố, hắc tử cũng lơ mơ có thể nhìn thấy kia sóng gợn lăn tăn Điền Trì.

Xuân Thành là nhị tuyến thành thị, những năm này vì tích cực phát triển, các loại chính sách không ngừng nghiêng, cũng làm cho công trường trong thành mọc lên như nấm.

Cái này tòa thành thị tăng nhanh mình phát triển bước chân, nhưng cũng bởi vậy vút bỏ một chút nói mơ hồ đạo không rõ vận vị.

Tần Dư Khanh động tác rất nhanh.

Không có qua hai phút, nàng cũng đã thay xong quần áo đi ra.

Tần Dư Khanh ăn mặc rất tùy ý, màu nâu áo khoác gài bấy lấy một kiện màu trắng đồ hàng len áo, màu lam nhạt tu thân quần jean thì đưa nàng kia hoàn mỹ chân hình cho hiện ra ra, nàng không có mặc giày cao gót, mà là rất tùy ý mặc vào một đôi màu trắng giày thể thao.

Bởi vậy, nàng cả người nhìn qua tựa như là mới từ đại học tốt nghiệp tiểu nữ sinh đồng dạng.

Một nhìn thấy Tần Dư Khanh đi ra phòng bệnh, mấy người liền ngay cả vội vàng đem nàng vây vào giữa.

"Khoa trưởng, người đây là muốn đi chỗ nào?"

Nghe vậy, Tần Dư Khanh liền miễn cưỡng gạt ra vẻ mỉm cười, đối bọn hắn dặn dò: "Các người ngay tại nơi này chờ ta, ta rất nhanh liền trở về."

"Không được a, bác sĩ nói, người hiện tại muốn bao nhiêu nghỉ ngơi. . ."

"Đúng đấy, bệnh nặng mới khỏi, người vẫn là nghỉ ngơi nhiều một cái đi, ra ngoài làm cái gì? Mua đồ vật? Vậy chúng ta có thể chân chạy a!"

"Dù sao nhiệm vụ đã thất bại, không bằng chúng ta ngay tại Xuân Thành hảo hảo buông lỏng một cái đi, nơi này hoàn cảnh tốt như vậy, đối người dưỡng thương cũng có trợ giúp. . ."

Đám người người một câu ta một câu, mặc dù tuổi bọn họ đều so Tần Dư Khanh lớn, nhưng lại tựa hồ rất tôn trọng nàng người lãnh đạo này.

Thấy thế, Tần Dư Khanh đành phải hơi nhú lên lông mày, sau đó bày ra mình kiểu cách nhà quan.

"Được rồi, các người ngay tại nơi này chờ ta, ta cùng ta tỷ phụ có việc đi ra ngoài một chuyến. . ."

"Nếu như lãnh đạo hỏi tình huống của ta, các người liền nói ta còn không có tỉnh. . ."

"Cứ như vậy, ta rất nhanh liền trở về."

Nói xong, Tần Dư Khanh liền quay người hướng phía Trần Hi đi đi qua.

Lãnh đạo đều như thế lên tiếng, mấy người cũng đành phải bắt đầu đi im lặng, thế là cứ như vậy đàn độn nhìn xem nàng cứ như vậy cùng Trần Hi cùng đi tiến vào thang máy.

Trong thang máy.

Tần Dư Khanh đơn giản cùng Trần Hi giới thiệu một chút tình huống.

Nghe xong về sau, Trần Hi lại là có chút dở khóc dở cười.

Trung Hải phú hào?

Châu Âu người?

Kia hai cái xui xẻo con tin, rõ ràng liền là Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy.

Trần Hi thật đúng là nằm mơ đều không nghĩ tới, cái này cả kiện sự tình rõ ràng đều là từ hắn đưa tới.

Bất quá kỳ quái là, lúc trước hắn đã để Ninh Thu Đồng đi lấy thuốc chuộc người.

Nhưng trước mắt điều bộ này, đám kia Châu Âu người đoán chừng là lật lọng, muốn đem Ninh Trọng Quốc cùng Từ Uy bắt về Châu Âu, cho nên mới sẽ dẫn đến vô liên đối bọn hắn theo đuổi không bỏ.

Tần Dư Khanh có chút không yên lòng, cửa thang máy mở ra về sau, nàng liền đi theo Trần Hi trực tiếp đi thang máy.

Nhưng mà, thẳng đến đi ra thang máy về sau nàng mới phát hiện. . .

Trần Hi ẩn không phải lầu một, mà là tầng cao nhất!

Tầng cao nhất là ICU phòng bệnh, nơi này không có nhiều như vậy bệnh nhân hoặc gia thuộc đi tới đi lui, cho nên lộ ra mười phần quanh quẩn.

"Người dẫn ta tới chỗ này làm gì?"

Trần Hi cười cười, không có nói chuyện.

Đi ra thang máy về sau, hắn liền trực tiếp đi hướng bên cạnh phòng cháy thông đạo, sau đó thuận phòng cháy thông đạo đi tới sân thượng trước cửa sắt.

Hắn dùng nhẹ tay nhẹ sờ một cái, cửa sắt cũng liền tùy theo mở ra.

Tần Dư Khanh có chút không rõ cho nên.

Nhưng nhìn thấy Trần Hi kia thần bí hề hề bộ dáng, nàng cũng có chút giận không chỗ phát tiết.

Thế là cũng lười hỏi nữa, trực tiếp liền theo Trần Hi đi lên sân thượng.

Trên sân thượng cũng không có cái gì đặc biệt, chỉ có một loạt trung ương máy điều hòa không khí áp súc hệ thống.

Tần Dư Khanh nhìn chung quanh một chút, lúc này mới cau mày hỏi: "Người đến tột cùng muốn làm cái gì?"

Trần Hi ngừng bước chân.

Chuyển qua thân thể nhìn Tần Dư Khanh một chút về sau, hắn lúc này mới cười mỉm nói ra: "Mang người bay."

"Cái gì?"

"Ta nói, mang người bay."

Nói xong, Trần Hi liền trực tiếp đứng ở Tần Dư Khanh phía bên phải, sau đó nắm tay nhẹ nhàng đặt lên nàng bên hông.

Tần Dư Khanh ngây ngẩn cả người.

Đợi đến nàng lấy lại tinh thần, nghĩ quát lớn Trần Hi vài câu thời điểm.

Trần Hi cũng đã mang theo nàng phóng lên tận trời!

Phía dưới bệnh viện càng ngày càng nhỏ, bất quá đảo mắt công phu đã hoàn toàn biến mất không thấy.

Toàn bộ Xuân Thành cũng thu nhỏ chỉ có một cái bàn tay kia bao lớn.

"Những người kia ở đâu?"

Tần Dư Khanh có chút choáng váng, nghe được Trần Hi tra hỏi về sau, nàng liền sững sờ quay đầu nhìn Trần Hi một chút.

Tiền nghi tỷ phu lợi hại, nàng tại thôn thời điểm liền đã kiến thức qua.

Thế nhưng là đương nàng chân chính bị Trần Hi mang theo bay lên lúc, nhưng vẫn là có chút không có biện pháp tiếp nhận.

Quá rung động!

Không có mất trọng lượng cảm giác, cũng không có phong thanh.

Bởi vì Trần Hi dùng chân nguyên đưa nàng bao vây lại.

Tần Dư Khanh hiện tại cũng coi là tu tiên giả, cho nên đối chân nguyên ba động mười phần miễn cảm.

Bởi vậy, nàng hiện tại cảm giác chính là. . .

Mình cả người đều bị lồng ngực thiên nga chặn bồng cho bọc lại.

Rất dễ chịu, ấm áp, hận không thể ngay tại nơi này ngủ một giấc.

Bởi vì không có phi hành pháp bảo, Trần Hi lại không muốn chiếm cô em vợ tiền nghi, cho nên liền không có trực tiếp ôm nàng bay, mà là lựa chọn một cái cực kỳ vững về biện pháp.

Cái kia chính là đem mình chân nguyên trực tiếp rót vào Tần Dư Khanh thể nội.

Cô em vợ hiện tại cũng coi là tu tiên giả, cho nên Trần Hi chân nguyên tiến vào nàng thể nội về sau, có thể không trở ngại chút nào vận hành pháp quyết.

Nhìn như là hắn tại mang theo Tần Dư Khanh bay, nhưng trên thực tế, hai người nhưng thật ra là các bay các. . .

Bất quá, Tần Dư Khanh cũng không biết những thứ này.

Cảm nhận được Trần Hi trên tay không ngừng truyền đến ôn nhuận cảm giác, nàng vậy mà lần đầu tiên đỏ mặt lên.

Bởi vì không yên lòng Trần Hi phát hiện sự khác thường của mình, Tần Dư Khanh vội vàng quay đầu nhìn về phía mặt khác một cái phương hướng, liền Trần Hi cùng với nàng nói chuyện đều không có nghe được.

"Tra hỏi ngươi đâu? Những người kia ở đâu?"

Trần Hi cho là nàng là bị hù dọa, thế là liền mười phần kiên nhẫn hỏi hai lần.

Thẳng đến lần thứ ba thời điểm, Tần Dư Khanh lúc này mới rốt cục hồi phục thần trí, vội vàng thật nhanh hồi đáp: "Tây Bắc phương hướng, Lộc Sơn mặt phía Bắc, cách Phụng Thành thẳng tắp khoảng cách cũng liền 180 cây số đáng về. . ."

"Được."

Trần Hi nhìn một chút phương hướng, phát hiện không sai về sau, liền dẫn Tần Dư Khanh bay thẳng đi qua.

Tần Dư Khanh dùng khước mắt liếc qua len lén liếc Trần Hi bên mặt một chút.

Theo sát lấy, mặt của nàng nhưng lại đỏ lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Trở Về Đương Vú Em Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.